

HAFTALIK MİZAH DERGİSİ

UYKUSUZ

6

CİLT 6 • ARALIK'08-ŞUBAT'09 • SAYI 066-078

Akşamsefası

UYKUSUZ

POLİS BENZERLERİNİ YARATIYOR!

Avcılar'da bir restorana giren polis kılığındaki zorbalara, genç bir kadını saçlarından sürükleyerek götürdü, sonra da tecavüz etti. Olay sırasında kimse polis kılığındaki zorbalara ne olduğunu sormadı, kimse karşı çıkmaya cesaret edemedi.

Onlarca müşterinin ve çalışanın gözleri önünde gerçekleşen bu zorbalığa neden kimse ses çıkarmadı? Üzerinde "POLİS" yazan yelekler giymiş zorbaların gerçekten polis olduklarından nasıl bu kadar emin olabildiler?

Çünkü polis vuruyor, vurabilir. Henüz bu yıl, kendisini aramak isteyen sivil polisler kimlik soran Hakan Yılmaz, bacağı kırılana kadar dövüldü. Kafesine oturan polisten içtiği çayın parasını istediği için komaya sokulan, yaptığı trafik kazası için tutanak tutulmasında ısrarcı olan ve bu yüzden yolun ortasında dövülen vatandaşlarımız da "gerçek" polisler tarafından saldırıya uğradılar. Üniversitede açtıkları karikatür sergisi için coplanandan, yardım istediği polisten aile boyu dayak yiyenine Türkiye polis mağdurları ülkesi haline gelmeye başladı.

Herkes onlar kadar şanslı değildi elbette. "Dur ihtarında uymadığı gerekçesiyle" neredeyse her hafta bir kişi "gerçek polislerin" silahlarından çıkan kurşunlarla hayatını kaybediyor. Karakola girmek istemediği için karakolun kapısında dayak yiyerek ya da parkta polislerle tartışırken yediği tekmeler sonucu hayatını kaybeden vatandaşlarımız da "gerçek polislerin" kurbanı oldular.

Bu yüzden, bir restorana üzerinde polis yelekleriyle giren ve bir kadını saçlarından sürükleyerek götüren zorbaların "gerçek" polis olup olmadıklarını kimsenin merak etmemesinde şaşılacak bir durum yok. Bugün, polis kıyafetleriyle suç işlemenin bu kadar kolay olmasının tek nedeni, polisin yapabileceği her şeyin "normal" karşılanır hale getirilmiş olmasıdır.

ABİ SANA BİR İYİ BİR DE KÖTÜ HABERİM VAR... İYİ HABER, KIZINI KAÇIRAN SAHTE POLİSLER YAKALANDI !..

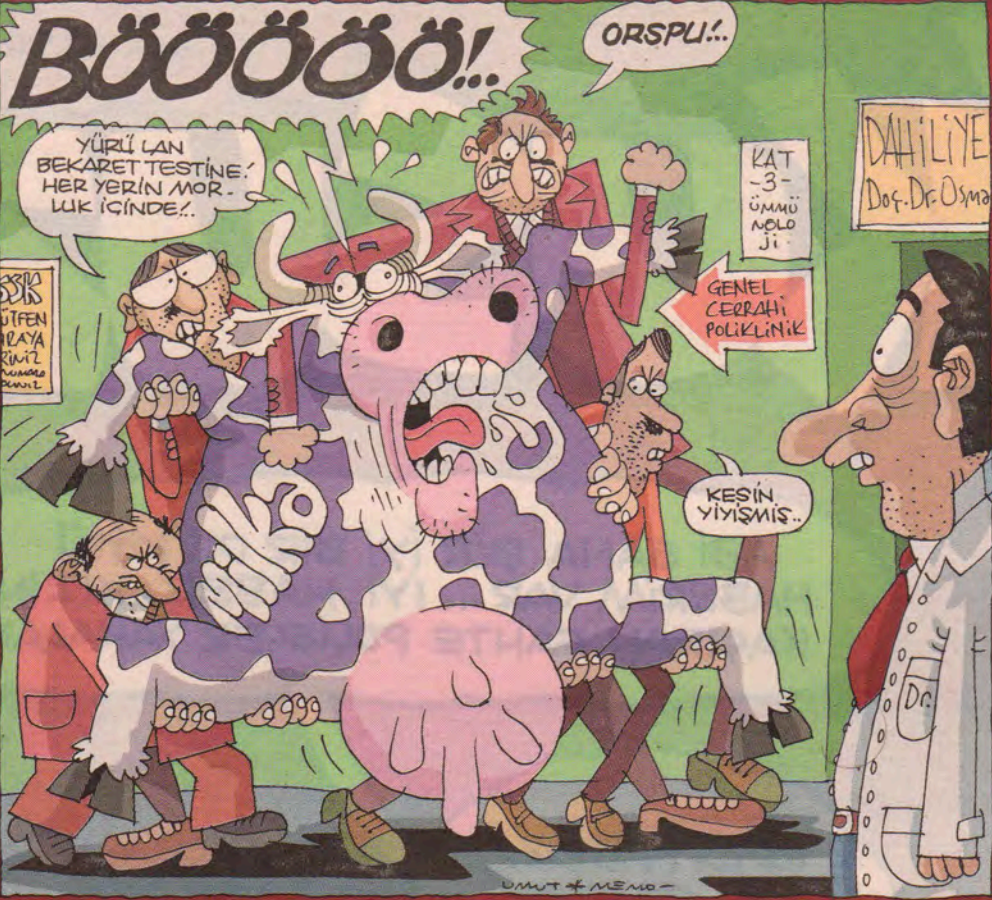
KÖTÜ HABER, KIZI GERÇEK POLİSLER EMNİYETE GÖTÜRMÜŞ !..

YURDUMUZDA 'ANINDA' BEKARET TESTİ YAPILIR!

Avcılar'daki Emel Kız Öğrenci Yurdu'nda kalan bir üniversite öğrencisinden boynunda ve yüzündeki kızarıklıklar nedeniyle yurt yönetimi bekaret testi istedi.

KAÇ YIL OLDU?

- Kenan Erçetingöz, programında Metin Şentürk'e "Görmeyi mi isterdin, yoksa böyle iyi mi?" diye soralı 6 yıl...
- Star gazetesi, Galatasaray'ın Leeds United maçı sonrası "Dingiltere" manşetini atalı 8 yıl...
- Milletvekili Sabri Ergül, 'Manisalı gençlere işkence davası' sırasında Emniyet Müdürlüğü'nün kapısına, "Bu işyerinde işkence vardır" yazılı bir tabela asalı 12 yıl...
- Tansu Çiller'in 4 gün içinde 4 televizyon kanalında "Harvard Üniversitesi bana fahri doktora verdi" sözlerine, üniversite yaptığı yazılı açıklamada "15 yıllık kayıtlarda, Çiller adında birine fahri doktora unvanı verildiğine rastlanmamıştır" cevabını vereli 9 yıl...
- Akrep Nalan, köpeği Bahtiyar'ın üzerine basarak ölümüne sebebiyet vereli 20 yıl...
- Uludağ'a giden Cumhurbaşkanı Kenan Evren, otellerin dolu olduğunu görünce, gözlerini kısarak "Türkiye'de çok zengin var" diyeli 23 yıl...
- Türkiye Ordu Milli Takımı, Amerika Ordu Milli Takımı'nı 19-0 yeneli tam 51 yıl olmuş...

Tayyip Erdoğan, "Bu millet bir çuval kömüre, bir çuval una oyunu satmayacak kadar onurludur, gururludur, işte birilerinin görmediği budur" dedi.

BU HALK Bİ TORBA KÖMÜRE ONURUNU SATAR MI?..

KÖMÜRÜMÜ SATABİLİR MİYİM?..

HŞŞ... SUS Bİ DAKKA

Kurban derisi savaşları başladı...

CHP'nin çarşaf açılımı yaygınlaşıyor. Erzurum'da 7 çarşafalı kadın rozet takarak partiye üye oldu.

FERHAN PEKMEN

Ankara Çiğir mahallesinde, polis, 17 yaşındaki hırsızlık zanlısı Soner Çankal'ı başından vurarak öldürdü.

GÜNDEMSPOR

- IMF, Türkiye'ye tedavül den kalkmış markaları, lireleri vereceğini açıkladı...
- Cumhurbaşkanı Gül'ü telefonuna 'Gülyabanı' diye kaydeden başbakan kim?..
- Obama'yla beraber Beyaz Saray mutfağında kahverengi şekere geçileceği öğrenildi...
- Kürsat Tüzmen'in sanal dünyada 'Genç İrisi' adını kullandığı iddia edildi...
- George Bush'un zekasının solucan zekasına eşit olduğu belirtildi... Konu uzmanı 'Üstelik söz konusu solucan, malesef ölü bi solucan' dedi...
- Devletin işkence karşıtı eylem: İşkenceci ölenlere %10'luk mezar indirimi!..
- Ali Babacan, AB'yle tek kişilik anlaşma yaparak AB'ye girdi... Konu uzmanı 'Bakanın başharflere dikiz' şeklinde konuştu...
- Bağlı olduğu bakana 'Kertenkele s.kti bacını, benden mi alıyon acını' mesajı yollayan müdür kim?..
- Bünyamin Gezer'in yazdığı 'Cisse'li Harikalar Kumpanyası' Süreyya Operası'nda!..

Adana'da eylemlere katıldığı gerekçesiyle bir yılda 264 çocuk gözaltına alındı, 69'u tutuklandı.

Türkiye'de kredi kartı sayısı 40 milyonu aştı. Krizle birlikte kredi kartı borçlularının sayısında patlama bekleniyor.

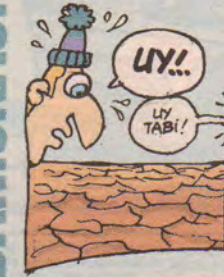

50 BİN KİŞİ KALDILAR HA GAYRET!

Kültür ve Turizm Bakanlığı'nın Ani antik kentiniyle ilgili hazırladığı, www.ani.gov.tr adresinde, kentten Ermeni geçmişiyle ilgili bilgilere ulaşamıyor. Ani ismi Ermenice ve kent uzun yıllar Ermeni hükümdarlarının başkenti olmuş, ama sitede "Ermeni" kelimesine pek rastlanmıyor. Devlet, Ermeni'yi ayıklamaya devam ediyor...

ÇEVREÇİNİN DANİSKASI

Karadeniz Sahil yolu projesiyle Karadeniz sahil şeridini yok eden, hidroelektrik santralleri ile yaylaları, derelerini kuran AKP, son olarak dünyanın sayılı doğal güzelliklerinden Uzungöl'ün çevresine istinat duvarı örmeye başladı. Etrafına duvar örülen Uzungöl'ün güzelliğini görmek ve hafriyat kafalı yöneticilere küfredmek için: <http://www.uzungol.bel.tr/>

DOSTOYEVSKİ YÜRESİNE SAĞLIK

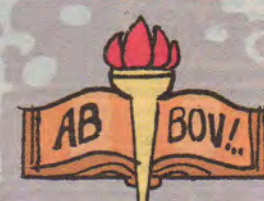

• "SANKI HOLLYWOOD'DAKİ GİBİ PROGRAM OLDU YAAA..."
 • "ARABAMIN FREİNİ BOŞALTIYORLAR YA DA BASKA BİR TUZAK KURUYORLAR. LENNON'A DA YAPILMADI MI? BENİ DE ONUN GİBİ ÖLDÜRÜYÖRÜZ..."
 • "BENCE KAVGA EDEN MANKENLERİN CİDDİ BİR İMPYE İHTİYAÇLARI VAR. KENDİMİ İMF GİBİ HİSSEDİYÖRÜM..."
 • "TİBET'İN GENÇLİK PINARI" DİYE ALTI EGZERSİZDEN OLUŞAN BİR PROGRAMIM VAR. HAFTADA BİR TAI CHI YAPIYORUM. İPEK TUZCUOĞLU
 • "MELEZİM, BABAM MİSİRLİ BU YÜZDEN YUVARLAK HAHLARA SAHİBİM. ÖZELLİKLE ZEYNEP MANSUR
 • "Hükümet bayramı tatilini 9 güne çıkardı. Tayyip Erdoğan, daha önce "1 Mayıs resmî tatil olsun" isteseydi "Türkiye tatil cenneti. 1 günün maliyeti 2 katriyon" yanıtı vermişti.

TERSANELER GENİŞLİYOR

"Burası tekstil atölyesi değil, işçi ölebileceğini bilmeli" açıklamasıyla tanındığımız Sedef Tersanesi sahibi Metin Kalkavan, son 10 ayda 6 bin tersane işçisinin işten çıkarıldığını belirterek, "Şartlar bu şekilde devam ederse 12 bin kişi daha işsiz kalacak. Daha sonra eğer sipariş gelmezse, ondan sonra ne olur söylemem" dedi. Aynı günlerde, kum torbası yerine işçilerle filika denemesi yaptığı için üç kişinin ölümüne neden olan Gısan Tersanesi'nin Yönetim Kurulu Başkanı Rıdvan Oyar, yerel seçimlerde AKP'den aday olacağını açıkladı. Rıdvan Oyar, adaylığıyla ilgili

HOCAM BİTİREN ÇIKABİLİR Mİ?..

• "Türk savaşa hazır durumdadır."
 • "Türküz bütün başlardan üstünüz."
 • "Temizliğe en fazla önem veren din İslamiyettir."
 • "Bahir Karadenize, hamsilere yem olsun diyeceğim ama gâvur etyle beslenen hamsiden hayır mı gelir?"
 • "Baba ailenin geçimini sağlayan, anne babanın yardımcısı olarak ailenin beslenmesi, çocukların bakımını, aile içinde sevgi ortamını sağlayan kişidir."
 • MEB'in yeni müfredata göre değişen ders kitaplarından bazı bölümler okudunuz!

Barış UYGUR

A simple illustration of a globe showing continents in green and oceans in blue. A yellow pencil and a yellow eraser are positioned in the foreground, partially overlapping the globe.

■ Nedir, aslında pasaport diyorduk. Pasaportun süresini uzatırken, parmak izi vermem gerektiği söylendi. Mırın kırın ettim, arıza çıkarmaya kalktım ama yeni uygulamaya böylelikle. Paşa paşa gittim, bütün parmaklarımın izini verdim, bir de mesiklik fotoğrafımı taradılar, basbayağı fişlendim! İyi ama, dedim, bu haksızlık değil mi? Yarın öbür gün ben bir suç işlemek istesem, misal banka soysam, parmak izimden şıp diye bulacaksınız. Yani fırsat eşitliği? Pasaport çıkartmayan ya da süresini uzatmayan vatandaş, dilediği gibi banka soyabilir, bıraktığı parmak izinden kimse onu bulamaz ama kulumuz kırk yılın başı bir banka soymaya kalksa anında mahkum olacaktı. Adalet, eşitlik bunun neresinde olurum size? Polis amca ben bunları söyleyince gevrek gevrek güldü. Şaka yapıyorum sandı. Ama sizce de böyle değil mi ey halden dertten insanlar okur, başlamadan bitiriverdiler suç kariyerimi yahu.

Cihan Ceylan

YİNE
O
ADAMBU HAVADA EN GÜZELİ NAPICAK SIN
BİLİYÖ MUSUN GİRİCEKSİN YORSANIN
ALTINA OOH TAM UYUMA
HAVASI BU VALLA...ULAN ZATEN KIZI VERMEDİNİZ Bİ DE
ÇIKARKEN ÇÖPÜ VERİYOSUNUZ ELİMİZE
ALACAĞINIZ OLSUN...KAPININ ÖNÜNE BIRAKIN
SABAH ORDAN ALIRLAR...
HADI İYİ AKŞAMLAR...BABA SON Bİ
KERE DAHA SOR-
SANA BELKİ
VERİRLER...YÜRÜ BE
SEN DE
GERİ ZEKAL?VAKİT GELDİ OĞULLARIM MIRASIMI AÇIKLIYORUM...
ENGİN'DEN BAŞLAYALIM ÖNCE EVET ENGİN KAÇ
BEKLİYOSUN?BU NE YA SINAV SONUÇLARINI AÇIKLAYAN HOŞA GİBİ
SÖYLE İSTE BABA ŞUNU DOĞRU DÜZGÜN...SEN SÖYLE SEN
KAÇ BEKLİYOSUN?40 MİLYAR
FALAN...30... OTUR...
FUAT SEN KAÇ
BEKLİYOSUN?VEDAŞMALARDAN HİÇ HOŞLANMAM
GİT HADI NEFRET EDERİM VEDAŞ-
MALARDAN HİÇ SEVMEM BOK GİBİ
BİŞEY ÖÖGKK... MİDEM BUĞANDI...SUSAR MİSİN
EKREM...

GİTME...

"kendimi
durduracağım
değilim"

Fırat Budacı

İNSAN BİNADA YAŞAYAN BİR VARLIKTIR.

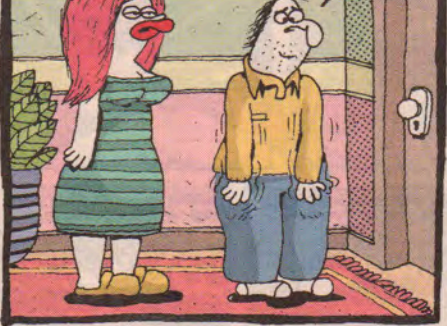
Kapıyı açar açmaz, "Bu yaptığınız resmen görgüsüzlük!" lafını duydum. Eliyle ayaklarını işaret ediyordu. Kafamı eğip bakınca ayaklarının hemen önünde duran görgüsüzlüğü gördüm: 3 çift ayakkabı. Arkadaşlarım ayakkabılarını kapının önünde çıkarmışlardı. Bir süre baktım ayakkabılara. Gerçekten de çiftlerden biri diğer ayakkabılardan yaklaşık 10 cm ötede görgüsüzce yan yatıyordu. O an tam kestiremedim, görgüsüz olan bu yan yatmış ayakkabı mıydı, yoksa bütün ayakkabıların iştirak ettiği daha büyük boyutlarda toplu bir görgüsüzlük müydü yaşanan? "Bakın beyefendi, bilmiyorsanız öğrenin, bu apartmanda kapının dışına ayakkabı konmaz. Ben daha önce böyle bir şey görmedim." dediğinde, durumu kavradım. Tam o sırada, içerden, bu görgüsüz ayakkabıların sahiplerinden alkole benzeyen kahkahalar yükseldi. Karşımda duran bayanın gözleri kısıldı. "Bir apartmanda yaşadığınızı unutmayın!" dedi. Yan yatmış olan en görgüsüz ayakkabıdan başlayarak kapı önümü temizlemeye çalışırken, "Kusura bakmayın" dedim. "Geçende de çöpü saatinden önce çıkardınız, laf etmedim." diyerek devam etti. Modern insanın ilk hatayı affeden muazzam hoşgörüsüydü bu. Bu tür hoşgörülerin sonradan bir tehdide dönüştüğünü biliyordum. Ses çıkarmadım, ama sessizlik uzayınca aklıma ilk düşeni söylemek zorunda kaldım: "Hangi çöpü?" "Aaa ne biliyim canım hangi çöp, sizin pisliğinizi ben mi bileceğim!" dedi. Ellerimde iki çift ayakkabı olduğu halde yüzüne baktım. Söylediklerini gerçekten önemsiyordu. Ayakkabıdan başlayan, çöpe doğru ilerleyen bir insanlık dersi vermek istiyordum sanırım. Ona sorsanız mesele çöp değildi, adapt; ayakkabı değildi, çağdaş insanın görgüsüydü. Ve işte içerde görgüsüz kahkahalarıyla arkadaşlarım ve daha kendi çöpünden bile haberi olmayan ben, bu adap mabedini (apartman) temelinden sarsıyorduk. Ayakkabıları yana devrilmiş, çöpü zamansız insanlardık. Düzeni bozmuştuk. Modern Hanım'ın keyfini kaçırmıştık. Kaçırmaya devam edecektim...

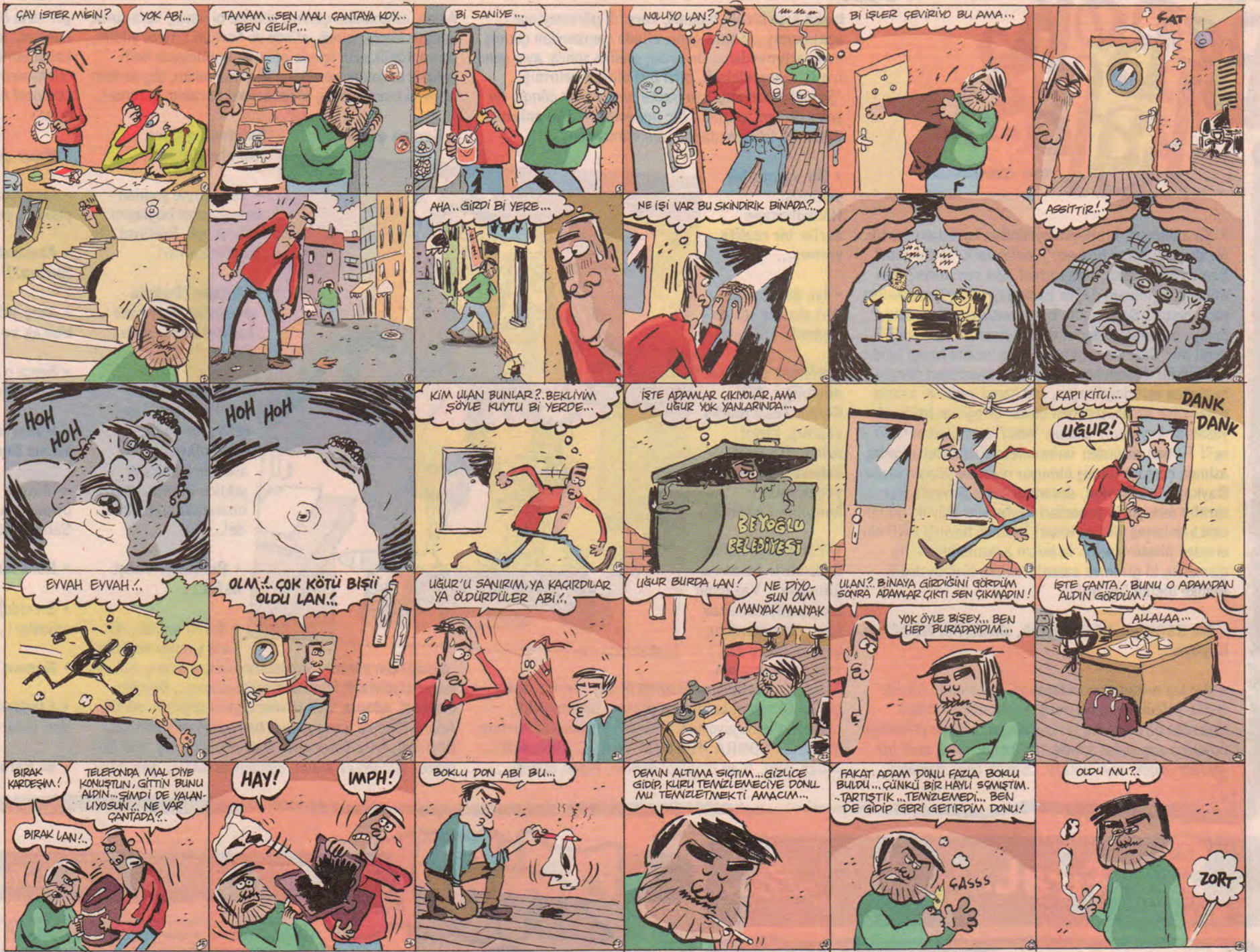
Modern Hanım gibilerin şerrinden her zaman korkmuşumdur. Sana çok önemsi gibi gelen şeyler onlar için birer hayat galesidir. Hayatının bazı dönemlerinde mutfak çekmecelerinin tabanına bir takım örtüler yerleştiren, çorap ütileyen, ağız sıvıları ve kafa yağına karşı yastığa çift kılıf takan, diş cephe camlarını intihar pozisyonunda silen, matbuu kâğıt görünce derhal arşivleyen insanlarla bir takım tartışmalar yaşamış ve tartışmalardan göğsüme takılan bir 'sallapati madalyası'yla yenik ayrılmıştım. O yüzden, çöp saatine uymayan bir densiz hakkında bir cinayet işlenmiş hararetinde ve ciddiyetinde konuşabilen Modern Hanım'a en ufak bir çıkıntılık yapmanın anarşik bir girişim olacağını biliyordum. O günden sonra ayakkabıların kapı önünde beklemelerine izin vermedim, çöplerin torba sayısını ikiye çıkarıp tam saatinde teslim etmeye gayret ettim. Karşılaştığımız zamanlarda, Modern Hanım'ı, devlet tiyatrosu kalitesinde ses tonu kullanarak, çağdaş bir tınıyla selamladım. İşler yoluna giriyordu. Apartmanımıza ahenk, huzur ve hatta neşe hakimdi: Bir akşam eve dönerken giriş kapısında, "Sevgili B blok sakinleri, sizleri neskaferimizi yudumlarken bir yandan da apartmanımızın sorunlarını konuşmak için..." diye başlayan bir yazı gördüm. Bu yazı sanırım, "A-4 çıktı alırken kâğıdı yatay kullanmak konusunda çocuklardan yardım alan yöneticiler tarihi'nin en samimi yazısıydı. Özellikle "yudumlamak" ve "bir yandan" kelimeleri ben de tam tanımlayamadığım bir iç gıcıklanmasına yol açtı. Ertesi gün, evde çayımı yudumlayıp bir yandan da televizyon seylerken, bir başka yandan kapı çaldı. Kapıcı neskaferi toplantıya herkesin katılımı gerektiğini, toplantıda önemli kararlar alınacağını söyleyerek beni davet ediyordu. Canım sıkılmıştı. Modern Hanım'ın evinde toplanacak olmamızın kasveti çıktı içime. Bir yandan da tam tanımlayamadığım, içimi gıcıklayan bir şeyler beni toplantıya doğru çekiyordu...

"Görüntülü megafon apartman güvenliği için çok önemli, arslısı var, arsızısı var..." dedi en genç apartman sakinlerinden biri. Sanırım arslı ve arsızlardan çok, teknolojik araçlara olan hevesi ısrarında daha etkiliydi. Sonra, Modern Hanım, apartman girişinin yapay çiçeklerle bezenmesi konusunda görüşlerini beyan etti. "Efendim toprağı olmayan bir çiçeği ben çiçekten saymıyorum, saymam..." diye taarruza geçti emekli bir albay. Görmeliydiniz sevgili okurlar, yeryüzünde bit kadar hacim işgal etmeyen bir evde, yine bit kadar değeri olmayan konuları inanılmaz bir ıstıhla ve ciddiyetle tartışıyorduk. İşte o akşam biz, Selen Hanım'ın bodrum girişinde gördüğü hamamböceğinden, Albay'ın apartman girişinde her seferinde ayağına takılan çıkıntidan ('maazallah bir gün düşüp bir yerlerini kırabilirdi, o zaman ne olacaktı?'), Modern Hanım'ın asansördeki 5 tuşunun silik olmasıyla ilgili endişelerinden uzun uzun konuşurken bir yandan neskaferimizi yudumladık. Uzerime bir rahavet çökmeye başlamıştı, sandalyemde geriye doğru iyice yaslandım. Dava arkadaşlarımı baygın gözlerle izlemeyi sürdürdüm. Gözkapaklarım kapanmak üzereydi. "Yudumlamak" için neskaferime uzandım. Bardağın altlığı da bardakla beraber havalanınca, telaş edip öne doğru hamle yaptım. Benim bu hamleme, neskafe, (caanım) masa örtüsünün üzerine yayılarak karşılık verdi. Modern Hanım, ilkel sesler çıkarak bir anda yanımda bitiverdi. Aynı kişiye ikinci kez 'Kusura bakmayın' diyordum. Emekli Albay, "Telaşa mahal yok" dedi. Görüntülü megafon arzulayan arkadaş haric, toplantıdaki tüm katılımcılar, neskafe lekelerinin nasıl bertaraf edileceğiyle ilgili beyanatlarda bulundular. Neskaferinin bir vaka olmaktan kurtulup tekrar yudumlanan bir sıvıya dönüşmesi yaklaşık 15 dakikamızı aldı. Modern Hanım, masa örtüsü cinayetinin verdiği kinle olacak, aniden, "Bazılarımız bir apartmanda yaşamının kurallarından bihaber!" diyerek söze girdi. Emekli Albay, "Açık konuşun lütfen!" dedi. Bana yan göz atarak, "O kendini biliyor" dedi Modern Hanım. O an, kullanılan ses tonu ve sarf edilen mimiklerin abartısını kaldıramayacak kadar baktan konuların bu kadar uzamasından, burada toplanmış insanların sıradan bir apartmanı bir devlet ciddiyetiyle yönetmeye çalışmasından, normalde kimsenin umurunda olmayacak ipe sapa gelmez konuların sırf dertsizlikten çok mühim problemlere çevrilmesinden, yapay çiçeklerden, görüntülü megafonlardan ve hamamböceklerinden tiksindim. Aniden sinirlenmişim. Ne diyeceğimi bulamıyordum. Ağzımdan çıkan, "Nuluyo ya?" kelimeleri sinirimi karşılamıyordu. Herhangi bir açıklama yapmadan aniden kalktım. Odadan çıkarken, Modern Hanım "Terbiyesiz" dedi. Kapıyı açarken Albay'ın ard arda yinelenen "Terbiyesiz"lerin arasına bir adet "Telaşa mahal yok" sıkıştırdığını duydum. Ayakkabımın sol teki, kapının önündeki ayakkabı yığınının arasına yana devrilmiş böylece yatıyordu. İçerde, 'terbiyesiz' bombardımanı devam ediyordu. Ayakkabılarının arkasına basarak hızla merdivenlerden çıktım. Sinirim henüz geçmemişti. Bir yandan kapıyı açmaya çalışırken, bir yandan kendi kendime "Telaşa mahal yok" diyordum...

İKİ GÜN ÖNCEYDİ GALİBA...BALKONDA SİGARA
İÇİYORDUM LAN Bİ BAKTIM BÖLE İŞİKLİ BİŞEY
Bİ ORAYA GİDİYO Bİ BURAYA GİDİYO AMA UÇAK
DİİL YANİ HE MEN BABAMI ÇAĞIRDIM GÖSTER..
MEK İÇİN BABAM GELENE KADAR HOOP
KAYBOLDU AMA UÇAK DİİLDİ YA EMİNİM
LİFOYDU O LİFO...KESİN LİFOYDU...İN LAN ORDAN
AŞŞAĞI...-PANEL-
EVRENDE
YALNIZ MIYIZ?..GENÇKEN BANA BEBİŞİM MİNİŞ FALAN
DERDİN HATIRLADIN MI ÇETİN?..Bİ DAKKA HACİ ANNE,
ŞU HABERLERİ İZLİYORDUM YA...OFF BANA SÖYLE DİYİP DURMA BE
VALLAHİ BOŞANICAM ARTIK SENDEN HA...CÜZDAN TAMAM,SİGARA ÇAKMAK TAMAM,
AKBİL BURDA...HADI GİT ARTIK İLAN,HERŞEYİ
DAHA DA ZORLAŞTIRMAZ..DUR KIZIM GİDİCEZ YA TELEFON TAMAM
PARA NERDE LAN?.. HAH PARA DA BURDA...

SENİ HİÇ UNUTMİYİM NURTEN.

KIZLARI
ETKİLEYEMEMENİN YOLLARI...AHA...ONLAYN...
DUR LAN HİÇBİŞEY
YAZMIYIM O
YAZSIN...

-BİTTİ-

BEYFENDİ

YAVUZ ÖZTÜRK

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİRÖĞLÜ

bizim kızı bir-iki bakmış, karşılık göremeyince uzatmamış... Sonra genç, elinde çantasıyla çıkmış kompartımandan... On-onbeş dakika sonra, aynı genç traşlı, takım elbiseli, pırlı biri olarak belirmiş... 'Şaşırdım kaldım, bambaşka biri olarak döndü, bu sefer de ben baktım o hiç ilgilenmedi' diye anlattı... Zaten ilk istasyonda inip anı olmuş genç...

• Bir varmış bir yokmuş... Halisünasyon derler bir realite varmış...

• İyi, güzel, akıllı... Biri eksikse sen de kaybol!..

• Gökten üç elma düşmüş... Biri Giyom Tell'i marka yapmış, birini Ademgil yemiş, kalanıyla da Newton yeçekiminin kanununu yazmış...

• Yıllar önce Aslan Özdemir'le Leman'a gitmiştik... Yaz günü bezgin eden bi sıcak var... Ben oturdum, gelen mektuplara, faksılara bakarken, Aslan 'Çok terledim, aşağıda bi duş alıcam' dedi, gitti... Okudum, bakındım derken, telefon geldi, telefonda konuşuyorum... Birden havada bir hortum gördüm... SONRA HORTUM YERDE ŞAKLADI!.. Aklim çıktı, 'Lan n'oluyo' derken, Aslan belirdi...

Aslan, aslanlıktan çıkmış, belinde bi havlu, kafa-surat komple köpük içinde, elinde de hortum... İyice yıldım, sonra köpüklerin içinde gülererek kımıldayan belli belirsiz dudaklar gördüm... Manyak adam, duş alırken böyle bi plan yapmış, bi kenardaki hortumu görünce!..

• Sen ne güzel

bulursun gezen Honolululu'yu!..

• Tek kişiyle yapılan konuşmanın bağlayıcı hükmü yok. Edebiyat işte bu yüzden var!..

• Bitsin: (Doğulu şivesiyle) 'Sabbaha kaddar dans, dans, dans!..'

• Krizden mekan fiyatları pahalı mı geliyodu nedir, reklamlarda kırık arazide kalabalık şekilde koşma, ata binme ski çıktı şimdi de!..

• Horlama: Vahşi nefes...

• Birisi anlattı, iki tane yunusu denizde

oynaşırken görmüş, yunusların hastası olmuş, koluna yunus çizdirmek için dövmeceye gitmiş... Duayen dövmece, adama 'Sen dövme adamı değilsin' demiş... Adam 'Sen ne karışiyosun, ben istiyorum' demiş... Dövmece, iyice üstat gibi 'Bak evlat' demiş 'Ben bu dövme işinden ev aldım, motosiklet aldım, beni dinle,

gel sana bi haftalık istersen, kalıcı dövme kabul etmiş, koluna 'Hakkaten de ikinci dövmece haklı çıktı' buna)

• Hazır çorba: Dud

• Issız Adam'a düşen plaklar, eski kasetler

• Azalarak Bitsin: 'musun?!'

• Amy Winehouse olacak ve 'Amy Ba

• Bence o maskenin a Servet öyle hatalar y

• Haber kaynağını Yavuz Don't!..

• 'Sütsüz Şekersiz' oyunu 4 Aralık Perşahnesi'nde (www.t

• Rönesans dışıdır, sendeler!..

• En ciddi öğretmen

• Hemen Bitsin: 'Efendim, enişten dur, bunu yemekte k

• Bi Bermuda Şeyt

oynaşırken görmüş, yunusların hastası olmuş, koluna yunus çizdirmek için dövmeceye gitmiş... Duayen dövmece, adama 'Sen dövme adamı değilsin' demiş... Adam 'Sen ne karışiyosun, ben istiyorum' demiş... Dövmece, iyice üstat gibi 'Bak evlat' demiş 'Ben bu dövme işinden ev aldım, motosiklet aldım, beni dinle,

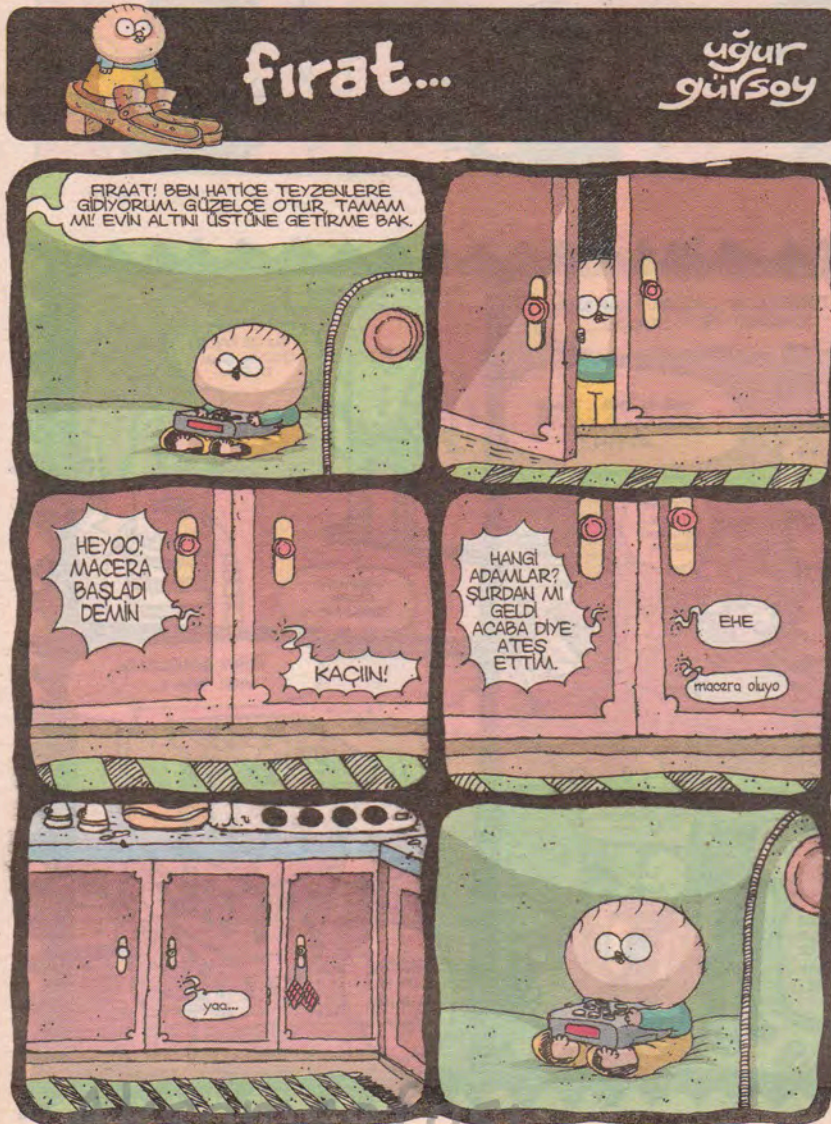
fırat...

uğur gürsoy

Tribal

ÇANKAYA

C.ÜSTÜV.

üçgeni, bi de Ankara'daki

Panel 1 (Top Left): NAPIYOSUNUZ AHA / GALİS - TİNİZ Mİ LAN HEPİNİZ? PEY 2.

Panel 2 (Top Left): YOK LAN İMADİ BAKIYO - RUZ KOPYA ÇEKİCEZ İFTE

Panel 3 (Top Left): HAA... TEŞKİLAT YANI...

Panel 4 (Top Left): OLUMLU Bİ BOKANLA - SİLMİYO BUNLARDAN.

Panel 5 (Top Left): KİTABI OKUMAN GEREKİRDÜ ZATEN... VER YA SUNDU...

Panel 6 (Top Left): LAN BİRİ ANLATISIN BEE...

Panel 7 (Top Left): LAN BİLİYOSUN SEN BAK YANIMLA OTURSANA 333...

Panel 8 (Top Left): YOK BE ABİ YANIMDA EREN VAR, ONA SÖYLE... ÖUNDEN SÖZLEŞTİK YANI...

Panel 9 (Top Left): EREN HE Mİ?

Panel 10 (Top Left): EREN'İ GÖRÜNÜZ MÜ?

Panel 11 (Top Left): KANTİNE İNMIŞTI DEMİN...

Panel 12 (Top Left): SENİN YANIN DOLU MU?

Panel 13 (Top Left): YANI HENİZ DÜL...

Panel 14 (Top Left): TAAM DÜR

Panel 15 (Top Left): KANTİN

Panel 16 (Top Left): HAY SKİM...

Panel 17 (Top Left): ...EVET ARKADAŞLIK İSİMLERİ NİMLERİ YAZIYORUZ...

Panel 18 (Top Left): Anam! Başlamış smay.

Panel 19 (Top Left): BİRER ARALIKLA OTURU - YORUZ, EVET SESSİZLİK...

Panel 20 (Top Left): OLUMLU HANI BAŞLI LAN YANIN?

Panel 21 (Top Left): DESEYDİN OLUMLU OTURUM DİME.

Panel 22 (Top Left): ...AVALA...

Panel 23 (Top Left): AYAKTAKİ SEN GEL BAKALIM ONE SÖLE BEBE... FAKAT LI ARKADAŞIN YANINA...

Panel 24 (Top Left): Üç... Üç... DESENE ÜÇ... ÜÇ...

Panel 25 (Top Left): Üç! Üç

Panel 26 (Top Left): ...

Panel 27 (Top Left): ...

Panel 28 (Top Left): ...

Panel 29 (Top Left): ...

Panel 30 (Top Left): ...

Panel 31 (Top Left): ...

Panel 32 (Top Left): ...

Panel 33 (Top Left): ...

Panel 34 (Top Left): ...

Panel 35 (Top Left): ...

Panel 36 (Top Left): ...

Panel 37 (Top Left): ...

Panel 38 (Top Left): ...

Panel 39 (Top Left): ...

Panel 40 (Top Left): ...

Panel 41 (Top Left): ...

Panel 42 (Top Left): ...

Panel 43 (Top Left): ...

Panel 44 (Top Left): ...

Panel 45 (Top Left): ...

Panel 46 (Top Left): ...

Panel 47 (Top Left): ...

Panel 48 (Top Left): ...

Panel 49 (Top Left): ...

Panel 50 (Top Left): ...

Panel 51 (Top Left): ...

Panel 52 (Top Left): ...

Panel 53 (Top Left): ...

Panel 54 (Top Left): ...

Panel 55 (Top Left): ...

Panel 56 (Top Left): ...

Panel 57 (Top Left): ...

Panel 58 (Top Left): ...

Panel 59 (Top Left): ...

Panel 60 (Top Left): ...

Panel 61 (Top Left): ...

Panel 62 (Top Left): ...

Panel 63 (Top Left): ...

Panel 64 (Top Left): ...

Panel 65 (Top Left): ...

Panel 66 (Top Left): ...

Panel 67 (Top Left): ...

Panel 68 (Top Left): ...

Panel 69 (Top Left): ...

Panel 70 (Top Left): ...

Panel 71 (Top Left): ...

Panel 72 (Top Left): ...

Panel 73 (Top Left): ...

Panel 74 (Top Left): ...

Panel 75 (Top Left): ...

Panel 76 (Top Left): ...

Panel 77 (Top Left): ...

Panel 78 (Top Left): ...

Panel 79 (Top Left): ...

Panel 80 (Top Left): ...

Panel 81 (Top Left): ...

Panel 82 (Top Left): ...

Panel 83 (Top Left): ...

Panel 84 (Top Left): ...

Panel 85 (Top Left): ...

Panel 86 (Top Left): ...

Panel 87 (Top Left): ...

Panel 88 (Top Left): ...

Panel 89 (Top Left): ...

Panel 90 (Top Left): ...

Panel 91 (Top Left): ...

Panel 92 (Top Left): ...

Panel 93 (Top Left): ...

Panel 94 (Top Left): ...

Panel 95 (Top Left): ...

Panel 96 (Top Left): ...

Panel 97 (Top Left): ...

Panel 98 (Top Left): ...

Panel 99 (Top Left): ...

Panel 100 (Top Left): ...

Panel 101 (Top Left): ...

Panel 102 (Top Left): ...

Panel 103 (Top Left): ...

Panel 104 (Top Left): ...

Panel 105 (Top Left): ...

Panel 106 (Top Left): ...

Panel 107 (Top Left): ...

Panel 108 (Top Left): ...

Panel 109 (Top Left): ...

Panel 110 (Top Left): ...

Panel 111 (Top Left): ...

Panel 112 (Top Left): ...

Panel 113 (Top Left): ...

Panel 114 (Top Left): ...

Panel 115 (Top Left): ...

Panel 116 (Top Left): ...

Panel 117 (Top Left): ...

Panel 118 (Top Left): ...

Panel 119 (Top Left): ...

Panel 120 (Top Left): ...

Panel 121 (Top Left): ...

Panel 122 (Top Left): ...

Panel 123 (Top Left): ...

Panel 124 (Top Left): ...

Panel 125 (Top Left): ...

Panel 126 (Top Left): ...

Panel 127 (Top Left): ...

Panel 128 (Top Left): ...

Panel 129 (Top Left): ...

Panel 130 (Top Left): ...

Panel 131 (Top Left): ...

Panel 132 (Top Left): ...

Panel 133 (Top Left): ...

Panel 134 (Top Left): ...

Panel 135 (Top Left): ...

Panel 136 (Top Left): ...

Panel 137 (Top Left): ...

Panel 138 (Top Left): ...

Panel 139 (Top Left): ...

Panel 140 (Top Left): ...

Panel 141 (Top Left): ...

Panel 142 (Top Left): ...

Panel 143 (Top Left): ...

Panel 144 (Top Left): ...

Panel 145 (Top Left): ...

Panel 146 (Top Left): ...

Panel 147 (Top Left): ...

Panel 148 (Top Left): ...

Panel 149 (Top Left): ...

Panel 150 (Top Left): ...

Panel 151 (Top Left): ...

Panel 152 (Top Left): ...

Panel 153 (Top Left): ...

Panel 154 (Top Left): ...

Panel 155 (Top Left): ...

Panel 156 (Top Left): ...

Panel 157 (Top Left): ...

Panel 158 (Top Left): ...

Panel 159 (Top Left): ...

Panel 160 (Top Left): ...

Panel 161 (Top Left): ...

Panel 162 (Top Left): ...

Panel 163 (Top Left): ...

Panel 164 (Top Left): ...

Panel 165 (Top Left): ...

Panel 166 (Top Left): ...

Panel 167 (Top Left): ...

Panel 168 (Top Left): ...

Panel 169 (Top Left): ...

Panel 170 (Top Left): ...

Panel 171 (Top Left): ...

Panel 172 (Top Left): ...

Panel 173 (Top Left): ...

Panel 174 (Top Left): ...

Panel 175 (Top Left): ...

Panel 176 (Top Left): ...

Panel 177 (Top Left): ...

Panel 1

Sandık İçi

ERSİN KARABULUT

ORTAOKULDA MİYDİM LİSEDE MİYDİM BİLİYORDUM, KOMŞUNUN KÜÇÜK KIZI GELDİ. GİNDE BUNA BİREYLER ÇİZDİM...

BİREYİ BOZMAK HEP SADIĞIÇE Bİ ZEVK VERİYDİ AMA DİMİ? MESELA NE BİLİYİM PLAJDA MİLAJDA İKİ SAAT UĞRAŞIP KUMDAN KALE YAPIYOSUN AMA ASLIN. DA Bİ YANDAN ONU TEKNİKLE YERLE BİR EĞİCİNİ ANI DÜŞÜNÜYOLUN SÜREKLİ, O KÜÇÜK KIZI DA BÖYLE ÇİZİP KARALAYARAK İYİCE HASTA EDİYDİM. ZAVALLIM HER DEFASSINDA DA İNANIP YENİSİNİ ÇİZDİRİYODU AMA BUNU O ZAMAN, ORJAN BURDAN DUYDUĞU VE GAYET KİÇİMDEN ANLADIĞIM ANARŞİ, KAOS, YIKIM GİBİ KAVRAMLARLA SÜSLEYEREK YAPIYODUM...

İŞ DEDİĞİM DE ŞU... VATAN CADESİNDEKİ OKULUMUZA ÇİTMEK İÇİN FATİH TE İNİP SABAHIN KÖRÜNDE KARA GÜMÜK'ÜN ARA SOKAKLARINDAN GEÇİYODU. ORDA Bİ CAMCI DUKKANI VARDI... CAMCI YAZISININ BÜTÜN HARFLERİ CAMDAN KESİLİP YAPILTIYORMIŞTI...

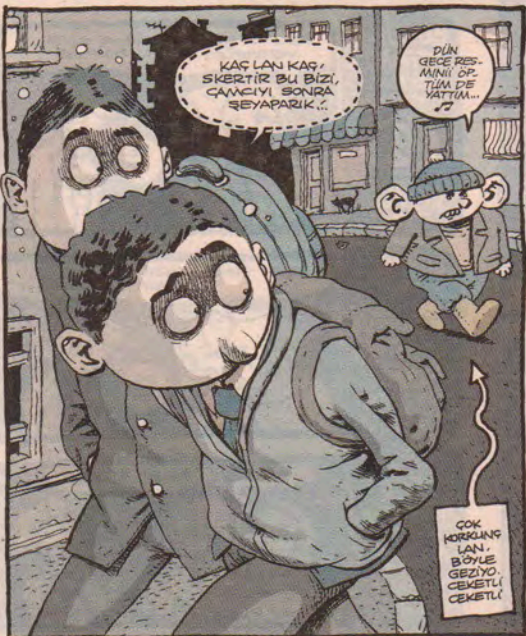
ERTESİ GÜN ÇAKI GETİRDİK FİLAN, AZİCİK DAHA ERKEN Bİ SAATTE GELDİK, KİMSE GÖRMEDEN SÖKÜCEZ C HARRINI...

ULAN APTALLIK NE ACAYİP BİŞEY YAA, CAMCI O SIRADA UYUYO, BELKİ YENİ UYANDI.

Bİ BAKTIK KÜÇÜK Bİ ÇOCUK GEÇİYDİ AMA ARABESK Bİ ŞARKI SÖY- LEREK... ARABESK ŞARKI SÖYLEYEN KÜÇÜK ÇOCUK KAPAZ TEDİ- RİN EDİCİ BİŞEY YOKTUR BENDE, ÇÜNKÜ ONLAR ÇOCUK PEDİT, BUL- SIN ADAM OLUYOLAR. ABİ DİYE HITAP EDİSİM GELİYDİ KENDİLERİNE.

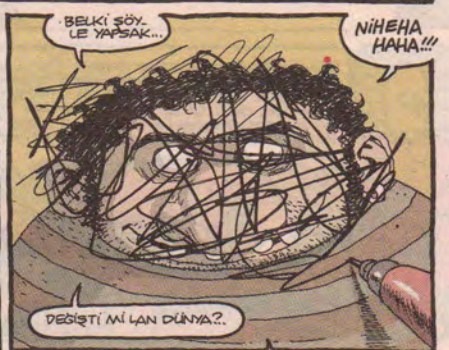
ŞU AN SİSTEM, ANARŞİ, YIKIM DİYE KONUŞAN Bİ SÜRÜ GENG OKURUMUZ VARDIR KESİN, İLER- DE ŞÖYLE OLACAKLARINI HİÇ BİLMEYEN HELEDE...

CAMCI'NIN C'SİNİ SÖKEMEDİK AMA SİSTEMİ YIKIP DÜNYAYI DEĞİŞTİRECEK EYLEMLERİMİZ DEVAM ETTİ. DAHA DOĞRUSU DÜŞÜNÜNCÜ GALİBA TEK EYLEMİMİZ DE ELMA ŞEKERİNİN ÇÖPÜNÜ SELPAKLA SARIP Bİ ARABANIN ESZÖZ BORUSUNA SÖKMEK OLMALIYDI...

ARA ARA HALÂ AKIYMA GELİYDİ BU DÜŞÜNCE, "DÜNYAYI DEĞİŞTİRMEK İÇİN BİREYLER YAPSAK YA LAN" FALAN HESABI... BÖYLE ŞANKI BURDA GÖLE Bİ SAYFA ÇİZEKİM. ŞİM Kİ, OKUYAN ARTIK ÇOK BAŞKA OLCAKMIŞ GİBİ. AMA TABİ OLAMIYD İSTE... BEN DE NAAPİYİM BUNLARI ÇİZİYOM...

GİTTİN GİDELİ BEBEK!

Dışarı taşıdım. Ama senle bi alakası yok, sabah erk-
sıyonu fizyolojik bi olaydır.

Yaşantımı düzene sok-
tum... Zızmaya bile
nizaami gittim bebek...

Dedemin kuzu postundan
hamazlığında uyudum...
Yüzüm gözüm kül oldu hep.

Kedimin halının orta-
sına sıçtığı günlere bile
özler oldum bebek.

Bakkala gitmek maraton-
sa en güzel ilk yüz met-
resini ben koştum.

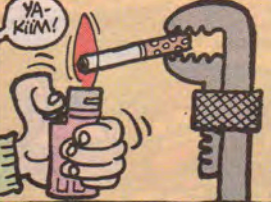
Ota boka gülmeye başla-
dım... Çok zayıklıymış, daha
önce niye aklıma gelmemiş.

Dün bi İngiliz anahtarına
sıf saha benziyor diye
usulca yanıp meraba dedim.

Beraber gittiğimiz o
çin bakanasına yalnız
gider oldum bebek.

Taharet musluğu bazı-
lunca, kedimin sıçtığı
firçaya firçaladım kırmı.

Sen de olmayınca ayak-
kabi bağcıklarını dede-
me bağlatır oldum...

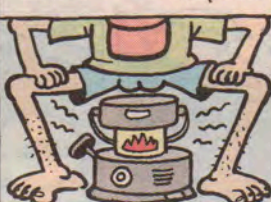
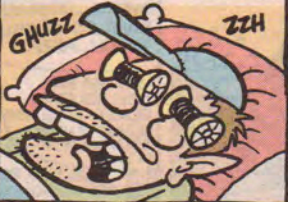
Güz güllü gibi hiç yaz
görmeyen güneş güzelli-
mü lüküste avuttum

Kaşlarım Atatürk gibi
olsun diye bigudiyle
yatar oldum bebek...

Metroya yetişirken tur-
nike tutukluk yaptı...
koşup işedim hemen.

Senden sonra gönül iş-
lerine son verdim, ayak
işlerine koştum hep.

Tahtakale'den Japon
gaz sobası aldım... Paso
dashak kebabı yapıyorum.

Evdе çalışırken, çizme
stresiyle dalaşacak
kimsem kalmadı bebek.

Sex oyuncaklarımı
elimde kaldı... napım
bunnarı, götümne mi sokim?

Doğum günü hediyen
tribal gece lambasına
bakıp seni düşündüm hep.

Spor salonuna başladım.
Saçı yaya kapıtırınca
kaydımı sildirdim...

Senin yüzünden bu yaz
tatil de gidemedim. Tef-
lon tavada bronzlaştım.

BENİM DE SÖYLEYECEKLERİM VAR!

Umut SARIKAYA

Gitmek

Benim için evden kurtulmanın tek yolu üniversite sınavıydı. Bi şekilde şehir dışında bir üniversite kazanıp bu evden kurtulmayı planlıyordum. Kötü bir lisenin vasat bir öğrencisi olarak üniversiteyi kazanmam ev içinde pek tahmin edilmeyordu. Şimdi rahatlıkla söyleyebilirim ki; o yıllarda biraz aklım az çalışıyordu. Anadolu Lisesi, fen lisesi, meslek lisesi hangi lisenin sınavına girdiysem kazanamamıştım. Annem her ne kadar "bizim çocukta biraz heyecan var, heyecanını bi yense aslında kafalı çocuk. Bi kere yaramazlık yaptığını görmedim sürekli susuyor" diye benî akrabalara karşı savunsa da gerçekten aklım pek basıyordu çoğu şeye. Hem birçok kereler "kime çekti" tümcesini kendi aralarında konuşurken tekrarladıklarını duymuştum. Bi kere de babamın "bizde de hata var. Hep ekmekle besledik çocuğu. 4 nüfusa günde 10 ekmek aldık umarsızca. Yiye yiye, ekmek gibi oldu kafası" diye anneme-veryansın ettiğini de bizzat işittim.

İşittim ama ben babama katılmıyordum. Ekmekte bi sorun bulunmasının anlamsız olduğu kanısındaydım. Zira yine olsa gözümü kırpmadan yine yerdim. Sorun bence yönlendirilmeyle ilgiliydi. Ortaokul sonrası bütün arkadaşlarımın gittiği mahallemizdeki Mehmet Şam Ticaret Lisesi'ne yollasalardı beni şimdi belki de paraya yön veren, piyasalara hâkim bir evlat ile iftihar edeceklerdi... Bütün ağıllarıma rağmen beni o vasıfsız, dümdüz, devlet lisesine yollamışlardı... Yanlış yönlendirme sonucu bu hale gelmişim. Kaybolan benim hayatımı ama suçlanan da yine bendim.

Eğer kazanamazsam üniversiteyi, bir defa daha denettirirler sonra bi işe verilir diye tahmin ediyordum. Bu evde daha fazla durmak, bu sürekli silinen muşambada daha fazla yemek daha fazla ekmek yemek demekti bu işe giriş. Beni bilen bilir aşk insanıyım dostlarım. Sevmeden sevilmeden bi dakika duramam. Öyle tahmin ediyordum ki işe girdiğimin ikinci senesinde bir kız kaçırır eve getirirdim. "Nerden çıktı bu şimdi" demeyin biliyorum. Az çok kendimi tanırım. Aşık olunca gözü kara bir insan olurum. En sevmediğim özelliğim bu diyebilirim. Çok tutkulu olmak... Evet, kaçırardım o kıızı getirirdim eve. Böyle bir şeyi yaparak da bir ömür annemle babamla ve sevgili eşimle bir ömür geçirmeyi garanti altına alırdım.

Bir ömür ailemle yaşamak... Düşüncesi bile korkunç geliyordu. Her gün bu evde bi ızdırıp gibiyken, bir ömür geçirmek, yavaş yavaş onlara benzemek. Ben akşam "televizyon karşısında koltukta uyuyacak insan değilim" diyordum kendi kendime. Kimse inanmasa inanasın ben şehir dışındaki bi üniversiteyi kazanacak, bu evden de bu mahalleden

de bu şehirden de kurtulacaktım. Her gece yatarken hayaller kuruyordum. İlk yıl yurtta kalırdım, sonra bi eve çıkardım. Arkadaşlarım gelirdi eve. Çıkıp sabaha kadar sokaklarda gezerdik... Daha önce de söylediğim gibi o yıllarda aklım az çalıştığı için sadece bu iki şeyi hayal edebildim eve çıkınca; "arkadaşlarım gelir, gece sokakta gezeriz".

Ama bu kadarını hayal edebilmek bile güzeldi be. Bu düşünceler içerisinde benden beklenmeyecek üstün bir çalışma disipliniyle kendimi derslere verdim. Sürekli test çözüyor, bu büyük maratonda diğer öğrencilerle aramdaki farkı kapatmaya çalışıyordum. Onlar bir çalışıyorsa ben iki çalışmak zorundaydım. Buradan kurtulmak için çalışıyordum. Annem babam gibi kanepede televizyon karşısında uyumamak için, onlara benzemek için çalışıyordum. Artık nasıl gaza geldiysem öyle hazırlanmışım sınav gibi bütün şehir dışı tercihlerimi geçip çok az sayıda yazdığım İstanbul içi tercihlerimden birini kazandım. Hem de eve çok yakın bir üniversiteyi... Üniversiteyi kazandığım gün yıkılmıştım.

Kampüsü, amfisi batsın yıkılın üniversite diye gittim okula sürekli. Ulan evden kaçmak için üniversite kazandım, kazandığım üniversite liseden daha yakın eve. Liseden çıkışta eve 5 de varıyorsam, kampüsten çıkışta 3 de varıyordum diyeyim siz anlayın gerisini. Daha çok ekmek, daha çok televizyon karşısında uyku ile geçirdim ilk iki yılı. İki yıl sonra isyan bayrağını açıp sınıftan bir arkadaşla eve çıktık. Gece gezdik, arkadaşlar geldi. Bu konuyu tekrar anlatıp hatırlayarak canımı sıkırmak istemiyordum. Beş parasız o izbe evde televizyon bile olmayan o evde ikimizde hem okulda hem evde birbirimize baka baka delirdik. Tek göz odada göz göze gelmemeye çalışıyorduk artık. Bol bol kitap dergi okuyarak, arada bir okuduğumuz kitaptan kafamızı kaldırıp birbirimize bakarak "hala orda tipiği sığtığının" diye içimden geçirip tekrar okuyorduk. Barlara da beraber gittiğimiz için evimize hanım eli değmiyordu hiç. Çöpler içinde bir yıl boyunca kitap okuyup durdum. Ev arkadaşımın kitapların kenarlarına notlar aldığını gördükten sonra evden ayrılmaya karar verdim. Nietzsche'nin kitaplarındaki bazı paragrafları işaretleyip "katılmıyorum", "aptal", "güzel ama eksik" gibi notlar alırdım. Aynı şeyleri sabahlara kadar başka yazarların kitaplarına da yapıyordum. Hatta Dostoyevski'nin bi hikâyesine müdahale edip, kenara "bence buradan itibaren şöyle devam etse daha güzel olur" diye not düşerek, hikâyeye başka bi final bulmuştum. Yazarlarla kavga ediyor, tartışıyor, küfürleşiyordum. Kafayı yemişti. Ona benzemek istemiyordum.

Bir hafta sonra çamaşır yıkatmaya gitme bahanesiyle eve geldim. Bir yıl sonra eve ilk defa eve gelmişim ve sanki sürekli geliyormuşum gibi karşılandım. Muşamba silindi yemek yendi televizyon karşısına geçildi. Yavaş yavaş göz kapakları ağırlaştı. Annem babam ve ben üçümüzde ağırlaşmıştık. Konuşmadan televizyona bakıyorduk. Gittide onlara benziyorduk, onlara benzemekten kaçmanın imkânsızlığını kavramıştım... Uykum geliyordu...

Tam o esnada annem "umut" dedi. "her zamanki gibi git yatağında yat" diyecekti belli ki... "Uyumuyorum anne filmi izliyorum" dedim... "oğlum bak kafa kalmadı unuttuk. Bugün senin doğum gününü diti?" dedi. Doğum günü bizim ailede hiçbir zaman özel bi gün olmamıştı. Annem babam ve bütün akrabalarımızın doğum günü zira nüfus kâğıtlarında 1 Ocak olarak kayıtlıydı. "Hmm" diyip gözlerimi kapadım tekrar. "oğlum söyleseydin pasta alırdık sana. Kafa kalmadı ki" diye söylendi. Uyumak istiyordum "ya ne pastası anne. Doğum günü ne ya" diyip azarladım, içeri gitti. "Gelirken bi sü getirirsen anne" diye arkasından bağırdım. Suyu beklerken gözlerimi kapadım bi saat kadar uyumuşum.

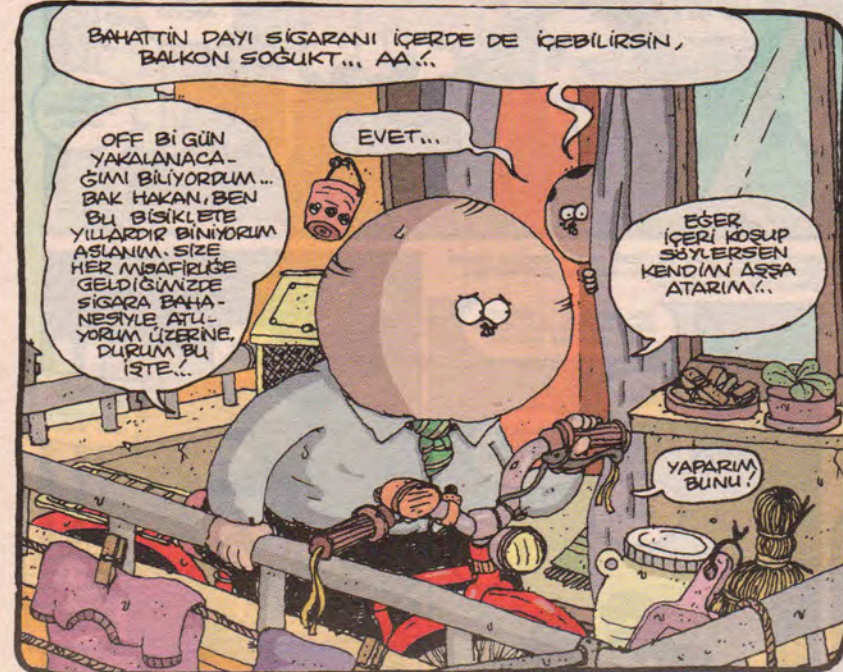
Dilim damağım kurumuştu uyandığımdaydım. Babam da yan kanepede uyukluyordu. Televizyona bakarak aılmaya çalıştım bi ara. Her zaman uyandığımdaydım ev arkadaşımı karşımda görmeye alışmıştım. Babamı görünce nerdeyim lan diye anlayamamıştım eve geldiğimi. Tam kalkıp mutfağa gideceken, annem elinde yuvarlak gri kocaman bir börek tepsiyle geldi. Tam ortasında ise kocaman elektrik kesildiğinde kullandığımız beyaz bi ev mumu saplamıştı. Mum üstelik ortasından eğilmişti. İpi yandan çıkıp, tekrar içeri girmişti. Patatesli kol böreğinin ortasında kocaman eğri beyaz bi mum saplanmış bana doğru geliyordu. Aklım çıktı korkudan resmen. İlk doğum günü partimin hiç böyle olacağını tahmin edememiştim. Yetmedi. Annem içeri girer girmez babam uyukladığı yerden kalktı ve odanın ışığını kapadı. Odayı böreğin ortasındaki mum aydınlatıyordu sadece. Tepsiyi önüme kadar getirdiler. Mumun coşkulu alevi karanlık odada yüzlerimizi aydınlatıyordu. İkisi de çok neşeliydi. "Niye kaçıyorum ki lan bunlardan" diye düşündüm. Sarıldık öpüştük. O gün benim hayatımın en güzel doğum günüydü, hem börek de patatesliydi.

uğur gürsoy

FAİK

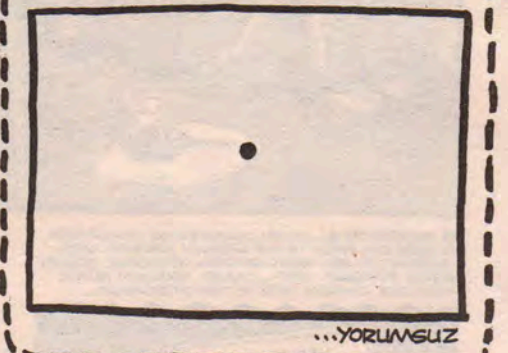

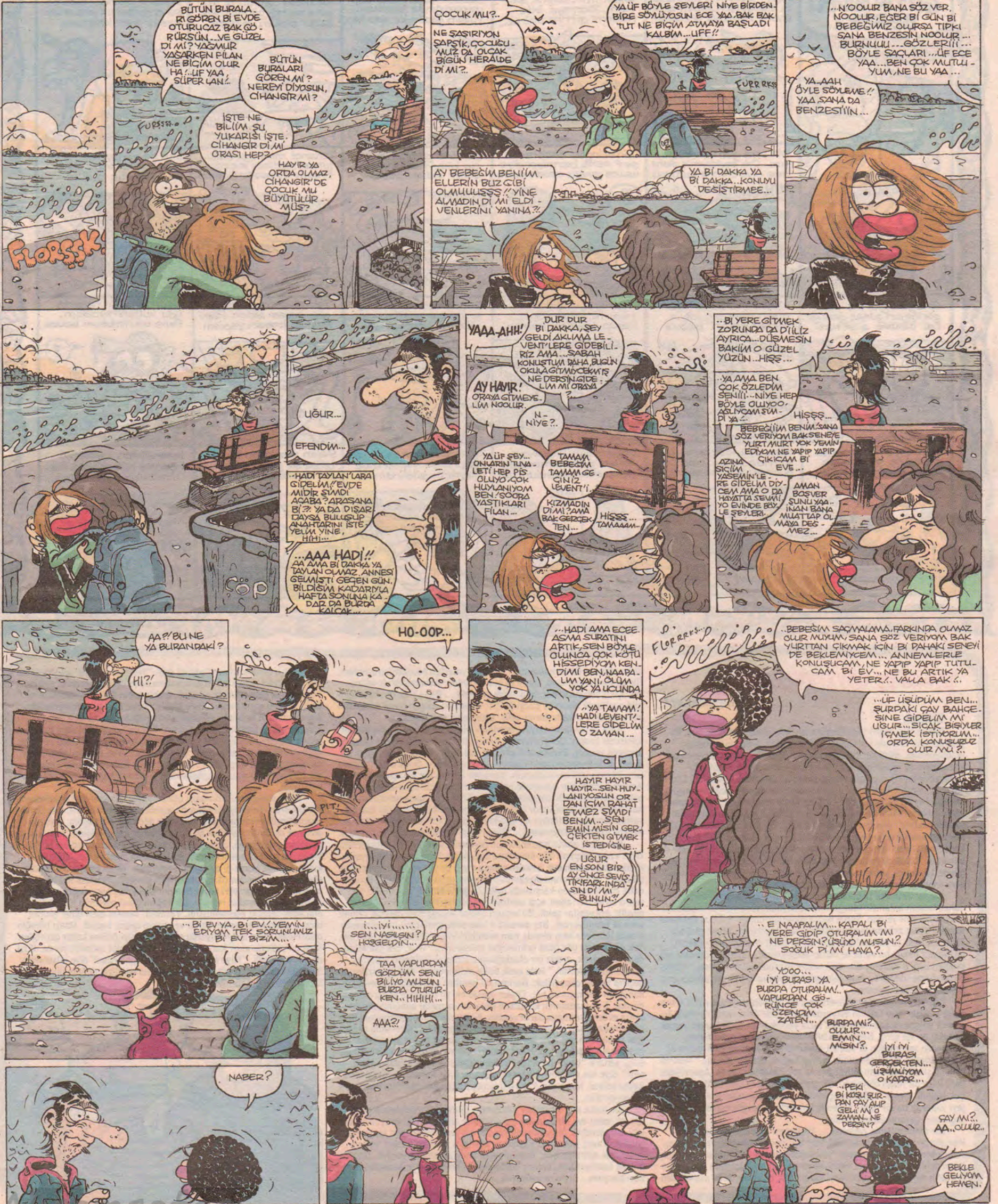
POLİTİK - SAYFASI -

10 Türkiye Cumhuriyetler Kardeşlik Konferansı'nın açılışını, Devlet Bakanı Hüseyin Bostancı güneş altında yaptığı 3 saatlik konuşmayla yaptı...

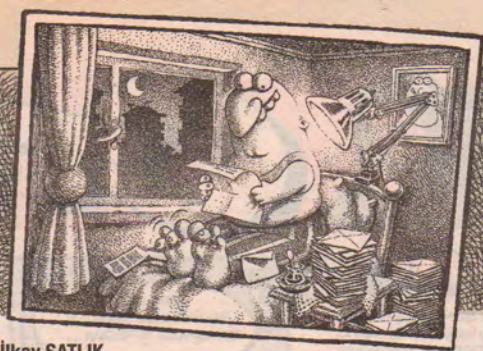

10 Küresel ısınma, ekonomik krizler, yeni ABD seçimleri, son doğalgaz zamları ve halimiz:

gelen kutusu

Özgür KAHYAĞLU

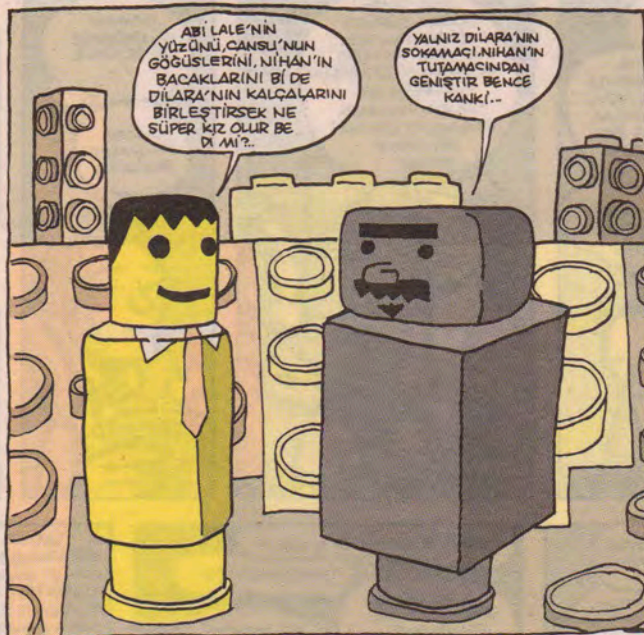
Ornur GÜRLEYEN

Sercan BULUT

Güven ÇALIŞKAN

Erhan GÜNEŞ

İlkay SATLIK

ZOMBİLERLE SAVAŞ

1.GÜN

Babamdan yadigar silahımı ve aile resmimizi alarak barınak gibi bi yere kaçtım. Üstü açık, ama güzel. Barınağın içinde küçük bi kulübe var. Yatak koymuşlar. Kim yapmış diye merak ettim böyle bi yeri. Yapan heralde 'bi gün zombi istilası olur yapmak lazım' diye düşünmüş. Yatağa uzandım. Uyudum. Gece bi ara garip sesler duydum. Dışarı baktım: Zombiler. Duvara tırmanmaya çalışıyo salaklar. Biraz dalga geçtim. Taş attım, üzerlerine işedim. Sonra acıdım, baba silahımı kaptığım gibi bıraktım. Ne uğraşcam bu saatte sabah öldürürüm dedim kendi kendime. Uyandım. Bu kez baba silahımı kaptığım gibi hepsini öldürdüm.

3.GÜN

Mekandan sıkıldım. Zaten tuvalet olayı bitirdi beni. Barınağın etrafı bok oldu hep. Neyse korkarak da olsa duvardan atladım. Dağda bayırda insan aradım hep. Yok! Bi tane bile bulamadım. Barınağa gittim akşam. Merdiveni indirmeyi unuttuğum. Çıkamadım doğal olarak. Bi ağacın altında uyudum. Sabah bi zombi sürüsü bana doğru geliyordu. Yanlarına gidip zombi taklidi yaparak garip sesler çıkardım. Yemediler. "Abi şu tepede insan sürüsü var gidek mi ama ben yorgunum siz gidin yiye" dedim. Yemediler. Üstüme geldiler. Yediler...

Onur ÖZDEMİR

Uykusuz

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, eseri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

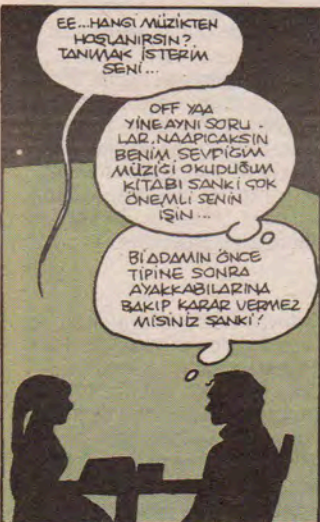
Haftalık Mizah Dergisi | 3 Aralık 2008 | Sayı: 066
Haftalık Yaygın Süreli Yayıncı

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ ve YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Uğur GÜRSOY

GRAFİK: Fırat YAŞA - Evrim GÜVENÇ - KALIGRAFI: Şevki Sayışman
İşletme ve Satış: Nuri AÇAR (nuri@uykusuzdergi.com) - Halkla İlişkiler ve Muhasebe: Elvan Aktaş
Asmalımescit Mah. Şehbender Sok. No: 4 Kat: 2 Daire: 3 Beyoğlu / İSTANBUL
TEL: 0 (212) 245 53 38/39 FAX: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307-7619

BASKI: APA Uniprint Hadımköy Asfaltlı Ömerli Köyü Mevki 34555 Hadımköy / İstanbul 0(212) 798 28 40
GENEL DAĞITIM: DPP - 0(212) 622 22 22 ABONELİK: Yurtiçi: 99YTL Amerika: 110\$ Avrupa: 90\$ Uzakdoğu: 120\$
Banka Hesap Numaralarımız: Yapı kredi Bankası Parmakkapı Şubesi, YTL: 81217859 USD: 81345973 EUR: 81345967

İşlerini göstermek isteyen arkadaşlar her çarşamba 16.00 ile 18.00 arası dergiye gelebilirler. İşlerinizi uykusuzdergisi@gmail.com'a ya da künyedeki mektup adresine de gönderebilirsiniz.

Bir çiş molası için gittiğimiz evinde geceyi geçirmeye kararlıydım, kendi yaşam alanı olduğu için çok daha rahattı ve hızlı ilerledik. Her hijyen isteğini ona hak vererek kabul ettim. Duş aldım, dişlerimi fırçaladım, traş oldum, aşağısını da traş ettim ve sonuna yatağa girdik. Meğer bilmemiş hijyen kuralları.

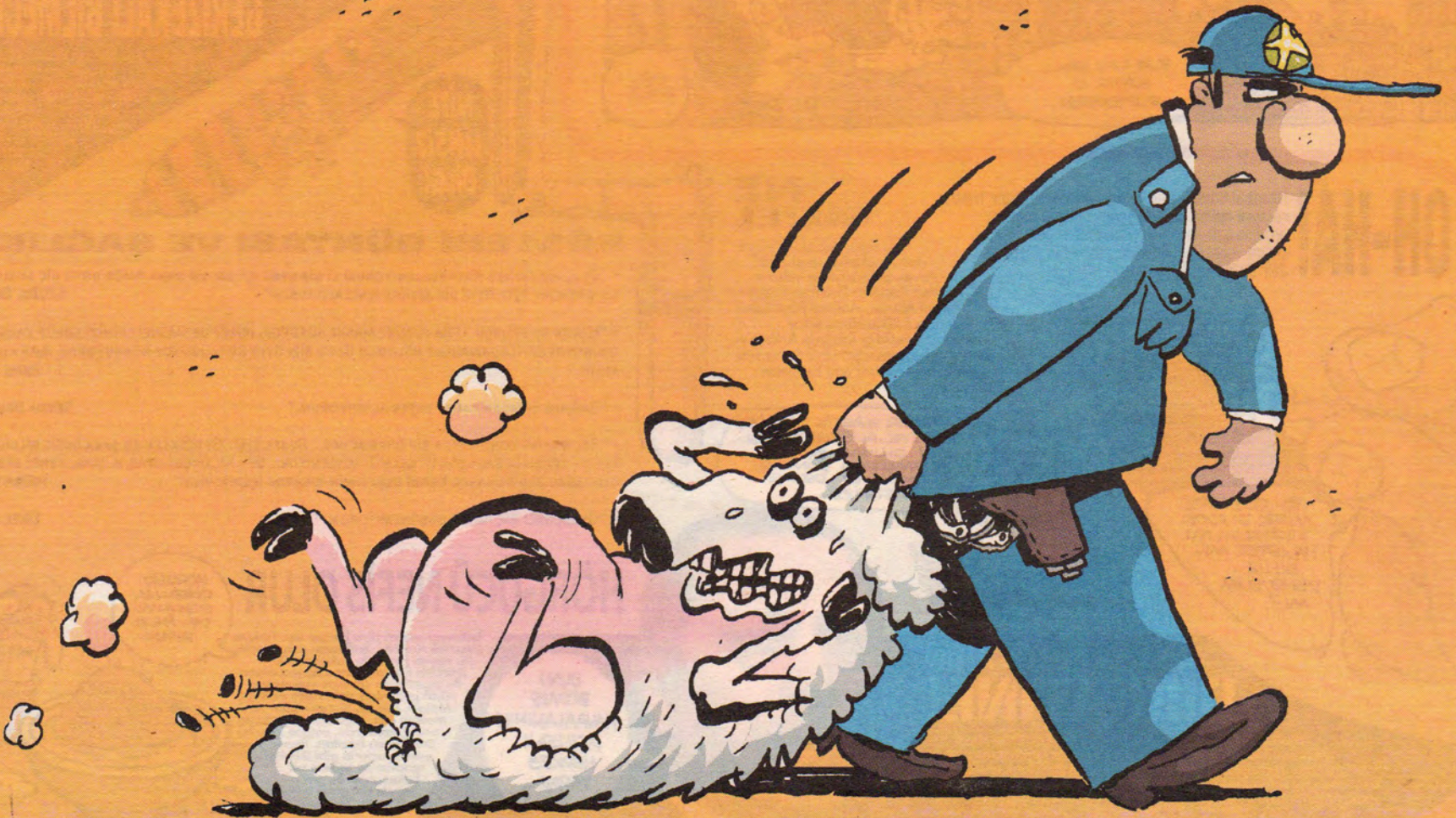
10 ARALIK ÇARŞAMBA
SAYI: 2008/50 No: 067
1.50 YTL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 1.75 YTL.

www.uykusuzdergi.com

UYKUSUZ

**KURBAN BAYRAMIMIZ
KUTLU OLSUN**

Akşamsefası

Başbakan Yardımcısı Cemil Çiçek "Polise Amerikan filmlerindeki gibi kimlik sorun" dedi.

AMERİKAN FİLMLERİNDEKİ GİBİ KİMLİK SORDUNUZ, CEYABINI ALMAN NAZİ FİLMLERİNDEKİ GİBİ ALIYAKSINIZ...

İspanyol medyasının yayınladığı belgelere göre, ABD'nin tutukladığı insanları Guantanamo'ya taşıdığı 'işkence uçakları'nın incirlik Üssü'ne uğradığı öne sürüldü.

O BİR KUŞ...

HAYIR O BİR UÇAK. İNSANLARI İŞKENCE YAPMAK İÇİN GUANTANAMO'YA GÖTÜRLÜYOR...

SUS LAN SEN... HAYIR O SÜPERMEN...

AA EVET...

OH-HA!

İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı Kadir Topbaş, restore edilen bir çeşmenin açılışını makam odasına getirilen maket üzerinden yaptı. Topbaş, çeşme maketinin önünde, çeşmenin önemine dair bir de konuşma yaptı.

BU ÇEŞMEDE MINİK Bİ AYAK YIKAYALIM MI HAYİSTER MİSİNİZ... DENEYELİM Mİ?

HERYER PLASTİK PALMİYE, FİSKİYE, ALIŞVERİŞ MERKEZİ OLUCAK Bİ DE ALTINIZDAN DOLGULARI ATTIK ANYDI DEME KEYFANIZE...

BÜTÜN PILOTLARIN DİKKATİNE!

Başbakan Erdoğan'ın 25 Ekim'de açtığı Elazığ Havaalanı'nın 3300 metrelik yeni pistinin henüz tamamlanamadığı ortaya çıktı. Tamamlanamayan pisti açan Başbakan, "Artık uluslararası arın inmesine müsait bir pist oldu. Elazığ'ımızda yeni açtığımız piste aptık, hayırlı olsun..." dedi.

NE GÜZEL

İçki satışı yapan büfeciye zabıta ekipleri tarafından dayak atılmasıyla gündeme gelen Keciören Belediye Başkanı Turgut Altınok, Ankara Büyükşehir Belediye Başkanlığına aday olduğunu, seçildiği takdirde Ankara'yı Dubai'ye benzeteceğini söyledi. Ne kötü kaderi varmış Ankara'nın! Benzetene benzetene...

ULAN BİTİMSİ HAVAALANININ AÇILIŞINI HERKEŞ YAPAR...

LEOPARLARIMIZ KENDİ İMALATIMIZDIR

İstanbul Paleontoloji Derneği, Samsun Ondokuz Mayıs Üniversitesi'nde 'Yaşayan Fosiller' adlı bir sergi düzenledi. Artık fosil diyince hemen aklımıza götündeki kancasıyla balık yemini fosil diye yutturmaya kalkan Adnan Oktar geliyor. Paleontoloji falan diye kafanız karışmasın, bu serginin de 'sponsoru' Adnan Hoca. Hoca'nın bu sergideki yeni gözdesi bir leopara ait 80 milyon yıllık kafatası fosili. Tahmin edersiniz, fosilin yanında kim tarafından ve nerede bulunduğuyla ilgili bir dipnot yok. Zaten leoparların 80 milyon yıllık bir geçmişi de yok. Yaklaşık 6 milyon yıldır yaşıyor leoparlar. 80 milyon yıl önce 'Maxakalisaurus topa' isimli 'küçük bir kafaya' sahip olan bir dinazor yaşamış. O olur mu Adnan Hoca?

80 MİLYON YILDIR AYNI Kafa

GERİZEKALİ BİLMECESİ

Başbakanlık Kriz Yönetim Merkezi, olası "biyolojik ve kimyasal" saldırılara karşı bir talimatı gerçekleştirdi. Tatbikat senaryosunda olası saldırıların "teröristler" olarak adlandırıldı. (Dünyada en çok biyolojik ve kimyasal silah üreten ve kullanan ABD...)

GÖSTERİ DÜNYASI VE SAĞLIK

- "ÖYLE BİR SIVİLCE İLACI KULLANIYORUM Kİ BİR SENE İÇİCEM BİR DAHA ÖMÜR BOYU HİÇ SIVİLCE ÇIKMAYACAK. İŞTE ÖYLE BİR SIVİLCE İLACI ALDIM BEN" **GÜZİDE DURAN**
- "HARUN DA SPORCU. O DA YÜZÜNE MASKE SÜRÜYOR. İKİMİZ DE MASKELERİMİZİ SÜRÜP KARŞILIKLI OTURUYORUZ. İLK ZAMANLAR OĞLUMUZ BERO BİZİ ÖYLE GÖRDÜĞÜNDE KORKUYORDU. AMA ALIŞTI ARTIK." **EBRU ŞALLI**
- "SAĞ BURNUMDAN RAHAT NEFES ALAMIYORUM." **SEVDA DEMİREL**
- "SAÇ BAKIMI KONUSUNDA BİR ÖNERİM VAR... BEBEK ÇİŞİ. GERÇEKTEN BU ŞAKA DEĞİL BİLDİĞİNİZ BEBEK İDRARININ SAÇA ÇOK İYİ GELDİĞİ SÖYLENİYOR... BEN HİÇ UYGULAMADIM DAHA. KENDİ BEBEĞİM OLURSA NEDEN OLMASIN. KENDİ BEBEĞİMİN İDRARINI İÇERİM BİLE" **TUĞBA ÖZAY**
- "Oksijensiz bir hayat düşünmüyorum." **EMEL ACAR**

HÖRGÜCÜ NEFİS OLUR

Enflasyon sepeti diye bir şey var. Türkiye İstatistik Kurumu, enflasyon rakamlarını bu sepete koyduğu yaklaşık 800 ürünün fiyat artışlarına göre açıklıyor. Bu sepete girenler genelde enflasyonu düşük gösterecek ürünlerdir. Mesela, ruji, tül, dinamit, cam yünü, malkap ucu, soba borusu, patinaj zinciri, tenis topu, pinpon topu bu ürünlerden bazıları. Peynir, şeker, yumurta gibi ürünler kendilerine sepette yer bulamamış. Bu garip sepete son giren ürünse deve eti. Yer misiniz?

HÖRGÜCÜ ÇORBANA DOKUNAMADIN BİLE İRFAN...

Kemal Kılıçdaroğlu'nun canlı yayında tartışma teklifini kabul eden Melih Gökçek, Kılıçdaroğlu'nu balon gibi patlatacağını söyledi.

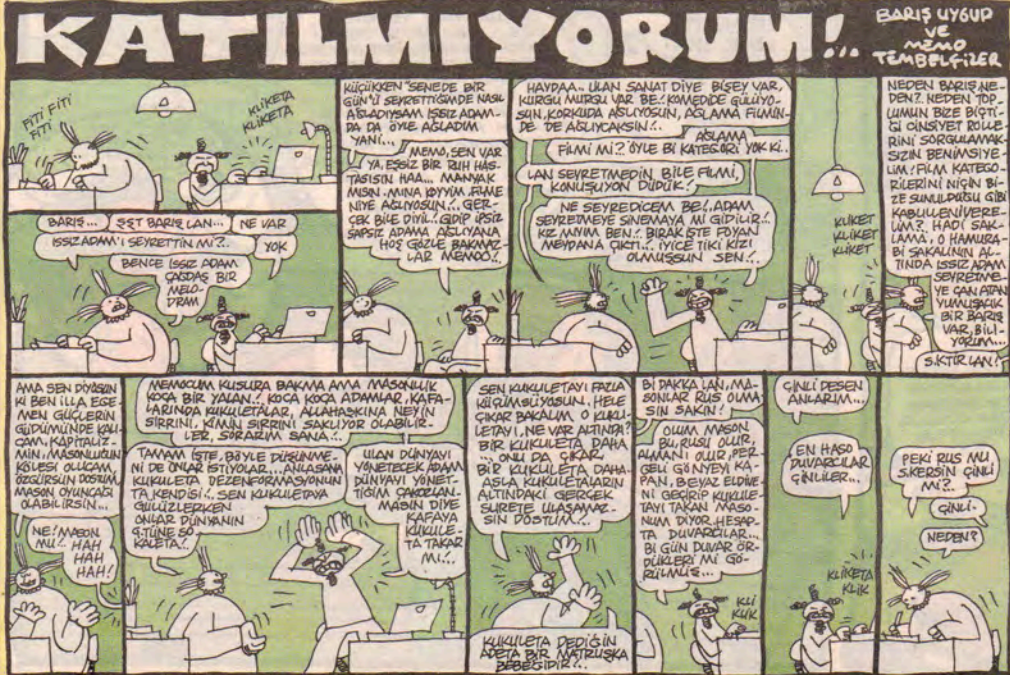
İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin yaklaşan yerel seçimler öncesi "alışveriş çekleri" dağıttığı ortaya çıktı.

KAÇ YIL OLDU?

- TGRT'de, "yılın düellosu" olarak sunulan tartışmada, Melih Gökçek'in iddiaları karşısında dayanamayarak "aaaa!" diyen Emin Çölaşan'a, Melih Gökçek, anında "beee" diye karşılık vereli 1 yıl...
- Tayyip Erdoğan, geçim sıkıntısını dile getirmek için "satılık böbrek" pankartı açan vatandaşla "Burası sakatatçı değil kardeşim" diyeli 3 yıl...
- Pink Floyd, "The Wall" albümleri ile yaptıkları katkı nedeniyle, İngiliz Milli Tuğla Dağıtıcıları Birliği tarafından şeref listesine alinalı 17 yıl...
- Barış Manço'nun 7'den 77'ye programı TRT'de yayın hayatına başlayalı 20 yıl...
- TRT, Eurovizyon Şarkı Yarışmasında, Yunanlı şarkıcı sahneye çıktığında yayını keserek, "Memleketim" şarkısını çalı 32 yıl...
- Amerikan Psikiyatri Derneği, eşcinselliği akıl hastalıkları listesinden çıkaralı 35 yıl...
- Kosta Rika, ordusunu lağvedileli tam 60 yıl olmuş...

Adana'da polise taş attıkları iddiasıyla tutuklanan, 13-16 yaşları arasındaki 6 çocuk hakkında 58'er yıla kadar hapis cezası istemiyle dava açıldı.

GÜNDEMSPOR

- Cumhurbaşkanı Gül, uğur getirsin diye Erbakan'dan Versace kaşkolunu istedi... Gül "Seccade ayrı, Versace ayrı" dedi!
- Obama'nın ilk icraatı "Kara Çarşamba"nın adını "Fena Çarşamba" yapmak olacak!..
- Türbandan tavşan çıkaran Rizeli başbakan kim?.. Az sonra!..
- Amerika'nın Ortadoğu'dan 3000 yıla kadar çekilme planı hazır!..
- Deniz Baykal'dan yeni açılım... Baykal, grup toplantısından sonra yengeç dansı yaptı ve "Su grubunu CHP'ye bekliyoruz" dedi!..
- Bir grup gönüllü bilimadamı, sadece İsmail Türet'e zarar veren silah geliştirdi!..
- Müslüman olan Michael Jackson, Hepsi grubuna evlenme teklifi yaptı mı?.. Az sonra!..
- Şebnem Şefir, ayı kürkü yerken görüntülendi!..

Akşamsefası

baris.uygur@gmail.com

Barış UYGUR

birini yapan yönetici asistanlarını ve sair asistanları da saygıyla selamlıyorum.

■ Yalnız zikrettiğim gibi sekreterler kendilerine "asistan" denilmesinde ısrarcılar sanki son yıllarda. Halbuki sekreterin pejoratif bir anlam içerdiğini düşünmek yanlış (pejoratif mi?). Genel de olsa birleşmiş milletlerin başında da bir sekreter var.

■ Birleşmiş milletlerin ne konuda birleştiğini anlayabilen çözebilen varsa, işte mail adresi köşenin sağında solda bir yerlerde. Hayır, tamam anladım, birleştiniz de kime karşı birleştiniz?

■ Bu, insanın kendini çok önemseme meselesi aslında can sıkıcı bir konu bakın. İnsan dediğin neticede, nereden baksanız biyolojik bir organizma. İçimde kelekler uçuştu yerine kan basıncı yükseldi, kalp atışlarım hızlandı da diyebilirsiniz ama öyle dediğiniz zaman tırt bir biyolojik organizmadan öte gitmiyorsunuz, şairane niteliğiniz kayboluyor.

■ Reenkarnasyona inanan arkadaşlarda da var bu kendini önemseme durumu. O kadar önemsiyor ki, ölebileceğine ihtimal veremiyor, bir türlü kabullenemiyor. Büyük kibir gibi geliyor bana.

■ Telesekreterin kesinlikle çay kahve getirebileceğini düşünmüyorum. Hayır, yok da dedirtemezsiniz diyeceğim ama zaten sadece yok demeyi biliyor. Herkese yok dedirtmiş oluyorsunuz. Hiçbir şekilde sekreterin yerini tutamaz bence. Bu vesileyle, dünyanın en çileli işlerinden

Yönetici ASİSTANI

■ Bir mevkute, kuponla iş bulma imkanı veriyormuş okurlarına. Otuz kupona "hamili hart yakınımıdır" kampanyası da fena ses getirmez onu söyleyeyim. Yalnız adam gibi birinin kartı olsa iyi olur zira o genel yayın yönetmeninin kartıyla işe alınacağı varsa bile kapı dışarı ediverirler adamı.

Kibrinden, kendisine ölmeyle yakıştıramama hali. İlla ki ölmesin, başka bir şekilde tekrar doğsun. Dünyanın nüfusu niye artıyor? Cevap yok. Mızıkçı gibi de bir yandan.

■ "Alimle düşman ol, cahille dost olacağına" diye bir atasözü var. Tebrik ediyoruz doğrusu, bu kadar ruh hastası ataya da az denk gelinir. Manyak mısın kardeşim ne diye alimle düşman oluyorsun? Cahille dost ol düşman ol o senin cahille arandaki bir mesele, alimi niye karıştırıyorsun? Hayır sonra "neden bilim insanı yetiştiriyorsun?" E sen adama düşman olmayı marifetinden sayıyorsun nasıl olacak bu işler? Akılsız dostum olacağına akıllı düşmanım olsun da aynı hesap. Kardeşim akıllı adamı niye düşman belliyorsun? Yan anlam düz anlam karıştırmayın kafamı benim.

Duydum bunu!

Duyduğumda iki dakika sessiz kalmama neden olan cümleler

1993, Eminönü, iki müzisyen.
-Dünyanın en iyi grubu Motley Crue'dur.
-Hayır Tonguç! Led Zeppelin varken dünyanın en iyi grubu Mötley Crue'dur diyemezsin!
-O zaman dünyanın en iyi grubu Pink Floyd'tur.
(İşimdi işin can alıcı noktası bu iki adam müzisyen. Biri gitarist, biri vokalist. Ha ben niye yanlarındayım, hesapta ben de davulcuym çünkü. Grubumuz var ve stüdyoya giderken bu cümlelerle kavga çıkıyor. Hayır gülüyorsunuz ama haddimizi bilmeyip müziğe devam

etseydik o zaman görürdüm ben sizi, alev alev yanardınız herhalde.)

Bu Oldu: En Büyük Teklifi Verdim Özelleştirme İhalesine!
Efendim 90'lı yılların sonu. Kamu iktisadi teşekkülleri yine "babalar gibi" satılıyor. Yalnız satışları incelediğinizde bakıyorsunuz, bayağı bayağı bedava veriyorlar gül gibi şirketleri. Şirketin yıllık karı diyelim ki 100 lira, koca şirketi 50 liraya satıyorlar, parasını da iki yıl sonra istiyorlar üstelik. Ben içerliyorum tabii bu duruma, bizim başımız kel mi? Ha evet saçlarda biraz bir dökülme var ama o zamanlar gençiz, sırma saçlıyız ve üstelik genellikle bu işletmeleri alan da satan da kel oluyor orası ayrı.

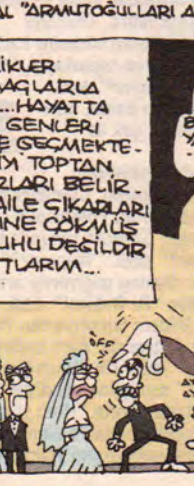

Neyse efendim, bir gün duyduk ki Petrol Ofisi satışa çıkarılmış. Aman fırsat bu fırsat dedim, dostum Mustafa Türkmen vardı, montaj mühendisi, ona gittim, dedim "var mısın, alalım petrol ofisini?" Onun da aklı yatınca ben güzel bir fiyat teklifi döşendim:

"Özelleştirme İdaresi Başkanlığına;

Satışa sunduğunuz Petrol Ofisi Anonim Şirketi için taliplerden kim ne veriyorsa, aynı şartlarda iki katını teklif ediyoruz. Saygılarımızla."

Kağıdın altına da Türkmen'le ben afili imzalarımızı çaktık, faksladık, cevap bekliyoruz. Sonra ihale açıklandı, biz alamamışız. Tamam, ihale şartnamesi almamıştık, ve tamam, teminat mektubumuz da yoktu ama gözünüzü seveyim, açıkça dedik işte kardeşim kim ne veriyorsa aynı koşullarda iki katını diye. Bir insanın üzerine de bu kadar gelmez ki. Sonradan baktık zaten ihale sonuçlarına, hakikatten de verebilirdik aynı koşullarda iki katını. Alacağın olsun Özelleştirme İdaresi Başkanlığı.

Cihan Ceylan

Fırat Budacı

NE ZAMAN KÖFTE-EKMEK YESEM SARTRE GELİR AKLIMA.

Yaşarken planlamadığımız, yaptıklarımızın sonucunu düşünerek önlem almadığımız, hayatın neşesi nereden geliyorsa yüzümüzü o yana çevirdiğimiz ve kimsenin saate ya da takvime bakmadığı yıllardı. Diyelim evden kilometrelerce uzağız, çok sarhoşuz, eve dönecek bir vasıta bulamamak bizi kaygıya değil neşeye sevk ederdi. Yorulmazdık. Hayatın en derin, en karmaşık konularını konuştuğumuz düşünür, kendi varoluş problemlerimizi dünyanın derinleri sanırdık. Hem neşeliydik, hem kederli; hem sevecendik hem kızgın; hem kurnazdık hem de saf. Hepsine zamanımız vardı, meşgul olmayı bilmiyorduk. Ne kadar uç iki duygu varsa aynı anda yaşamaya yeminliydik sanki. Böyle yaşamayı ima eden kim varsa kabulümüzü. Tezer Özlü, Yusuf Atılgan, Oğuz Atay, Arkadaş Z. Özger... İşte hayatı kim silkelemeye çalışmışsa onu bulup baş tacı ediyorduk. Çok da aramıyorduk onları, bir paket halinde bir önceki yaş grubu kucağına bırakıyorduk. Onların anlatmak istediklerini, derhal bir kafa karışıklığına çevirip hayatımıza zorla sokuyorduk. İroni falan önemli değildi, dümdüz almayı seviyorduk. Özdeşleşmeye bayılıyorduk. Kafa karışıklığını çok seviyorduk. Karışıklığın hayatımızı diri tutacağını, bizi sürüden ayıracağını düşünüyorduk. Bizim gibileri kokusundan tanıyorduk. Samimiyetimiz sonsuzdu. Hiç çalışmayacakmış gibi, hiç bankaya gitmeyecekmiş gibi, ayın kaçı olduğunu hiç merak etmeyecekmiş gibi yaşıyorduk. Görüyorduk, böyle yaşayan insanlar vardı. Yaşı bizden büyük bir takım insanları ara sıra belirlip bu hayatın devamı varmış gibi davranıyorlardı. Bizlere en bohem, en diri, en şenlikli taraflarını sunuyorlardı. Özeniyorduk. 'Tamam' diyorduk, 'İşte bu' diyorduk. Onları çok seviyorduk. Ama kimdi onlar ve şimdi neredeler?

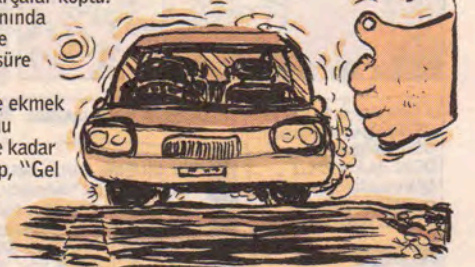
Otostop çekmek iyidir, hem beleştir hem de durup dururken garip ve eğlenceli anılara sahip olabilir insan. Özgür bir ruhu ima ettiği de reklamlar sayesinde yıllar içinde öğrendik. (Reklam otostoplarının mevsimi yazdır. Hiç koku yaymayan ter, pürüzsüz bir teni öne çıkaran damlalar halinde vücuttan süzülür.) O gün benim otostopum reklamlara çok benzemiyordu. Terlemem, serin içeceklerin kafaya dikildiği cool bir enstantaneyi çağırırtmıyordu. Duran eski model bir arabanın kapısını açtımda koltuktaki Sartre kitabını görünce içimden "Vavv!" demem dışında yaşadıklarım bu ülkeye aitti. Boşluksuz bir "Merhaba" dedi sürücü koltuğundaki. Sesinin kokusundan entelektüel bir vasıtaya bindiğimi anlamışım. Sartre'ı arka koltuğa oturttum. Arka koltuk deyip geçmeyin, orada adını hiç duymadığım bir takım yazarlar alt alta, üst üste kitap olmuş oturuyorlardı. Bilginin, kültürün çağladığı ortamlarda 'ben de varım' demek isteyen insanın hali gerçekten içler acısıdır. Aniden kurulan çok çiğ cümleler adamı rezil edebilir. İşte ben de kitap okuyan biri olduğumu belli etmek için olgunlaşmamış cümleler kurdum, eksik bilginin beline beline vurdum. Sağ olsun, tok sesle beni entelektüel dünyasına buyur etti. Sıradan bir otostop, bir kültür yolculuğuna dönüşmüştü. İzmir'e vardığımızda beni bira içmeye davet etti. Eko Pub'da saatlerce oturduk. Konuştukça bilgisine, ağzından dökülen şık kelimelerle hayatı sarmalayan görgüsüne hayran oluyordum. Anlattıklarını arkadaşlarıma anlatmak için aklımda tutmaya çalışıyordum. O büyük bir adamdı, dünyanın devrimcisi, bugünün varoluşu rصاصıydı. Ve elbet hesabı benim ödemedim hiç ama hiç önemli değildi.

Çok hesap ödedim (sık sık buluşuyorduk). Ara sıra, bozuk para seviyesinde eksik kalan hesabı, "Bi Dakka!" dedikten sonra, bir elini geniş kadir pantolonunun cebine daldırarak, diğer elini de benim kolumu tutarak büyük bir ciddiyetle tamamlıyordu. Hafif kıllanmaya başlamıştım ama anlatıklarının büyüü ve benim bu büyüü arkadaşlarıma taşımamın verdiği heyecan her seferinde galip geliyordu. Buluşmalarımızda elimden geldiğince yaşımın ilerisinde rol kesmeme rağmen yine de yetişemiyordum ona. Arada kalan mesafe onun ukalalık alanıydı. O yıllar ben, o mesafeyi görmüş geçirmişlik sanıyordum. Hep hayatı boğan iri laflar üflemem gerekirmiş gibi tetikleydim. İri laflarım içi boş kocaman kayalar gibiydi. İsteyen, bu ağır görünüşlü kayaları kolayca kaldırıp altına bakabilirdi. Bu kof lafları arkadaşlarıma da taşıyordum. Kendi arkadaşlarımla küçümsemeye başlamıştım.

Bir gün işyerini ziyarete gittim. Köfte ekme yiyordu. Sanırım beni beklemiyordu. Bir pazarlama şirketinde çalışıyor olmasını, hayatın lanet olası paraya yenildiği bir mecburiyet olarak açıkladıktan sonra sustuk. Engin hayat bilgisinin bu boka büroya tükıştırılmış olmasına şahit olmamdan hoşlanmamış gibiydi. Bir ara telefon geldi. Konuşma ilerledikçe, benimle konuşurken kullandığı kadir ses tonu giderek parazitenmeye başladı. Konu sanırım bir malın bozuk çıkmasıyla ilgiliydi. Telefonu karşıdakinin suratına kapattı. Çok sinirliydi. Bana tekrar kadir tona kaydırıldığı sesle "Görüyorsunuz işte!" dedi. Ekmeğinden bir ısırık aldı. Telefon yeniden çaldı. Arayan biraz önce varoluşu bir ressamı sıradan hayata çekmeye çalışan o densiz müşteriydi. Bu nasıl bir adamdı ki, kadir sesli bir entelektüeli, böyle cırtlak cırtlak bağırarak bir pazarlamacıya çeviriyordu. Sesi gittikçe çatallaşıyordu, hiç tanımadığım bambaşka bir insana dönüşmüştü ve "Satılan mal geri alınmaaz!" lafı galiba Marks'ın Kapital'inde falan geçmiyordu. Şaşkınlıkla izliyordum. Sartre Bey, tartışmanın en hararetili yerinde, "Bırak kardeşim!" diye bağırırdığında ağzından bir takım parçalar koptu.

Nohut büyüklüğünde köftelerin yanında uçan çiğnenmiş ekmepleri gözümle gördüm. Zaten gördükten kısa bir süre sonra gözlüğüme yapıştılar. İyiye gördüm. Sartre, ağzından köfte ve ekme püskürtmüştü. Şaşkındım. Telefonu kapadı. Biraz sustu. Sonra midesine kadar düşen kadir parçalarını toparlayıp, "Gel bira içelim kafamız açılır" dedi. Kafam biraz açılmıştı zaten, tam olarak açılmasınaysa çok az kalmıştı.

Bira içtik, yine eskisi gibi tımtırlak cümleler kurdum. Cümleler hep birbirine benziyordu. Sıkılmaya başlamıştım, hep aynı ikiliyi yaşıyordum: Tımtırlak cümleler ve hesap! Laflarının bedelini ödemek ağır gelmeye başlamıştı. Gecenin sonunda hesap geldiğinde "Abi bugün bende para yok" dedim. "Nası yok?" dedi. "Napiçaz?" dedi sonra. "Bilmiyorum" dedim. İlk defa bu kadar gerçek bir diyalog geçiyordu aramızda. Gözlerini kıstı, sonra üçüncü sınıf bir oyuncu gibi aniden "Bi Dakka!" dedi. Çantasını açıp kurcaladı. "Tabi ya, apartman aidatı..." dedi. Midem bulanıyordu. Parayı bana gösterdi, sırtıyordu. Daha önce hiç görmediğim gibi sırıtıyordu. Aynı anda hem kadir hem de yavaş olabilen bir ses tonuyla, "Hadi yine iyisin" dedi. İlk tanıştığımız gün arabasına binerken çılgın bir genç gibi içimden "Vavv!" demiştim, şimdiyse bir yaşlı gibi "Tüüü!" diydüm. Hayatı silkeleyen adam kafasını titrete titrete "Hadi yine iyisin" diyordu. Bir anda nasıl da yuvanlanmıştı Sartre'ın varoluşçuluğundan o zamanların hızlı popçusu Tayfun'un kucağına. Nasıl da 1 ay boyunca tüm varoluşumu yiyip bitirmişti Bay Sartre...

BÖBÖK Kafası

VEDAT ÖZDEMİRÖĞLU

Türkiye'de yüksek lisans yapan yabancı bir öğrenci, hocasına şunları söylemiş: "Dünyanın herhangi bir ülkesinde, desek ki 'Her mahallede bir mekan açıcaz, sadece erkekler buraya düzenli gelip gidecek, işsizler zaten hep orada olacak, işi olanlar da iş çıkışı ve tatil günlerini orada geçirecekler, hiç aksatmadan gidip gelen binlerce adam olacak, erkekler orada evlerinden daha çok zaman geçirecekler, oyun oynayacaklar, çay-sigara-kahve içecekler, durmadan birbirlerine takılıp şakalaşacaklar, lakaplar takacaklar ve bütün bunlar olup biterken televizyon hep açık olacak' itiraz ederler. 'Bu nasıl bi mekanmış böyle' derler. Ama Türkiye'de 'kahvehane' realitesi tamamen böyle işte!.. 'Aynı öğrenci, gece saatlerinde halı sahaları da dolaşmış ve üç-dört saat sonra işbaşı yapacak yaşını başını almış, kilolu adamları şevkle, ihtirasla maç yaparken görüp hayretler içinde kalmış...

- Biz insanat, bi şeyi çok sevince hakederiz sanarız!..
- Ne yani, Ertuğrul Günay öğleye kadar turizm, öğleden sonra da kültür mü düşünüyo?!
- Yaşamak zaten zor, bi de çalışmak neymiş?!
- Peki, cezaevinde bi mahkumun, Eşber Yağmurdereli'nin elini tutup "Vay be, şu parmakların güzelliğine bak" demesi, Eşber Abi'nin "Anlayamadım"

demesi üzerine "Abicim ben yankesiciyim, bizim işte ince parmaklar çok önemlidir, bu senin parmaklar bende olsaydı o kadar çok para çarpardım ki!" diye açıklama yapması...

• Bitsin: "Lisede en komik sınıf bizimkiydi!.."

• Kırk yıl boyunca hiç ölmedim diye, aldığım bi kaç hediye: Bi şişe şampanya, bi şişe absinth, minik İsviçre çakısı, bağımsız Makedonya rozeti ve de Masumiyet Müzesi!..

• Arnavutköy, Boğaziçi Taksî'den Bilal Bey, ne şahane bir adamdır...

• Süleyman Yıldız abimizin küçükken kendine tahtadan satranç yapması, onla oynarlarken kızın babasının dandik satrançı kırıp sobaya atması... Beni her seferinde üzen bi anıdır...

• Neron için askerliğini yakmış diyolar!..

• Tarihe geçmek için, işini çok iyi yapman yetmez, tarihçinin de işini çok iyi yapması gerekir!..

• Rahmetli Orhan amcamız vardı, subaylıktan bin yıl önce emekli olmuştu.. Kardeşlerimle beraber bizi toplayıp sık sık anılarını anlatırdı... Bunlardan biri aklımdan hiç çıkmadı? Orhan amca, doğuda bir yerde, galiba

Doğubeyazıt'ta, genç bir süvari subayı.. Atı var yani... Yıllar boyu o atla mesai yapmış, o karakol senin, bu karargâh benim gezip durmuş... Tom Miks'le Napolyon gibi olmuşlar yani... Günü gelip de tayini çıkınca atından ayrılma zorunda kalmış... Okşamış, öpmüş, sevmiş, atından ayrılıp trene binme üzere istasyona gelmiş... Fakat at, peşinden

gelmiş... İstasyonda tekrar sarılmışlar... Sonra Orhan amca, trene binmiş, hafif hafif hareket başlarken, atına el sallamış... Bunun üzerine at şaha kalkıp kişnemiş, ön toynağını "el salları şekilde" devinimlendirerek Orhan amcaya son vedasını yapmış... Bu anıyı, yıllar önce Engin Ergönültaş ve Behiç Pek abilerime anlattığımda, Behiç Abi olayı çizmişti... Gördüğümüz vinyet, Behiç Pek'in çizgileri yani, bi ihtimal o

da unutmuşur, görürse şaşırarak...

• Azalarak Bitsin: "Sevgilin varsa kadınlar daha çok ilgileniyo!.."

• AROG'u oğlumla beraber

seyrettik, bugüne kadar izlediğim en komik Türk filmi... Çakma, kaba, ilkel komedilere karşı ilaç gibi, panzehir modeli... (Şahsi detayım: "Gözleri Tamamen Kapalı" maskesi...)

• İskenderun Demir kurmuştu, o yüzden "Moskova'nın Sesi" "Emperyalist Ameri türünden cümleler d dinlerim!) Bi gün, İD orası Rus'a kesmiş b oynuyoduk, sonra sir kadınlı erkekli... Onl ucuyla bakıyoduk, ha falanıza... Zerre ilgile perdeyi de çektiler!.. sosyalizmden.. (N'ap izliyolarmış meğerse, yalan olsa da, empei olmayan insanla aşk

• "Lütfen yolculuk tutunuz! - Hindista

• Hayalle hatıra ara

• Hemen Bitsin: Eli ettirerek tuhaf ses!

• Danimarka Pavoy Beyoğlu'nun kralı, k zehirledi babasını, a dünyadan, karısı ve u yandı - kıldandı Har hamlelerle çağırıp ru iyi dengeydi son kur: kendi akıydı, o vaki: oyuna getirip yılanları bi yerde değişmez, k yanardı!..

Cemiyet Hayatı

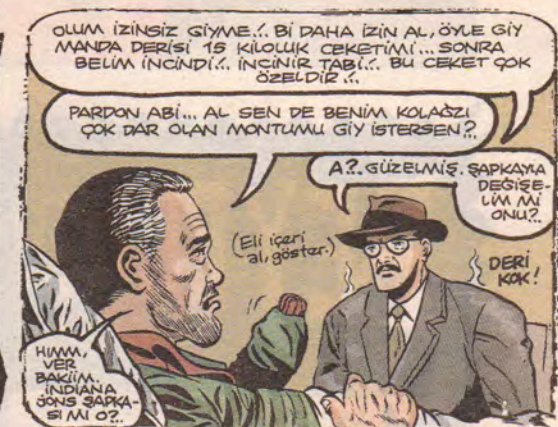

Tribal

ENFESYON

C.üstün.

k Fabrikaları'nı Sovyetler
r bilmem, lisedeyken radyo
ansını da çerdi... Spikerden
ın yalanları devam ediyor"
dik... (Şimdi olsun, gene
bi tanıklara misafir olduk,
di... Sinemanın önünde top
dan bi grup Sovyet çıktı,
ayede otururken, biz de göz
nti emperyalist, sempatan
dikleri gibi, kapıyı kapatıp
n, inceden bi soğudum
ar, onları da adım adım
le n'apıyolar diye.) Sovyetler
izm gerçek, anti emperyalist
yaşamaz!..

unca şakralarınızı kapalı
ava Yolları"

(Sinan Göksel)

kısaca hakikat denir...

uk altına sokup, kolu hareket
karmak!..

şahibiydi babası, ve sanki
vaptı it amcası, telkinlerle
elini eteğini çekti
amcaya kaldı, birden işe
ki o Feray'a aşıkta, kararsız
iki büyük raconu anladi, en
denge ve insanı korkak yapan
ıkanlı oldu aslanım Hamit,
kam aldı, olmuş ya da olmamış
afanın yanında yaşkafa da

• İyi espri yapan adam, yalana ihtiyaç duymaz!..

• Dostum Tolga Burkey'in "Renk Körü" adlı müzik
albümünü dinlemenizi tavsiye ederim... Yürü be Tolga!..

• Bol şevkli, bolşevik günler küçük hanım, siz nasıl
aysanız, ben de öyle yıldırım!...

• Hakkıdır pek de hür yaşayamamış milletimin insan
hakları!...

birinci eski

vedatlar özdemiroğulları

ben de serseriymiş valla bak
o gastelerde birikmiş yazılar var
ama istersen hemen atarım
ya özet her gün çalışıyorum ben
yok yok beni bozmaz geç de yatarım

ben de ciddiye almam pek hayatı
merturta amirle işim olmaz
yaleni söyledim ben hayatı ciddiye alırım
bi oyun kurulsun girerim çabuk
bi şekil yaparım akılda kalırım

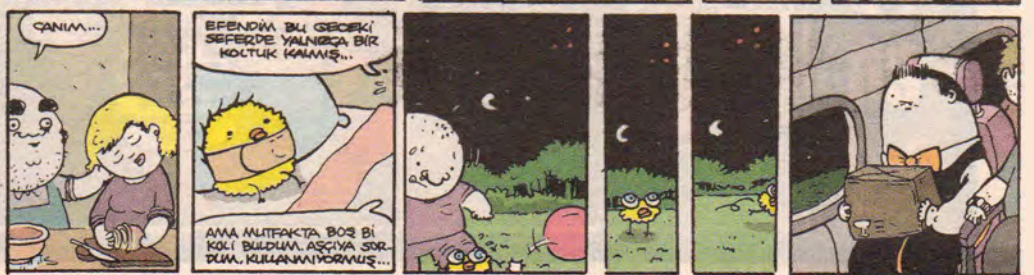
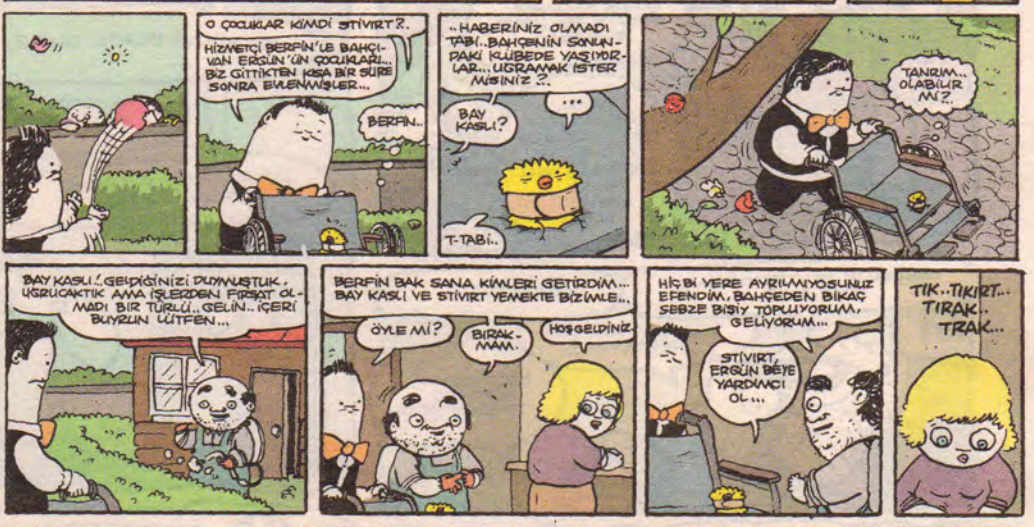
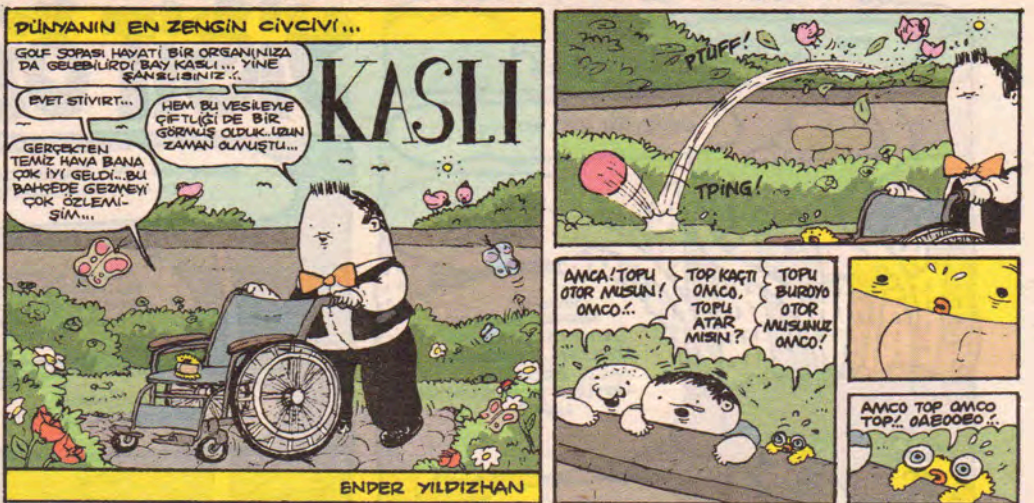
ben de sıkı bir yazarım doğru bu
ama içimde büyümeyen çocuk yok
hani çin'in hattatları
bile bile bir minik hata yaparlarmış ya
tut ki bu adam da tek türkçe hatası

V.Ö. Tek kişilik komiklik

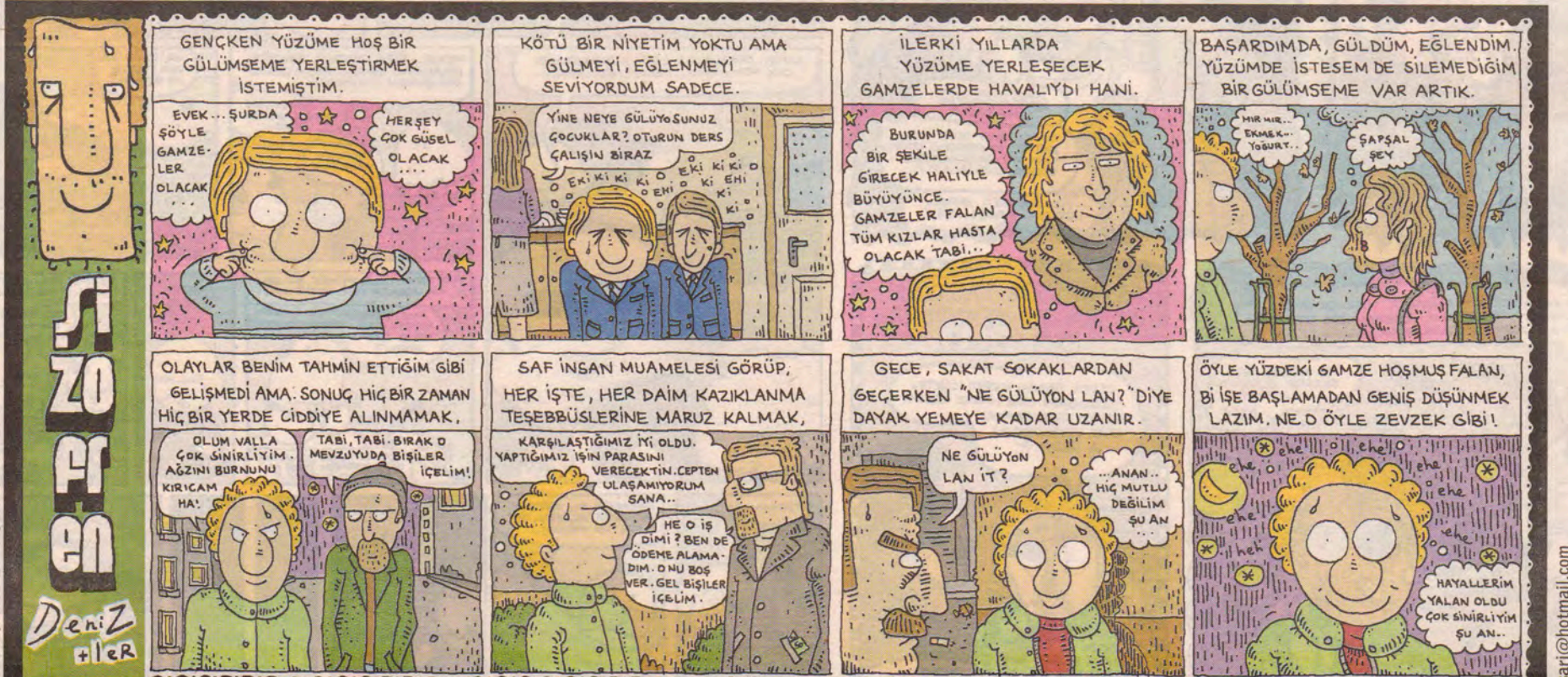
• 17 Aralık Çarşamba Arnavutköy Kuzgun, 22.22 (0 212 263 68 04 - Salih)
• 18 Aralık Perşembe, Beyoğlu Purple, Mıs Sokak, 22.22 (0 532 236 20 33 - İlker)

ÜNİT BEYLE YAŞADICI TATSİZ OLAY YÜZÜNDEN EKLEM YERLERİNDE ÇEŞİTLİ RAHATSIZLIKLAR OLUŞAN BAY KASLI, DOKTORUN TAVSİYESİ ÜZERİNE, UZUN YILLARDI UĞRAMADIĞI FİTİLK EVİNDE BİR SÜRE İSTİRAHATE ÇEKİLİR...

YİĞİT ÖZGÜR

Sandık İçi

ERSİN KARABULUT

2001 YILINDA, DAHA LOMBAK DERGİSİNİN BAŞLARI, ANNEMLER BANA İLK CEP TELEFONUMU ALMIŞLARDI. NOKYA'NIN ESKİ MODELLERİNDEN BİRİYDİ AMA O ZAMAN DAHA PAHALIYDI TELEFONLAR, YANI ŞİMDİKİ PARAYLA ZARFINDAYIM. 400 MİLYON FILAN OLMAZI LAZIM, NEYSE İSTE ALMIŞIM. DERGİDE TELEFON MUHAŞBETİ AÇILDI, Bİ ARKADAŞ KAÇA ALDIGINI SORDU. SÖYLEYİNCE ÇOK PAHALI BULUP BİRDEN ÇOK **SİNİRLENDİ**. NOOLDUĞUNU HİÇ ANLAMADIM, KENDİ TELEFONUNU ALDI, Bİ DE KRETLER ALDI ELİNE VE ŞÖYLE YAPTI.

BU ARKADAŞ MANYAK FİLAN DEĞİL GAYET İYİ Bİ İNSANDIR DA ORDA NİYE ÖYLE DEDİLERDİ HİÇ ANLAMAMIŞTİM, EKRANI BOYDAN

BOYA ÇİZDİ ADAM RƏSMEN, İÇİM GİTTİ...

Bu "eşyayı önemsememe" ski GALİBA **FAYT KLAP** FILMİNDEKİ "SAHİP OLDUĞUN ŞEYLERİN SANA SAHİP OLMASI" GEYİĞİNDEN SONRA **COŞTU** ÇÜNKÜ HERKESİN ÇOK HOŞUNA GİTMEŞTİ O GEYİK. "evet abi mevet abi" diye dolanıp duruyoduk biz de... Bİ DE TABİ BU "EŞYASINI ÖNEMSEMİYEN ADAM" OLMAK KARİZMATİK Bİ DURUM OLUYOR. "Şu dünyada kendimden başka kimseye ihtiyaç duymam" ALTMETNİYLE ŞAHANE **SÜSLEYEBİLİYOSUN** KENDİNİ. BEN DE ZAMAN ZAMAN ÖZEN ÖNEMSEMİYOMUS GİBİ YAPMAYI DENEDİM YANI. AMA SONRADAN "LAN" DEDİM "NAB-BULDUKLARI, KALEMLERİNE FILAN DİKKAT EDEN, DEFTERİNİ TEMİZ TUTAN, NE BİLİYİM Sİİ-KİLİM, GERÇİ BUNUN NESİ KİLLİK VE BİR AKMAYAN BİRİYİM BEN, KİLSAM DA EVLADI ÇIKIP "EŞYAYA ÖNEM VERMEYİP **HOYRAT DAVRANAN, KIRIP DÖKEN BEN ÇOK SÜPERİM, KIRIP DÖKMEYEN, KALEMİNİN KAPAĞINI TAKAN, KİTAPLARINA FİLM- LERİNE ZARAR GELMESİNİ İSTEMEYEN İNSANLARSA ÇOK UYUZDUR**" DİYE Bİ DAVRA- NİŞ MODELİ UYDURMUŞ, BUNU MEŞRU YAPMIŞ. BİZ DE ONA ÖZENİYİZ... NE DEMEK LAN ÖYLE İNSANLARIN TAA MNA KOTIYIM, SİRF ARTISLIK...

BU ARADA ŞU AN EVDEYİM DAHA DERĞİYE GİTMEDEM, KAHVEM BİTİMİŞ, NE İÇİ- CEM BİLMİYORUM, BİR İKİ ÖRL GREY İÇTİM AMA KAHVE GEREKÇEK DÜ BAKALIM.

İPNELER VAR YA ANINDA ANLADILAR...ARTIK GİZLEMEMİN MÜMKÜNATİ YOKTU. AMA CANTAMI GERÇEKTEN SEVİYODUM. MESELA DURAKTA OTOBÜS BEKLERKEN ÜZE- RİNE OTURURDUM (OHA LAN HEM KORUYUP HEM NASİ OTURUYODUN " DEMEYİN, HİÇ DE ZARAR VERMİYODUM, ZARAR VERSEM OTURUR MUYUM) AYRICA [ç] DE ÇOK KULLANIŞLIYDI. ÇOK SEY ALIYODU NE KİTAPLARI DEFTERLERİ KIRIŞTIRMIYODU... NEYSE CANTAYI NİYE ÖVÜP DURUYOM LAN, BAŞKA BİŞEY ANLATCAKTIM.

...SİNİFTAKİ ÇOCUKLAR CANTAM KONUSUNDAKİ HASSASİYETİMİ ÖĞRENİNCE KORKTUĞUM BAŞIMA GELDİ. ÜZERİNE YANLIŞLIKLA OLMUŞ GİBİ TEREŞİR ATIMALAR, ELDEN ELE GEZDİR- MELER, "oğlum verin lan" deyince zevkten dörtköşe olmalar...YANI BEN DE CANTAMLA **İÇİ** YAŞAMIYODUM TABİ AMA BU ŞEKİLDE MİMLENMİK ÇOK BERBAT Bİ DURUM (SAĞ YUKARDAN) DEVAM EDİYOR

...MESELA NOOLUYO BİLİYÖ MUSUNUZ, TENEFFÜSTE HADI LAN ERSİN'İN CANTASIYLA EĞLENELİM DİYE KARAR VERİYOLAR, GELİP "OO ERSİN CANTANI BAŞKA Bİ ER- KİLE GÖRMÜŞLER" YA DA İŞTE "ERSİN CANTANI SKMİŞLER" FILAN DİYOLAR. HAYIR SKMİŞLER NE YANI, O KADAR TAKINTILI OLMADIĞIN HALDE TAKINTILYMISSIN GİBİ DAVRANIYOLAR, ÇOK GİCİK... GÜLSEN GÜLEMİYOSUN, GÜLMESEN HOŞLARINA GİDİ- YO DEVAM EDİYOLAR. ULAN NE İĞRENÇTİ YAA, ORTAOKUL KADAR REZALET Bİ ORTAM BİLMİYORUM.

BU ARADA KAHVE KALMAMIŞTI YA, SADECE ŞEKER VE KREMA KOYUP Bİ DENİYİM DEDİM, ÇOK İĞRENÇ OLDU İÇEMEDİM. Bİ ARA ÇIKIP ALMAK LAZIM DA SABAHIN 5'İ OLDU, AŞAĞADAN SARHOŞLARIN ÇİĞLİKLARI GELİYÖ TIRSIYORUM.

...BİGÜN FEN DERSİNDE MEH- MET HOCAM MIYDI NEYDİ O HOCANIN ADI, İÇİNDE DİK- DÖRTGEN PRİZ- MANIN GEÇTİĞİ Bİ KONU ANLATI- YO, DİKDÖRT- GEN Bİ CİSİM VAR MI VERİN İKİ DAKKADEDI. TABİ BİZİMKİ- LER ANINDA AT- LADI "HOCAM ERSİN'İN CANTASI VAR BUY- RUL" DİYE..ADAM ALDI CANTAYI, DİĞER ELİNDE DE 30 LUK CET- VEL VAR, BÖYLE VURA VURA ANLATIYO

O SENE MATEMATİK, FEN VE İNGİLİZCE DERSLERİNDE TÜRKÇE KELİME KULLANMAK YASAKTI (İNGİLİZCE GELİŞSİN HESABI) TÜRKÇE SÖYLEDİĞİN HER KELİME İÇİN NE BİLİ- YİM MESELA 500 BİN LİRA VERİYODUN GÖREVLİ ÖĞRENCİYE (OKULUN GİDERLERİNDE KULA- NILMAK ÜZERE) BÖYLE DE APTAL Bİ UYGULAMAVARDI. HARBİDEN NE SAGMAYMIŞ LAN, GİDİP İSTİYCEM VERDİĞİM PARALARI, "GİN İTTU Mİ" DİYCEM, "FAK YU" DA DİYCEM.

BU ARADA TABİ EŞYAYA KARŞI **ASIRI** TİTİZ DE OLMAMAK LAZIM LAN, BENİM FARKIN- DA OLMADAN KÖTÜ DAVRANANLARA Bİ LAFIM YOK, HOR KULLANMAYI BİŞEY SANANLA- RA VE BUNU KİMLİK YAPANLARA UYUZ OLUYORUM...

AKLIMA ŞEY GELDİ, YAA FİLMLERDE İNSANLAR SÜREKLİ TELEFON REHBERİNDEN SAYFA KOPART- MIYO MU?

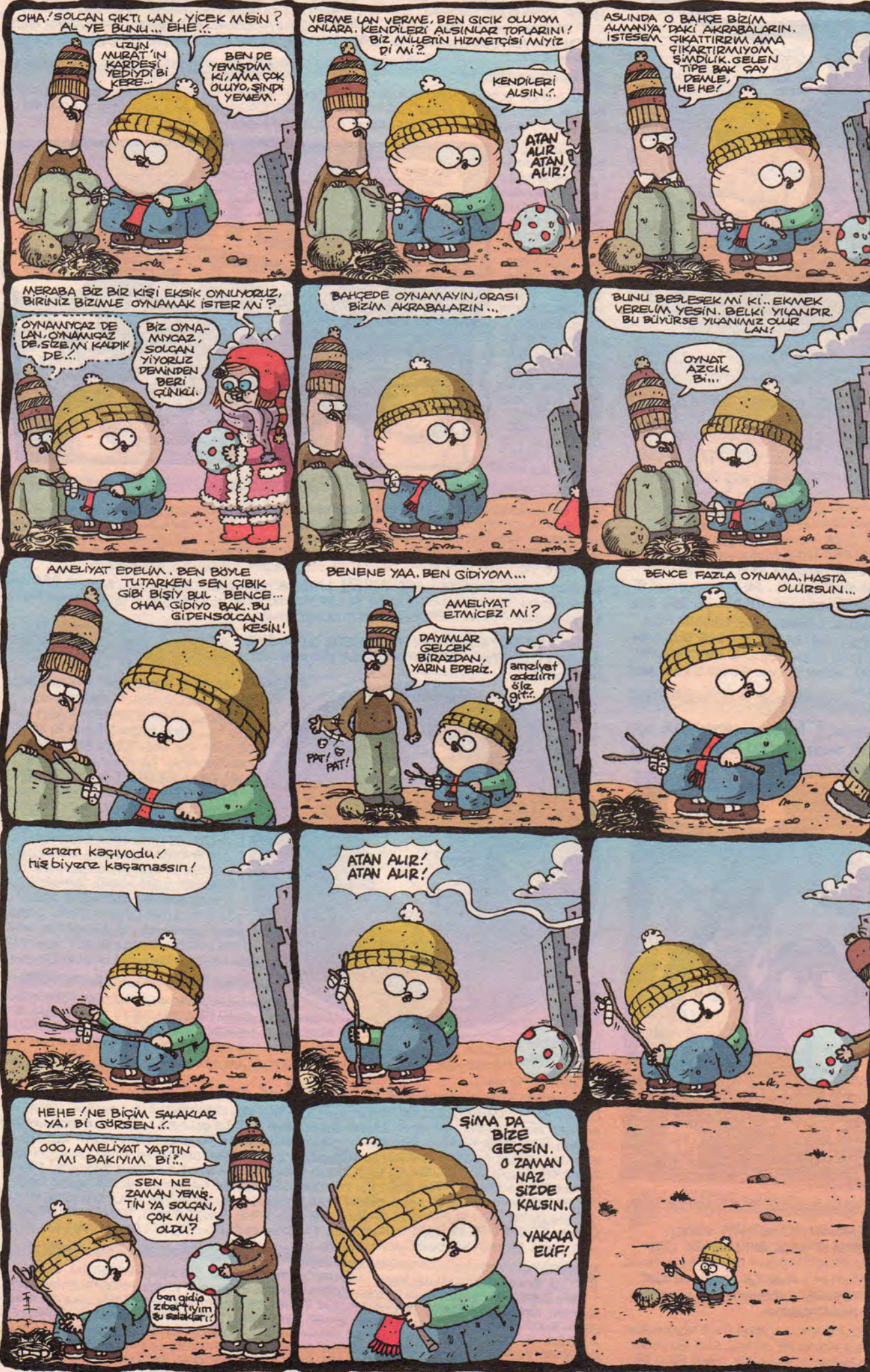
ÇIKIYORUM. GELDİM. HEHEH, ASLINDA O ÇIKIYORUM'LA GELDİM ARASINDA 15-20 DAKKA GEÇTİ. AMAN NEYSE ÇOK DA İLGİNÇ OLMADI BÖYLE ANLATINCA.

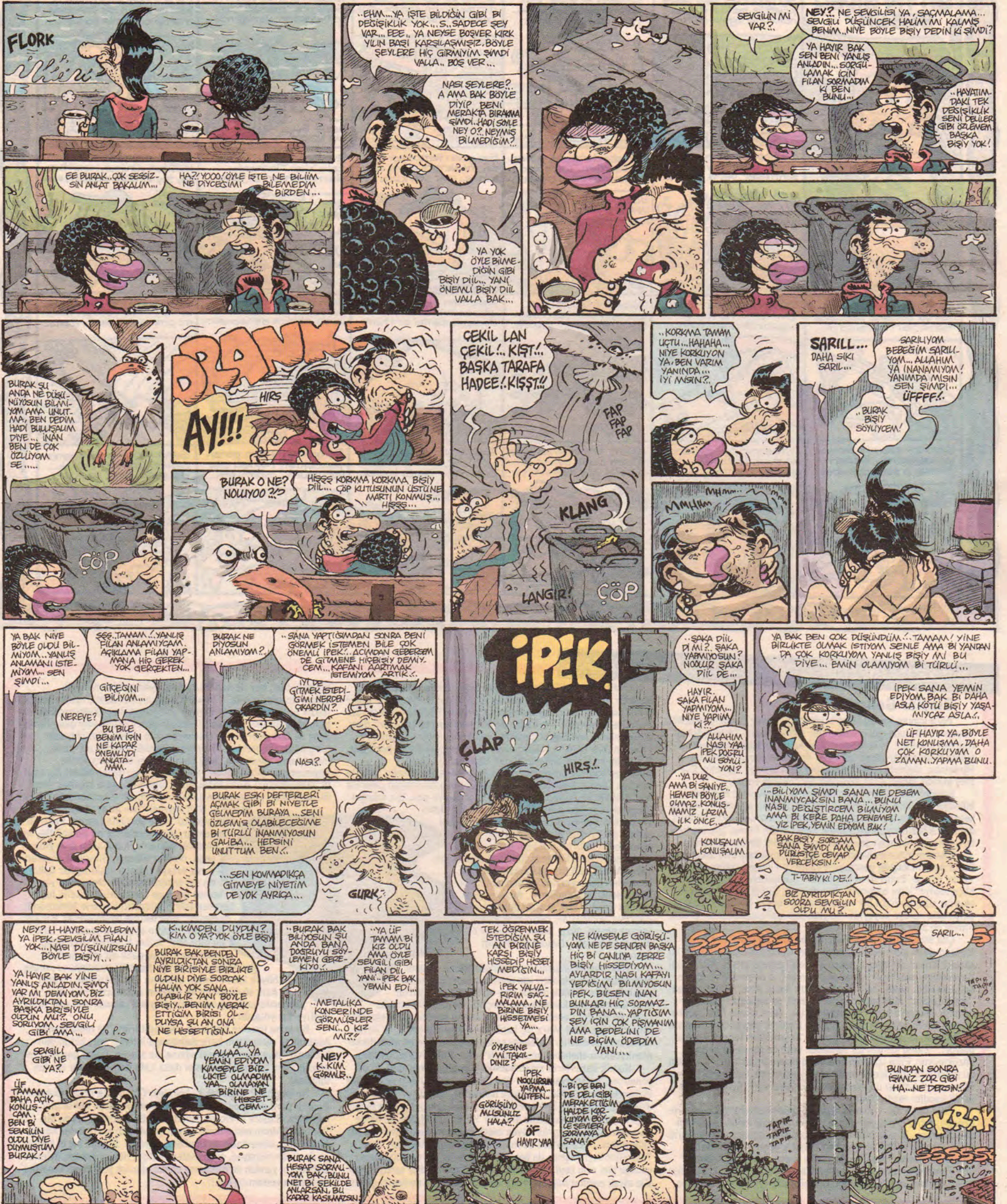
Bİ TANE ÇOK GÜZEL ATLAS VARDI BİZDE KÜÇÜKKEN, "HARİTADAKİ DÖĞRULARIN YA DA BİŞEYLERİN ALTI Çİ- ZİLİR" BİLGİSİ ULAŞMIŞ BANA Bİ SEKİL- DE AMA YOK TABİ BÖYLE BİŞEY, ZATEN TAM OLARAK DA ANLAMAMIŞTİM **ALDIM İSPİRTOLU KALEMİ** AÇTIM TÜRKİYE FİZİKİ HARİTASINI, ORTA TOROSLAR'IN ALTINI ÇİZDİM. AMA ÇOK ÇIRKIN DURDU. NİYE ÇİZ- DİĞİMİ DE HAKKATEN BİLMİYORDUM, ÖĞRENİYİM FILAN DİYE HERALDE... BAKTIM HARİTAYA, NASIL ÇİZİLEN DURUYO, İÇİM NASIL RAHATSIZ... SONRA BABAM KIZMIŞTI OĞLUM NAAPTIN NİYE ÇİZDİN DİYE... ÇİZME- MEK LAZIMMIŞ... NİYE ÇİZİLİYÖ LAN PEKİ HARİTA? ÖYLE BİŞEY YOK MU? BEN NERDEN UYDURMUŞUM ANLAMADIM Kİ.

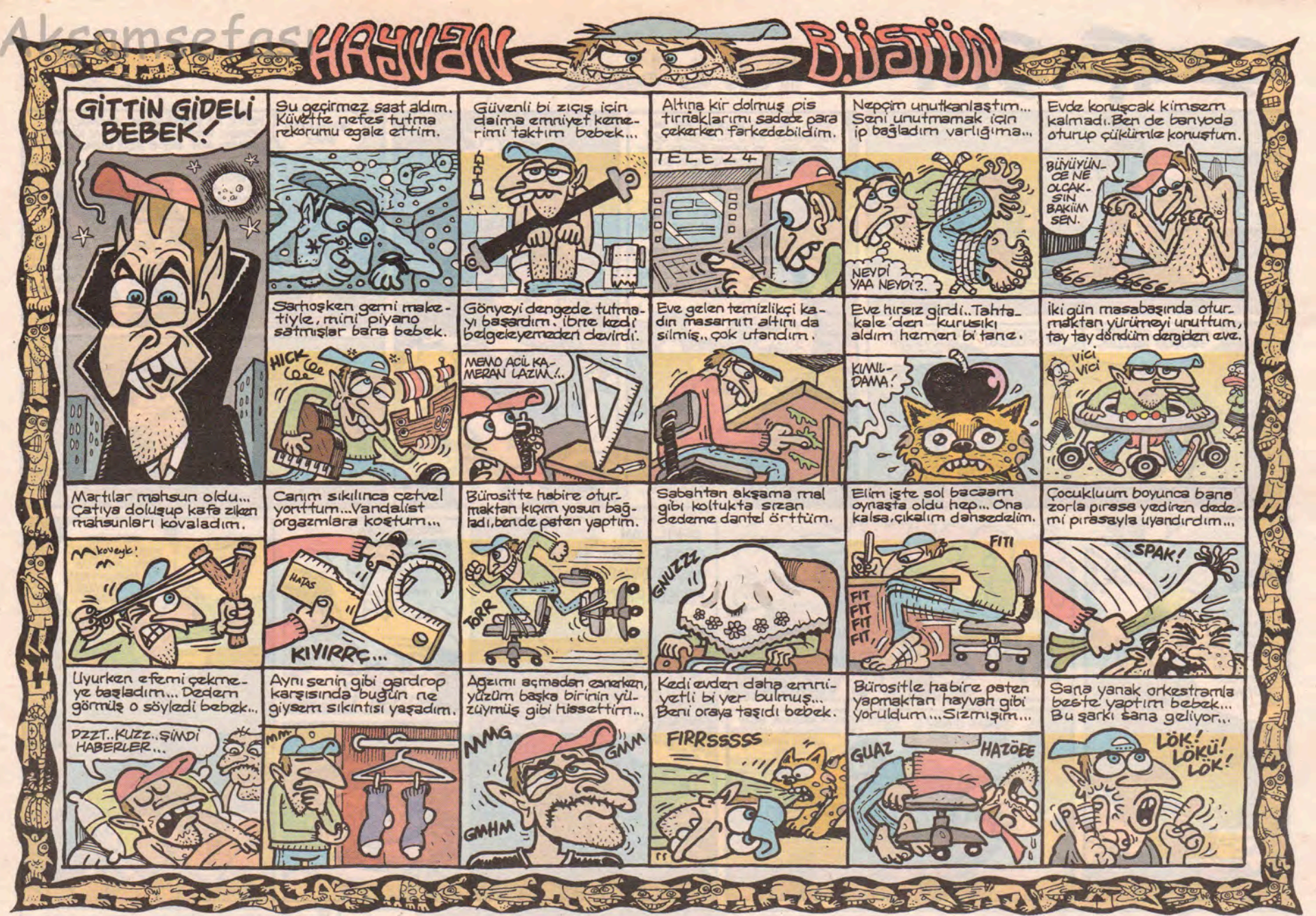
YAA BEN KAHVE ALMAYA İNİCEM, İÇİM DİŞİM ÇAY OLDU, DİLİM **KALINLAŞTI** SANKİ. BAK SİM- Dİ SİZE NASIL HEMEN GİDİP GELMİŞİM GİBİ GELEK.

NEDİYODUM? EŞYA... Bİ TANE **DVD PLEYİRİM** VAR, İLK ZAMANLAR ASLAN GİBİ CAYIR CAYIR OYNATMAYODUM FİLMLERİ, SON BİR AYDIR DELİRDİ BU. HİÇ OYNATMASA ANLIYICAM, KAFASINA GÖRE Bİ **DİSKİ** BAZEN OYNATMAYO BAZEN OYNATMIYO. BÖYLE OLUNCA, YANI İZLEYECEĞİM ŞEY ONUN İNŞİYATİFİNE KALINCA BEN BUNU CANLI GİBİ GÖRMEYE BAŞLADIM...HERİF RƏSMEN GİCİKLİK YAPTIYO. MESELA AMERİKAN HİSTORİ X'İ İZLİYCEM TAMAM MI, ONU CANIM İSTEMİŞ KUYURUM ÇALIŞMIYO, İBİKAG, KEZ DAHA DENİYORUM AMA O SİRADA BAŞKA Bİ FİLMİ KUYURUM KAFAMA, TAM SON KEZ DENİYCEM BU SEFER ÇALIŞIYO...BU GİCİKLİK DEĞİL- DİR DE NEDİR? HAYIR Bİ DE O DİĞER FİLMİ KUYUNCA BU SEFER DE ONU ÇALIŞTIRMİYÖ... GEGENLERDE BEN BUNA ÇOK SİNİRLENİP İKİ TANE TOKAT ATTIM, "MNA KODUMUN EVLADI SENİ" DİYE DE BAŞIRDIM...SONRA PİŞMAN OLDUM...YAZIK LAN DEVRELERİ FILAN VAR O NE BİLSİN, NE VURUYON ALETE.

HA BOND CANTAMA GELİRSEK, MEHTAP'IN TEKMELERİ, İKİ KEZ ŞİFRESİNİN DƏŞ- TRİLİMESİ VE ALDIĞI KÜÇÜK DARBELERDEN SONRA CANTAYA KARŞI HASSASİYETİMİ KAY- BETTİM. ARTIK İFLAN OLMAZ BU DİYEREKTEN GAYET DE HOYRAT KULLANMISTİM...ŞU AN ANNEM- LERİN BODRUMUNDA DURUYO, İÇİNDE NEVAR BİLMİYORUM, PORNO DERĞİ OLABİLİR. ŞİFRELE- Rİ 930 VE 212, İLKOKUL VE LİSE NUMARALARIM, AA GERÇİ KİLİDİ BOZULMUŞTU LAN, O ZAMAN PORNO YOKTUR İÇİNDE. NEYSE SANKİ GİDİP BAKGAKSINIZ...BU HAFTALIK DÜZ YAZI ŞEKLİNDE YAPTIĞIM SANDIK İÇİ'NİN SONUNA GELİRKEN GÖZLERİNİZDEN ÖPÜYO- RUM SEVGİYLE KUCAKLIYORUM FALAN, ESEN KALIN. (ESEN KALIN'İ DA ADAMIN İSMİ SANIYODUM BU ARADA BEN.)

BİR TAKIM ŞEYLERE ÇOK SİNİRLENMİŞ YAZAR

Olaylar Gelişir

1978 yapımı Kartal Tibet'in yönettiği, Yavuz Turgul'un yazdığı "Sultan" filminde çok sevdiğim bir sahne vardır. Türkan Şoray (Sultan) kendisini "evleneceğiz" diye kandıran Bulut Aras'ı (Kadir) elinde silahla arar. Asya adındaki dostunun evinde olduğunu öğrenince, mahalle halkı ile beraber evin önünde toplanır. Eve ateş açınca, Bulut Aras arkadaşları pencereden kaçar.

Eskiden film anlatma modası vardı. Mahallede toplanıp bilmeyenlere film anlatırdık. O zaman da beceremedim şimdi de beceremedim galiba tam olarak. Zaten minicik olan okur kitlesini, daha da küçültmeyi göze alarak, hem Sultan filmi izlemiş hem de uzun yazı okumayı sevenlere indirgeyerek devam ediyorum...

Efendim bütün mahalleli ev önüne toplanmışken, evin arkasında, Bulut Aras'ın kaçıdığı pencerenin yanındaki duvara işeyen bi çocuk vardır filmde. Bulut Aras kaçarken "Kaçıyorrr... Irz düşmanı kaçıyorrr..." diye bağıarak işer duvara. Şimdi sorarım sevgili okurlar size, bu nasıl bir insan evladır böyle. Ben bu çocuğun durumunu nereye koyayım. Ne yapmaya çalışmaktadır bu çocuk, filmde ne arar bilinmez...

Çok büyük olaylar olurken mahallede, herkes evin önünde toplanmışken gidip evin arkasına işer. Gamsızın teki mi acaba bu çocuk? Biri bi eve ateş açarken arkada işemeye gitsin. Adam gibi işeyeceğine, olayların başlangıcından beri o betimlemeyi kimse kullanmadığı halde, belli ki abartarak Bulut Aras'ın arkasından "ırz düşmanı" diye bağırılmaktadır. Belli ki oldukça işgüzar ve ortalığı velveleye veren bi tip bu çocuk. Ama olayın hası varken işemeyi tercih ediyor beyimiz. Bildiğin pislik bu çocuk! Bağırmasıyla ne Bulut Aras yakalanıyor, ne de bu bağırmanın filme bir etkisi oluyor... Zaten kendisi bu sahneden önce de sonra da bi daha gözükmüyor. Film içindeki en etkisiz insanlardan biri... Çıkarsan bu sahneyi filminden kimse niye böyle bi sahne yok, çocuk yok demez. Filme zerre katkısı da, yararı da yok. Ama var! Orda! Sadece kendi kendini rezil ediyor.

Film ve ya dizi izlerken hepimiz kendimizi ana karakterlerle özdeşleştiririz. Yakışıklı jön ve ya aktristin aşkından kendimize pay çıkarırız. Bi sürü Halit Akçatepe sinema salonuna girip Tarık Akan'ı izleyerek "Ulan aynı ben!" diye iç geçiririz. Bir Halit Akçatepe olarak "ama kız da yanlış yaptı, öyle bişey demez" diye Tarık Akan adına üzüldü, onun Türkan Şoray'la olan ilişkisinden kendi Ayşen Gruda'mıza olan aşkımıza pay çıkarmaya çalışırız.

"Mavi Boncuk" filminde Emel Sayın 6 erkek tarafından kaçırlılır, evde yaşar, şarap içer ve Tarık Akan'la aşk yaşar. Diğer 5 kişi ise onlar ev içinde manidarca birbirleriyle konuşurken, biz seyircilerle beraber "ne kadar da birbirlerine yaklaşıyorlar" diye düşünürler. Emel Sayın (gençliği) bütün gün evde geziyor ve 5 erkekten (biri Tarık'ın babası) hiçbir bi kere olsun gütüne bakmıyor. Biz olsak ne biçim bakarız di mi? Hatta bütün Halit Akçatepe'liğimize bakmadan Tarık Akan'la yarışa gireriz, Emel'in yanında Tarık'ın lavukluklarını anlatırız, itin gütüne sokup çıkarırız onu. Üstelik hiç birinin de sevgilisi ve ya karısı yok. Bir erkeğin isteyeceği her şeyi o filmde Tarık Akan karakteri vermektedir. Arkadaşlarıyla beraberisin, hepsi şahane ortam yapıyorlar, içiyorlar eğleniyorlar ama hiç biri sevgiline asılmıyor. Yönetmen Ertem Eğilmez filmin sonunda bi de Tarık Akan'ı dağ başında arkadaşlarıyla kurdıkları gazinoda rakı içerken gösteriyor, fakat oldukça hüzünlüler... Ansızın çıkıp gelince Emel, Tarık'ın yüzü gülüyor. Zararsız arkadaşlar, rakılı muhabbetli şahane ortam, güzel kadın, yetmiyor bi de orman havası. Cennet şerefsizim cennet!

Yönetmenler, yapımcılar, senaristler de bu durumu hepimizden önce bildikleri için daha bi eziyorlar Halit'leri yapımlarında. Komik müzik diye bi s.k var. Basıyorlar onu. Genelde yan karakterlerin geçtiği sahnelerin fonunda çalan bu müziği Cengiz Hakk'ın fonuna vermesin. Öyle bitirici bişey. Karl Marx'ın, Lenin'in arkasında çalsa, ne derse desin karşındakiler "ulaaaaaaann, bakalım yine ne muzırlıklar planlıycaksın ehehehe, hınzır senii!" diye dinler Kuran çarpsın.

Komik karakterin zaten komikliği yetmiyormuş gibi, bi de yönetmen, anlamayanlar için "bu arkadaş s.klemeyin pek" diyor bizlere komik müzikle. Arkadaşa bakıyoruz, aslında o "sklemeyin" denilen arkadaş biziz. Ana karakterler gibi yakışıklı ya da zengin değiller, ya Halit Akçatepe gibi biri ya da (genellikle dizilerde karşımıza çıkan) köşkün büyük mutfağında toplanan evin ücretli çalışanları... Zaten pek de matah bişey konuşmuyorlar, zira "skmişim beyin aşkını da beyi de" diyeceklerine oturur uruşu çocuğu gibi evin beyi kızı yiyecek mi yemiycek mi diye tartışıyorlar. Biz olsak normal hayatta deriz ama dizideki biz demeyiz, çünkü

dizideki bizi, bey ile hanımı sanırız, arkamızdan hiç öyle konuşmasınlar isteriz. S.ke sürülmeyecek muhabbet, üstüne komik müzik bi de konuşmalar üzerine şive basıyorlar, ekranlarda bizim bilmediğimiz ama bizi temsil edenler iyice y.r.rağın başı gibi oluyor. Ama ne fark eder biz de sklemiyoruz ki onları, ekranlardaki karşılığımızla beraber "Bey kızı pilavdan yiyecek mi?" diye meraklanıp duruyoruz, ama karşılığımızı da adam yerine koymuyoruz. Biz nasıl bir şirkete getiriliyoruz lan böyle! Bu nasıl bi yüzüzlüktür! Kime kızacağımı şaşırdım. mına koyiim! Hadi biz denyoyuz, bu satırların yazarını da koyun ekran karşısına o da ağız açık izler hepsini "bey de orda onu demeyecekti" diye yorumlar yapar. Peki, bu yapımcılar, yönetmenler de mi denyo? Bey'in küsküsü, Hanım'ın kumbarası diye yıllar geçti, nesiller tükendi. Sıkıncıca, foyaları biraz ortaya çıkınca "eski aşklar daha mı saf temizdi acaba" diye kolpa yapıp hemen geçmişe sarılıyorlar, "Gelin hep beraber eski filmlerdeki beylerin küsküsünü eyleyelim" diye teklifte bulunuyorlar. Bir kişi de çıkıp "Aşk'ın eskisinin yenisinin farkı mı olur lan? Adam İspanyol paça giyip, favori uzattı diye daha mı içten seviyor, şimdikinden" demiyor. Nostalji, insanoğluna atılmış en büyük kazıklardan, oyalama taktiklerinden biridir!

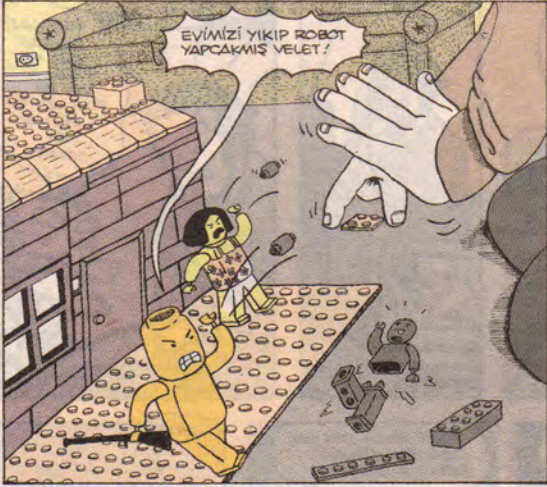
Açık söylüyorum bu ülkenin sinemacılarının, dizi yapımcılarının çoğunun öbür dünyada yatacak yeri yok. Keriz oyalıyorlar yıllardır. Bu konu üzerine saatlerce konuşabilirim. "e mına koyiim naapsınlar vatandaşın kafa dağıtmaya ihtiyacı var, bütün gün bunalyo" diye karşı çıkan ağıza diz atarım. Doğal gaz faturası anasının .mı gibi gelmiş bunun daha kafa dağıtması mı var lan ibineler!

Ne yapmalı? Yapacak bi bok yok. Çok büyük sektör bunlar! Bi sürü para dönüyor. Durdurun makinaları desek kimse bizi s.klemez. Sadece bi ricada bulunalım. En azından, arada bir, "Sultan" filmindeki duvara işeyen çocuk gibi enstanteler koyun filmlerinize dizilerinize de kendimizi görelim. Hayata hiç bi katkısı ya da zararı olmayan, çıkarılsalar da bişey değişmeyecek, öylesine bağırın, bi yandan da dalgasına bakan, durduk yere kendi kendisini rezil eden kendimizi yani!

gelen kutusu

İlkay SALTİK

Anıl DUMAN

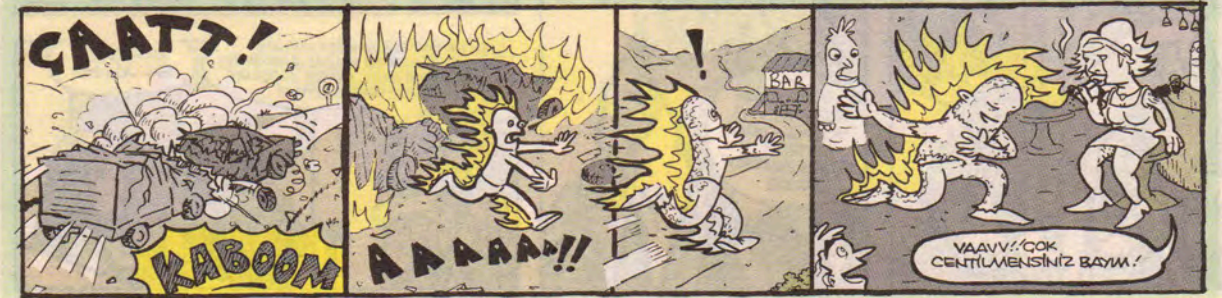
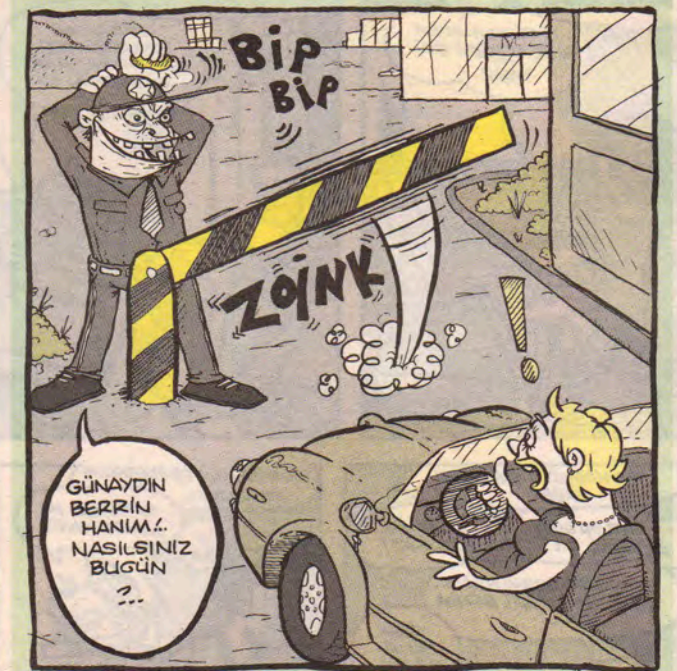
Ömer GÖKSEL

Özgür KAHYAĞLU

İsimsiz (Karikatürlerin arkasına isim yazmak faydeli bir iştir!)

KİTABI
PEK YAKINDA!

HAYAT GÜZEL

Odanın ortasına geçmiş kendimce Ankara havası oynayıp coşuyordum. Etrafa birkaç tekme savurdum, ardından sehpayı ayak basparmağımla işaret parmağımın arasına alarak pencereye doğru fırlattım. Soluklanmak için biraz oturdum. Buz gibi sarı şarabımı (üzüm suyu, fanta karışımı) yudumlarım nedense çok mutlu oldum. Mutfağa gitmişken hayat kaynağım, biricik fındık ezmem Nuro'dan 3-4 parmak alıp bitirdim. Daha da mutlu oldum nedense... Hayat çok güzel şey be aslında derken kapı çaldı. Gelen canım sevgili Nilay'dı. "Canım arasaydın bi yerde buluşurduk ya niye yoruldun" dedim. "Konuşmamız lazım" dedi. Okey geç içeri geç, dediğimde zaten içeri geçmişti. Çay iç mişin dememle ayrılıyorz demesi bir oldu. "Lan çay diyorum ayrılık dışıyosun, şalak kız zaten sevmiyordum ben seni, konuşmamız lazım dediğin bu mu, kapıda söyle, çık git" diyerek kızı dışarı attım. Üzülüm biraz... Neyse, dedim geçtiyordum. Dışarı çıktım. Yürüdüm biraz. Mehmet'le Murat oturmuş mal mal sohbet ediyolardı. Yanlarına gidiydim dedim. Bı anda üzerime atladılar. "Sema'ya asılıyomuşsun" dedi Murat. "Yok olum napıyım ben o çirkin kızı git işine" dedim. "Siktir lan MSN'de çam açtırmışsin zorla. Çıktığın var mı falan demişsin" diynce bi an gaza gelip "napcan lan" dedim. Dayak yedim. Üzüle üzüle eve gittim olmaz olsun böyle hayat dedim. Hani nerde Ankara havası oynayıp Nuro yediğim günler? Biraz daha üzülüm. "Ulaaaaan!" diye bağırdım, tam o sırada telefon çaldı, arayan Murattı. "Sen kimsin de kıza Murat salağın teki onla çıkarsan çok büyük hata yaparsın dersin lan" dedi. Kapatı... Sıcağım böyle ani değişiklik hayatına diyip intihar ettim. Öldüm.

Onur Özdemir

UYKUSUZ

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizimin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 10 Aralık 2008 | Sayı: 067
Haftalık Yayın Süreli Yayındır

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ ve YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Uğur GÜRSOY

GRAFİK: Fırat YAŞA - Evrim GÜVENÇ - KALIGRAFI: Şevki Sayışman
İşletme ve Satış: Nuri AÇAR (nuri@uykusuzdergi.com) - Halkla İlişkiler ve Muhasebe: Elvan Aktaş
Asmalımesit Mah. Şehbender Sok. No: 4 Kat: 2 Daire: 3 Beyoğlu / İSTANBUL

TEL: 0 (212) 245 53 38/39 FAX: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307-7619

BASKI: APA Uniprint Hadımköy Astaltı Ömerli Köyü Mevki 34555 Hadımköy / İstanbul 0(212) 798 28 40
GENEL DAĞITIM: DPP - 0(212) 622 22 22 ABONELİK: Yurtiçi: 99YTL Amerika: 110\$ Avrupa: 90€ Uzakdoğu: 120\$
Banka Hesap Numaralarımız: Yapı kredi Bankası Parmakkapı Şubesi, YTL: 81217859 USD: 81345973 EUR: 81345967

AMATÖR ARKADAŞLARIN DİKKATİNE: Çarşamba günü bayram sebebiyle amatör günü yok. Haftaya devam.

Kuşarak eve girdi-gimde bacaklarının arasında süpürge'nin hortumu 1500 devirle yapılmıştı. Aslında biraz ağır davranıp sonsuza dek tonton amca olmasını sağlayabilirdim. Orada benim her şartımı kabul etmeye hazır gözlerle bakıyordu, ben ağzımı sıkı tutup kimseye bahsetmeyecek o da kira konusunda daha esnek olacaktı. Öyle de oldu

17 ARALIK ÇARŞAMBA
SAYI: 2008/51 No: 068
1.50 YTL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 1.75 YTL.

www.uykusuzdergi.com

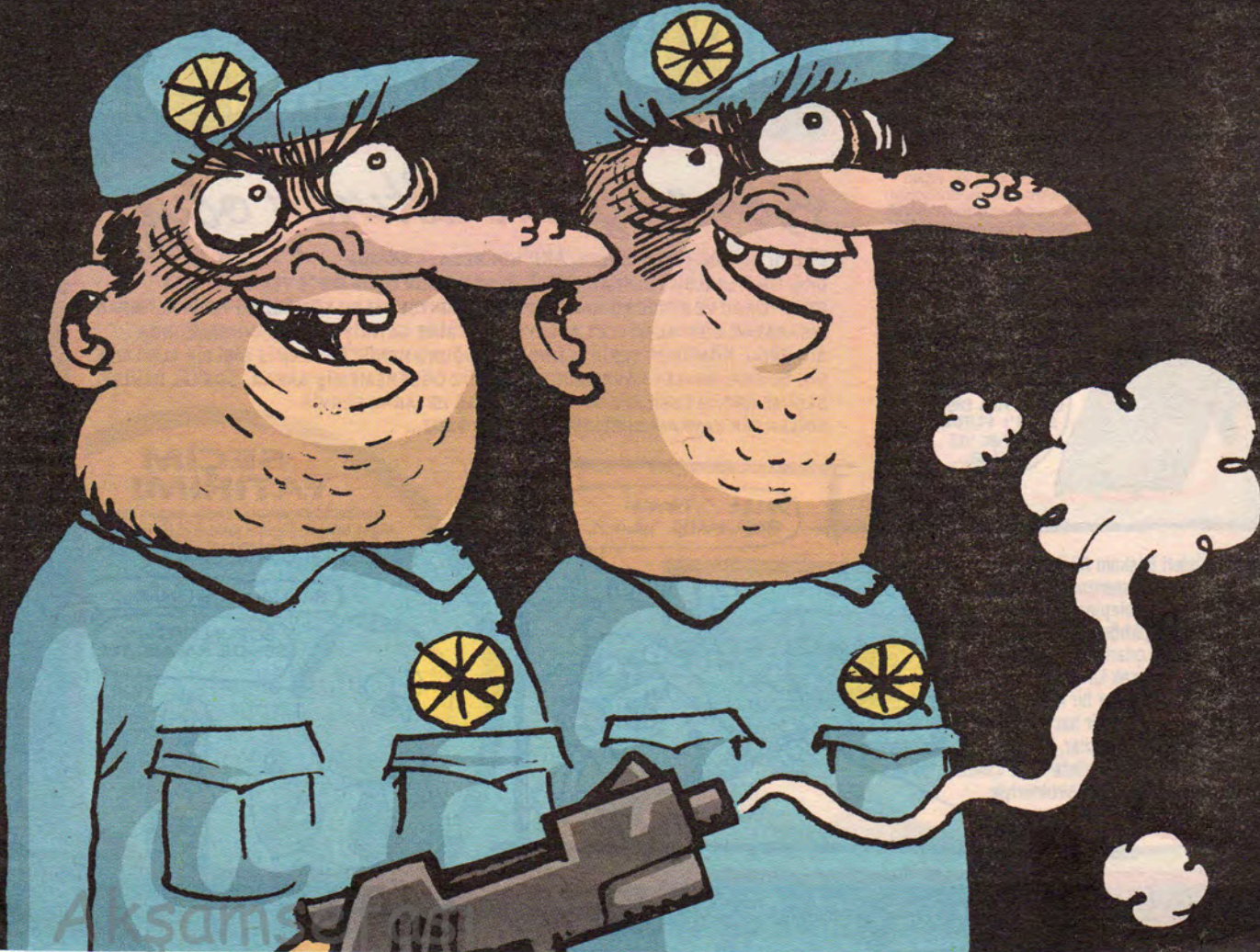
UYKUSUZ

• CHP'li Ahmet Ersin, Yunanistan'daki protestoların Türkiye'de kelebek etkisi yaratabileceğini söyledi...

**GÖRDÜN MÜ
KELEBEK
ETKİSİNİ ?..**

**GÖRDÜM!
Bİ TANE
DAHA
YAPSANA...**

Atina'da 16 yaşındaki bir gencin, polisin açtığı ateş sonucu yaşamını yitirmesinin ardından başlayan protesto gösterileri devam ediyor.

Emniyet Genel Müdürü Oğuz Kaan Köksal, "Polis yanlışlıkla birini vurursa iki gece uyuyamıyorum" dedi.

LAMBADA YAŞAR'IN SON DANSI

Hac görevini yerine getirip İstanbul'a dönen eski manken Yaşar Alptekin, derhal Eyüp Sultan Camii'ne gitti, çıkışta kendisini bir kadın kolundan öptü. Yaşar etrafını saran kalabalığa, Eyüp Sultan'a Hz. Muhammed'in selam mesajını iletliğini söyleyerek, bir dahaki sefere de Eyüp Sultan'ın mesajını Hz. Muhammed'e iletceğini söyledi. Hacı-manken, hac sonrası hayat felsefesinde değişiklik olacağını ve çalışmalarına helal dairesinde devam edeceğini müjdelledi. Yaşar bir süre önce de aylarca mezarlıklarda dolaştığını, mezar taşları ve kedilerle konuştuğunu söylemişti. Fotoğraflardan da Yaşar'ın uhrevi bir rant peşinde olduğu rahatlıkla anlaşıyor. Hayat zor...

LAMBADA YAPTIĞIM GÜNLERİ DÜŞÜNÜYORUM DA NE GÖT SALLANDI O DÖNEM... AMA ŞİMDİ İYİCEYİM...

MEDYA KURBANİ

Kurban görüntüleri konusunda "çocukların psikolojisi bozuluyor" diye kahrolan medya, bayram boyunca "kesik baş"ları fotoğrafladı, kan akan dereleri tanıttı, sakatatlara züm yaptı, kaçan öküzlerin arkasından koştu. 'Malzemedin' hiç çalmadı...

SENEYE ÖLDÜRÜR-SÜNÜZ ARTIK!

Her gün en az sekiz kişinin ateşli silahlarla öldürüldüğü, üç kişinin ateşli silah kazası sonucu yaşamını yitirdiği Türkiye'de '10 ay taksitle' silah kampanyası yapan Makine Kimya Endüstrisi Kurumu amacına ulaşarak bütün stoklarını eritti. MKE, stokların bitmesiyle taksitli satışlarını şimdilik sona erdirdi.

SİRF DARGELİRLİYİM DİYE HASMIMIN KAFASINA TAŞ ATMAYA SON GİDEYİM DE HA-SAN'I RUPAYIMI TENK YU MKE...

SEVİMLİ HACILARIN MACERALARI

Diyanet İşleri Başkanı Ali Bardakoğlu, son yıllarda "Kabe manzaralı oda tutkunu hacılar"ın torpil talepleri yüzünden tansiyonunun çıktığını söyledi. Bazı hacılar "Benim odam niye Kabe'yi görmüyor!" diyerek kavga çıkarıyorlarmış. Diğer bir kavga sebebi de çarşıya giderken bir hacının diğerini çağırmasıymış. Hacilar, kutsal topraklara gidişte otobüste neşe içinde gülüp oynarken, dönüşte birbirleriyle küs oluyolarmış...

Kömür yerin altında olur

ENERJİ BAKANI HİLMİ GÜLER, AKP'nin BEDAVA KÖMÜR DAĞITIMIYLA İLGİLİ OLARAK, "DAĞITILAN KÖMÜR DAHA ÖNCE YERİN ALTINDA DURUYORDU VE KİMSE KULLANMIYORDU. ŞİMDİYE BİZ BU KÖMÜRLERİ YERİN ALTINDAN ÇIKARARAK SOSYAL DEVLET ANLAYIŞINI YERİNE GETİRİYORUZ" SAVUNMASINDA BULUNDU. KÖMÜRÜN YERİN ALTINDA OLDUĞUNU HENÜZ ÖĞRENİMİŞ GİBİ BİR AÇIKLAMA BU. SOSYAL DEVLET KAVRAMINIYA HENÜZ ÖĞRENEMİŞ BAKAN. SOSYAL DEVLET, SEÇİME KADAR ESER MİKTARDA VATANDAŞ ISITIRAK SERVİS EDİLEN BİR KAVRAM DEĞİLDİR DİYE BİLİYORUZ...

SEÇİM YATIRIMI

İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı Hasan Akgün, bayram süresince yaklaşık 35 bin kişiyle tokalaştığını söyledi. Bayramın son günü kol ağrısıyla doktora giden başkanın kolu askıya alındı.

FIRAT BUDACI

KAÇ YIL OLDU?

● Ekranda, "Zevk Sanatı, Sanal Seks 1, Lolita 2000, Karamela Sepeti, Zevkin Doruğunda, Fantezi Evi, Doyumsuz Arzular, Zorrita isimli filmleri yayınlayan Kral TV'nin yayınının durdurulmasına..." uyarısını 7 gün boyunca seyredeli 7 yıl...

● Tayyip Erdoğan, "Yılbaşına karşıyım." diyeli 14 yıl...

● TRT'nin 205 sözcüğe getirdiği yasağı Turgut Özal, İcraatın İçinden programında "yaşam" sözcüğünü kullanarak deledi 23 yıl...

● Bülent Ersoy ameliyatla cinsiyet değiştirili 27 yıl...

● Vural Önsel adında bir vatandaş Demirel'e yumruk atarak burnunu kırılı 33 yıl...

● "Bira bu kapağın altındadır" sloganı bulunalı 32 yıl...

● Marmara denizinde köpekbalığı akını yaşanılı 37 yıl...

● Arabeskin ilk hit şarkısı sayılan "Bir Teselli Ver" besteleneli tam 38 yıl olmuş.

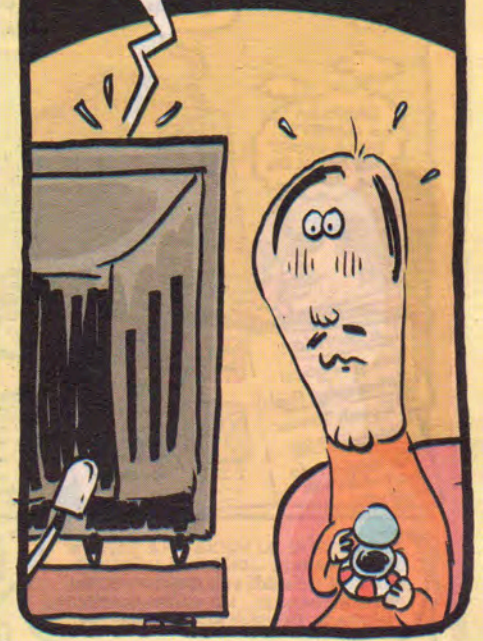
Başbakan Yardımcısı Hayati Yazıcı, "Bedava kömür alamayan ormanı keser, elektrik çalar" dedi.

ALIN SİZE BEDAVA KÖMÜR, 28'Yİ MECLİSTEN ÇIKARIP ORMANLARIMIZI YAĞMALATMAZ. SİNİZ ARTIK...

Hükümet hamilelere 17.5 YTL aylık verecek.

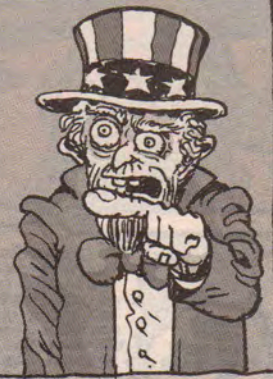
BU ŞABAH 17.5 LİRA İÇİN MAAS KUYRUĞUNDA CENİMLER BİRBİRİNİ EZDİ!!

Irak'a veda ziyaretinde bulunan Bush'a, Iraklı bir gazeteci, "Bu sana veda öpücüğüm köpek!" diyerek ayakkabılarını fırlattı.

GÖREVİMİ LAYİĞİYLE YERİNE GETİRDİM SEM AMCA...

AYAPKABI GELİYO...

GÜNDEMSPOR

- George Bush'un elindeki ayakkabıyı Iraklılara tek tek denettiği doğru mu?..
- Yakın çevresine 'Allah büyüktür, ama Ortadoğu Planı da büyük' diyen, eski futbolcu başbakan kim?..
- Ergenekon duruşmasında şok itiraz: 'Dinlemeyi biliyodunuz, faturaya niye üç-beş destek atmadınız?!'
- Kriz, Abdullah Gül'ün kulağını da vurdu!..

- Köşke yancı kaynak 'Kriz bi tek kulak arkasını teğet geçti' diyerek söz söyledi...
- Hititliler, Karayalçın'a destek amacıyla seçime katılmayacaklarını açıkladılar...
- Profesörden ilginç çıkış: 'Adım Kemal Öke!.. Bu isme Mim koyun!'
- Hadise'nin dini müzik yapan Hadis adında gizli ikizi olduğu doğru mu?..
- Kargo dağıldı... Grubun bi kısmı dünyaya açılacak, diğerleri 'Yurtiçi Kargo' adıyla iç piyasaya çalışacak!..

Tuzla'da bir işçi daha hayatını kaybetti.

BU ZAMANDA CANLI ÇIKARILIM DA, AÇ MI KALSIN İNSANLAR DISARDA?..

Ulaştırma Bakanı Binali Yıldırım, krizin kafalarda yaratıldığını söyleyerek, "Bu bir psikolojiyi yönetme işidir" dedi.

KRİZ SENİN KAFANDA EVLAT. O SENİN KAFANDA BUNU UNUTMA...

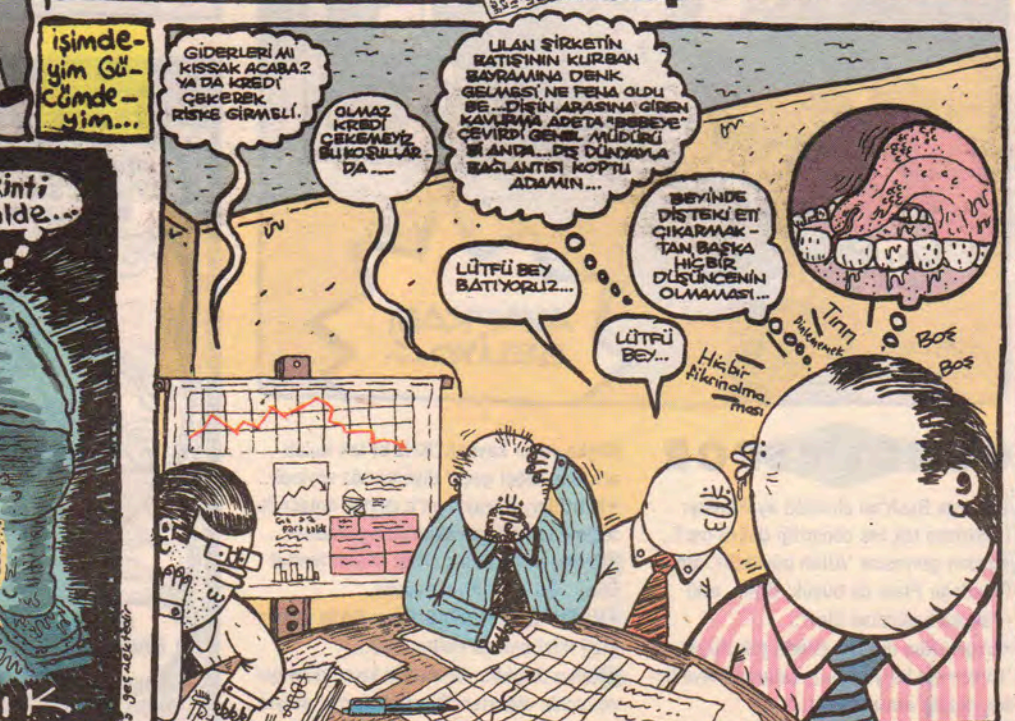
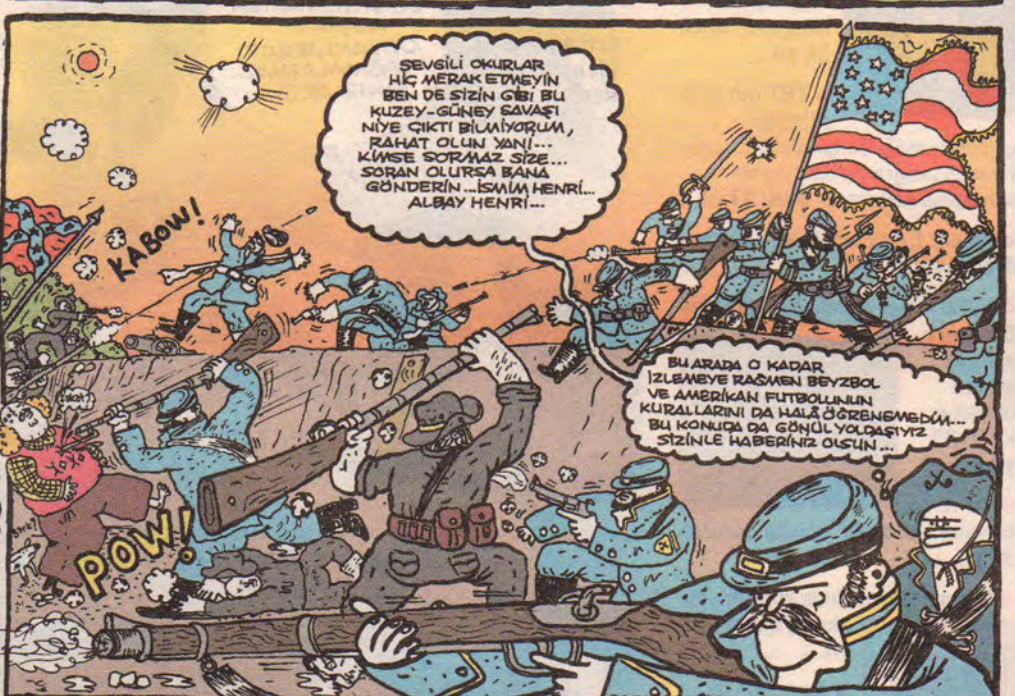
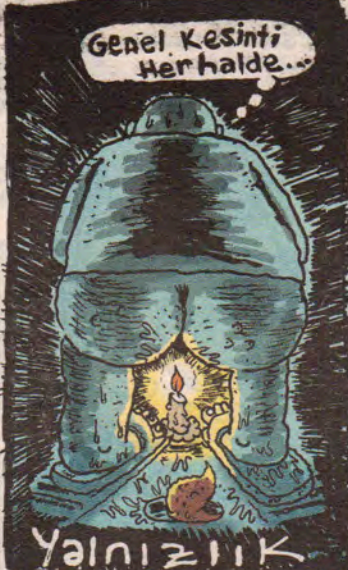
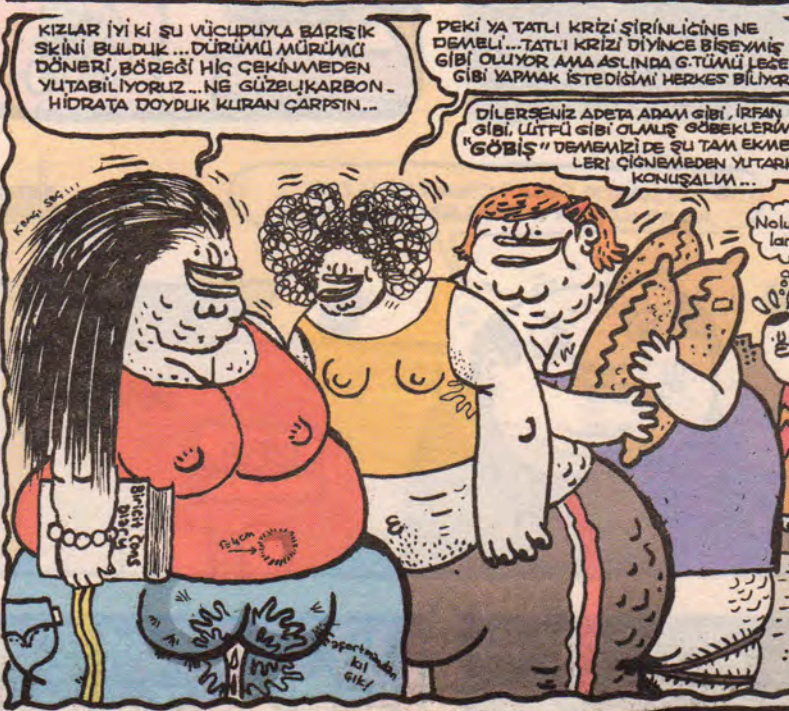
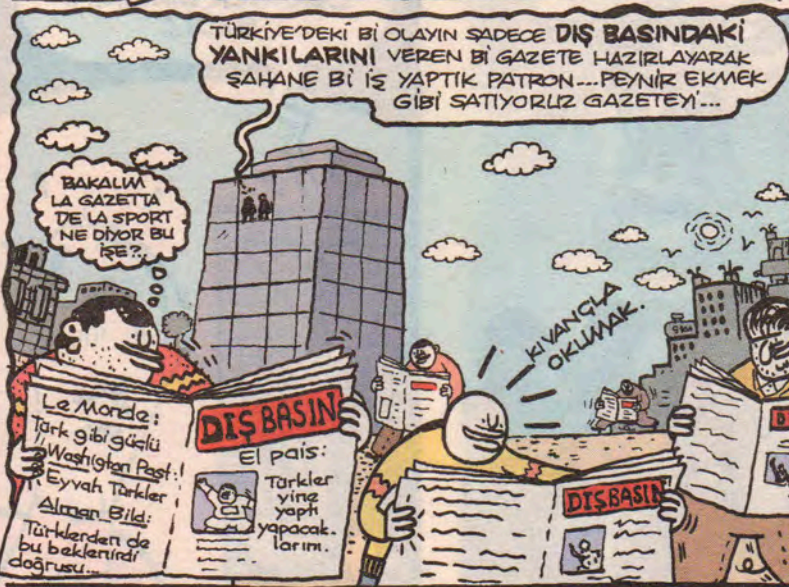
BİNALİ BEY ALLAHŞKI. NA. ŞU DÜSTÜĞÜ. NÜZ HALE BAKIN...

ŞU ANDA KİMDEN BAHSETTİĞİNİZİ ANLAMIYORUM...

ANTI KLİŞE TİMİ

BASKANIM, TİM OLARAK BEŞİKTAŞ - ANKARASÜCÜ MAGNİ İZLİYORDUK. BİRİ: ORQAN İYİ VURUR DEĞİ?..
BOŞVER, FUTBOL İZLERKEN MÜBAHİR.
HA. O ZAMAN ÖNÜMÜZDEKİ MAŞLARA BAKICAZ, DİYOR. SÜNUZ?
SSS. TAMAM. TAKIM İÇİNDE ARKADAŞLIK İYİ OLSUN YETER..
YENİLDİK AMA EZİLMEDİK ABİ!
ANKARA - GÜCÜLÜY - DÜN Dİ Mİ SEN?
%60 KAPASI - TEYLE OYNADIK ZATEN... AH!
LAN NOLUY?
ABİ KAFAM... KAPAMA VURDULAR!
BEKLEYİN ORDA GELİYÖ - RUM BAŞVAIN TATLI BELALARI SİZİ...

İtiraf ediyorum ki, Çaresiz Ev Kadınları dizisini keyifle izliyorum. Tabii oturup yayın saati takip etmek gibi bir alışkanlık geliştirmedim için sezonluk DVD'lerini alıyorum, komple ilk bölümden son bölüme aralıksız izliyorum. Yalnız bana bu dizide çaresiz ya da umutsuz olan kadınlar değil de erkeklermiş gibi geliyor. Carlos'u ele alalım.

Karısı aldattı, tutuklandı, işten kovuldu, kandırıldı, on milyon doları bir anda kaybetti, fırtınada kör oldu. Buradan dizinin yapımcılarına sesleneceğim ama nereye sesleniyorsun, elinin köründe adamlar.

Hindu arkadaşların affına sığınıyorum ama inekler hakkında bir şeyler duydum, şu an müthiş öfke doluyum ineklere karşı. Tabii inek camiasının suçu yok aslında, suç inek camiasını besleyenlerde. Duyduklarım doğruysa, dünyada on milyar inek varmış. Hamburger köftesi olmayı bekleyen on milyar inek bana korkutucu geldi. Bu on milyar inek hayvanı da yiyor, içiyor sonuçta. Bir inek nereden baksan en az bir adamın ihtiyacı kadar tahıl yer. Bir tonluk hayvan neticede. E sonra dünyada açlık var. E olur tabii kardeşim, sen tahıl, buğdayı ineğe yedirirsen, tarım alanlarını ineklerin emrine amade edersen açlık da olur, sefalet de olur. Niye? Vay efendim gelişmiş dünya olarak daha çok et yiyelim. Inek, normal şartlar altında doğada bu denli çoğalabilecek bir kişi değil. Aslanı, kaplanı olmadı leoparı yer, geri kalanı da türünü makul ölçülerde devam ettirir. Ama sen ineği, aslandan kaplandan kesersen, çiftliklere sokup üre babam üre, üretirsen ne olur? Dünyayı inek basar.

Bir hamburger köftesi için dostlar ne canlar aç kalıyor, Afrika kan ağlıyor. Bakın sinirimden, hırsımdan inekleri vurasım geliyor. Hatta önerim o ki, bundan sonraki kurban

bayramını dünya liderlerini ikna edip bir şenliğe dönüştürelim, makul miktarda ineği tutup (bin olur iki bin olur) geri kalanını kesip yiyelim tüm dünyaya dağıtalım. Yiyemediğimiz kısmını tuzlama yapalım, kurutma yapalım, bitsin bu inek gazabı. Sen bir hamburger yiyeceksin diye benim kara bahtlı Afrikalımlı aç kalıyor. Dünyada iki buçuk milyar insan aç, sen on milyar inek besliyorsun, olacak iş mi? Değil. Vursak mı acaba inekleri?

Tek kanallı televizyonun, yarım gün yayın yaptığı yıllarda, yaşı yetenler hatırlar, devlet büyüklerimizin yönettiği TRT'de halkı bilgilendirmeye ilişkin "Dikkat" programları yapıldı. Ben yıllar sonra geriye dönüp bir baktığımda, şöyle bir retrospektif yaptığımda (Retrospektif mi? Emin misin doğru yerde kullandığına?) düşünüyorum da büyük ruh hastalığıymış bu dikkat programları.

Misal bir tanesini ele alalım. Sakallı, pipolu bir profesör, etrafında onlarca gazeteci, bir yandan delli danalar gibi koşturarak basın toplantısı yapıyor. Heyecanlı heyecanlı "Hektor'un arabası 14:31'de değil 14:42'de yola çıkıyor! Tarih affetmez!" "Hektor'un arabası dört değil üç tekerlekti! Tarih affetmez!" diye bağırıyor. Bu esnada gazetecilerin arasından sıyrılan bir polis "Efendim araba hatalı..." diyecek oluyor, profesör delleniyor: "Hayır! Hektor'un arabasında hata olmaz! Tarih affetmez!" diye. Neyse sonra anlaşıyor ki, profesör basın toplantısına gelirken arabayı hatalı park etmiş, polis de onu diyesiymiş. Bunun üzerine profesörümüz şu lafı ediyor: "Tarih affetmez! Ama Trafik hiç affetmez!"

Şimdi Allah aşkına gelin de delirmeyin. Öncelikle, Trafik şube müdürlüğü müdür her neyse, ne diye gidip Tarih bilimiyle boy ölçüşmeye, rekabet etmeye

kalkıyor ki? Arkadaş git kendi branşından bir şeyle kapış; Narkotikle kapış, Gasp masasıyla kapış, "Gasp masası affetmez ama trafik hiç affetmez" de. Tarihten ne istiyorsun? Fonksiyonun farklı, pozisyonun farklı.

Bunu geçelim, yahu filmdeki profesör en nihayetinde hayli tırt da gözükse bir açıklama yapıyor, bir beyanat veriyor, etrafında onlara gazeteci; sen tam bir ayı gibi adamın lafını kesip duruyorsun. Hem de ne için? Adam arabayı hatalı park etmiş. Kompleksin mi var anlamadım ki? Git kes cezayı koy adamın camına, ruh hastası mısın?

Hadi bunu da geçelim. Bu dakikalar süren, zaten yarım gün yarım yamalak yayın yapan biricik televizyonumuzda yer kaplayan filmin mesajı nedir? Arabanızı hatalı park etmeyin. Hey yavrum hey. 1980'lerin ortasında bahsediyoruz beyler, şimdiki gibi iki kişiye değil belki yüz kişiye bir araba düşüyor. Bu mudur yani Türkiye'nin en önemli sorunu, derdi.

Haftaya: Temizlik konulu dikkat programı

Aklımda Kaldığı Kadarıyla: Dünya Tarihi!

1. Bölüm Yazının Keşfi
Tarih yazının keşfiyle başladığına göre, dünya tarihi de elbette yazının keşfiyle başlayacaktır. Bunda şaşılacak bir şey yok. Yazı denen hadise ise, tahminim o ki, beş bin yıl önce, Sümerlerin "ne aldık ne verdik", "kim vergisini vermiş hangi şerefsiz vergi kaçırmış", "Say bak bakalım depoda ne var ne yok" gibi kaygılarından ötürü ortaya çıkmıştır. Peki o zaman herkes vergisini verse, Sümerler hububatı baklayıtlı aklında tutabilse, yazı mazı bulunmayacak, hala mal gibi davar gibi yaşayacaktık diyebilir miyiz? Diyemeyiz. İla ki bir medeniyet bulurdu bu yazıyı. Sümerler ilk olduğu için işin kaymağını onlar yediler.

UTANMADAN İDDİA EDİYORUM

MEMO TEMBELİZERİ

MELABA SEVGİLİ OKURLAR... BU HAFTA SİZE AZU... ÇUK TOPLUMSAL YAPILANMA FİLAN GİBİ ZOTTIRIK MEVZU... LARCIAN BAHSE... DİCEM...

AMA DAHA ÖNCE, HERKESE BİLDİRMEYİ GEREKEN ACIL BİR DURUM VAR.

AİLE YAPIMIZ BOZULUŞU...

NAMUS ELDEN GİDİYOR...

AHLAK ELDEN GİDİYOR...

PEKİ NEDEN ACIL BİR DURUM BU? AİLE YAPISI BOZU... LURSA NOLUR?

AHLAK ELDEN GİDER...

PEKİ AHLAK ELDEN GİDERSE NE OLUR?

EEM EE... SEY OLUR... EEM... HAŞ BULDUM... AİLE YAPISI BOZULUR...

YANI ŞEVA OLARAK GİZLERSE...

AHLAK EL-DEN GİDERSE...

AİLE YAPISI BOZULUR...

AHLAK EL-DEN GİDER...

AİLE YAPISI BOZULUR...

BU AHİDUR... YANI? KOSKO... CA NAMUS KAY... RANININ AÇIKLA... MASTI BU GÖRÜŞ KİŞİR DÖNÜŞ MÜ... DİR?

"AHLAK BOZULMA... MALI ÇIKIŞI... AH... LAK BOZULMAMALI."

"AHLAK BOZULMAMALI, BOZU... LURSA HER TÜRLÜ SAPKINLIK ALIR BAŞINI YÜRÜR..." DE... MEK DE BİZİ BU KİŞİR DÖNÜŞ... DEN KURTARMİYOR. ZİRA SAPKINLIĞIN SAPKINLIK OL... DULU SÖYLEYEN DE AHLAK ZATEN... AHLAK YOKSA SAP... KINLIKTA YOK...

O HALDE BU "NAMUS EŞİTİR NAMUS" FORMU LÜNÜN ÜZERİ... NE HEP BİRLİK... TE BİR BARDAK SOĞUK SU İÇELİM...

GLUK GLUK GLUK

ŞİMDİKİ EFENİM, SU DEME... KEN BİLİYORSUNUZ SU KONULUĞU KABIN SEKLİNİ ALIR? NİÇİN? ÇÜNKÜ SU BİR SIVIDIR...

SU BİRBİR LERİNDEN UZAKLAŞMA... YAN FAKAT KAROLARINA GÖRE İSTE... DİKLERİ TARAFI HARE... KET EDEBİLİR SU MOLEKÜLERİNDEN OLUYOR EFENİM...

AMAĞSIZCA BİR ARAYA GELME... BİR (İNSAN KALABALIKI DA TİPKİ SU GİBİDİR...

NETEKİM FARKLI KALABALIK BİR MEYDANDA PANİK ÇIKTIĞINI DÜŞÜ... NÜN... KALABALIK NASIL DA YAN SOKAKLARA "AKAKAK" DEYİL Mİ?

KALABALIK DEĞİŞİMİZ SEYAKŞAN... DİR. FAKAT TOPLUMUN AKIŞKAN DEĞİL, MERMER GİBİ SERT OLMASI BEKLENİR, MALESEF...

BİLİYORSUNUZ Kİ SİYUS SÖZÜTTÜ... GÜMÜZDA KENDİSİ BUZ TUTMAK SURETİYLE ADETA BİR MERMER GİBİ SERT OLUYOR...

BİR TOPLU... LUĞUN KATI... LAŞIP "TOP... LUM" A DÖNÜŞME... Sİ NASIL OLUYOR DERSENİZ SEVGİLİ OKURLAR... ?

BEN SÖYLİYİM...

HER ŞEY S. KİŞİLE BAŞLIYOR!

İKİ İNSANIN SKİŞMESİ VE BURU... DAN ÇOCUKLAR PEYDAHLANMASI İSTE İSTE TOPLUM MOLEKÜLLÜ OLAN İNSANLAR BİRBİRİNE BAĞA... NIDIR

FEKAT TADİR EDERSİNİZ Kİ BU BAĞLAR ÇEKİRDEK AİLEDEN PEK ÜTEYE GEÇEMİYOR. ŞU HALİYÜLE TOPLUM HALA... İÇİNDE MOLEKÜL... GRUPLARININ YÜZÜDÜĞÜ BİR SIVI... KRİSTALİZASYONU TAMAMLAN... MASTI İÇİN Bİ TAKIM ŞEYLERE İHTİ... YAG VAR...

EFENİM, YAŞAYANLAR BİR BÖYLE KÖY GİBİ, KASABA GİBİ KÜÇÜK YERLERDE HEMEN HEMEN HER... KES BİRBİRİNİ TANIR. HERKES DEDİKODU BAĞIYA BİRBİRİNE KARŞI SORUMLUDUR...

MEVZUBAHİS KÜÇÜK YER HAYVAN LUKAN YENİ KİTAP İLKEL BİR KABİLE İSE... KABALIK MÜESSESİ... NİN ANLAMLI DA HENÜZ TAM KAVRAMAMAKEN YENİ DOĞAN ÇOCUĞA SADECE ANNE BABA DEĞİL BÜTÜN KABİLE BAKAR...

ÜSTELİK BAŞLARINDA EKSTRA BİR DEVLET OLMADINDAN HER ÇOCUK AVLANMAKTAN İHTİYAR HEYETİNE BÜTÜN TOPLUMSAL AŞAMALAR BİZZAT YAŞAR...

DURUM BÖYLE OLUNCA İLKEL KABİLEDEKİ HER BİREY KENDİLİ... GİNDEN BÜTÜN DİĞER BİREYLERE DİREKTÖRYAN BAĞLANMIŞ OLUR...

HERHALDE MERMERE EN YAKIN SERTLİKTEKİ TOP... LUM BU OLSA GEREK...

VE MUHTEMELEN FEVKALEDE BOĞULU

VELHASIL, İNSANOĞLU SKİŞTİĞE SKİŞİYOR SKİŞTİĞE SKİŞİYOR... ÜREYİP ÇOĞALIYOR, KABİLİLER BİRBİRLERİ KALABALIKLAŞIYOR... ÜSTÜNE BİR DE TARIM İÇAD OLU... YOR, (İLER HEPTEN BOKA SARIYOR...

BOKA SARIYOR ÇÜNKÜ ARTIK HERKESİN HERKESİ TANIDISI KABİLE KRİSTALİZAS... YONLU MAMAKÜN DEĞİL...

MAKEZA TARIM DEMEK TARIM İŞÇİ... SİYLE TOPRAK SAHİBİNİN AYRITTIĞI SINIFLI TOPLUM DEMEK HATTIZATINDA.

DEMİN... MERMER OLDU SANA PİRA... ANT...

SINIFLI TOPLUM DEYİNCİ BİR HİYERARŞİ PİRAMİDİN... DEN SÖZ ETMEYİZ İÇAB EDİYOR...

EVVELA ŞUNU İFADE EDEYİM... Kİ HER ÖRGÜTENME BİR... PİRAMİTTİR. HİYERARŞİNİN SERTLİĞİNE GÖRE KİMİ DAHA KÜTİ KİMİ DAHA SIVRI.

PIRAMİT DİK TUTAN Hİ... VERARŞİDİR. BİR SİR... KETTE YÖNİTİM AĞI, BİR TOPLUMDA DEVLET...

PIRAMİT DAĞILMAK TAN KORUYAN ENİ... NE KUVVET İNANCTIR. BİR SİR KETTE KÜTÜRÜ, BİR TOPLUM DA İDEOLOJİ...

YÖNETEN

YÖNETİLEN

HANEDAN

ASİRET

TOPLUMSAL HİYERARŞİNİN YANI DİKİNE KUVVETİN, YANI DEVLETİN AKRABALIK İLİŞKİLERİ ÜZERİNE KURULU OLMU... Sİ DEMEK...

ENİNE KUVVET İSE MODERN ZAMANLARA KADAR HEP DİN OLDU...

BU ENİNE VE BOYLUNA KUVVETLER, PİRAMİDİN ORTALARINDA SÜPERDÖ... NİK BİR KRİSTAL YA... Pİ OLUSTURU... YORLAR... FAKAT BU YAPININ KENDİ... LİĞİNDEN Mİ OLUSTU ACABA... ?

HATIRLARSANIZ BAŞTA, (İNDE ÇEKİR... DEK AİLELERİN YÜZÜDÜĞÜ BİR TOPLUM SIVIMIZ VARDI...

ŞİMDİ O SIVIYA İKİ DAVALA "NAMUS" DAVALATILAM...

NAMUS

HOOP AİLENİN KADINLARI TEK YÖNÜLÜ OLARAK AİLENİN ERKEKLERİNE BAĞLANIYOR...

O ERKEKLER DE AİLE... NİN UZAK AKRABA ERKEKLERİNE SORUMLU OLUYORLAR...

VE HEP BİRLİKTE MAHALENİN ERKEKE... RİNE KARŞI SORUMLU OLULUR...

İSTE SİZE DİKEYDE SOYLA... YATAYDA DİNE... MÜKEM... MEL LUM LU BİR KRİSTAL İSKELETİ... NAMUS, FEODALİZ MİN KATALİ... ZÖRÜ... DÜR...

OYSA SANAYİLEŞME VE KENTLİ... LEMENİN BİZE VADETTİĞİ MODERN TOPLUM BU MUDUR ADOSTLAR? DEĞİL. O HALDE NE... DİR Bİ BAKALIM...

DİKİNE: PARLAMENTO SIVIL TOPLUM KURULUŞLARI SENDİKA ÖZENEK DERNEĞİ KANARYA SEVİLER CEMİYETİ

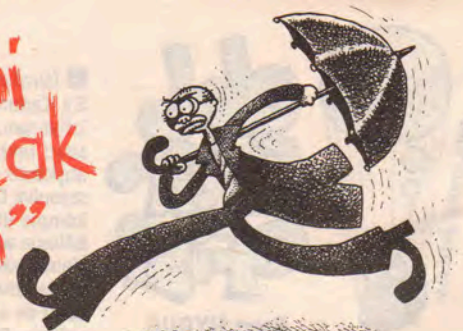
ENİNE: VATAN... DASTLIK

KATA LİZÖR:

VE DE UTANMADAN İDDİA EDİYORUM Kİ TOPRAK REFORMU OLMADAN FEMİNİZM OLMAZ...

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

'İYİLİK' BAZEN İNSANLARIN BELİNİ İNCİTİR.

Devasa bir giysi dolabını taşıyan 3 kişiden biriydim. Bir fizik problemi olarak şeklimiz çizilse, "yük en çok hangisine biner?" sorusunun cevabıydım. Çelimsiz vücudumun bütün gücünü emen bu dolabı neden taşıyordum? Arkadaşlarım şu saatlerde Alsancak'da bira içerken benim bu köhne apartmanın merdivenlerinde ne işim vardı? İkinci kata geldiğimizde kafamdaki bütün damarlar görünür hale gelmişti. Kuyruk sokumunda, ileriki günlerde büyük bir acıya dönüşecek esnemeler gerçekleşiyordu. Bir 'öğrenci evi taşınması'nın en acar neferiydim ve belimde yıllarca sürecekt sorunların açılışını yapıyordum.

Okul çıkışında dudaklarını daima büzerek konuşan ve sürekli birilerinden bir şeyler isteyen o kız yanıma gelmiş, "Ya arkadaşlar, bugün taşıyorum da yardım edebilir misiniz lütfen?" demişti. Ben hemen atlayarak "Tabi olur" demiştim. Benden başka kimseden ses çıkmadı. Büzük dudaklı kız, "Gerçekten mi, çok iyisin" dediğinde, arkadaşlarımla sessizliğinden bir takım anlamlar çıkarıp biraz pişman olmuşum ama iş isten geçmişti.

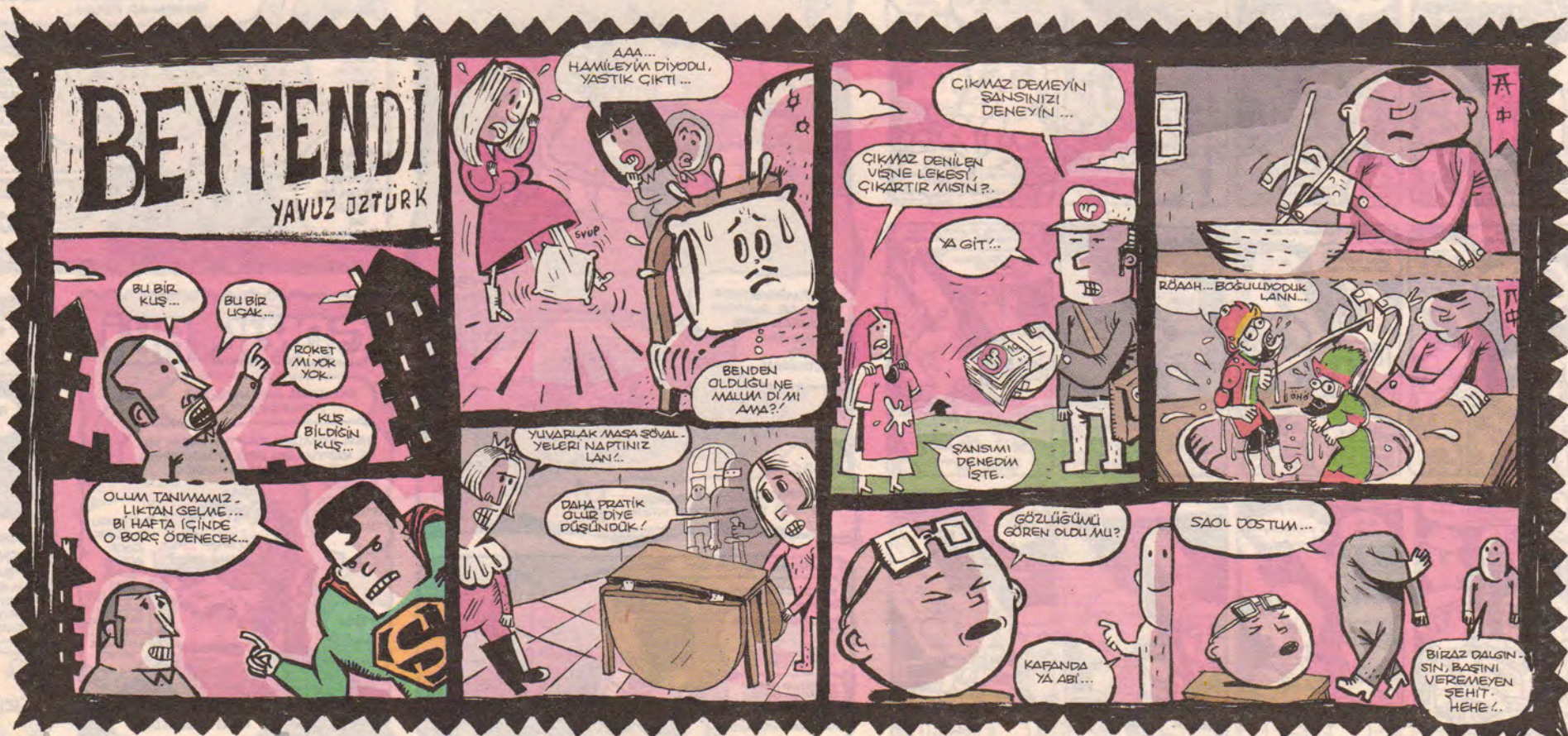
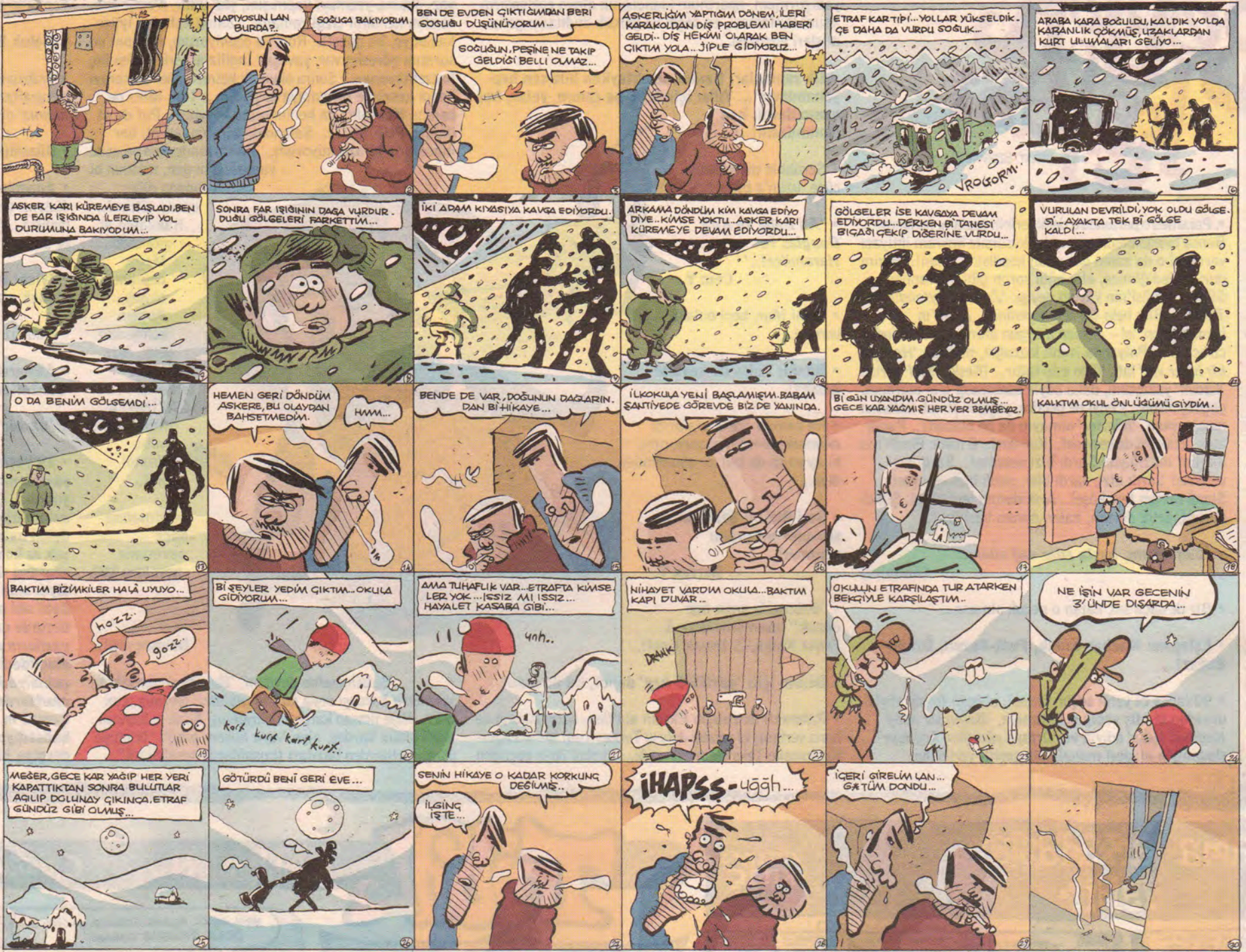
Dolabı taşıyan diğer iki arkadaş tanıımıyordum. Büzük Dudak onları da aynı cilveyle taşıdığımız bu dolabın altına davet etmiş olmalıydı. Biz bir dolabı tüm gücümüzle kaldıran yardımseverlerdik. Diğerlerinin durumunu bilmiyordum ama ben yardım ettiğim insanla taşıdığım şu dolap kadar bile birlikte zaman geçirmemişim. Taşınma bittiğinde Büzük Dudak bize topluca "Çocuklar çok teşekkür ederim, çok iyisiniz." dedi. Üç adet "Önemli değil" cevabının neredeyse aynı anda ağzımızdan çıkması ve Büzük Dudak o sıra dönüp gittiği için 'önemli değil'lerin sırtına denk gelmesi büyük bir trajedi idi, ama o gün için bize komik gelmişti. Biz üç yardımsever bir süre beraber yürüdük, birinin bakkalın oğlu, diğerinin de büyük dudağın bir arkadaşının arkadaşı olduğunu öğrendim. Terliyedik, kokuyorduk, üçümüzde de tanımsız bir sıkıntı vardı. "Dolap çok ağırmış" dedi bakkalın oğlu. "Evet" dedim ben. Bir süre konuşmadan yürüdükten sonra Alsancak'da bira içen arkadaşlarımla yanına gitmek üzere onlardan ayrıldım. Barış, ben daha masaya oturmadan, "Oğlum sen geri zekâlı mısın!" dedi. Otururken belime bir ağrı saplandı. Büzük Dudak'ın dediği gibi "çok iyi" biri miydim yoksa Barış'ın dediği gibi bir "geri zekâlı" mıydım tam kestiremiyordum. Barış bu lafı söylerken dudaklarını büzmediğine göre, galiba ben çok iyi biri gibi gözükmeye çalışan bir geri zekâlıyım...

Taşınma olayından önce hemen hemen hiç konuşmadığımız Büzük Dudak, beni gördükçe "Naber!" demeye başlamıştı. (İnsanların çok önemsemediği kişilere uzaktan fırlattıkları biçimsiz ve kokusuz bir kelimedir 'naber'. Her hangi bir iletişim iması içermez ve 'iyilik, senden naber' cevabını alır almaz, "nolsun" kelimesini sıçır hemen ortalıktan toz olur.) Bir hafta içinde karşılıklı kelime fırlatmaya dayalı bu zayıf sinyalli iletişimimiz kesildi. Çok kelimeli ve kâhkahalı iletişim kurduğu insanlar daha çok üst sınıflardandı. Kendi sınıfına ancak ders notları, sınav tarihleri ve taşımacılık hizmetleri için uğruyor, işlerini hallettikten sonra sosyal alanı ve erkek kokusu daha belirgin olan üst sınıflara geri dönüyordu. Sonraki günlerde onu sınıftakilerden bir şeyler isterken ve karşılığında "çok iyisiin" verirken defalarca gördüm. Onun yüzünden sınıfımızda 'çok iyi' insan sayısında belirgin bir artış oldu. Hatta normalde öğrenciye acı kıtiren asistanların arasından onun büyük dudaklarına maruz kalınca 'çok iyi' insana dönüşenler oldu. Dolap performansını sayesinde 1 hafta kadar süren iyi insanlıktan, bel ağrıyan bir geri zekâlıya dönüşen ben, büzüldükçe etrafına insan toplayan bu dudakları hayretle izliyordum. Peki, bana bu geri zekâlılığı yaptıran ne tür bir zafiyetti? İşte bu noktada sizlere kendimle ilgili birkaç ayrıntı vermeliyim.

Üniversite hayatımın özellikle ilk yıllarında iyi bir insan olarak tanındım. Galiba insanlar beni sevsin istiyordum. Rahat, kaygısız, olumlayıcı, ufak hesaplar yapmayan, cömert, yardımsever biri olarak gözükmeğe çalışmamın tek sebebi sanırım buydu. Bütün bu özelliklerin hepsini birden bünyesinde toplamak isteyen insan korkunçtur ve inanır ikiyüzlülüğün önde gidenidir. Hiç kimseyle kavga etmeyen, sürekli çevresiyle uyumlu, istemediği halde her şeye olur onayı veren insanlar, sinirlerini, kızgınlıklarını, gerçek fikirlerini habire içlerine atarlar. Uyumlu ve sevilen birisi olarak tanınmak için insanın içine attıkları, iyilik denen o kaygan duyguyla erimeyecek kadar dayanıklıdır. Bu 'çok iyi' insanın içini açıp baksanız, orada kımlı kımlı hareket eden, içe atılanlarla beslenen, korkunç iki yüzlülük canlısını görürsünüz. İşte ben o gün, iyi insan olma ve sevilme arzusuyla derhal dolabın altına girmiş ve sırtımda yalancı bir yardımseverlik taşımışım.

Taşınma hadisesinden yaklaşık iki ay sonra, bir final sınavında, Büzük Dudak'a son kez yardım ettim (Büzük Dudaklılar 'çok iyi' birini bellediklerinde üzerine gitmeye bayılırlar). Yardımseverliği bildiği için yanıma oturmuş ve sınav esnasında kağıdımı göstermem için cilveli çağrılarda bulunmuştu. Fısıldarken bile dudaklarını büzebiliyordu. Büyük bir zevkle ona doğru yaklaştırdım kağıdımı. Dudaklarını büzmeden büyük bir ciddiyetle işaretledi şıkları. Sınav çıkışında, "Ya çok sağol, çok iyisin" dedi. Bu sefer tek başıma "Önemli değil" dedim. "Görüşürüz" dedi. Görüşecektik. Yaz aylarında bütünleme sınavında görüşecektik...

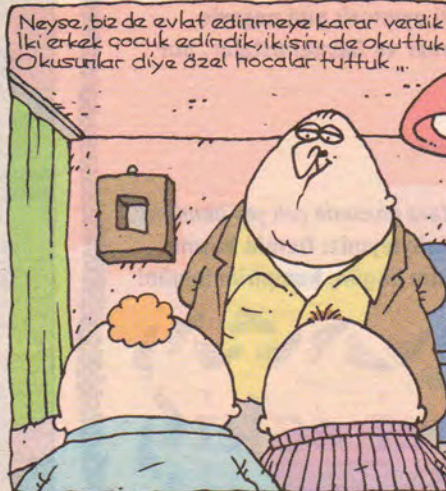

Merkaba, adım Ali Sait Meydey... Koko...
reçciyim... Buralarda benden daha iyi
kokoreç yapanı bulamazsınız. Varsa buyur.
sun gelsin hodri meydan diyorum...

Evlüyüm fakat çocuğumuz olmadı. Kaç tane
doktor gezdik, ama maaşesef hiç sayma-
dık... O yüzden kaç doktor gezdiğimizi
bilmiyorum... Bilen varsa buyursun gelsin
hodri meydan... Yoksa sussun otursun
kudri meydan...

Neyse, biz de evlat edinmeye karar verdik.
İki erkek çocuk edindik, ikisini de okuttuk.
Okusunlar diye özel hocalar tuttuk...

Hocalar da okudular sağolsunlar. Ama bi
fayda etmedi, çocukların gözleri hep
başka baktı... Çocuklarının gözleri daha
başka bakan varsa buyursun gelsin, hodri
meydan... Su gözleri baksanıza...
Biri hodri, diğeri meydan...

Yine de eşimle onları çok sevdim... Öz
çocuklarımız gibi baktık, büyüttük...
Baktık büyütmemiyoruz, başladık dövmeye.
Çocuk dövmek eğlencelidir, çünkü çocu-
ğun elleri kolları yetmez... Tekmesi
yavaşdır... Yumruğu pamuktur. Tokadı
komplekslidir... Btse de ağlasam diye
düşünür...

Halbuki ben öyle mi... Yaradana sığınip bir
kayarım, yeredana düşmüş gibi dâşersin...
Dayağı yersin... Canın acır, üzülürsün...
Sen dizime yattın, ben seni tokatladım,
sonra sen büyüdün, ben senin dizine
yattım, seni beni tokatladın bu işler
böyledir... Buyur gel hodri meydan...

Ulan. Diyip duruyoruz, nedir bu hodri
meydan diyip sözlüğe baktım... Üzıldüm...
Hodri'nin hiç bi anlamı yokmuş...
Delikanlı gibi konuşuyoruz derken
manasız manasız saqmalıyormuşuz...

Ben de hodri meydan yerine bedri baykam
demeğe karar verdim... O da kanlı canlı
adam, gelir beni bulur işler karışır...
abidin dino desen abicim kim o? derim
Naapsam naapsam, hodri meydan diyo-
rum ben yine... Sonuçta herkesçe bilinen
bi söz. Eskiden erkekçe diye bi dergi
vardı, o da herkesçe bilinmezdi...

Neyse bizim iki oğlan şimdi büyüdü...
İkisi de üniversiteye gidiyor. Daha doğru-
su, sabah üniversiteye diye evden çıkıyor-
lar ama genelde kasedeki liseye kadar
devam edebiliyorlar. Orta birden terk
etmek istediler... Bi vurdum, orda birden
"törk" ettiler... Korktum... Sen korkmaz
mısın? Korkmam diyen varsa buyursun
Audrey Meydan... Bunun da okunuşu benzi-
yo ama tutmaz evet...

Eeez her boku tutar tutmaz diye mi yapı-
cağız... Audrey demek istiyosam Audrey
derim... Fransa'da tutmuş Audrey
Tuttuğu diye film bile var... Gidin görün
kötüyse buyrun gelin beni bulun
haydi mercan! (Bu da yeni... Beğendiniz
mı? Hayır mı? Hay ağzınızı kirayım
ben sizin...)

Neyse bizim iki oğlan okumadı, verdik bi
yere çalışmaya başladılar. Eti serin
kemigi benim derken ikisini de yemişler
iş yerinde... Canımız sıkıldı... Kafamız
karıştı... Neşemiz yerine geldi...

İki tane kız çocuk aldık yeni... Onları çok
sevdim... Çok akıllılar. İsimleri de
Audrey ile Mercan... Neden dersiniz?
Hah hah hah... Evet doğru bildiniz...
Görüşmek üzere... S. ktir lan...

ŞİZO FREN
Deniz
iler

UZUN ZAMANDIR ŞEHİRDE
İŞLERİME YÜRÜYEREK GİTMEYİ
TERCİH EDİYORUM.

YÜRÜYÜŞ İYİDİR
SAĞLIKLI BİŞİ
SPOR GİBİDİR
GİBİDİR GİBİ.

HATTA İŞYERİME YAKIN YERLERDE
OTURMAYA ÇALIŞIYORUM Kİ
TRAFİK DERDİ OLMASIN.

MAAŞ OLARAK AYDA
YİRMİ DÜŞÜNÜYÜZ. YILDA
Bİ AY TATİL...

UZAK...
GELEM...

AMA SON ZAMANLARDA
YAYA YOLLARINDA DA KARAYOLU
KADAR TRAFİK ÇİLESİ VAR.

AMA AMCA
TAKILDIM. BAYA
SÜKER BU!

KALDIRIM TAŞLARI MÜTEMADİYEN
SÖKÜLÜP TAKILDIĞI İÇİN HEP BİR
YOL ÇALIŞMASI VAR GİBİ.

ANAN
UCUNDAN DÖNDÜM
ÇUKURUM

YAYA TRAFİĞİ PEK YOĞUN ARTIK.
YOLDA YÜRÜRKEN ARADA DURUP
BEKLENİYOR ARTIK.

BAK BU FİLM
KOMİK! BUNA
GİDELİM
BENCE

BEN İSTEMİYORUM
AMA

GİDİP
İÇELİM
BENCE

SOLLAMA YAPARKEN FALAN
DİKKATLİ OLMAK LAZIM. HATALI
SOLLAMA KAZALARA YOL AÇABİLİR.

YALLAR
PARAKLİDİ

ÇOCUKLAR
ARAMADI
BAYRAMDA
MİR...

DAYANMIYORUM
AMCA ENİŞESİNE
SOLLUYORUM
NE OLURSA
OLSUN ARTIK

KARŞIDAN AĞIR VASITA ÇIKABİLİR
BELLİ OLMAZ. İSTENMEYEN KAZALAR
OLABİLİR, TATSIZLIK ÇIKABİLİR.

ÖNÜNE BAK
ÖKÜZ

PARDON
BAŞLARI
PARDONA

DUF

YÜRÜYÜŞ STİLİ GELİŞTİRDİM KENDİME.
TRAFİKTE SOLLAMA YAPMAM, YOL BOŞ SA
BASIP YÜRÜRÜM. LANET OLSUN ŞEHİR.

TRALLA ŞEHİR
TİSKİNİYORUM ŞEHİRDEN
LAYLAY
LOM

Sandık İçi

ERSİN KARABULUT

7 YIL ÖNCEKİ Bİ LOMBAK DERGİSİNDE LOVE STORY DİYE Bİ ÖYKÜ ÇİZMİŞTİM. ASIK OLDUĞU KIZ TARAFINDAN YENİLEN Bİ ÇOCUĞU ANLATIYODU. NEYSE DERGİ ÇIKTI FALAN, BİZİM GRAFİKER FIRAT'LA KARŞILAŞTIK DERGİDE...

ULAN O KADAR KORKUŖ BİŞEY Kİ, FİLMDEN HABERİM BİLE YOK AMA Bİ SÜRÜ İNSAN İZLEYİP ARAKLADI. GİVİ DÜŞÜNÜCEKTİ YANİ... İSMİ "TROUBLE EVERY DAY" Bİ DE SADECE FIRAT SÖYLESE YİNE İYİ OKUL... DANI Bİ ARKADAŞ DA SÖYLEDİ. SİNİRLERİM YİCE BOZULDU, SONRA DVD'Sİ ÇIKTI FİLMİN AMA BEN ÖYKÜME ÇOK BENZİTİCİ KORKUSUNDAN YILARCA İZLEYEMEDİM...

90'LARDA MİZAH DERGİSİ OKUYANLARINIZ KEMAL ARATAN'IN PİŞMİŞ KELLE'DE ÇİZDİĞİ DERGİ ÇAUSANLARININ ANLATTIĞI İLGİNCİ HİKAYELERDEN OLUŞAN Bİ GECE DAHA SERİSİNİ HATIRLAYA BİLİR. BENİM BU MESLEĞİ SEĞMEMDEKİ BELKİ EN ÖNEMLİ SEBEPTİ O KÖŞE. OKULDA ARKADAŞLAR ARASINDA "YETENBKLİ" DİYE BİLİNER ADAMDIM. ÖYLE Bİ KÖŞEYİ SADECE ERSİN ÇİZEBİLİR DEDİLER. COSTUM TABİ BEN TAMAM DEDİM...

ERSİN GEÇENLERDE FİLM FİESTALİNDE Bİ FİLM İZLEDİM, BU AY ÇİZDİĞİN ÖYKÜNÜN AYNIYDI...

AA NASIL LAN HARBİ Mİ?

VALLA BAK AYINISINI ÇİZ MİŞSİN FİLMİN

DERGİ YAPILAM MI LAN FANZİN SEKİNDE? Bİ SÜRÜ YAZIP QIZICEK ADAM VAR...

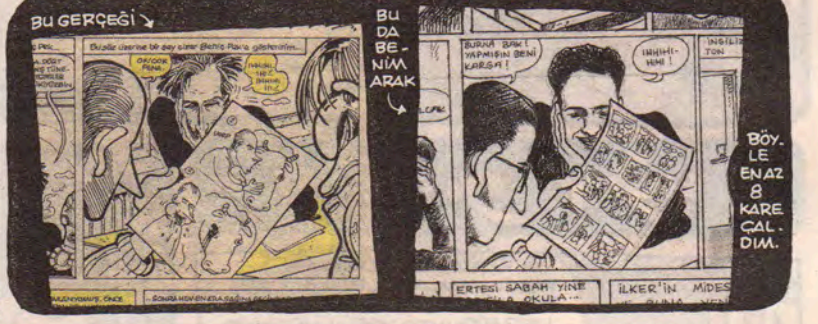
AA ERSİN Bİ GECE DAHA Bİ BİŞEY ÇİZER SÜPER OLUR...

ULAN ÇİZEMİ YAM ÇOK ZORLUS NAAPÇAM YAA. ÇİZEMEDİM DİYEMEM HERİFLERE HA YATTA...

BAZI KARELERİ ESKİ Bİ GECE DAHA' LARDAN BAKSAM MI? KİŞİDE YOK O DERSLER... AN - LARAR MI Kİ...

TAYLAN DA ALIYODU PİŞMİŞ KELLE'Yİ AMA YENİ BAŞLAMİŞTİ... BEN DE SADECE BENDE OLUŞUNU DÜŞÜNÜCÜM ESKİ SAYILARDAKİ Bİ GECE DAHA' LARDAN BİRİNİ ARAKLAYIP BİZE UYARLADIM... AMA KAD. RAJLARI, İFADELERİ MİFADELERİ DİREK ÇALDIM YANİ (VE SANDIK İÇİNDEN DEV HİZMET... SİRF GERÇEĞİNİ DE GÖRÜN DİYE ANNEMLERE GİDİP BİN TANE ESKİ İŞİN ARASINDAN BULDUM... AHA)

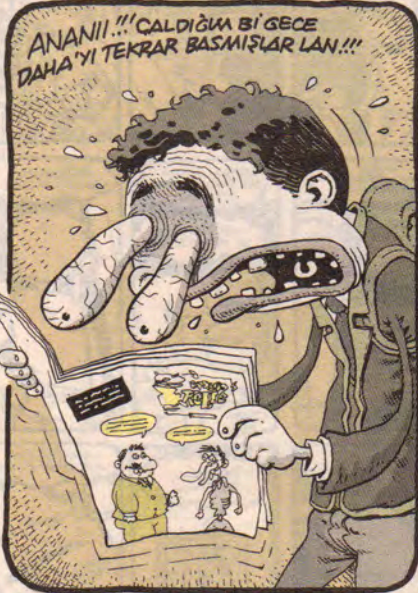
BU GERÇEĞİ

BU DA BE - NİM ARAK

BÖY. LE ENAZ 8 KARE ÇAL. DİM.

16 SAYFALIK Bİ FANZİN İÇİN AYLARCA UĞRAŞTIK. BİLEŞİA - YAR OLMADIĞI İÇİN YAZILARI YALVAR YAKAR OKULAİLE BİRLİĞİ OPAŞINDAKİ DAKTİLODA YAZDIK. YİNE DE TOPAR. LAYAMADIK DERGİYİ... AMA BENİM ÇAKMA "Bİ GECE DAHA" OLAN OKULDAN Bİ "SAYFA" KÖŞEYİ ÇOK BE - GENİLDİ. ELDİM BİLE DOLASTI... EVE Bİ SABAH PİŞMİŞ KELLE'NİN YENİ SAYISINI ALDIĞIMDA...

TAYLAN DA ALMIŞ OLMALIYDI O SIRADA DERSİYİ VE O AN BEN OKULDAKİ HERKEŞİN BENİM HİRSİZ ARAKÇI Bİ İPNE GÖT. RUŞT OLUĞU İYİ ANLADIKLARINDAN VE SADECE BENİM HAKKINDA KONUŞTUKLARINDAN EMİN - DİM... NAAPÇAMMI ŞAŞIRDIM, OKULA GİTTİM VE ONLAR BENİ REZİL ETMEDEN BEN ÜSTE ÇIKTIM...

ANANİİ!... ÇALDIĞIM Bİ GECE DAHA'YI TEKRAR BAŞMIŞLAR LAN!!!

ABİ BU NASİ Bİ SORUNSUZLUKTUR YAA, HANİ BENİM FAYDALANDIĞIM VE ESİNLENDİĞİM HAFTAKİ Bİ GECE DAHA KÖŞESİ VARDI YA. HATIRLARSINIZ... ONU TEKRAR BAŞMIŞ - LAR YAHU, OLACAK İŞ DEĞİL KARDEŞİM!!!

NEYSE... NABER ABİ?

AA BENİM ÖYKÜ DAHA İYİ Mİ LAN...

BENDEN ÇALMIŞ BUNLAR BENDEN. EHE EHE.

NIHE HEHE.

TİNDİR - STİPİN ANIĞI - Bİ İÇİN ÖNE İZLE - NİL FİLM BU ARADA.

DAYA... NAAYÇAM YAPICAM BUNU...

ÖYLE ÖZENİYODUM Kİ "BUNLARI BEN ÇİZDİM" DİYE BİRLERİNE GÖSTERMEYE KARAR VERDİM...

KESTİM BURAK BEY'LERİ. ÇİZGİSİZ Bİ DEFTERİN VAR. DI. ONA YAPIŞTIRDIM...

AMA UHUNUN YOŞUN OLUĞU YERLER ÇOK KOYU OLUYU... YANİ UHÜ GAZETİYİ KOYULASTI. HEM DE ZATEN GAZETENİN KAGIDI DEFTERİN KAGIDINDAN KOYU OLUŞU İÇİN ÇOK ANLAŞILIYODU YAPIŞTIR - MA OLUĞU, BEN DE NE YAPTIM BİLİY MÜSUNUZ, LAN İNANILMAZ BİŞEY YAA...

KURŞUNKALEMLE DEFTERİN SAYFALARINI YANİ BEYAZ KİŞİM - LARINI BÖYLE HARİFOZ KARA - LADIM... GAZETEYLE AYNI GRİLİK SEVİYESİNE GELSİN DÖE.

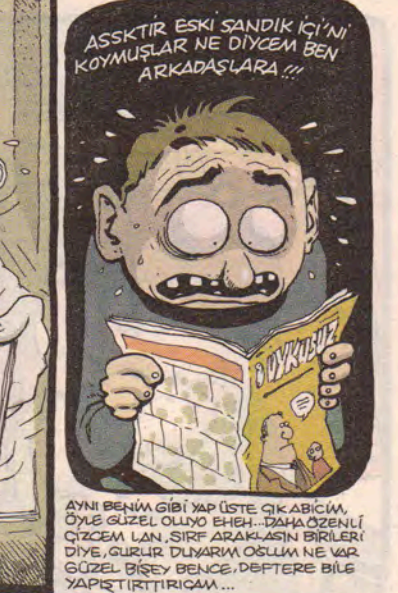
Y. RRAK GİBİ OLDU TABİ AMA ÇİLDİRİMİŞ Bİ KERE. ANILMAZ DEDİĞİM BİR İKİ KİŞİYE GÖSTERDİM AMA DİKKATLİ BAKAMALARI LAZIMDI...

OĞLUM BİŞEY GÖREMİYÖM Kİ LAN Bİ VER AZCIK NASİ ÇİZMİŞİN BAKIYIM...

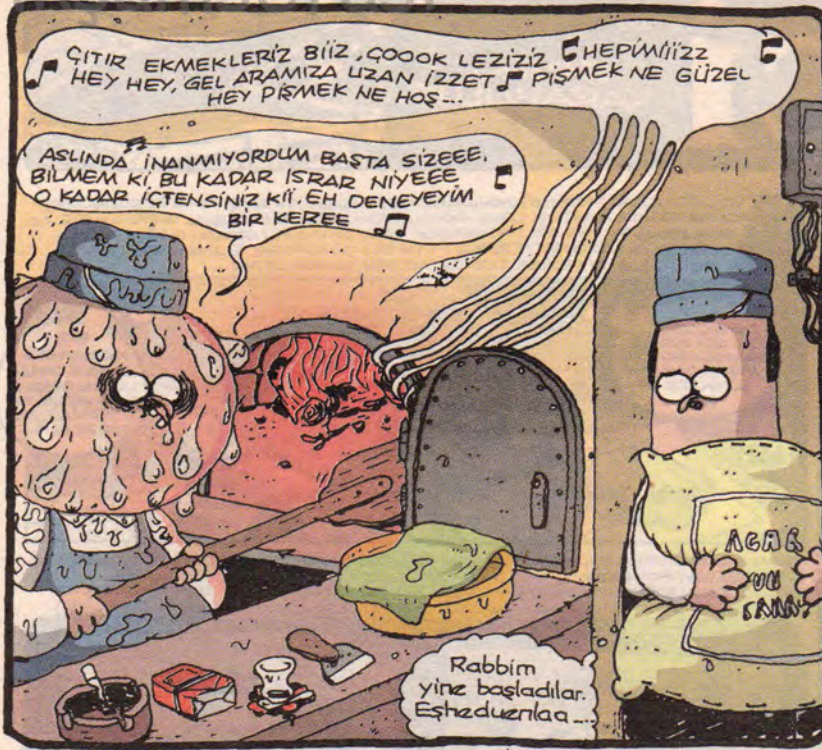
HAYIR HAYIR BÖYLE BAK DAHA BİTİRMEDİM BÖYLE BAK!!

NE BİÇİM PSİKOLOJİ Dİ Mİ DÜŞÜNÜCÜ? ÖYLE ÇİZEMEDİĞİM İÇİN YANMIŞIM CA - YIR ÇAYIR DEMEK Kİ. ACABA ŞİMDİ BENİM ÇİZDİKLERİMİ DE ACAYIP SEVİP ARAKLA - YANİ OLUYO MUDUR? OLŞA KEŞKE LAN...

ASSKTİR ESKİ SANDIK İÇİ'Nİ KOYMUŞLAR NE DİYCEM BEN ARKADAŞLARA!!!

AYNİ BENİM GİBİ YAP ÜSTE ÇIK ABİCİM. ÖYLE GÜZEL OLUYO EHEH... DİHA ÖZENLİ ÇİZCEM LAN. SİRF ARAKLAŞIN BİRLERİ DİYE, GURUR DUYARM OĞLUM NE VAR GÜZEL BİŞEY BENCE. DEFTERE BİLE YAPIŞTIRTIRIÇAM...

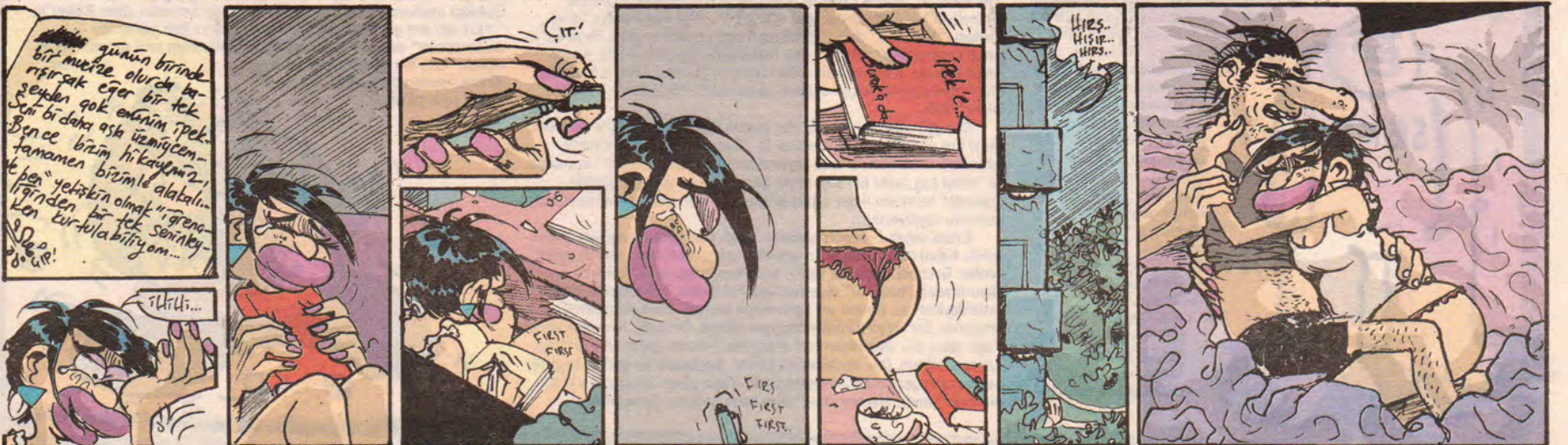
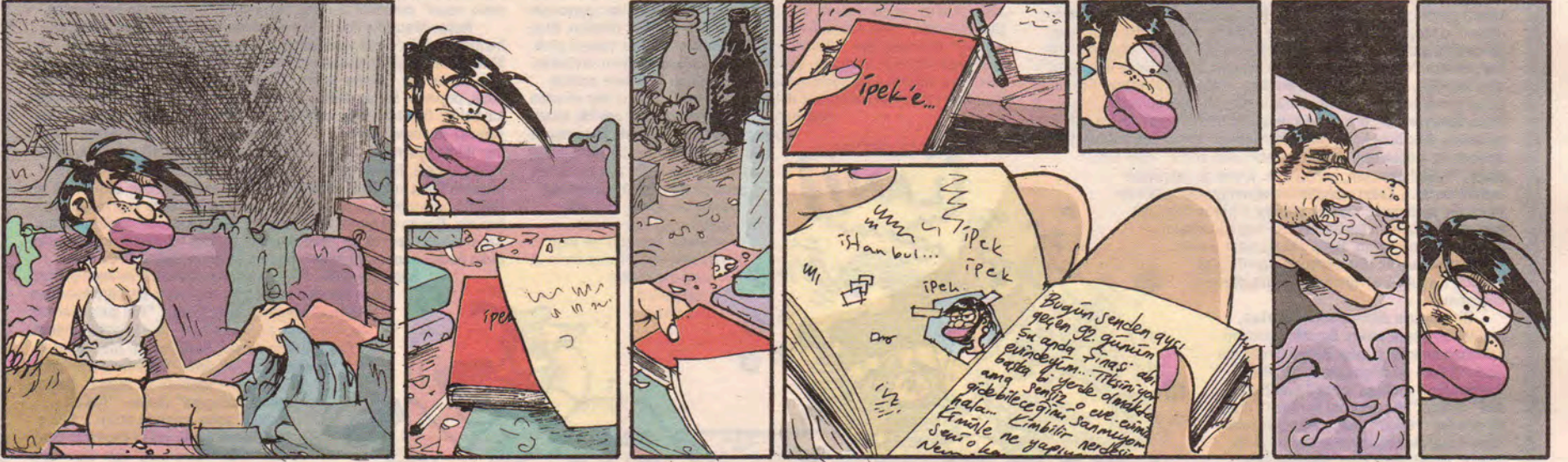
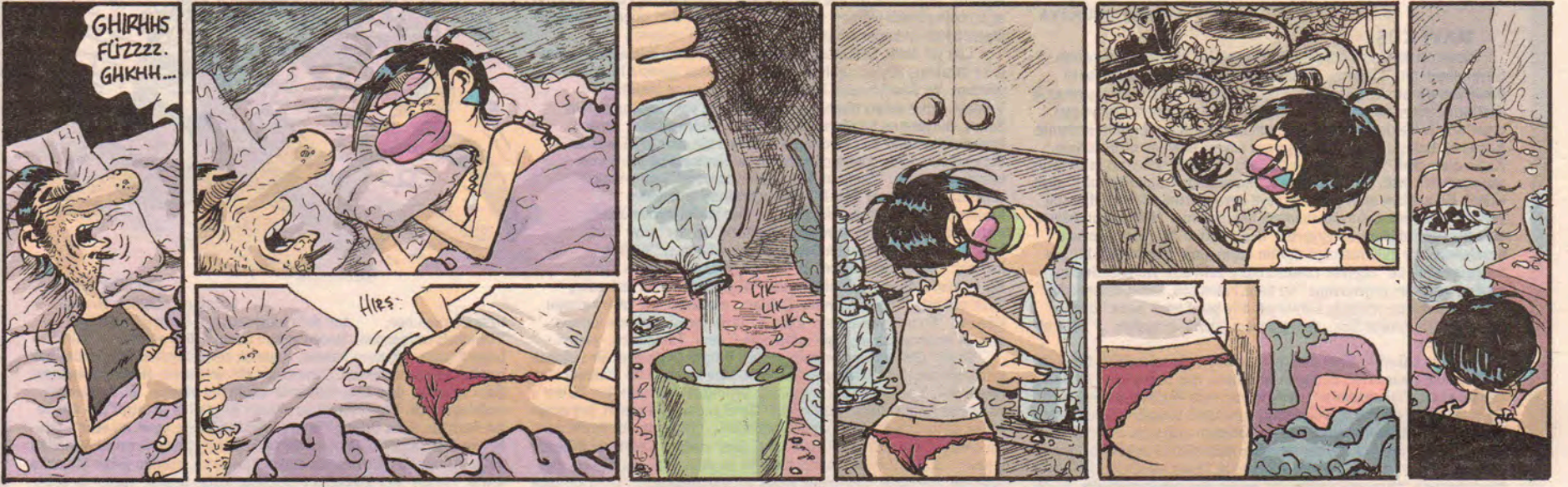

Yğur Gürsoy

CİHAN KILIÇ

BENİM DE SÖYLEYECEKLERİM VAR!

Umut SARIKAYA

MAVİ KUŞ

Geçenlerde Seks'i gördüm dostlarım. İki kişiyle konuşuyordu. Gayet neşeli gözüküyordu. Gülümsedi kendisine on adım sonra dikilirken gerisinde. Şaşırdı, garipsedi beni görünce. Kim şaşırmas ki dostlarım tanımadığı bir kişi ona gülünce. Konuşmaya devam etti diğerleriyle. Yaklaştım ben de bunun üzerine, o eşsiz gülümsememe. Kaçamak bakışlar attılar konuşmaya devam ederken birbirleriyle. Kadın olanı dedi "kim bu serseri". Seks "bilmem ben sizin tanıdığınız sanıyordum" dedi. Ve "hiç samimi olmayacağım tiplerden biri" diye ekledi. Gocundum ama gülümsemeye devam ettim. Belki hafızasını zorlar zannettim. Seks dayanamadı bakışlarıma. "Başlayın benim ama bir yerlerden mi tanışıyorsunuz" dedi. Dedim "hiç sanmıyorum beyefendi". Ve gülümsemeye devam ettim ama "pardon biz bir şey konuşuyorduk da" diyerek rahatsızlığı belli etti. Anlamazlık geldi, ne desem beğenirsiniz "siz bana bakmayın, lütfen devam edin". "Sizin olduğunuz ortamda bulunmak bile şeref verir bana" diye de ekledim. Çift "neyse Seks, sonra devam ederiz, araşalım..." diyerek bizi terk etti.

Seks'le bakiştık. Emindim, biraz sonra kaynaşacaktık. Belki de beraber eve çıkacaktık. Boğazını temizledi, işte başlıyordu, nihayet tanışacaktık. "iyi akşamlar" dedi, kaldırımda ilerlemeye devam etti. Belki de bu bir davetti... Biliyordum, onu takip etmemi istemişti. Beni belki de gizli mabedine götürcekti. Yürüdüm ardi sıra... Döndü baktı yürürken bana ara sıra... Bişey demeden gülümsedi ona her bakışında. Durdu, "Ne var" dedi büyük bir kızgınlıkla. Davet ediverdim eve büyük bir çılgınlıkla. "Buyur bi çayımı iç" dedim tüm samimiyetle. "sonra canım şimdi işim var" dedi büyük bir samimiyetsizlikle. "abi lütfen dedim" o meşhur ısrarımla. Olmaz dedikçe, çekıştirdim. "Bi uğra, sonra yine gidersin" dedim. "mümkünatı yok olmaz" diye anı etti. İnattıkçe "düş lan önüme, bu evde artık Seks görmek istiyorum" diye iteledim. Dırettikçe, etini burdum. Anasına küfredtim. Boynumu kollarının arasında sıkıştırdı, kafama diz attı "işte bunu demeyecektin. Bunu demeyecektin" diye anne konusunda hepimiz gibi hassas olduğumu kanıtladı. Güç bela kollarından kurtuldum "çocuk sen bu mahalleye geleceksin. Çocuk seni enişteme skitircem çocuk" diye tehdit ettim. "Gelmiycem lan, gelmiycem. Evine de gelmiycem mahallene de... Zaten mahallenize uğramıyordum, bundan sonra hiç uğramam" diyerek yüzüme tükürüp koşmaya başladı. Ve tahmin edebileceğiniz üzere kendisini kovalamaya başladım. Belki yakalarsam, evime sokmayı başarırım diye hızlıca kafamda plan yaptım. Kaçtıkça kovaladım. Bir ara gözden kayırdım.

Bir duvarın dibinde soluklanırken, tanıdık bir ses duydum. Bu ses hepimizin yakından tanıdığı sanatçı Bülent Ortaçgil'e aitti. "Seks'i mi arıyorsun evlat" dedi. Şaşkınlığımlı attıktan sonra "evet Bülent Abi" dedim. "Hiç geçti mi buradan" diye de ekledim. "Geçti" dedi, "ama evlat onu böyle koşarak yakalayamazsın" diye de uyardı. Anlattığına göre Seks çok atik, çevik ve hızlıydı. Omuzlarından silkererek heyecanlı sordum "Ne yapmalı, nasıl yakalamalı". "Bin bana" diye ani çıkış yaptı. "Aman abi naaptın" diyerek utandım. Bir anlık dili sürçtü sandım. Fakat yanıldım. "Bin bana. Ben seni ona ulaştırırım. Yaşlıyım ama şunu bil ki ben senden hızlıyım" dedi. Orda öylece kalakalmış bana bakarak sırtını gösterdi. "Hadi atla sırtıma da gidelim" dedi. Bindim.

"Sıkı tutun. Gidiyoruz. Düşme" dedi ve "Ortaçgil gücül!" diye bağırarak yeri göğü inletti. Hızlıca koşmaya başladı, "boynumu fazla sıkma, nefes alamıyorum" diye de beni uyardı. Hızlıca koşmaya başladık. Sokak sokak Seks'i aradık. Koşarken de bir yandan da lafladık. Yeni albüm çalışmasının olup olmadığını sordum, varmış dostlarım. "Erkan Oğur ne yapıyo abi" diye sordum. İyiymiş dostlarım. Bir yandan koşuyor, bir yandan da müzik üzerine laflıyorduk. Tam yozlaşmış müzik sektöründen bahsederken araya girip "Abi mesela kaset çıkarmak istesek gitarı biz mi alıyoruz yoksa yapımcı şirket mi veriyor? Almamıza gerek var mı kaset çıkarırken" diye sordum. Bu soru üzerine karşılıklı uzun bi süre sustuk, hiç konuşmadan saatler boyu Seks'i aradık. Sokakları, caddeleri aştık bulamadık... Rotamızı şehir dışına çevirdik. Dağları, vadileri, ovaları geçtik göremedik. Sorduk soruşturduk bi türlü yakalayamadık.

Karnımızı doyurmak için girdiğimiz bir üniversite yemekhanesinde sordum insanlara Seks'i. "6 yıldır bu üniversitedeyim, hiç görmedim" dedi biri. "Eskiler anlatmıştı. Bi kere uğramış buraya." dedi oldukça heyecanlı olduğu hemen fark edilen diğeri. "Palavra!

Uğrasaydı ben duyardım. 10 yıldır buradayım. İzine bile rastlamadım" dedi köşede kafasını kaldırmadan yemek yiyen ötekisi. "Ben de duydum. Eskiden çok gelirmiş. Yalnız küstürmüş öğrenciler Seks'i. En son batıya doğru giderken görmüşler" diye anlatı başka biri. "Batı mı dedin. Batı istikametinde bir erkek öğrenci yurdu var orda olabilir mi?" diye sordu Ortaçgil. Ben de dahil bütün yemekhane güldük bu safılık karşısında. Ortaçgil de hatasını anlayıp güldü.

Neşeli dakikalar yaşadık. "Hurraaa" diyerek hep beraber komposto taslarımızı kaldırdık. Yemekten sonra, kendilerine yardımları için teşekkür edip, Ortaçgil'ime atlayıp batıya doğru yola çıktım. "Yolunuz açık olsun yürekli yiğitler. Umarım bulursunuz. Bizi sakın unutmayın" diyerek kapıya kadar geçirdi bizi bu iyi niyetli insanlar.

Çok yol aldık. Çok insan gördüm. Seks'in adını bile anmayı yıllar önce bırakmış köyler, şehirler gördüm. Mutsuz çaresiz insanlar gördüm. Ve Seks'in adını bile duymamış insanlar tanıdım. Yaklaştığımız anları hissediyordum ama hiç yakalayamıyordum Seks'i. Biliyordum buralarda bir yerdedi. Sinirlendiğim, kendimi kaybettiğim anlar da oluyordu. Yine böyle bir sinir krizi anında Ortaçgil'in sırtında düşsek parçamızın kalmayacağı bir uçurumun kenarına geldim. "Şunu bil ki kaçamayacaksınız! Seni eninde sonunda yakalıycam Seks!" diye uçurumun tepesinden haykırdım. "Seks, seks, seks..." diye yankılanırken sesim, ardim da başka bi ses duydum. "Bağırma lan ayı" diye kızdı biri. Bu ani ses karşısında Ortaçgil huysuzlandı... "pırfss, hırfss" diye sesler çıkardı, bi taşı düşürdü uçurumdan aşağı. Bir yandan Ortaçgil'i sakinleştirmeye çalışırken, ardıma seslendim, "kim var orda" diye bağırardım. Çalaların arasından bir yaşlı kafasını çıkardı. "Fırtına yaklaşıyor. Eğer iki tıra faresi gibi sele kapılıp gitmek istemiyorsanız, beni takip edin." dedi. Takip ettik, yaşlıyı.

Dediği gibi kulübesine girer girmez şimşek çaktı, azılı bir sağanak ve rüzgâr başladı. Şömineye odun attı, bize avladığı bir sütlünün etini ikram etti. Yemekten sonra yanımda taşıdığım Çokomilk'ten Bülent'e ve yaşlıya ikram ettim. Yaşlı adam "şimdi yemiyeim canım, koy oraya sonra yerim" dedi uzattığına Çokomilk'i. "Olur mu abi ikram geri çevrilmez. Ye ye ağzın tatlansın" diye ısrar ettim. "Canım ver Bülent'e o yesin" dedi bu sefer. "Amca naaptın ye şunu. Hak geçmesin" diye ısrarımı yineledim. Sinirlendi, Çoko'yu alıp ateşe attı. "Ülan koskoca süllün verdim, ses çıkarmadın üçte bir çokomilk'in tatanasını yapıyorsun sabahtan beri" diye azarladı beni. Hatamı anlayıp özür diledim. Bize adaçayı ikram ederken "demek Seks'i arıyorsunuz" diye konuya girdi. Her yerde aylarca aradığımı söyledim, çok yol kat ettiğimi söyledim. "Sen çok aradığımı mi söylüyorsunuz. Tamı tamına kırk sene aradım onu. Çok yaklaştım hatta. Kaç defa yüz yüze geldim. Ama hep elimden kaçırıldım. Her seferinde beni bi şekilde atlattı bu Seks" dedi sinirli sinirli. En sonunda tam yakalayacakken bu uçurumdan aşağı düşmüş ve buraya yerleşmek zorunda kalmış. O yüzden sağ bacağı aksarmış. Biz ada çaylarımızı içip sohbet ederken, Ortaçgil ise yaşlı adamın eski gitarını kenarda tıngırdatmakla meşgulüdü. İzinsiz

MetaliKa'nın kucağına atladım. Hızlıca

uzaklaşırken ben, son defa kazık attığım Ortaçgil'e baktım. "Umuuttu nedennnn! Neden yaptın bunu!" diye ağlayarak baktı bağırıyor bana. "Kusura bakma. Y yapmak zorundaydım. Seks'e ulaşmak için her şeyi yaparım ben. Canıma tak etti anla artık. Herkesi anlıyorsun Beni de anla" diye bağırıyor ama duydu mu bilmem. Zira oldukça uzaklaşmıştık. MetaliKa adına yaraşır bi şekilde Ortaçgil'den kat be kat hızlıydı. Ama Ortaçgil'le geçirdiğim günlere lanet mi ettim, tabi ki hayır. Ortaçgil'in gönlümdeki yeri ayırdır, şöyle diyeyim, MetaliKa gelip "Umut biz bıkık bu Metalikalıktan artık, bundan sonra MetaliKa sen ol, herkes seni MetaliKa diye bilsin artık. Ünü de parası da artık senin olsun" dese bile sempati duymam Ortaçgil kadar kendilerine.

Neyse MetaliKa dur durak bilmiyordu. Eski tüfekler oldukça hızlılardı. Seks'e çok yaklaşmıştık. Seks'in kokusunu alıyordum. MetaliKa'da dişini tırnağına takıyordu. Nihayet Seks'i görmüştüm bir dere kenarında, üzerine doğru sürdüm MetaliKa'mı. Görünce ormana daldı, peşinden biz de daldık. Fakat Seks yine yaptı yapacağın gözden kayboldu. Ona bu kadar yaklaşmışken kaçırmak istemiyordum. "Ne yapıcak söylese MetaliKa" dedim gruba. Solisti olan sakallı "abi bak ikidir uyarmıyorum ama artık yeter. Biz MetaliKa değiliz, Judas Priest'iz dedi. Ne MetaliKa'sı!" diye veryansın etti. İşte o an yaşlı bilgenin bana kulubede söylediği anlamlı sözleri tekrar düşündüm ve solistin başını okşayarak "Boşver abi gitarla tepeleri yapıyorsunuz hepiniz. Benim gözümde hepiniz birer Metalikasıdır" dedim. Bunun üzerine solist sevindi ve "ben ormanın çıkışını biliyorum, kestirmeden gidip önünü kapatalım onun" diyerek tepelere doğru sürdü bizi.

Saatlerce gittik. "Oğlum bak sabahtan beri dolandırıyorsun. Sakın sen yolu kaybetmiş olmayasın da çıkartmamaya çalışıyolmayasın" diye çıkışım. "Abi çıkışa varıcay da Allah vere de Seks bizden önce kaçmamış olsun. Çok ağırlığımız var, yavaşlatıyor bizi. Ağırlık atmamız lazım" dedi. "Oğlum ne ağırlığı, bi ben varım kendimi mi atayım. Saçma saçma konuşma" dedim. "Abi en azından donu, pantulu atsan... Elden ne gelyosa artı, yoksa kaçırıcak bak" dedi. "Canıma minnet" diye düşünüp sayırdım attım.

En sonunda ormandan çıktık ama Seks ortalıkta gözükmiyordu. Geceyi orda geçirelim mi geçirmeyelim mi diye tartışırken yanımdan çok hızlı bişey geçti. Dikkatli bakılınca sırtında birini taşıyan Manu Chao olduğu anlaşıyordu. Derhal takibe aldık Manu'yu. Manu ilerde ki ne olduğu tam gözükmeden toz bulutunun içine girdi. Buluta doğru sürdükçe gördüklerime inanmadım.

Bi sürü adam, MetaliKa'sından, Nirvana'sına, Picasso'dan, Bukowski'sine, Rimbaud'undan, Rodin'ine bi sürü sanatçının sırtına binmiş Seks'i kovalıyordu. Adeta bir sürek avıydı bu yaşanan. Tam o sırada herkesin gittiği istikametinin tersinde giden bir kalabalık geçti yanımdan. Şarkı söyleyip danseden kaslı sen denizciler kucaklarında tanıdık bi yüzü güle oynaya taşıyordu. Bu kişi Mahalleden Menderes Abi'den başkası değildi. Dehşetle "Menderes abi haaaaaayyyyyyyyyyır" diye bağırardım. "Umut valla bildiğin gibi değil, yanlışlıkla bindim bunlara" diye özür dileyerek yitip gitti... Daha şaşkınlığımlı üzerimden atmadan çok yakın arkadaşım Burak Saka'yı Harun Kolçak'ın sırtında gördüm. "Ülan Burak kafanı skim senin. Harun Kolçak'la mı yakalayacaksın Seks'i. Daha şahane bişeye binsene lan" diye kızdım. "Oğlum 90'lara duyulan özlemiden sonra Harun çok hızlılandı lan. Valla sen kendine yan" dedi ve beni geçti.

"Napiyoruz lan biz?" diye düşünüp, kendimden de oradaki herkesten de tiksindim. Ayrıca koskoca kalabalıkta tezcınlı gibi tek çıplak bendim. Herkesten çok kendimden tiksindim. Bu sıra da eski bir dostla Ortaçgil'le gözgöze geldim. Sırtında kulübedeki yaşlı bilge vardı. Oldukça mutsuzdu o da... Yaşlı bilgeyi tutup sırtından attım Bülent'in. "Yürü abi eve gidelim" dedim. "Umutçugum ben çıplak ete dokaanamam" dedi ve "kusura bakma bindirmem seni sırtıma" diye ekledi. "Sen bin abi benim sırtıma" dedi. Hemen bindi. Eve doğru yola çıktık...

gitarını aldığı için zaten inceden kıllanan Yaşlı adam "canım o pena kaybolursa seni de kaybederim bilmiş ol" diye çıkıştı. Ortaçgil tınmadı, tıngırdatmaya devam etti. Yaşlı adam bir yandan şömineye odun atarken, bir yandan da söylemeye başladı. "ahhh sanatçılar. Dur dersin durdan anlamazlar. İşleri güçleri aylıklık... Ben de zamanında Led Zeppelin'e binmişim" dedi. "Grup olarak mı abi?" dedi. "Evet, tabii ki... Canımdan bezdim ama idare edene kadar onları. Yol boyunca ayağıma doluştılar hep, sürekli tartıştık" dedi. Sonra durup Ortaçgil'e "Bülent hadi git biraz odun getir dışarıdan, kırıp getir, öyle arabin skini salları gibi sallaya sallaya getirme tam kütüğü." diye seslendi. Ardi sıra "yağmurluğu da al yanına" diye tekrar uyardı. Ortaçgil çıkınca bana yaklaştı ve kısık sesle "Seks'i yakalıycam diyorsun. Ama bu köhnemiş Ortaçgil'e olmaz bu iş. Onun kendine hayrı yok, seni nasıl Seks'e ulaştırırın. Bence bırak onu. Sana bir abi tavsiyesi. Ortaçgil sadece zaman kaybettirir sana. Sal gitsin onu" dedi. "Abi niye öyle diyorsun çok kendinden verdi Bülent abi, bulmam için Seks'i. Elinden geleni ardına koymuyor yani" diye itiraz ettim. "Sen bilirsin daha hızlı olmalısın eğer bana benzemek istemiyorsan. Seks'e çabucak ulaştıracak birine ve ya birilerine binmelisin" dedi bir şeyler ima eder gibi... "Ne gibi mesela" diye sordum, "MetaliKa" dedi. "Amca nasıl bulayım dağ başında MetaliKa'yı şimdi saçmalama" dedim. "Sen MetaliKa'yı gerçekten iste, o seni nerde olursan ol bulur, karşıdaki Hakan Altun bile olsa o MetaliKa olur" diye o an bana çok anlamlı gelen sözler söyledi. Ve "Yarını bekle" dedi.

Ortaçgil odunları getirdi. Her şeyden habersiz Ortaçgil'e üzüldüm, Mavi kuş şarkısını söylerken bize O, "Oysa güzel şarkıları vardı, yıldızlara ve denizlere/ ama söylemiyor ki bizlere, susuyor" kısmında ve "mavi kuş sanki bir düş, kaşıla göz arasında, geceyle gündüz arasında" kısmında ikiye damla gözyaşı döktüm. Her şeyden habersizdi, şarkısını söylüyordu...

Ertesi sabah Erkenden uyandık. Yaşlı adam bize vadiyi gezdirmek istedi. Kabul ettik. Ortaçgil'in sırtına atladım "Gel amca seni de çeker" dedim. Gelmedi. Üçümüz vadiyi gezerken, yaşlı adam Bülent'e duyurmadan "hazır ol" diye fısıldadı kulağıma. Yüksekçe bi kayanın üstündeyken biz, birden yer sarsılmaya başladı. Sarsıntı giderek artıyordu. Bir bizon sürüsü yaklaşıyor gibiydi. Ortaçgil, huzursuzlandı. Yaşlı adam onu sakinleştirmeye çalışırken, sarsıntı iyiden iyiye artmıştı. Arkama baktım. Oha MetaliKa'yı bunlar. Başibozuk bir şekilde koşarak yanımdan geçmeleri an meselesiydi. Yaşlı adam Ortaçgil'i sıkı sıkı tutarak "şimdi! Hemen atla!" diye bana bağırırdı. Ortaçgil'den

gelen Kutusu

İsimsiz

• Lütfen karikatürlerin arkasına isminizi yazmayı unutmayın!

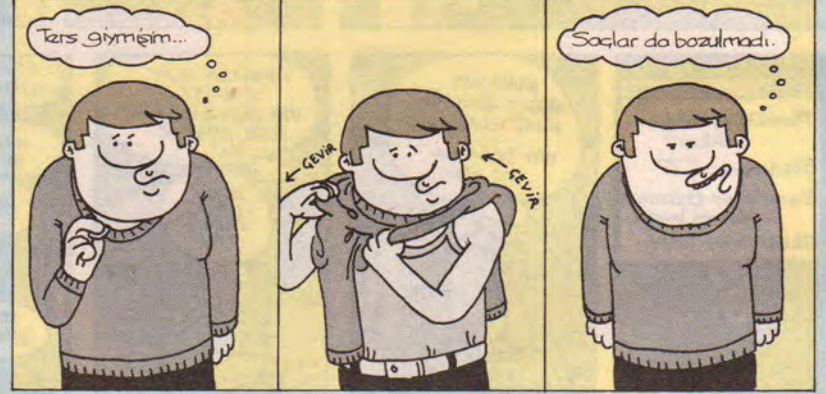
Doğan KILIÇ

Özgür KAHYAĞLU

ENERJİ TASARRUFU: 1 KALORİ

Güven ÇALIŞKAN

Ömer GÜKSEL

Erhan TATLIDILLİ

Kerem DEMİR

Uykusuz

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayım organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 17 Aralık 2008 | Sayı: 068
Haftalık Yayın Süreli Yayıncı

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ ve YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Uğur GÜRSOY

GRAFİK: Fırat YAŞA - Evrim GÜVENÇ - KALİGRAFI: Şevki Sayışman
İşletme ve Satış: Nuri AÇAR (nuri@uykusuzdergi.com) - Halkla İlişkiler ve Muhasebe: Elvan Aktaş

Asmalimescit Mah. Şehbender Sok. No: 4 Kat: 2 Daire: 3 Beyoğlu / İSTANBUL

TEL: 0 (212) 245 53 38/39 FAX: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307-7619

BASKI: APA Uniprint Hadımköy Asfaltı Ömerli Köyü Mevkii 34555 Hadımköy / İstanbul 0 (212) 798 28 40
GENEL DAĞITIM: DPP - 0 (212) 622 22 22 ABONELİK: Yurtiçi: 99YTL Amerika: 110\$ Avrupa: 90€ Uzakdoğu: 120\$
Banka Hesap Numaralarımız: Yapı kredi Bankası Parmakkapı Şubesi, YTL: 81217859 USD: 81345973 EUR: 81345967

Akşamsefası

24 ARALIK ÇARŞAMBA
SAYI: 2008/52 No: 069
1.50 YTL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 1.75 YTL.

www.uykusuzdergi.com

UYKUSUZ

ANNESİ
ERMENİDİR...

NE MÜNASEBET
ANNEM TÜRK VE
MÜSLÜMAN...

• CHP Milletvekili Canan Arıtman'ın, Cumhurbaşkanı Gül'ü, annesinin Ermeni olduğunu iddia ederek "suçlamasını", Cumhurbaşkanı'nınsa Ermeni olmadığını ispatlamak için soyağacını ortaya dökmesini anlamıyor, Anayasasında "Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı olan herkes eşittir" yazan bir ülkenin vatandaşları olarak, etnik kimliklerin birer hakaret olarak kullanılmasını vicdanen kabul etmiyoruz. Kendi adımıza Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı olan Ermenilerden özür diliyoruz.

BU, O!!!

Ona karşı söylenen her şey sinir bozucu bir gülüşe çarpıp geri dönüyor. O sanki kimseyi duymuyor. Küfretseniz yüzünde aslı duran sırtışı istifi hiç bozmuyor. Kavga etseniz o an sırtınmaya devam edip, öcünü sonradan alma planları yapıyor... Çocukken topu alıp giden, okulda arkadaşlarını espionlayan, üniversitede arkadaşlarının önünde hocasına yalakalık yapan, iş yaşamında hırsı yüzünde çevresini harcayan, sinir bozucu, gıcık insan tipinin temsili resmi o. Plastikten yapılmış bir prototip...

ŞİTE SİLAH VAR DEMİŞTİK

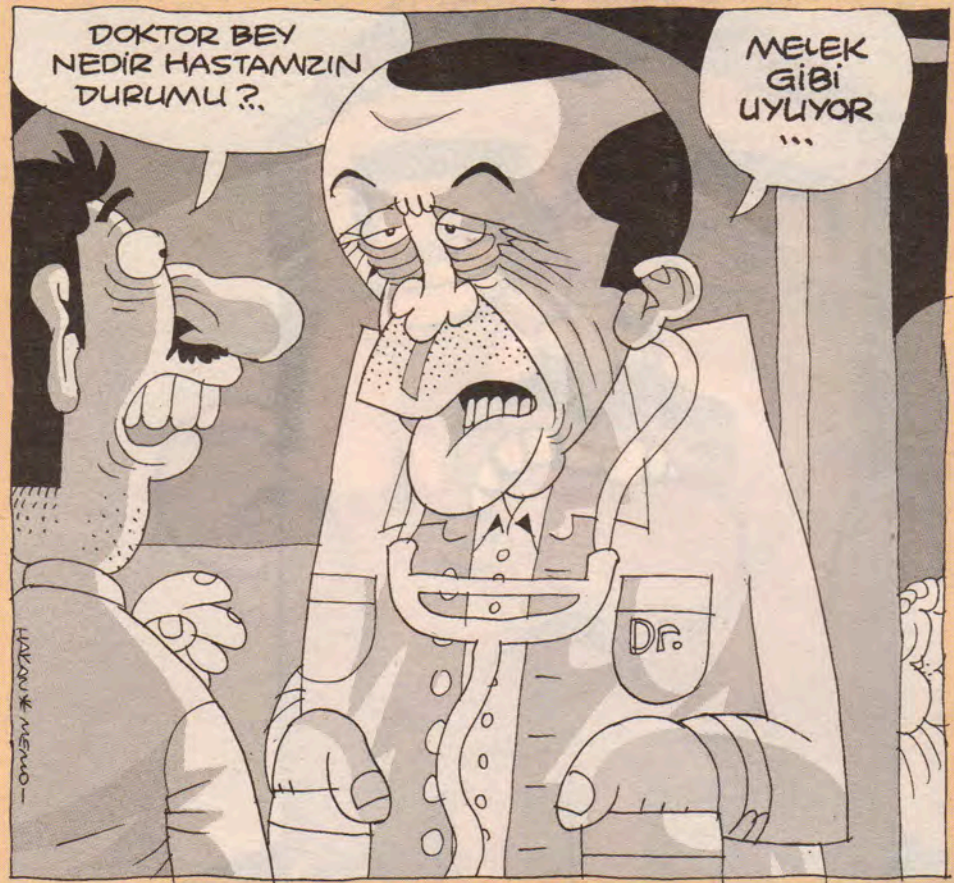
İraklı gazeteci Muntazar El Zeydi'nin ifadesini alan sorgu yargıcı, gazetecinin Bush'a fırlattığı ayakkabıların ABD ve Irak gizli servisleri tarafından incelenecek, "patlayıcı içermediklerinden emin olmak için" imha edildiğini söyledi.

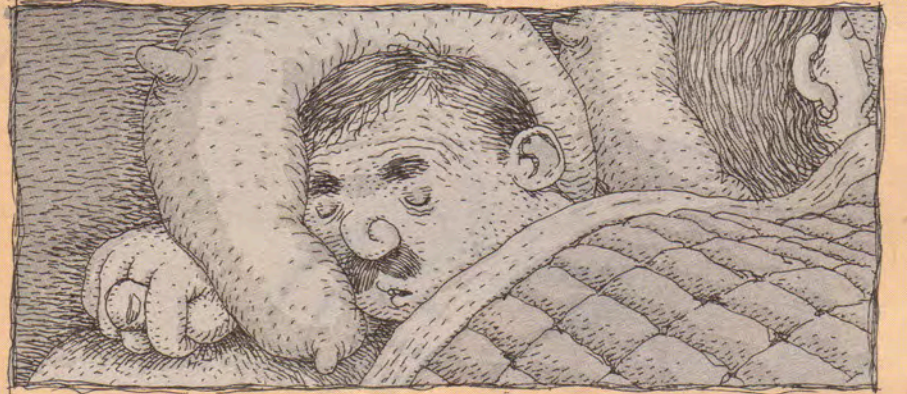
IRKÇILIK NEDİR?

Mısırlı oyuncusu El Saka ile problem yaşayan teknik direktör Samet Aybaba, yönetime "Beni bir Arap'a tercih ettiler" diye tepki gösterdi. Taraftarlar birliği, durumu protesto edince, Aybaba, "Eğer El Saka İtalyan olsaydı beni İtalyan'a tercih ediyorlar, diyecektim. Yani burada ırkçılık söz konusu değil..." dedi.

Tayyip Erdoğan, "Ben bu ülkenin doktoruyum... Bir doktor, hastanın durumu ne kadar kötü olursa olsun, gelip de ona 'durumun çok kötü, gidiyorsun, hazırlıklarını yap' demez..." diyerek işadamlarını, krizin etkisine ilişkin 'sağda solda' konuşmamaları konusunda uyardı.

Kemal Unakıtan, "Halkımızdan yastık altındaki altınlarını çıkarmalarını istiyorum" dedi.

Sigara ile Savaşanlar Vakfı Onursal Başkanı Prof. Dr. Orhan Kural'ın, Mustafa filmi için yaptığı suç duyurusunda, 'Atatürk'e pofur pofur sigara, ayrıca düşkün bir biçimde içki içitilerek saygınlığının düşürüldüğü' ifadeleri yer aldı.

KAPAK KONUSU

Sokaklardan meclise, mahkeme salonlarından televizyonlara; nereye kafamızı çevirsek sürekli şekil değiştiren ama şiddetini hiç kaybetmeyen bir ırkçılıkla yüz yüze geliyoruz.

Futbol taraftarları, hakemlere olan tepkilerini "Ermeni Oğuz'a linç var", "Yasin'lerle çıktık yola, Oğün'ler çok yakında" gibi sloganlarla gösterebiliyor.

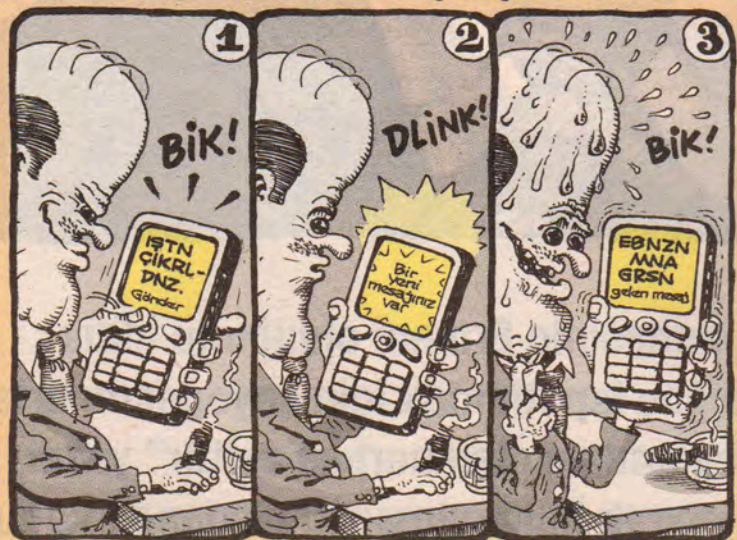
Bir avukat, Mustafa filminin yönetmeni Can Dündar'ı, filmin müziklerini Ermeni asıllı olduğunu iddia ettiği Goran Bregović'e yaptırdığı ve Atatürk'ün çocukluğunu Yorgo isimli bir Yunan çocuğuna oynattığı için mahkemeye verebiliyor.

CHP İzmir milletvekili Canan Arıtmaz, Cumhurbaşkanlığı Gül'ü, "annesinin ermeni olduğunu" iddia ederek suçluyor. Cumhurbaşkanı, bu "suçlamaya" soyağacını ortaya dökerek cevap veriyor: "Ailem Müslüman ve Türk'tür!" Aldığı cevapsa, ırkçılığın tedavi edilmez bir hastalık olduğunun ispatı sanki: "Soyağacı yetmez, DNA testi lazım."

Çünkü bu ülkede Ermeni, Rum ya da Yahudi kimlikleri, hakaret olarak kullanılıyor. Holiganından avukatına, milletvekilinden cumhurbaşkanına kadar ruh sağlığı gün geçtikçe bozulan bir ülkede yaşıyoruz. Toplumda dönüştürücü rol üstlenmesini beklediğimiz Cumhurbaşkanı bile, üstelik bütün medya arkasındayken, böylesine rezil bir çıkışı cevapsız bırakmaya cesaret edemiyor. Artık ırkçılığın cevabı yine ırkçılıkla veriliyor.

Cep telefonundan mesaj atarak işten çıkarma dönemi...

AHMET CAMBAZ

EKRANLARI BAŞINDAKİLER ÇARŞAFLARINIZ HAZIR MI?

KANAL 7'DE YAYINLANAN "MUHABBET KAPISI" PROGRAMINDA ÖLÜNÜN NASIL KEFENLENMESİ GEREKTİĞİ İZLEYİCİLERE AŞAMA AŞAMA ANLATILDI. "GÖNÜLLÜ ÖLÜ" HİÇ KİPİRDAMA YARAK ROLÜNÜ BAŞARIYLA OYNADI. SONUCU EPEY UZUN SÜREN BU UHREVİ TATBİKAT SIRA-SINDA "BAZEN BÖYLE YAKINLARIMIZI KEFENLEDİĞİMİZ OLUYOR, ARKADAŞLARIMIZI KEFENLEDİĞİMİZ OLUYOR, BİR GÜN BİZİ DE KEFENLEYECEKLER..." GİBİ AÇIKLAMALARDA BULUNDU. SONRA GÖSTERİNİN BİTİMİYLE ÖLÜ ARAMIZA DÖNDÜ. ŞARKILARLA, TÜRKÜLERLE MUHABBETE DEVAM EDİLDİ...

NİTELİKSİZ BİLGİ

YELİZ ÇENEYİ BANA BIRAK!

TELEVİZYONLARINI YENİ AÇAN SEVİRCİLERİMİZ İÇİN MALZEME LİSTESİNİ TEKRAR EDELİM: KEFEN, ÖLÜ Bİ YAKINI... NİZ VE PAMUK... HAYDI BAŞLAYALIM MI?

ŞARKICI FARUK K. SEVGİLİSİ YELİZ'DEN AYRILMA NEDENİNİ 'ŞİDDET' OLARAK AÇIKLADI. FARUK'UN DEDİĞİNE GÖRE, YELİZ HİÇ EVDEN ÇIKMIYOR VE BÜTÜN GÜN 'RUH HASTASI' KEDİSİ OSMAN'LA BERABER OTURUYOR. YELİZ, EN UFAK BİR TARTIŞMADA FARUK'UN ÜZERİNE YÜRÜYÜP TEKMELİYOR, KEDİSİ OSMAN DA TIRMALAYIP, ISIRIYOR...

ÖZER UÇURAN ÇİLLER, tüm dünyada satış rekorları kıran "Secret" tan daha önemli bir kitap yazdığını söyledi. Uçuran Çiller, kendi kitabının Secret'tan neden üstün olduğunu şöyle açıkladı. "Doğada 12 kanun var... Ben bunlara ilahi adaletin rezonansını da ekledim. Birine kötülük yaparsan, o kötülük bumerang gibi gelir. İşte "Secret" kitabında olmayan bu." "Kötü"ye ek yapıp 'berbat'a çevirmek Çillerlerin uzun yıllar boyu yaptığıdır. Çillerlerin 'Sır' n budur... Şimdi kafaya geliyo bumerang...

GELENEKSEL YANGIN GÜNLERİ

TEMA, 8 yıl önce Bodrum Türkbükü'nde 86.500 fidan dikti. Ancak, 2006 yazında "nedeni belirlenemeyen" bir yangın, 6 yıllık fidanları birkaç saatte kül etti. TEMA yangından sonra aynı alana 60 bin fidan daha dikti. Ama ertesi yıl (genel seçimlerden hemen önce), "belirlenemeyen" nedenle çıkan iki yangınla dikilen fidanlar yine yok oldu. TEMA, geçen yaz yaşanan bu iki yangından sonra bir kez daha hazırladığı ağaçlandırma projesini Çevre ve Orman Bakanlığı'na gönderdi. Dosya kayboldu. Bir daha gönderdi. Cevap gelmeyince gönderilen ikinci dosyanın akıbeti soruldu. Cevap geldi: "Dosyanız kayboldu."

NERDEN BİLİCEM...

Bedava dağıtılan kömürler ve artan doğal gaz fiyatları yüzünden hava kirliliği tehlike sınırlarını aştı.

GÜNDEMSPOR

- Kıvrıkoğlu'nun Özkök'e "Bu masada boş sigara içilmez Hilmi!" dediği doğru mu? Özkök, cevabını Mevlana alıntısıyla yaptı, Şems-i Tebrizi konu hakkında yorum yapmadı!...
- Fethullah Gülen'den şok çıkışı: "Cami yangınlarını gözyaşlarım söndürür!"
- Tayyip Erdoğan'dan Recep Erdoğan'a suçlama: "Sen, eski sen değilsin!"
- Melih Gökçek "Uğur Dündar'la canlı yayında kapaşalım, oturumu da Kemal Kılıçdaroğlu yönetsin, ben zaten Sinsinati Eyalet Valisi olacam" dedi?...
- Öz annesini dört bir yerinden bıçaklayan dayı oğlunu timsahlara doğrayan muhtarın dedesi otuzbir çekerken öldü!...
- Şebnem Şefir, kürkünü giydiği ayırla, öldürülmeden 10 dakika önce yakalandı, az sonra!...

KAÇ YIL OLDU?

- Nihat Doğan'la yapılan bir röportaj sırasında, arkadaki duvarda Seda Sayan'ın yüzü adapte edilmiş bir Mona Lisa tablosu gördü 2 yıl...
- 178 ALO - RTÜK hattına başvuran bir vatandaş, Süttaş reklamında gol atan inek Ayranıcı'nın memelerinin görünmesinden şikâyetçi olalı 4 yıl...
- Bush, Brezilya Devlet Başkanı Fernando Cardoso'ya, "Sizde de siyahlar var mı?" diye soralı 7 yıl...
- Galatasaray'ın Milan'ı 3-2 yendiği maç sonrası, Star gazetesi, "YENDİK Mİ LAN!" manşeti atarak kelime oyunun dibine vuralı 9 yıl...
- Bülent Ecevit, "Ekonomide ve devlet yapısında bir enkaz devralmış durumdayız" diyerek, "enkaz devralma" klışesinin açılışını yapalı 30 yıl...
- Türkiye'de ilk yılbaşı tatili yapılabildi tam 72 yıl olmuş.

Tayyip Erdoğan, medya saldırılarına Akşam gazetesini de ekledi: "Ya kapatın ya yalan haber yapmayın!"

Tayfun Talipoğlu, AKP'den belediye başkan adayı olacağı şeklindeki haberlerin gururunu okşadığını ve AKP'yle aynı paralelde düşündüğünü söyleyerek, "Asla Marksist olmadım." dedi.

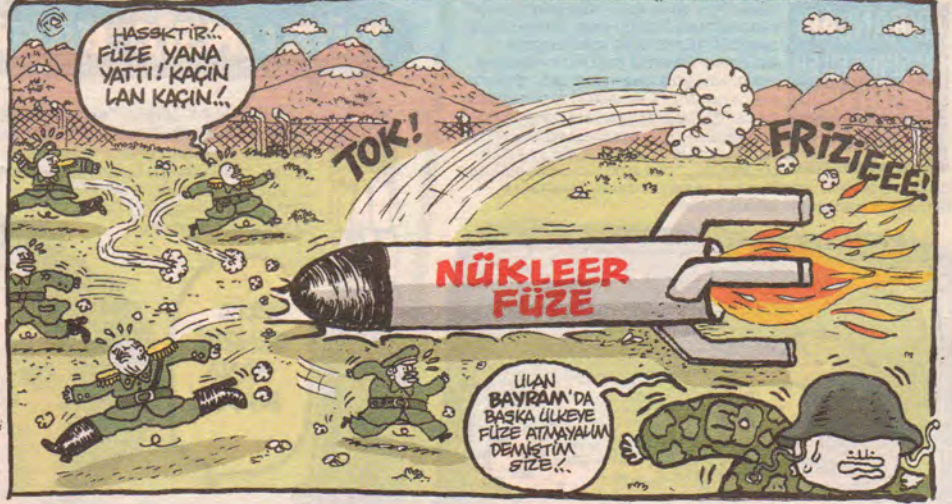

Gözaltında işkence sonucu öldürülen Engin Ceber'le birlikte gözaltına alınan arkadaşlarına 'kanuna aykırı toplantı ve yürüyüş, görevli memura direnmek ve hakaretten' dava açıldı.

işimdeyim Gücümdeyim

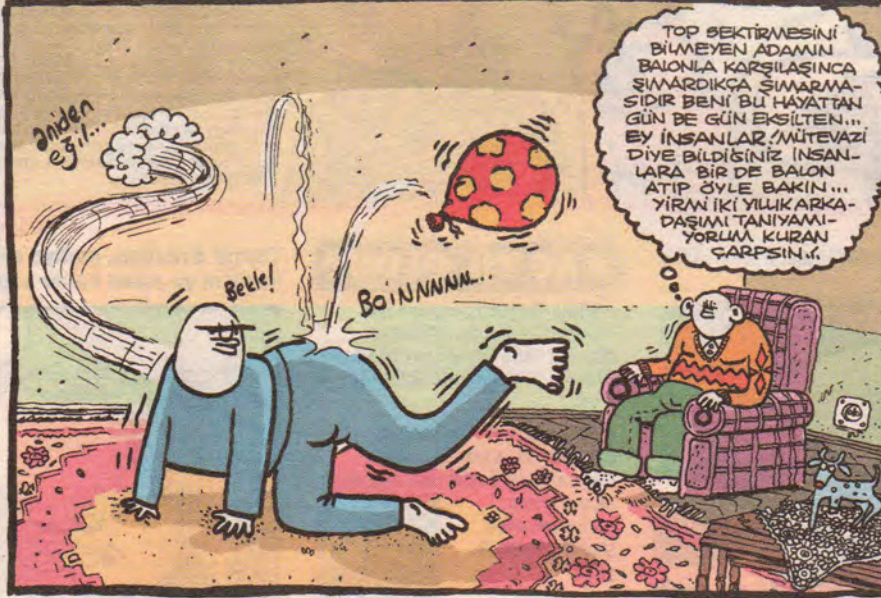
Umut
Sarıkkaya

40 KAFA

Küçük bir memur olan Asım 35 yaşında kısa boylu bir insandı. Büyük bir kafası, bir uçurumu andıran düz bir ensesi vardı ve bu kafa ile ense 24 yaşından beri daha da çok ortaya çıkıyordu. Asım'ın o yaşına kadar gür ve kıvrırcık saçları 24 yaşından beri büyük bir hızla dökülüyordu. Şu anda kel biri sayılabilirdi. "Sayılabilirdi" diyorum çünkü eğer sadece yanda ve arkadaki saçlar kalsaydı gönül rahatlığıyla kendisine kel denebilirdi ama bu kelliği önde adacık şeklinde kalmış olan kıvrırcık bir çizgiyi andıran saç kütlesi bozuyordu. Bu durumda "kafasının tepesinde saç olmayan bir insandı Asım" diyebiliriz. Karşısındaki kişi Asım'dan kısa biri olsa ve belli bir açıyla Asım'ın kafasına baksa belki de kendisinin saçsız olduğunu fark edemeyecekti bile. Ama bu pek mümkün değildi, dedim ya Asım kısa bir insandı ve kendinden kısa insanlarla pek karşılaşmıyordu. Karşılaştığı insanların ise tadını çıkarıyor, daha kısa kişinin kafasına belli bir açıyla bakması için ufak hareketlerle yana kaykılıyordu, evde ayna ile yüzlerce kez talim ederek ezberlediği o açıyı yaratmaya çalışıyordu. Asım bekardı ve yaşlı annesiyle yaşıyordu. Sigara içmezdi, hiç denememişti. Dairedeki diğer memurların sürekli çay ve sigara içmelerinden nefret ediyordu. Ellerinden, kıyafetlerinden, ağızlarından gelen leş gibi sigara kokusunu her kokladığında, morarmış dudaklarını, sararmış dişlerini her gördüğünde bir kere daha sigara içmediğine seviniyordu, bir yıl önce uygulanan sigara yasasını ise geç kalmış, ama yerinde bir karar olarak nitelendiriyordu. Duyduğum kadarıyla hiç sevgilisi olmamıştı. Hayır, yanlış anlamayın Asım istedi de olmadı diye değil, pek fazla kadınlara muhatap olmadığı içindi bu. Dairede iki kadın memur vardı ve ikisi de kalın kaşe etek ve çizimleri arasında 5 santimlik bir boşluk bırakan bir giyim stili tercih ediyorlardı, ayrıca iki kadın da kendisinden büyük, hem de evliydi.

Babasını hiç görmemişti. O henüz bir yaşındayken ölmüştü babası. Annesi ise Asım üvey baba görmesin diye hiç evlenmemişti. Babasını anlatılardan biliyordu genellikle. Gerçi Asım bir kere annesine "onu hayal meyal gördüğümü hatırlıyorum" demişti ama annesi "bir yaşındaydın o zaman nasıl hatırlayacaksın, saçmalama" diye azarlamıştı Asım'ı. Annesinin babasına olan kızgınlığı hiç bitmemişti. Asım'a babasından çok bahsetmezdi. Asım sadece kötü bişey yaptığında "baban gibi" diye başlayarak azarladığı zaman babası hakkında bilgi alabiliyordu annesinden. Alınan bilgiler neticesinde babasının alkolik, annesini çok döven ve küfürbaz biri olduğunu, kadınlara giderken trafik kazasında öldüğünü biliyordu. Annesi aile resimlerinden babasının kafasını kesmişti. Albüme en azından 40 tane ortası, kenarı delik aile fotoğrafı vardı. Belki annesi o kafaları çöpe ya da sobaya atmamıştı, evde bir yere kaldırmıştı, bir zarfın içinden ya da kitabın

arasından kırk tane kafa çıkar umuduyla Asım bir kere Annesi evde yokken bütün evi didik didik etmişti. Annesinin bütün kötülüklerine rağmen ölesiye merak ediyordu resimlerde onu kucağına alan vücudun kafasını... Neye benzediğini bilmiyordu ama kesinlikle bildiği bir şey vardı, o da Asım'a benzemediği. Zira Asım annesinin birebir kopyasıydı. Annesinden öğrendiğine göre Asım sadece dar anlını babasından almıştı, onun da alını daracık. Ama Asım sadece alından yola çıkarak babasının tipini tahmin edemiyordu. O yüzden evin altını üstüne getirdi, her yere mutfaka, balkondaki bidonların altına bile baktı ama bulamadı kafaları.

Babasına, alnından başka içkiyi sevmesi de benziyordu. Ama abartmazdı. Bazen keyfi yerine geldiğinde, eğer annesi de erken yatmışsa gizlice bakkala gider bir bira alır, televizyon izlerken içerdi o bir birayı. Gerçi annesinin karşısında da içerdi ama annesi çok üzülüyordu oğlu da kocası gibi alkolik olacak diye... Birkaç kere yakalamış ve içmemesi konusunda çok nasihatle bulunmuştu, kendisinin içki yüzünden neler çektiğini anlatmış, anlattıkça ağlamıştı... Kızacağından değil annesi üzülmüş diye hızlı hızlı içip bitirdiği biranın kutusunu apartmanın altındaki çöp konteynirine atmaya götürürdü, evin çöpüne atmazdı hiç. Yine de tartışma programı izleyip bira içmek büyük bir zevkti kendisi için.

Pek arkadaşı yoktu. Çok samimi olmayı sevmezdi. O yüzden hafta sonları genelde evde dinlenerek haftanın yorgunluğunu çıkarırdı. Belli bir ilgi alanı olduğuna ise sanmıyorum. Lisede savaş uçakları resimleri kesiyordu dergilerden ama ondan da artık vazgeçmişti. Annesinin hastalıkları zaten onu yeterince meşgul ediyordu. Televizyon izlemeleri annesinin elinde tansiyon aleti, ya da ilaçlara girmesiyle sık sık kesiliyordu. Neredeyse her akşam ya tansiyon ölçüyordu ya da ilaç prospektüsündeki "endikasyonları" bölümünü yüksek sesle annesine okuyordu. Ayrıca her gece o günün harcamalarını cüzdanında taşıdığı küçük bir kâğıda not ediyordu. Bu alışkanlığı ona büyük kolaylık sağlıyordu doğrusu. Ay sonlarını bu notlar sayesinde kestirebiliyor, ödemeler konusunda sonradan başı ağrıyordu.

Bir gün dairedeki iki kadın memurdan biri olan Aysel "Asım ne oldu barıştın mı sevgilinle"

diye sordu. "Yok ya ayrılmaz galiba" diye cevap verdi Asım. "İki yıldır nişansız, sözsüz gez toz. Sonra ayrıl, iyi valla. Yeni nesil ne güzel ya..." dedi Aysel. "Aysel abla şimdi anlaşılmazken evlendikten sonra ne yapacağım. Bir gün bir hafta değil ki bir ömür geçireceksin sonuçta. En iyisi başlamadan bitirmek" dedi. Aysel hak verdi ama "keşke evlenseydim de biz de düğünde tanışsaydık bari kıza. Evlenmeden kıza kötü bişey yapmadın dimi Asım" diye de ekledi. O sırada Asım'ın telefonu çaldı, ekranı Aysel'e gösterdi, ekranda "Pelin arıyor" yazıyordu. "Al işte yine arıyor, o kadar dedim araşmayalım artık diye" dedi. Aysel çok üzülürdü "ayy... Aç be yazık, sesini duymak istemiş" dedi. Sonra heyecanlanarak "ver ben konuşayım kıza belki ben yaparım aranızı tekrar" dedi. Asım telefonun "no" tuşuna basıp pantolonun cebine koyarken "Bitmiş, bitmiştir Aysel abla. Şimdi açarsam ona umut vermiş olucam." dedi ve odadan çıktı. Tuvalete gitti bir kabine girdi. Telefonunu çıkarıp son arananlardan Pelin'i bulup aradı. "Nooldu anne" dedi, "Akşama gelirken yoğurt al Asım" dedi annesi. "Tamam" diyip kapadı.

Akşam mesai bittiğinde Asım bakkaldan bir yoğurt alıp eve geldi. Annesi sofrayı kurmuştu bile. Ellerini yıkadı, üstünü değiştirdi, takım eşofmanını giydi, sofraya oturdu. "ooo köfte mi yaptın" dedi annesine, "sen seviyorsun diye yaptım" dedi annesi ayrı bir bardağına doldururken. Köfteleri yerken televizyon izledi, annesi de yemek yemeden ama sofrada oturarak ona eşlik etti. Yemekten sonra annesi bir kâse de ceviz, fındık ve kuru üzüm getirdi. "her gün bir avuç çerez yemek gerekiyormuş, kansere karşı çok yararlıymış. Hem cilde de iyi geliyormuş. Sabah televizyonda doktor söylüyor" dedi. Çerezi yerken Haberler başladı. Ülkede olan biten kötü haberleri izleyip gelecek konusunda kaygılandılar. Haberlerden sonra annesinin tansiyonunu ölçtü. Annesi 10 gibi yattı. Her gece olduğu gibi yataarken kombiyi kapatmayı unutmamasını söyledi. Asım bir tartışma programını yarısına kadar izledi, harcamalarını kâğıda yazdı, dişini fırçaladı yatağına yattı. Uyudu.

Tıkırtılarla uyandı. Sesler salondan geliyordu. Biri salondaydı ama salonun ışığı yanmıyordu. Hırsız olmalıydı. Yatakta öylece sesleri dinledi. Bağırmağı düşündü ama korktu. Kıpırtısız alacağını alıp gitmesini bekledi. Gitmiyordu ya

da zaman geçmiyordu. Çok korkmuştu kalbi çok hızlı atıyordu. Odanın kapısı açılınca kalp atışlarını kulaklarında hissediyordu. Hırsız odanın içinde gezindi, portmantoyu açtı. Asım olduğu yerden arkası dönük adamın portmantoyu karıştırdığını görebiliyordu. Pantolonun, gömleğin ve diğer kıyafetlerin ceplerini karıştırdı. Elbiseleri yere attı. Portmantoya koyduğu ayakkabı kutularını karıştırdı, bu sırada oraya koydukları elbise fırçaları ve fotoğraf albümü de yere düştü. Adam albümü hızlı hızlı karıştırıp arasında bişey var mı diye baktıktan sonra, albümü yere atıp odadan çıktı. Bir türlü evden gitmiyordu, annesinin odasına girdi. Tıkırtı çıkarıp duruyordu, annesinin uyanmaması için dua etti Asım. Annesi uyandı. Bağırılar ve itişmeler arttı. Annesi çığlık atıyordu. Kalkıp koşmak istedi odaya doğru ama yapamadı. Annesi çok bağıırıyordu, itişmeler artmıştı. Kalkmadı Asım. Babasını hatırlıyordu. Gece eve gelip annesini döven babasını hatırlıyordu. Asım bir yaşındaydı artık. Çok uykusu gelmişti, sabah odada annesinin ölüsünü bulacağını biliyordu. Gözlerini kapadı. Uyudu.

Annesi bağırarak ve ağlayarak Asım'ı uyandırdı. Yaşlı kadının burnu kanıyordu. "Asım kalksana oğlum, ölüyordum" diye sarstı. Asım kalktı. Annesi ağlıyordu, hemen hastaneye gittiler. Hastanede polisler rapor tuttu, tedaviden sonra karakola gittiler, ifade verdiler. Görevli memur içeriye gitti koltuğunun altında dev bir defterle geri geldi. Bu deftere bakın bakalım belki eşgalini belirleyebiliriz" dedi. İçinde yüzlerce kafa olan deftere annesi ilgisizce, Asım ise büyük bir ilgiyle baktı. Eşgali belirleyemediler.

4 ay sonra yaşam normale döndü. Karakoldan hiç arayıp sormadılar, onlar da gitmedi bir daha. Bir sabah Asım traş olup kahvaltı yaptıktan sonra takım elbiselerini giyip evden çıktı. Daireye geldi. Aysel'le ve diğer memurlarla selamlaştı. Masasına oturdu. Dairenin çaycısı çayını getirdi. Çekmecesindeki çay tabağının içindeki bir çay markasını çaycıya verdi. Çayından bir yudum aldıktan sonra pencereyi açıp kendini aşağıya attı. Öldü.

vatan evladına, çocuğun askerliğini niye yakıyorsunuz?

■ Atari oyununda hile yapmak da enteresan bir şey tabii. Bana kalırsa bilgisayarla evde tek başımıza oynarken yaptığımız hileler "abi senin için bu level'ı geçeyim mi abi" çocuğunu atari salonundan alıp yanı başımıza transfer etmektedir. Her hile yaptığımızda o çocukları hatırlarım.

■ Peki siz, kavgalı dövüşlü atari oyununda dayak yediği rakibini gerçek hayata davet ederek yumruklayan çocuk gördünüz mü? Ben gördüm. "Burada da aduket atsana lan! Burada da aduket atsana!" diye bağırma bağıra.

■ Ben bir adamı tanımak istiyorsam arkadaş, eline şöyle güzel, pahalı bir defter verir izlerim. Baktım ki ilk sayfalarından düzenli intizamla başlamış, tek renk hatta tek çeşit kalem kullanmaya gayret etmiş misal "ben bu deftere sadece siyah pilot kalemle yazacağım" diye karar almış ama sonra defteri bakkal defterine çevirmişse o adam normal adamdır, bağırma basarım. Başladığı gibi bitirdiyse inceden tırsarım o adamdan, içimden "başbakan

olacak çocuk" derim. Ha kafadan ilk sayfadan bakkal defteri gibi başladiysa çeker alırım o defteri elinden onu da söyleyeyim. Gerçi kimseyi tanımamış oluyorum bu yöntemle, safi defter ziyanı anasını satayım.

■ Almanlar hayıflanıyor mudur acaba diye düşünüyorum, "Abi bu noktalı a'yı, B gibi çift s'yi icat ettik ama hiç tutmadı, elimizde kaldı, İngiliz'in W'si aldı yürüdü, biz bile kullanıyoruz" diye. Hatırları kalmamış, alın ben kullanayım: ä ve ß. Oldu mu Helmut?

■ Tabii bizim de yumuşak g var, o da bizim elimizde kaldı. Gerçi Azeri kardeşlerimize sattık ama onlar da işi kendi şovlarına çevirdiler, ters e çıkardılar.

■ En sevdiğim kralliyet aileleri devrik kralliyet aileleridir. Onların içleri "kraldık, mültek olduk, kaptırdık koca ülkeyi" diye yandıkça mest olurum. Onlar sosyete süsü gibi davetten davete aktıkça ne gereksiz, ne meyemetsiz olduklarını bir kere daha anlar müstehzi bir tebessümle izlerim onları. (müstehzi mi?)

■ Geçtiğimiz hafta tek kanallı televizyondan "trafik affetmez" saçmalığını aktarmış, bu hafta için de temizlik konulu dikkat programını irdeleneceğimi deklare (deklare mi?) etmişim. Kimseye yalan borcum yok.

■ Sürekli yayınlanan dikkat programlarından olan bu ruh hastalığı bir devlet dairesinde geçiyordu. Kendisine işini yaptıran vatandaş gittikten sonra memurlardan biri, söylenerek kolonya sıkıyor, etraftakiler de gereksiz gereksiz takılıyordu: "Ne iş? Anlayalım, ehe ehe" tadında. (haftaya bkz: "ne iş?")

■ Kahramanımız az evvel gelen vatandaşın yakınıyor, adamın pis koktuğunu söylüyordu. O sırada vatandaşın hakkında sohbet dahan memurlara bir teyze çay servisi yaparken memurlardan biri çaycıya "Bilmem ne hanım, sen dar gelirlisin ama hiç kokmuyorsun, bu

işin sırrı nedir?" gibi bir şey söylüyor ve şu cevabı alıyordu: "Sadece su ve sabun yeterli. Bir de az evvel müdire hanım kokulu sabununu tuvalette unutmuştu, yıkayıverdim ellerimi"

ä ß

■ Yahu bunu kim yazmış, Allah rızası için bilen varsa göndersin. "Dar gelirli olduğun halde kokmuyorsun" ne demek ulan? TRT o zaman lordlara mi yayın yapıyordu? Nasıl imgeler serpiştirmişsiniz filme? Müdire hanımın kokulu sabunu var, ama çaycı teyze alamıyor o sabunu, pahalı çünkü. Sonra da müdreden gizli kullanıyor. Neyi övüyorsunuz, neyi öneriyorsunuz anlamadım ki? Halka "yıkanın" demeye getiriyorsunuz ama inceden zenginlerin kokulu sabunlarla, şampuanlarla daha rahat yıkayıp daha güzel kokabileceğini ama halkın da sabun ve suya fit olması gerektiğini, çok çok arada bir müdire hanımların sabunlarından tırtıklayabileceğini mi söylüyorsunuz? Tabii bu arada koskoca ülke kurmuşsun, vatandaşın temizlik problemi var. O da içler acısı bir durum. O dönemde derdinin bu olması eğer gerçekse çok feci, bu sorunun çözümü de televizyonda değil senin o televizyonu da taşı da tarağı da bırakmanda yatıyor. O vakitler çocuk olmayaydım bilirdim yapacağımı diyeceğim ama ne yapacağsın? 12 Eylül var.

Duydum bunu!
Duyduğumda iki dakika sessiz kalmama neden olan cümleler
1996, Bir üniversite kantini, bir öğrenci.
-Ya ben İngilizceyi konuşuyorum ama anlamıyorum.
(Tamam, "Anlıyorum ama konuşamıyorum" şeklinde bir kalıp var bir yabancı dili yeni yeni öğrenenlerde. Kişi telaffuz edememekten çekiniyor, heyecanlanıyor, normal karşılıyor. Lakin "konuşuyorum ama anlamıyorum" nedir yahu? O zaman ne konuştuğunu kendin nasıl anlıyorsun? Neyse yine iyi diye düşünüyorum. Neticede kendi ana dilini yıllarca anlamadan konuşanlar var. Bu adamlar bir de önemli mevkilere gelip yanlış anladıkları cümleler yüzünden adamı yakarlar ki sormayın.)

Cihan Ceylan

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

HER ŞEY BENİ BULUYOR!

Büyük bir çığlıkla irkildik. Çığlıkların arasında ard arda yinelenen "Bacığımı bi şey ısırdı!" çağırısı üzerine bacağıın etrafında toplandık. Isırılan bacağıa bakmaya başladık. Isıran "bi şey" ortalıkta gözüküyordu. Bacığı ısırk kız bağırmaya devam ediyordu, kaşları gözleri, burmu ve ağız acıyla büzüşerek yüzünün ortasında toplanmıştı. Sevgilisi cevap alamadığı için belki onuncu kez "Noldu hayatım?" dediğinde, yüzünün ortasında toplanan organlar aniden yerlerine dönerek bir sinirlilik mimikini oluşturdular. Ağızdan "Görmüyor musun bacağıının halini!" cümlesi fırladı. Acıyı başarılı bir performansla yansıtabildiği için yüzüne odaklanan bizler, bu uyarıyla tekrar bacağıa yöneldik...

Doktor eğilerek baktı. Sonra hemen kalktı. Bazen hastaya 'önemli bir şey yok' demek ağırdır. (Hastalık da olsa kimsenin varoluşunu elinden alamazsınız). Sanırım bir ayıbı örtbas etmek için eğilip biraz daha baktı. Tatil beldelerinde, denizanası yalaması, denizkestanesi batması, ayağı taş dürtmesi gibi şehir hastanelerinde vaka sayılmayacak doğa darplarının önemsenmesi ve hatta bir operasyona çevrilmesi normaldir. Sonuçta alınan paranın hakkı verilmelidir. "Derhal bir anti-histaminik vuralım ve sizi burada 1 saat kadar müşahede altında tutalım." dedi doktor. Bu bir çeşit zaferdı. Bacığı ısırk kız, sevgilisine "Gördün mü bak!" gözleriyle baktı. Durumu çok önemsenmeyen insanın haklı çıkınca yaşadığı gururu yaşıyordu. (Bu duygunun bir boy büyüğü, "Ölsem de görseniz"e tekabül eder.) Doktor 'müşahade' kelimesinin hakkını vermek için olsa gerek, "Sonuçta neyin ısırdığını bilmiyoruz" diye ilave etti. Ama ben kimin ısırdığını biliyordum...

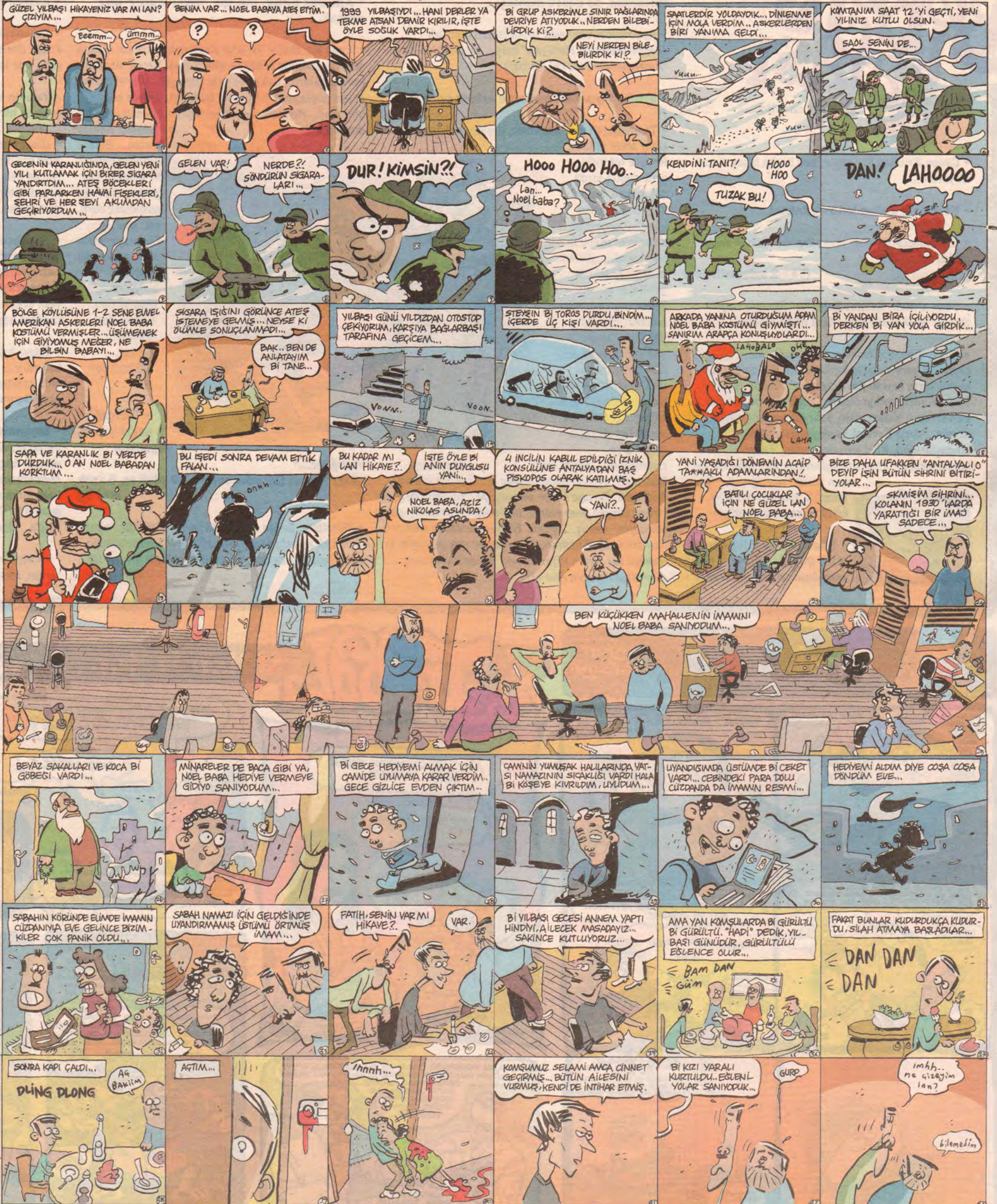
Tanrıların ülkemiz gençliğine armağanı Olimpos'daydık. O yıllar, Olimpos, beat kuşağını ima eden davranışlarıyla özellikle yazları beliren, soluk renkli tişörtlere sahip bir gruhun önderliğinde yeni yeni tanınmaya başlamıştı. Biz bir grup olarak bu sıra dışı coğrafyaya gelirken, az parayla rahat bir tatil yapacak olmanın ve bohem bir hayata vurgu yapmanın kıvancını taşıyorduk. Bir arkadaşımızın, "Oğlum orda öpmek çok kolaymış" gibi lümpen bir çıkışta bulunmasıyla dalga geçsek de, bu bilginin içimizde kaygan kıpırtılara yol açtığını itiraf etmeliyim. Bir kuş gibi ağaçta uyuyacağımızı öğrendiğimizde biraz moralim bozulmuştu ama ortamdaki rahatlığı görünce bu garip konaklama tarzını pek de takmadım. İlk günüm şort giyerek görücüye çıkardığım beyaz ve parantez bacaklarımızın sıkıntısıyla geçti. İkinci günün sabahı, 'arkadaşın yeni sevgilisi' statüsüyle grubumuza katılan o güzel kızın yakınma seremonisiyle başladı. Bütün gece bir grup sineğin taarruzuna maruz kalmış, uyumamıştı. Yeni uyanıp kahvaltaya gelen herkese bir belge niteliğindeki kollarını ve bacaklarını göstererek yaşadığı kâbus dolu geceyi bütün ayrıntılarıyla anlatıyordu. Asıl kâbusun daha yeni başladığını o sabah hissetmişim. Bu kâbusun saldırısı o; kolları, bacakları, kafası ısınmak suretiyle şişeni biz olacaktık...

Top havada süzülerek bana doğru geliyordu. Yaklaşan topu, sığ sularda çevik hareketler sergileyen acar bir genç olma şansı olarak görüyordum. Harika bir hareketle geriye doğru atlayıp, havada biraz asılı kalarak topu karşılama düşüncesindeydim. Top biraz yükselirken geldiği için geriye doğru birkaç adım attığım anda 'bişey'e çarptım. Aniden bir çığlık yükseldi. Arkadaşım derhal olay yerine koşmuş ve ben daha ne olduğumu anlamadan, "Abi yuh yani, biraz dikkat etsene" demişti. (Gözleri Zeus gibi çakmak çakmaktı.) Toplu halde sahile çıkıp yaralının etrafında toplandık. Ben, kazalara sebebiyet veren insanın, ne yapacağını bilemeyen titrek davranışlarını sergiliyordum. Hafifçe dokunduğuma emindim ama yerde yatan kişinin kıvrınma şekline ve boşluksuz feryatlarına bakılırsa, ben kendi gücünün ayırında olmayan bir deniz ayısıydım. Yerde yatan narin denizkızıya dişinin kırılması olabileceğini iddia ediyordu. Toplu halde dişlerine baktık. Ufak bir çürük gördüm ben. (Bu bilginin yeri ve zamanı değildi.) Bütün grubun konsültasyonu sonucu kırılan bir diş bulamayınca, heyetten "buz kompresi yapalım" kararı çıktı. Tahmin edebileceğiniz gibi buzu getirme işini derhal üstlendim. Suçlu insanın suçlarından arınmak için ortamın en canhıraş performansını sergilemesi normaldir. Koşuyordum. Yaralı Hanım'a zerre kadar inanmama rağmen koşuyordum. Yolum zorluydu. Kaygan taşların olduğu küçük bir derenin içinden geçerken sendeledim ve ayağımı bir taşla çarptım. Tırnağımın kesmeye üşendiğim kısmı ters döndü. Ertesi gün üşengeçliğim moraracaktı. Tanrıların gazabına uğramıştım...

Sonraki günlerde, Şanssız Hanım'ın denizdeyken ayağını 'bişey' daladı (tüm doğa ona saldırıyordu), kaldığımız yerin yemeklerini beğenmedi, çatalları ve çarşafı kirli buldu, Öküz Bar'da hemen her gece erken saatlerde başlayan baş ağrılarıyla boğuştu (bu yüzden arkadaşım sık sık "biz kaçalım" diyordu), bir köpek ona doğru hamle yaptı, sahile indiğimiz geceler derhal üşüdü... Bizler tatil boyunca en az üç dört kere onun etrafında toplandık ve vücudunda işaret ettiği yerleri inceledik. Günlere geçtikçe ona ve vücuduna olan ilgimizi yitiriyorduk. Konsepti rahatlık olan bu yerde, kendi dertleriyle bir rahatsızlık odağı olmayı başarmıştı. Bacaklarımız gitgide bronzlaşarak benim için bir rahatsızlık olmaktan çıkıyorlardı...

İstanbul'a dönüşten bir gün önceki akşam, kaldığımız yerin çardaklarından birinde oturuyorduk. Bahtsız Hanım, henüz herhangi bir sıkıntı beyan etmemişti. Bir böceğin onun pantolonunda ilerlediğini gördüm. Böceği paça kısmına kadar takip ettim. Sonra içeri girerek gözden kayboldu. Uyararak yerine nedense biray kafama diktim. Sonrası bağırmaya, etrafında toplanmamız, sorunlu bölgenin incelenmesi rutiniyle devam etti. O bağırırken uyarımadığımı çok da pişman değilim ama bir bacak ısırkı yaşanacağını ve artık sağlık turizmüne dönüşmüş bu tatilin Çiralı'da bir doktorda sonlanacağını bilsem uyarırdım. En azından kendi konforum için. Yine de bugün düşündüğümde böceği ihbar etmediğime memnunum. Tanrılar beni affetsin...

Böcek Kafası

VEDAT ÖZDEMİRÖĞLU

kıymeti bilmem" yorumu yapması... Ayrıca Discorium, 50 Cent'e muhtaç!..

• Azerbaycan'daki eski sosyalist partinin adı "Zehmetkeşenler Partiyası" imiş... (Osmanlı'da da "Ameleperver Terakki Partisi")

• Bitsin: "Aynı fikir benim de aklıma gelmişti!"

• Tanıdığım en macera adamı, profesyonel dağcı Aydın Uğur abim anlattı, Nepal'e gitmişler, gene dağda-kırda dolaşırken, kabile halinde bir asma köprüyü geçmişler... Köprü'nün sonunda elleri silahlı, yüzleri maskeli Marksist gerillalar varmış... Şefleri maskeyi indirip gülerken "Mecbur değilsiniz ama gönlünüzden koparsa bize biraz maddi destek verin" demiş... Grup içinde korkanlar olmuş... Şef "Varsa verin, bozukluklar falan" diye rahatlatmış... Biraz para toplanmış... Sonra şef, verilen parayı yazan bir makbuz kesmiş!.. Aydın abi "Bu niye?" diye sormuş, şef "Yol üstünde gene destek isteyen grup olursa, bu makbuzu gösterin, para vermeyin!" demiş... İyice!.. Büklüm Sokak'ta (Ankara-Kavaklıdere) "Siddharta" diye benim çok sevdiğim bir mekan var Aydın Uğur abimin reklamsa reklam, sevmeden niye öneriim ki?!

• Azalarak Bitsin: Biri için "neyin nesidir" diye sormak...

• Ersin Karabulut "Bi gece daa'dan bahsedince aklıma geldi, arşivimde onbeş senelik orjinal Kemal Aratan karalamaları... Bekar evimde çizmişti... Vinyet olarak onları paylaşmak istiyorum bu hafta, sadece ben görmiim!.. Hem arkadaşı, hem hayranı olmaktan kıvanç duyduğum

bir sanatçı Kemal Aratan... Bize armağan edilmiş bir değer... Her çizgisi, zihninin yansıması; duru, net, yeni... Bakmayın yazar oluşuma, ben bu dünyaya çizgilere aşık olup girdim.. Ellerin dert görmesin Kemal, bilhassa sol elin!...

• "Gerçeği kaçak yapan, hayallerin

varlığıdır..."

Eser Turgut (15 yıllık sevgili, 10 yıllık eş, 5 aylık eski eş)

• Düzeltme: Geçen haftaki şiirin ilk dördlüğü; "oğlum örümcek adam'a inanır/ben allah'a inanırım/gündüz güneş güzel/gece dolunaydayım" şeklinde olacak idi... (Arşivspor!)

• Başkan diil şofbe

• Arkadaşım, hoşgö kadar döverim" baba gece, işte sabah... İk

• Yazının kalanında isteyen bir Vedat v

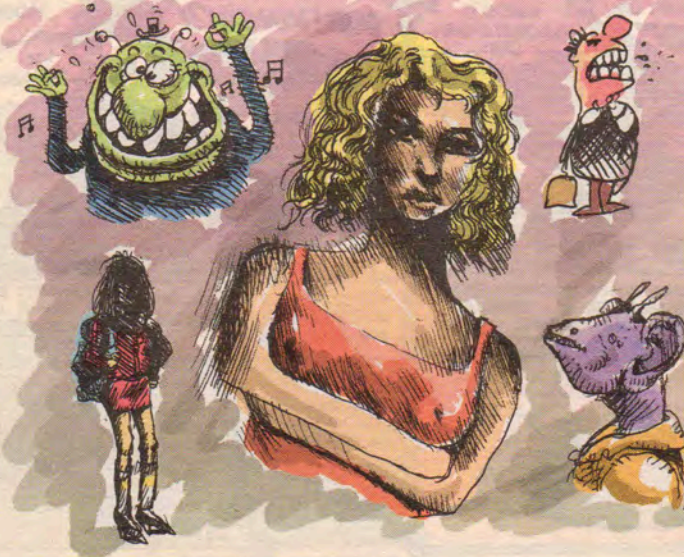
• Uzun zamandır ar Noel için bir hikaye i Hiç de öyle olmadı. koordinatörü Nuri a diye sordu...

• Hiç konuşmadan barda benden başk fışık vardı... Lan asker arkadaşlarım yedi erkek-iki kız v tarifesi başlamada

• Odaya hisimla gird bağırdım... Böyle ko oldu uzaktan paşanın postallarına tükürü

• Soyunma odasınd olmadığımı gördüm olacak koç, oynam terkederim" dedim. kaldığıma sevindiği pazartesi fizik sına Koç'a, "Bakarız" de

• Kulisin kapısında sarişin, seksi revü kız

• Canan Arıtman her neyse, ben başka bişey olmak istiyorum...

• Korkmak: Kolları kabarık kaban!..

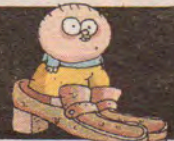
• "Bu bölgede çamları yiyen keçiler, "günah keçisi" gibidir!.." (TRT-2 belgeselinden)

• Fena olmak: Selami Şahin'in "Seninle Başım Dertte" şarkısının başındaki ısıklı bölüm!..

• X,Y'yi öldürdüğünde kaybeden matematik olur... İlk cinayetin yani Kabil'in kurbanı Habil'in ve sonraki kurbanların acısını paylaşıyorum... Bugün başkayı öldüren yarın aynıyı öldürür, öbür gün de kendini... Ben kimseyi öldürmedim, özür dileyemem, devlet özür dilesin... Ama Ermeni kardeşlerimin, Arap dindaşlarımın, Kürt yurttaşlarımın, Yunan komşularımın, Türk soydaşlarımın, kim mazlum ise onun acısını paylaşıyorum... Ey insanlık, kimseyi öldürme, bıraktığında zaten ölüyo!..

• Televizyonda Fifty Cent'e "Fifti Bey" denilmesi, Efe'nin annesinin "Nedir bu arabin

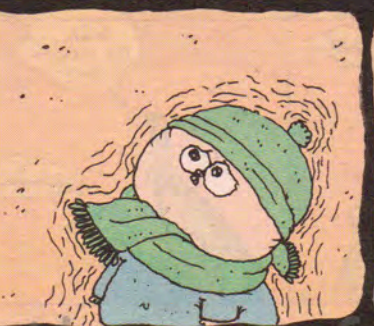

fırat...

uğur gürsoy

80'ler 90'lar ÖZEL

Yıldırım Demirdöküm!..

menbaında "Seni sabaha ması olmaz... İşte dünya, işte an, neş'e içinde konuşunlar...

ni bir hareket denemek iş diyeler...

yan editörüm aradı ve benden... Komple yalan mına koyiim!.. r hafta arayan Uykusuz'un ve "Yazılar ne durumda abi?"

aşan barmeni soymazsak, lece bu kırmızı elbiseli siyah ss!... Bar doluydu, çünkü arar kıyamet buluşmuştuk, , kızlardan biri de gece tili!...

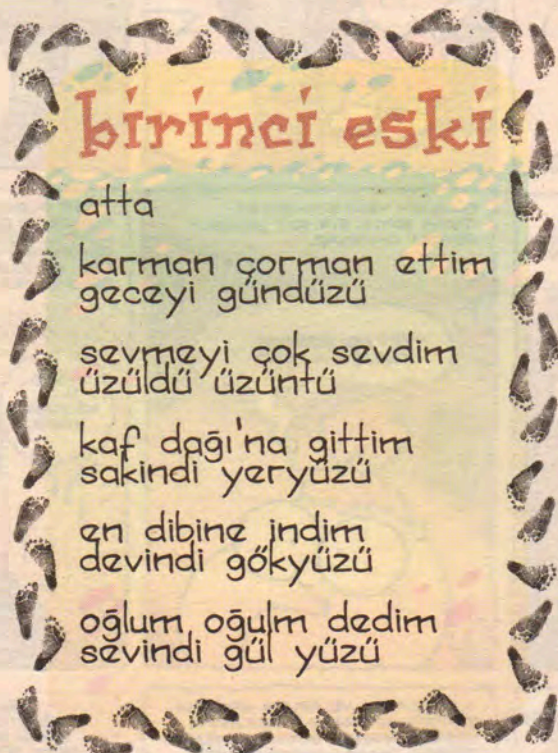
re "Yanılıyorsun general!" diye olmaz olsun!... Gerçekte ne mi diğini farkedince, hızla boyasız pakla sildim!...

beş açıklandığında kadroda "kız arkadaşım tribünde m takımı da okulu da alan ki ne yalan... Yedek bi, "Bi kağıt imzalasınız da, lan yırtsam hocam" dedim

ra içerek bekliyordum, deminki di makyajsız bir azize gibiydi...

Ne alakası var?!... Folklor gösterisi bitmişti, kız yanıma gelip "Halay başı Kurthan abi bi türkü bara götürecekt bizi, sonra görüşürüz" dedi...

• Kapıyı açmamla, bisikletli dağıtıcı çocuk, gazeteyi önüme fırlattı... Drav!... Bakkalı aradım, "Yarım saat önce gaste istemiştin, göndermediniz" dedim, "Abi, çocuk yeni, birazdan gelir" dedi, iyi madem dedim...

V.Ö. - Türkçe Sözlü Hafif Komik

- 24 Aralık Çarşamba, Beyoğlu Purple, Mis sk. saat: 21.00 (İlker-0 532 236 20 33)
- 25 Aralık Perşembe, İzmir Opus Bar, Kibris Şehitleri, saat: 22.00 (İşık-0 532 354 43 10)
- 27 Aralık Cumartesi, Kafe Presto, Valikonagi, saat: 22.00 (İskender-0 212 291 58 25)
- 30 Aralık Salı, Arnavutköy Kuzgun, saat: 22.22 (Salih Marsel-0 212 263 68 04)

KLARA'YI DA KOCANIN YANI- NA YOLLAŞAK (YI OLACAK ALP'E- RE... Bİ DAŞ HAYASI ALSIN GELSİN...)

VALLA TORUNUM HEİDİ 10 YILDIR ONUN YANINDA, YALNIZ ERGENLİĞE GİRDİKTEN SONRA, PETER DENEN Bİ ÇOBANLA İŞLERİ PİŞİRMİŞ GALİBA... DEDESİ EVDE TUTAMIYOMUŞ KIZI... GİTSİN Bİ BAKSIN NOOLUYO...

ACABA ZÜRİH HUZUREVİNİ BIRAKIP BİZ DE Mİ GİTSEK?

SIKINTIDAN ÖREN BAYAN'A DÜ- DÜM BURADA!

BÖYLE DİK DURARAK DA İLERİYE DOĞRU UÇABİLİ- YORUM ASLINDA, BİLİYOSUN Dİ Mİ, UYANDIN MEVZUYA?

ENDER 1 YAŞINDA DAHA...

NKİ HÜLYAAA BENİMKİ RÜYAA ♪ İŞİNDAA OKULUN KAPISINDA DİKİL HA! ♪ Y CORÇ VERSENE BORÇ ♪

LAN ZAMAN-MEKAN MAKİNESİNİ İCAT ETTİĞİMDEN BERİ 30'LI YILLARIN ESİRİ, ADETA ÇOŞKUN Bİ KÖLESİ OLDUM...

BURAK KUT VARDI ESKİDEN, NOOLDU ONA ?

BENİMLE OYNAMA SÖYLEDİM SANA, ŞANŞINI ZORLANA UĞURLAR OLSUN...

DÜNYANIN EN ZENGİN CİVCIVI...

SÖYLE GİTSİNLER! BU NASIL BİR DÜNYA Kİ O GERİZEKAL, BENDEN, BAY KASLI'DAN DAHA MUTLU YAŞIYOR...

TANIRIM, BURDA NE OLUYO BÖYLE? OPADA NE YAPIYOSAN YAP, BENİM RAHATIMA DOKUNMA...

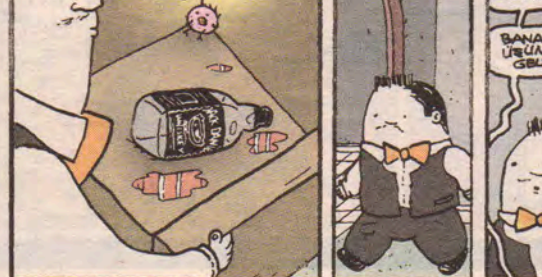
YASITLARIM KIZILAR- LA GEZERKEN BEN HEP MASA BAŞIN- DAYDIM...

HAYATIM BOYUNCA HESAP YAPIP DURUYUM, ÇOK ŞEY BAŞARDIM STİVİRT! BUNLARI SEN DE BİLİYOSUN, BABAMIN ŞİRKETİ KASLI HOLDİNG'İN BİR ŞUBESİ HALİNE GELDİ- GİNDE 23 YAŞINDAYDIM...

EYET BAY KASLI BİLİ- YORUM AMA BELKİ DE PARA O KADAR DA ÖNEMLİ BİRİY DİLDİR...

NEBİLİYİM... BASARI PLAN...

GELİNCE SÖYLİYEM ABİ, MADEM GEÇ KALCIK, BİZE DE HABER VERSİN, BİZ DE GEÇ GELE- LİM...

BEN NASIL BAY KASLI'YIM? Kİ, ALLAHIN FAKİR TAHSANİ EVİNE KADIR GELİYOR BANA İP SOKUYOR?...

AMA BEN NAAPTIM? BANA SUNULAN İNGKARIN DEĞE- RİNİ BİLDİM, HEP ÇALISKAN Bİ ÖĞRE- NÇİ OLUYUM...

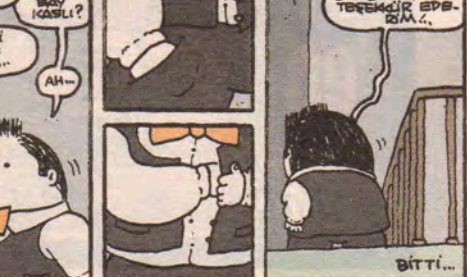
HEP, BİR ADIM İLERİYE NASIL GİDERSEM HESABINI YAPTIM...

HEP! HAYATIM BOYUNCA!

KUTUYU AÇ- EFENDİM? ANILAMA- DİM...

BÖYLE DAHA İYİ- TERAKKÜR EDE- BİLİRİZ...

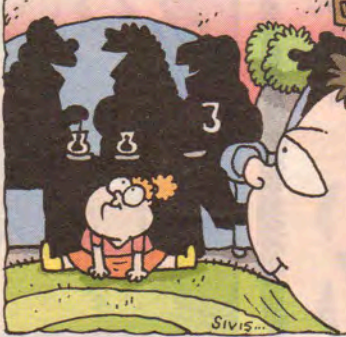
AN

YİĞİT ÖZGÜR

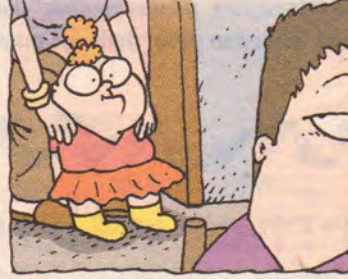
ÇOK NET HATIRLIYORUM... ACABA NEDEN... 11 YAŞINDAYIM. EVE MİSAFİRLER GELİNTİ. ANNEM, BABAM, ANNEANNE, TEYZEM, ABLAM VE BEN MİSAFİRLERİ KARŞILADIK. PORTRÉ ÇİZGİM ÇOK İYİ OLMADIĞI İÇİN ONLARI ÇİZMİYORDUM. ZATEN ÇİZMEK DE İSTEMİYORDUM... ACABA NEDEN.

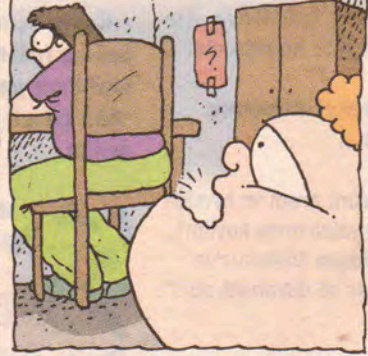
GELEN MİSAFİRLER TÜLAY TEYZE, KENAN AMCA, DÖRT YAŞINDAKİ KIZLARI SEMA İDİ. MİSAFİR ÇOCUKLARINI ABLAM KAKALAMAK BÜYÜK BİR ZEVEKTİ. HEP BERABER SALONA GEÇTİLER. BEN İZİN İSTEYİP ODAMA KAÇTİM. HOŞGELDİNİZ DERSİN, BİR İKİ DAKİKA OTURURSUN, SONRA MUSAFADE İSTEYİP ODAMA GİDERSİN... MİS.

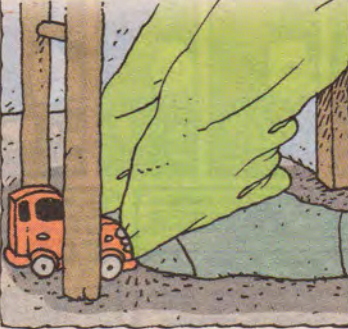
DAKİKALAR SONRA ANNEM KOLLUNDAN TUTTUĞU MINİK SEMA'YI ODAMA GETİRDİ. AZIÇIK OYALA DEDİ. ANNEM GİDENE KADAR SEMA'YA GÜLÜMSEDİM. SONRA SIRTIMI DÖNDÜM. ÇOK ÖNEMLİ İŞLERİM VARDI. YARINA KADAR ÇOK SAYIDA HE-MAN VE ORKO ÇİZMEYİDİM. O DÖNEM BÜYÜYÜNCE HE-MAN OLARAKSIN SANIYORSUN AMA YILLAR SONRA Bİ BAKIYORSUN, ORKO OLMUŞSUN... NEYSE KONULUY DABITMAYAYIM.

KÜÇÜK SEMA ARKADA BİR SÜRE OTURDU. BİR İKİ OYUNCAK BULDU, KURCALADI... VE SIKILDI. BANA SIKILDIĞINI ANLATMAK İÇİN GEÇİRDİ. KÜÇÜK BİR KIZIN GEÇİRMESİ İLGİNÇ GELDİ AMA DÖNMEYİDİM. DÖNERSEM OYUN OYNAMAK İSTEYEBİLİRDİ.

OYUNCAK BİR ARABAYI İTTİRİP AYAKSIMA ÇARPTIRDIM... ARKAMA BAKMADAN "YAPMAY" DEDİM YETİŞ. KINMIŞIM GİBİ... ÜFLEDİ... PÜFLEDİ... ARKAMDAN GELEN SESLERDEN NE YAPTIĞINI HAYAL ETMEYE ÇALIŞIYORDUM... SANIRIM YERE OTURMUŞTU... "İİT ABİ" GİBİ BİR ŞEY SÖYLEDİ. "EFENDİM" DEDİM...

BEN İÇERİ GİTMEK İSTİYORDUM...

EL ELE TUTUŞMUŞ ABİ KARDEŞ EDASIYLA SALONUN KAPISINDAN GİRDİK. SALONDAKİ KADRO SOHBETİNİ BÖLDÜ. GÜZLER DİZE GEVRİLDİ. YÜZLEDEKİ GÜLÜMSEMELER GENİŞLEDİ. BEN DE GÜLÜMSEDİM. BANA HER ŞEYİNİZİ EMANET EDEBİLİRSİNİZ EDASIYLA DİLE GELDİM.

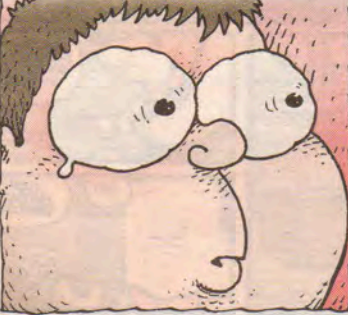
CÜMLEM YENİ BİTMİŞTİ Kİ.... SEMA SÖYLE BİR ŞEY SÖYLEDİ SEVGİLİ OKURLAR.

HAYAT DURDU. DÜNYA KARARDI. CÜMLE ÜÇ DÖRT DEFA KAFAYDA DÖNDÜ. EVET, TAM OLARAK BÖYLE SÖYLEMİŞTİ SEMA... O ANI ÇOK NET HATIRLIYORDUM AMA GALBA GÜLDÜM BEN.

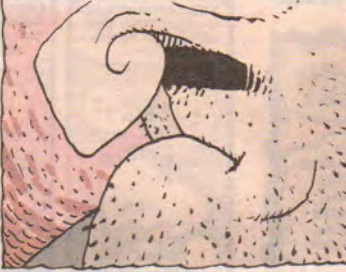
SEMA'NİN ELİNİ BIRAKTIM... GÖZLERİM BİR SAĞA BİR SOLA OYNADI. İNSANLARIN YÜZLERİNE BAKTIM. BABAMIN KAŞLARI EĞİLDİ. BAŞI ÖNE EĞİLMİŞTİ. İÇİNDEN "ULAN BİZİM OĞLAN SIKIŞIĞI OLABİLİR Mİ ACABA KIZIN KUKUŞUNU" DİYE GEÇİRDİĞİNİ HİSSETTİM. ACABA İÇİNDEN GEÇİRİKEN DE KIZIN TABİRİYLE "KUKUŞ" MU DİYORDU?

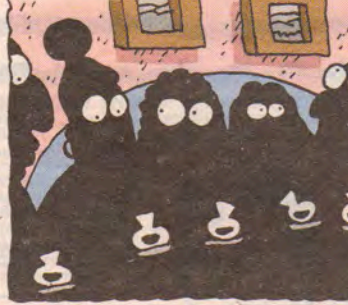
ANNEM EN GERGİN GÜLÜMSEME-SİYLE BANA BAKTI. "AAAA" DİYEBİLDİ. NAAPSİN... YÜZ İFADELERİ BAYNEME KAZINMASIN DİYE ABLAM, TEYZEME VE ANNEANNEME BAKMADIM. TÜLAY TEYZELERE KOŞUP ELERİNİ TUTAŞIM, ETEKLERİNE KAPANASIM GELDİ...

ONUN YERİNE MAL GİBİ DURDUM. HİÇBİŞEY SÖYLEYEMEDİM. "OLUR MU CANIM ÖYLE ŞEY" GİBİ BİR ŞEYLER DÜĞÜLDÜ TÜLAY TEYZENİN AĞZINDAN. "HAY AĞZINI ÖPEYİM" DİYE GEÇİRDİM KİNDEN. DÜŞÜNÜYORDUM DA, BUNU DİŞİMDEN SÖYLESEYDİM, KENAN AMCA NE YAPARDI? HEH KIZIN KUKUŞUNU SIKIŞIĞIM. HEM DE TÜLAY TEYZEYİ AĞZINDAN ÖPMEK İSTİYORDUM... HERALDE BURUŞ BURUŞ EDERDİ BENİ SALONUN ORTASINDA... ZATEN RAMAK VARDI.

ANNEANNEM VE ABLAM SESSİZDİ. SANIRIM SONRADAN HARCAMAK ÜZERE KAHKHAHA BİRİKTİRİYORLARDI. TEYZEM "AAAAA, YAPAR MI YİĞİT ABİN HİÇ ÖYLE ŞEY" DİYE TÜLAY TEYZEDEN ARALADIĞI CÜMLEYİ AZ BİRAZ GELİŞTİRDİ. AİLECEK BU TIP DURLUMLARA HAZIRLIĞI OLMA-DIĞIMIZ BELİLDİ... NİYE OLALIM Kİ LAN ZATEN...

Bİ ŞEKİLDE OLAY GEÇİSTİRİLDİ. SEMA ANNESİNİN YANINA GİTTİ. BENİ DE YOLUN BAKIŞI KALDIRSINLAR İSTEDİM AMA ODAMA GÖNDERDİLER. HE-MAN DİYE ÇIKTIĞIM ODAYA KUKUŞ DİYE DÖNDÜM... DEĞERLİ OKURLAR BEN KİMSENİN KUKUŞUNU SIKIŞIĞIM. ORKO'NUN DALGALANAN KIYAFETİNİN ALTINDA KUKUŞ MU VAR, DİPİS Mİ VAR DİYE HİÇ İMERAK ETMEYİDİM... AMA SAİBE KALDI! ÜSTÜNDE TÜLAY TEYZE VE KENAN AMCA'YLA HİÇBİR ŞEY ESKİSİ GİBİ OLMADI. BUNUNLA ALAKASI VARMİ DİLMİYORDUM AMA İLERLEYEN ZAMANLARDA ANNEMLER DE PEK GÖRÜŞMEYE BAŞADILAR. KESİN EVLERİNE DÖNERKEN ARABADA TÜLAY TEYZE "BENİM KIZIM KUKUŞUNU SIKTI DİYORSA SIKIŞIĞI O ÇOCUK" DEMİŞTİR... BİLİYORDUM. AMA YANILIYORSUN TÜLAY TEYZE... KENAN AMCA LÜTFEN... VE SEMA... NEDEN SEMA?... NEDEN? NE YAPTIM BEN SANA? IT.

İsimleri deyişlendirdim, kulları gerçek.

Deniz Ziller

İNSANI BEZDİRMEK ÜZERİNE KURULU MESLEKLER VARMİŞ GİBİ GELİYOR BANA. SİGORTACI, BANKACI GİBİ.

TELEFONUNA CEVAP VERMEDİĞİM SİGORTACININ AYNI GÜN İÇERİSİNDE SEKİZ KERE BENİ ARAMASINDAN,

BENİ BULAMADIKTAN SONRA ONSEKİZ KERE EVİ VE İŞ YERİNİ ARAMASINDAN BAŞEDİYORDUM.

EN SONUNDA "YETER!" DİYE CEVAP VERDİĞİNİZDE, SUSSUN DİYE GÖRÜŞMEYİ KABUL EDİYORSUNUZ.

GÖRÜŞTÜKTEN SONRA BİR DAHA GÖRÜŞMEMEK İÇİN SİGORTA YAPTIRIYORSUNUZ İSTER İSTEMEZ.

"SİZ ÇALIŞAN MÜŞTERİLERİMİZ İÇİN..." DİYE TELEFON AÇAN BANKACIYA "ÇALIŞMIYORDUM, İLGİLENMİYORDUM. DEDİKTEN SONRA,

AYNI KİŞİNİN "SİZ ÇALIŞMAYAN MÜŞTERİLERİMİZ İÇİN..." DİYE YENİDEN TELEFON AÇMASI "İLGİLENMİYORDUM" CEVABINDAN SONRA

"SİZ ÖZEL MÜŞTERİLERİMİZ İÇİN..." DİYE BİR DAHA ARAMASI BAŞKA NASIL AÇIKLANABİLİR? SEVMİYORDUM SENİ İSRARCİ İNSAN

ÇOCUKLAR LÜTFEN KOPYA ÇEKMEYİN VE KONUŞMAYIN. GÖRÜRSEM KAĞIDINIZI ALMAK ZORUNDA KALIRIM...

ooñaa resmen sınavdayım lan hoca kopya çekmeyin diye, masalar boş filan bildiğin yazılı bu...

AÇMIYOSUNUZ KAĞITLARI...

ERSİN KARABULUT

sinav ne lan... kağıda yazıyorsun "Ben bunları bunları biliyorum" diyosun, beni geçirin ki mezun olayım para kazanayım... zaten var olan şeyleri biri soruyo biri cevaplıyo... dünya aynı dünya, değiştiyo... Allah allah ne acayip bi yandan...

HOCADA KESİN SORULARI DÜŞÜNÜL YORUM SANMIŞTIR...

TIKIR TIKIR TIK

ÇOK ÇALIŞMIŞ Bİ KIZIN HIZLI YAZMA SESTİYLE KENDİME GELDİM SONRA...

ŞİMDİ İLGİNÇ GELDİ DE ÜSEDE BU SINAV DENEN ŞEY CİDDİ DEPRESYON SEBEBİYDİ. "SANKİ BİZİ SOKMUYODU DEPRESYONA" DİYECESİNİZ AMA NE BİLİYİM BİZİM SINIFTAKİLER HEP ÇOK NORMAL KARŞILIYODU. EN KORKAN ADAM BİLE NAAPICAZ LAN SINAVDA DİYE GEÇİSTİRİYODU YANI... BENİM BÖYLE İÇGÖRANLARIM AĞRIYODU LAN. NASIL TARİF EDİLİR O ENİŞE ARTIK BİLİYORUM.

ŞEY ÇOK KORKULUÇ DEĞİL Mİ, ORDA NE YAZDIY-SAN O SUN... "BU İYİ Bİ ÇOCUKTUR, GEÇSİN" FILAN DA YOK, ÇOK ACIMASIZ. BENCE BENİ BÜ-TÜN DERSLERDEN HİÇ SINAVA SOKMADAN GE-ÇİRMELİLEDDİ. ŞİMDİ DE MESELA MEZUN ETME-LER, NE BİLİYİM "ULAN ARTIK OKULU BİTİRSİN BU ADAM, TAMAM YOK SANA SINAV PROJE MROJE" DİYİP VERMELERİ LAZIM DIPLOMAYI AMA VERMİYOLAR, HİÇ ANLAMİYORUM.

Bİ DE ÜSEDE DİYELİM YARIN SINAV VAR DENDİ, HER DEFA SINADA BELKİ BU SEFER OLMAZ GİBİ GE-LİYODU. DERS ZİLİ ÇALAR, İŞERİ GİRERSİN, ÖĞ-RETİMEN ZİLİ DE ÇALAR, HOCADA YOKTUR FILAN YA, "OLMAYCAK GALİBA" DİYODUM. TAA Kİ PANİK İÇİNDEKİ HOCADA SINIFA DALANA KADAR...

EVET KALDIRAUM HERŞEYİ, SAN-TAKARI ARALA-RA KOYALIM. ALLAHIM GERÇEKMIŞ! SİZ YER DEĞİSTİRİN BAKIYIM.

O AN KIYAMET KOPSUN, HELE Bİ DE KAĞIDI AUR ALMAZ YAZMAYA BAŞLAYANLARI GÖRÜNCE DÜNYA PATLASIN YANI...

BENİM KİTAPIN SONLARINDA KLİPÜK BAKTERİ FILAN DİYEN BİYOLOJİ HOCAMI BİZMİSTİM. OKUMUŞ OLAN VARDIR. YİNE BİGÜN BİYOLOJİ SINAVI OLUCAZ, SINAV ÖNCESİ "DESD DİBİ YAPICAM" DEMİŞTİ BU HOCADA (ÇOK LAZ Bİ ADAMDI, DESD DİBİ "NİN ANLAM TEST TİPİ YANI). ACAYIP SEVİNDİK TABİ OOH ŞAHANE KOPYA ÇEKİCEZ DİYE... KAĞITLAR DAĞITILDI Bİ BAKTIK MESER DESD DİBİ SUYMUŞ...

HER SO-RU BOY-LE 4-5 SORUDAN OLUSUYO.

9) Aşağıdakilerin şeyi nasıldır?
a) Mitokondriin şeyi nasıldır?
b) Ototrof bakteriyi şeyayın
c) Eşeysiz üreme felan?
d) Substrat ve enzimi yazın

O SINAVDAN SONRA ARTIK HOCAYA HEP SORUYODUK...

hocam bu sefer DESD mi DESD DİBİ mi?

yok yok bu sefer DESD...

oh iyi...

..AMA SONRA YİNE DESD DİBİ ÇIKIYODU MNA KOYIYIM... TABİ SINAV PRATİĞİMİ DE KAYBETMİ-ŞİM AMA GEÇEN GÜNKÜ SINAVDA BİRAZ HATIRLADIM...

DUR SANATÇILAR YAZMAK YERİNE "BU ALANDA ÜRÜN VERMİŞ VE VERMEK-TE OLAN SANATÇILAR" YAZAYIM... HER ÇİNNİYEYİ UZATAYIM... AMA KİMLİSİNİ DE UZATMAYAYIM Kİ ANLAŞILMASIN!

AMA DUR ŞUNU DA UZATA-YIM.

VE O KAĞITLA YÜZLEŞİLEN AN... İDAM ÖNCESİ SON DAKİKALAR GİBİ BAYAA... BUNU DA BİL-MİYOM.

BUNU DA BİL-MİYOM!

AHA BUNU DA BİL-MİYOM...

BİZ 81'ÜLER SINAV KONUSUNDA SANSİZİZ, İLKOKUL 5'TEYKEN ANNEMİN BENİ ANADOLU ÜSİLERİ SINAVI-NA GÖTÜRDÜSÜNÜ HATIRLIYORUM. BAYRAMPAŞA'DAKİ OTOBÜS DURASININ ORDAKİ BAYİDE SÖYLE Bİ GAZETE GÖRÜŞTÜK.

SINAVA GİRDİM AMA SONRA İPTAL OLDU. YENİSİNE GİRDİK. O İPTAL OLAN SINAVDAN DAHA YÜKSEK PUAN ALMIŞTAM Bİ DE BEN. GERÇİ HERKES ÖYLE DİYODU AMA BENİM Kİ HAKKATEİN DAHA YÜKSEKTİ (YALAN LAN YALAN) (YOK LAN DOĞRU)

...YILLAR SONRA 99'DA BU SEFER DE ÖSS'YE GİRCEZ. SINAVDAN ÖNCEKİ AKŞAM SORULARIN ÇALINDIĞI AÇIKLANDI, İNSANLAR ÇOK ÜZÜLMÜŞTÜ DE BEN ÇOK SEVİNMIŞTİM... ÇALIŞMAMIŞTİM ÇÜNKÜ, BÖYLE DE CENABET Bİ JENERASYONUZ BİZ.

ulan kalksam mı? Biraz yaz-dım ama?

neyse otu-riyım, 5 kişi çık-sın ben de çık-a-rım... ya da 6 kişi çıkınca.

ESKİDEN KARIN AĞRISI YAPAN, KORKULUDAN İÇİMİ SIZLATAN SINAV BU SEFER YENİMLE EĞÜLENCEYİ GELDİ. ŞU DURUMU BİLE YAŞADIM.

YAZARKEN KALEM MASAPAKI Bİ ÇUKURA GİR, KAĞIDI YIRT. HİŞ

ehehe hasktir ya böyle de bişey vardı di mi...

SİZ ŞİMDİ ÇOŞUNUZ GÖRENCİSİNİZ VE "EE NESİ GÜZEL LAN BUNUN" DİYOSUNUZUR AMA GÜZEL Dİ BE ABİ. ÇOK İYİ GEÇMEDİ AMA YANI Bİ 60-65 ALIRIM GİBİME GELİYÖ... BU VİZEYDİ. DÖNEYA SO-NUNDA FİNALI DE OL-CAK. İŞTE ONDA TAM Bİ ÖĞRENCİ GİBİ DAV-RANMAYI DÜŞÜNİYORUM.

HOCAM İSTEDİĞİNİZ SORU-DAN BAŞLAYABIUR MIYIZ?

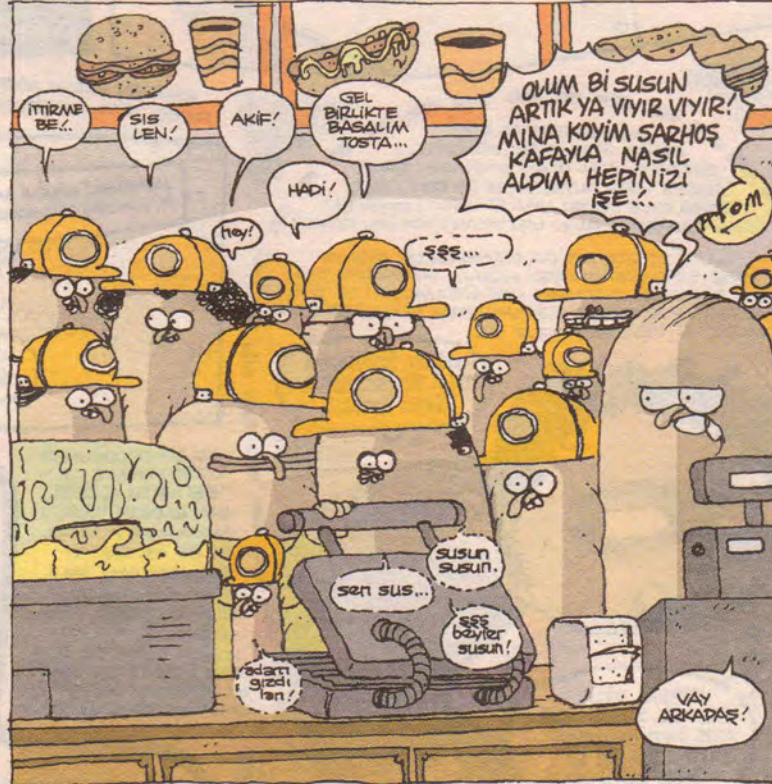
SKİCEM BUNU DA ARTIK...

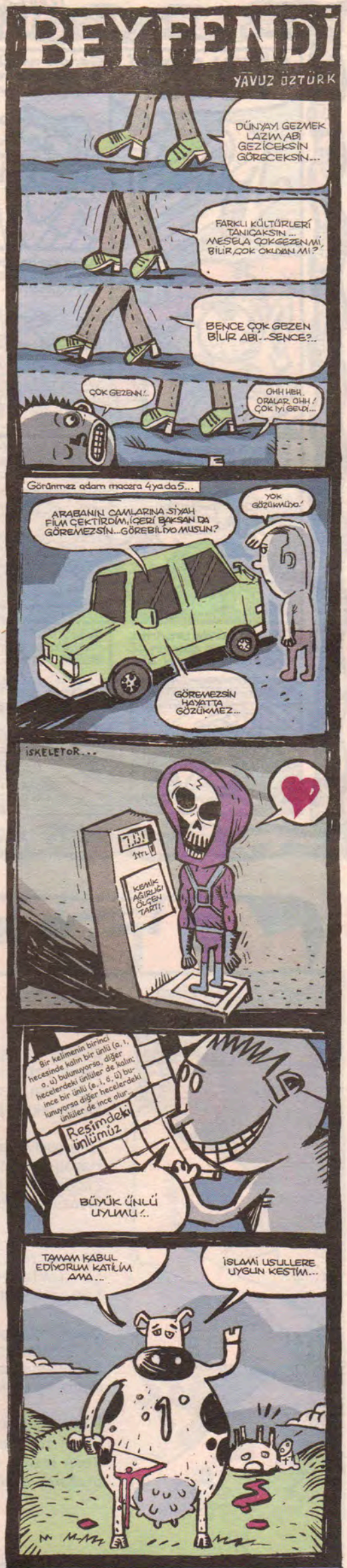
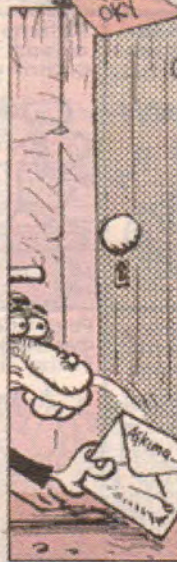
HOCAM ARKADA-SINDAN SİLİSİ ALABIUR MIYIM??

AMA DAHA FAZLA SI-NAV OLMA-SIN. Bİ FİNAL YET-TER BAŞ-KA ÇOK DA İSTE-MEM. DESD DİBİ FILAN YA-PARLAR AMAN DİYİM. HAT-TA FİNAL DE OLMA-SA MI...

ANADOLU LİSELERİ SINAV SORULARI ÇALINDI MI?

ÇALINDIĞI İDDİA EDİLEN SORULARDAN BİRKACINI YATIRILIYORUZ... SAYFA 7'DE

GITTİN GİDELİ BEBEK ?!

Sensiz gecelerimde, avuçlarımla baykuş sesi yaparak avırdım...

Kafamda estikse bebek, atladın masama, bastım çıktım yollara...

Sütyenlerini unutmuşsun. Mutfak dolabında ne işleri var anlamadım ama...

Kahveyi üzü bir arada, sigarayı beş bir yerde içtim bebek...

Nerde güvenlik kamerası görsen, çalışıp çalışmadığını test ettim...

Altın sarısı üvananlı boyasandığı alıp löstra açtım, hemen kapadım...

Fotografilerini değil ama, eve aldığın o iğrenç koltukları hemen yaktım...

Uykusuzluk çektim... Su aygırı gibi esnemekten follos oldum...

Gittin gideli, çızmekten sıkılınca pandomim yaparak çizdim...

Uyku ilacı alıp uyuya bildim, beton gibi uykumdan zor uyanabildim...

Ender'i civciv gibi büzüşmüş uyurken görünce üstüne yufka örttüm...

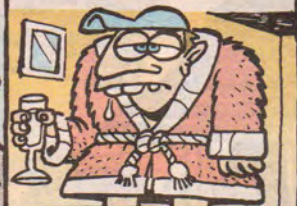
Musluk tesisatçısından arda kalan plastik borularla ufka baktım...

Dedemin namazını bozmamak için asla önünden geçmedim...

Usta çağırıp tuvaleti düzenlettirdi... Artık zıçarken canım sıkılmıyo...

İki gün kalkmadan masam başında oturaktan pişik oldum...

Banyodan sonra boriozumnu giyip mal gibi antrede dikilip durdum...

Götürü burda unutmuşun... Geçen divanın altında buldum... gel al...

Kedini de! Geçen mutfak tezgahının altında buldum. Bütün salamı yemiş...

Hakem düdüğü ezektli orgla senin adına bes-teler yapıldım...

Mahallkeye asfalt dök-tüler, gece çıkıp söktüm... Parketası daha iyi...

Gecce boyu uyutmayan, sert yastıkla sabah hesaplaştım bebek...

Gittin gideli, sigara içmekten sıkılınca pandomim yaparak içtim...

YATIK MEMO

MEMO
TEMBEL
ÇİZER

Üç gün içinde çekmişim en az on beş otuzbir
Fikim sızlar oldu gayri çekemem bir kez daha
Lakin can sıkıntısına otuzbir tam birebir
Fikim tekrar kalkana dek yok gayri huzur bana

İşim gücüm var bitmemiş, çalışmam gerekiyor
Hayalimde manitalar "Memo, kaldır, sok" diyor
Fik dinlemez işi gücü, bak yine sertleşiyor
Sıvazlayıp sızısını dindirmek düşer bana

Eh be barrak ne adamsın kandırdın gene beni
Oysa attırdığım donu değiştirmiştim yeni
Şu hayatta yok mu işim tutmaktan başka seni
Bari bu kez çık da dondan, attırayım her yana

Çok istedim göndermedi Allah bir damcık gökten
Ne damdan yana bir nebze şansım var ne de kökten
Göremedim başka bir şey Taşaktan ve de fikten
Domaltıp da fikemedim bir kadın kana kana

Fikim kaldırmış başını sorar gibi bakıyor
Sanki atmıkları değil gözyaşları akıyor
Yeter Memo, çekme artık, fikim beni yakıyor
Otuzbirle avunulmaz, sokmayacaksan dama

Çin Japon cekik gözlü
İnce sesli hoş sözlü
Kötü minicik amma
Fikfiki seven özlü

Eskimo evi soğuk
Fikişmeli çok çabuk
Karlara attırmalı
İstenmiyorsa çocuk

Zencilerde köt büyük
Memeler sanki höyük
Kara kuku görende
Fikim olur çok büyük

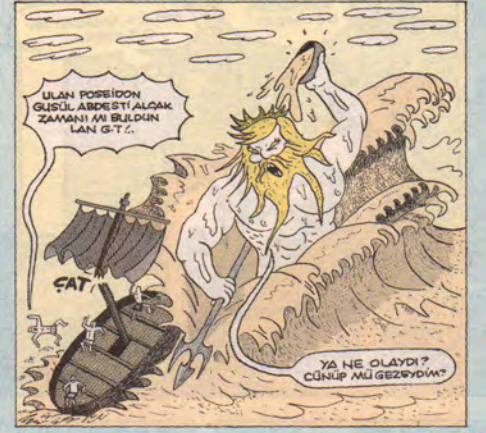
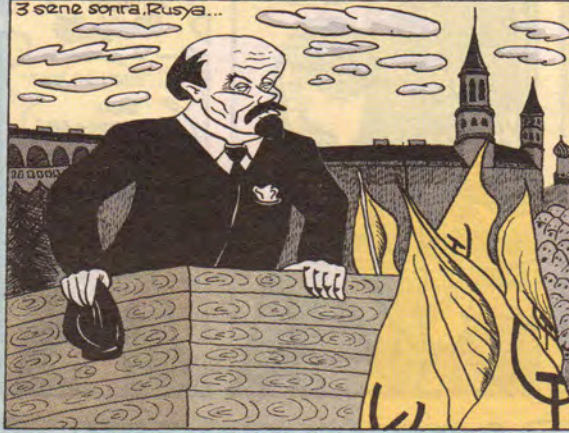
Hintli baharatlıdır
Damcığı pek tatlıdır
Göbek açıktaysa da
Eteği bin katlıdır

Latinler pek de kıvrak
Konuştun mu şen şakrak
Fiktirmezse kovala
Çırlıçıplak koşarak

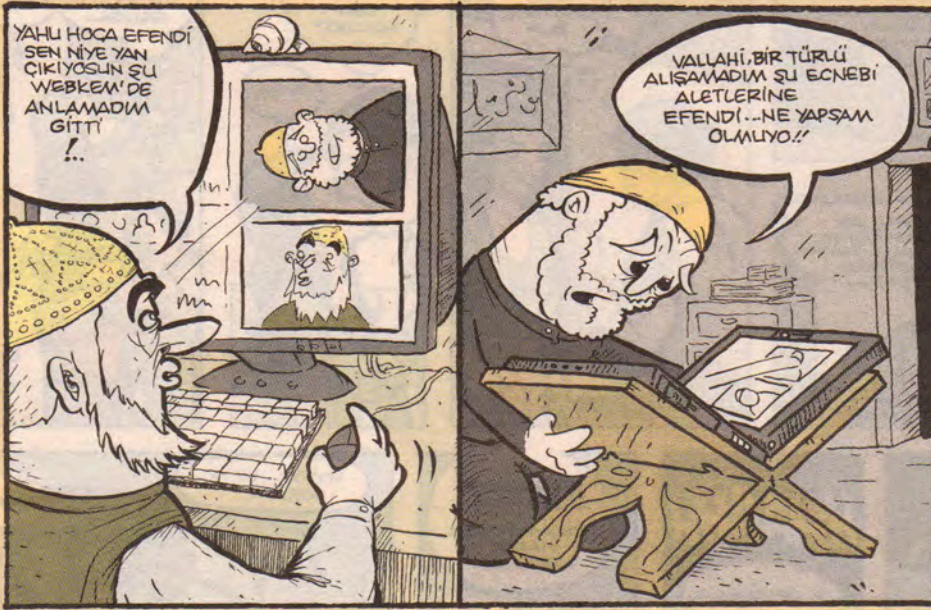
Aborjin burnu geniş
Kaçmasın sakın yetiş
Memo dünya sana dar
Lakin pek uzak fikiş...

gelen kutusu

ilkay SALTİK

Servet TURAN

Emrah GENÇ

Erhan GÜNEŞ

CEŞİT CEŞİT
2009 TAKVİMLERİ
HAFTAYA DERGİNİZİN
İÇİNDE!

Uykusuz

Haftalık Mizah Dergisi | 24 Aralık 2008 | Sayı: 069
Haftalık Yayın Süreli Yayıncı

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ ve YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Uğur GÜRSOY

GRAFİK: Fırat YAŞA - Evrim GÜVENÇ - KALİGRAFİ: Şevki Sayışman
İşletme ve Satış: Nuri AÇAR (nuri@uykusuzdergi.com) - Halkla İlişkiler ve Muhasebe: Elvan Aktaş
Asmalımeşcit Mah. Şehbender Sok. No: 4 Kat: 2 Daire: 3 Beyoğlu / İSTANBUL
TEL: 0 (212) 245 53 38/39 FAX: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307-7619

BASKI: APA Uniprint Hadımköy Asfaltı Ömerli Köyü Mevkii 34555 Hadımköy / İstanbul 0(212) 798 28 40
GENEL DAĞITIM: DPP - 0(212) 622 22 22 ABONELİK: Yurtiçi: 99YTL Amerika: 110\$ Avrupa: 90€ Uzakdoğu: 120\$
Banka Hesap Numaralarımız: Yapı kredi Bankası Parmakkapı Şubesi, YTL: 81217859 USD: 81345973 EUR: 81345967

Başladı ve bitti, bu kadar kısa süren bir ilişki daha yaşamadım. Eğer dekodırım iyi çalışmasaydı belki de en uzun ilişkim olacaktı. "Dekodır neki?" dediğini duyar gibiyim, karşı cinsle haşır neşir olunca gelişiyor.

ISSN 1307-7619

31 ARALIK ÇARŞAMBA
SAYI: 2009/01 No: 070
1.50 YTL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 1.75 YTL.

AKŞAMSUZ

İYİ AKŞAMLAR,
YILBAŞI AĞACI
LAZIM MIYDI
ACABA?..

YOK...

Bİ DE BENİM
ISIKLANDIRILMIŞ
HALİMİ DÜŞÜNÜN
AMA...

GELİYİM
Mİ?

YILBAŞI MESAJI

CHP, "adam kayırma ve torpil iddialarını" öne sürerek, Anayasa Mahkemesine başvurup belediyelerin öğrencilere burs vermesini engelledi. Böylelikle, CHP sayesinde, 160 bin öğrencinin bursları iptal oldu. Geçen hafta İstanbul Büyükşehir Belediyesi artık burs vermeyeceğini öğrencilere mail yoluyla duyurdu.

VIAGRA KİTLELERİN AFYONUDUR

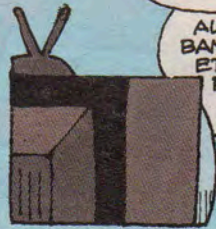
Irak'ta Taliban militanlarına karşı yürütülen operasyonlarda, CIA ajanlarının, aşiret liderlerine istihbarat karşılığı Viagra dağıttıkları ortaya çıktı.

YAN HAYIR, ORDAN DEĞİL. ŞURDAN, ŞU TARAFTAN...

Bahkesir Müftülüğü'nün resmi internet sitesinde de yer alan ve camilerde okunan hutbede, "Bazı Müslümanlar aslında bizim dinimizle, örf âdetimizle, uzaktan yakından hiç ilgisi, alakası olmayan yılbaşı rezaletleri ve karnavalına katılmak için bütçe hesabını yapmaktadırlar" denildi.

"BEN İYİ BİR MÜSLÜMANIM YILBAŞI GEÇESİ ÇEKİYATTA OTURUP BİR KİLO MANDALINA YEDİM VE SÜHEYR-BEHZAT UYGUR İKİLİSİNİN NEŞE DOLU PROGRAMINI İZLEDİM..."

ALLAHIM BANA YARDIM ET, ÖLÜYORUM SIKINTIDAN!

Beşiktaşlı yönetici İhsan Kalkavan, "Galatasaraylı futbolcuları Fettullah Gülen'e götürdüm. UEFA şampiyonu oldular." diyerek 2000 yılında kazanılan kupanın asıl sahibini açıkladı.

MASKELİ PARTİ

Yeni Parti'nin 1. Olağan Kon-gresi'nde Tuncay Özkan genel başkanlığa seçildi. Partililer kongrede başkanlarının maskesini taktılar. Yüzlerce Tun-cay, el ele tutuşup "zulme ve haksızlığa karşı direneceğimize" yemin ettiler. Kongre bitiminde Tuncaylar evlerine dağılırken, gerçek Tuncay Özkan cezaevindeydi...

Papa 16. Benediktus, eşcinselliğin dünya için yağmur ormanlarının kaybolması kadar büyük bir tehdit olduğunu söyledi. Vatikan'ın çevreci ama homofobik papası hayırlı olsun. Ve hemen yaşlansın kendisi. Biz zor hareket eden, konuşmakta güçlük çeken papa görüntüsünü seviyoruz. Oyle alıştık...

EVET DOĞRU, HER TÜRLÜ İZAM-I ATARIM BU SÖZÜN ALTINA!

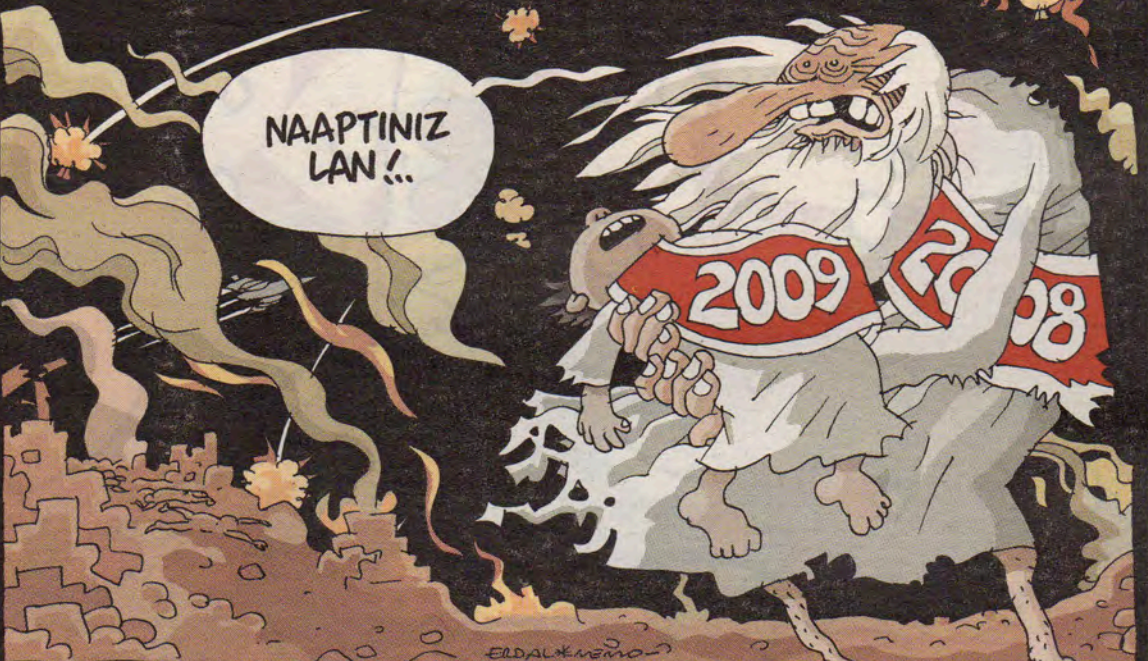
2008 YILI TÜBİTAK ÖDÜLLERİ TÖRENİNDE, ABDULLAH GÜL TARAFINDAN ATANAN TÜBİTAK BAŞKANI PROF. DR. NÜKET YETİŞ, GÜL'Ü ATATÜRK'E BENZETEREK ÖVDÜ: "ABDULLAH GÜL, ATATÜRK'TEN SONRA BİLİM VE TEKNOLOJİYE EN ÇOK ÖNEM VEREN CUMHURBAŞKANIMIZDIR." YUH ARTIK! PROFESÖRÜN MİNNET BORCU, HİÇ ZORLANMADAN YALAKALIK ÇİTASINI AŞMIŞ. SÜRTÜNME: 0

Hayatta en hakiki mürşit ilimdir, fendir... K. Atatürk

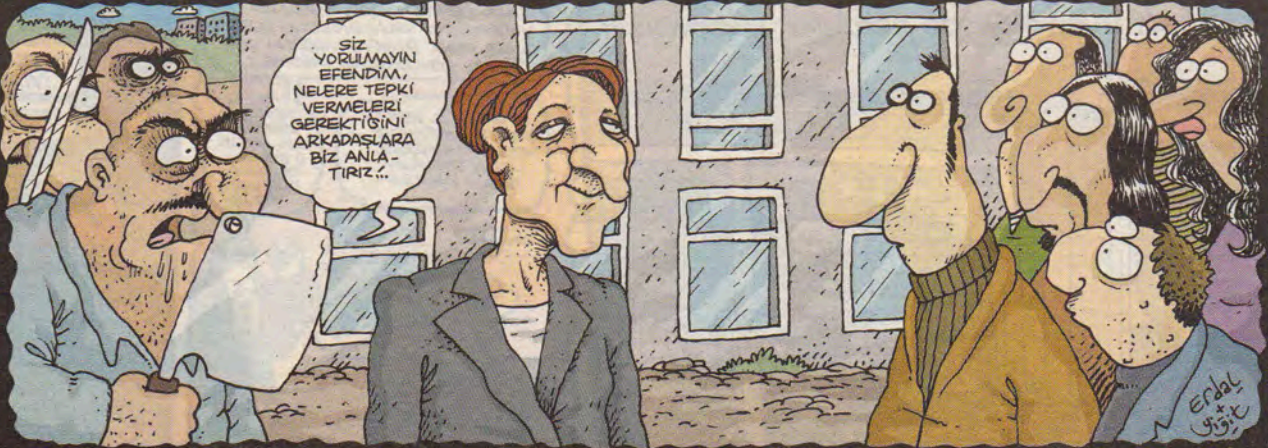

HOŞGELDİN 2009

Dünya 2009'a acımasız bir savaşla giriyor. İsrail bombardımanı altındaki Gazze şeridinde 350'nin üzerinde sivil hayatını kaybetti.

Marmara Üniversitesinde 40 kişilik satırlı grubun saldırısına uğrayan öğrencilerin protestosu üzerine konuşan rektör Necia Pur, "Saldırıya tepki vermeniz güzel ama neden sadece bunlara tepki veriyorsunuz? Neden Ermenilerden özür dileyenlere de tepki vermiyorsunuz?" dedi.

KAÇ YIL OLDU?

- Deniz Baykal, "Halk %50'nin üzerine çıkarmayarak AKP'yi de uyarmıştır!" diyeli 4 yıl...
- Konya'da bir markette avokadonun yanında kullanma kılavuzu verilili 6 yıl...
- "Kim 500 Milyar İster" yarışmasında, "kültürel" bir ses tonuyla "Evladım bırakacağım en büyük mirasım 20 bin ciltlik kütüphanemdi." diyen yarışmacı, ilk soruda eleneli 7 yıl...
- Show TV'nin, 3 boyutlu yılbaşı programı yayınlanacağını duyurmasıyla, binlerce insan, gazete bayilerinde satılan karton çerçeveli 'özel' gözlüklere hücum edeli ve akşam ekran başında hayal kırıklığına uğrayalı 12 yıl...
- Tayyip Erdoğan, "Milli piyango zulümdür." diyeli 14 yıl...
- Kenan Evren'in emriyle, Ankaragücü birinci lige çıkarılalı 27 yıl...
- Hitler, görme, duyma gibi sorunları olan engelli Almanların kısırlaştırılacağını söyleyli tam 75 yıl olmuş...
- Serdar Ortaç, "Aslında 'Padışah' şarkımı Sibel Can yerine Ahmet Kaya ya da Selda Bağcan'ın söylemesi daha uygun düşerdi. Çünkü nakarat bölümünde epey bir sosyalizm vardı" diyeli... kaç yıl oldu bilen varsa haber etsin (acil)...

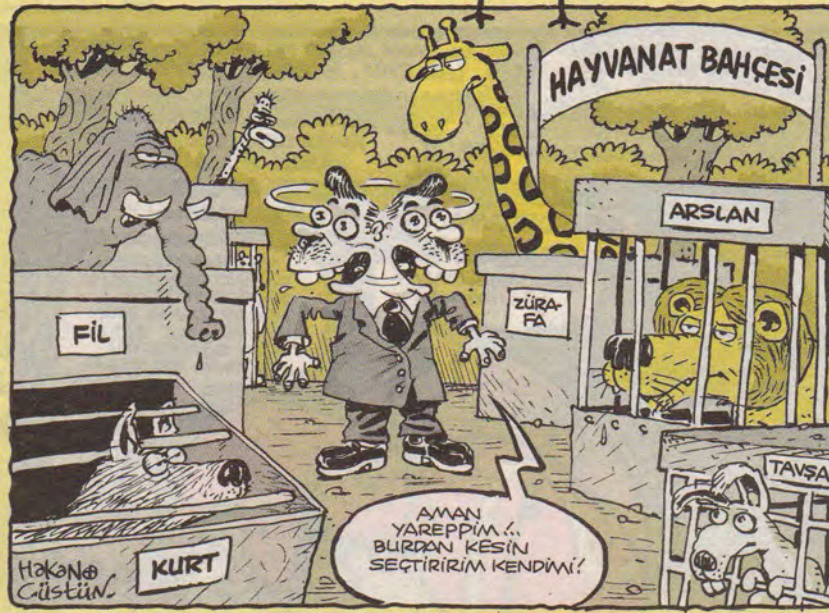

Psikolojiktir, teğet geçer denen ekonomik kriz işadamlarını intihara sürüklüyor.

UYKUSUZ

İstanbul Beylikdüzü'nde bir kümeste 10 seçmenin kayıtlı gözüktüğü ortaya çıktı. Kümesteki seçmenler 6 tavuk ve 4 horoz'dan oluşuyor.

Kriz...

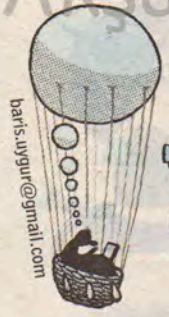

GÜNDEMSPOR

- Faşizm virüsünün bulaşıcı olduğu ve Naziler'den İsrail Devleti'ne geçtiği açıklandı!..
- Tayyip Erdoğan'ın Melih Gökçek'i punduna getirip Malkara belediye başkanı yapacağı ileri sürüldü!..
- Maymunlardan manifesto: 'Darwin'i kınıyoruz, Bush bizden gelmiş olamaz!..'
- Zeki Sezer'in küçüklüğünde çocuk yıldız olduğu ve 'Zekicik' adlı iki filmlik seride başrol oynadığı öğrenildi!..
- Tuna Kiremitçi, gamzelerini Zerrin Özer'e hibe etti!.. Az sonra...
- Ahmet Selçuk İlkan'dan Kafka'ya şok eleştiri: 'Bir insanın böceğe dönüşmesini şiirsel bulmuyorum!..'
- Tito'nun 'Ölürsem kadraja girmek istemem' adlı singili ya çıktı ya çıkmadı!..
- Mozambik tarihinin ilk oral seksi yapıldı!..
- Doç. Efe Gültekin'in 'İnat: Algıda Keçicilik' adlı konferansı Vaniköy Palas Pandiras Hotel'inde!..

Eylem yapan işçilere polis müdahalesi!
İŞÇİLERİMİZİN YENİ YILI KUTLU OLSUN!

akıl fikir efisi

Barış UYGUR

düşünüyör ya, ben aksi fikirdeyim. Bana kalırsa bunlar bebek gibi adamlar, pırl pırl da kafaları var. Ancak bir "bebek kafası" o denli alakasız şeyi birleştirir, sapla samanı birbirine karıştırır. Dikkat edin, bebekler de büyürken gitgide daha az şaşırır hale geliyorlar, sonra da bize beniyorlar zaten. İşte demem o ki komplo teorisyeni abiler de genellikle bebek gibi oluyor bana göre. Çocukları kızıyor ama ben seviyorum. Bebekleri de seviyorum.

Teğet meğet diye geometri dersi vermek yetmez. O noktada önemli olan fizik. Medem ki matematik dünyasında bir soyutlama yapıyoruz bu kriz hususunda, kafası azıcık basan adam bilir ki, bir şeyin "teğet" geçmesi, çarpması ve hatta dokunmadan geçmesinin doğuracağı hasar o "şeyin" hızına ve kütesine falan bağlıdır. Danışmanlar arasında fizik bilen yok anlaşılan.

O "şeyin" hızı ve kütesi hakkında kiliselerin, 40 yıllık FED başkanının falan nasıl ağız değiştirdiğine bakarak fikir sahibi olabilirsiniz.

Ben krizi, lisedeki kızların kalem kutularından anlarım arkadaş. Ne zaman ki şekilli kalem miktarı azalır, sırında biçiminde, çiçek şeklinde, yazan yazmayan, renkli oyuncaklı onlarca kalemden eser

kalmaz, o zaman krizin dibine vurduk, daha kötüsü olamaz derim.

İnsan bu kadar kalem meraklısı kızdan daha çok yazar çıkmasını bekliyor. Hatta çıkmalı da. Ama demek ki hala kadınların önünde bir takım engeller var. Yoksa o kadar kaleme bu kadar kadın yazar çok az.

Lise dedik, oradan gidiyorum; hani bir arka sıra olgusu vardır. Sınıfın haylazı, kuntizi arka sırada toplanır derler. Bence en ön sıranın bir arkası, hayli "low profile" (okura sözlük ödevi: low profile) sergileyen eşsiz bir gizlenme yeridir, kuntizlikten kendini alamayan arkadaşları uyandırmak isterim. Keriz gibi en arka sıraya doluyorsunuz, hocanın dikkati de orada toplanıyor. Hayır ondan sonra şu meşhur itirazınız var: "Hocam herkes konuşuyor ama siz bir tek bana kızıyorsunuz!" E yavrucuğum arka sırada oturuyorsun, daha ne bekliyordun? Bakın tarif ediyorum, en önün bir arkası, tercihen öğretmen masasına yakın bölümde. İster uyu, ister bulmaca çöz, ister arkadaşınla yarenlik et.

Ha bana sorarsanız en iyisi derste ders dinlemek, hocanın söylediklerini not almak ama sen illa haytalık, haylazlık peşindeysen diye yazdım bak, sonra karne vakti ne olur ben karışmam.

Verimlilik bahsinde bir dikkat programımız vardı. Persil Supra adamının erken dönem versiyonu diyebileceğimiz bir adam, kendi halinde bir ailemin evine destursuz giriyor, evde yaşayanlara veriyor veritiriyordu.

Misal tıraş olan adama "Suyu akıtma, tıraş kabını kullan" diye çıkışıyor. Ona tamam hadi, eyvallah. Yalnız evin hanımına bir çıkışı var ki akıl alır şey değil: "Mutfaktan masaya tabakları taşıırken tek tek götürmek yerine, hepsini bir tepsiye koyup öyle

götürün! İkide bir gidip gelmeyin!" Yahu adam, sen ruh hastası mısın? İnsanların evine Şam şeytanı gibi girdiğin yetmiyormuş gibi kalkıp bir de akıllar veriyorsun. Sana ne yahu? Ama her şeyden önemlisi benim takıldığım nokta şu, bu nasıl bir devlettir ki, vatandaşlarına tepsi kullanmayı salık veriyor böyle? Devletin ödevi, vatandaşları tepsi kullanmaya zorlamak mıdır? Bu mudur derdimiz gücümüz? Vatandaş tepsi kullansın!

Aklımda Kaldığı Kadarıyla:

Dünya Tarihi!

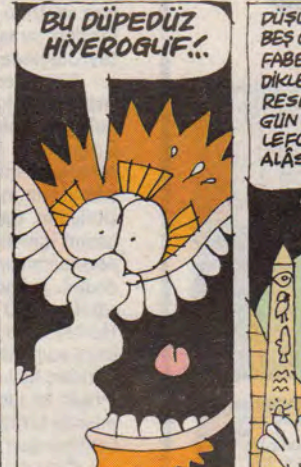
2. Bölüm: Mağara Resimleri

Geçen hafta tarihi yazıyla başlattık ama bir de mağara resimleri var. Nedir, evvel zaman içinde erkek hayvan avlıyor, kadın da bitki topluyordu. Elbette en iyi hayvan avlayan kabilenin gödesi, genç kızların sevgilisidi. Bildiğiniz rock star yahu. O zamanlar genç kızlarımız en çok mamut avlayana tav oluyordı (Düşünün bir, koca bir mamut nesli bu ispat çabası yüzünden yok oldu gitti, olan mamuta oldu. Hâlbuki güzel hayvandır mamut. Filden sonra tek geçerim.)

Bu esnada elbette kabilenin hanımları en iyi avlanana tav olurken, av peşinde koşamayanı, yok yanlarını ağrıyıyor, vay efendim ben kan görmeye dayanmam diye arazi olanı ne yaptı?

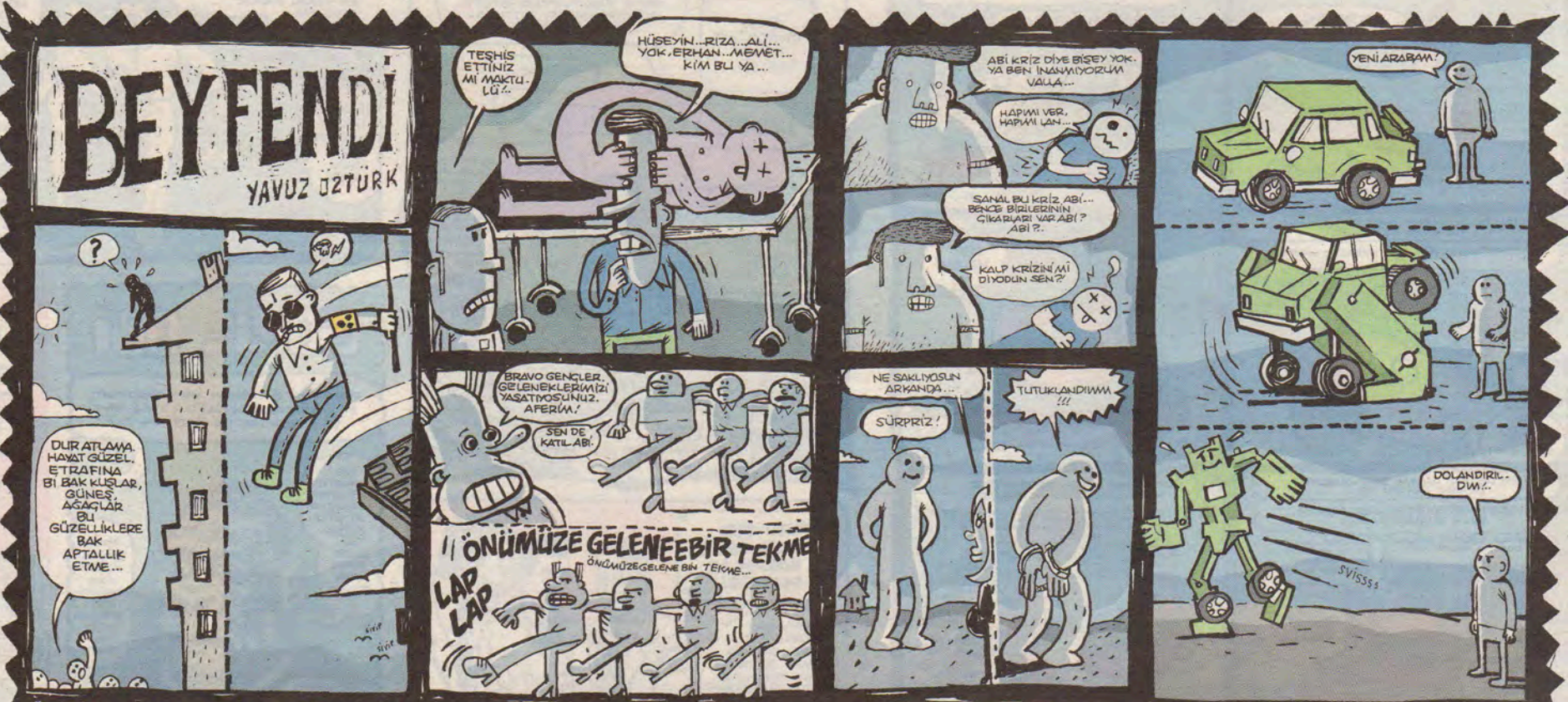
Muhtemelen evvela "bütün iki lokma da ben dişleyeyim" diye avcılara yalakalık olarak "abi çok kral adamsın geçen gün nasıl indirdin koca mamutu, bak ben olayı kendimce resmettim" dedi, çiziktirdiklerini gösterdi. Avcı da, mamut peşinde koşmaktan akli çakallığa çalışmıyor, çağırır hanımları, böbürlenmek için bu çiziktirmeleri gösterdi. Tarihin ilk "ay ben çöp adam bile çizemem" reaksiyonu o gün verildi ve olayları resmeden kolpalcı gördü ki bu işte ekme var. Verdi kendini resme.

Dolayısıyla mamutun peşinde koşarken, meyveyi bitkiyi yerken medeniyete bir açılım oldu denebilir. Denemeyebilir de tabii, dediğim gibi aklımda kaldığı kadarıyla. (İsrarla: kaynak karıştırmak yok!)

Cihan Ceylan

Aksamıfasi

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

DÜNYA BİR SAHNEYSE KULİS NERESİ?!

OCAK: Yusuf Ziya bey aradı... Film yapımcısı... Her nedense ofisinde değil, bir pasajda buluştuk... 'Senaryo yazar mısın?' diye sordu... 'Var elimde bi senaryo' dedim... 'Nasıl bişey?' dedi, 'Bi ülke var, bi adamı istemiyo, öyle bişey' dedim... 'İlginç' dedi, çayından bi yudum aldı, 'Siktiret şimdi onu bunu, güzel bi para var, bu hikayeyi yaz' dedi... 'O ne?' dedim... 'Güreşçi hikayesi' diye fısıldadı... 'Ata sporu' diye gene fısıldadı... 'İyice fısıldayarak 'Fon var' dedi... Biraz sonra ikiz kardeşi Ömer Faruk bey de geldi... Sonra üçümüz meyhaneye gittik... Yolluklar içilirken 'Eski bir pehlivan kilo verir ve meydana geri döner, şampiyon olur' dedim... 'İkisi aynı anda 'On numara' diye bağırıldılar... Ömer Faruk 'Kim oynar pehlivanı?' diye sordu, 'Bulut bey oynarsa şahane olur' dedim...

ŞUBAT: Bulut bey, hikayemi beğendi... Tiyatro oyuncusu... Hem iri yarı, hem de müthiş bi ses tonu var... Tam eski pehlivan... Bulut bey, ben ve ikiz yapımcılar, Ortaköy'de buluştuk... Tokalaşıp anlaştılar... 'Yazın çekicez abicim, yalnız sizin bi 20

kilo almanız lazım' dedi Yusuf Ziya... 'Alırız, gerekirse alırız, sanat bu' diye coştı Bulut bey... Ömer Faruk aniden 'Hikayede seks az, hatta seks yok, seks olsun hikayede' dedi bana... Yakın mesafeden durmadan seks diye konuşması çok gıcık... 'Bu daha sinopsis' dedim... 'Ben aslen Sinopluyum' dedi Bulut bey... Nisan ayında avansların ödenmesine ve benim film tretmanını yetiştirmeme karar verildi... Bulut bey bi ara 'Dünya bir sahnedir' dedi, içimden 'Hah' dedim...

MART: Ömer Faruk bey aradı, 'Seks sahnesi ekledin mi' diye, 'Pehlivan gençken, sevgiliyle, gece yarısı, er meydanında sevişiyö' diye o an salladım... 'On numara' dedi... Aynı gün Bulut bey de aradı, beş kilo almış...

NİSAN: Aynı dörtlü, bi de Yeşim diye bir kız, ocakbaşında buluştuk... 'Yeşim'de büyük potansiyel var, o da oynasın bence filmde' dedi Ömer Faruk... 'Bakarız abi, kısmet' dedi Yusuf Ziya... Hakaten de avanslar yatmıştı, Bulut bey ve ben, dışardan hemen

farkedilecek şekilde mutluyduk... Bulut bey sekiz buçuk kilo almıştı... 'Haziran sonu temmuz başı' gibi senaryonun bitmesine karar verildi... 'Gençliğini oğlum oynasın' dedi Bulut bey, 'A, tanıyorum ben Ogan'ı' dedi Yeşim, rakıyı ve şalgam suyunu kafaya dikti Ömer Faruk bey...

MAYIS: İki gün üstüste Bulut beyle buluşup oyun seyrettik... Bi tanesine Ogan da geldi... Oyun arasında Ogan gitti, Bulut bey öfke duydu... Oyundan sonra Cibali'ye gidip içtik, on yedi kilo almış... 'Tansiyon dışında keyfim iyi' dedi...

HAZİRAN: İkiz yapımcılar ve ben, Yusuf Ziya'nın Kınalıada'daki yazlığına gittik... 'Senaryoyu bitirmen için sessiz ortam hazırladık' dediler... 'Senin için en uygun ortam' dediler... Ortam lafından soğuttular... İki gün sonra Yeşim geldi... Yeşim yüzünden kardeşler tartıştı, Yusuf Ziya Burgazada'ya geçti... Yeşim 'Hiç birbirine bu kadar benzemeyen ikiz görmedim' dedi, Ömer Faruk 'Benzeriz aslında' dedi... İçimden 'Piıııı' dedim...

TEMMUZ: Hala a kilo almış...

AĞUSTOS: Hala a gittim, Burgazada-senaryoyu konuşul bitecek?' diye sord aşığ oldum abi, ayr bey dediğim adama aşığ mı?' diye soru sustu, sonra 'Y.rağ olsun' dedi.... Bulu vermiş, ideal kiloya

EYLÜL: Senaryo b ikisi de 'On numara diye sabırsızlanıyo.

EKİM: İkizlerin te iyice huzursuzlandı aldım arkadaşım' c kayıp, bi dizide iş

KASIM: Tophane'e konusunda belirsiz Bulut bey çok huzu şişmanladı' dedim... Sonra Ömer Faruk dedi... Yusuf Ziya 'bağırıldı... Ömer Far tırıvrı yapıyosun' d sessiz nargile içtik. Yusuf Ziya 'yokum b bu işe girdim, kırk

fırat...

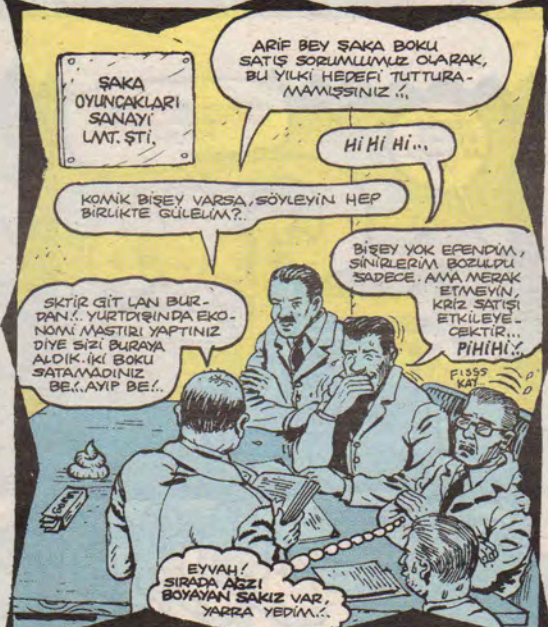
uğur gürsoy

Tribal

Çankaya

C.üstüv.

ım, Bulut bey aradı, yirmiiki

böyle ben' diye patladı bana Bulut bey...

Yusuf Ziya'yı ziyarete
azankaya'da uzun uzun
Hep anlatıyorsun, ne zaman
Aslında bitti ama Yeşim'e
yorum adadan' dedim... Hep
kez abi dedim... 'O da sana
ence aşık' dedim... Bir an
şık' dedi... Sonra da 'Hayırlısı
den cep mesajı geldi, iki kilo
ştım diyo...

ıkızler çok beğendi, ayrı ayrı
li... Bulut bey çekim başlasın
rmi beş kilo almış...

u devre dışı oldu, Bulut bey
Ben otuzüç kiloyu boşuna mı
telefonda bana... Yeşim de
uş galiba...

Yusuf Ziya'ya rastladım... 'Fon
var' dedi... 'Abi beni bırak,
lanıyo, adam boş yere
filmi mutlaka çekicez' dedi...
'Bizden hiç bi sik olmaz'
alimi bozma ulan' diye
iki yıldır ofisimiz yok lan, ne
gitti... Yusuf Ziya'yla sessiz
m o sırada Bulut bey aradı,
şareti yaptı... 'Sana güvendim,
aldım ulan, n'apıcam şimdi

ARALIK: Bulut bey, her yerde beni arıyomuş. Aldığı
kilo elliye çıkmış... Bi kere Mis Sokak'ta gördü beni,
peşimden koştu, kaçtım... Şişmanlıktan çok da
koşamadı... Tikanıp orda bi sandalyeye oturdu...
Köşeden baktım, mendille boynunu siliyordu... Eve
gittim, Yeşim'in oynadığı diziyi seyrettim... Bombok
bi diziydi...

birinci eski

bi de

sen
sorunlu coğrafyanın haritası

olduğun yetmezmiş gibi
bi de
yanlış ölçük

sen
hayal taklidi yapan gerçek

on madde

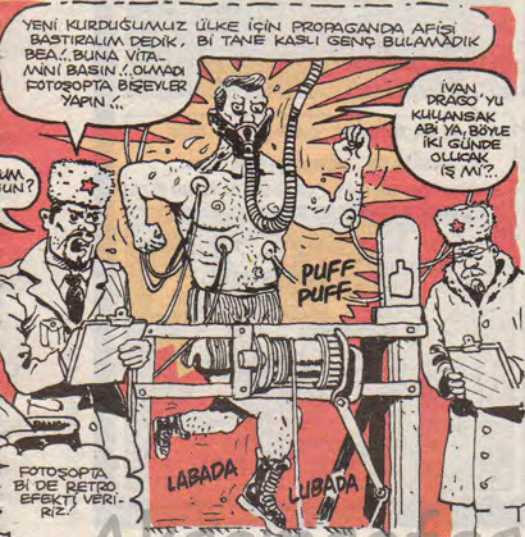
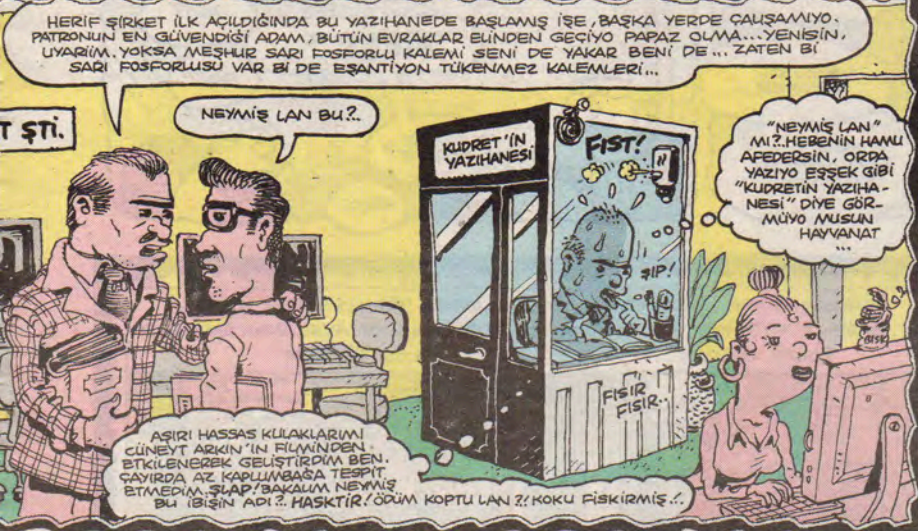
dalgın kalbi
madenlerini işletmeyen toprak
yenik takımın soyunma odası

dalgının ezbinde on madde
sevgisiz yaşayabilme sanatı

V.Ö. - Türkçe Sözlü Hafif Komik

* 3 Ocak Cumartesi, Kafe Presto, Valikonagi, 22.00 (0212-2915825)

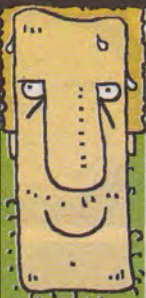
* 6 Ocak Salı, Yunus Emre Kültür Merkezi-Ataköy, biletliler Biletix'te. (Hah!)

ÖNEMLİ NOT: BU ÖYKÜDE ENDER YILDIZHAN' I RUTKAY AZİZ SEBİLENDİRMEKTEDİR. O DUYGUYLA OKUYUN...

YİĞİT ÖZGÜR

Deniz
+ler

YERALTI ÖKÜLERİ

“ dilli kaşarlı ”

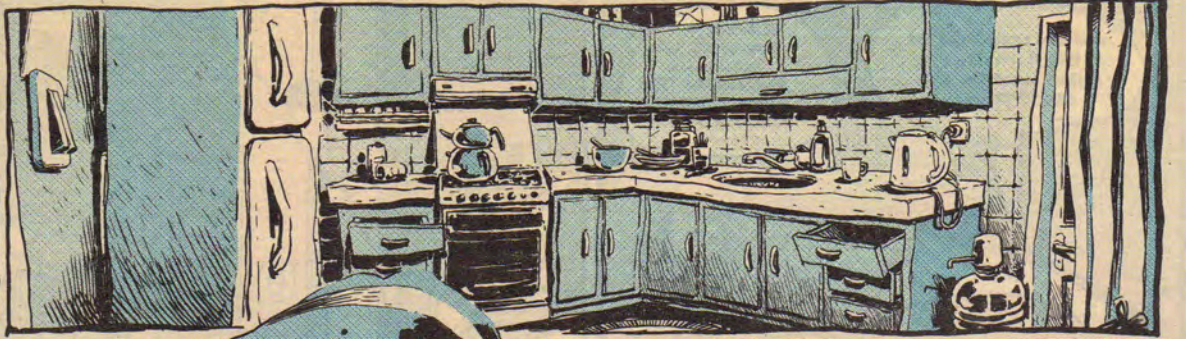
ERSİN
KARABULUT

GÜZEL Bİ SABAHTI...SEVGİLİMİN EVİNE GİTTİM,BÜTÜN GECE ÇALIŞMIŞ GARIBIM,
PEK DE VERİMLİ OLMAMIŞ. SABAH KAHVALTIYI YEMİŞİM AMA BENİ GÖRÜNCE
NEŞESİ YERİNE GELDİ...Bİ ÖNCEKİ GÜNDEN BERİ BİŞEY YEMEMİŞ,NAST ÜZÜLDÜM...

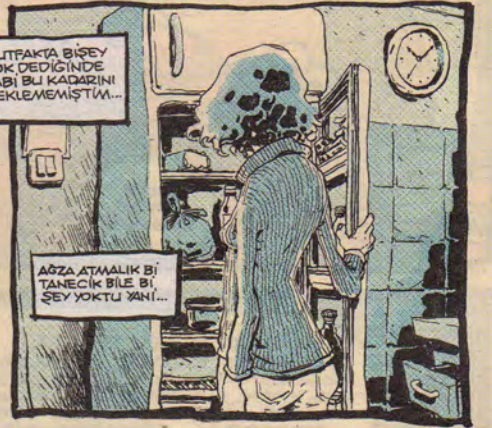
TATLIM
UZRAŞMA
BOSUNA ŞİMDİ
KAHVALTIYLA,
ZATEN MUTFAK
TA HİÇBİŞEY
YOK...

ŞŞ,SEN BANA
BIRAK,YAŞLAN
ARKANA DİNLEN,
BİRAZDAN HAZİR.
LARIM Bİ
ŞEYLER...

MUTFAKTA BİŞEY
YOK DEDİĞİNDE
TABİ Bİ KADARINI
BEKLEMİŞTİM...

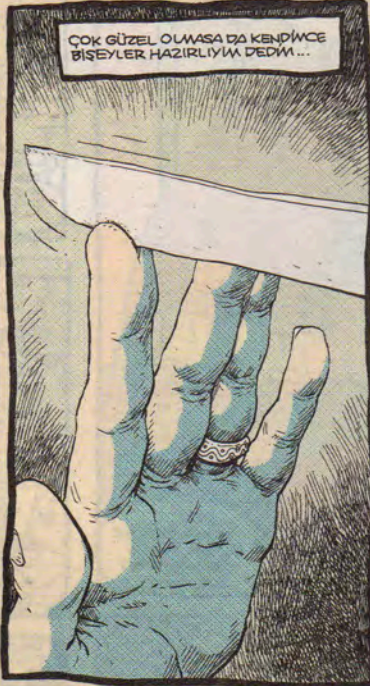
AĞZA ATILMAK Bİ
TANECİK BİLE Bİ
ŞEY YOKTU YANİ...

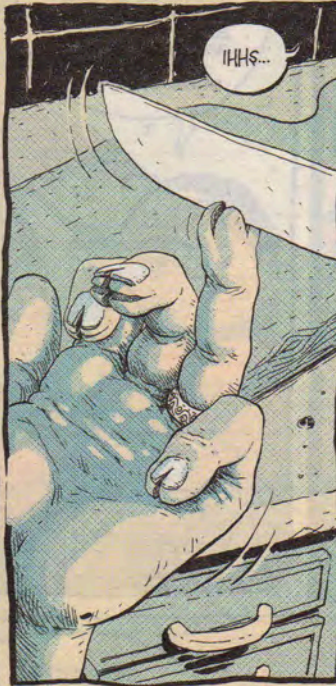
ÇOK ÇALIŞMaktan hep...ALISVERİŞE BİLE
YAKTI OULMU BİTANEMİN KİYIMAM...
ÇIKIP SOSİS FİLAN ALSAM DİYE DÜŞÜN
DİM,SOSİSE SALAMA ÖYLE ŞEYE BAYILIR.
AMA HADİ DEDİM ÇOK ACIKMIŞ...
HAYIR VÜCUDU İFLAS EDİCEK Bİ GÜN
BEN ONDAN KORKUYORUM...

ÇOK GÜZEL OLUSA DA KENDİMCE
BİŞEYLER HAZIRLIYIM DEDİM...

İHH...

"4 TANE YETER BEN ACIKMA..
DİM DAHA ZATEN..."

"YUMURTA OLSA ÜSTÜNE YUMURTA SEYAPARDIM
AMA OLMAVINÇA ARTIK İDARELİK BİŞEY..."

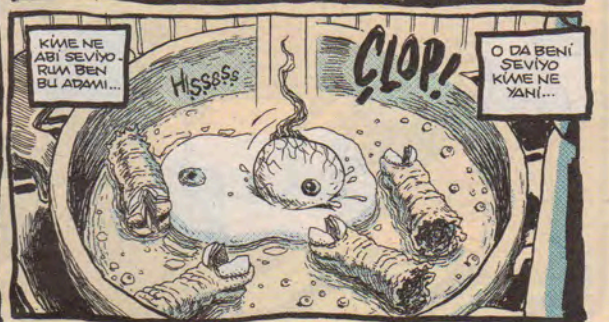
ÇLAP

ANNEM BENİ O HALDE GÖRSE NE BİÇİM KIZARDI,HELE TUĞBA GÖRSE
VAR YA AĞZIYA SIKAR YANİ...O ÇOCUĞA ÇOK FAZLA DEĞER
VERİYOSUN FİLAN DİMP DÜRLÜYO ZATEN,HASTA EDİYÖ BENİ...

KİME NE
ABİ SEVİYÖ
RUM BEN
BU ADAMI...

ÇLOP!

O DA BENİ
SEVİYÖ
KİME NE
YANİ...

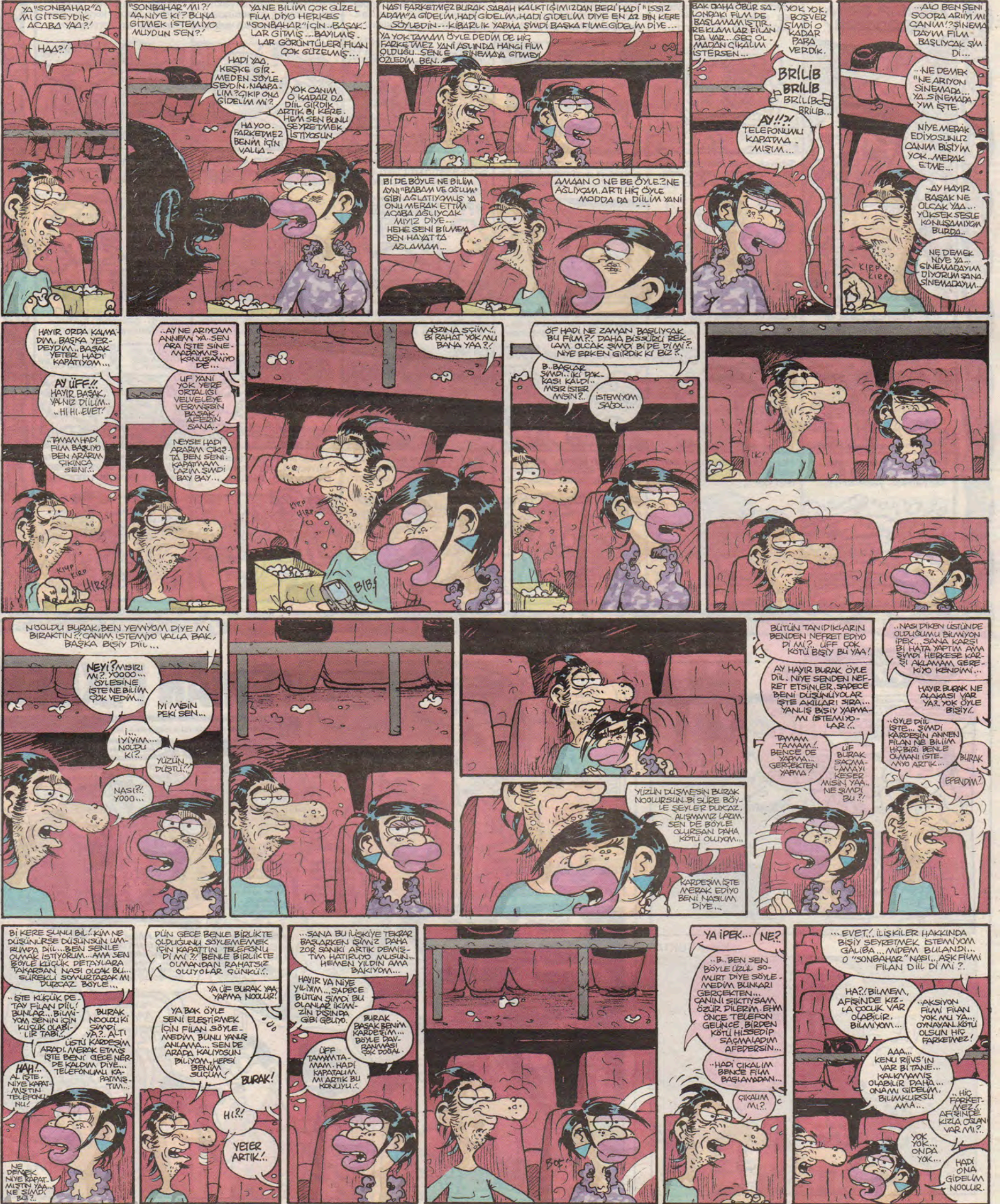
Uğur Gürsoy

ama arkadaşlar iyidir

CHAN KILIÇ

PRENSİPLERİM VARDIRRR!

Orun gözünde hala bi çocuk kalmamış da, benimkindede hala dededir...

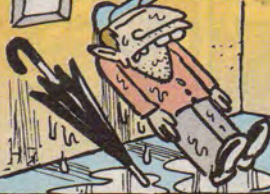
Bolu'da mahsur bile kalsam illa dilimle kartanesi yakalarım...

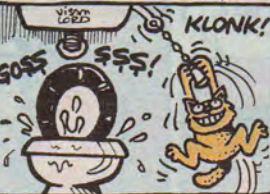
Evde kahve kalmamış, sa uykumu kibrit çöpleriyle açarım...

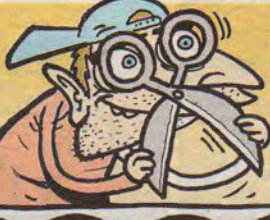
Semsiyemle, beraber islanırsız yağmurda, beraber kütürüz Salonda.

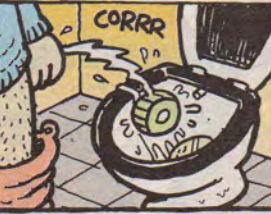
Kedimin tuvalet eğitimine verdiğim önem hiç bişeye vermem..Aferin!

Hayata bakış açımı sık değiştirim..Bazen dedemi küflü terzi şeyinden.

Koku gidericiye isabet, lzyip işemessem,kendimi işemiştin saymam.

Naz zaman terk edilsen, gidenin ardından son bir kez götüne bakarım...

Prensip olarak veda, laşmaları ve adres ta rif etmeden becerenem.

"Buradan açınız" yazıp oradan açılmayı Cokomele diş turnak delirim.

Ağızına kadar dolu çöptü, nekesini dökmeye üeerip hunharca preslerim.

Saşımaktan tiskinirim, ama şaşım mı tam şaşırım... (Böyle duvar saati gördüm)

Çat pat bilsem de konuşmam, çünkü beni Fransızca tutar...

Aylık acısını alsın diye kendimi galonlarca çikletli milkşeyke vururum.

Manitadan kalma yakın, sak makyaj aynasından her göz tıçmadan yatmam.

Hala annemin okula gönderirken yaptığı gibi sıpsıkı giyinip çıkarım.

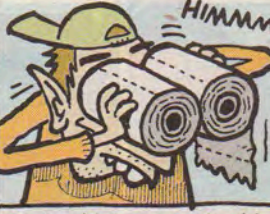
Yeni saatin gecenin ses, sizliğinde ayı gibi gürültülü çıkmasına gıcığımdır.

Artık mideden tesir etmediği için kahveyi damardan alırım...

Tuvalet kağıtlarından dürtün yapıp kortsuların bokluklarını rontlorım.

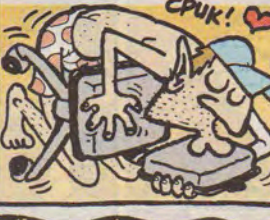
Orda olduğuna emin olduğum bişeyi bulamayışının efektini duyarım bi an.

Tartışırken dedemin ettiği şahane küfürleri aklımda tutarım...

Çizmeye başlamadan önce bürositümle saışmsssem kendimi çizmiştin saymam.

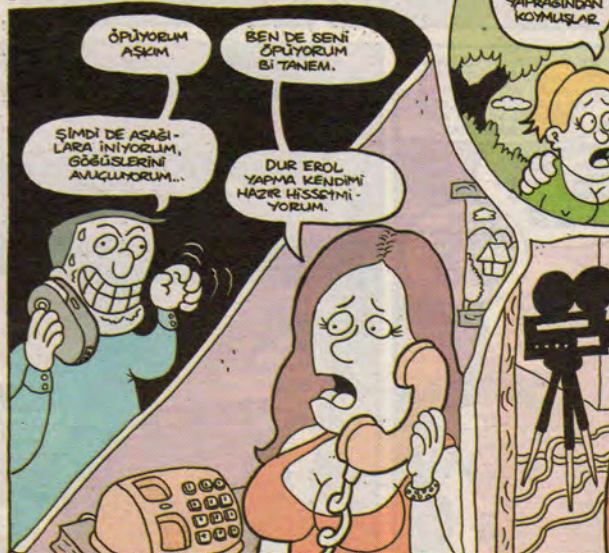
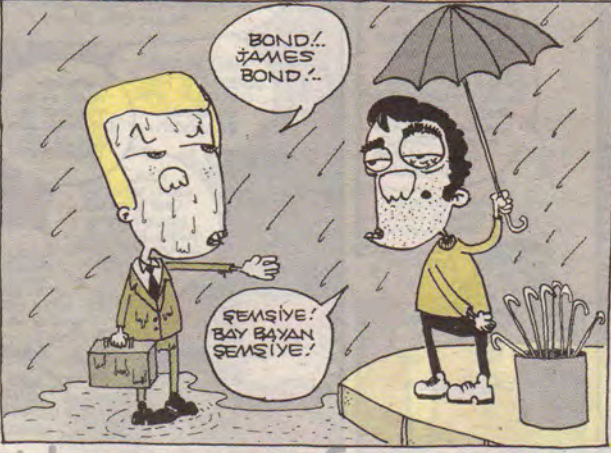
HOBİN SKEM! NE YAAA!

Gelen Kutusu

Furkan ÖZÇOBAN

Hakan KURTAS

FERHAN PEKMEK

UYKUSUZ

İMZA GÜNÜ

10 OCAK 2009
2. ÇUKUROVA
KİTAP FUARINDA
ADANA'DAYIZ

Tüyap Fuar Alanı
Uykusuz Dergisi Standı

10 Ocak
2009 Cumartesi.
13:00 - 17:00

KİTABI

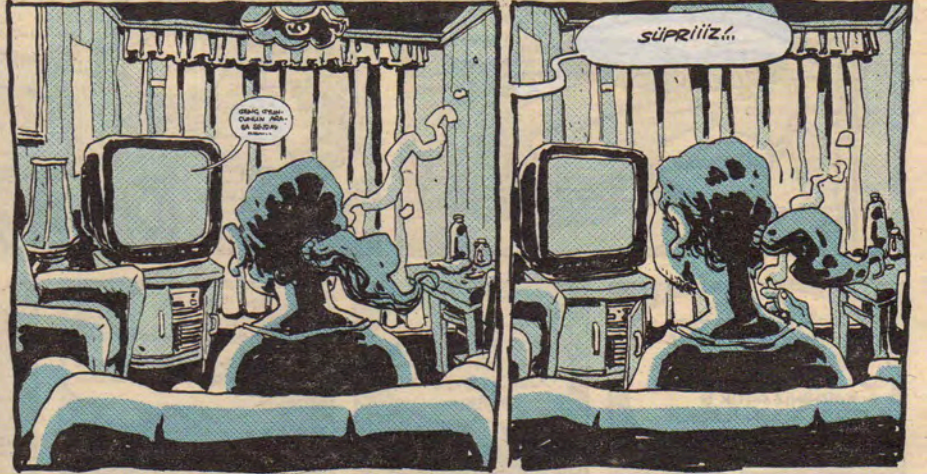
**YILBAŞINDAN
SONRA!**

UYKUSUZ

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizimin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 31 Aralık 2008 | Sayı: 070
Haftalık Yaygın Süreli Yayıncı

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ ve YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Uğur GÜRSOY

ÇOK GÜZEL Bİ SABAH!

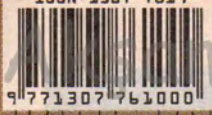
GRAFİK: Fırat YAŞA - Evrim GÜVENÇ - KALİGRAFI: Şevki Sayışman
İşletme ve Satış: Nuri AÇAR (nuri@uykusuzdergi.com) - Halkla İlişkiler ve Muhasebe: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com)
Asmalımescit Mah. Şehbender Sok. No: 4 Kat: 2 Daire: 3 Beyoğlu / İSTANBUL
TEL: 0 (212) 245 53 38/39 FAX: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307-7619
BASKI: APA Uniprint Hadımköy Asfaltlı Ömerli Köyü Mevki 34555 Hadımköy / İstanbul 0(212) 798 28 40
GENEL DAĞITIM: DPP - 0(212) 622 22 22 ABONELİK: Yurtiçi: 99YTL Amerika: 110\$ Avrupa: 90€ Uzakdoğu: 120\$
Banka Hesap Numaralarımız: Yapı kredi Bankası Parmakkapı Şubesi, YTL: 81217859 USD: 81345973 EUR: 81345967

OTİSABİ

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

07 OCAK ÇARŞAMBA
SAYI: 2009/02 No: 071
150 YTL (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 1.75 YTL

www.uykusuzdergi.com

UYKUSUZ

İsrail öldürmeye devam ediyor!

O BAŞLATTI...

FİLİSTİN

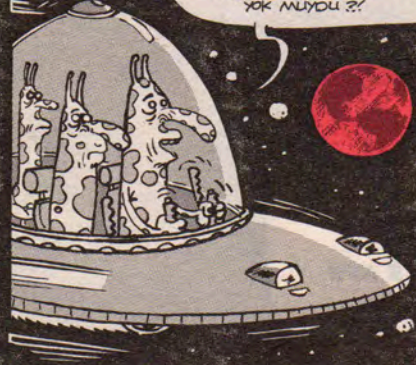
Tayyip Erdoğan, Gazze'deki katliamı şiddetle kınarken, İsraili pilotların Konya ovasındaki eğitim uçuşları devam ediyordu.

BROOOMMM

ARKADAŞLAR EĞİTİM UÇUŞLARI BAŞLADI... İSRAİL'İ SERT Bİ DİLLE ELEŞTİRMEMEYE Bİ SÜRE ARA VERİYORUM...

VAKTİYLE ŞURDA SOLDA MAVİ Bİ GEZEĞEN YOK MUYDU??

Günlerdir süren İsrail saldırılarına sessiz kalarak destek veren Birleşmiş Milletler, sonunda ateşkes görüşmeleri için bölgeye temsilciler gönderme kararı aldı.

ŞAK'ŞAK'ŞAK!

HAH, SEYİRCİ DESTEĞİ DE GELDİ, BİZ İYİCE BİTTİK ARTIK...

George W. Bush'un babası eski başkan George Bush, diğer oğlu Jeb Bush'u da Beyaz Saray'da görmek istediğini söyledi.

BİŞİYER DUYDUM

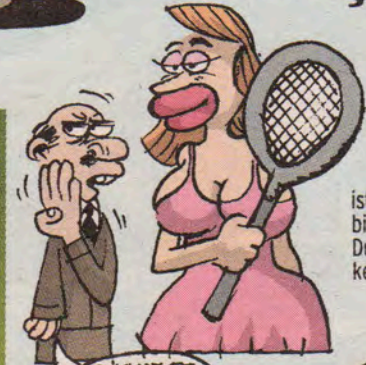
Kocaeli Üniversitesi'nde 4 öğrenci, 'suç ve suçluyu övmenin' yanı sıra 'ideolojik halay çekmek' suçundan tutuklandı.

MAARKS BİZİİM EENGEELS BİZİİM ŞAATLAASIN KAPİTAALİZİİM

MAÇ SAYISI

Adana Çukurova belediye başkanlığı için AKP'den aday adayı olan Kerim Şahin, aday gösterilip seçilmesi halinde, Adana'yı Türkiye'nin tenis merkezi yapacağını söyledi ve vaadini patlattı: "Sharapova'yı Adana'da istiyorum"... Sanki şahsi bir istek gibi... Durup dururken.

DİKKAT ET MARIA... ETE GİTE MUHAB-BETE BAYI-URLAR...

KENDİNİ İYİCE KAYBEDEN

Hürriyet yazarı Rauf Tamer, Taksim'de yaşanan taciz olayları ile ilgili "Kim Bunlar" başlıklı bir yazı yazdı. Yazıda Taksim'deki tacizçileri ortaokul düzeyinde haması tutuklarla sorguladıktan sonra finali şöyle bağladı: "Polis topladı götürdü hepsini. Ne olacak? Yarın yine çıkacaklar ortalağa. Ah ah İstanbul, eski İstanbul olsaydı bilekli kabadayılar ve yürekli delikanlıları, onlara bildirirdi haddini. Neredesiniz ey, gençliğimin efsane reisleri!.. Ofırlar, Cevahirler, Sultan Demircanlar, Heybetliler, Kürt İdrisler, Nasrı Abiler, Basrı Babalar, G.Saraylı Kamil Altanlar, sizler ne asil insanlardınız yahu." (Özlediği 'reis'lerin bazılarını bildiğiniz mafya yahu.)

İNSAN

ROL KESMEK

Abdullah Gül, Türkiye'nin önde gelenlerini yemeğe davet etmeye devam ediyor. Bu seferki konuklar Yeşilçam ünlüleri. Gül, davetilerini önce bir araştırıyor, sonra onları takip ettiğini gösteren küçük, sevimli cümleler kuruyor. Böylelikle, normalde hayırla anmadığın adama tanışınca sempati duyma ve "aşlında fena adam değilmiş" sendromuna yakalanıyorsun. Dikkat edin Türkiye'nin önde gelenleri! Dikkat et Şener Şen...

ŞENER SEN KESİN CÖRÇ KULUNİ'Yİ TANIYODUR...

PESİN-DEYİM KULLU-NI...

bu yazının amacı nedir

"Tansu bu yıl evimizin yılbaşı ışıklarını yakmadı. Oysa her aralık ayında, akşamları ışıl ışıl yanan evime dönmek, bahar kadar hasretle beklediğim bir şeydi. "İnsanların işini kaybettiği, kaybetmeyenlerin de her gün kaybedecekmiş kabusunu yaşadığı günlerde ben evimi ışıklandıramam" dedi." Ertuğrul Özkök
a- Özkök, eşini övmektedir
b- Özkök, "Bana fark etmez, ben olsam yakardım" mesajı vermektedir
c- Özkök, Doğan Medya'da yeni işten çıkarmalar olacağı haberini vermektedir.
d- Özkök, alıştığımız "haz dünyası ve dertleri" temalı yazılarından birini daha yazmıştır.

LANET OLSUN içimdeki işgüzarlığa
TRT'DE YAYIMLANAN "SEN TÜRKÜLERİNİ SÖYLE" PROGRAMINDA ORHAN HAKALMAZ, "LANET OLSUN İÇİMDEKİ TÜRKİYE SEVGİSİNE" DEDİKTEN SONRA HIZ KESMEYİP "LANET OLSUN İÇİMDEKİ ANADOLU SEVGİSİNE" DİYE HAYKIRDI. PROGRAMI TEPKİ TELEFONLARI YAĞDI. VASATIN TEKRARI İŞTE BÖYLE HAKLAR ADAMI...

ORTA-LIK DURU-LANA KADAR KARANLIĞA SAKLANA-YIM...

LANET OLSUN!

Vakit gazetesi, Ankara'da yaşanan doğal gaz faciyesiyle ilgili haberi "Yılbaşı felaketi" başlığıyla verirken, haberin devamında da şunları yazdı: "İsrail'in Gazze'ye yönelik katliamına rağmen yılbaşını kutlayan duyarsız çevreler, çeşitli rezaletlerin yanı sıra facialara da sebep oldular. Ankara'da yılbaşını kutlayan kızılı-erkekli 7 öğrenci, alkol alıp sızan doğal gazı fark edemeyince gaz zehirlenmesi sonucu hayatını kaybetti."

Yeni yıla nasıl girersen bütün yıl öyle geçermiş!

UYKUSUZ

Devlet televizyonu Kürtçe yayına başladı.

KAÇ YIL OLDU?

• Müslüm Gürses, "Sen de mi Arkadaşım" şarkısındaki, "Sezar söylemişti ya, sen de mi arkadaş" sözleriyle Brutus'u 'arkadaş' yapalı 3 yıl...

• Yılmaz Morgül, "Ben Türkiye'nin Jennifer Lopez'iymi" diyeli 4 yıl...

• Savaş Ay, Maçka'daki sinema yangınında, yangından zor kurtulmuş gibi (yüzü gözü içi içinde), yaşanan faciayı anlatırken, çevredeki vatandaşlar tarafından olay yerine sonradan edildiği gerekçesiyle protesto edildi 5 yıl...

• Flash TV, Papa'ya "Müslüman ol" çağrısı yapalı 13 yıl...

• Tansu Çiller, 1944 olan doğum tarihini, TBMM'ye 1946 olarak bildirerek siyasetteki ilk yalanını söyleyli 18 yıl...

• Cüneyt Arkın'ın "Özgürlük adına kendini yakan Vietnamlının et kokusunu duyabilir misin?" benzeri cümlelerle sevgilisine insanlık dersleri verdiği "Yıkılmayan Adam" filmine, komünizm propagandası iddiasıyla dava açılalı 25 yıl...

• Milli Türk Talebe Birliği, 'rock and roll' ve 'striptiz'in yasaklanmasını isteyeli tam 52 yıl olmuş...

GÜNDEMSPOR

• İsrail devletinin firavundan beter zulümü üzerine, Hazreti Musa'ya yeni bir kavim arandığı öğrenildi!.. (Bilen bilir, Tevrat 'öldürmeyeceksin' diye başlar)

• 2009'da paraları küçülten hükümetin, 2010'da parayı yok edip halka 'tikit' dağıtacağı açıklandı...

• Yarım akıllı insanın bile, gencecik yaşta zehirlenip ölen gençlerin ardından 'yarı çıplak' diyemeyeceği bilimsel olarak kanıtlandı...

• TRT belgeselinde Hrant

Dink, Dink cinayetinin mesulleri arasında gösterildi...

• Başbakan Erdoğan 'Sadaka bizim kültürümüzde var, Allah rızası için Amerika-İsrail eksenindeki partime oy verin' dedi...

• Kürtçe kanaldan 'Diğer Ulusa Sesleniş' yapılacak mı?... Az sonra!..

• Çok şok!.. Eda Taşpınar bu sefer de kar yanığı oldu... Uludağ'da kardanadam kostümüyle gittiği partide ikoncan'a havuç sokan kim?..

• Hadise'ye özel TRT-DümTek kanalı açılacak mı?... V.O.

AKP, Madımak Otel'i'nin alt katındaki kebapçıyı, Alevi topluluğunun talebi olan "Utanc Müzesi" yerine Kültür Bakanlığı yayınlarının satılacağı bir kitabevi yapmaya hazırlanıyor.

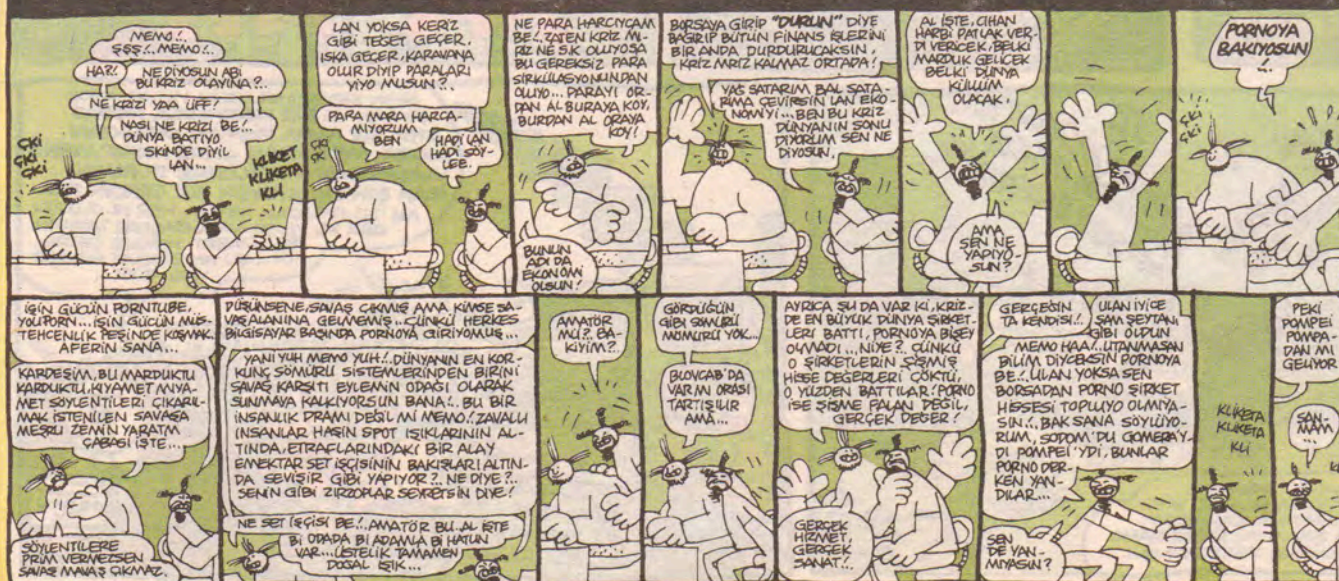

AHMET CAMBAZ

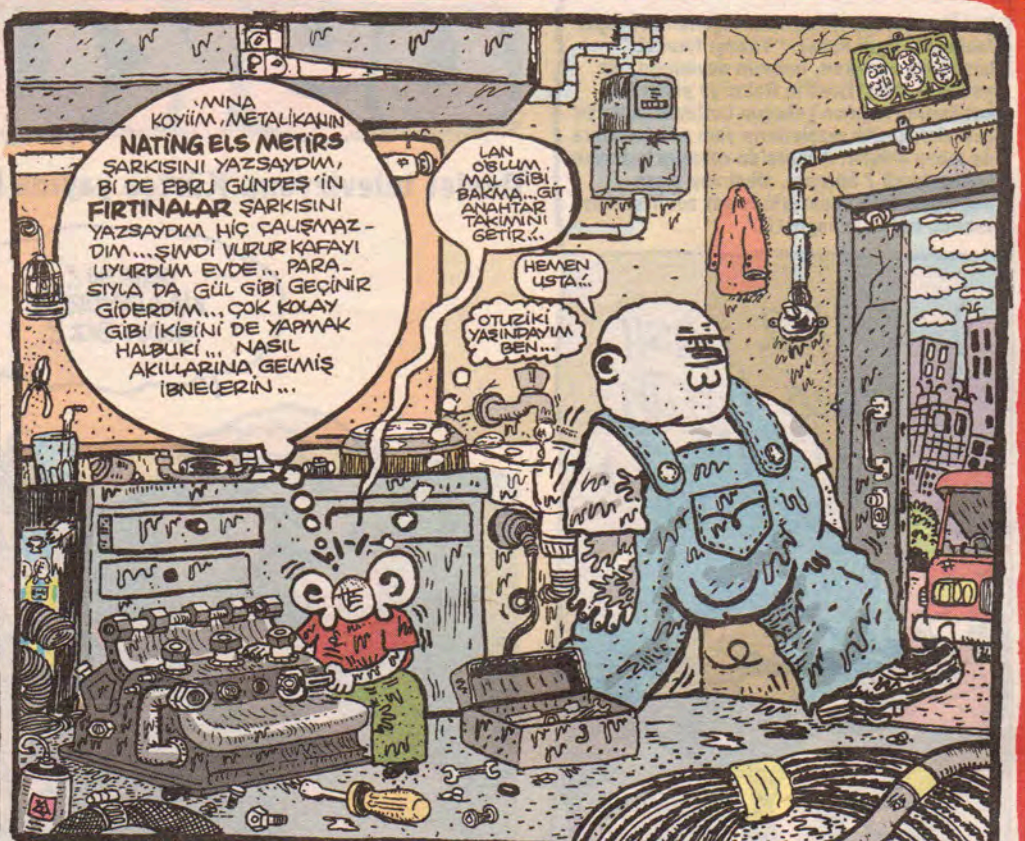
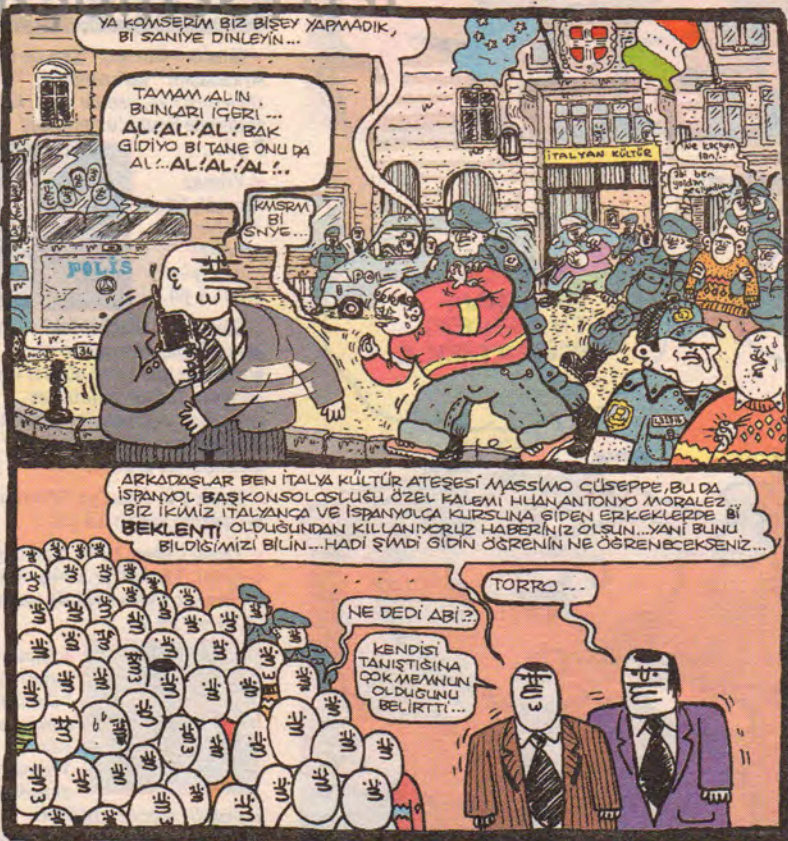
KATILMIYORUM!

BARİŞ UYUŞUP VE MEMO TEBELLİFİLER

ADAMLAR

bu isimleri. Hayır, bizim kalbimizi kırmamak için midir onu da tam çözemedim; tutturmuşlar bir "ay ben baby face erkek sevmem" ay ben öyle çok yakışıklı erkek sevmem". Hayır ne diye gizliyorsun? Aha şu Lost'ta oynayan oğlan geldi, kimse sorsam "ay ben hiç beğenmem öylesini." Yahu bu adam kendi hayranlarıyla beraber mi geldi? Gördük işte etrafındaki kalabalığı. Merak etmeyin kırılmayız.

■ Hürriyet gazetesinin ekonomi servisini takip edin. İşte o servisin attığı, özünde "kisa" olması gereken bazı başlıklar: "Ruanda'ya goril görmeye gitti, tuvalette kendi kilidini gördü", "Pompada 600 bin tasarruflu ampul dağıtacak, 6 yılda 60 milyon YTL kurtulacak", "Şehrin merkezinde yeşil alan özlemi genel müdürü Zincirlikuyu mezarlığı'nda yemek yediyor" Abiler, başlığa bunu yaptıktan sonra içeride ne yazıyorlar dersiniz? Bakın onu hiç bilemiyorum.

■ Kalpazanları kafasız buluyorum. Genellikle önce yeni banknotların çıkmasını bekliyor, daha sonra da onu taklit etmeye çalışıyorlar. Halbuki azıcık kafaları çalışsa, yeni banknotlar tedavüle çıkmadan önce yapılar paralarını, henüz kimse yeni banknotları tanımamışken, neresinde ne var biliyorken verirler piyasaya. Öyle ki bir çokları gerçek banknotları daha sonra gördüğü için onların sahte olduğu zannına kapılır. Ya da

kapılmaz ne bileyim. Bak şimdi kafasız mafasız dedim ama bir yandan da gayri meşru adamlar bunlar, almasınlar aşağı diye endişelenmiyor değilim.

■ Saç modası kadar kadınlara azap veren bir moda yoktur diye düşünüyorum. Hadi kıyafeti giyersin çıkartırsın, gider gardırobunu yenilersin falan ama saç modası feci. Kah kıvrık saç kah düz saç moda oluyor. Modaya uyacağım diye bir röfleye, bir permaya yazılan hanım kızlarımızı üzümeyim de ne yapayım. Yalnız bir ara bir balyaj modası vardı, ona hiç girmiyorum.

■ Küçük oteller kitabı diye kitap var. Yalnız bu kitaba giren otel ansızın "büyük" otel oluveriyor. En azından fiyat tarifesini olarak.

■ Psikiyatrinin de kendi içinde bir modası var tabii. Misal ben liseyi bitirirken depresyon favorisi, manik-depresif kişilik bozukluğu playeydi.

Sonra sonra "dikkat bozukluğu" ve hiperaktivite aralardan sıyrılır gibi olsa da bir üç dört yıl öncesi "sinirli kişilik bozukluğu" gerilerden sıyrılarak sürpriz bir atakla baş köşeye oturdu. Söylemeye gerek yok, panik atak'ın belirip kaybolduğu bir dönem oldu. Eskiden "depresyondayım" diye gezinenler şimdi "bordirayn var ben de" diye gezmeye başladılar. Hadi saç modasını, kıyafet modasını anlıyorum da ruhsal bozukluğa gösterilen bu ilgiyi alakayı anlamakta, bunlarla hava atmanın esbab-ı mucibesini çözmekte güçlük çekiyorum. (esbab-ı mucibe mi?)

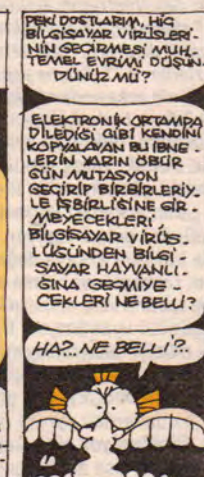
■ İtiraf etmem gerek; öylesine acayip bir mahallede büyüdüm ki mahallede hiç kimse "aç kapıyı bezirgan başı" oynamayı bilmiyordu. Yani biliyordu da bir yere kadar biliyordu. İki kişinin kolları altından, "aç kapıyı bezirgan başı" şarkısını söyleyerek halka halinde geçme kısmından sonra ne yapılması gerektiği konusunda kimsenin bir fikri yoktu. Öyle mal gibi mahallecek geçtik durduk o kolların altından. Meğer karşılıklı adam alınıp verildikten sonra ip mi çekiliyormuş ne.

■ Çocuk oyunlarından bahis açılmışken, sizde var mıydı bilmem ama bizde "zimba" diye oyun vardı. Ebe olan şahıs tek ayak üzerinde zıplayarak diğer çocukları ebelemeye çalışır, eğer diğer ayağını yere değdirirse de diğer çocuklar tarafından, kendine ayrılmış çembere kaçabilene kadar tekme tokat dövülürdü. Oyuna bak. Bu denli ruh hastası bir oyunu kimin keşfettiğini de merak ediyorum, "içimdeki çocuk" zırvasıyla ömrü geçenlerin içlerindeki bu sosyopat çocuktan haberi olup olmadığını da.

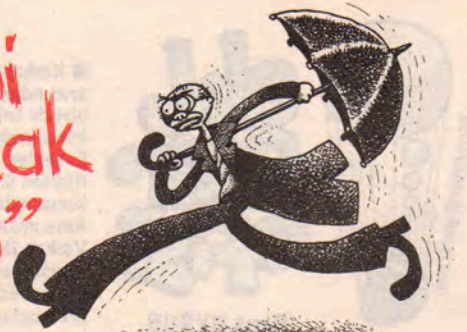
Bu Olmuş: Necefli Maşrapa basit bir eşek şakasının ibaretmiş! Efendim bu hafta, eski TRT emektarlarından Mustafa Türkmen arkadaşın aktardığı bir hadiseyi paylaşacağım. Bu ayrıca yıllar evvel TRT'de ne diye ikide bir ekrana geldiğini merak ettiğiniz "necefli maşrapa" problematiğinin iç yüzünü de gözler önüne serecek.

Denen o ki, 80'lerin TRT'sinde bir inçlik yayın bantları belirli bir devirde dönmüş. Rejideki arkadaşın işi de bu bantların sırasıyla yayına girmesini sağlamış. Kimi zaman diğer çalışanlardan bir muzip, sinsi gibi gelip bu bandın devriyle oynar, bunu mesela %5 daha hızlı oynatmış. TRT o yıllar "Avrupa Artistik Patinaj Şampiyonası" gibi uzun uzun şeyler yayınladığından ve yayın bandının arasına da hepi topu "bir reklam" girdiğinden söz konusu uzun bantlar, bitmesi gerekenden erken bitermiş.

Şimdi TRT'nin belli bir ciddiyeti de var. Rejideki fakir, sıradaki bandı erken sokamıyor, sıradaki bant yerine apar topar bir reklam kuşağı daha giremiyor. Bunun yerine ne yapıyor? Dayıyor "necefli maşrapayı". Biz ekran başındaki milyonlar da haliyle keriz gibi "yine ne teknik arıza oldu acaba diyerek necefli maşrapa, İzmit saat kulesi falan izliyoruz. Dikkatinizi çekerim, şakanın ceremesini asıl çeken, farkına varmadan az biraz hızlandırılmış artistik patinaj şampiyonası ya da film izleyen cefakar Türkiye halkıdır. Hayır sonra merak eden oluyor, özel kanallar çıkınca TRT niye gözden düştü diye de, ondan söylüyorum.

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

BİR GURUR GECESİ

Kapıyı biraz sert kapatınca, 'alla alla' anlamında bir el hareketi yapıyor. Kötü başlangıç. Selami es geçip direk "Mecidiyeköy" diyorum. Belki aramız düzeliş umuduyla, daha önceki yolculuklarımda taksicilerden aşırı öğittiğim bilgiyle "Nişantaşı'ndan gidebiliriz" diye ekliyorum. Bu tür yolu uzatan ama 'mantıklı' güzergah tayinlerinin taksicilerin hoşuna gittiğini bildiğimden garip bir gurur var sesimde (yaranma duygusundan bir türlü kurtulamadım). "Siz bilirsiniz" diyor kafasını yana eğerek. (Bu, 'asıl ben bilirim' anlamında tonlanan ve ders verme amacı güden bir 'siz bilirsiniz'.) Demek ki Nişantaşı'nda da trafik var. Taksici, beni uyarmak yerine trafiğe takılıncaya kadar sabredip sonra da dikiz aynasından 'gördün mü!' anlamında manidar bakışlar atarak büyük bir zafere imza atmak istiyor. Direksiyonu yandan tokatlayarak kullanışından, vitesin ensesine attığı tokatlardan bana gıcık olduğuna emin oluyorum. Ara sıra oflayarak vokal de yaptığı bu sitem resitali uzayınca, "Yani orda trafik varsa siz şey yapın" deyip kırılmış gibi kafamı cama çeviriyorum. "Geçti artık, başta deseneiz Beşiktaş'dan giderdik" diyerek vites bir tokat daha atıyor. Dikiz aynasında kısa bir an gözlerim buluşuyor. "Aldıktık biz... Sanki biz dolandırıcıyız, böyle milleti dolandırıp fazla para alıyoruz... Hemen şurdan git, burdan git..." diye başlayan ve epey uzun sürecek bir tirada başlıyor. Bütün bu tirat boyunca arabanın göğüsüne yapıştırılmış bir köpek sürekli kafasını sallıyor. Taksici bir yandan arabayı tokatlayıp bir yandan benim gibi ukala bütün taksici müşterilerinin ağzının payını veriyor. İnmek istiyorum, ama "müsaite bir yer" lafını taksicinin patlayan gururuyla saçılan cümlelerin arasına sıkıştırmam mümkün değil. Yapıştırılmış köpeğin kafası gittikçe daha hızlı sallanmaya başlıyor. O an köpeğin biraz altındaki taksimetrenin açılmamış olduğunu fark ediyorum. "Taksimetreyi açmamışsınız" diyorum, "Kafamı kaldı" diyor, "Müsaite bir yerde" diyorum, "Buyur" diyor, "Napıcaz" diyorum, "20 versen yeter" diyor. Normalde 11 TL tutan bu mesafe için fazladan 9 TL ödeme yapıyorum (kırılmış bir gurur için manevi tazminat). Uzaklaşan taksinin arkasından bakarken "Fakat ne gururmuş!" diyorum. Tahminim, o sıra, yapışık köpek hızla kafasını sallıyor...

Grubun vokalisti, mikrofon ayağını çeşitli açılarda devirerek, ara sıra diziyle havaya aparkat atarak, yavaş şarkılarda yüzünü acıyla buruşturup mikrofonu ağzına sokarak sahnedeki gösteriye olan ilginin tamamını emiyordu. Ben vokalistten fırsat buldukça bas çalan arkadaşı izliyorum. Çaldığı alet şova çok yatkın olmamasına rağmen o da elinden geleni yapıyor. En sık yaptığı hareket, bas gitarın ön plana çıktığı anlarda kafasını arkaya doğru savurması. Sahnede küçük. Vokalistin sürekli zıplayarak tüm sahneyi tavaf etme arzusu, onu sık sık duvar dibine sıkıştırıyor. Kafasını geriye savururken, arkasındaki duvarı defalarca teğet geçmesi içimde garip bir koruma içgüdüsü uyandırıyor. Bir başı kafasının duvara çarpma ihtimali yüzünden artık müziği falan dinleyemiyordum. Bu tedirgin anlar çok da uzun sürmüyor: Vokalistin birasını yudumlamak için sahneyi başçıya terk ettiği kısa bir an, şovunu biraz abartınca beklenen çarpışma gerçekleşiyor. 'Gördün mü!' anlamında manidarca bakıyorum. Kafa duvardan ayrılıp geri geldiğinde gözler hemen bardaki insanları kontrol ediyor. Problem yok gibi. Galiba sadece ben gördüm. Hayatın kafaya vurarak 'kendine gel' dediği o kısa an, başçıyla benim aramda küçük bir sır olarak kalıyor...

Grup, ara verilince bizim masamıza geliyor (masadakilerden biri vokalistin arkadaşı). Hep beraber, grubun masamıza gelmesinin gururunu yaşıyoruz (ünlünün yanında ünsüzün yaşadığı gizli gurur). Başçı benim yanıma oturuyor. Ona yakınlık duyuyorum, konuşmak için fırsat kolluyorum. Tanımadığı birine daha ilk cümlesinde şenkli bir şeyler söylemek isteyen insanların o durdurulamaz işgüzarlığı ve alkolün

etkisiyle "Abi kafan acıdı mı?" diyorum. Bu hızlı girişle, beraberce kakhaha atmaya beklerken, suratıma manasızca bakarak "Anlamadım?" diyor. Gülmekle şaşkınlık arasında karar veremeyen bir suratla "Kafayı duvara çarptın ya" diyerek neşe ve kakhahanın geç de olsa bize katılmasını umut ediyorum. "Yoo olmadı öyle bir şey" diyerek kafasını çeviriyor. Profiliyle baş başa kalıyorum. Burnu çok uzun. Hayatımda ilk defa bir 'başçı gururu'yla karşılaşmışım. Şaşkınlım. Biraz da gururum kırılıyor... Gurur, her yerden kafasını çıkarabiliyor (bazen duvara çarptıkça daha da güçleniyor). İnsanevidadının yaşamını şık gösterme arzusunun beslenerek her an, her saat hayatımızın içinde bir organizma gibi yaşıyor. O gece irili ufaklı bir sürü gurur çeşidi yaşandı: Benim "Abi kalkalım mı?" diyen bir arkadaş, "Ulan iki birayla sarhoş oluyosun, beğinciye içiyorum ben" demem ("sağlam bünye" gururu); bardan ayrılırken arkadaşın vokaliste doğru 'konuşuruz' anlamında eliyle telefon işareti yapması ('ey bar! ünlüyü tanıdığımı bir kez daha hatırlatayım' gururu); vokalistin bir işaretiyle bizim hesabın eksik gelmesi üzerine hepimizin sevinmesi ('yancı' gururu); yol üzerindeki midyeciyle pazarlığı abartan arkadaşın midyecinin kalender gibi ama aslında sinirli bir ifadeyle midye açarak "para istemez" demesi ('blöflü' gurur); bunun üzerine arkadaşın peşin ve fazladan para vererek eli arttırması ('salak' gururu)... gece boyunca yaşanan gurur çeşitlerinden bazılarıydı.

Midyeleri yedikten sonra arkadaşlarımdan ayrıldım. Yaklaşan taksiye el kaldırdım. Üzerine bir de para ödeyeceğim en geniş çaplı gurur saldırısıyla henüz daha karşılaşmamıştım. Elimi kaldırdığım taksinin içinde, kafasını sallayan bir köpekle birlikte bana doğru yaklaşıyordu.

BİZİM MAHALLEMİZ SEVİMLİ BİR MAHALLE, BAK TANISTIRIYIM BU AYAKLI GAZETE ZEHRA ABLA BU TONTON BAKKAL YUSUF ABİ ŞU DA ASLINDA DELİ OLAN AMA ZAMAN ZAMAN DA EN DOĞRULARI SÖYLEYEN KAÇIK ÖMER... SENİN BU MAHALEDE YERİN YOK İSTEMİYORUZ SENİĞİT BURDAN?

TAMAM YA BEN DE BİLGE ŞARAPCI OLAYIM İŞTE, MESELA HEMEN BİR BİLGİ VERİYİM SİZE TYUL-HOT YAŞAKLANMIŞ ÇOK ZARARLIYMIŞ ASLINDA, İÇMEYİN ŞAKIN...

SKTİR LAN...

KOÇAM BAŞKA KADINLARA GİDİYÖ GALİBA ANNE...

ZATEN UZUN SÜRE EVİ KALAN ÇİFTLER Bİ SÜRE SONRA SEVİŞME MEYE BAŞLIYÖ KIZIM, NORMALDİR YANI...

N-NE?

TANGO GİY.

BEN YIKANDIM FEVZİ ÇIKIYORUM... ÇOCUKLARI GÖNDERİCEM ŞUADİ, İYİCE YIKANCI TAMAM MI, BOYNU KULASI KIR İÇİNDE İKİSİNİN DE...

Nerden evlendim lan??

Cihan Ceylan

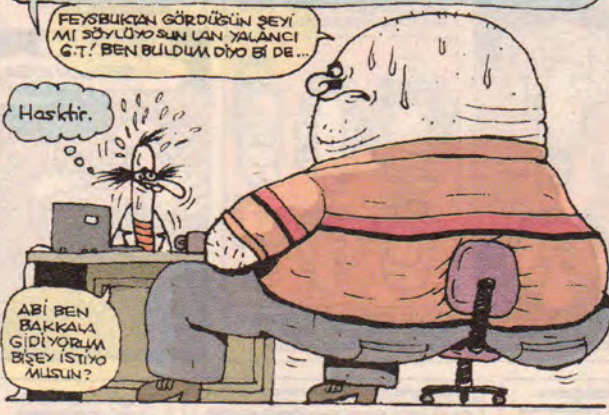
BAŞARISIZ DİYETİSYEN UFUK...

YENİ BİŞEY BULDUM ABİ BAK DİNLE LAHANA KAPSÜLÜ İLE BİR AYDA ALTI KİLO VERMEK İSTER MİSİNİZ, HAYDI LAHANA İLE HEMEN ZAYIFLAMAYA BAŞLAYIN...

FEYSBUKTAN GÖRDÜSÜN SEYİ Mİ SÖYLÜYÖSÜN LAN YALANCI G.T. BEN BULDUM DİYO Bİ DE...

Hasktır.

ABİ BEN BAKKALA GİDİYÖRÜM BİŞEY İSTİYÖ MİSİN?

YATIRIMCILARA NELER ÖNERİRSİNİZ EFENDİM... İNŞANILAR GELECEKLERİ İÇİN NEYE YATIRIM YAPSIN?

ÇOCUĞA YATIRIM YAPSINLAR Bİ-SÜRÜ ÇOCUK YAPSINLAR BİRİ BAKMAZSA BİRİ BAKAR İLKAKI.

ERKEK ÇOCUK BAKMAZ DA KIZ BAKAR BAK... KIZ VERALİ OLUR... KIZ ÇOCUK BAMBAKKA YA...

EKONOMİ GİBİ (Yalondan program adı yazmak fan trükmiyorum.)

YATAKLARIN BİR HAFTA AYRILMASINA VE KOÇANIN SALONDA YATMASINA KARAR VERİLDİ...

AMA HAKİM BEY.

SİS LAN DOĞUM GÜNÜNÜ UNUTTI DİYE BOŞANILIR MI BE.

BENCE BİRİNİ DAHA ALALIM EV ARKADAŞI OLARAK NERMIN, GİDERLER BULUNUR BİRAZ DAHA?

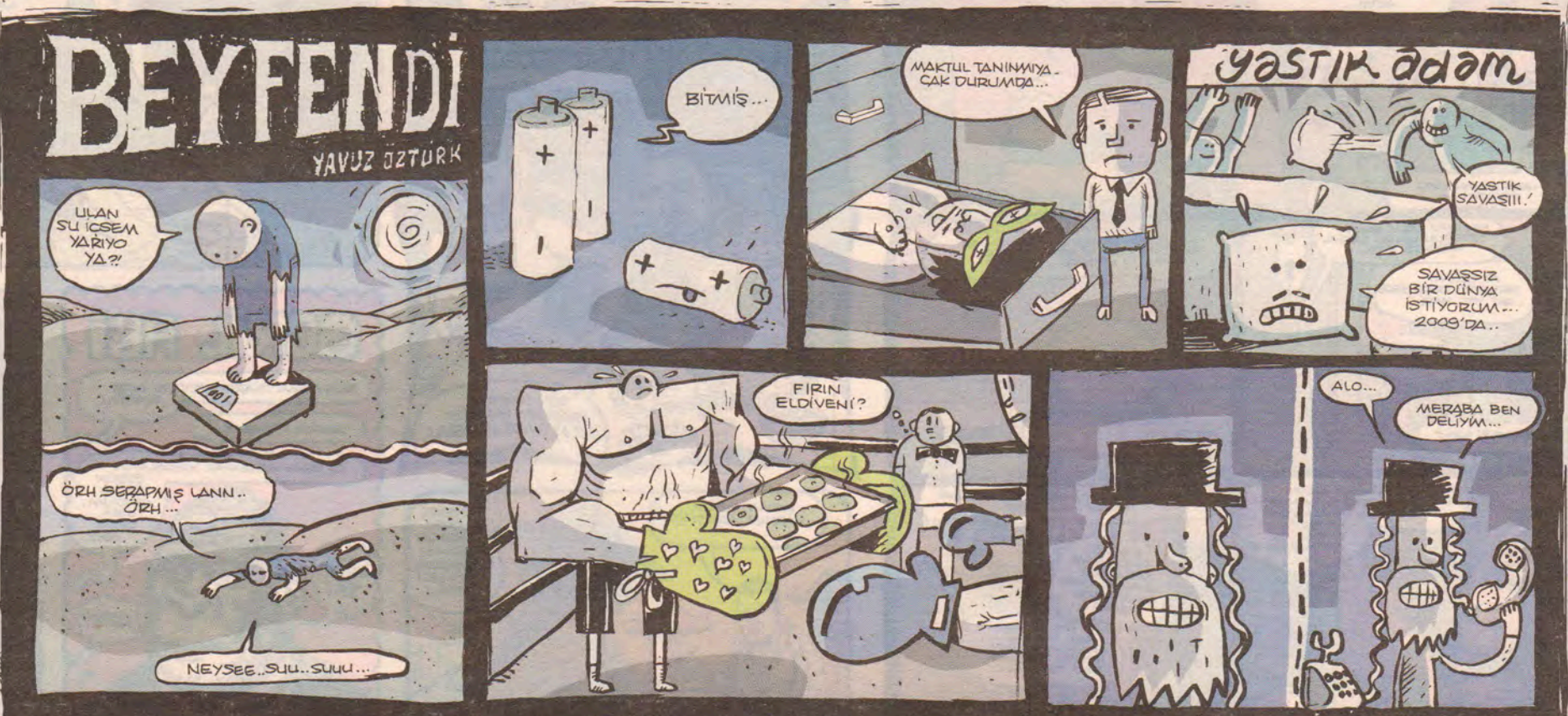
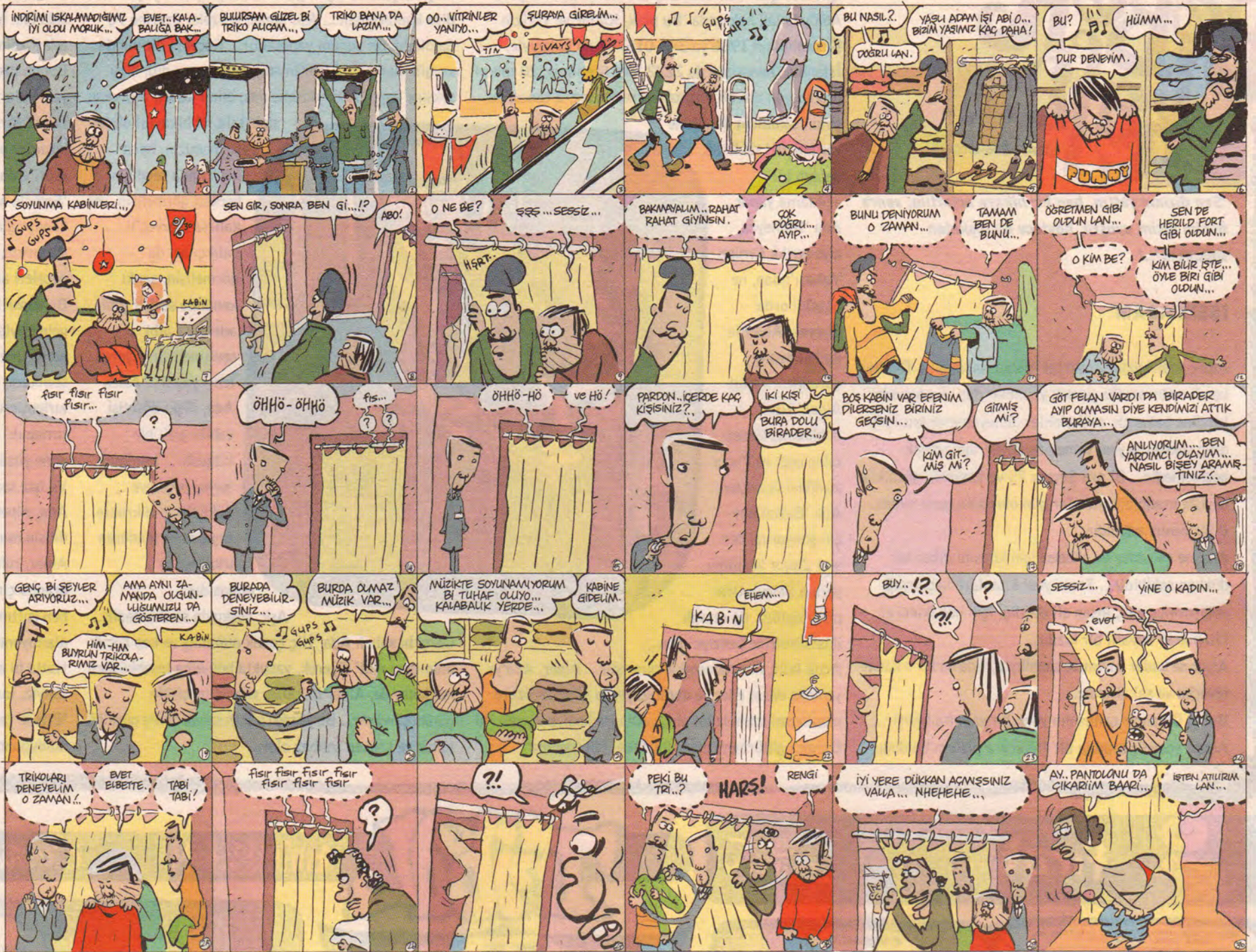
Bİ İŞE GİRSENE BE PİS HERİF, BURMAGELDİ ARTIK, BOŞANÇAM SENDEN...

ÖĞRENİY YATTI MI AĞABA?

BÜ GECE EVİ BOŞALTIN BEYER MANITA GELEBİLİR

BENİM YEŞİL KAZASI KİM ALDI LAN?

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİRÖĞLU

'Sen dizime yattın, ben bir hikaye anlattım, sonra benim dizim uyustu, böylece bu ilişkiden soğudum!..'

ISSIZ ADAM

Alper, balköpüğü sakallı bir işletme sahibidir... Günleri kendi restoranında yemek yaparak, duş alıp aynada kendine bakarak, eski plaklar dinleyerek ve katıldığı grup sekslerde yeni yemek tarifeleri toplayarak geçmektedir... Bi ara Şeyma 75 ve kasketli, gözlüklü beyiyle mutluluğu yakalar gibi olur ama gene olmaz... O bir yalnız adamdır...

Ada ise çocuklar ve cüceler için köstüm diken bir dükkan sahibidir... Sanki yeni kitaplara keçi ayağı değişirmiş gibi, insan eli değdiği için hep ikinci el kitap alan duyarlı bir kızdır...

Alper ne kadar hoyrat ve sakallıysa, Ada da bir o kadar sevecen ve sakalsızdır...

Bu iki Cihangir canlısının yolu, bir sahafta kesişir...

Alper, epeydir aradığı bir Hümeysa plağını bulduğu

için sevinçten kükrer... Böylece tanışır... Alper, Ada'ya plak hakkında 'Bu plak, Kültür ve Turizm Bakanlığının 1966'ya 343-016787 no'lu izniyle, İstanbul Davutpaşa'da 2222 adet üretilmiş, 20 tanesi promosyon olarak magazin servislerine, 2 tanesi de şirket sahibinin dönürüne verilmiştir' şeklinde detaylı bir açıklama yapar... Ada 'Hümeysa, niye ayrıldı Avrupa Yakası'ndan, ne güzeldi orda' diyerek, Alper'le ilgilenmemiş görünür... Fakat Alper, kızı dükkanına kadar takip eder ve Zagor kostümü siparişler... Ada 'Battal boy çalışmıyoruz, ben size Zagor kostümü yerine Selçuk Ural plağı buliim, tip olarak ikisi birbirine benziyo' der...

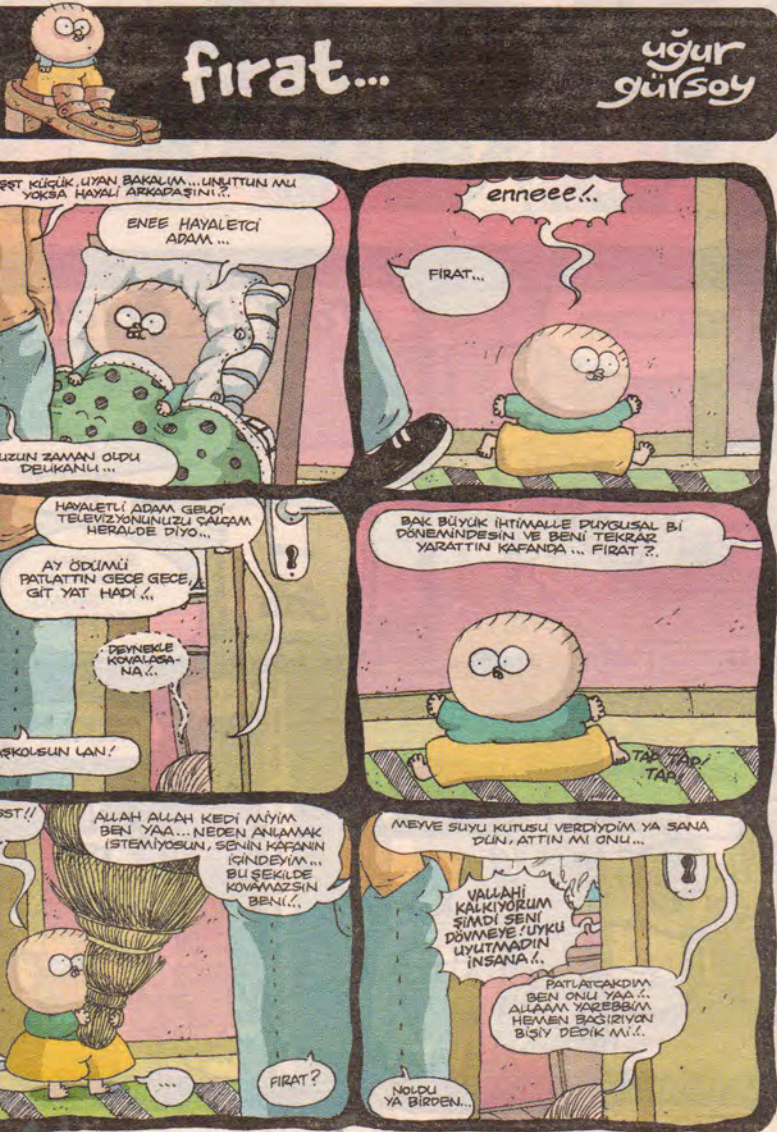
Artık ikili, flört dönemine girmiştir... Alper, Ada'yı yemeğe davet eder ve damıtıp şarap yapmak üzere manavdan kara üzüm alır... Ada ise hediye olarak Nil Burak'ı götürmeyi düşünür, fakat Nil hanıma

ulaşamayınca plağını götürür... Alper, Ada'yı yemek diye kandırmıştır... Asıl amacı sebzeler üzerine 70 dakikalık bir sunum yapmaktır... Gecenin bitiminde sevgili olurlar... Alper'in stajyer pornocu gibi hızlı seksine karşı, Ada 'yüzüme bak, elimi hisset, boynumu sigortala, bi hikayesi olmalı sevişmemizin, bana baktığında sevdiğin herkesi görmelisin, yer kalırsa Norveç'li balıkçıları da görmelisin, sanki kendinle sevişir gibi, adeta 31 gibi sevişmelisin' diyerek teori yapar... Aslen Ada, ilişki öğretisi sahibi gizli bir bilgedir... Tek kötü huyu, peçeteye tükürüp, o tükürükte sigarasını söndüren arkadaşları olmasındır...

Aşk, coşkuyla sürmektedir...

Gerçi bi sabah Ada 'Hiç çocuk olmamış ve hep çocuk kalmışın gibi' diyerek, yastıkla boğulma teşebbüsünü haketse de, Alper'in kafası sabahları çirkin görünüşündedir... Bu yüzden sabah sabah güneş gözlüğü takar ve şahken şahbaz olur...

Yılların sevişkeni Al Ada'dan hikayelerine telaş' adını koyar... / Bunun üzerine Ada yarı buluruz bir isim İkinci yarı, karşılıklı birbirlerinin memleketi espri anlayışını düze 'Seninle her gece fe konuşmalar yapılır. sürmekte, özünde bi geceleri aniden uyar Bu süper ilişki, Alpe gelmesiyle boyut değ adını veren de bu ka sevmezdi, hep odasını kirlentlerden plak y tırmandı' diyerek oğ anne yüzünden Alpe Ve işte sonra olayla Ada, Alper'e bi türlü diilsin mına koyiim' Alper, ruh halini 'K oranda çinko var, h ben ısıttım, parasını alamıyorum!' şeklinde Hatta bi ara, kendir asayla, kumsallara 'Bitsin' tadıyla 'Ber bulduğunda bana te

'aşkım' moduna geçmiştir...
m koymasını ister... Ada 'mavi
'Telaşı at, mavi kalsın' der...
aman maviyi de atalım, ikinci
r ve filmin ilk yarısı biter...
aklarla başlar... İki sevgili,
ini öğrenir; Ada, Alper'in kötü
ek için Uykusuz'a alıştırır;
alayı gibi' şeklinde duygusal
kat Alper'in eski alışkanlıkları
yurmiker' olan Issız Adam,
ahişelere uzamaktadır...
Kızılderili asıllı annesinin
... Zaten oğluna 'Issız Adam'
dır... 'Çocukken kalabalıkları
tururdu, ansiklopedi ezberlerdi,
di, ergenleşince düz duvara
Ada'ya anlatır... 'Yakaroğlu'
arap manyağı olur...
işir...
uz olmasına ıssızsın ama adam
emez...
da mikrop var, ayrıca yüksek
yi kirletirim, zaten küreyi de
meden sevişince tam dadını
opsi raporu gibi anlatır...
fet el Roman modeli, elinde
r...
i haketmiyorum, doğru insanı
ür edeceksin' lafları havada

uçuşur...
(Tüm bunlar olurken, benim filmdeki adamım, düğünde,
kafasında bira şişesiyle oynayan adamdır.)
Çocuğun adı Mithat Can'dır, filmin adı Kutup Ayısı'dır,
hikayenin son adı Çağan Kardeşten Masallar'dır...
Varsın tokaya kızdan daha çok üzölsün, Issız Adam
bizi sinemaya çekmiştir...

birinci eski

fotoroman

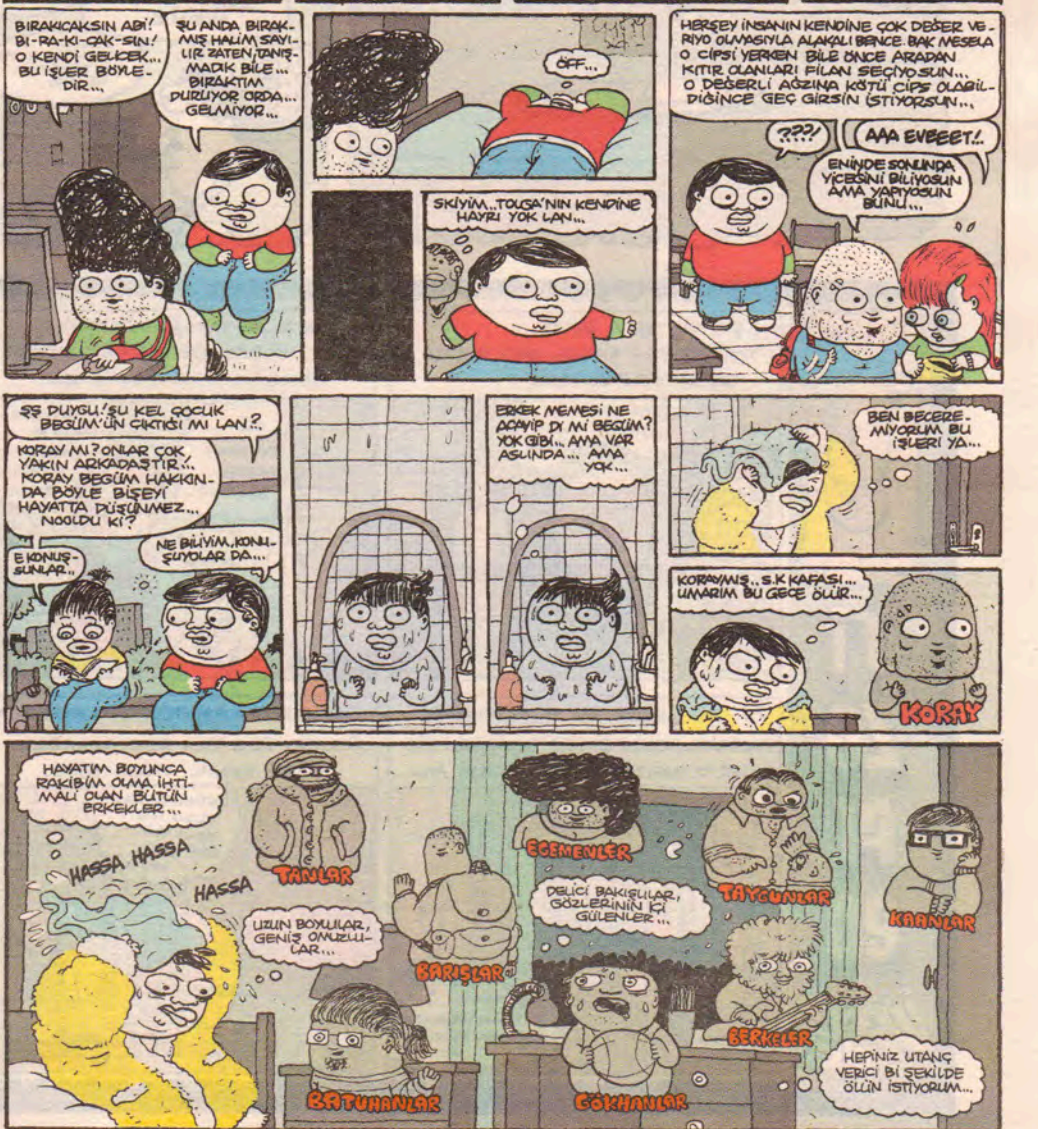
seni sevmesem
zaten uzaklaşacaktım
sevip de uzaklaştım
diye
bi çeşit haksızlık etme

beni bu gece düşünmesen
ya da diyelim düşünsen
hangi yıldız tozunun kaderi değeri
yapma
topu taca atma

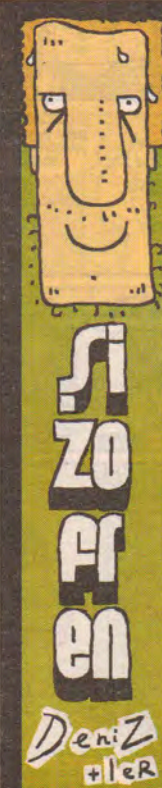
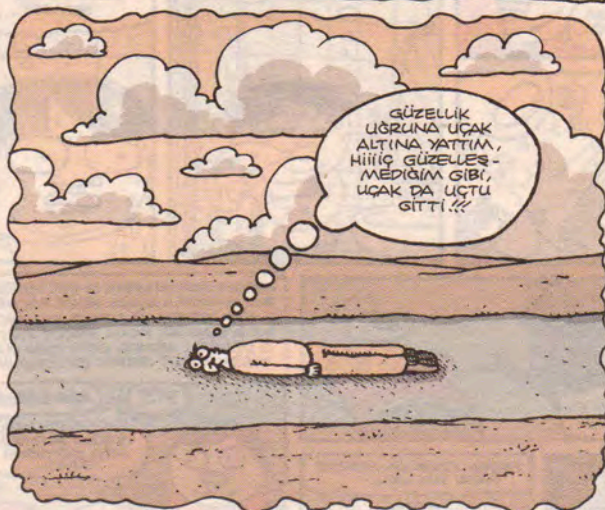
bari kalbim var
kafamda gürültü çoğalınca
sığındığım tenha
bitsin
biri kalsın öteki gitsin

V.Ö. - Türkçe Sözlü Hafif Komik

• 10 Ocak Cumartesi, Nişantaşı Presto, Valikonagi - 96, saat 22:00
(İskender - 05349467742)
• 22 Ocak Perşembe, Ankara - Nefes, 21:30

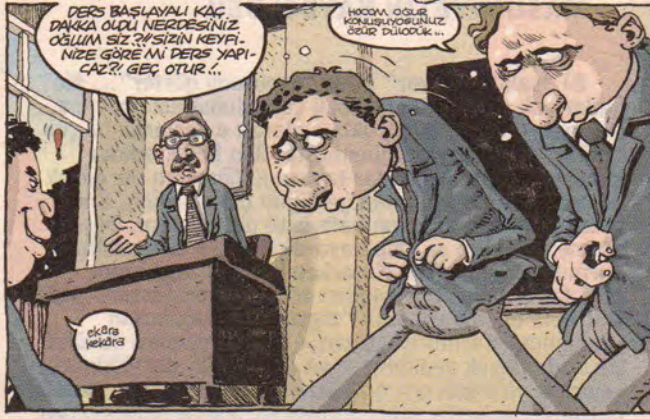
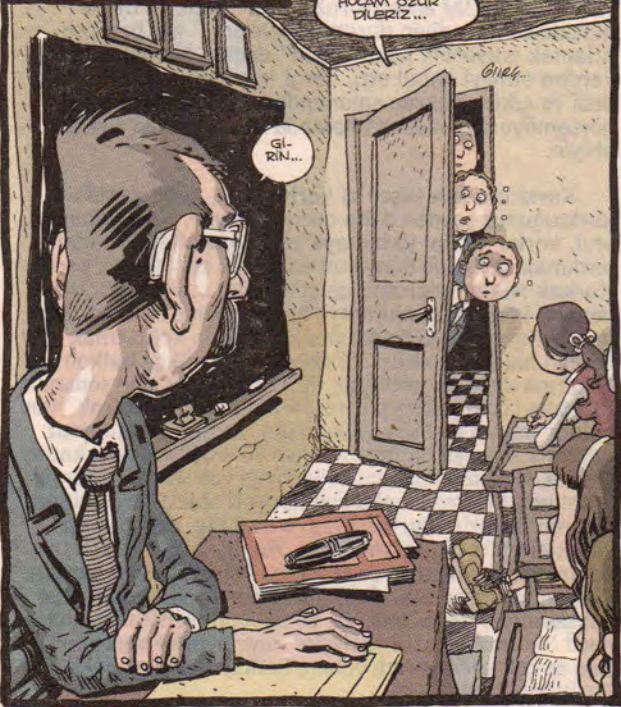
YİĞİT ÖZGÜR

Sandık İçi

ERSİN KARABULUT

BİKAÇ YIL ÖNCE MEZUN OLDUĞUM LİSEYE SÖYLEŞİ YAPMAK İÇİN DAVET EDİLMİŞTİM. ARADAN KAÇ YIL GEÇMİŞ, HOCALARIN DA SADECE BİKAÇ TANE Sİ HALA OKULDAYDI AMA İNSANIN GÖZÜNÜN ÖNÜNE HEMEN ONLARLA İLGİLİ GÖRÜNTÜLER GELİVERİYO...

ADIMLAR NAAPSİN LAN GEÇİM DERTİ HAYAT GAİLESİ DERKEN Bİ DE Bİ SÜRLÜ DALLAMA ERGENLE UĞRAŞIYO, AZ BİLE BAĞIRIYOLARMIŞ YANİ...

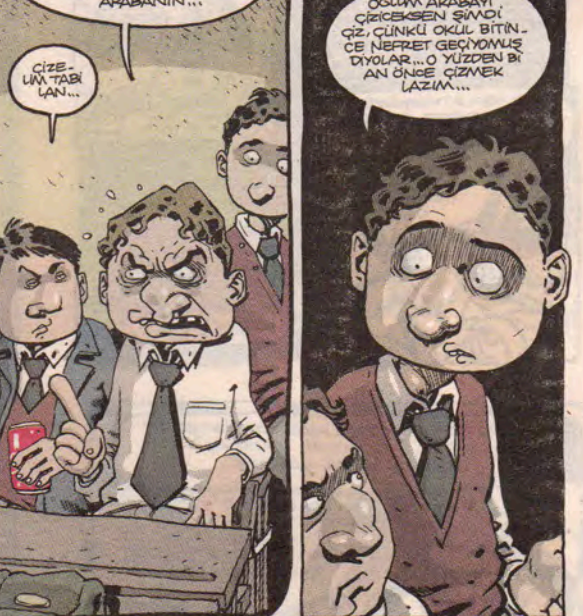
TAKMIŞIŞ, HOCANIN İŞİ YOK SANA TAKILCAK EVDE SENİ DÜŞÜNÜCEK FİLAN...

BİRİ BÖYLE "HOCA BANA TAKTİ" DEDİĞİNDE VE SINIFTA DA ÖYLE Bİ İNANÇ OLDUĞUNDA BEN İNCEDEDEN KISKANİYODUM... "BANA DA TAKSA LAN KEŞKE BİRAZ" DİYODUM "ONU CİDDİYE ALIYO BENİ DE ALSIN" FİLAN, MANYAK MİSİN DEMEYİN, HOCANIN TAKTİSİ ÖĞRENCİ OLMAK HAVALI BİŞEY DEĞİL MİYDİ, FİLM GİBİ BÖYLE...

OĞULUM VAR YA BİTTİ O BİTTİ... ARABASINI ÇİZİCEM, ŞİMDİ OLMAŞA BİLE ŞU OKUL BİTİSİN HER YERİNİ ÇİZİCEM O ARABANIN...

GEÇSİN İŞTE NEFRET, NEFRETLERİ GEÇİCEK DE ÇİZEMİYCEKLER ARABAYI DİYE KORKUYO OKUZE BAK, GERÇİ VAR YA LİSE BİTTİ, ÜNİVERSİTENİN İLK YILLARINDA DA YAŞADIM BEN BUNU, PEK BİŞEY DEĞİŞME Dİ YANİ... BİRİNCİ SINIFTA TÜRK DİLİ HOCASINA KORİDÖRDE Bİ SORU SORDUM, NE SORDUM TAM HATIRLAMİYORUM AMA SAĞMAŞAPAN BİŞEYDİ, İSTE... O DA TERS Bİ CEVAP VERDİ... ÜNİVERSİTE, OĞUNLUK FİLAN HİKAYE, HEMEN DÜŞMAN OLDUM ADAMA...

SİRF KENDİNİ ÖNEMLİ HİSSETME İSTEŞİ MİNA KOYIYIM, SONRA Bİ SABAH OTOBÜSTEYİM OKULA GİDİYORDUM, Bİ BAKTIM KARA KÖY'DEKİ DURAKTAN BİZİM HOCA DA BİNDİ... BEN PİS PİS BA... KARKEN SÖFÖR ANİDEN GAZA BASINCA ADAM TUTUNAMADI, ARKAYA DOĞRU KOŞTU BÖYLE...

PANTOLONUNUN PAÇALARI KISAYDI HIÇ UNUTMUYORDUM TUTUNMAYA ÇALIŞTI FİLAN... KÜRSÜDE İKTİDAR SAHİBİ OLAN BULADAMGASIZI ÖYLE GÖRÜNCE "ULAN" DEDİM "NİE KIZIYOSUN ADAMA, O DA SENİN BENİM GİBİ BU DÜNYADA BİN TANE SORUNUYLA BİRLİKTE YAŞAMAYA ÇALIŞIYO"

ANILADIŞIM KADARIYLA YAŞ İLERLEDİKÇE KARŞIYLAZA Gİ-KAN HER İNSAN ÖNCEKİLERE GÖRE DAHA AZ DÜŞÜNÜYO (YILGIŞIYI... YANİ İŞ HAYATINDA KIŞGE, O SINIFTA SEÇ GİRDİŞİMİZ, İÇİN KIZAN HOCAMIZ KADAR DÜRDÜK YERDE YILGIŞIYI, İSTEMEDİ, İSTEMİYCEK DE... KÖŞEYİ NASHAT VERİR GİBİ BİTİRMEK İSTEMİYORDUM AMA Lİ-SELİ OKURLARIMIZ VARDIR, UYUZ OLMAYIN ABI HOCALA-RA, ARABALARINI DA ÇİZMEYİN, HIÇBİRİ SİZE TAKMADI... TAKMADIKLARI GİBİ YILLAR SONRA KARŞILAŞIRSAIZ SİZİ HATIRLAYIP GURUR BİLE DUYULACAKLAR...

YALN BEN YAPMADIM...

Babası (his father)

Bir baba ve oğlunun doğdukları topraklara doğru yol alırken yaşadıkları kimlik bunalımları ve BABA - OĞUL kavramlarını sorgulamaya girişimleri üzerine çarpıcı bir öykü...

...ve onları bu noktada bir sürpriz beklemekte...

o pazar - 22.00

★★★★★

SEVGİLİ 6 YAŞINDAKİLER

Televizyonda gördüğünüz o beze mavimsi dökülen reklamlardaki mavimsi filan nedir bilemiyorsunuz di mi? Bi ara açıklarım şimdi yeri değil ama haberiniz olsun başka şey o... çok acayip şey... Biraz sabredin...

BENİM DE SÖYLEYECEKLERİM VAR!

Umur SARIKAYA

MASUMİYETİN KAYBOLUŞU

Bi "sahibi geliyor" bi de "tapusunu göster" ... Ne kadar çok duyduk bu iki sözü çocukluğumuz boyunca. Dar gelirli ailelerin çocukları olarak o yaşlarda ne çok "mülk" kavramıyla ilgilenmişiz. Ben kendi adıma konuşayım şimdiye kadar tapusunu gösteren bir çocuk görmedim ama sahibinin geldiğini çok gördüm. Son gördüğümde bi ağaçtan kafa üstü düşmüştüm. Düşür düşmez kalktım ve yalpalayarak koştum zira sahibi durmuyor, geliyordu. Koşarken beraber koştüğüm arkadaşlarımdan biri "oğlum ne biçim koşuyorsun" dedi. Güç bela dudaklarımdan "zigzag yaparak koşun yakalanma olasılığınız asgariye düşer" cümlesi döküldü. Dışarıda dayak yediğinizde ya da şiddetli düştüğünüzde hemen büyülenmiş gibi hızlı hızlı eve gidiyor insan. Hedefe kitlenmiş vaziyette, yolda görülen hiç bişeyle ilgilenmeden, kimseyle konuşmadan seri adımlarla eve gidiyor. "Gideyim de barınayım, zira dış dünya gerçekten çok olmaya başladı artık" diyor vücut o esnada herhalde. Ben de öyle yaptım eve gittim. Şimdi bile bi kaza geçirsem ya da güzel bi dayak yesem, hiç polisle uğraşmam hemen hızlı adımlarla eve giderim.

Uzun uzun haliye bakarak, sessiz bi şekilde kanepede oturdum. Herhangi bi kanamam yoktu, sadece kafam çok zonkluyordu ve ağrıyordu. Korktuğum için evdekilere de hiç bişey söyleyemedim.

Nitekim ölmedim. Ama bu olaydan sonra yüksek bi yerden düşme korkusu başladı. "yükseklik korkusu demek istiyorsun galiba" diye düşünen okurlara bin selam olsun. Yükseklik korkusu değil, düşme korkusu. Zira güvensiz olduğumu hissettiğim yerlerde başlıyor bu korku, ben ve ya biri düşecek diye aklım çıkıyor. Bir terasta ya da balkonda biri parmaklıklara yaklaştığı anda olduğum yere cömürörüm. Bi tür savunma mekanizması bu. Cömür, bu yaptığının çok tehlikeli bişey olduğunu anlattıktan sonra buraya güvenli bölgeye gelmesi için çağırıyorum. Hatta istiyorum ki o kişi de cömsün yanıma. İnşallah yeni tanışacağım güzel kızların olduğu bi teras partisine çağırılmadan bitiririm şu güzel ömrümü.

Penguen dergisinde ilk yılımdı ve Bursa'ya imza gününe gitmiştik. Imzadan sonra dergi olarak Uludağ'a çıkmıştık. Kimse kaymayı bilmediği halde snowboardlar kiraladık ve kayak pistine çıkmak için iki kişilik kayak teleferiklerine binme amacıyla sıraya girdik. Sıra Ersin'e bana geldiğinde yan yana gelip, ayakta domalarak bacaklarımıza değip bizi kaldıracak, piste götürecek ilkel aleti bekledik. Domalarak bekledik bekledik gelmedi. Çok domaldık ama çok... Gelmedi. Başımızı çevirip baktığımızda aletin tahmin ettiğimiz üzere durduğunu fark ettik. Tam "nasıl olsa durdu, gelmiyo" diye düşünür vücutumuzu normal pozisyona getirdiğimiz anda teleferik hızla gelip bizi aldı. İşte yükseliyorduk. "İyi bu seviye bu yükseklikten gidelim işte yavaş yavaş" dedikçe yükseldi alet. Uzun suskunluk ve ardı sıra titremeye g.tümümüzde bi çubukla yükseliyorduk genç çizerler olarak. İkimiz de korktukça birbirimize korkmaması için telkinde bulunuyor, ama bi yandan da sarılmayı da ihmal etmiyorduk. O korkuyla birbirimizin baldırını belini sıkı sıkı mosmor etmişiz. Baktım olacak gibi değil Ersin'e "atlayalım lan artık, ne olacaksa olsun yaşanmaz bu korkuyla" dedim. "oğlum manyak mısın düşmeyiz lan, ölürüz atarsak" dedi. "ölelim lan! Nasıl bi çile bu. El ele tutuşup atlayalım. Tut elimi. Daha fazla uzamasın, çok korkuyorum" dedim, tuttu ama "atlamayalım" dedi. Biz el ele tartışırken, piste geldik. Piste el ele gelmemiz biraz yadırgandı ama emniyet çubuğunu görmeyip takmayarak önü açık olarak gelmemiz kadar değil... İyi ki Ersin'i dinlemişim.

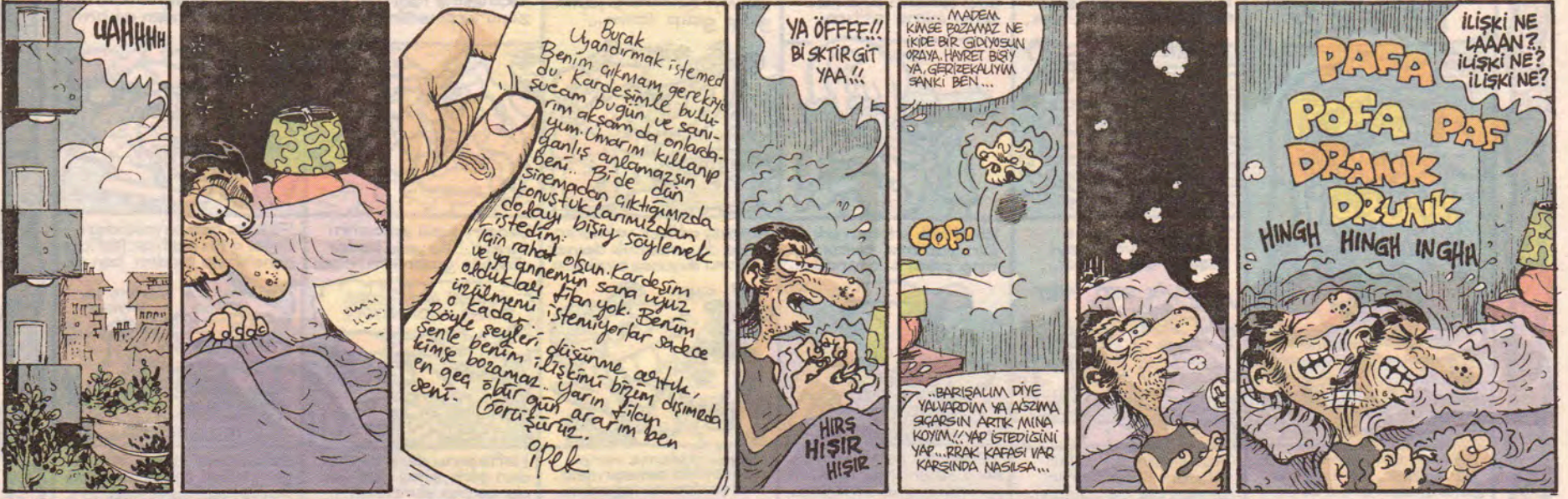
Bu olaydan yıllar sonra kendisini yine dinleyerek Uykusuz'u kurmak için Penguen'den ayrıldık. Gergin günlerdi, dergi yapabilir miyiz yapamaz mıyız biliyorduk. Hem yeni bi dergi kurmayı planladığımızı söyleyip görüş almak hem de gündem karikatürlerinde bize yardım etmesini istemek için Erdal abiyle Ortaköy'de kapalı bi terasta bulunan bir bilardo salonunda buluştuk. Salon çok yüksektydi ve devasa camları vardı. Cam kenarında oturup konuşuyorduk. Birden yine o teleferikteki his geldi. Ciddi bişey konuştuğumuz için panik yapmamam lazımdı. Çaktırmadan açık olan camı kapadım. Yaz olduğu için garson gelip tekrar açtı. Bu durum bi kaç defa benim kapamam ve garsonun açması ile tekrarlandı. En sonunda Erdal abi "oğlum ne yapıyosun, essin lan" diyince vazgeçtim kapamaktan. İçimdeki atlama hissi

durmak bilmiyordu. Bi türlü muhabbete konsantre olamıyordum. Pencere vücutumu çekiyordu. Ama atlamamalıydım, "yeni bi dergi kurucam abi, çok güzel olacağına inanıyoruz, bize yardım eder misin yol göster misin" diyip pencereden atlayan bir insan olarak anılmak istemiyordum. Atlamamak için pencerenin aksi yönüne doğru kaykıldım, his geldikçe kaykıldım. Erdal abi en sonunda dayanamadı "oğlum ne yapıyorsun. Bi götün rahat dursun laf anlatıyoruz şurda" dedi. Artık ne olacaksa olsun diyip durumu anlattım "abi ben çok atlamak istiyorum pencereden" dedim. Hemen bize yardım etmeyi kabul etti, dergi için espri yollarım size dedi ve çıktık bilardo salonundan. O günden beri hiç görüşmüyoruz, sadece telefonda konuşuyoruz Erdal abiyle.

Korkmak öyle bişey ki korku hissi, çoğu zaman korktuğunuz şeyden daha önemli oluyor. Korktuğunuz şeyi, korku hissini yaşamaya tercih edebilecek kadar korkmak herhalde dünyanın en büyük cezası olsa gerek. Korkak adamın durumu da çok acıklı... Hem korkması hem de korktuğunu kimseye belli etmemesi lazım. Zira belli ettiğiniz anda insanlar sizi daha da korkutmak için halden hale girecektir. "Yaklaşma" dedikçe balkon kenarına daha da yaklaşan, düşmüş gibi yapan sonunda da çöme çöme yaklaşip çömelik halde tekme atarak "lan oğlum yapma dedikçe yapıyorsun, ne halden anlamaz adamsın sen, gel bu tarafa" diye dövdüğüm çok arkadaş bilirim. Nedense korkuyu kullanmayı çok seviyor insanlar. "evet umut resmen korku cumhuriyeti olduk" diye içinden geçiren duyarlı okurlarımıza, o coşkulu, durunamaz yüreklerle yüz bin selam olsun. Hayır, Toplumsal'a bağlamıycam konuyu, cömmeekten bahsediyorum burada. Çömen bir insan olarak toplumu nasıl şekillendirmeye çalışabiliriz söyleyemisiniz, cömüdüğü yerden insanlara nasıl "korkularınızla yüzleşin" diye öğütler verebilirim. Ben de çok korkuyorum oğlum, korkuyu yenmek hakkında hiç bişey bilmiyorum.

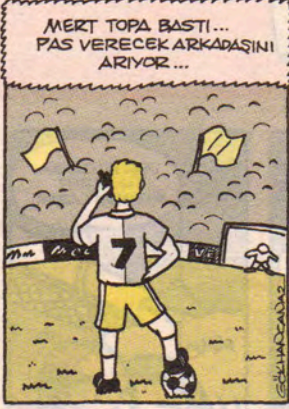
Ya o değilde ben galiba konuyu bağlayamadım. Bütün bi hafta evde oturup çok acıip ses getirecek bi yazı yazmayı planlamıştım hâlbuki. Toplumu gerçekten sarsarım diye düşünüp "evet umut artık temellere döşediğin dinamite kibriti çakmanın zamanı geldi" diye kendimi gaza getirip durmuştum. Hatta bi takım konu başlıkları çıkarmıştım. Mizahi dilimi kullanarak, ince hicivlerle beslediğim betimlemelerle geliştirerek bu konuları birbirine bağlayacaktım. Şu anda bağlamam gereken konuları yazdığım kâğıt önümde. "Korku", "yükseklik korkusu", "mülk edinimi", "sahip olma duygusu", "masumiyetin kayboluşu" yazmışım, altlarına da "bi şekilde birbirine bağla" yazmışım. Ne yapmışım ben böyle allahaşkına. Yaşlılık böyle bişey galiba... Bi şekilde yaptığınız işi anlamlandırmak istiyorsunuz, zekâ gösterisi yapmaya, birilerine akıl vermeye çalışıyorsunuz. Tamam, kabul ediyorum uygar bir toplum için böyle yazılar yazılması gerekli ama ben ne yaptım bütün bi hafta böyle ya. Konu başlıkları hakkında az bilgiye sahip olduğum yetmiyormuş gibi bi de üşenip altlarına "bi şekilde birleştir" yazmak nasıl bir aymazlıktır böyle. Cömeldiğimle, domaldığım ile kaldım işte. Cömelle ve domalma üzerine saatlerce konuşmak isterken peki neden kendimi daha ciddi konular konusunda ahkâm kesmeye zorladım bi hafta. Bakın ben artık kendini bilmez bi yola girdim, ben bilmeyebilirim, fark etmeyebilirim eğer bu köşeden size doğruyu, olması gerekeni anlatmaya başlarsam bir sabredin, iki sabredin ses çıkarmayın. Baktınız artık iyice kaybettim kendimi yazı başlıkları ile yazının final cümleleri aynı olmaya başladı. Bi Salı evden çıkıp dergiye gelin, ben klavye başında o haftaki yazımı yazarken sessizce arkamdan yaklaşip belime odunla vurun. "Kendine gel Umur" diyin. Samimi söylüyorum yapın bunu.

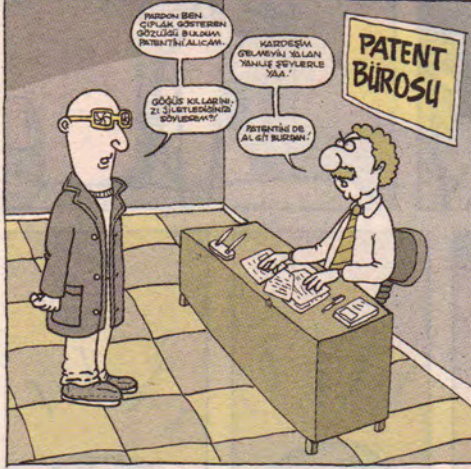
Servet TURAN

Gökhan CANAZ

Güven ÇALIŞKAN

Ömer GÖKSEL

UYKUSUZ

İMZA GÜNÜ

MEMO TEMBELÇİZER, UĞUR GÜRSOY, CENGİZ ÜSTÜN, UMUT SARIKAYA, VEDAT ÖZDEMİROĞLU, BÜLENT ÜSTÜN, FIRAT BUDACI, EMRAH ABLAK.

10 OCAK 2009 2. ÇUKUROVA KİTAP FUARINDA ADANA'DAYIZ

Tüyap Fuar Alanı
Uykusuz Dergisi Standı

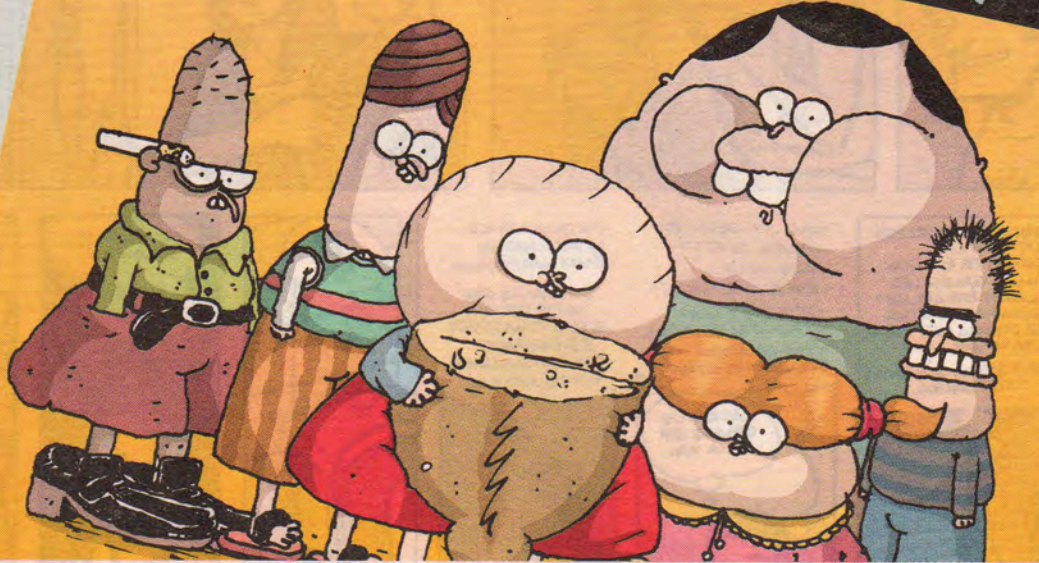
10 Ocak 2009 Cumartesi
13:00 - 17:00

KİTABI

ÇIKTI!

TÜM KİTAPÇILARDA

UYKUSUZ

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, esri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizimin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın ortamında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 07 Ocak 2009 | Sayı: 071
Haftalık Yayın Süreli Yayıncı

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ ve YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Uğur GÜRSOY

GRAFİK: Fırat YAŞA - Evrim GÜVENÇ - KALİGRAFI: Şevki Sayışman
İşletme ve Satış: Nuri AÇAR (nuri@uykusuzdergi.com) - Halkla İlişkiler ve Muhasebe: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com)

Asmalimescit Mah. Şehbender Sok. No: 4 Kat: 2 Daire: 3 Beyoğlu / İSTANBUL

TEL: 0 (212) 245 53 38/39 FAX: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307-7619

BASKI: APA Uniprint Hadımköy Asfaltı Ömerli Köyü Mevkii 34555 Hadımköy / İstanbul 0(212) 798 28 40

GENEL DAĞITIM: DPP - 0(212) 622 22 22 ABONELİK: Yurtiçi: 99YTL Amerika: 110\$ Avrupa: 90€ Uzakdoğu: 120\$

Banka Hesap Numaralarımız: Yapı kredi Bankası Parmakkapı Şubesi, YTL: 81217859 USD: 81345973 EUR: 81345967

14 OCAK ÇARŞAMBA
SAYI: 2009/03 No: 072
1.50 YTL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 1.75 YTL.

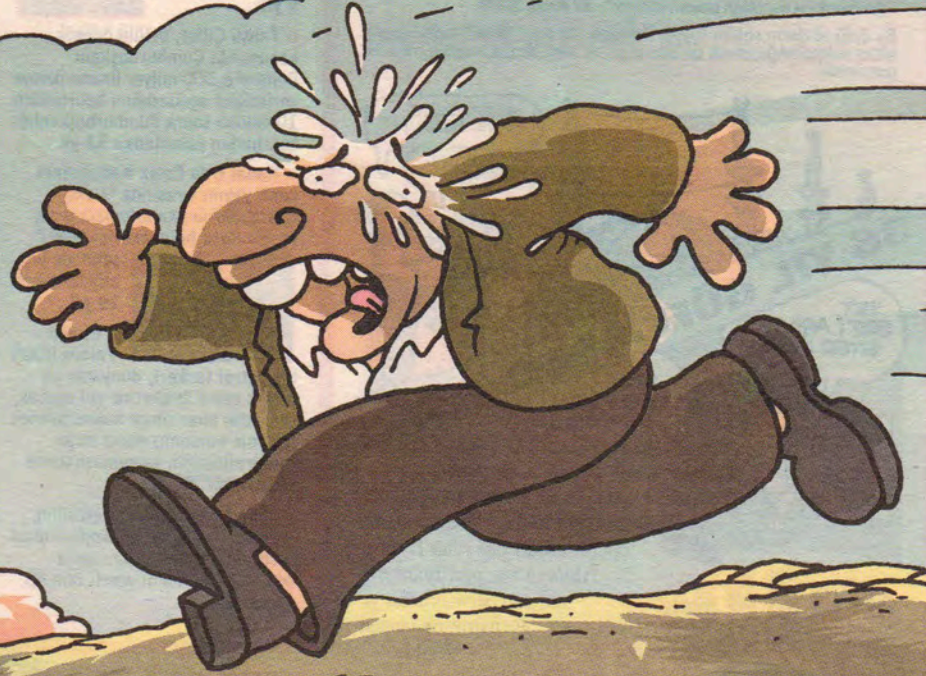

UYKUSUZ

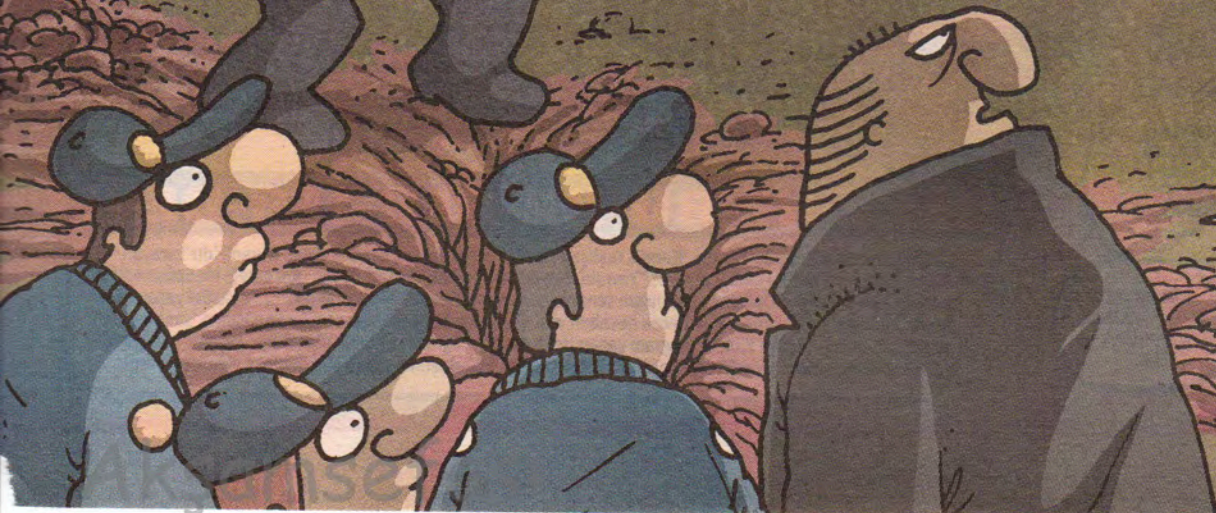
www.uykusuzdergi.com

• Ergenekon operasyonu devam ediyor.

LAAANN!
KAZMAYIN LAN... ORASI
BENİM GİZLİ YERİMDİ,
YUVA YAPMIŞTİM ORAYA!..

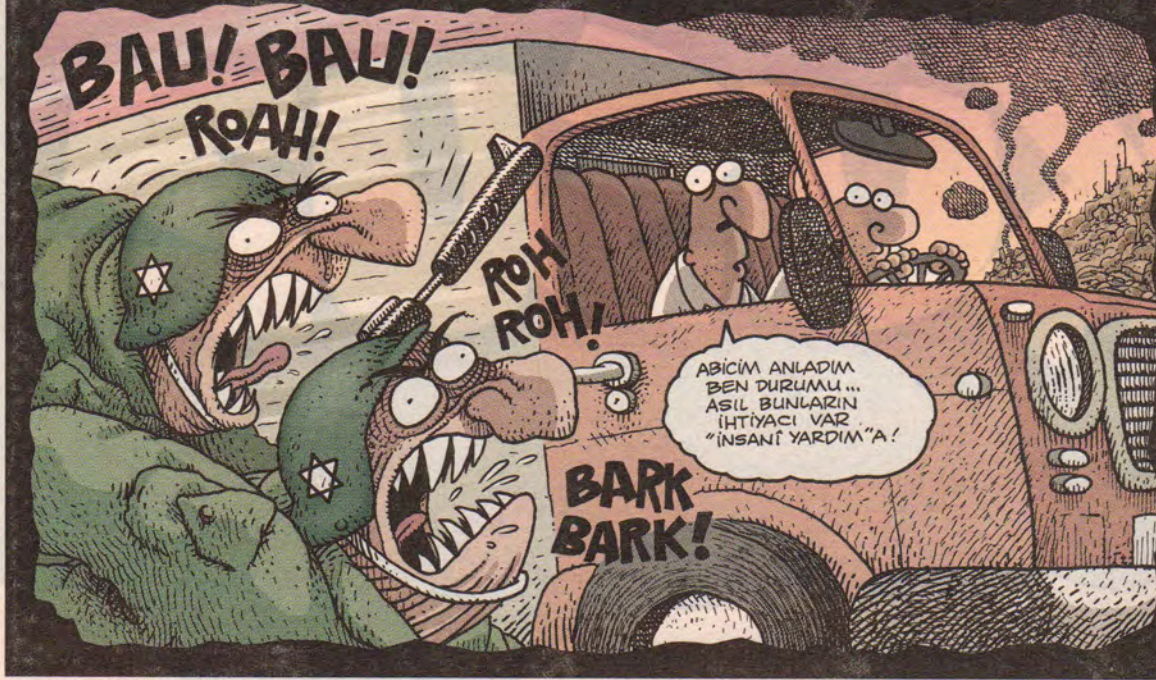

HAH, BİR
NUMARA
GELDİ... YAKALAYIN!

İsrail, Gazze'ye gönderilen yardım kamyonlarına da saldırdı.

Emine Erdoğan, Ortadoğu liderlerinin eşlerine verdiği Gazze'ye destek yemeğinde ağlaya ağlaya Nazım'dan şiir okurken, geceye katılanlara 'fırınlanmış kuzu'dan 'füme somon'a zengin bir münü ikram edildi.

Sevdalınıza Komünisttir..

"O komünist zihniyeti, hala aşkla ve sevgile yaşamak isteyenler var." 9 Eylül 2006

"Bu zihniyet komünizmin kalıntısıdır." 18 Ocak 2008

"Hani sosyalist, komünist geçinenler..." 5 Nisan 2008

"İftira at tutmazsa iz kalsın. Bu eski komünistlerin yöntemiydi onlar gitti şimdi onların uzantıları devam ettiriyor" 29 Aralık 2008

Bu özül sözlerin sahibi Tayyip Erdoğan, "Nazım Hikmet'i iade-i itibarla tekrar vatandaşlığa almak da bize düştü ve bunu da biz hallettik." diyerek gururlandı!

Diyarbakır'da polise taş attığı iddiasıyla tutuklanan ve 37 yıl hapsi istenen çocuklardan biri olan Hebun Akkaya'ya, gardiyanlarla tartışan babasıyla bir yıl görüşme cezası verildi.

KAÇ YIL OLDU?

• Serdar Ortaç, "Topu topu 7 nota var, kaç ayrı beste yapılabilir ki" diyerek birbirine benzeyen bestelerinin formülünü açıkladı 4 yıl...

• Bush, "İnsanoğlu ve balığın barış içinde bir arada yaşayabileceğini biliyorum." diyeli 9 yıl...

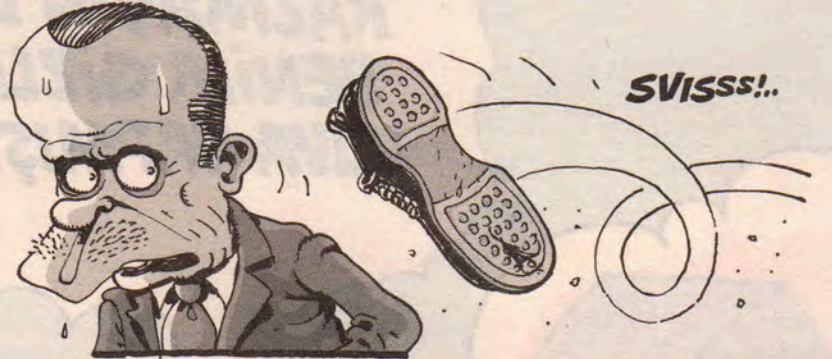
• Tansu Çiller, örtülü ödenek konusunda Cumhurbaşkanı Demirel'e, 500 milyar liranın nereye verildiğini açıkladığını belirttikten 10 dakika sonra Cumhurbaşkanlığı tarafından yalanlanalı 13 yıl...

• Kanal 6'da Ceviz Kabuğu'nun canlı yayını sırasında "Halki Cevizoglu'nun kanalımızla artık hiçbir ilgisi bulunmamaktadır" şeklinde bir alt yazı geçeli 10 yıl...

• Exxon Valdez isimli bir petrol tankeri, dünyanın en büyük çevre felaketine yol açarak, sonradan birer simge haline gelecek 'petrole bulanmış deniz kuşu fotoğrafları'nın yaygınlaşmasına sebep olalı 20 yıl...

• John Lennon, bir gazetecinin, Hristiyanlığın geleceği konusundaki sorusuna, "Biz İsa'dan daha büyüğüz" cevabını vereli tam 43 yıl olmuş...

Arant Dink'in öldürölmesinin üzerinden iki yıl geçti, suikastın arkasındaki güçler hala meçhul.

İstanbul Emniyet Müdürü Celalettin Cerrah, "Gözü morardı, yüzü çizildi diye, bunlara işkence denmesi durumunda polis görev yapamaz hale gelir" dedi.

Aile Planlama

Condoleezza Rice, İsrail'in Gazze'de sivilleri vurmasını makul gösterebilmek için iyice saçmaladı: "Gazze'de nüfus çok yoğun. İsrail'in sivilleri vurmaması imkansız."

BİRİ O KÖPEĞİ KURTARSIN!..

Osmangazi Kültür Dernekleri Federasyonu Başkanı Niyazi Çapa ve arkadaşları, Filistin'e saldıran İsrail ve Ermenilerden özür dileme kampanyasına girişlerini kinamak için bir basın toplantısı düzenlediler. Fotoğrafta 9 kafadarın manidar mesajlarını ve onlardan bir kademe daha manalı bakan köpeği görüyorsunuz. Eylem sonrası gelen tepkiler üzerine çok şaşırın Niyazi Çapa, "İrkçilik bunun neresinde" diye sitem etti. Dövizdeki Ermeni ibaresiyle, Ermeni rock grubu 'System Of A Down' u kastettiklerini ve kartona grubun ismi sığmayacağı için Ermeni yazmayı tercih ettiklerini söyledi. "Böyle bir genelleme Ermenileri ve Yahudileri incitmez mi?" sorusuna verdikleri cevapsa cylemin geçersiz olduğunun kanıtıydı: "Telefonla sorabilirler."!

Bİ-ZE-NE-BU-HA-BER-LER-DEN!

Karşılıklı rol alacağımız bir filmde, 'Nurgül Yeşilçay'ı dudağından öpmek isterim' diyen Nurseli İdiz'i arayan Nurgül Yeşilçay, erkek sesi taklidi yaparak "Yavrum, ben de seni öpmek isterim" dedi. Rol gereği hiç öpüşmediğini söyleyen Aydan Şener, "Öpüşmek için uygun senaryo bekliyorum" dedi. Şenay Düdek, "... Aseksüel yaşamaktan da çok mutluyum. Hiç kimseye verilecek hesabım yok. O yüzden bana sorulan sorular karşısında 'sana ne lan' diyorum." dedi. Radyo Pink'te program yapan Helin Aşvar, programına konuk olan Hülya Aşvar'a "Sen benim annem misin, ablam misin?" diye sordu. Petek Dinçöz, köpeklerinin rahatı için dubleks evini değiştirdi

Nazım Hikmet'in vatandaşlığını iade eden AKP, şimdi de şairin mezarını Türkiye'ye getirerek oy avcılığına devam ediyor.

UYKUSUZ

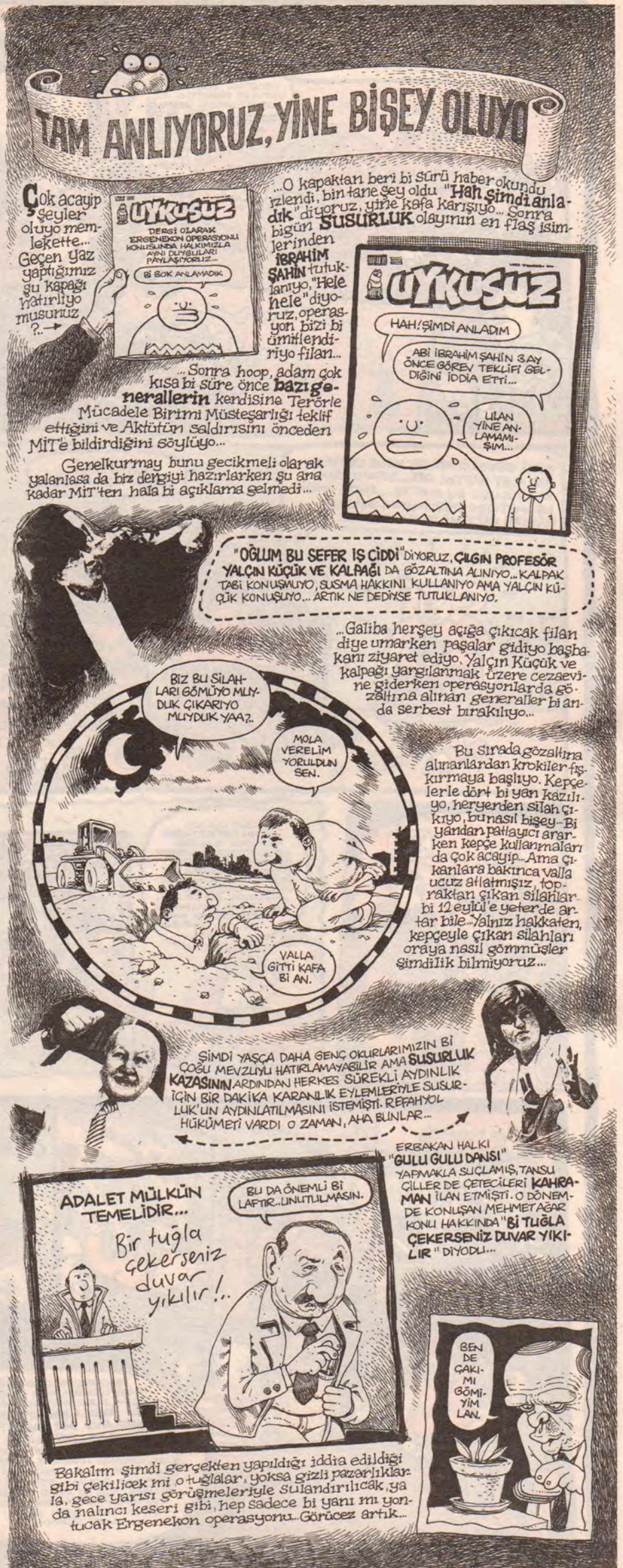
GÜNDEMSPOR

- Tayyip Erdoğan iyice oldu! Başbakanın ikili görüşmede İlker Başbuğ'a "Sana verdiğim son hediye, beni bir daha görme diye, gezegendeki son gemiye binip çek git" dediği doğru mu?..
- Ankara'daki kazılarda Hitit Ergenekonu'na ait olduğu ileri sürülen ilkel ve antik silahlar bulundu!..
- Vahşi katliama dayanamayan Ağlama Duvarı'nın Kudüs'ten Gazze'ye doğru yola çıktığı öğrenildi!..
- "Verginekon" operasyonu, iş dünyasında panik yarattı!..
- Din ve devlet işleri gibi, komplo ve teori işlerinin de birbirinden ayrılacağı iddia edildi!..
- Nurseli İdiz, Can Gürzap, Nurgül Yeşilçay, Beste Bereket ve Dolunay Soyser'te tiyatro öpüşkenleri ödülü törenle verildi!..
- Doç. Efe Gültekin'in "Orman Yangını : Dekanlığa Veda" konulu konferansı Yumurtakapı Hilton'da!.. v.ö.

BEN OLMUŞUM SERGİ

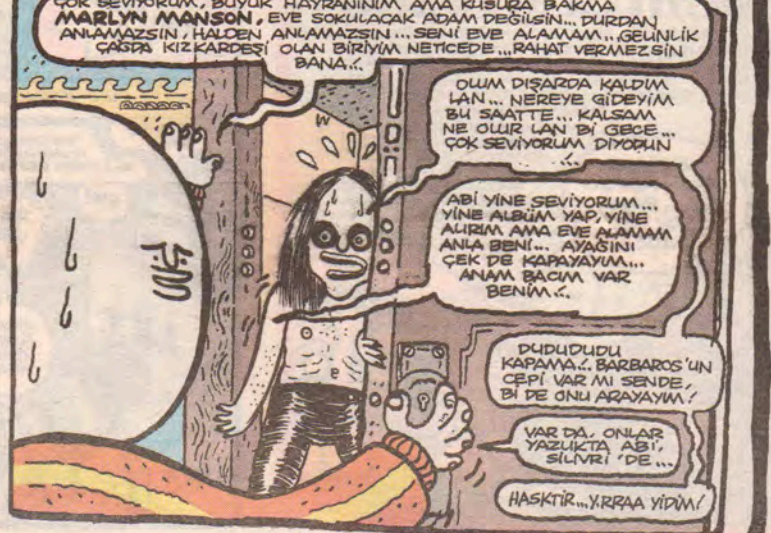
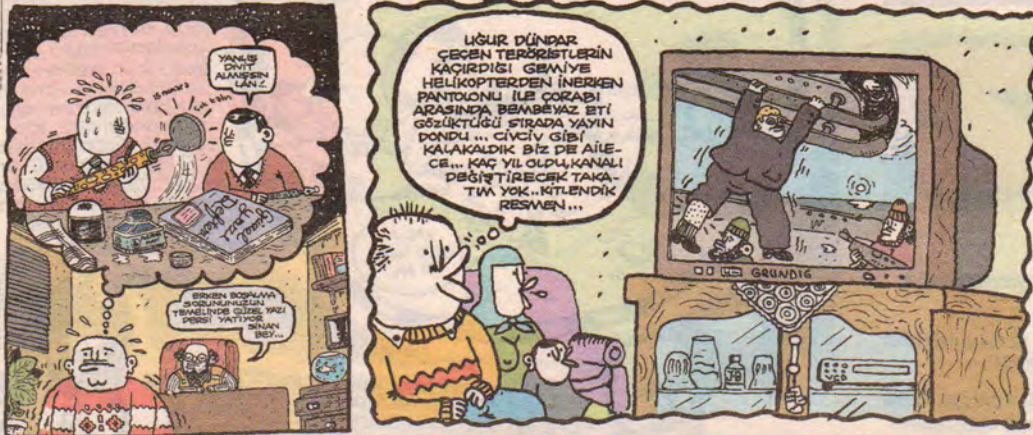
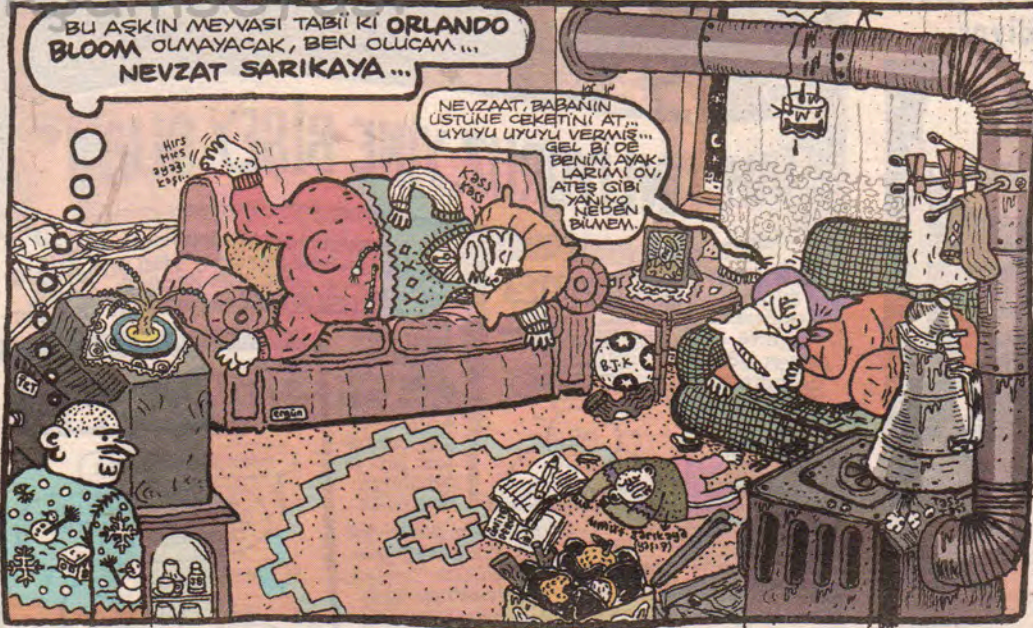
SÜLEYMAN DEMİREL, ANKARA'DA KATILDIĞI BİR PANELE, KONUŞMA YAPTIKTAN SONRA BİR ÜST KATTA "DENİZ GEZMİŞ SERGİSİ" OLDUĞUNU ÖĞRENDİ. BİR ANDA NEŞESİ KAÇTI. "GEZMEK İSTER MİSİNİZ?" ÖNERİSİNİ CEVAPLAMADI VE ARKASINA BİLE BAKMADAN DERHAL BİNADAN AYRILDI. OYSA MECLİSTE DENİZLERİN İDAM KARARININ ONAYLANDIĞI GÜN, "İDAMA EVET" İÇİN PARMAGINI EN ÖNCE KALDIRMIŞ VE ARKASINA DÖNÜP PARTİSİNDEN PARMAK KALDIRMAYAN VAR MI DİYE KONTROL ETMİŞTİ. BU SON ARKASINA DÖNÜŞÜYDÜ. TAM 37 YILDIR BİR DAHA ARKASINA DÖNÜP BAKMADI...

NE BAKI-
CAM ARKA-
MA... BAKA-
CAK NE
VAR...

FIRAT BUDACI

Akşamsefası

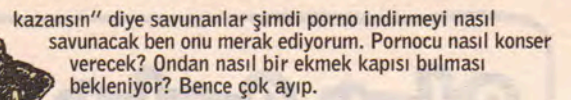

■ Ama eğer gelmiş geçmiş en saçma televizyon programı gibi bir değerlendirme yaparsak hiç kimse kusura bakmasın Mehmet Ali Erbil'in Flash TV'de yarışmacılara tavuk kovalattığı programı en azından şöyle bir geçiririm aklımdan.

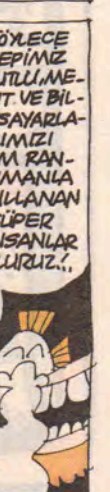
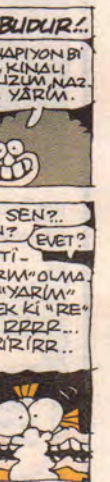
Hazırlanacaklar desen, hadi bilemedin en fazla altı yedi ay. Şehirler hazırlanıyor desen, zaten her olimpiyata bir alay şehir aday oluyor,

■ Amerikan porno endüstrisi de iflas bayrağını çekmek üzereyse kriz derin demektir arkadaşlar. Porno endüstrisinin temsilcileri en çok internet üzerinden yasa dışı yollarla indirilen pornodan yakınıyor. Yalnız ben işin ortasında değilim. Daha önce internet'ten müzik indirmeyi "Efendim müzisyenler de konser versin, parayı konserden

■ Düşününce prezervatif kadar ilkel bir doğum kontrol yöntemi yok gibi. Akla ilk geleni hemen yapmışlar lan.

■ Üniversite ve fotokopici kardeşliğini düşündükçe içim bir hoş olmaya devam ediyor. Sanmam ki Harvard'ta üniversitenin karşısında aynı zamanda dost da yapan bir fotokopici olsun ve camında "Dr. Henry'nin Akışkanlar Mekanığı 2 drs notları geldi!" yazsın. Hayır ders yerine drs yazan ben değilim, fotokopici.

Cihan Ceylan

"kendimi durdurulacak değilim"

Fırat Budacı

SİNEĞİN HAZİN ÖLÜMÜ

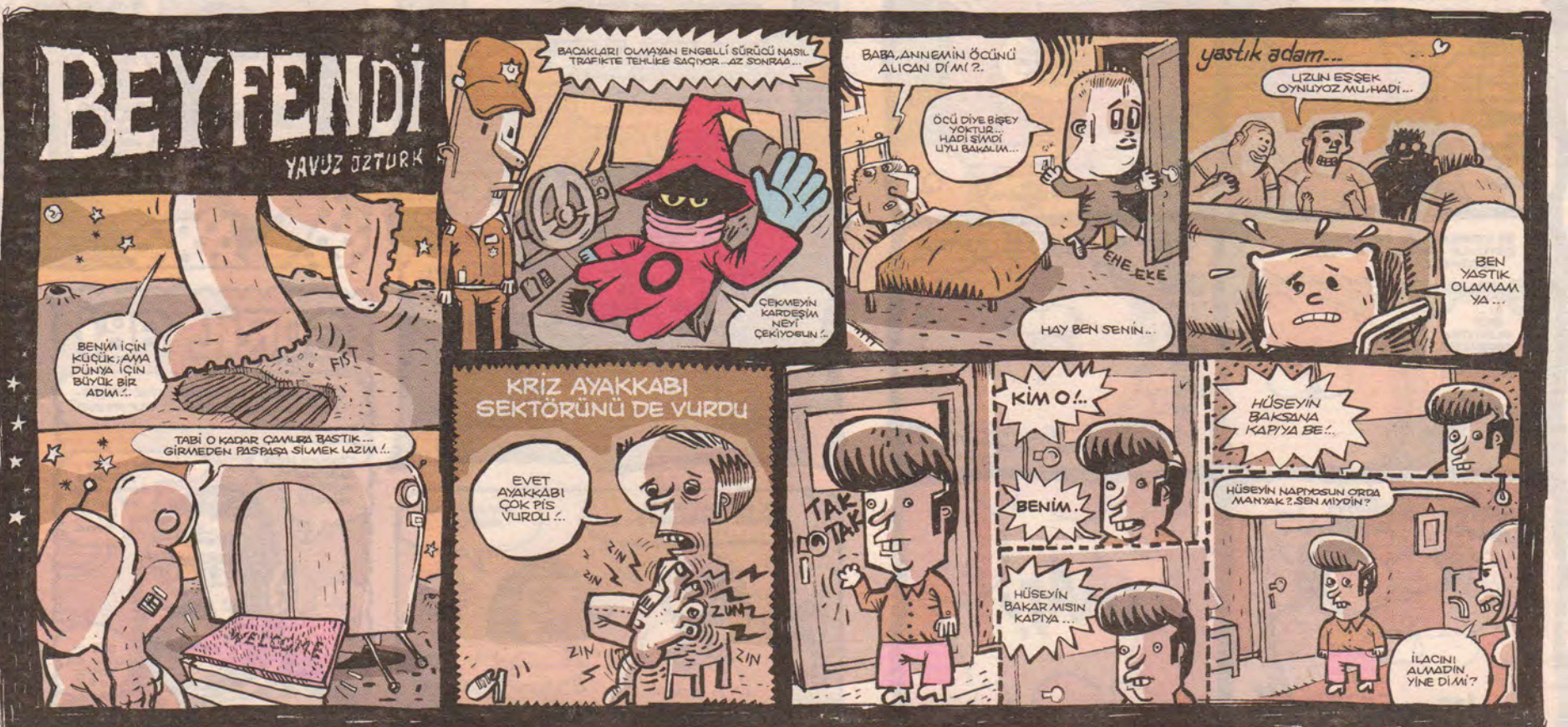
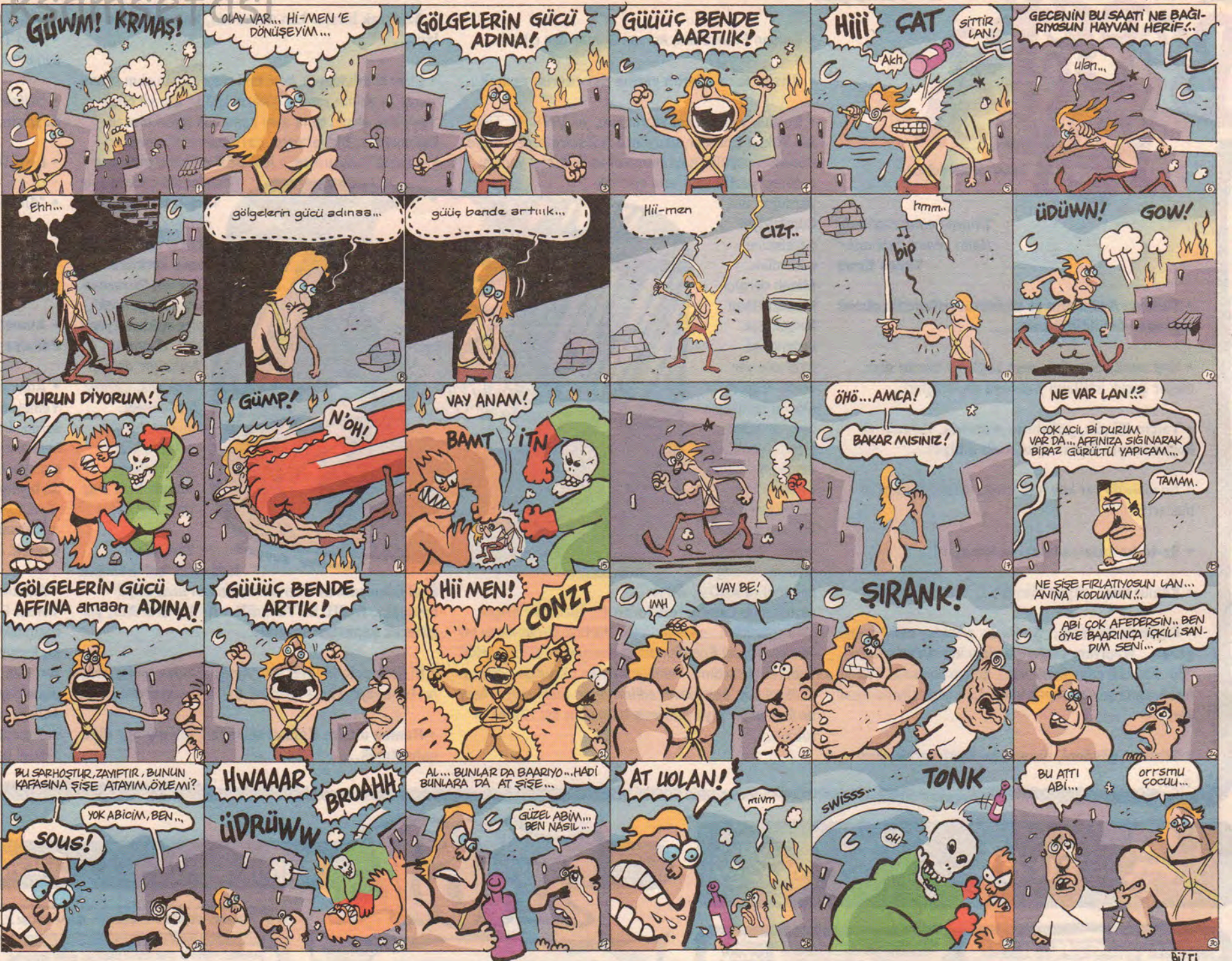
Sahile inen ağaçlı yolda, vücudunun bütün eklemlerini kullanarak yanındaki güzel kıza hararetle bir şeyler anlatan şu adama bakın. Anlatırken ellerini, mimiklerini nasıl da ustalıkla kullanıyor. Sesi anlattığı konunun ayrıntılarına göre ton değiştirirse de, genelde devlet tiyatrolarından ödünç aldığı bir sesle konuşuyor. Henüz temasın gerçekleşmediği bir aşkın görüntüsü bu. Yüzünü iki yandan perdeleyen uzun düz saçlarının arasında kocaman gözleri, pitirik burnu ve gülümsedikçe etrafa ferahlık veren bembeyaz dişleri olan bu kız, onun için şu an dünyadaki tek varlık. İnsanevladı, karşısındaki kişi aşkı çağırıştırdığında kendi kapasitesinin çok üstünde bir hayat görüşüne ve anlattığı şeyleri makyajlayan pürüzsüz bir dile sahip olabiliyor. Bakın, adam nasıl da çirpiniyor bir aşkın başlangıcı için. Artık onlara ait değil zaman. Tüm kelimelerini, suskunluklarını, bakışlarını aşka emanet etmişler. Arkadaşları, aileleri, çalan telefon, çalan müzik, girdikleri deniz, içtikleri bira artık onlar için sadece bir dekordan ibaret. Milyon tane edebiyatçının güdük kalacağı bir görüntü bu. Adam bir çiçek koparıp kıza veriyor, kız çiçeği kulağının arkasına illeştiriyor. Lütfen bunun arabesk bir görüntü olduğunu düşünmeyin sevgili okurlar. Görseniz o anı, aşkın bin yıldır omuzlarında taşıdığı bir klişenin önünde saygıyla eğilirdiniz, belki alkışlardınız, dünyanın en güzel kıskançlığıyla bakardınız onlara, hatta belki aranızda gözleri sulananlar bile olabilirdi. Adamın gözlerine bakarak teşekkür ediyor kız. Adam, "Anam!" diyerek kulağına vuruyor (kendi kulağına). Sonra tekrar vuruyor. Vurmanın sıklığı artıkça kızın şaşkınlığı da artıyor. Garip sesler çıkarıyor adam. Parmağını kulağına sokup çıkarıyor. "Kaçtı... İçeri kaçtı!" diye bağıyor...

O adam benim. O gün, hayatı silkeleyen cümlelerimin yerini, aniden ağızımda patlayan "anam" kelimesinin üst üste tekrarlanması alınca, aşk için büyük bir dikkatle kurduğum yapı bir anda çökmüştü. Eğilen, bağırın, kulağına vuran, vücudu şekilden şekle giren ben, o uğursuz dakikaları dün gibi hatırlıyorum. O gün, mahvıma sebep bir sinekti. Normalde çoğu insan gibi sinekleri çok önemsemem. Aslında yaşadığım bu olayı bir utanç anı olarak değil, komik bir anı olarak anlatmam gerekiyor. Ama durdurulamaz bir aşkın içine düşmüş bir adam için bir sinek saldırısıyla yıkılmak bile bir utanç vesilesi olabiliyor. Sırf üzerinden zaman geçtiği ve yaşıml ilerlediği için kulağa kaçan bir sineği komik bir anıya çevirmek ve o anı küçümsemek istemiyorum. Şimdiki aklımla ne düşündüğüm çok önemli değil. Sinek saldırısıyla debelendiğimde sadece 20 yaşındaydım ve saldırı sonrası utançtan geberiyordum. Sinek kendine göre bir kulağa, bana göreyse bir aşka saldırmıştı ve kendini de, o güzel anları da paramparça etmişti...

Kişisel utanç tarihimde, en az sinek kadar önemsiz görünen bir sürü kıldan tüyden şeyin, büyük aktörler olarak rol aldıklarını hatırlıyorum: Hapsirınca avuçlarımin arasında dünyaya gelen taze ve akışkan burun salgıları yüzünden hızla masadan kalktığım anlar; gönderildikten bir gün sonra insanı bir utanç abidesine dönüştüren paranoyak SMS mesajları; ilkokulda aşk yapıırken bayılmam ve ayılır ayılmaz öğretmenden yediğim tokat; tırnağın arasındaki kire gözleri takılan bir kızın, insanda parmaklarını kesme isteği uyandıran bakışları ve artık yumuk ellerle devam edilen dakikalar; çok süper konuşurken yanlış telaffuz edilen bir kelimenin anında surata çarpılarak iade edilmesi; beklenmedik plan değişiklikleriyle misafir olunan bir evin salonunda ortaya çıkan eprilmiş çoraplar; dünyanın en sessiz baba ocağında, gece yarısı tuvaletten gelen kusma sesleri ve sabah nar gibi gözlerle ve hala sarhoş kahvaltı sofrasına oturuş gibi bir sürü utanç anı, hafızamda bütün canlılıklarıyla yerlerini muhafaza ediyorlar. Utancım, artık biraz kaşarlanmış olsa da zaman zaman hala bu kıldan tüyden durumlara yenik düşüyor. Ama hiçbirisi nefis bir kızın yanında, bir sinek yüzünden debelenmek kadar utanç verici değil...

O gün, sineğin kulakta hazin ölümünün ardından sahile ulaşmaya kadar pek konuşamadım. Kulağımın içindeki ceset parçaları, ufak paranoya ataklarına sebep olduğu için parmağımı sık sık kulağıma sokma ihtiyacı duyuyordum. Zaten böyle rezil bir gösterinin ardından tekrar hayata dair güzel kelimeler sarf etmek pek mantıklı değildi. Sinek kulağıma çok erken saldırmıştı, belki ilişki başladıktan (yani başlasaydı) bir iki ay sonra saldırsa, ortalıkta bozulacak bir büyü olmayacağı için her şey daha rahat olabilirdi. Olmadı. Sahile vardığımızda belki de hayatımda ilk defa, etrafımda dolanan bir arıyı olgunlukla karşıladım. Arının kısa bir süre koluma konmasına izin verecek kadar ileri giderek ikinci bir böcek hezimetini engellemeye gayret ettim. (Normalde olay mahallinden bütün eklemlerimi oynatarak uzaklaşırdım.) Çok başarılıydım. Bir yerden saldıran doğa, başka bir yerden bana yardım ediyordu. Arı benden ayrılıp, henüz temas etme fırsatı bulamadığım o güzel kızın tenine konmaya çalışınca olgun bir tavırla kovaladım kendisini. Kovalarken, arı korkusunu teskin edecek kıvamda bir sesle, "Korkma... Sakin olursan saldırmazlar..." diyordum.

Böcek Kafası

VEDAT ÖZDEMİRÖĞLU

"Dünya benim rızkımdır
Halkı benim halkımdır"
Yunus Emre

• Türkiye: Aydınların ve silahların sistematik olarak toprağa gömüldüğü belde...

• Hep merak ederdim, neye 'seçilmiş' bunlar diye, meğer çocuk katliamı yapmaya seçilmişler!...

• Yalçın Küçük, polislerin arasında, kalpağı ve kaşkollarıyla devrik ülke kralı gibiydi...

• Anadolu'da her köy mezarlığı, Nâzım Hikmet'in mezarı!...

• Se-te-ka susarsa te-se-ka konuşur!...

• Kömür biter, rüşvet bitmez!...

• Feysbuk da acaip, "Şunla bu arkadaş oldu" haber geliyo... N'apiyim, yanlarına gidip keman mı çalıim?.. "Bir albümde etiketlendi" var... Bravo diyorum!... Kendi fotoğrafına yorum yapan var... Çok çeşit sayıda insan var...

• Siber et gövdeni, dursun bu kontraatak akın!...

• Garson Fransa'dan, korsan Somali'den çıkar!...

• Bitsin: Rica ederim yerine rici ederim demek...

• Durduk yerde bi tip yazmıştım, yıl 1996 idi. Tipin adı Yüksel Endeğer, okuyunca "yükselen değer" oluyo.. Dönemin popüler kavramından ve siyasetçi yancısı gazeteci profilinden yola çıkarak yazdığım tipi, Cumhuriyet gazetesine götürdüm. Mizah dergisi kökenli İlhan Selçuk tipi beğendi ve gazetede yer verdi. "Espri" olduğu anlaşılın diye de gazete çizerlerden Zafer Temoçin, Yüksel Endeğer'in portresini çizdi, köşenin tepesine koydu. Serbest piyasayı ve sağ partileri ve ABD'yi, AB'yi savunan bu Cumhuriyet yazarı (!) yüzünden birçok okur, gazeteye tepkisini iletti. Harbiye Orduevi'nde bir davete "Yüksel Endeğer" adına davetiye ve ajanda geldi! Tabii ki gitmedim! Yemeğe katılan bir başka yazara "Yüksel bey, hem davet edilmeyince sitem ediyö, hem de katılmıyo" diye şikayette bulunmuş üst rütbeli bi subay!...

• Azalarak bitsin: Lan deme lan, babam kızıyo lan!...

• Çizer bi arkadaşım, beni eski çizgi roman alım satımı yapan bi abinin yanına götürmüştü bi kaç yıl önce. Yaşlı abi, ahşap evini aynı zamanda işyeri olarak kullanıyordu. Bizi oturttu, çay ikram etti, dergileri karıştırıp konuşurken, ANİDEN elindeki pilli traş makinesini çıkarıp öyle kuru kuru sakal traşı olmaya başladı! NOLUYO LAN diye acaip korktum. Güleräk "Birazdan sevgilim gelecek" diye açıklama yaptı abi. "O zaman kalkalım" dedik, "Yok yok, çayınız bitsin" dedi. Çayları bitirip kalktık, bizi uğurlarken kapıda hâlâ traş oluyodu!...

• Yeni yılını kutlamak için aradığım

Erol Günaydın'ın "Nerelerdesin lan kızıl büyü" demesi... KIZIL BÜYÜ mü?!.. Ah be Erol Abi, yılı güleräk kapattım sayende...

• Bi gastecinin Milliyet için "Ayşegül Aldinç gibi gazete, herkes taniyo, kimse kasetini, CD'sini almıyo" demesi!...

• Hemen bitsin: Keman sesinden 'gıy gıy gıy' diye bahsetmek...

• Peki Turkcell'in oynamak zorunda

• "Allah insana k duydu..."

• Beni Türk lokum

• "Allah affetse B

• "Türkü tadında y Hayır, nota mıyım

• Ahmet Kaya sin Polisiye yazar Ah

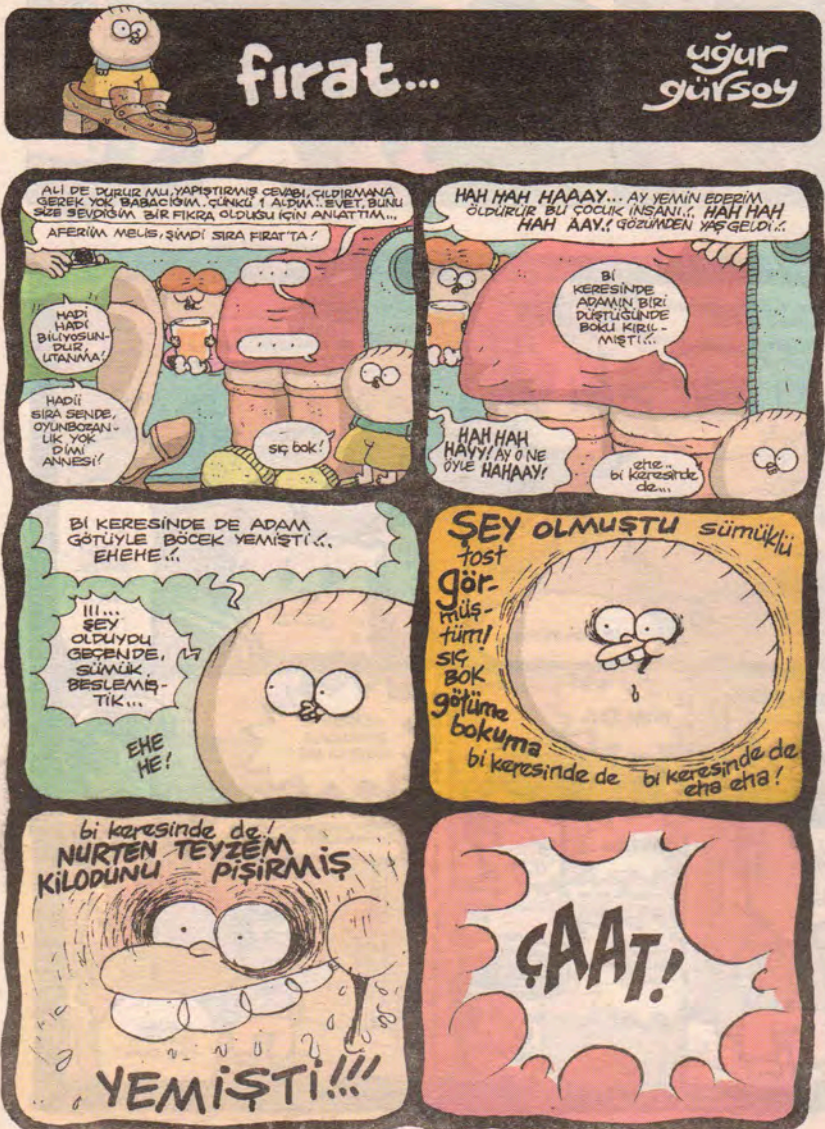
• Adana'da "Kazai Yemeyen Kazak d sorun, İngiliz atı m beni arayın!.. "Kaz oldu yarabbim, AT da benim aklım çit

• N'apsan bitmez: demek...

• Anlatmıim diyod Yüksel Endeğeri y başındaki Faruk B ki, konuya detaya i yer alan Yüksel E destekleyen bir ya kahve içmek dileğ olduğunu anlamay Yüksel beyi istemis

fırat...

uğur gürsoy

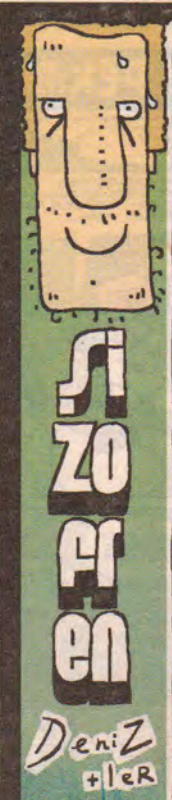
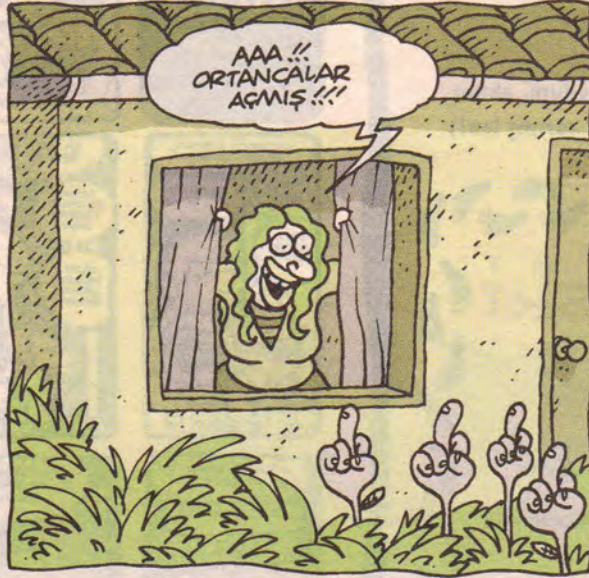
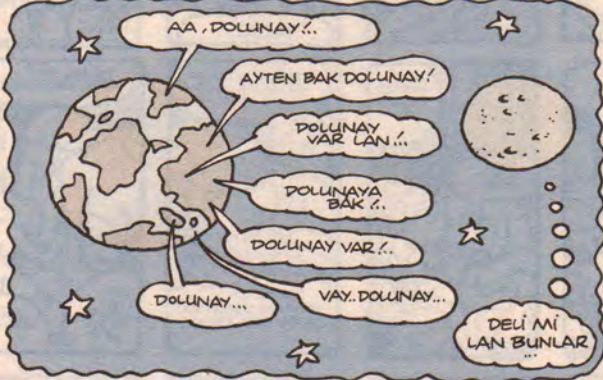
Tribal

Gökçüyon

C.üstün.

YİĞİT ÖZGÜR

Sandık İçi

ERSİN KARABULUT

DÜN ANNEMLERE GELDİM AK...
SAM ELİMDEKİ Bİ PAKETİ ÜST
KATA ÇIKARICAM, KULAKSİMDE DA
KULAKLIK VAR TAMAM MI...

ÇAT!

SONRA Bİ KAHVEYE GİTTİK ORDA BELGE DOLDURUCAZ... FOTOGRAF ÇE...
KEREN SAYI GÖREN BEN, BİR ANCA TIRTO KAYINÇO OLVERDİM...

HAİL AABİ... ÇAY
GETİRSENE KARDEŞE!
GELDİM...
SAG HEPTEN KONT...
ROLDEN ÇIKIŞ...

MEĞER TAM O SIRADA Bİ ADABA ABLAMLARIN PARK HALİNDEKİ ARABALARINA ÇARPAIŞ DI...
ŞARDAN GELEŞ YANI GURULTU... ENİSTEME İNDİK ASAGI İKİ ARABANIN DA SOL ÖN TARAFLARI
GİTMİŞ, BELGELEMEK İÇİN FOTOGRAF ÇEKİCEZ, MAKİNE YOK... BENİM ESKİ TELEFONA
ÇEKELİM DEDİM, GİTTİM GETİRDİM, AMA NASI HAVALIYIM GÖRCEKSİNİZ...

KARDEŞ SÜRDAN
ÇEKİLEN Mİ? BEYLER
AĞILAM HADI FOTOS-
RAF ÇEKİCEZ...
ABİ SÜRDAN DA
ÇEK...
ÇEKİCEZ CANIM...
Bİ AĞILIP -
SANIZ?...
BİRADER...

...ÇOK KOMİK LAM, ESKİDEN BÖYLE Bİ
DURUM OLSA KESİN ONLARDAN NE KA...
DAR FARKLI OLDUKÇAMU GÖSTERMEYE
ÇALIŞIRDIM EVANIM YANI...

BEYLİZ ALIYIM, YA DA FİNDİK...
LI FİLTRE KAHVE LÜTFEN...
ÇAY VAR...
ÇAY MI? KAHVESİN O ZAMAN...
AH İKİBEL İNSAN...
LAZ... AH TOP...
LAMA... NE ZA...
MAN ADAM...
OLURSUN BİL...
MAM KI...

ENİSTEME KONUSURKEN "ÇOK HIZLIYDI HERALDE" DEDİM. "TABİ CANIM EN AZ Bİ
70'LE GİDİYO, OLMAŞI LAZIM BU HASAR İÇİN" DEDİ... NEYSE ORDA BAYAA Bİ DÜRDÜK
BİZ, MAHALELE DOLUŞTU. HERKES KAZAYI YORUMLUYO ŞÖYLE OLUŞ BÖYLE OLUŞ...
BEN DE YANDAKİ ADAMA ŞÖYLE DEDİM...

EN AZ Bİ 70'LE GİDİYO OLMAŞI
LAZIM BU KADAR HASAR İÇİN...
NE
70'İ BEE...
EN AZ
100'LE
DALMIŞ...

İKİ MUHABBET EDELEM DEDİM HERİF YORUMU MU BEĞENMEDİ... ENİSTEME GÖSTERİP "VALLA O ÖYLE
DEDİ, YOKSA BENDE DE
100 HATTA 200" DİYCEK...
TİM AZ DAHA...

SWDİ TABİ O ADAMLARIN
DİLİNİ ÇOK İYİ BİLİYORUM,
KENDİ ARALARINDA Bİ MA...
HALE ZARFONLU OLUYO...
BİLİYİYOSAN DA HEYHAN...
LİYOLAR, ÇAKTIRMAMAYA
ÇALIŞIYORUM, KARDEŞ. Bİ -
RADER FİLAN DİYORUM AMA
UZUN SÜRMEYİ ANLADIYOR
HEMEN... ZATEN SAÇARI DA
YIKIYIŞTIM, Bİ RÜZGAR ESTİ
PARAŞÜT GİBİ AĞILIP KA -
BARDI SAĞLAR... MAHALE
DELİKANLİST OLUŞAM DER...
KEN FEVRAN ÇAŞLAR GİBİ
OLDUM...

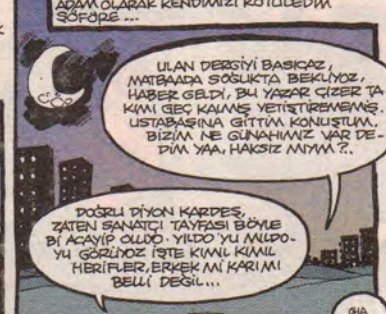
AMA ÖYLE ORTAMDA ORAYA AİT BİRİ GİBİ KONUSABİLMEK İSTERİM
SWDİ... HEM YANILARINDA ZAYIF DA KALMIYIM YANI, SAYGI DUYULU...
LAR, KAHVEDE BAİLEYS İSTEYEN ADAMA NE SAYGI DUYULACAKLAR,
"İBNE HERALDE" DİYOLARDIR...

BAZEN BURDAN TAKSİYLE GİDERKEN SÖFÖR İSMİ GÜCÜMÜ
SORDUŞUNDA YALAN SÖYLÜYÜM. ÇİZER MİZER DEVİNCE PEK
ANLAMIYOLAR VE "OO BU BÜYÜK ADAM GALİBA" DİMP BİŞEY SANIP
UYUZ MU OLUYOLAR NEDİR, DİYALOS KURULUYO. BEN DE İSTE
BAZEN DİYALOS KURABİLECEMİZ EN ORTAK NOKTAYA ÇEKİYO -
RUM MESLEŞİ...

Bİ DERSİ VAR, ONUN GETİR
GÖTÜRÜNÜ YAPIYORUM, MATBA...
YA KASIT TAŞIYIP YIGIYORUM...
İTER NASİT?
İŞ NERDE BE ABİ, İŞ NER...
PE-KRİZ ALPI ÖSTÜRDÜ İŞİ...
ANAY KÜPE GÖRÜL...
MESİN...

ARDINDAN O DA İSTEN GÜÇTEN YAKINIYO
BÖYLECE SEVİYO SENİ... KARİKATÜR MARİKA...
TÜR DESEN SEVİMYO Kİ HATTA GEÇERLER...
DE YİNE BÖYLE ANLATIRKEN O KASIT YIGAN
ADAM OLARAK KENDİMİZİ KÖTÜLEDİM
SÖFÖRE...

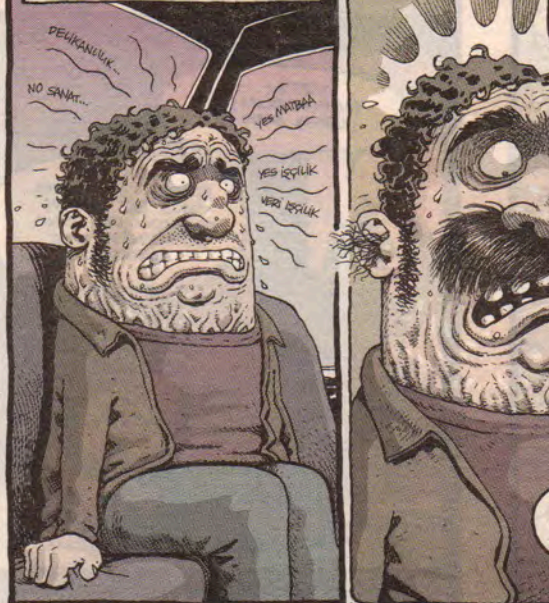

ULAN DERSİYİ BASIKAZ
MATBAADA SÖSÜKTA BEKLIYÖZ,
HABER GELDİ, BU YAZAR ÇİZER TA -
KIMI GEC KAHVE YETİSTİREMEYİŞ...
USTABAŞINA GİTTİM KONUSUYUM,
BİZİM NE GÜNAHIMIZ VAR DE -
DİM YAA, HAKSIZ MIYIM?...

DOĞRU DİYON KARDEŞ,
ZATEN SANATÇI TAYFASI BÖYLE
Bİ ACAYIP OLDU. YILDO YU MİLDÜ -
YU GÖRÜYÖZ İSTE KİMİ KİMİ
HERİFLER, ERKEK Mİ KARIMI
BELLİ DEĞİL...
BU YILDO MU?

O KİMİ KİMİ LAFI BENİ BENDEN
ALDI... AYNAĞAN GÖRÜCEK DE YALANMI
ANILYORAK DİYE BAŞIMI ÇEVİREMYO -
RUM KÜTÜK GİBİ DURLUYORUM
BÖYLE...

DELİKANLİ...
NO SANAT...
YES MATBA...
YES İŞLİK...
VERİ İŞLİK...

HATTA KENDİMİ O KADAR SIKTIM Kİ
İKİNMİKTAN BİYİKLARIM ÇIKTI...

EHEH BUNU SANKİ GERÇEK MİŞ, MANTIKLIYIM GİBİ
ANLATMAYA DEVAM ETSEM NE BİÇİM SAŞIRIRSI...
NİZ Dİ Mİ "OHA NOLUYO LAN" DERSİNİZ, YADA ÇIKTI
LAN BİYİKLARIM, EVET GERÇEKTEN OLDU BU EVET...
HOYURLU ÜŞLÖR...
SAGOL KARDEŞ
EYVALLAH...
ÖYVULLOH!

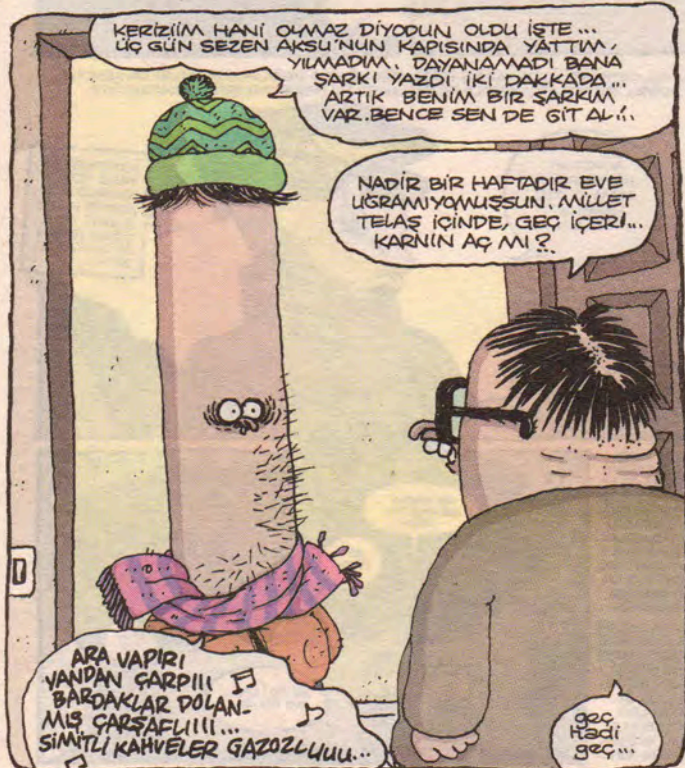
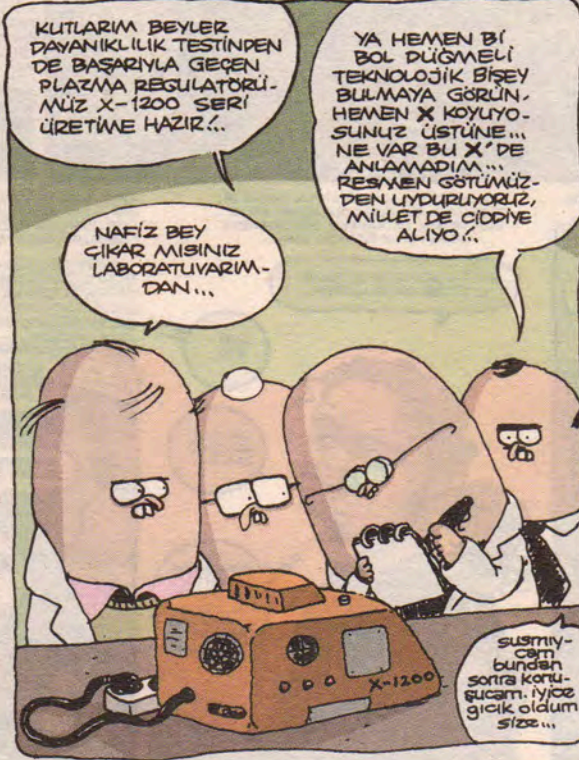
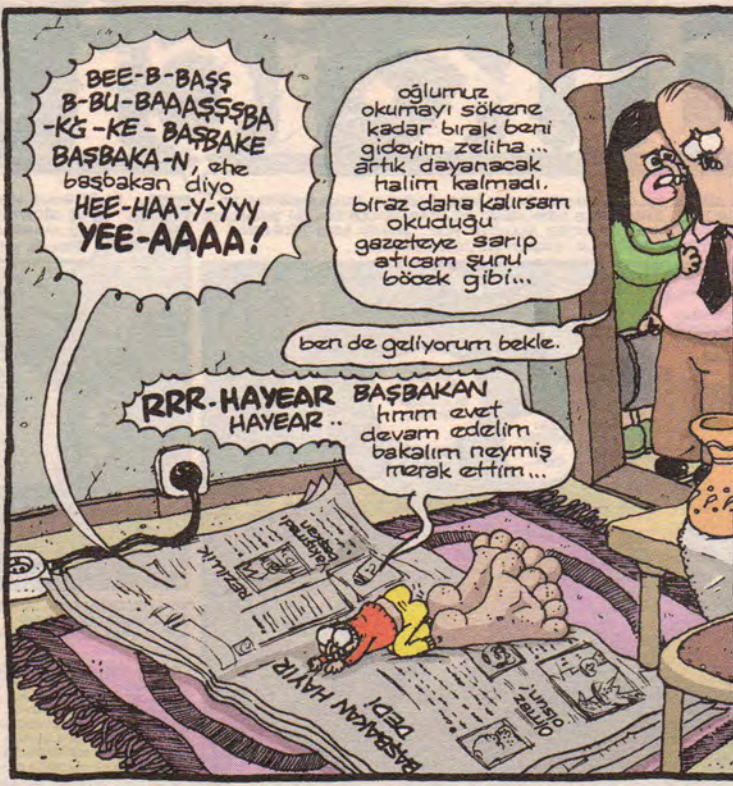
NE BİLİYİM YAA, CEHALETİ YA DA VAROŞ EDEBİYATINI ÖVÜYO DEĞİLİM AMA ONLAR DA KENDİLE -
RİNCE DOĞRU YAŞIYOLAR, MESELE İMİ OLMAKSA ŞU HERİF ONLARDAN DAHA MI İYİ?

AÇIKÇAŞI
HIŞ HOSLAN...
MAM O TÜR
HAREKET...
LERDEN...
HAYATINDA Bİ
TANE KENAR...
MAHALE GÖR...
MEDİSİ HALDE
İKEVİ TANIL...
DİSİNİ SANAN
Bİ DALYAK
BU...

ESKİDEN İYİ KİRO
DENVERDİM ADAM...
LAR DA Bİ SEKİLDE YA -
ŞAMAYA ÇALIŞIYOLAR
İSTE NAARSINARARA...
BA 100'LE GELİYODU
DİYEN ADAM DA OLAY
ÜZERİNE KONUSUL -
SUN İSTİYOR HATTA Bİ -
Rİ 70 DESİN DE O DA
100'LE GELİYODUR
DESİN İSTİYOR EHEH...
SWDİ ONU DA ANLIYO -
RUM, AMA O DA BENİ
ANLADIN AZCIK ANA
KOYUYM, İKİ GEYİK
YAPTI RAVADI GECE -
NİN SONUNDA Bİ
TEK ÇOCUKLARA
HAVA ATABİLDİM, O
DA ANCA 10 YAŞININ
ALTINDAKİLERE YANI...

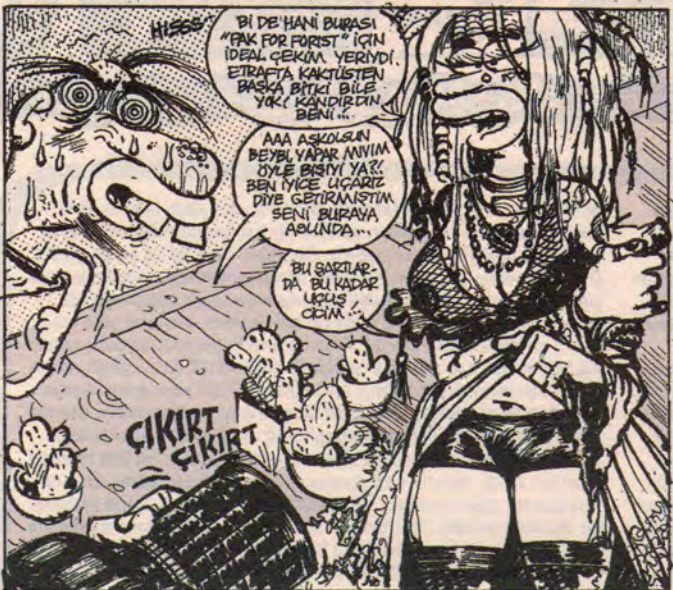
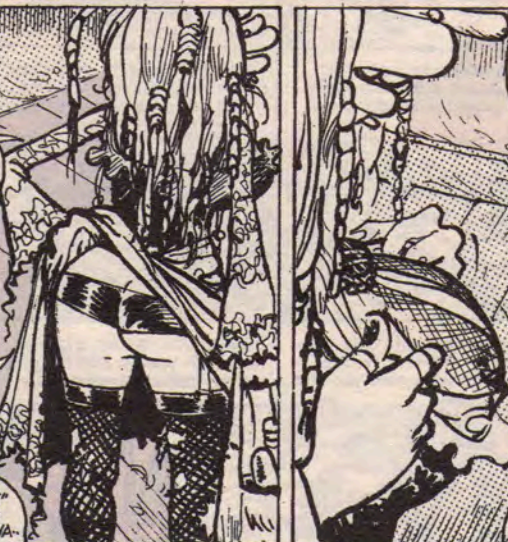
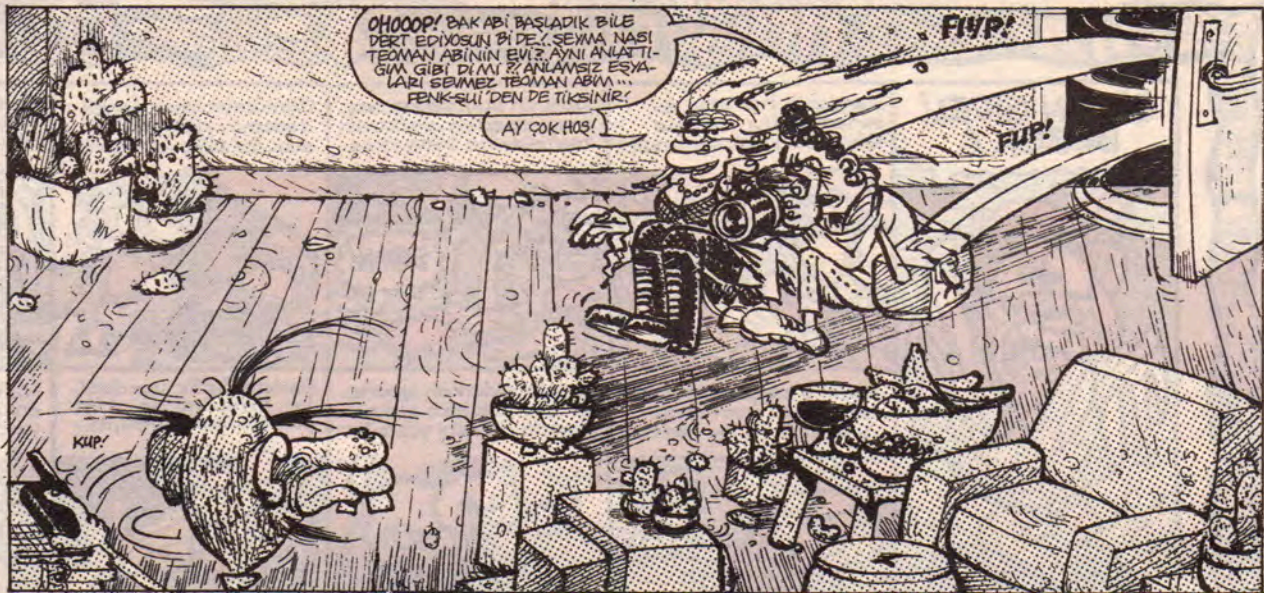

G.T LAMBASI

HA AL-LOOO! TEOMAN
ABİ NABER YA... BEN
CENKER NABİSİNİZ? SEY
DİNCEN ABİ BENİM MA-
NİTAYLA Bİ SANI UĞRIY-
CAZ BU AKŞAM... SENİN
EGZANTRİK EVİNDE ÇOK
MÜHİM BİKAÇ FOTO
ÇEKMEZ GEREKİYÖ...
UYAR DI MI?

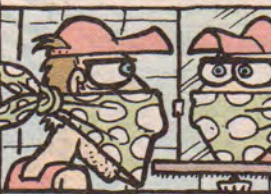
AAAA...
ASKOLUN
ABİ YA... BAKAÇ
DAKKA SÜRER EN
FAZLA... PU DU GEL-
DİK HEVEN... DİŞAR-
YAN BİYİ İSTİYON
MU?

GİTTİN GİDELI BEBEK!

Sabahları banyoya girip kendimi soydum... Ya paramı, ya canımı...

İşimi yapmayayım da ne yaparsam yapayım... Gimi bayaa illettirdim.

Hareketli her şeyi av sanan kediyi dilimle tahrik edip helezanlandım.

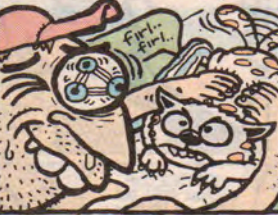
Sabah karşı çizmeye dalmışken avcı kedi ödümü bokuma kattı...

Masa başında karnitur otururum düzeltmek için yogaya başladım...

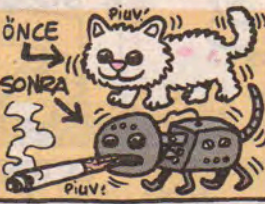
Kediyi hareketli göz be-beğimle tahrik edip adrenalin banyosu yaptım.

Kedimin kuyruğuna basmayı öğledim, dedemin testislerine basa basa.

Dergiye giderken işportadan oyuncak kedi aldım... Arında dartsini yüzüldür.

Köpeğe gaztemi getirmeyi öğrettim... Şimdi unutturmaya çalışıyorum salyalıya.

Sakız gibi sahlan sigara kağıdını yasak biçim gibi veren esnafı anımadım.

Gönlümün yeni sahibi dedemin gramofonu oldu... Çal sahip dinnim...

Balıkta fosfor var dediler, Eminönu'ne gidip porasyonlarca yedim...

Sana mektup yazmaya karar verdim, düşün düşün aklıma tek satır gelmedi.

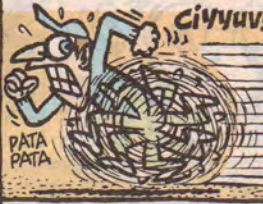
Paket tükileri tek tek kedinin kışına sürtünce sigarayı azalttım.

Eşyanın tabiatıyla ilgilenmeye başladım... Zarfı boyunlu akrobata yazdım.

Nüfus kağıdımın arkalı önlü fotokopisi istenen yerde bi saniye durmadım.

Bende unuttuğum inci küpelerini gözümne sakladım, Geri istersen hapeircam.

On yıl önce indirdiğim sarırmış Tən gaseti postirimi eski yerine astım...

Dengesiz beslenmekten dubalaşınca uzak doğu sporlarına gönül verdim.

Meraklandım gizlice... Sonunda dayanamayıp baktım kaç yapıyomuş diye...

Birayı bardakta değil, kadehte, senle değil, hep tek başıma içtim.

Balık malık kızıp, vejeteryan olmaya karar verdim... Korktum lan...

BENİM DE SÖYLEYECEKLERİM VAR!

Umut SARIKAYA

SIS!

Birlikte eğlenen gruptan bi kişiyi tanıyanın Allah yardımcısı olsun. Hele bi de utangaç, çekingen biri olarak biliniyorsa o kişi mezalime dönüşür o gece. Biliniyorsa diyorum çünkü kendimden biliyorum aslında hiç de utangaç biri değilim. Ağzıma geleni çekinmeden rahat konuşurum. Sadece başkalarının hayatlarıyla pek ilgilenmiyorum. Hayır dostlarım, yüz bin kere hayır bunu katiyen "götü kalkıklık" olarak addetmeyin. Bu hep böyleydi. Adam gibi çocuktum. Meraktan, şaşırmadan zerze eser yoktu bünyemde. Misafirlikte bu yüzden çok sevildim. Niye sevdiklerini o zaman hiç anlamazdım. Düşünsenize sizi hiç merak etmeyen, sizin görüşlerinize de, düşüncelerinize hiç ilgilenmeyen bi adam evinize geliyor, saatlerce bi kelime etmeden kanepede oturup televizyon izliyor, gelen meyveyi, çayı yutuyor, yeri geliyor tuvaletinize sığınır ve gidiyor. Ve siz çok memnun kalıp, annesini tebrik ediyorsunuz, güzel evlat yetiştirmişsiniz diye. Olacak şey değil. Hepimiz sonuçta çok ortalama hayatlar yaşıyoruz. Ortalama bi hayat tarzı var, başbakanından, normal vatandaşına kadar kimse çok acayip bişey yapmıyor. Ayağın filan var, bakıyorsun ayağına evire çevire, üşüyorsun, yürüyorsun, yoruluyorsun, uyuyorsun, acıkıyorsun. Bütün bunları dünyadaki herkes yapıyor işte. Ortada gerçekten çok merak edilecek bi durum yok. Bütün bunları bilen biri olarak bi insanla tanışmak gerçekten çok gereksiz bişey diye düşünüyorum. Ne yapıyoruz lan biz, bugüne kadar 700 insanla tanışmışımızdır beklide. Ne işe yaradı hala çözebilmiş değilim. "Merhaba ben Tunç", "Merhaba Tunç, ben de Umut. Ayağın var biliyormu Tunç", "Evet ayağın var. Sen de bi yerlere ulaşmak için yürüyorsun biliyormu Umut". İnsanlarla ortalama bu şekilde tanışıyoruz işte. Şimdi ben bu yaşma kadar onlarca Tunç'la, Nihat'la, Murat'la tanıştım. Ne oldu söyler misiniz? "Olur mu canım işte bi insanı tanıyorsun, onun fikirlerini görüşlerini öğreniyorsun, sana bişey katıyor" diyenle selamı sabahı keserim bilmiş olun. Amaç bilgi edinmekse, gerçeğe ulaşmaksa bu tanışma yoluyla olmamalı. Herkesi anlattığı kadar bilebiliriz. Şimdi şu kadar yıldır sizlerle yüz yüze bakıyorsun, ben yazı yazıyorum sizler okuyorsunuz dile kolay 6 yıl olmuş. Bütün bu 6 yıldan sonra ben bi panel düzenleyip sizlere "sevgili okurlar bu zamana kadar gibledim ama artık gizleyecek gücüm kalmadı. Benim gerçek adım Barbaros, Umut değil" desem. "Şaşırmaz misiniz? Umut gibi yaşamaktan, tanışmaktan bıktım, bu oyunu daha fazla sürdürmeyeceğim

yazarlığı da batsın, dergisi de ben gidip Barbaros'luğumu doyaya yaşamak istiyorum. Bir Barbaros nasıl yaşarsa öyle yaşayacağım" desem, üzülmaz misiniz? "Vay .mına koyiim Umut diye bildiğimiz adam Barbaros çıktı" demez misiniz? Bi köşeye çekip "abi niye baştan Barbaros olduğunu söylemedin" demez misiniz? Size kendimi haklı çıkaracak bişeyler derim dilim döndüğünce ama o dediklerim de gerçek mi bilemeyiz. Neyse...

Gelgelelim Tunç'a... Tunç tabii ki ben de bi numara yok demeyecek. Kendini, iyi özelliklerini, başarı plakelerini öne çıkararak anlatacak. Pek, biz bu durumda Tunç'u tanıyabilecek miyiz, "ben Tunç'u tanıyorum. Kendisi hakkındaki bütün bilgiyi bana verdi" diyebilir miyiz? Deriz. Eğer kerizsek deriz. Tunç hakkında diğer insanların anlattıklarına bakarız, ya da bi olay karşısında Tunç'un bize anlattığı yönünü görmeye çalışırız. Ve sonuç olarak "ben artık Tunç'un ne mal olduğunu biliyorum" diyebilir miyiz? Deriz. Biz de bu aymazlık varken demez miyiz hiç. Olaylara ve anlatılanlara bakarak sadece tahmin yürütebiliriz dostlarım. Yapacağımız şey sadece tahmin etmek. Yemişim Tunç'u, işi gücü bırakıcaz sabah akşam Tunç'un nasıl bi adam olduğunu tahmin etmekle mi geçecek ömrümüz. Hem yorulucuz, hem de yaptığımız doğruluğundan hiçbir zaman emin olmadığın bir tahmin olacak sadece. Tunç Tunç diyip durduğuma bakmayın, bu kişi Tunç yerine kız arkadaşınız, karınız, anneniz, babanız, kocanız, kardeşiniz de olabilir. Bir insanı tanımaya çalışmak gerçekten çekilir çile değil. Tanışmak ise bir o kadar gereksiz...

Ulan sanki her yaptığımız çok gerekli şeylermiş de bir tanışmak gereksizmiş gibi konuştuğuma bakmayın. Konuşuyorum sadece. Tanışmak isteyen kişiye y.rrak adam gibi "bence çok anlamsız bişey tanışmak" diye nutuk çekmiyorum. "Ben de Umut" diyip geçiyorum. Napıcaksın hangi biriyle uğraşacaksın. İnsanlar delirmiş gibi birbirleriyle tanışıyor. Renkli simalarla tanışmaya çalışıp duruyor insanlık.

O gün de zamanında tanışıp, kaynaştığım. "Bu adam iyi işte... El hareketi yapmama bişey demiyor, gizemsiz de biri, çok acayip bir eğlence vaat etmiyor, sürprizlerle dolu değil ben bunla devam edeyim, bana yetiyor bi'le" diye düşünerek arkadaş olduğum, dergi dışındaki tek arkadaşım Burak Saka ile Taksim'de buluştuk. Bira içerken birden telefonu çaldı. Kapatıktan sonra bi arkadaş grubunun da Taksim'de olduğunu buraya geleceklerini söyledi. "İyi ben gideyim o zaman abi. Siz takılın" dedim. "Yok lan takil işte. Tanışsın" dedi. "Burakçığım beraber geliştirdiğimiz bir teori bu biliyorsun. Sen her ne kadar dediğiyle yaptığı bir olmayan bi adam olsan da ben yeni birileriyle tanışmayı gereksiz buluyorum" dedim ve birandan son bi fırt alıp ayağa kalktım. "Kal öğlüm işte kızlar filan da var ehehe ehe" diyerek rezilleşti. Bu rezilliğini de el kol hareketleri ve bir sağ bir sol

gözüyle göz kırparak taçlandırdı. Sıfatına uzun uzun baktım. Ben bakıyordum o ise bir yandan gülüyor bir yandan da değişmeli olarak sağ ve sol gözüyle göz kırpyordu. Oturdum. Dört kız üç erkek geldi. O an size yemin ediyorum karşımda dört kıyı görünce sevincimden çok şımaran davulcu gibi sahnedeki baterinin davulunu kapıp ağzımla davulun ipini ısırarak döne döne çalmak istedim. Kesmedi yere yatıp yılanla girmek istedim. (Eyyy "Yılanla girmek" terimini duyduğuş zaman yüzünde mağrur bir gülümseme olan bi dönem brek dansa gönül vermiş okur! Bin selam olsun sana!). ama bütün bunları yapmadım. Ayağa kalkıp tanıştım onlarla. İki masayı birleştirip hepimiz yerleştik. Oturma düzeninde payıma düşen sandalyenin sağ tarafındaki sandalyede bi adam, sol tarafındaki sandalyede ise masadaki 9 kişinin üst üste koyduğu montları vardı. Adamlı sandalyenin sağında başka bi adam, montlu sandalyenin diğer tarafında ise başka bi adam vardı. Kızlarla herhangi bir diyaloga girmem imkansızdı. Yanımda üstüme doğru mont yığınıyla uğraşarak birımı içiyor, arada da kafamı montların arkasından kaldırıp en köşedeki kıza kaçamak bakışlar atıyordum. Göz göze geldiğimiz anda kafamı montların arkasına gizliyordum. Bi müddet sonra yeniden mont dağının arkasında bi güneş gibi doğup, kartal bakışlarını fırlatıyordum. Bu halimle deliğinden kafasını çıkartıp tarlayı izleyen bi fareden farkıydım biliyordum ve montların arkasından kesen bi adamın zerze çekiciliği yoktur çok iyi bilirim ama insan yine de bakıyor. Belediye otobüsünden inen kıızı hala bi umut kesen, hatta kirli otobüs camının arkasından bile kesmeye çalışan şanlı savaşçı okur, orda olduğunu da beni anladığını da çok iyi biliyorum! Bin selam sana!

Muhabet benim dışımda kızların olduğu tarafta harlanıyor, ben ise yığılan montları düzeltmekle uğraşıyorum. Montlar yetmemiş gibi daha önce hiç mizah dergisi okumamış yamımdaki adama işim hakkında bilgi veriyordum. "bilgisayarla mı çiziyorsunuz karikatürleri" diye sordu. "evet bilgisayarla çiziyoruz" dedim. "başka hangi iş yapıyorsunuz" dedi, "aslında mühendisim abi. Boş zamanlarda çiziyoruz işte" dedim. "ben de araba sürüyorum boş zamanlarda" dedi. Uzun süre sustuk. İkimizde birbirimizle konuşmak istemiyorduk. Birbirimizi zerze merak etmiyorduk. Ulaşmak istediğimiz sulak arazi montların arkasında bir yerlerdeydi, isteksizce birbirimizi tanımaya çalışıyorduk. Ne yapıp edip montların arkasıyla iletişime geçmeliydik.

Birden gelen seslerden ulaşılmış istenen bölgede "kaslı erkekler" üzerine konuşulduğunu duydum. Mont yığınının arkasından kafamı kaldırıp baktım. Sabahtan beri kestiğim kız, kaslı, yapıllı erkekleri yere göğe sığdıramıyordum. Buna sevindim. Bu konu da benim de söyleyecek bir şeylerim vardı. Kaslı erkekler beni o kıza götürecekti...

Devamı haftaya

• Ana-kız Skywalker.
• Ne bereketli çıktı, bitmedi gitti arkadaş Güzel Marmaray!
• Fahrettin Çürekliatur'dan, "Cüneyt Arkin" olmazmış harbiden.
• Türkçem! Nur için de yat.
• Kuran kursundan: "hadi cüz" diye çıkan fırlama vardı mahallede. Nereye kadar fırlayabili bilmiyorum sonrasını.
• "İsterik Channel" adlı, kadınlara özel bir televizyon da kurulur; bunu da yapar bu sisteminatör.
• Artık, bütün kanallar 7.
• Duyuldu: "Allah rahmet eylesin, çok piç adamdı."
• "Ne olursa olsun gelsin." diye haber yollatsaymış Mevlana, ne içtenliği kalırmış?!• Kuaförler, eşlerinin saçlarını okşuyorlar mı acaba; okşayabiliyorlar mı ya da?!• O kadar kötü bi' döner getirdi ki adam önüme, "Dönersen ıslık çal" demek zorunda kaldım. Sadece döner güldü. Elimden attım kahkahayı duyunca! Hayat ne saçma...
• Gregor Samsa'ya, babası hiç "ezdirme kendini" dememiş! Bak çocuğu ne hallere düşü!?• Kriz: "Yurtta panik dünyada panik."
• Tüm müdahalelere rağmen kurtarılamayan insan, ne şanssız insandır be!

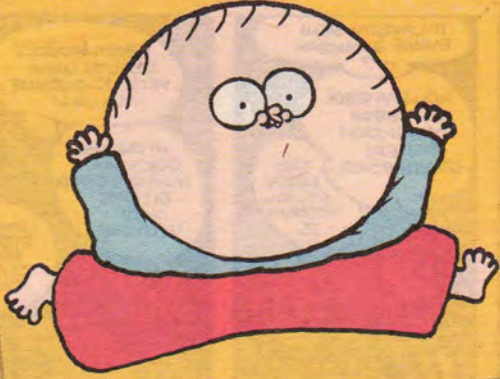
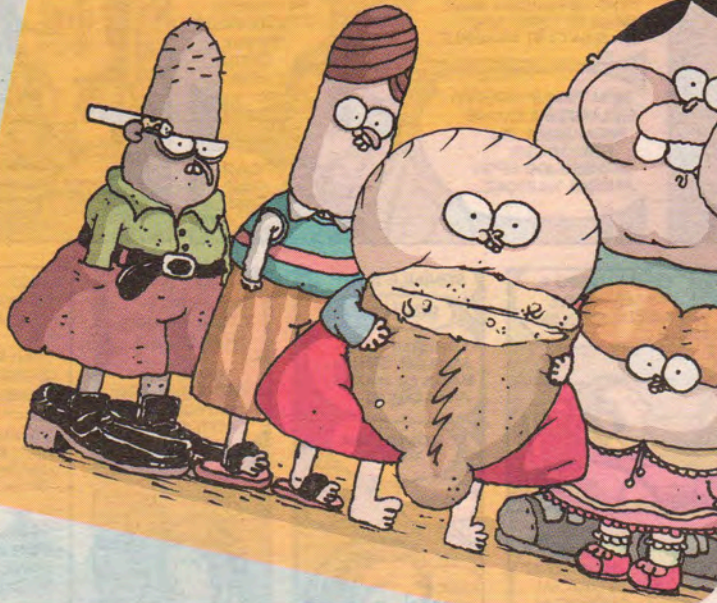
Çınar Özgün AKPOLAT

Hakan TURTAŞ

fırat

ÇIKTI!
TÜM
KİTAPÇILARDA

KİTABI

Çarpışma
İpek & BurakKİTAP
PEK YAKINDA!

Uykusuz

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın ortamında ve sanal ortamda kullanılamaz.

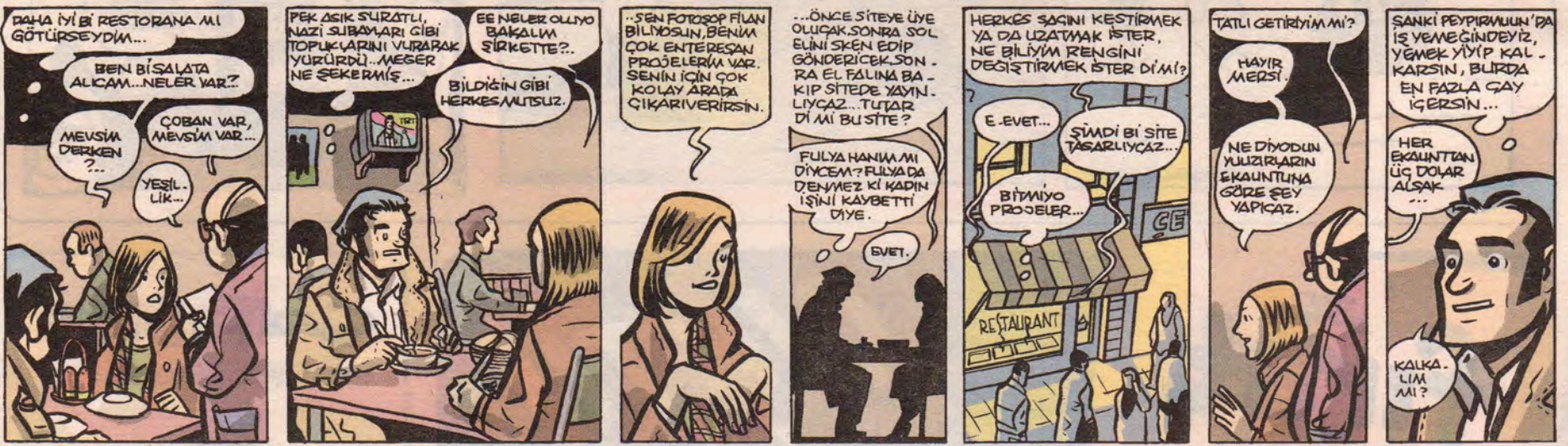
Haftalık Mizah Dergisi | 14 Ocak 2009 | Sayı: 072
Haftalık Yayın Süreli Yayıncı

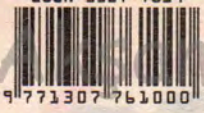
YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ VE YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Uğur GÜRSOY

GRAFİK: Fırat YAŞA - Evrim GÜVENÇ - KALİGRAFI: Şevki Sayışman
İşletme ve Satış: Nuri AÇAR (nuri@uykusuzdergi.com) - Halkla İlişkiler ve Muhasebe: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com)

Asmalımesit Mah. Şehbender Sok. No: 4 Kat: 2 Daire: 3 Beyoğlu / İSTANBUL
TEL: 0 (212) 245 53 38/39 FAX: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307-7619

BASKI: APA Uniprint Hadımköy Asfaltı Ömerli Köyü Mevkii 34555 Hadımköy / İstanbul 0(212) 798 28 40
GENEL DAĞITIM: DPP - 0(212) 622 22 22 ABONELİK: Yurtiçi: 99YTL Amerika: 110\$ Avrupa: 90€ Uzakdoğu: 120\$
Banka Hesap Numaralarımız: Yapı kredi Bankası Parmakkapı Şubesi, YTL: 81217859 USD: 81345973 EUR: 81345967

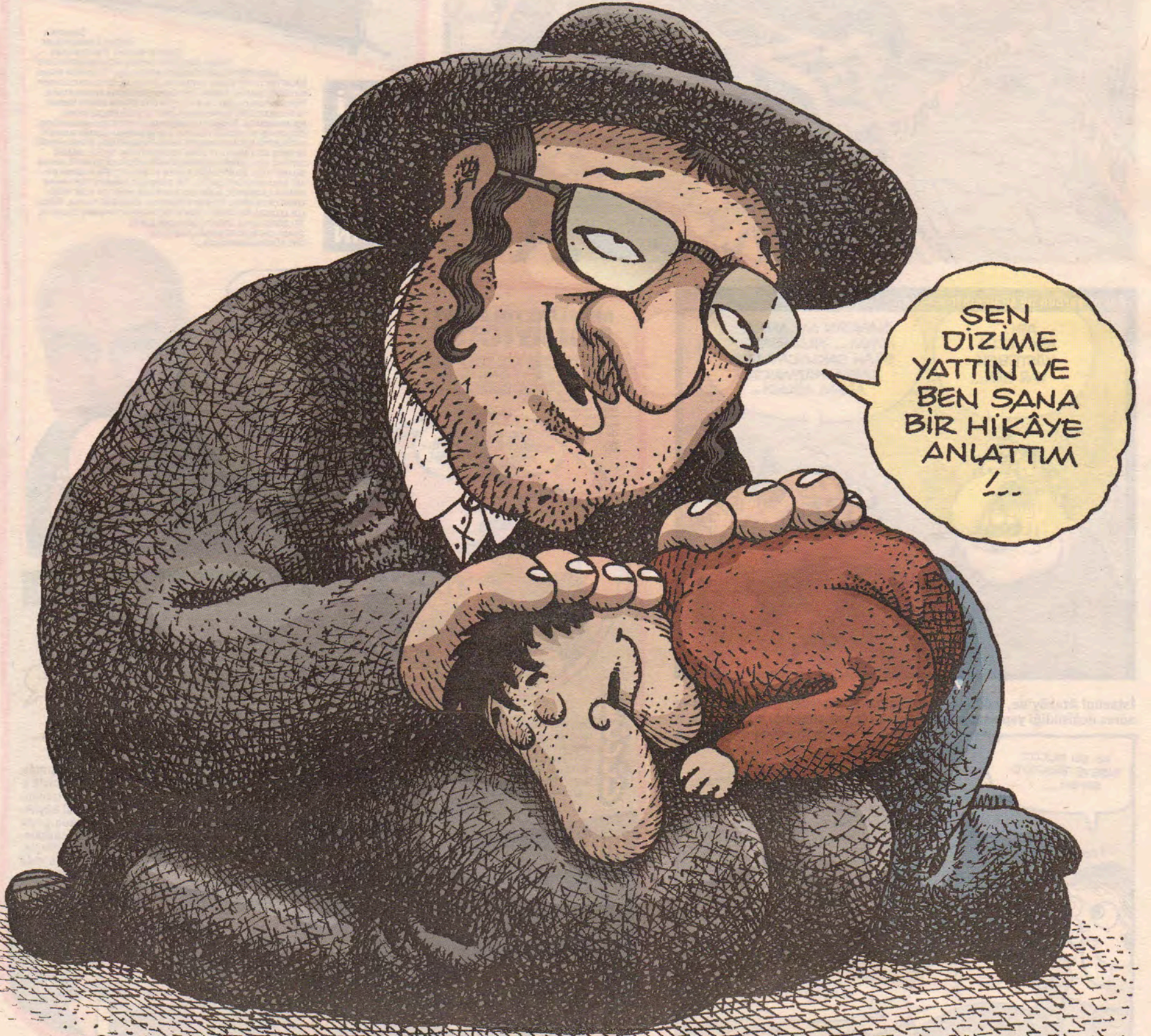
21 OCAK ÇARŞAMBA
SAYI: 2009/04 No: 073
1.50 YTL (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 1.75 YTL.

UYKUSUZ

www.uykusuzdergi.com

• Medya, Ergenekon tartışmalarını bir reyting kahramanına dönüşen Tuncay Güney üzerinden yürütüyor.

Akşamseferi

Ergenekon soruşturması nereye kadar gidecek?..
Doğu ve güneydoğuda yaşanan faili meçhul cinayetler, kayıplar ve baskılarla ilgili 20 binden fazla dosya İHD'nin odalarını dolduruyor... Silopi mezarlığında 200 den fazla infaz edilmiş, kaçırılmış, kayıp kişinin mezarı bulunduğu iddia ediliyor.

Tam Bilemedik:

AKP Kartepe Kadın Kolları'nın, Filistin'e yardım için düzenlediği çay partisine katılanlar canlı müzik eşliğinde göbek attılar.

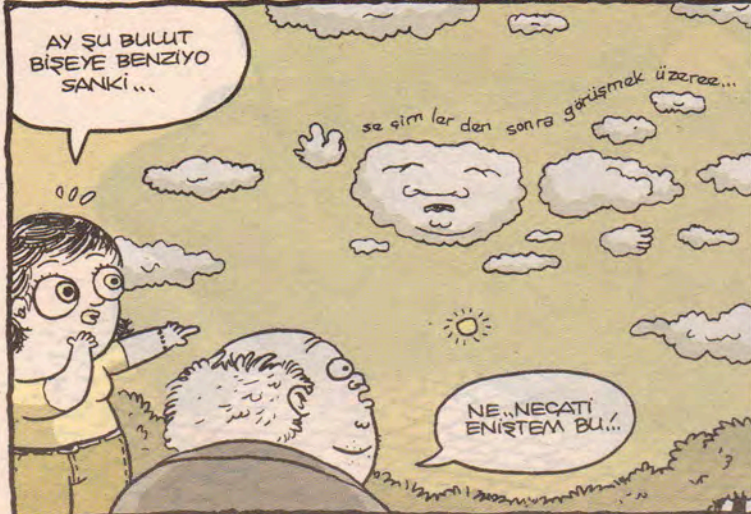
İŞİ GÜCÜ OLMA YAN İN SAN

BANDIRMA
YEŞİLAY CEMİYETİ ŞUBE BAŞKANI MEHMET ZEKİ KARAMAN, SİGARA BÖREĞİNİN İSMİNİN NEDEN DEĞİŞTİRİLMESİ GEREKTİĞİYLE İLGİLİ GÖRÜŞLERİNİ AÇIKLADI: "EVLERİNDE SİGARAYI İÇİLMEYEN VE HİÇ SİGARAYI TANIMAYAN ÇOCUKLAR, İLK OLARAK SİGARAYI BU BÖREK İSMİYLE, MASUM OLDUĞUNU DÜŞÜNEREK TANIMAKTADIR. BÖREĞİN SADECE ŞEKLİ İNCE VE UZUN DİYE SİGARAYI BÖREĞİ İSMİNİN VERİLEBİLECEĞİNE İNANMIYORUZ. İNCE VE UZUN BİRÇOK NESNE BULUNMAKTADIR. BU İSMİN TAKILMASINDA BİR KASIT DAHİL ARAMAKTAYIZ. BİRÇOK KİŞİ BU BÖREĞİ YEDİKTEN SONRA BAĞIMLI OLDUĞU MADDEYİ HATIRLATTIĞI İÇİN ARDINDAN BİR SİGARAYI YAKMAKTADIR. SİGARAYI DENİNCİ AKLA SİGARAYI VE ZEHİR GELMEKTEYKEN, YEŞİLAY BÖREĞİ DENİNCİ AKLA ZARARLI ALIŞKANLIKLARLA MÜCADELE EDEN BİR KURUM GELMEKTEDİR. BU BÖREĞİ HER YİYEN BU MADDELERİN ZARARINI BİR KEZ DAHA HATIRLAYACAKTIR. TÜM DEVLETLER SİGARAYI TOPLUMDAN ATMAYA ÇALIŞIRKEN, BİZİM ONU RESTORANLARDA YER ALAN MÖNÜLERİMİZİN EN GÜZEL YERİNDE BARINDIRMA LÜKSÜMÜZ YOKTUR. BÖREK ÇOK LEZZETLİ, BU BÖREĞİ YİYEN VE HİÇ SİGARAYI TATMAMIŞ ÇOCUKLAR, 'BU BÖREK BÖYLE LEZZETLİ İKEN ADINI ALDIĞI SİGARAYI KİM BİLİR NE KADAR LEZZETLİDİR' DİYE DÜŞÜNDÜRMÜKTEDİR..."

Fakat yerden ne silah çıktı arkadaş...

İstanbul Ataköy'de, yaklaşık 4 bin seçmenin, önceden kayıtlı olduğu ve adres değişikliği yapmadığı halde listelerde yer almadığı ortaya çıktı.

MEMLEKETİN EN İYİ AĞLAYICISI

Bir atelin açılışına katılan İbrahim Tatlıses, ikram edilen yemeği ret ederek aniden ağlamaya başladı. Ağlamak için hiçbir 'liristi' kaçırmayan Tatlıses, bir yandan gözyaşlarını silerken, bir yandan neden derlendiğini açıkladı: "Gözler de çocuklar bombalar altında ölürken bu yemeği yiyemem. Bütün dünya ülkelerine sesleniyorum. Bu vahşeti durdurun".

BU BÖYLE LEZZETLİ İKEN KİMBİLİR...

ABİ DUR, O KOÇ TASSAĞI!

KARAKOL GÖSTERİSİ

POLİSLER BİZE HEPİNİZ O...SUNUZ DİYE BAĞIRDILAR...

SAĞLARIMIZDAN TUTUP YUMRUK ATTILAR, YÜZÜMÜZE DEFALARCA TÜKÜRDÜLER...

GEÇENİN BİR YARISINDA MEHTER MARŞI ÇALMAYA BAŞLADILAR...

DANSÖZ GİBİ DANS ETMEMİZİ İSTEDİLER.

Burs ve ulaşımda indirim talebiyle 9 Ocak 2009 tarihinde İstanbul Büyükşehir Belediyesi'ne giden ve burada çevik kuvvet polisleri tarafından yerlerde sürüklenerek darp edilen öğrencilerin, Beyazıt Karakolu'nda yaşadıkları...

Çocuk

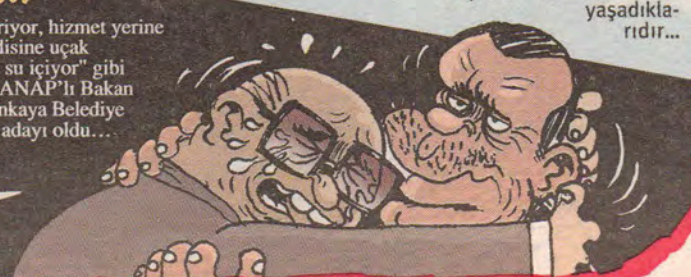
Tayyip Erdoğan MHP için "yavru muhalefet" tanımlamasını kullanınca sinire kesen MHP'liler atığa kalktı. MHP Başkan Yardımcısı Oktay Vural'ın Erdoğan için kullandığı benzetmelerden bazıları şöyle: "Densiz", "Kasnağından kopmuş", "Yabancı beslemesi", "Damat Tayyip"... Genel Başkan Devlet Bahçelli'ye lafı fala uzatmadı ve Erdoğan'a "Çocuk" dedi...

BİR HEVESTİ GEÇTİ...

"AKP, her türlü yolsuzluğa kanat geriyor, hizmet yerine içki yasağı getiriyor./ Başbakan kendisine uçak alıyor./Hükümet çocuklara mikrop lu su içiyor" gibi AKP karşıtı çıkışlarıyla tanınan eski ANAP'lı Bakan Bülent Akarcalı, AKP'nin Ankara Çankaya Belediye Başkanı adayı oldu...

SEN YÜZ VERMEYİNÇE BEN ONLARI KIZGINLIĞIMDAN SÖYLEDİM. İNSAN SEVDİĞİNE KIZARMIS ZATEN... İTİFADE HİÇ KÖTÜLÜK YOKTU...

Akşamsefası

Beyazsaray'da devir teslim gerçekleşti. Barack Hussein Obama resmen ABD başkanı...

Ateşkesin ardından Gazze'ye Birleşmiş Milletler barış gücünün gönderilmesi gündeme geldi.

KAÇ YIL OLDU?

• Hasnan Sancak, notere onaylattığı ve reklam şirketlerine gönderdiği rüyasının 5 yıl sonra Coca-Cola tarafından alındığı iddiasıyla dava açtı 4 yıl...

• Beko, "Hiç plazmasız öğrenci evi olur mu?" sloganıyla reklam yapalı 5 yıl...

• Cüneyt Arkin, bir röportajında, "... Bir de kaşlarım bazen çok uzuyor, uyurken kesiyor. Kızıyorum" diyerek eşinden yakınlı 7 yıl...

• Hande Ataizi, Bodrum'da bir gece kulübünde bandajlı burnunu gazetecilerden kaçırmak için, mekânın tuvalet penceresinden kaçmaya çalışırken sıkışıp yardım isteyeli 10 yıl...

• Titan Saadet Zinciriyle 30 bin kişiden 8.6 milyon TL toplayan Kenan Şeranoğlu, doğum gününde Lamborghini şeklindeki dev bir pastayı samuray kılıcıyla keseli 11 yıl...

• Tutti Furitti, Show Tv de ilk defa yayınlanalı tam 17 yıl olmuş...

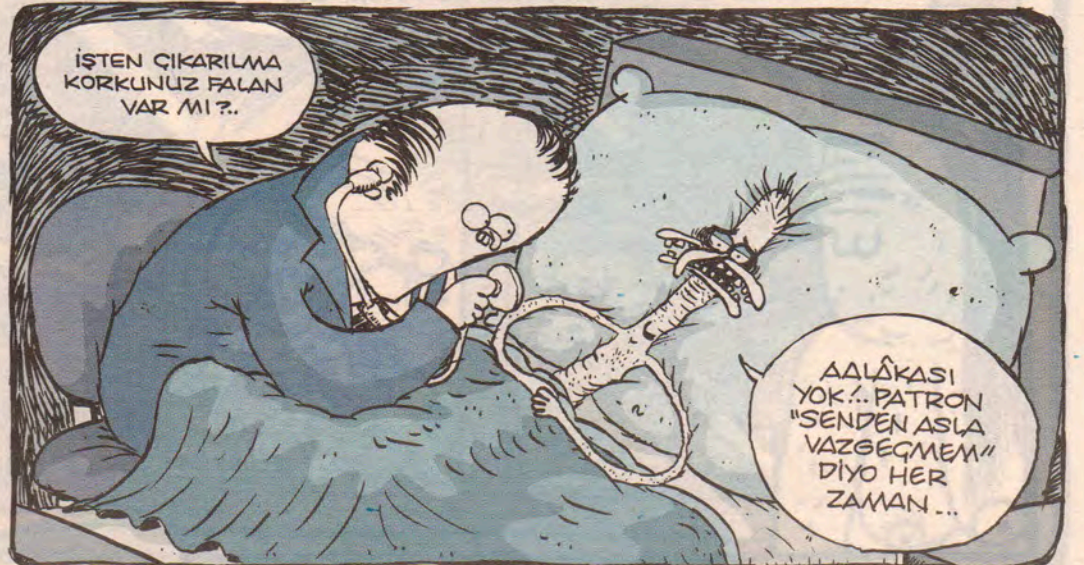
FERHAN PEKMEN

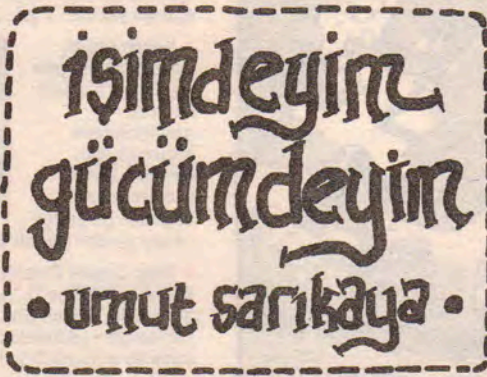
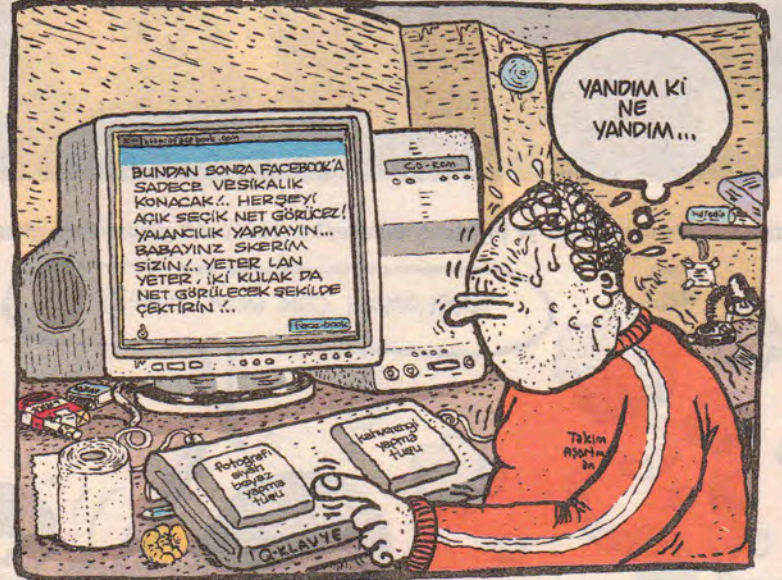
GÜNDEMSPOR

- Obama'dan çok çıkış! "Durmak yok yola devam! Hedefim Antartika'nın da ilk siyah başkanı olmaktır!"
- Ergenekon'un gömülü silahları ilk mahsülünü verdi! Hükümet "Glock taban alım fiyatını" yakında açıklayacak!
- İsrail başbakanı Olmert kendini savundu: "Biz o çocukları öldürerek koruyoruz, büyüyüp canlı bomba olsalar daha mı iyi?"
- Avrupa Birliği, Türkler'i tek tek alacağını açıkladı! AB Komisyonu Başkanı Barroso "Bu yıl Ali Babacan'ı, seneye de Egemen Bağış'ı alıcaz, bi gün sıra hepimize gelecek" dedi!..
- Abdullah Gül, bağımsız sinemacıları Cihangir'de kahvaltı verdi! Kahvaltı menüsünün yumurtası, süt ve baldan oluştuğu belirtildi!
- Tuncay Güney'den yeni bomba: "Darwinizm'in formülü çok açık; bir sen, bir ben, bir de şebek!"
- Tilki tilki Zeitgeist" adlı belgeselin galası Kahpe Felek Spor Salonu'nda ya yapıldı ya yapılmadı!

Ekonomik krizle birlikte "işsiz kalma stresi" yaşayanların beden ve ruh sağlığı bozuluyor.

İLK ANARŞİSTLER

edilebilirse o kadar muhabbet ediyorsunuz. Bilgisayar oyunu gibi o münive girip bu müniden çıkıyorsunuz ama nafile, hiçbir işe yaramıyor. Cıvır cıvır gidiyor bu arada kontörlerin her hafta. Bir kere zengin olduktan sonra zengin kalmaya devam etmek çok kolaymış bunu anladım.

■ Düşününce, evet paramızın yarısına yakını devletimize vergi olarak veriyoruz, vergilendirdiğimiz için de kazancımız kutsal oluyor. Vergilendirilmesiz tu kaka olacak. Biz de vergilendiriyoruz, neticede yol gelecek, su gelecek, elektrik gelecek, telefon gelecek diye ödüyoruz. Devletimiz bizi çok sevdiği için "bu yıl ne kadar versem acaba" zahmetinden gayet güzel kurtarıyor bizi bu arada, bizim bir şey yapmamıza gerek kalmıyor, otomatikman alıyor bizden parayı. Bordroda görünen şeyler bunlar. Ama sonra işte, o yoldan geçerken, elektriği kullanırken, suyu içerken, telefonu ederken yine para veriyoruz. İşte benim anlamadığım şey bu. Bir devlette yaşamının dezavantajı böyle bir şey herhalde; adım başı paramızı alıyorlar. Düşününce şirketler de devlet gibi. Sabit ücret şesini çıkardılar, bu bildiğin vergidir yahu. Varlığına para ödüyoruz adamin. Niye? Sen hep böyle zengin kal, bizde hep böyle keriz gibi para ödeyelim sana diye.

■ Evet, çok yüzeysel oldu, ben de farkındayım. Yalnız yüzeysellikten uzaklaşmak ne kadar doğru onu da tam bilemiyorum. Ne zaman son derece yüzeysel bir iddia ortaya atılsa, bir takım mahfiller hemen

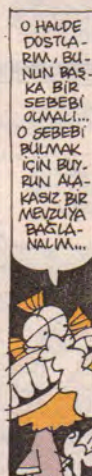
ayağa kalkıyor "vay efendim o konunun bir de şu yönü var" diye. Dinliyorsun ama nedense konunun başka bir yönü olmasının esasen o yüzeysel iddiayı yalanlayan bir yanı yok. Yani özüde o yüzeysel çıkarım yine doğru hep doğru. Sadece işte ne bileyim, bir takım istisnai halleri var, farklı boyutları, değişik derinlikleri var. Lakin şu yüzeysel iddianın doğruluğu su götürmüyor hala. Hani şu bizim "tek derste üniversite" serimiz vardı. Ticaret dediğin, "ucuza alıp pahalya satmaktır" şeklinde tamamlamıştık lisans programını. Üniversitelerin iktisat fakültelerinden falan hayli tebrik mesajı geldi. Herkes bu konuda hemfikir. Ama ticaret alanında uzmanlaşmış birkaç akademisyen meselenin bu kadar basit olmadığını, ucuza alıp pahalya satmak şeklinde özetlenemeyeceğini iddia ettiler. Uzun uzun anlatıldılar. Peki, aralarından biri çıkıp "hayır, ticaret ucuza alıp pahalya satmak değildir, pahalya alıp ucuza satmaktır ya da aldığına fiyata satmaktır" dedi mi? Hayır demedi. Neticede ne yaparsan yap, ticaret dediğin hadisenin özü bu: Ucuza alınıp, pahalya satılır. İtirazını dile getiren hocalarımdan biri ticarete kimi zaman, pazarı domine edebilmek amacıyla uzun süre pahalya alınıp ucuza satılabileceğini, bu rekabet koşullarına dayanmayan rakipler pazardan çekildiğinde Pazar hâkimiyetinin ele geçirilebileceğini söyledi mesele. E Pazar hâkimiyeti ele geçirildikten sonra ne olacak? Yine ucuza alınacak pahalya satılacak. Meselenin özüde bir değişiklik yok. Nasrettin hoca aynı paraya alıp aynı paraya sattı da "dostlar alışverişte görsün" dedi diye kaç yüzyıldır kikir kikir gülmeyi biliyorsunuz ama. Yüz bin yıllık, bildiğin bezirganlığı "marketing, management, pareto" falan gibi garabetlerle süsleyince bezirganlık bezirganlık olmaktan çıkmıyor. Ayrıca neden ticari bilimler fakültesi falan diyoruz da bezirganlık fakültesi demiyoruz onu da merak ediyorum: -Ne mezunusun? -Bezirganlık Meslek Yüksek Okulu, alttan

İSTANBUL BEZİRGANLIK ÜNİVERSİTESİ

bir dersim var ama hala.

■ Dikkatli arkadaşlar -ki çok severim ben dikkatli adamı, "Dudağının kenarında nutella kalmış" diye bizi uyarar, "Biyiğin çorbaya girmiş" diye bizi tenkit eden "Aman abi sigarayla ters yaktın!" diye bizi dertten kurtaran o arkadaşlar olmasa nice olurdu halimiz- fark etmiştir ki yine döndük dolaştık bezirgan meselesine geldik. (Bu arada yazıları evde yazınca a'ların üzerindeki düzeltme işaretlerini koyabiliyorum, dergide yazınca koyamıyorum, ondandır bu çilem, derdim kaderim) Aç kapıyı bezirganbaşı oyunuyla ilgili almadığım kadar mail aldım, almaya da devam ediyorum. Oyunun nasıl oynandığını herkes anlatmış ama üzerinde tam bir konsensus sağlanmış değil. Yine de gelen maillerde ağırlıklı olarak oyunun sonunda karşılıklı iki takıma ayrılma ve kollardan tutup birbirini ortadaki çigzinin beri yanına çekme çabası olduğu anlatılıyor. Ne kadar zevkli bir oyun olduğunu takdirlinize bırakıyorum. Koldan tutup çekme için onca şarkıya türküyeye ne gerek var bakın onu hiç bilemiyorum. Eliniz değmişken çelik çomak nasıl oynanırdı onu da yazarsanız tam olacak bu arada, zira bizim mahallede o oyunun nasıl oynandığını da bilen yoktu, mal gibi değneklerle yerdeki değneğe vurup uzağa atıyor sonra dağılıyor ya da misket oynamaya devam ediyorduk.

■ Bu oyun bahsini son bir iç karartıcı tespitle kapatıyorum. Efendim oynadığımız o oyunlarda pedagoğların iddiası doğruysa sosyalleşiyor, hayata dair baha biçilmez şeyler öğreniyormuşuz. Çocukluğumuz boyunca akşam saatlerinde yayına başlayıp gece yarısı olmadan istiklal marşıyla kapanan siyah beyaz TRT'ye ve ikide bir dı nı nı nı nı müziğiyle bizi televizyondan soğutan Ertürk Yöndem'e teşekkürlerimi iletıyorum. Yoksa günümüzü sabahları kadın programları, akşamları fantastik sirk gösterileri izleyerek mal değneği gibi geçirecektik. Gerçi sonradan Commodore 64 yakacaktı bizi ama allahtan hiçbirimizin monitörü olmadığından televizyona bağlıyorduk da tak çıkar tak çıkar üşeniyordu insan.

Cihan Ceylan

KIZLARI ETKİLEYEMEMENİN YOLLARI

"kendimi durduracağım değilim"

Fırat Budacı

"HATIRALAR USLU DURMAZ"

'Her şeyin sonuna geldim' duygusu bu. 'Bir yumruk yiyebilirim' tedirginliği içinde tüm bedeninin büzüldüğünü hissediyor. Merdivenlerden bodruma inerken, "Dayak yok di mi?" demişti. "Dayak yok, polis yok, napıcaz peki!" diye bağırmıştı güvenlik görevlisi. O dakika anladı dayak yiyeceğini. Bir kitapçının bodrum katı burası. "Korkuyu Beklerken" ve "Kuşbeyin" isiminde iki kitap ve bir kalem vardı. Parası mı yoktu, yoksa kitap aşırmanın o gizli gururuna mı yenilmişti, tam bilmiyordu. Sadece "Korkuyu Beklerken" yakayı ele vermişti. "Kuşbeyin" pantolonun önünde, kalem de montunun kolunda duruyordu. "Otur" dedi güvenlik görevlisi. Korkan bir insan öne meyilli, büzülerek oturur. Ama o, pantolonunun önündeki "Kuşbeyin" isimli kitabın direnci yüzünden, korkunun ona emrettiği gibi büzülerek oturamıyordu. Çaldıysam çaldım nolmuş" havasındaki geriye kaykılmış bu oturuşunu gözlerindeki korkuyla dengelemeye çalışıyordu. Bir sorgu sırasında hala üzerinde kaçak mal taşıyan bir insanın halini düşünün. Tam bir rezillik. "Param yoktu" dedi. "Şunun oturuşuna bak... Toparlan lan!" cümlesi eşliğinde ensesini yalayan kesme bir tokat yedi. "Abi lütfen ya" derken, öne doğru büzülmeye çalıştı. Pantolonunun önündeki "Kuşbeyin" in köşeleri bacaklarına küçük birer çakı gibi saplandılar. "Nerde okuyosun sen?" dedi güvenlik görevlisi. "Diş hekimliği" dedi. Güvenlik görevlisi dişçilerle bir sorunu varmış gibi avucunun içiyle masaya vurdu. "Kuşbeyin" korkuyla biraz daha büzülen Serkan'ın bacaklarını çizerek hafifçe aşağıya kaydı. "Ülan benim hayalimdi diş doktoru olmak." dedi güvenlik görevlisi. Bir süre odanın içinde volta attı. Ara sıra kendi kendine "Hey allam ya!" diyordu. Pantolonuna bile sokacak kadar kitaplarla içli dışlı olan Serkan'a, hiç de edebi olmayan "Abi lütfen ya!" yakarışını bir dua gibi sürekli tekrar ediyordu. Diş hekimini olamayan bir güvenlik görevlisi, hırsız olamayan bir diş hekimine uzun uzun nasihatler çekti. "Seni bi daha burada görmicem" cümlesiyle Serkan'ın titreyen alt dudağı biraz sakinleşti. "Yakışıyor mu bir doktora" cümlesiyle beladan kurtulmuş insanların sınır tanımaz yalakalılığıyla cevapladı: "Yakışmıyor abi!" Merdivenlerden yukarı çıktılar. Serkan rahatlamıştı. Kurtulmuş olmanın sevinçliye gevşeyen vücudu tekrar hareketlenmeye başladı. Minnettar insanların abartılı jestlerine yenik düşen kolu "Sağ ol abi" derken gereksiz bir hareket yapınca, montunun kolunda sakladığı kalem fırlayıverdi. Havada süzülen kalemi iki çift göz kısa bir an izlediler. Serkan'ın gözler kalemden ayrılp kapıya baktı. Ayakları koşmaya başladı. Burnu hızlı hızlı nefes alıp veriyordu. Koştı, çok koştı. Bir türlü durmuyordu. Artık durmasının mantıklı olduğu uzaklıkları koşarak geride bıraktı. Korkusu bir türlü peşini bırakmıyordu...

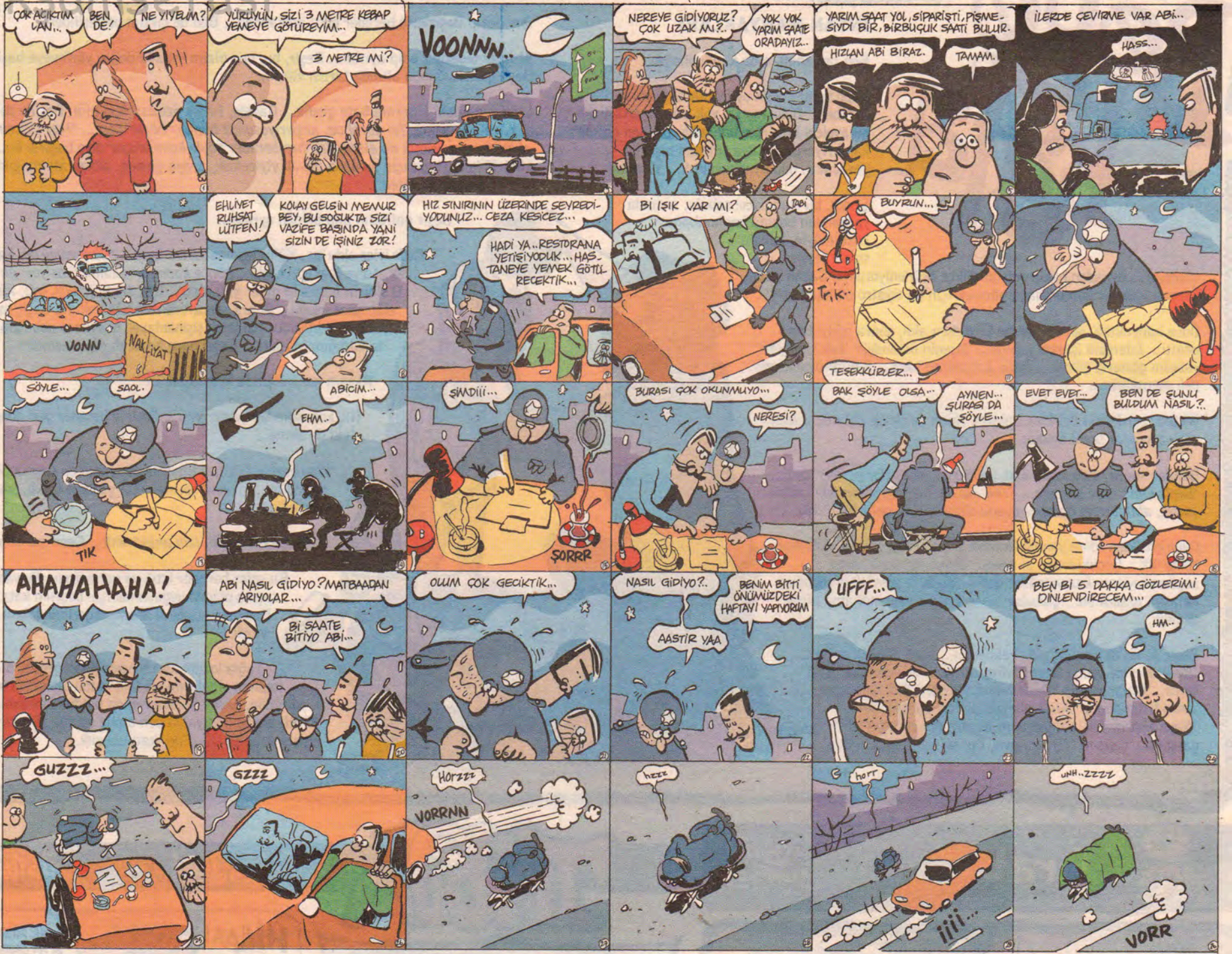
Mutfağın ışığını açınca tezgâhın üzerinde bir miting düzeninde toplanmış hamam böcekleri kaçıştılar. Işığı kapatıp bir süre bekledim. Tekrar açtığımda saklandıkları yerlerden çıkıp toplanma alanına doğru geri dönen böcekleri gördüm. Nasıl böceklerdi bunlar? Bu nasıl bir evdi? Bu evde bir daha yatıya kalmamaya yemin ederek salona döndüm. Uyuyamıyordum. Bacağımda ve boynumda beynimin benim için yarattığı ufak kıpırtıları avucumla tokatlıyordum. Uyuduğumda her yanıma saracaklarından, en kötüsü de kulağımdan içeri süzöceklerinden korkuyordum. Kalkıp banyoya gittim. Kulaklarımı pamukla tıkayıp salona döndüm. Sabaha karşı uyumuşum.

Bu anlattığım, ortamlarda böcek muhabbeti açıldığında sık başvurduğum bir anının ana hatlarıdır. Çok anlattım ben bu anıyı. O gece, gerçekten kulaklarımı pamukla mı tıkamıştım, yoksa tıkamayı mı düşünmüştüm emin değilim. Ama anlatırken hep 'kulaklarına pamuk tıkayan adam' finaliyle bitirdim öyküyü. Öylesi daha iyiydi. Anılar, zaman içinde ek yapılabilen ve gittikçe zenginleşen bir muhabbet türüdür. Yıllar içinde sahibinden bağımsızlaşarak büyüyüp serpilirler. İlkokuldayken, 'havaya taş atıp, geri gelen taştan kaçma' gibi garip bir oyun icat etmişim. Bir süre başarıyla oynadım. Bu oyundan vazgeçmem, bir cumartesi sabahı kafamın yarılmasına denk düşer. Lise yıllarımda bu hatıramı özellikle bayanlara anlatırken, finaline "Çok yalnız bir çocuktum ben" cümlesi eklemeye başladım. "Yalnız çocuk" imajı çok sık duruyordu. Liseli bayanları oynadığım oyunun kurallarıyla güldürürken, finaldeki 'yalnızlık' vurgusuyla da dramatik bir etki sağlıyordum. İşte bunun gibi, sahibi tarafından beslenen ve yıllar geçtikçe kendi başına bir organizmaya dönüşen sayısız anı yaşıyor yeryüzünde. Çok anormal değil, çok kötü bir şey de değil. Ama Serkan'ın 'kitap hırsızlığı anısı' bambaşkaydı. Onunki, anılarına ufak eklemeler yapan ve zamanla kendi de inanan insanlarınkine hiç benzemiyordu...

Serkan'la üniversitede aynı dönemde okuduk. Ufak hırsızlıklar, öğrencilik hayatında ahlaki yönden pek eleştirilmez. Hele konu kitapsa, hırsızlık, şu kirli kapitalist düzenin boğrutüne sokulmuş çok haklı bir eylem mertebesine bile yükseltilir. Serkan bu haklı gururla anlatıyordu anısını. Yalalanma kısımları ve bodrumda yaşananların parodi kısmını oluşturuyor ve dinleyenlerde şen kahkahalara yol açıyordu. Serkan anısının peşini hiç bırakmadı. "Abi senin şu kitapçı hikayeni bi anlatsana" diyen 'yol açıcı arkadaşlar'da ona yardımcı oldular. Yakın arkadaş olmamıza rağmen ben bile bu anıyı 4-5 kere dinlemişimdir. Anısı duruma göre sürekli kurgu değiştiriyordu. Mesela kızlı ortamlarda komedi unsurlarını abarttığını, yeni tanışılan kızlı ortamlardaysa çaldığı kitap isimlerine ağırlık verdiğini görüyordum. Korku dozunu da epey azaltmıştı. Sonrakı gösterimlerde enseye yediği tokadı çıkardı. Sonra güvenlik görevlisine yalvardığı anlarda söylediği "Abi lütfen ya"ları makasladı. Değişim çok hızlıydı. Son duyduğumda olaylar, okumayı çok seven gözü kara Serkan ve hayatı boyunca diş hekimini olmak isteyen zavallı bir güvenlik görevlisinin maceralarına dönüşmüştü. Kendisi bu anda bohem ve isyankâr bir başrol oyuncusuyken, güvenlik görevlisi bir komedi unsuru olarak figürasyona kadar düşmüştü.

Bundan 3 yıl önce, mesleki bir kongre sonrası verilen yemekte gördüm Serkan'ı. Birbirimizi görmezden geldik. Bir ara tuvalete kalktığımda oturduğu masanın yanından geçerken, "Abi kitap yüzünden oturamıyorum ki..." cümlesini duydum. Masadakiler kahkahalarla güliyordu. Masanın yakınındaki bara giderek sırtım onlara dönük pusuya yattım. Evet, meşhur anısını anlatıyordu. "Ben buna okula gelirken, dolgularınızı falan hallederiz dedim tamam mı, ama kitap hala pantolonumda mı arada..." cümlesini duyduğumda dönüp yüzüne baktım. Beni görmedi. En az anısı kadar yalan mimiklerine dayanamadığı için bu yeni versiyonu sonuna kadar dinleyemedim. Tuvalet dönüşü arkasından geçerken ensesine kesme bir tokat atmaya çok istedim...

Sevgili Serkan, anını hala anlattığına eminim. Dev bir prodüksiyona dönüşen hikâyenin hangi boyutlara geldi bilmiyorum. Yazının girişinde başına gelenleri yeniden yorumladım. İlk versiyona göre ufak tefek değişiklikler yaptım. Mesela, korku dozajını biraz artırdım. Gerçeğe en yakın versiyonun bu olduğunu düşünüyorum. Umarım beğenmişsindir...

BÖBÖ BİKAFA

VEDAT
ÖZDEMİROĞLU

İNSAN MANYAKLARI

Ben tavşanım, o da kaplumbağa...

Kepaze bir çocuk oyununda oynuyoruz beraber... Oyun moyun yok ortada, en bilinen hikayeleri birbirine bağladık, resmen çocuk kandırıyoruz... Güya sıfırdan bişeyler yazacaktı, onu oynayacaktık... Yazmadı...

Şimdi, bu cumartesi sabahı, sırtında yorgandan bozma kaplumbağa kostümüyle, kuliste sessiz sessiz

oturuyor... Aynadan bakıp onu gördükçe sinirleniyorum... Sabah sabah kanyak içen bir kaplumbağa görmek için mi tiyatro okudum ben?..

Önce kanyaktan, sonra çaydan bi yudum aldı, sonra içkiyi bana uzattı... İstemem işareti yaptım... Şişenin üstündeki "tabii kanyak" yazısını gösterip güldü... "İnsan kanyakları" dedi... Kelime oyunlarına pek meraklıdır...

Gittim, perdedeki delikten baktım, salon nerdeyse dolmuş... Aksi gibi, çocuklar sevdi oyunu...

Benden sonra, o da baktı aynı delikten... "Beşirler gelmiş" dedi... "Beşir kim?" diye sordum... "Yok mu lan bayinin yanındaki tartıcı çocuk, ablalarıyla beraber oyuna davet ettim, gelmişler" dedi...

Oyun bittikten sonra yandaki kafeye geçip birkaç çocukla fotoğraf çektirdik... Çocuklardan bi tanesi "Ben biliyodum yarışı kaplumbağanın kazanacağını" dedi... "Afferin ulen" diye çocuğun kafasını okşadı bu... Çocuğun annesi biraz huylandı ama bişey demedi...

Beşir ve iki ablası, dışarda bekliyodu... İçeri çağırıldı onları... "Beğendin mi oyunu Beşir?" diye sordu... "Süperdi abi" dedi Beşir... Garson gelip "Dışarı canım, dışarı" dedi Beşirlerle, sonra buna dönüp "Alıştırmayın bunları buraya" dedi... "Neye alıştırmıim, tiyatroya mı alıştırmıim çocuğu?" dedi garsona... Garson "Tiyatro ayrı, burası kafe" dedi... "Sus

Beşir gofretini alıp bizden ayrıldı...

Evde iyice oldu bu... Küfür kıyamet sinire kesti... "Garsonunu da, kasiyerini de..." diye içip içip coştı... "Önce kadınlar" dedim, "kasiyeri ilk söyle!" O sinirin içinde bi güler gibi oldu... İçti, sızdı, kalktı, içti, küfür edip gene uyudu... Bi ara pencereden sokağa baktım, Beşir tartışının yanında duruyodu... Giderek şişmanlayan bi oyuncu abimizin Beşir'e tartıldığını gördüm... Beşir para kazandı diye sevindim...

Akşam karanlığında uyandı bu...

Hiç konuşmadan dışarı çıktı... Beşir'le beraber geri döndüler... İçki de almış...

"Plan yaptım" dedi... Böylece dünyanın en saçma planını dinledim... Fikrimi sormak için yüzüne baktı, ses etmedim...

"Beşir evi aradı, izin aldık" dedi... Gene ses etmedim...

Bu sefer beraber içtik ve geceyarısı, dünyanın en saçma planını uygulamak için bodrum kata indik... Bunun bi elinde el feneri, diğerinde takım çantası vardı...

Tuğla kırdık, dar bir aralıktan geçtik, bir demir kapının vidalarını söktük, beton blokların altından sürünüp, başka bir bodrumda bulduk kendimizi... Kilitli ahşap kapıya da ben omuz attım... Şimdi hipermarketin "Eksi iki" katındaydık...

fırat...

uğur
gürsoy

Tribal

Gökçe Yılmaz

C.üstün.

Alarmı miknatısla, kameraları toplu iğnelerle paralyze etti bu... Sonra da bi sigara yaktı...

Piknik tüpte, pırıl pırıl kazanda, steril sular kaynadı... Yepyeni leğene sokup Beşir'i, misler gibi yıkadı... Yeni havlu açtı, kuruladı...

Onlar giyim eşyasına gitti, ben gıdaya...

Aynı tüpte sucuk kızarttım, dilim peynir açtım, yeşil ve siyah zeytinleri karıştırdım, ekmek ve gazoz da koyup Beşir'e sofrayı yaptım... Beşir çok güzel giyinmişti; kadife pantolon, kaban, v yaka kazak, sarı çizmeler... Kolunda da gene sarı, yağmurluk paketi vardı... Beşir'in saçlarını inek yalamış gibi taradı bu... Sonra Beşir, geceyarısı kahvaltısını yaptı...

Beşir'in çizmelerini gösterip "Sarı çizmeli Mehmet Ağa" dedi... Kelime oyunlarına pek meraklıdır... "Peki oruç açarken siyah zeytin, oruç bozarken de yeşil zeytin yenilse ya" dedim, güldü... Beşir de güldü...

Bi tane de futbol topu alıp, geldiğimiz yoldan eve döndük... Kar gibi yeni iççamaşırıyla Beşir içeri odada uyudu...

"Oğlum yazıcam o oyunu, adı 'Sihirli Pastalar' olacak" dedi... "Yazıcam dersin, yazmazsın" dedim... "Yazıcam" dedi...

Pencereden baktık, Beşir'in yerinde bir köpek uyuyordu şimdi... "Rüya görüyo mudur" diye sordum... "Ne malum uyuduğu" dedi bu...

birinci eski

hiç imparator kalmamıştır

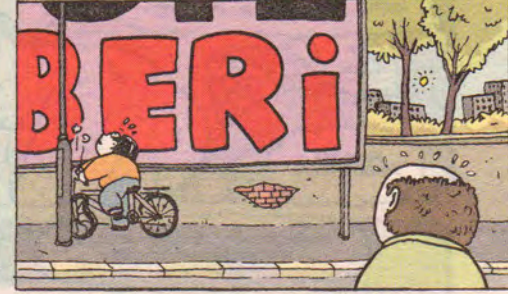
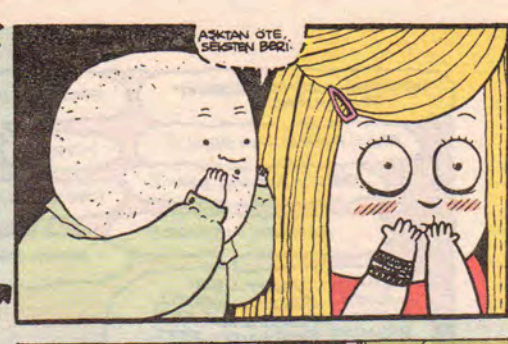
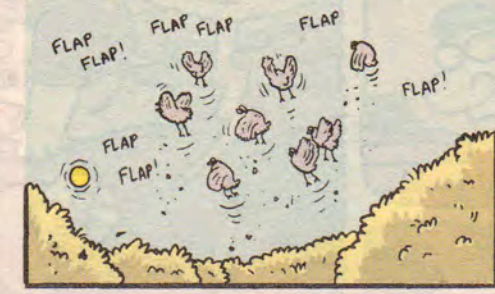
sevgili oğlum osmanlı imparatorluğu'ndan bize çizmeler ve kubbeler çiniler ve tılsımlı gömlekler ve biraz da borç kalmıştır

değerli evladım osmanlı'dan bize yeniçeri kılıçları ve fermanlar hamam takımları ve divanlar ve ataturk'ün en sevdiği şarkılar kalmıştır

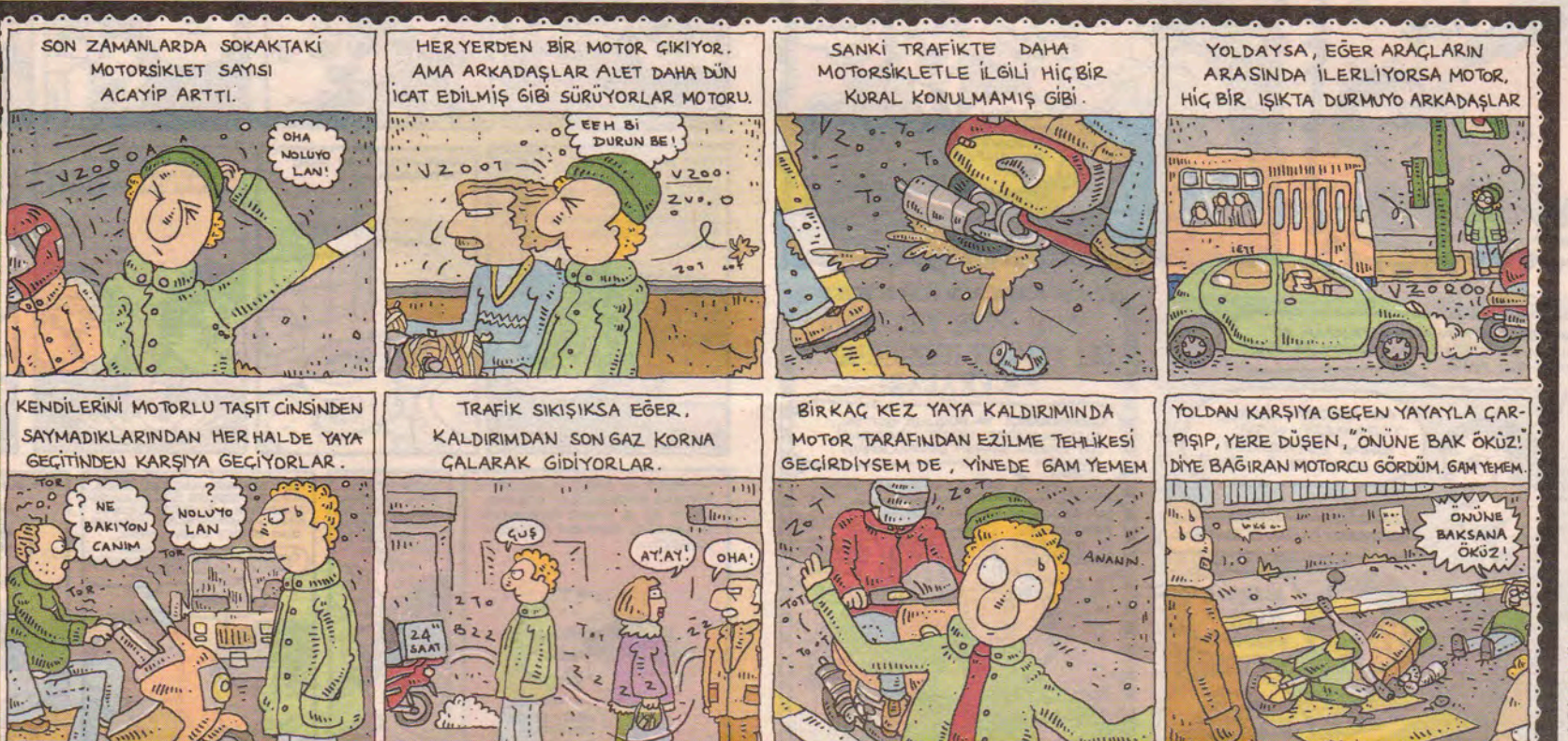
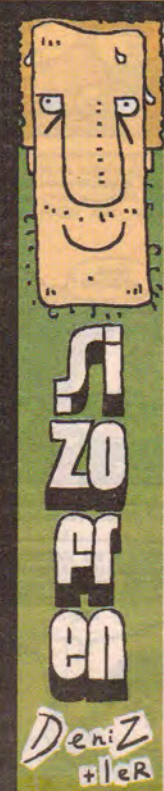
son olarak benim oğlum osmanlı imparatorluğu'ndan bize hiç imparator kalmamıştır

V.Ö. - Türkçe Sözlü Hafif Komik

• 22 Ocak Perşembe, Ankara Nefes, saat : 21.00
• 23 Ocak Pazar, Akatlar Kültür Merkezi, saat : 20.30

YİĞİT ÖZGÜR

CİNSEL AÇIDAN DA ÇOK İYİDİR HAA...

MACA SKİCİMA AŞ-TİK HAA Nİ CİNSEL AÇISI, NOVAJİN İSTEDİM BE.

ENERJİN ÇOK DİŞÜK ÇANUS.

NOO...LUYO KAN?

...AMAN YAPAMAZSIN DA SİKTRET, O ZAMAN YİNE ENERJİKLE...

...AMAN YAPAMAZSAM DA SIKTRET, O ZAMAN YINE ENERJİKLE.
RE BOK ATARIM UDDIRYANI!

Uğur Gürsoy

İYİ AKŞAMLAR... ATEŞ TOPU, TANRI, DÜRDÜRLÜLÜ-
MAYAN MAKİNA TATMINATÖR... İSTE BENİM
YATAKTAKİ İSİMLERİM... SULAYICI DA VAR AMA
ONU PEK KULLANMIYORUM...

EVİN YAKINDA MI?

(1,5 saat sessizlik sonrası)

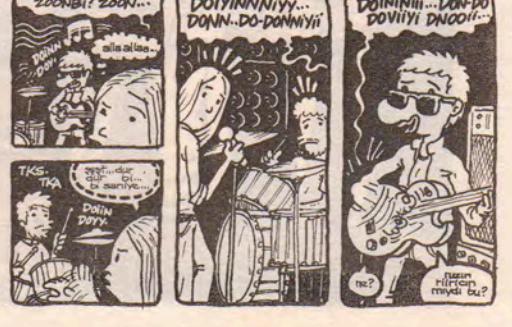
AMA KAC
TANE DAHA
SATIN ALICAM
TAMAM ARTIK!

(4-5 dakik-
kalık
sessizlik)

VER
HADI Bİ
ÇAKMAK
DAHA!

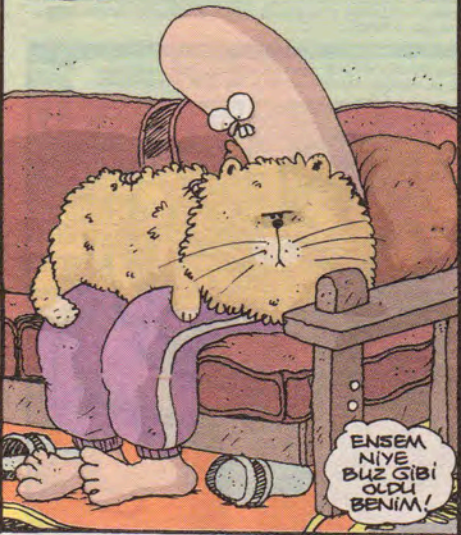
ama arkadaşlar iyidir CİHAN KILIÇ

HASSASTIR NAPIYORUM LAN BEN?
YASAYAN BI HAYVANI BESLIYORUM,
SEVIYORUM RESMEN. BI INSAN BI
HAYVANI BESLER MI YA... IKIMIZ DE YU-
RUYORUZ. GIDEN HAYVANI EVIME ALIP
YEMEK VERİYORUM. EE NEDİR YANI...

KATZII
KIZIIM...

YOK, OLMUYO. YABANCILAŞ-
TIM İYKE...

BİZLER KÜÇÜK İNSANLARIZ
MÜDÜR BEY. AİLEMİZLE
BİR AKŞAM YEMESİ, SICAK
BİR YATAK, HUZURLU BİR EV
BİZİM EN BÜYÜK HAYALI-
MIZDIR ZATEN...

BIRAK SİNDİ,
LAS VEGAS VE
DISNEYLAND GEZİSİ
İÇİN 10 ENERJİ DİRİNK
KAPASI BIRIKTIRDIN
MI, BIRIKTIRMEDİN
MI ONU DE BANA?
ZARF GELDİ, 10 SANSU
KİŞİDEN BİRİSİ
SEÇİLMİŞSİN...

(DİŞARIDAN FARKE-
DİMEYEN MINİK
KALÇA HAREKETLERİ.)

İNSEL TİCARETTE BAZA VE UYKULU SETLERİNDE İNANILMAZ
İNDİRİM! HEY NEREYE? İNSEL TİCARETTE UYKULU SETİ ALMAYA
TABİİ Kİ... İNSEL TİCARET, SANAYİ CADDESİ NO:16 ANICILAR!

İNSEL TİCARET

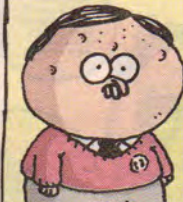

GÜNAYDIN!

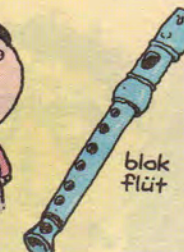
RADYO
LEKLAMINDAN
MI ETKİLENİP
GELDİN
SABAHIN
KORUNDE?!

BURASI
HA,
VAY BE!

Milli Eğitim
Bakanlığına

orta 2
öğrencisi

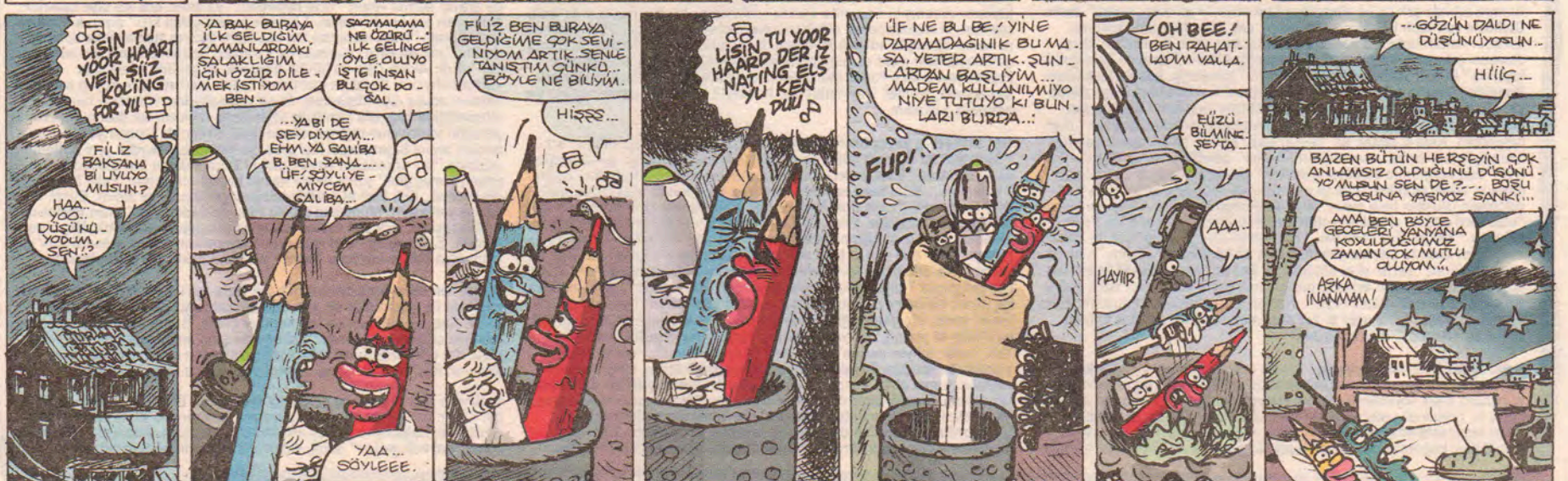

blok
flüt

Artık bu ikisini birbi-
rinden uzak tutun
lütfen.

Sonsuza dek
bir daha biraraya
gelmesinler.
şimdiden tezekkürler

KULLANILMAYAN KALEMLER

yaz-giz
OKY

GİTTİN GİDELİ BEBEK!

Sesim kötü olsa da sahne hayatına atıldım. Ve karşınızda mikrofon yiyen adam!

KONG! = KRONÇ! GRONÇ!

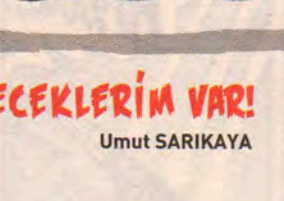
Eyden çıkarken spor ayakkabı mı bot mu giye-yim ikileminde kaldım.

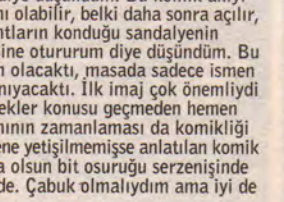
Saçları mohikan kesti-rip belediye başkanını vurmaya karar verdim.

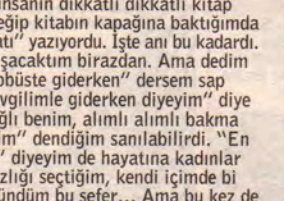
Masayı bürositi eskiciye satıp halıda gizlemeye başladım... eskisi gibi...

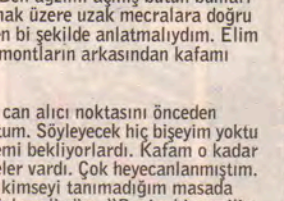
Gece yarısı çalışırken muhtar çakmağının gezi bitti bebek...

Dedem neyini yüzüme doğru temizleyince o uyurken gizlice kırdım.

Fatura ödemeyi unuttuğum için doğal gazı kestiler. Alt kattakilere faydalaniom.

Çocukken koluma bol gelen dede hediyesi davı künye şimdi de bol geldi.

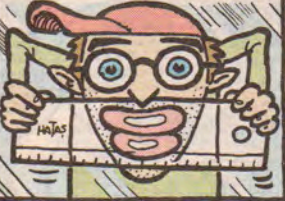
Paranoyak oldum. Derginin beş delikli W kapısından kiçime bakıyorlar sandım.

Tekniğini senden kaptığım, banyo sonrası kafaya travlu sarma olayında ustalaştım.

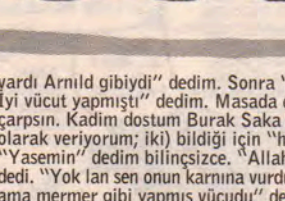
Hayatım kaydı, sensiz bir hiçim mektupları yazdım sana, acıklı acıklı şeyler.

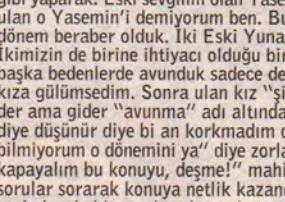
Dergideki ikiz koltuklarda biraz kestirim dedim, Emrah Ablak uyutmadı.

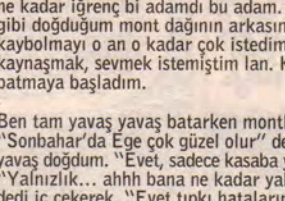
Yolculuk NEREYE?

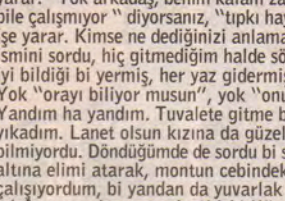
Neyle birlikte dedemin kalbi de kırıldı. Gölünü almak için kerman aldım.

Yolculuk NEREYE?

Yolculuk NEREYE?

Yolculuk NEREYE?

Her sabah başka bi ülke-rin otantik türküsünü çığırarak çıktım yataktan.

En çokta geceleri hisset-tim sensizliği... Hatıraları-mıza dalıp hüznüledim.

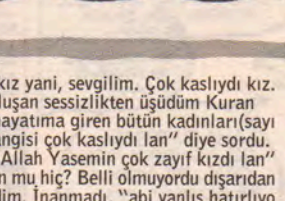
Hayatım kaydı, sensiz bir hiçim mektupları yazdım sana, acıklı acıklı şeyler.

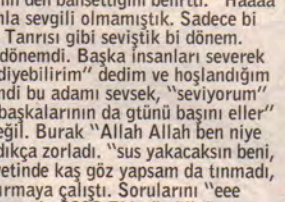
Dergideki ikiz koltuklarda biraz kestirim dedim, Emrah Ablak uyutmadı.

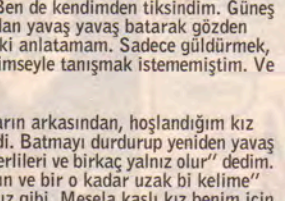
Yolculuk NEREYE?

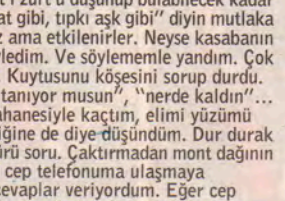
Neyle birlikte dedemin kalbi de kırıldı. Gölünü almak için kerman aldım.

Yolculuk NEREYE?

Yolculuk NEREYE?

Yolculuk NEREYE?

Arapça, Bulgarca, Al-manca, Çekçe, Slovakça hepsini öğrendim bebek.

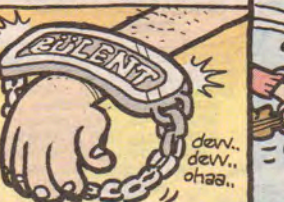
En çokta geceleri hisset-tim sensizliği... Hatıraları-mıza dalıp hüznüledim.

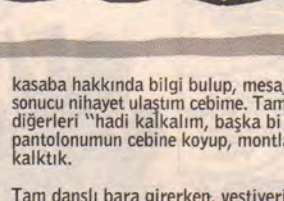
Hayatım kaydı, sensiz bir hiçim mektupları yazdım sana, acıklı acıklı şeyler.

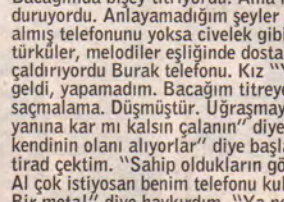
Dergideki ikiz koltuklarda biraz kestirim dedim, Emrah Ablak uyutmadı.

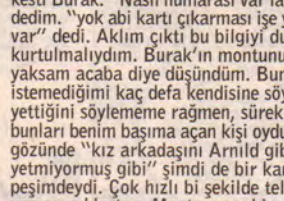
Yolculuk NEREYE?

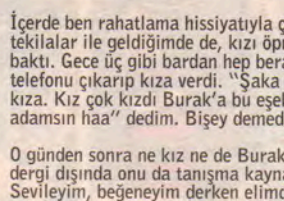
Neyle birlikte dedemin kalbi de kırıldı. Gölünü almak için kerman aldım.

Yolculuk NEREYE?

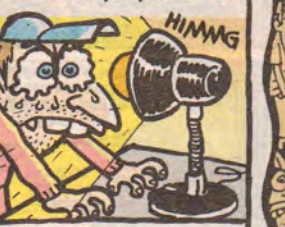
Yolculuk NEREYE?

Yolculuk NEREYE?

Yüz wattlık ampüle göz kırpmadan bakma rekoru-mu on dakikaya çıkardım.

En çokta geceleri hisset-tim sensizliği... Hatıraları-mıza dalıp hüznüledim.

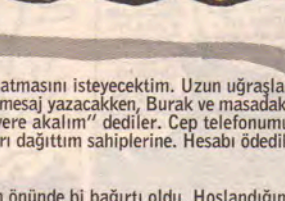
Hayatım kaydı, sensiz bir hiçim mektupları yazdım sana, acıklı acıklı şeyler.

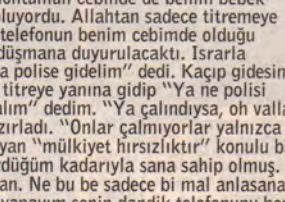
Dergideki ikiz koltuklarda biraz kestirim dedim, Emrah Ablak uyutmadı.

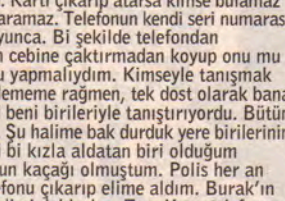
Yolculuk NEREYE?

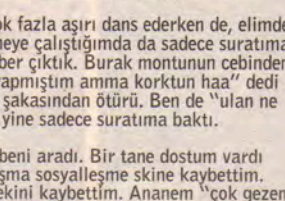
Neyle birlikte dedemin kalbi de kırıldı. Gölünü almak için kerman aldım.

Yolculuk NEREYE?

Yolculuk NEREYE?

Yolculuk NEREYE?

BENİM DE SÖYLEYECEKLERİM VAR!

Umur SARIKAYA

SIS

(geçen haftadan devam...)

Kaslı erkekler üzerine konuşunca mont dolu sandalyenin arkasından bir güneş gibi doğarak gülmüsedim. Çok eskiden gördüğüm bir görüntü vardı, komik gelmişti. Anlatmanın tam sırası diye düşündüm. Bu komik anıyı anlatsam, bir kaynaşma pekişme ortamı olabilir, belki daha sonra açılır, başka komik anılar da anlatırım ve montların konduğu sandalyenin yanından terfi ederek masanın başköşesine otururum diye düşündüm. Bu anı benim başlangıç noktam, referansım olacaktı, masada sadece ismen tanıştığım insanlar artık gerçek beni tanıyacaktı. İlk imaj çok önemliydi o yüzden dikkatli olmalıydım. Kaslı erkekler konusu geçmeden hemen anlatmalıydım. Bilirsiniz anlatılan anının zamanlaması da komikliği kadar önemlidir. Eğer konu geçmişe, trene yetişilmediği anlatılan komik anı ne kadar kahkahaya davetkar olursa olsun bit osuruğu serzenişinde bir etki yapabildiği dinleyenlerin üzerinde. Çabuk olmalıydım ama iyi de olmalıydım. İşim çok zordu.

Anının aslında çok da iyi olmadığını fark ettim bi an ama "neyse" dedim. Otobüste çok kaslı bi adam görmüştüm, çok kalın bi kitap okuyordu kafasını kaldırmadan. O kadar kaslı bi insanın dikkatli dikkatli kitap okuması çok garibime gitmişti. Kafamı eğip kitabın kapağına baktığımda kapakta "Arnold Schwarzenegger'in hayatı" yazıyordu. İşte anı bu kadardı. Bununla kahkahaya tufanı yaratmaya çalışacaktım birazdan. Ama dedim ya "ilk anı ilk imajdır". Şimdi "Ben otobüste giderken" dersem sap olduğum ortaya çıkabilirdi. "En iyisi sevgilimle giderken diyeyim" diye düşündüm. Ama o zaman da "başım bağlı benim, alımlı alımlı bakma bana öyle kız, dudakların müthür mü benim" dendiğim sanılabilirdi. "En iyisi 'eski sevgilimle otobüste giderken' diyeyim de hayatına kadınlar giren bi adam olduğum ama şu an yalnızlığı seçtiğim, kendi içimde bi yolculuğa çıktığım belli olsun" diye düşündüm bu sefer... Ama bu kez de "ulan herif eski kız arkadaşını otobüslerde süründürmüş, cimri bu. Yedirmes parasını." derler diye korktum. "Eski sevgilimle ya da sktired, bi dönem seviştığım kadına taksidi giderken öyle adam gördük" desem "o hizada nasıl gördünüz" derler diye düşündüm. Ben ağzımı açmış bütün bunları düşünürken konu kaslı erkeklerden çıkarak üzere uzak mecralara doğru yol almak üzereydi. Panik oldum. Hemen bi şekilde anlatmalıydım. Elim ayağıma dolardı. Biramdan bi fırt alıp, montların arkasından kafamı uzatarak "Arnold!" diye bağırırdım.

Uzun bi sessizlik oldu. Bakıştık. Anının can alıcı noktasını önceden söylediğim için anının içine sığmış olmuştum. Söyleyecek hiç bişeyim yoktu ve ben den bişey söyleyemiy, devam etmemi bekliyorlardı. Kafam o kadar boştu ki, beynimde sadece uçan kelimeler vardı. Çok heyecanlanmıştım. Nasıl heyecanlanmayayım, bi kişi hariç kimseyi tanımadığım masada Arnold diye bağırırdım. Hemen bişey söylemeliydim. "Benim bi sevgilim

yardı Arnold gibiydi" dedim. Sonra "kız yani, sevgilim. Çok kaslıydı kız. İyi vücut yapıydı" dedim. Masada oluşan sessizlikten üşüdüm Kuran çarpıns. Kadim dostum Burak Saka hayatıma giren bütün kadınları (sayı olarak veriyorum; iki) bildiği için "hangisi çok kaslıydı lan" diye sordu. "Yasemin" dedim bilimsizce. "Allah Allah Yasemin çok zayıf kıdı lan" dedi. "Yok lan sen onun karnına vurdu mu hiç? Belli oluyordu dışarıdan ama mermer gibi yapmış vücudu" dedim. İnanmadı, "abi yanlış hatırlıyo olmayasın" dedi. Bu inanmadı bütün masaya yayılabilir ve hoşlandığım kız "Bu da paso yazıyo haaa" diye düşünebilirdi. Hemen inandırıcı deliller bulmalıydım. "Abi sen hangi Yasemin'den bahsediyorsun" dedim şaşırmış gibi yaparaki. Eski sevgilim olan Yasemin'den bahsettiğini belirtti. "Haaaa ulan o Yasemin'i demiyorum ben. Buyla sevgili olmamıştık. Sadece bi dönem beraber olduk. İki Eski Yunan Tanrısı gibi seviştik bi dönem. İkimizin de birine ihtiyacı olduğu bir dönemdi. Başka insanları severek başka bedenlerde avunduk sadece de diyebilirim" dedim ve hoşlandığım kıza gülmüsedim. Sonra ulan kız "şimdi bu adamı sevsen, 'seviyorum' der ama gider 'avunma' adı altında başkalarının da götüne başını eller" diye düşünür diye bi an korkmadım değil. Burak "Allah Allah ben niye biliyorum o dönemini ya" diye zorladıkça zorladı. "Sus yakacaksin beni, kapayalım bu konuyu, deşme!" mahiyetinde kaş göz yapmam da tinnadı, sorular sorarak konuya netlik kazandırmaya çalıştı. Sorularını "eee sonbaharda bir ege kasabasında tanışmıştık, 2002 Ekim'iydi" diye geçiştirirken bi an kızın gözündeki imajını düşündüm. Montların arkasından kafasını uzatmış biri sevgilisi varken sonbaharda bir ege kasabasına gidip çok kaslı bi kadınla halvet olduğunu utanmadan anlatıyordu. Onun gözünde ne kadar iğrenç bi adamdı bu adam. Ben de kendimden tiksindim. Güneş gibi doğduğum mont dağının arkasından yavaş yavaş batarak gözden kaybolmayı o an o kadar çok istedim ki anlatamam. Sadece güldürmek, kaynaşmak, sevmek istemişim lan. Kimseyle tanışmak istememişim. Ve batmaya başladım.

Ben tam yavaş yavaş batarak montların arkasından, hoşlandığım kız "Sonbahar'da Ege çok güzel olur" dedi. Batmayı durdurup yeniden yavaş yavaş doğdum. "Evet, sadece kasaba yerlileri ve birkaç yalnız olur" dedim. "Yalnızlık... ahhh han ne kadar yakın ve bir o kadar uzak bi kelime" dedi iç çekerek. "Evet tipki hatalarımız gibi. Mesela kaslı kız benim için bir hataydı o zamanlar. Hih... ne kadar aptalımışım" diyerek hem geçmişimi aktardım, pişman olduğumu belirttim hem de onu etkiledim. Zaten her zaman "tipki zart gibi... tipki zart gibi" kalıbı duyarlı kızlar üzerinde işe yarar. "Yok arkadaş, benim kafam zartı zurtu düşünüp bulabilecek kadar bile çalışmıyor" diyorsanız, "tipki hayat gibi, tipki aşk gibi" diyin mutlaka işe yarar. Kimse ne dediğinizi anlamaz ama etkilenirler. Neyse kasabanın ismini sordu, hiç gitmediğini halde söyledim. Ve söylememle yandım. Çok iyi bildiği bi yermiş, her yaz gidermiş. Kuysunu köşesini sorup durdu. Yok "orayı biliyor musun", yok "onu tanyor musun", "nerde kaldın"... Yandım ha yandım. Tuvalete gitme bahanesiyle kaçtım, elimi yüzümü yıkadım. Lanet olsun kızına da güzelliğine de diye düşündüm. Dur durak bilmiyordum. Döndüğümde de sordu bi sürü soru. Çaktırmadan mont dağının altına elimi atarak, montun cebindeki cep telefonuma ulaşmaya çalışıyordum, bi yandan da yuvarlak cevaplar veriyordum. Eğer cep telefonuma ulaşırısam dergideki Uğur'a mesaj atar, bana internette

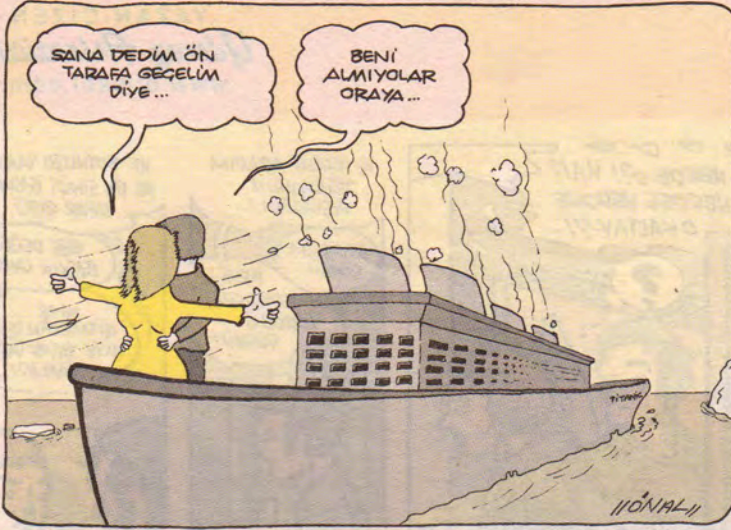
kasaba hakkında bilgi bulup, mesaj atmasını isteyecektim. Uzun uğraşlar sonucu nihayet ulaşım cebime. Tam mesaj yazacakken, Burak ve masadaki diğerleri "hadi kalkalım, başka bi yere bakalım" dediler. Cep telefonumu pantolonumun cebine koyup, montları dağıttım sahiplerine. Hesabı ödedik kalktık.

Tam danslı bara girerken, vestiyerin önünde bi bağırıcı oldu. Hoşlandığım kızın çığlığıydı bu. "çalışmışlar" diye bağırırdı. Cep telefonunu bara girerken almışlar. Hemen benimki sağlamdım diye kontrol ettim. Burak "Dur ya iki dakka kim çalacak ben kaldırıyım seni düşmüştür" dedi aradı. Bacağımda bişey titriyordu. Ama montumun cebinde de benim bebek duruyordu. Anlamadığım şeyler oluyordu. Allahtan sadece titremeye almış telefonunu yoksa civelek gibi telefonun benim cebimde olduğu türküler, melodiler eşliğinde dosta düşmana duyurulacaktı. İsrarla kaldırıyordu Burak telefonu. Kız "Ya polise gidelim" dedi. Kaçıp gidesim geldi, yapamadım. Bacağımda titreye yanına gidip "Ya ne polisi saçmalama. Düşmüştür. Uğraşmayalım" dedim. "Ya çalındıysa, oh valla yanına kar mı kalsın çalanın" diye zırladı. "Onlar çalışıyorlar yalnızca kendinin olanı alıyorlar" diye başlayan "mülkiyet hirsizliktir" konulu bi tirad çekti. "Sahip oldukların gördüğüm kadarıyla sana sahip olmuş. Al çok istiyosan benim telefonu kullan. Ne bu de sadece bi mal anlasana. Bir metal" diye haykırdım. "Ya ne yapayım senin dandik telefonunu ben be" diyerek ağladı, hala bacağımda titriyordu. O sinirle Burak "abi sen de arayıp durma yeter!" diye bağırırdı. "Ya zaten onu şıp diye bulurlar. Numarası var her telefonun. Ebeelenir hemen çalan kişi" diyerek aramayı kesti Burak. "Nasıl numarası var lan. Kartı çıkıpar atarsa kimse bulamaz" dedim. "Yok abi kartı çıkarması işe yaramaz. Telefonun kendi seri numarası var" dedi. Aklim çıktı bu bilgiyi duyunca. Bi şekilde telefondan kurtulmalıydım. Burak'ın montunun cebine çaktırmadan koyup onu mu yaksam acaba diye düşündüm. Bunu yapmalıydım. Kimseyle tanışmak istemediğimi kaç defa kendisine söyleyememe rağmen, tek dost olarak bana yettiğini söyleyememe rağmen, sürekli beni birileriyle tanıştırtıyordu. Bütün bunları benim başıma açan kişi oydu. Şu halime bak durduk yere birilerinin gözünde "kız arkadaşını Arnold gibi bi kızla aldatan biri olduğum yetmiyormuş gibi" şimdi de bir kanun kaçağı olmuştum. Polis her an peşimdeydi. Çok hızlı bi şekilde telefonu çıkarıp elimi aldım. Burak'ın yanına yaklaştım. Montunun cebine elimi daldırdım. Tam Kızın telefonunu bırakacakken, fark etti cebine koymaya çalıştığımı. Bakıştık. Hiç bişey demedi. Elimi çekip, telefonu cebime koymadım. Utana utana Burak'ın montunun cebine koydum. Sadece suratıma baktı, hiç bişey demedi.

İçerde ben rahatlama hissiyatıyla çok fazla aşırı dans ederken de, elimde tekliler ile geldiğimde de, kızı öpmeye çalıştığımda da sadece suratıma baktı. Gece üç gibi bardan hep beraber çıktık. Burak montunun cebinden telefonu çıkarıp kıza verdi. "Şaka yapıyordum amma korktun haa" dedi kıza. Kız çok kızdı Burak'a bu eşek şakasından ötürü. Ben de "ulan ne adamsın haa" dedim. Bişey demedi yine sadece suratıma baktı.

O günden sonra ne kız ne de Burak beni aradı. Bir tane dostum vardı dergi dışında onu da tanıma kaynaşma sosyalleşme skine kaybettim. Seviyeyim, beğeneyim derken elimdekini kaybettim. Ananem "çok gezen pabuc, eve bok getirir" derdi, eldekini avuçtakini götürürmüş bilemedim.

Hasan ÖNAL

Mesvi ENSARIOĞLU

İsimsiz

gelen kutusu

Ömer GÖKSEL

BOŞ ZAMANLARIMDA

• Yeme , içme, konaklama dahil olan tur gezilerine katılır; para neden dahil değil diye arıza çıkarır, fırsat eşekliği yaparım.

• Otobüslerde çocuklu bayanlara yer verir karşılığında çocuğunu isterim.

• Transfer döneminin bitmesine dakikalar kala mazlum futbolcuların ensesine vurur bonservislerini alırım.

• Dizi setlerine gider, kameramanın koluna dırter, dizi sonrası çekim hatalarına davetiye çıkarırım.

• Tanık koruma programlarından yararlanmak için küçükken tanık olduğum ilginç şeyleri anlatır, yirmi dört saat koruma ve yüz estetiği ister; boynumda çevşen ve yüzümde nur ile yepyeni bir hayata başlarım.

• Satranç oynarken rakibimi mat etmeden birkaç hamle önce alnına şahı yapıştırır şahı dönerim.

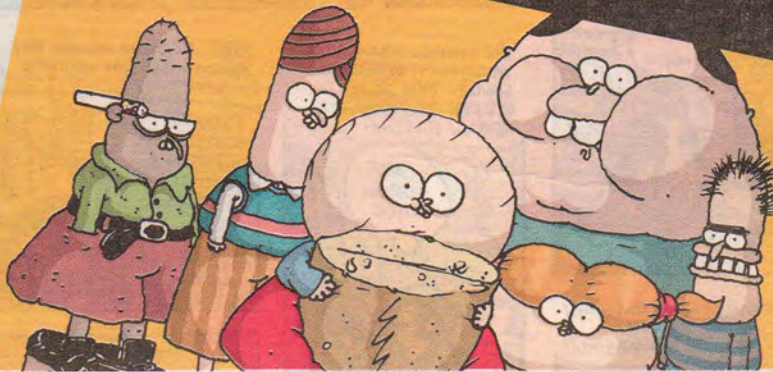
• Evlere temizliğe gider eğer evi temiz bulursam paramı kapıdan alır giderim.

• Şehirler arası yolculuklarda gidiş dönüş bileti alır, gittiğimde aslında oraya döndüğümü söyler, bu gidişlerinin iyi bir gidiş olmadığını firmaya ima ederim
Cüneyt İnay

KİTABI

ÇIKTI!
TÜM
KİTAPÇILARDA
1. ve 2. baskı tükendi!
3. ve 4. baskı yolda...

Çarpışma
İpek & Burak

KİTAP
PEK YAKINDA!

Uykusuz

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, esri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizim yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın ortamında ve sanal ortamda kullanılamaz.

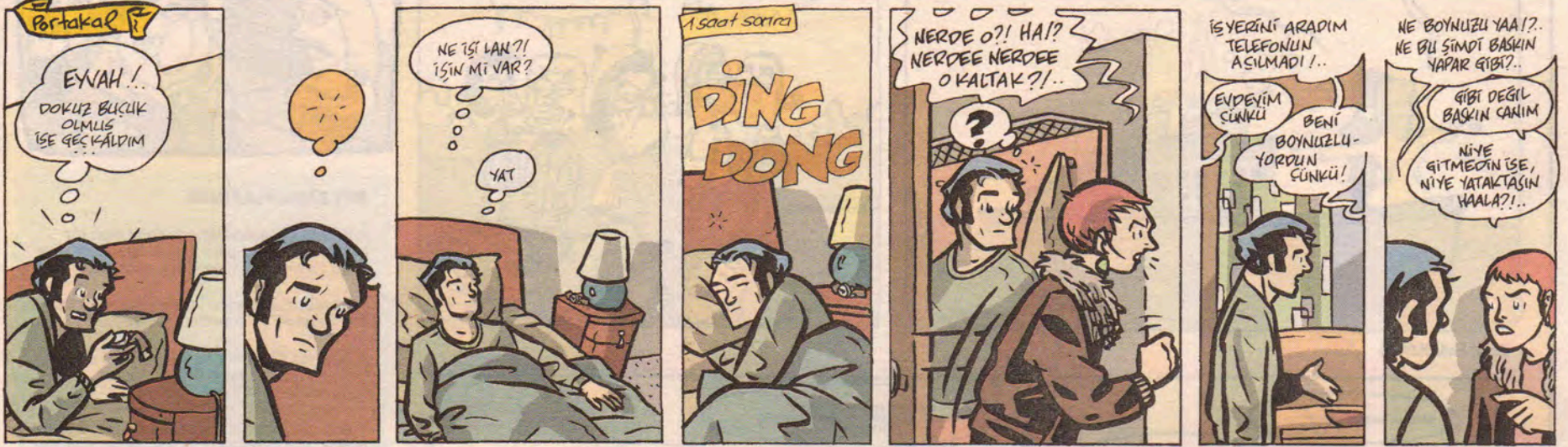
Haftalık Mizah Dergisi | 21 Ocak 2009 | Sayı: 073
Haftalık Yaygın Süreli Yayıncı

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ ve YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Uğur GÜRSOY

GRAFİK: Fırat YAŞA - Evrim GÜVENÇ - KALIGRAFI: Şevki Sayışman
İşletme ve Satış: Nuri AÇAR(nuri@uykusuzdergi.com) - Halkla İlişkiler ve Muhasebe: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com)

Asmalımescit Mah. Şehbender Sok. No: 4 Kat: 2 Daire: 3 Beyoğlu / İSTANBUL
TEL: 0 (212) 245 53 38/39 FAX: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307-7619

BASKI: APA Uniprint Hadımköy Asfaltı Ömerli Köyü Mevki 34555 Hadımköy / İstanbul 0(212) 798 28 40
GENEL DAĞITIM: DPP - 0(212) 622 22 22 ABONELİK: Yurtiçi: 99YTL Amerika: 110\$ Avrupa: 90€ Uzakdoğu:120\$
Banka Hesap Numaralarımız: Yapı kredi Bankası Parmakkapı Şubesi, YTL: 81217859 USD: 81345973 EUR: 81345967

UYKUSUZ

• Türkiye'de yaklaşık 2.5 milyon kişi yarışma programlarına katılmak için sırada bekliyor.

Daha önce Ahmet Necdet Sezer'in vetosuna takılan orman arazilerinin talanına yol açacak 2B yasası, küçük değişikliklerle Abdullah Gül tarafından onaylandı.

OĞULUM
YARIM BIRAK-
TIŞIMIZ YAĞMA
AHİRETTE PEŞİ-
MİZDEN KOŞAR,
ONA GÖRE...

EEE...
İMZALAMAK
ŞART OLDU
O ZAMAN...

YÖK, üniversitelerde öğrencilerin serbestçe konuşabileceği "özgür alanlar" oluşturma kararı aldı. "Olaylara karışan" öğrencilerse, "sosyo-ekonomik durumları, ailevi sorunları, arkadaş ilişkilerindeki sorunlarının tespiti için" rehberlik servislerine yönlendirilerek fişlenecek.

KAZILARDA ÇOK HASSAS
VE DİKKATLİ BİR YOL İZLE-
MESEK SİLAHLARA ULA-
ŞAMAZDIK...

KAÇ YIL OLDU?

• İbrahim Tatlıses, geçirdiği bir trafik kazası sonrası "Arka kafamı nereye vurduğumu hatırlamıyorum." diyeli 5 yıl...

• Petek Dinçöz, "Estetik haramsa bütün hastaneleri kapatsınlar." diyeli 6 yıl...

• Manisa Valiliği, kırmızı ışıkta geçen yayaların aklı dengelerinin kontrol edilmesine karar vereli 14 yıl...

• Cüneyt Arkın'ın başrolünü oynadığı "Güneş Ne Zaman Doğacak" filminin bir sahnesinde, bir Sovyet albay "Allahsızlığı Yayma Kürsüsü Başkanı" olarak takdim edileli 32 yıl...

• Kıtık nedeniyle tüm Türkiye'de pasta yapımı yasaklanalı tam 67 yıl olmuş.

Uludağ'da kaybolan Ümit Özgen, cep telefonu yerinin belirlenebilmesi için savcılıktan izin beklenirken hayatını kaybetti.

Annesi saman balyalarını yaktı diye, akrabaları, beş yaşındaki kıza tecavüz ettikten sonra boğarak öldürdüler.

Marmara Denizi'ndeki deprem fırtınasının, beklenen "büyük İstanbul depremi"ni tetikleemesinden korkuluyor.

Senede Bir Gün

BANA DONSUZ DEDİLER!

NİTELİKSİZ BİLGİ

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ı çok seven restoran işletmecisi Ahmet Ocak, akvaryumda beslediği ve şu an kış uykusunda olan timsahına "Tayyip" ismini verdi. Timsahın 10 Nisan'da uyanması beklenirken, rahatsız edilmesine de çok dikkat ediliyor.

ZANLININ LAFLA-
RINI ATLATTIK
GÖTÜNDE MANTAR
PATLATTIK EFEN-
DİM...

ARZ.
EDE-
RIM!

TEKNOLOJİ HABERLERİ

• 'Gereksiz konuları çok ilginçmiş gibi gösterme' tekniğiyle yazan Ertuğrul Özkök, Obama'nın iPod'undaki şarkılara ilgili fikirlerini belirtti. Özkök, yazısında "**Rolling Stones dinleyen siyasetçiye kefilim**" diyerek Obama'ya kefil oldu. Obama'nın, Pakistan sınırına füzeyle saldırı emrini verirken kefilinden haberi yoktu. İşine baktı...

• Runaway Applications adlı yazılım firması, dürbünlü tüfek kullanan kişilerin iyi atış yapabilmeleri için özel bir iPod yazılımı geliştirdi. İnternette 14 dolara indirilebilen program yükledikten sonra iPod'larını silahlarının yanına monte eden nişancılar, cihazın dokunmatik ekranından hava durumu ve rüzgârın hızı hakkında anlık bilgi alabiliyor.

Oyuncu Atilla Olgaç, Kıbrıs harekati sırasında, birisi esir olmak üzere toplam 10 kişiyi öldürdüğünü açıkladıktan sonra, gelen tepkiler üzerine anlattıklarının uydurma olduğunu söyledi. Diplomatik krize yol açan oyuncunun amacı, çekmeyi düşündüğü bir filmin senaryosuna gelecek tepkileri ölçmekmiş!

KEK FİYATLARI ARTIYOR.

Maliye Bakanı Kemal Unakıtan'ın oğlu Abdullah Unakıtan, mısır, likit yumurta, gübre gibi 'hükümet destekli' işlerin ardından şimdi de kek işine girdi. Abdullah, AB Kek, Asil Kek, Asıl Kek, Ban Kek, Ess Kek, Hop Kek ve Kek Mini isimleri için tescil yaptırdı. Asil Kek mi?..

yeni
kekler
ana ben-
zeyecek

loya-
admi

Asil Kek mi?...

DURmayacak

Hak ve Etilik Partisi Genel Başkanı Osman

Hak ve Eşitlik Partisi Genel Başkanı Osman Pamukoglu, partisinin olağan kurultayında, "TRT Kürtçe bir kanal açtı. Adını da Şeş koymuş. Ben o Şeş'i alırım yanına bir de beş koyup tavla oynatır" dedi.

Pamukoglu daha önce bir de konferansta "Benim ülkem bölmek isteyenlerin ağızına namıluş sokarım" demişti. Ondan önce de, "İdam cezası geri gelecek" demişti. Sonra da demiş olabilir. Ama bir ara "Yunanistan'ın Türkiye için bir kaç saatlık işi var." dediği kesin.

Galiba durmayacak...

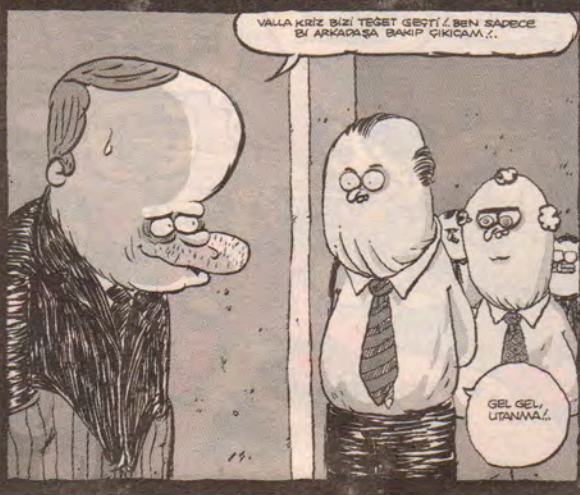
OSMAN
BEY
BIYĞINIZI
DÜŞÜRMÜŞ
SÜNÜZ!..

GÜNDEMSPOR

● Zekeriya Öz'den şok iddia:
"Ergenekon'un kökeni, 1071
Malazgirt'e dayanıyor!..." ●

Obama, Amerikan ulusal marşının değiştirilmesini söyledi... Yeni marş şöyle olacak: "Çimlere basma Corç Buş, çimleri eziyorsun, kusura bakma Corç Buş, yavsağa benziyorsun!..." • "Ortadoğu, Güneydoğu diye ömrümüz geçti, en batı nereyse oraya gidelim hafız!" diyen yetkili kim?... Kimmm?!... Az sonra!... • TRT'den yeni atak!... TRT-1, yakında komple Arapça yayına başlayacak!... • Tayyip Erdoğan'ın gizli günlüğü bulundu!... Erdoğan'ın Gül için "Cumhurbaşkanlığı yedi yıl sürer, başbakanlık ömür boyu. Yolladım Kâmil'i Çankaya'ya, rahatladım yeminlen. Burada kalaydı, zamanla bende başağrısı rapacağıdı" yazdığı öğrenildi!... • Deniz Baykal'ın sırtına Kılıçdaroğlu dövmesi yaptırdığı doğru mu?!... • Az sonra!... • Rum esiri öldürdüğünü açıklayan, sonra da bunun senaryo olduğunu söyleyen oyuncu Atilla Olgaç'dan yeni çıkış: "Ben aslında yıllar önce kendimi öldürdüm sanıyordum, meğerse kendim beni yaralamış!" • Şok! İbo'nun dev bir lahmacun olduğu ortaya çıktı!

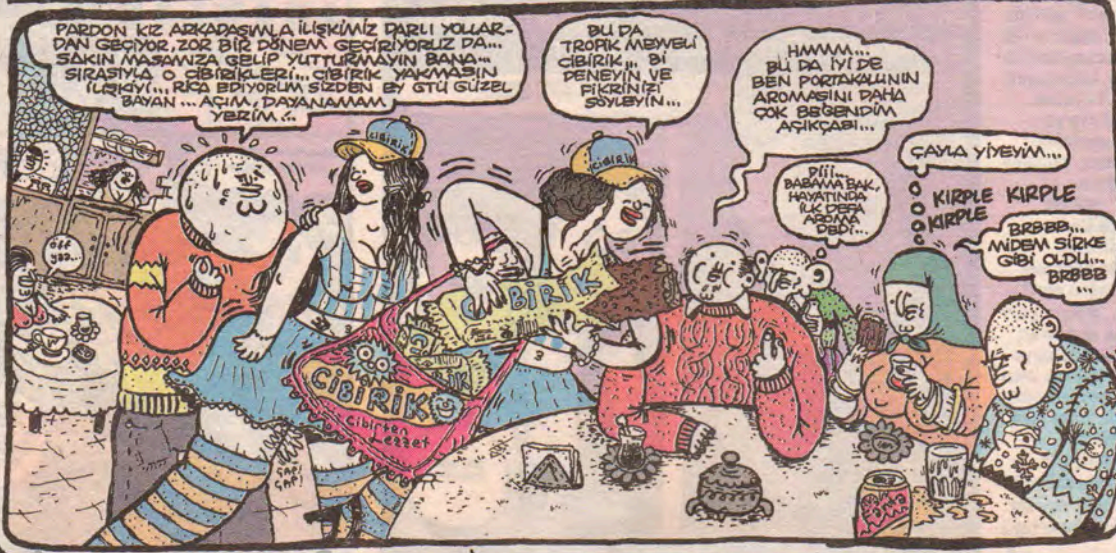
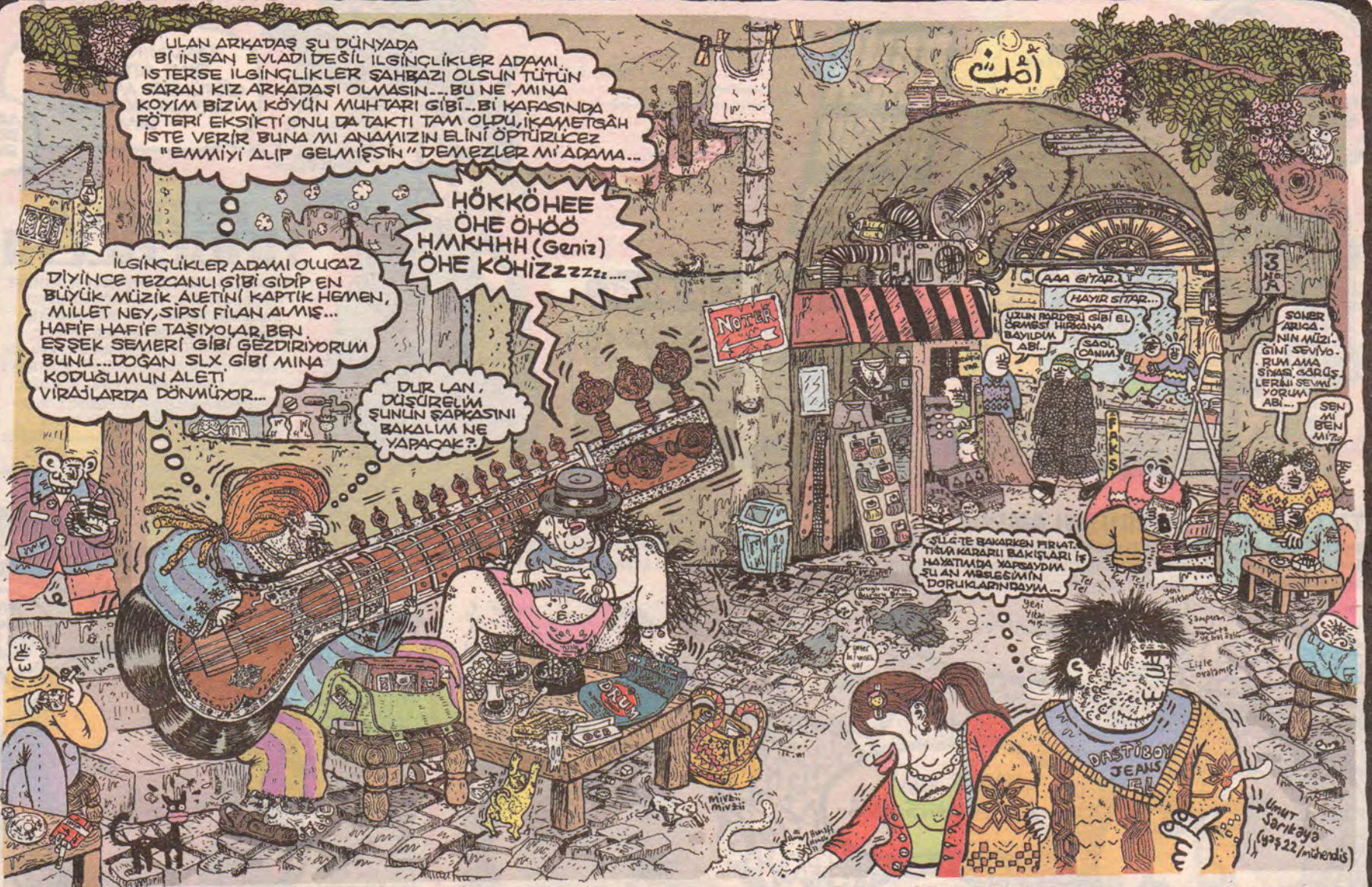
Dünya Ekonomik Forumu, “küresel mali kriz” gündemiyle Davos’ta toplanıyor.

ADAMLAR

**ANTI KLİŞE
TİMİ**

Barış UYGUR

olunca herkes emekli olmuş mu sayılıyor? Mustafa abi emekli oldu diye bize de mi maaş bağlıyorlar ve buradan yetkililere soruyorum: Mustafa abi kim? Görüyorum ki Türkçe'nin en çok anasını ağılatanlar, bankacılarla kol kola girmiş reklamcılar. Eşek herife bak, özel emeklilik sistemi de, ne demeye bireysel emeklilik sistemi diyorsun? Miğfer devletleri gibi toplu halde emekli olunan bir konsept mi var da haberimiz yok? Hayır.

■ "Bilinmeyen" diye dergi vardı biz küçükken. Paranormal olaylar falan. Sonra biz büyüdük, bir daha çıktı, yıllar evvelsiyle aynı yazılar, bire bir aynı sayılar. "Yuh" dedim, yıllardır öğrenememişler, hala "bilinmeyen" diye dergi çıkartıyorlar. Bir de "bilinmeyen" diye dergi mi olur yahu? Madem ki bilmiyorsun, ne yazıyorsun oraya? Hiç. Bir alay laga luga. Gencecik çocukların aklını bulandırıyor.

■ Uzaklıyı çok seven adam var. Televizyonda izliyorum, kendini uzaylıya vakfetmiş, ufo diyor da başka bir şey demiyor. Bir de sürekli "efendim bunların teknolojisi bizden çok ileri olduğu için" diyor. Düz mantıkla düşününce doğru gibi. Neticede biz, sahip olduğumuz teknolojiyle el âlemin gezegenine gidemiyoruz, herifçioğlu bizim dünyaya

geliyor. Lakin işin bir de şu yönü var, belki adam sadece uzay teknolojisine kastedi, gerisini boş verdi. Biz burada Playstation'ı, elektrikli tıraş makinesi, icat üzerine icat yaparken abi oturdu ufo yaptı, başka işe kafa yoramadı. İşte o zaman böyle sanıyorum ki ufocu arkadaşların hayal kırıklığına uğradığı an olacak, ufo'nun kapısı açılacak, içinden bildiğin bakır çağı adamı çıkılayacak.

■ Ufo'cu abi çok ateşli, şimdi de heyecanla "uzaylılar tarafından alıkonulan" insanlardan bahsediyor. Ama bahsederken ne şehvet ne ihtiras bir görseviz! Bayağı bayağı uzaylılar tarafından kaçırılmak için neyi var neyi yoksa vermeye hazır sanki. Tabii işin aslı şu ki, uzaylıya temas eden, kusura bakmasın ama muhtemelen ölür. Avrupalılar Amerika kıtasına çıktığı zaman ölen insanların çoğu bağışıklık kazanmadıkları nezle gibi, grip gibi, çiçek gibi hastalıklardan öldüler. Dünya dışı organizmayla ben size söyleyeyim arkadaşlar sakın ola ki temas etmeye kalkmayın. Yanarsınız.

■ Yahu bir de madem bu kadar meraklısın uzaya, İstanbul Üniversitesinde bölüm var Astronomi ve Uzay Bilimleri diye, git orada oku, derinleş? O kadar elektro manyetik, melekro manyetik diye konuşuyorsun, git bir de okulunu oku şu işin yahu. Ama yok, derdi gücü ufo adamın. Bana kalırsa içten içe ne kısıkanıyordur ufo göreni.

■ Adaletsizlik diye dört kişilik Beatles'ın yüz kişilik Berlin Filarmoni'den çok para kazanmasını gösteririm isteyene. Hani seksenlerde bitmek bilmez bir geyik vardı, Beethoven bugün yaşasa "rockçı" olurdu diye ya. Düşününce katılıyorum, neticede Beethoven da olsa bir ailesi var, eve ekmek götürcek; Berlin Filarmoni'den beş bin mark maaş alacağına gider

rock yıldızı olurdu tabii diyesim var. Diyesim var var olmasına da mark demişim orada, onu ne yapacağım hiç bilmiyorum. Özledim lan mark'ı ne yalan söyleyeyim.

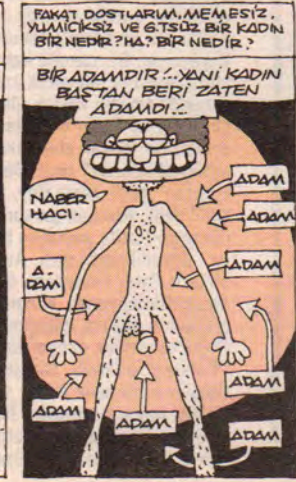
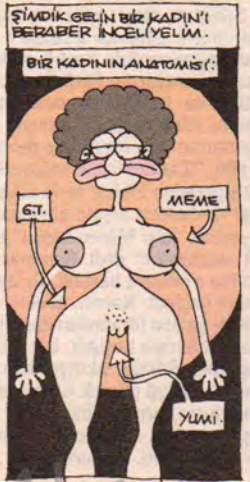
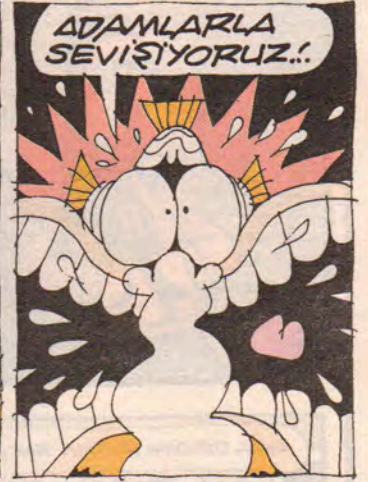
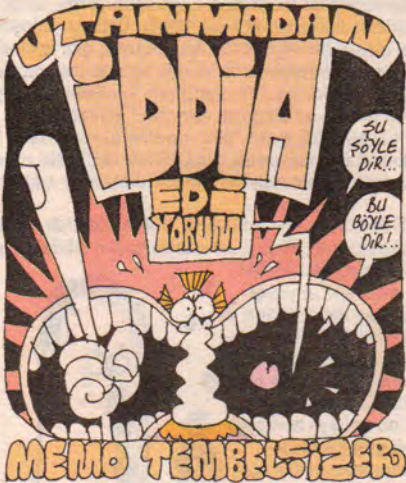
■ Seni çok iyi anlıyorum diyen adamın seni çok iyi anladığı falan yok. Sadece kendi öyküsünü anlatmak için fırsat kolluyor. Öyküsünü anlatınca sen de göreceksin zaten.

■ Anıl diye iç mimar arkadaşım var. Aslında iç mimar değil, dış mimar. Ya da artık neyse o, normal mimar yani. Ama iç mimarlık yapıyor. Niye diye düşünürken fark ettim, nereye girsek "şurayı kırmak lazım, burayı yıkmak lazım" diye konuşuyor. O an anlamam ki adamın derdi mimarlık falan değil basbayağı sağ solu kırıp dökmek, o yüzden iç mimar olmuş. Zaten kendi itiraf etti, ustalara duvarları yıktırırken ilk darbeleri kendi vuruyormuş duvara.

■ "Neden eskisi gibi nüfus sayımı yapılmıyor?" diye sorduğumda bir iki tepki gelmişti, "vay efendim eve mi kapanalım" diye. Sanki her gün sabahın akşamı kadar dışarıda fink atıyoruz ya. Her neyse, işte neticeyi gördünüz. Evlere kapanmayınca adamlar üçün beşin hesabını yapamadılar, bir taraftan üç bin eksik, diğer taraftan altı milyon fazla; beceremedik bu işi.

■ Bazı filmler var, kaçınılmaz yan etkileri oluyor. Mesela ben Amerikan Pastası tarzında bir gençlik komedisi seyrettiğim zaman zekamda kayda değer bir düşme yaşıyorum, kerrat cetvelinin 3'lerden sonrasını unutuyorum. Hele ki bir de film, iyice suyunun suyuysa temiz bir 50 puan düşüyor IQ. Hadi bol olsa neyse, bizimki de bize yettiği kadar arkadaş.

Çok net! Ötel dediğin çarşafı temiz handır. Korsan dediğin deniz haydudu. Sanki böyle korsan denilince afili gibi oluyor ama o da bildiğin hırsız, soyguncu.

Cihan Ceylan

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

"SAATLER GEÇMİYOR DURMUŞ BİR YERDE"

"Neyin var senin?" diyor. "Yok bir şey" diyorum. "Anlat oğlum neye canın sıkıldıysa." diye ısrar ediyor. "Yok abi bir şey, sorup durma" diyorum. Finali koyan, biraz sert bir çıkış bu. Dert ortağı olamadığı için alınıyor. Bir derdim olsa alınmayacak, üzerine konuşacağız, belki bu sayede arkadaşlığımızı perçinleyeceğiz. Suç bende, suratımda dert ima eden bir sıkıntı dizaynı var: Bakışlarım donuk, ağzım büzüktü. Yüzünü kapağı çevirip nargilesini içiyor. Tophane'de bir kafedeyiz. Nargilelerin ara ara fokurdadığı bir yer burası. Hem armut koltukların hem de kilim desenli minderlerin olduğu şark köşesindeki çok nezeli gruba bakıyorum. "Buranın elmalısı 1 numaradır" diyor armutta oturan. Dakikalarlar açıklamalarda bulunuyor. Neye burnunu soksa derhal ustası olan insan o. El Toritos diye bir yere gitse, "Buranın fajitası 1 numaradır" der, Fang Fang diye bir yere gitse, "Buranın Şangay pilavı 1 numaradır" der. Kazanını açıklamayı çok sever. Daha önce kaç defa Şangay pilavı yedi, kaç fajita seferine çıktı bilinmez. Önemli de değil zaten. "Nargile ateşinden sigara yakılmaaz" diyor şimdi de. Arkadaşım fokurdamaya devam ediyor. Hala bana kızgın. Yan masadan "Sipsiyi değiştirir misiniz lütfen?" diye ne olduğunu anlamadığım bir istek gidiyor garsona. Bu isteğin sahibi, uzun boynunu upuzun saran boğazlı kazağıyla ve upuzun kafasıyla üflemleri bir çalgıya benziyor. Garson nargilenin ucundaki plastiği değiştirirken, alingan bir sesle "Zaten her seferinde değiştiriyoruz" diyor. Sipsi, "Ne biliyim kullanılmış gibi geldi bana" diyor. Garson cevaplamıyor. Alingan arkadaşımın belki güler umuduyla Sipsi Bey'le ilgili tespitimi aktarıyorum. Gülmüyor. Fokurdattıyor. Allahım bu nasıl bir sıkıntı! Bacaklarımı sallamaya başlıyorum. Şark köşesinden, "Bakar mısınız, kapuçinolu bir nargile alabilir miyim" isteği gidiyor alingan garsona. Armut koltukta oturan, kapuçinolu nargilesi gelen kıza, "Marpuç öyle tutulmaaz" diyor. O an buluyorum sıkıntının nedenini. Alingan arkadaşımın açıklamak için heyecanla dönüyorum. Fokurdattıyor. Vazgeçiyorum...

O gün yaşadığım sonsuz sıkıntı oturduğumuz mekândan kaynaklanıyordu. Önce sebebini kavrayamadığım sıkıntı, nargileler fokurdadıkça şekillendi. Ortama dolmuş 20'li yaşlardaki insanların tedavüle yeni girmiş bir olgunlukla sipsi, marpuç gibi kelimeler kullanmalarına dayanamamıştım. 70 yaşında hareketlerle nargile içmelerine, racon kesmelerine, şark köşesine bağdaş kurup oturmalarına sinir olmuştum. Tömbeki maşasıyla deniz kıyısına kadar kovalayıp, önlerine birer bira koyarak atmosferi tamamıyla değiştirmek ve hayatın hakkını tekrar hayata iade etmek gibi hayaller kuruyordum. Bu tür coşkun düşüncelerin ukalaca olduğunu kabul ediyordum, ama elimde değil: Ne zaman geleneksel modernin aynı ortamda buluştuğu bir mekâna girsem sonsuz bir sıkıntı basıyor içimi.

Alingan arkadaşım Fatih'le belki 5 dakikadır konuşmuyoruz. Fatih, askerde samimi (yokluktan samimiyet) olduğum bir arkadaşım. Bazen arkadaşlarımdan sıkılabilir insan. Belli bir dönem beraber geçirip bambaşka yerlere savrulduktan sonra aynı yere dönme mümkün olmuyor. Tekrar buluşulduğunda, sıkıntının başlaması, ortak anıları konuşmanın tükendiği anlara denk geliyor. Fatih'le buluşmalarımızda en üçü anılarımızın bile üzerinden iki üç defa geçmiş ve sonunda bir boşluğa düşmüştük. Ne ben onun ünlü komedyenlerimizden alıntılardığı tekrarlarla gülebiliyordum, ne de o benim üflemleri bir çalgıya benzeyen Sipsi Bey'i kafasının üstünden üflemleri gibi çocukça fantezilerine güliyordu. Yaşadığımız boşlukları dolduracak konu düşünmekten yorulmuştum. Onun her buluşmamızda beni duvarında devasa tahta kaşıklar asılan, menüsünde gözleme bulunan, 'çay' kelimesinin milyon kere havada dolandığı mekânlara sürüklenmesinden bıkmıştım. Galiba bir arkadaşlığın sonu geliyordu...

"Oğlum sıkılıyorum işte valla bir sebebi yok" diye tekrar ettim. "İç bi nargile açılırsın" dedi. "Yok" dedim. "Tavla oynayalım mı?" dedi. "Yok" demek isterdim ama bu şartları zorlamak olurdu, "Oynayalım" dedim. Aniden canlandı. Pullarımı onunkilere bakarak dizdim. Yan masadaki Sipsi Bey, "Doğru dürüst duman gelmiyor" iddiasıyla alingan garsonu ikaz etti. Fatih, "At bakalım" dedi. Attım. Altı geldi. Bir an tavladan zevk alabilişim gibi hissettim. "He he" diye güldüm (gitgide yaşlanıyordum). Tavlayı, sayarak oynayan insanlara uygulanan korkunç işkenceye maruz kalmamak için gözümle hızlıca sayıyor, çok geç hamle yapmamın hamliğini pulu tahtaya çarparak kapatmaya çalışıyordum. İnsanların tavla oynarken suratlarına oturan bilgicilik, pulları çarpan ellerindeki ustalık, hasmına söylediği manidar sözlerin ukalalığı bu oyuna dayanma gücümü hep kırmıştı. Sık sık verdiğim açıkları 'cesareti oynamak' olarak lanse etmeye gayret ediyordum. Fatih'in çıkardığı fokurtu seslerine, pullarımı kirdiği anlarda çıkan şakırtılar da eklenmişti. Sıkıntı, okey taşlarının, tavla pullarının ve nargile fokurtularının çıkardığı korkunç bir müzik eşliğinde gitgide büyüyordu. Bir nargile kahvesinde hep beraber şakır şukur yaşlanıyorduk. Kirdiği pulları elimi açmamı isteyerek avucuma yapıstırıyordu. Kırık sayım artıyordu. Fatih'in oyun sonunda tavlayı koltuk altına verme ihtimali beni ürkütüyordu. Etrafımdan duyduğum cümleler ve Fatih'in tavla oynarken söyledikleri birer zulme dönüşmeye başlamıştı. Zülüm bir mekân olup etrafımı sarıştı: Armut koltukta oturan "Bu mevsimde denizin krallığı lüferdir" dedi. Ben zarları 4. defa yere atınca, Fatih, "Zarlara lastik bağlayalım istersen" dedi. Sipsi Bey, arkadaşına "Aslında nargilede sigaradan 10 kat fazla nikotin var" dedi. Alingan garson, Sipsi Bey yüzünden dakikalar ilerledikçe kızgın garsona döndü. Fatih, yaptırdığı bir hamleyi geri alarak benim yerime "Zeki Müren kapısı" aldı ve "Öğren bunu" dedi. Armut, "Hasan Usta'nın lüferi 1 numaradır" dedi. Ben mars oldum. Fatih fokurdadı. Sipsi Bey'in boynu ve kafası galiba uzamaya başladı. Ortam kalabalıklaşıyordu. Kızgın garson çok hızlı hareket etmeye başladı. Naneli, çilekli, portakallı, muzlu, kapuçinolu, elmalı nargileler masalara hızlı garson tarafından dağıtıldı. Fokurtu gitgide artıyordu. Fatih tavlayı benim yerime de oynamaya başladı. Sık sık "Dubara" diyordu. Bacaklarımı çok hızlı sallamaya başladım. Sonsuz sıkılıyordum. Gözüm karacak kadar sıkılıyordum. Zeki Müren kapısından çıkıp gitmek istiyordum. Galiba hayat durmuştu. İkinci marsa doğru ilerlerken, karnımı burmaya başlayan sıkıntıyı, istemeden şiddetli bir "huuffff" sesi eşliğinde dışarı verdim. Fatih o an yüzüme baktı. "Sıkıldıysan oynamayalım" dedi. "Oynamayalım abi" dedim. Oynamayalım...

Fusun'la Aşk

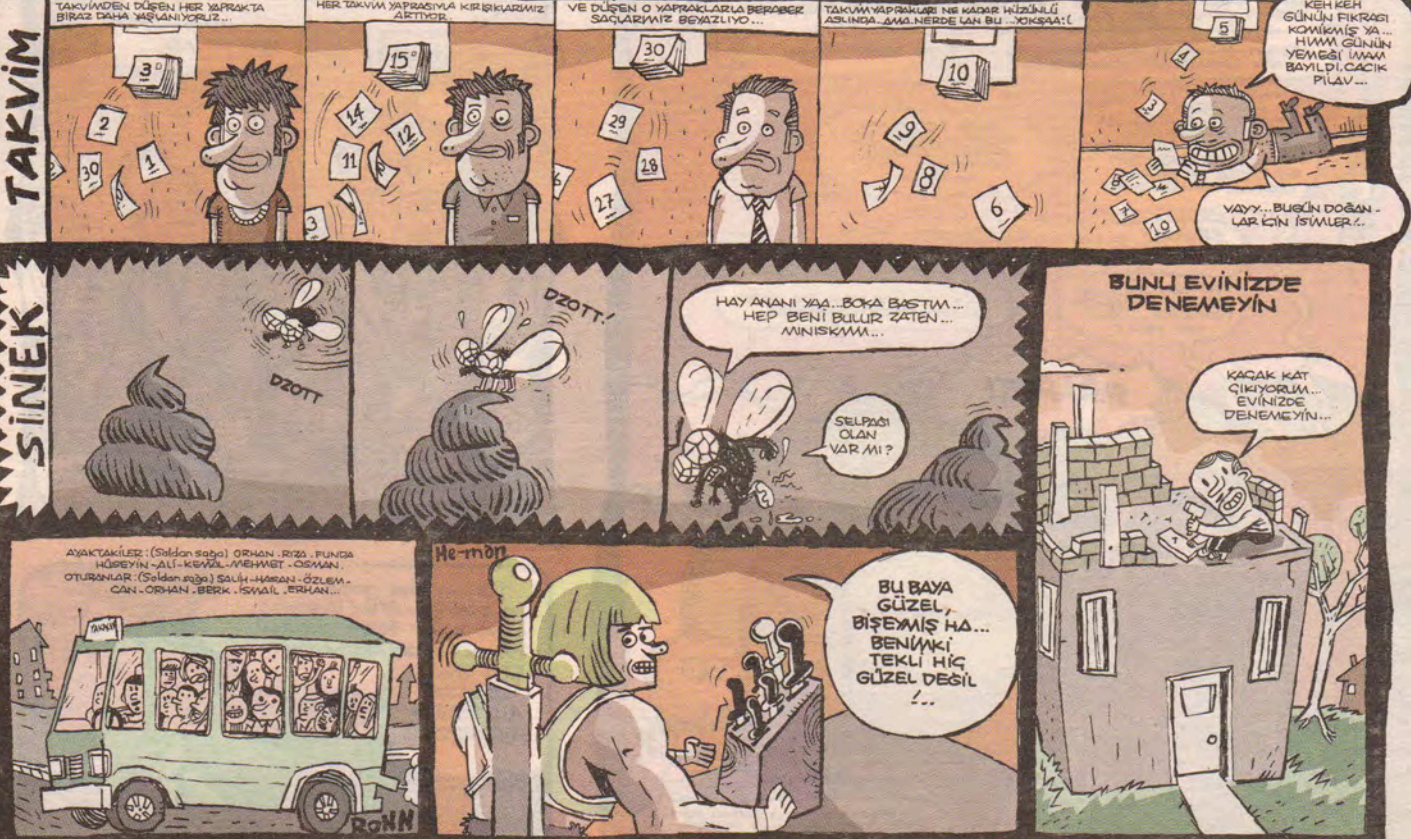
...Fusun ile Onur birlikte yaşamak ta oldukları tutkulu bir aşkın esiri olmuşlardır... Neden sonra olaylar gelişir...

-BİTTİ-

BEYFENDİ

YAVUZ ÖZTÜRK

Akşamsefasi BÖBÖ Bikafa

VEDAT
ÖZDEMİROĞLU

SİYASAL HAYVANAT BAHÇESİ

• **SONBAHAR:** Kayınpederim emekli diplomat... Hatta bi dönem senatörlük yapmış... İlk duyduğumda **"Neyin senatörü, ve Eski Roma mı burası mına koyiim"** demiştim de karım bozulmuştu... O zaman sevgilimdi daha... Kayınpederim Işık Bey, benimle tanıştığında, direk mevzuya girip **"Aşkların önü kesilmez, yolunuz açık olsun"** deyip tokafaşmış, kızını hemen vermişti... Tanıdıkça daha çok sevdim... Sürekli okuyup notlar alan bir

adam... Pek konuşmaz ama konuşunca da susar, dinlersin... Dinlemekten hiç bu kadar hoşlanmamıştım... Herşeyi bilen biri... Kurnaz arkadaşım, gazeteci Volkan'ın fikriyle bu beyefendi adamı acıip bi maceraya sokmaya karar verdik... Karıma hep gittiğimiz Fındıklı'daki balıkçıda planı açıkladım: **"Parti kuracaz!"** Baktı bana. **"Başına da baban geçecek!"** Çok dikkatli baktı bana. Anlattım: Adı sanı olan adamdı, memleket meselelerinde otoriteydi, duayen falan gibi bişeydi... Kimse onun parti kurmasına şaşırmasdı... Barajı elbette geçemezdik ama barajı geçmek isteyen kim?!... Hazineden trilyonu geçen yardım parası alacaktık... Dravdan seçime katılacak, sonra da o hep istediğimiz Güney Amerika gezisini yapacaktık!... Karım susuyordu...

• **KİŞ:** Gece gündüz konuşa konuşa karımı ikna ettim, tabii ki **"biricik kıızı"** da babasını ikna etti... Birisi Volkan üç gazeteci, bir avukat, ben, bi de karım, Işık Bey'in huzuruna çıktık... Siyasetin kimsenin tekelinde olmadığını, ülke ve dünya için ve gelecek nesiller için uğraşmamız gerektiğini, beklentimizin tamamen manevi olduğunu anlattık... Volkan iyiden iyiye coşup **"Türkiye'nin dengeler üstü bir lidere ihtiyacı var, bu Lider sizsiniz Işık Bey, şu andan itibaren emrinizdeyiz"** dedi, yetmezmiş gibi ağıladı bi de... Işık Bey sustu, süre istedi... Altı gün sonra aynı ekip, gene aynı yerdedik... Işık Bey düşünmüş, taşınmış, çalışmalar ve hazırlıklar yapmış ve partinin başına geçmeyi kabul etmişti... Kutlamak için, 22 yıllık iki şişe şarabı çıkarttığında (şarapları Volkan

açtı) biraz üzülüm... Konuşmasına **"Mahdut madde, sonsuz sevgi; yani sınırlı maddeyle yetinebiliriz ama sınırlı sevgiyle asla!"** diye başladı Işık Bey... **"Gereksiz bir kuruş harcamayın, mevcutlarla iktifa edeceğiz; yani eldekilerle yetineceğiz!"** dedi... Konuşma **"Bira benim için sıvı Van Gogh'tur!"** diye bitti... Şaşkın, sarhoş mutluyduk... İlk kez yanımda parti kuruluyordu... Kurucu başkan Işık Bey, partinin adını **"Dünya Partisi"** koymuştu... Simgemiz de dünyaydı...

• **İLKBAHAR:** Parti kuruldu, bakanlıktan mazbata alındı, hazineden yardım indi!... Seçim yazın yapılacaktı, pusulada bizim parti son sıradaydı... Volkan bu durumu **"Siyasette son numara biziz, anlasana"** diye yorumlayıp dirseğiyle beni dürttü... Gazetelerde partimizle ilgili birkaç haber, sadece bir tane de köşe yazısı çıktı... Işık Bey'in yine emekli bir diplomat arkadaşıyla köşe yazarı, **"Işık Tansel gibi bir beyin, Türkiye'nin hizmetine girecek ise, niçin oyları bölüyor?"** diye eleştirmişti...

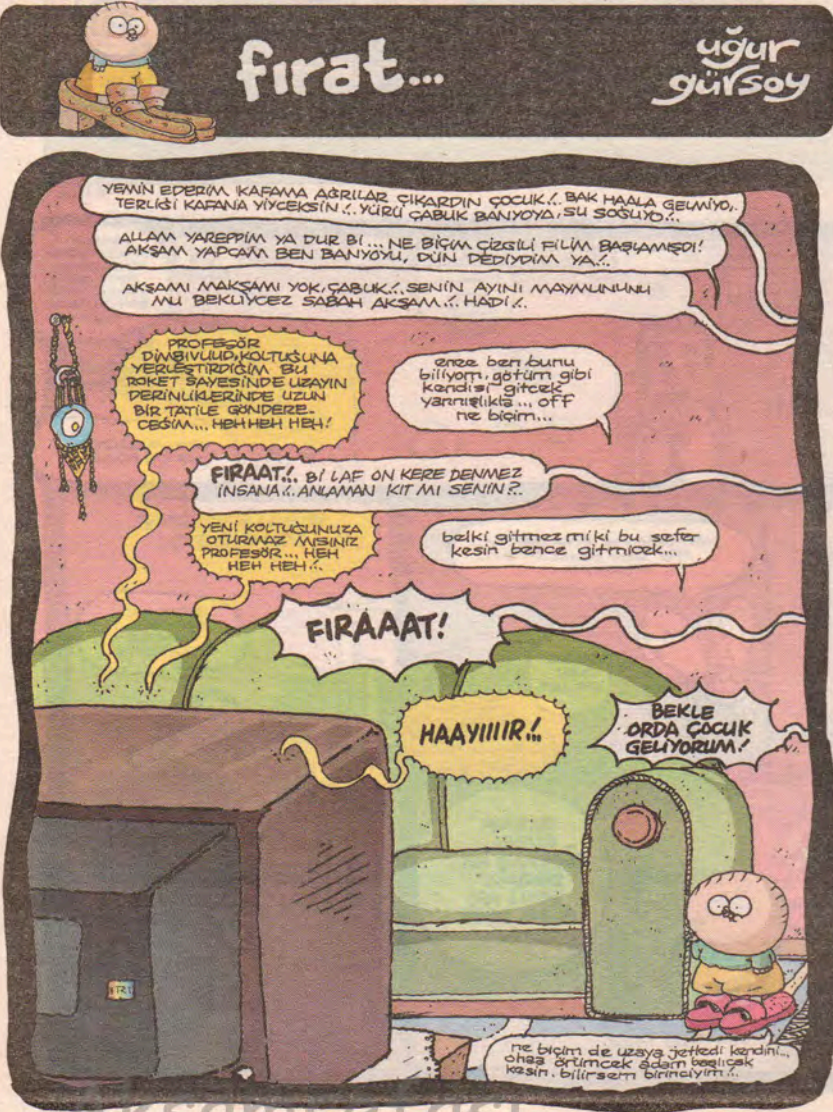
Işık Bey, cevabı katıldığı ilk televizyon programında verdi: **"Dünya Partisi, adı üzerinde, bir dünya partisidir... Biz oy bölmüyoruz, oy topluyoruz... Dünyanın sermaye, finans, rant güçleri kolayca bir araya gelirken, niye işçisi, emekçisi örgütlü ve legal direnişe geçmesin?... Dünyanın bütün işçileri, birleşin!..."** Işık Bey'in içinden bir sosyalist öncü çıkmıştı... Bir başka konuşmada **"Amerika Birleşik Devletleri, İngiltere ve İsrail'i terörist olarak niteliyorum ve bu emperyalist eksenle tüm ilişkileri keseceğime söz veriyorum, faşizmle işbirliği yapmayacağız!"** dedi... Ortalık ayağa kalktı...

Destekleyenler de, eleştirenler de hararetiydi... Işık bey, televizyonlardan davet üstüne davet alıyordu... Verdiği bir röportajda **"Müslümanlıkla sosyalizmin arasında bir çelişki olmadığını, ancak bir müslümanın ya da sosyalistin komşusunun açlığında huzursuz olacağını, ezme ve sömürmeye dayalı kapitalizmin alt edilmesinin bir insanlık zaferi olacağını"** açıkladı... Küba ve Venezüella, Işık Bey'i açıkça destekleyen mesajlar yayınladı... En başta karım, bu kolpayı tezgahlayan bütün ekip, kuş yavrusu gibi şaşkındık... Çünkü ilk ciddi ankette partinin oy oranı yüzde yedibuçuk görünüyordu!... Volkan **"Tamam abi, niyetimiz başkaydı ama iş ciddileşti, yürüelim buradan"** dedi... Karım **"Babamın başına bişey gelirse"** diye ağıladı... Benim aklım bambaşka yerdedi, Hugo

fırat...

uğur
gürsoy

Tribal

Emekçiyon

C.üstün.

Akşamseferası

Chavez bizi davet etse, oraları iyicene gezip görsek diye hayal kuruyordum... Işık Tansel, bu arada gene televizyona çıktı ve iyice oldu: **"Bağdat, bizimdir... Masalların merkezidir... Londra'ya, New York'a yönelip Bağdat'ı satan doğulu, kimliksiz ve işbirlikçidir!..."** Oy oranımız sekizbuçuk olmuştur... Işık Bey bombaladı: **"Türkiye, ekonomik işgal altındadır, direniş zamanıdır!..."** Yüzde on barajını geçtik... Işık Bey tavan yaptı: **"Benim misak-ı millim kainatötesidir, sınırsız ve sınıfsız, tek bir dünya devleti istiyorum, sonra o devlet de bitsin, devletsiz yaşayabiliriz!..."**

• **YAZ:** Vay seni Işık Tansel! Meğer zulasında 22 yıllık şaraplardan daha varmış. Çağırdı beni, içtik. Selanik Konsolosu'yken, bi gece uzuya dadanıp, Atatürk'ün sedirinde Kılıç Ali'nin hatıraını okuduğunu anlattı, bir de zarf verdi bana, **"Ben 'aç' diyene kadar açma"** dedi. **"Kızımı sevdiğini biliyorum, seni affediyorum şimdiden"** dedi. Amsterdam Büyükelçisi'yken anlattıkları, burada hiç önemli değil... Ertesi gün, karım dahil, biz tutaklandık. Işık bey, Yüksek Seçim Kurulu'ndan ek süre isteyip, bütün dümenimizi televizyondan açıkladı. **"Bana oy vermeyin, başından beri bildiğin tezgaha sizle konuşmak için ses etmedim"** dedi. **"Yıllar yılı diplomat dilinden sıkıntı gelmiş, konuştum, rahatladım"** dedi. Sonra da **"Ya sosyalizm, ya barbarlık"** dedi... Dünya Partisi, seçimde oy almadı... Hapisteyken, Işık Bey'den 'aç' komutu geldi, açtım, **"Son laf, rahmetli Rosa Luxemburg'a aittir"** yazıyordu...

birinci eski

iyi günler

sayın sevgilim
mayısın ortalarında
şehirlere İstanbul
ünlülerden ismet bey
"yeni bir dünya kurulumuz
Ve oradaki yerimizi alalım"

Bu bizimki sn ilkbahar
Bi sonraki ilk sonbahar
Sayın aşkım karıştı kafalarım
Vallahi u ayrılık canıma yetti
Zaten vefatın sunduğu
sex and the cityde bitti

V.Ö. - Türkçe Sözlü Hafif Komik

• 30 Ocak Cuma, Yunus Emre Kültür Merkezi (Turhan Tuzcu Salonu), Saat: 20.30 (Tıkla-dur: Biletix!)

AŞKTAN ÖTE, SEKSTEN BERİ

HER KİZE AŞIK OLMAK

ASIK OLMAK

ASIK OLMAK

ASIK OLMAK

OLUR, NEDEN OLMAZIN DİYİP DE AŞIK OLMAK!

BURAK, YAŞI GEREĞİ SÜREKLİ AŞIK OLAN VE KIZLAR HAKKINDA "LİSE SONDA SEKS YAPARIM HERHALDE... ÇOK NORMAL BİŞYİM ÇÜNKÜ O ZAMAN KIZLAR YEMEK İÇMEK GİBİ BİŞYİMİSİ GİBİ DÜŞÜNCELERİ OLAN BİR ERGENDİ...

EVET OKULUN BAŞ KAHRAMANI YİNE YİNE EZİK BİRİ NİYE? ÇÜNKÜ ÇİZER SORUNLU BİR LİSE HAYATI GEÇİRİŞİ VE SİMİDİ BUNU DİŞA VURUYOR... YOO... HİÇ ALAKASI YOK... AKSİNE ÇOK GÜZEL Bİ LİSE HAYATIYA OLDU... KIZ ARKADAŞI SİM DA OKUYA HATTA KUSURU BAKMA... YİN SEVGİLİ LUKUSUZ OKULUARI AMA, SINIFIN EN GÜZEL KIZIYLA ÇIKTIYIM BEN... PEKİ NİYE SİZE BÖYLE ÖYKÜLER ÇIYORDUM... NİYE EVE GİTİYORDUM...

ÇÜNKÜ MAKESİ ÇOK SEVİYORDUM... YAKIN İSTİYORDUM NİYE PEKİ? MAAS YATIRIÇI NOLUĞU...

YERİ GELECEK KENDİME NESTLE PAKETLER ALICAM YERİ GELECEK ETTİ BUÇAKLAR ALICAM...

AKBİMİ DÜZÜLCÜM OTURUSE YATIRIÇI NOL...

AHA! AHA! AHA! ONDAN SONRA ENER GİGİM...

ARKADAŞLARIMLA BİRA İÇİCEM, YERİ GELECEK İZMAYIYICAM... NEYSE...

BURAK VE EN YAKIN ARKADAŞI TOLGA, BİNAYI ERKEN BİTİRİP DİŞARI ÇIKAN, SORULARI TARTIŞIYOLARDI... ONLAR GİBİ SINAVDAN SIKI İKİLİ UÇUŞ GRUPLAR BAHÇEDE GEZİNİYORDU... ORTALIK ÇOK SESSİZDİ...

TOLGA NİNİ İÇİCEK BİŞİYALMAK İÇİN KANTİNE GİTTİSİ SİRADA, BURAK YANIZ BAŞINA OTURAN SİBEL'İ GÖZÜ... SİBEL'İ UZUN SÜREDİR BEĞENİYORDU...

YANINA OTURDU. ÖNCE SINAVDAN BAŞISETTİLER, SONRA HOCALARDAN... KONUSMA GİDEREK SIKIÇLAŞMAYA BAŞLIYOR. BURAK KIZI ETKİLEYEBİLECEK BİŞİLER BULMAYA ÇALIŞIYORDU...

BU ARADA AKLINIZDA BULUNUN? AŞAĞIDAKİ DÖRT ŞEYİ YAPMAZI DÜŞÜNÜYÖSÜNİZ, KİMSEYE SÖYLEMEYİN DİREK YAPIN... ÇÜNKÜ BEN HAYATIMDA BUNLARDAN BİRİNİ YAPICAM DEDİKTEN SONRA YAPAN BİRİNE RASTLAMADIM...

- DÖVME YAPTIRMAK
- OKULU BIRAKMAK
- İHTİHAR ETMEK
- SON SINAVA İYİ HALİSİP YÜKSEK NOTLAR ALMAK...

VE YİNE AKLINIZDA BULUN, Bİ KIZIN DİKKATİNİ ÇEKMEK İÇİN BU DÖRT ŞEYDEN BİRİNİ SÖYLERSENİZ, SAKIN SÖYLEMEYİN, ÇÜNKÜ BEN HAYATIMDA İŞE YARADIGINI HİÇ GÖRME DİM...

31

- DÖVME YAPTIRMAM
- İHTİHAR EDİCEM
- OKULU BIRAKICAM
- SON SINAVDAN YÜKSEK NOT ALICAM...

GÖRÜMLÜ BİR 31...

SİBEL!

ZATEN ÖYLE DE OLDU, SİBEL SIKILDI, SEVGİLİSİNİN YANINA GİTTİ... BURAK, SİBEL'İN SEVGİLİSİ OLDUĞUNU O AN ÖĞRENDİ...

KIZIM İKİ SAATTİR FAŞIRIYORDUM, NERDESİN?

AKKIM DUYMADIM, NAAPABİLİRİM?

ÇA-GİR-DİM-Mİ GELECEKSİN SİBEL?

ÇA-GİR-DİM-Mİ GELECEKSİN...

DUYMADIM DİYORDUM...

DÖVERİM BEN O ÇOCUĞU...

TAYGUN SAGMALAM!

ANANI AVRADINCI...

BANDAJ TAKMANIN BİR SAĞLIK ÖĞRENI OLMAK TAN ÇIKMIŞ, BİR ERDEM GİBİ OLMASI ARTIK...

DAYAĞI DUYUNCA, BURAK HEMEN KAFASINI GEVİRDİ. KİMLİLİR, BELKİ Bİ İHTİMAL, GÖZ GÖZE GELMESELER, DAYAKTAN VAZGEÇERDİ TAYGUN. GÖZLERİNİ KULLANMADISI İÇİN DİĞER DUYULARI GELİŞMEYE BAŞLADI...

GUVA! GUVA! GUVA! GULUBUGUR!

KAHKAHALAR... SÜRDA KALABA-LIK VAR... O TARAFDA DOĞRU DAYAK YERSEM AYIRABİLİRLER...

ASAĞ... SIKAK... Sİ...

SURDALAR... CİDDİ KONU-SUYOLAR... NE KONU-YOLAR AGAŞA? HER AN BAŞLAYABI-LIR...

TOP SESİ... FUTBOL OYNA-YANLAR... YUNUKLA-RIN YÖNİNE GÖRE DAYAĞI O TARAFDA DA SÜREBİLİRİM...

AMA NE YAZIK Kİ BURAK'IN YÖN VERE-NEYECESİ KADAR SİDDETLE VURUYOLARDI... O SİRADA KANTİNDEN GELEN ARKADAŞI TOLGA NİN OLUĞU YÖNE DOĞRU DÖV-TÜZER ÇIKTI... BU ARADA AKLI-NIZDA BULUNUN! ÇOK ADAMMAN DAYAK YİYORSANIZ O SİRADA İHTİYACINIZ OLAN SON ŞEY YAKIN BİR ARKADAŞTIR... ÇÜNKÜ HİÇBİŞEY YAPMAZ...

ÇOK ADAMMAN DAYAK YEDİKTEN SONRA İHTİYACINIZ OLAN İLK ŞEY İSE, YAKIN Bİ ARKADAŞTIR... ÇÜNKÜ ÇOK GÜZEL ONAYLAR...

RO-KOLUNU ÇİNCİRDİ... KOLUNU ÇİNCİRNES-E O SAKIL...

O SAKILI TEK OLSA VAR YA...

OKUL BİTTİ, SERVİS-LE EVE DÖNERKEN, RAK NİZİĞİ DİNLEYEREK DİŞA-RİYİ İZLİYORDU...

İKİ SARKI ARASINDA ÖN KOL-TUKTA UYURKEN KAFASINA ARKADAŞLARI TARAFINDAN KUTU KOLA KONULUSU ÇOĞUSU GEZDÜ... EHA EHA DİYE GÜLDÜ BUNA...

SARKI BAŞLA-YINCA TEKRAR KAFASINI CAMA DAYADI...

EVE GİDİNCE NORMARDE SALONUN ORTASINA ATTISI, PANTOLONUNU, GİDERİNDKİ SÖKÜKLERİ ANNESİ GÖRMESİN DİYE KATİTİP DOLABA KOYDU...

ALININDAKİ SİSİĞİ ANNESİ BABASI GÖRMESİN, OLAY BÜYÜMESİN DİYE, HEMEN YATACA GİRDİ... HİÇ LUKUSU YOKTU...

ENDER YILDIRHAN

Evzet, ne söyleyecektin bana?

Çaplırım leblebi ve çekirdekte dolu şu an, başka zaman konuşsak...

Çaplırım leblebi ve çekirdekte dolu bi adam sđna biraz ifici gelmedi mi?

Yoo, benim cebimde de böz tane antep var su an.

Kare-tirilm mi?

ALO... ÇABUK GERİYE SAYIMI DURDURUN!

AMA ABİ... 5... 4... LAN DURDURSANA!

TAMAM ABİ TAMAM. FAKAT İKİDİR BÖYLE YAPARAK NİYE BİZİM, AFEDERSİNİZ AMA OSURLUĞUMUZU DÜĞÜMLÜYÖ-SUNUZ...

OLUM BEN SİZİN OSURLU-GUNUZU DÜĞÜMLEMEZSEM, DÜNYANIN EN TİRT ADAMI OLURUM, YAZIHANESİNDE YERERAK GİBİ OTURAN ADAM OLUR ÇIKARIM...

MARS'A GİDİYORDUK BE ABİ, HAHA YAZI-HANE DİYORSUN...

I LOVE YAZIHANE!

HADI ABİ GÖRÜŞÜRÜZ, BEN KAÇAR...

DUR LAN Bİ ÇAY İÇELİM, NEREYE?...

SONRA KONUŞURUZ ABİ...

OLUM OTUR AZCIK YA!

YOK ABİ, FERİDUN ABİ YİNE BİZİ ÇOK YAKINDAN İNCELEMENE BAŞLADI... HALA İNCELİYÖ...

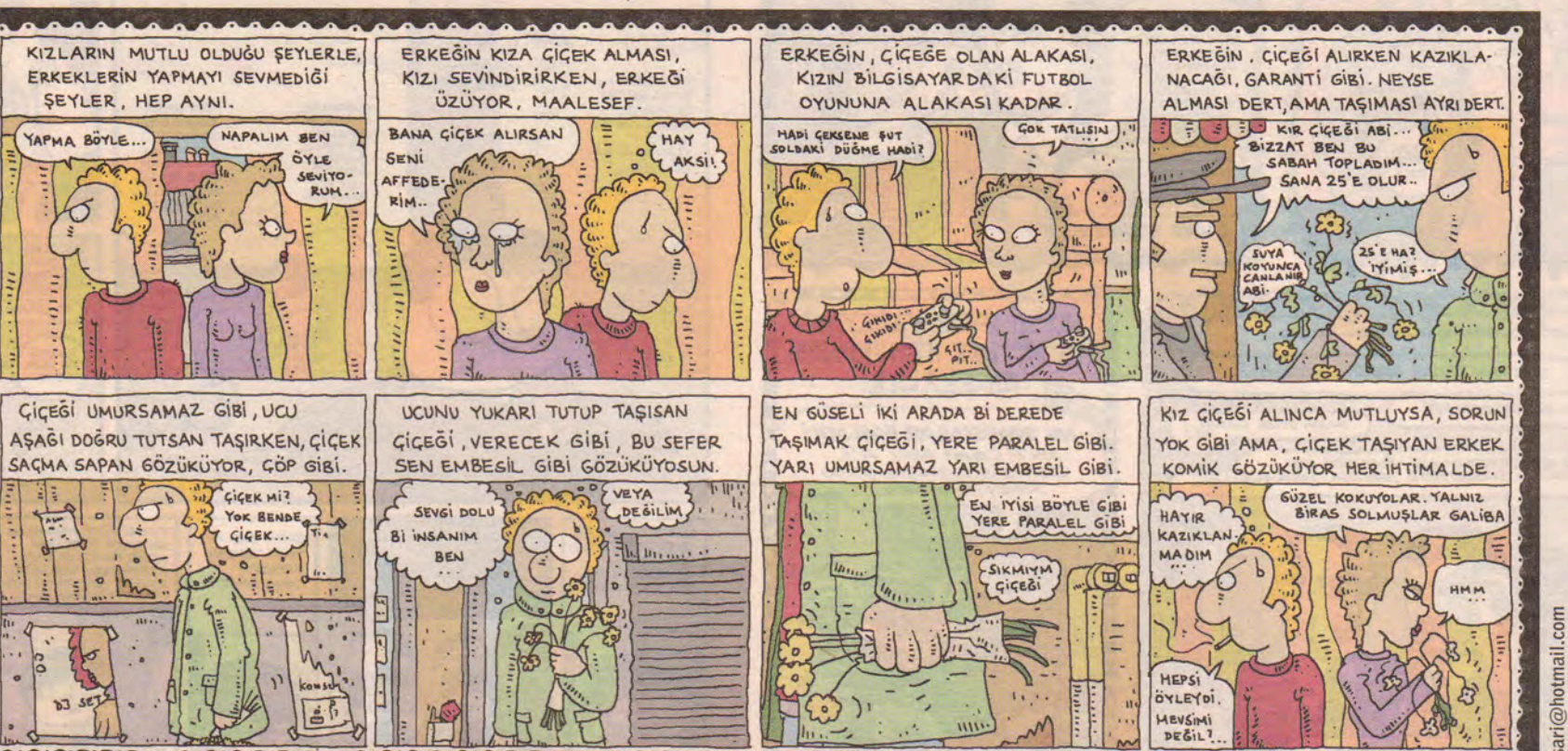
BEN GETİRİRİM ÇAYLARINIZI...

AYNI EVDE YAŞAYAN İKİ DEVLET MEMURUNUN MACERALARI

ABİ SİMPSONLAR BAŞLADI!...

Abi? Çavet Abi? A? Çıktı lan... Neyse porno koyayım bi tane...

YİĞİT ÖZGÜR

Sandık İçi

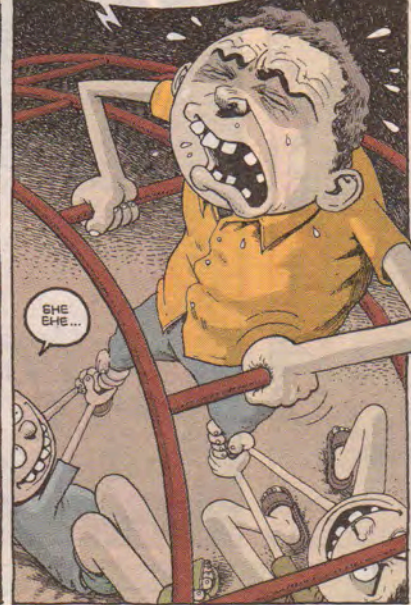
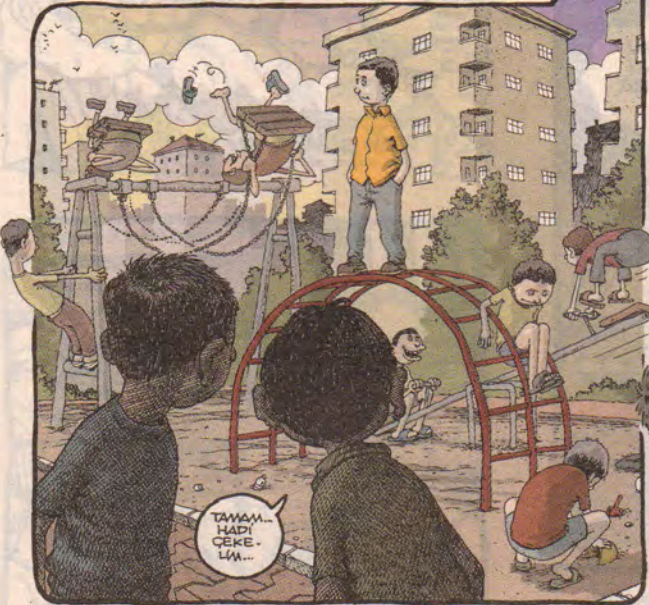
ERSİN KARABULUT

12 YAŞINDAYKEN TAŞINDIĞIMIZ SİTENİN BAĞÇESİNE İKİ YIL BOYLUNCA DOĞRU DÜRÜST ÇIKMIYDIM... OYSA BÖYLE PARKI SALINCAĞI FİLAN VARDI... 2 YILIN SONUNDA BİKAÇ ARKADAŞ EDİNİNCE O AĞLIĞA ÖYLE Bİ COŞ - TULU Kİ GECE 1'LERE KADAR BAĞÇEDE OTURMAYA BAŞLADIK. SİTE SAKİNLERİNDEN SİKAYET BİLE ALDIM YANI "Bİ TAKIM ÖKÜZLER SABA - HA KADAR BAĞÇEDE ANIRA ANIRA GÜLLÜYOLAR" ŞEKLİNDE...

14 YAŞINDA ARTIK O ALETTE (İSMİ NE ONUN BİLEN VAR MI?) DİKLİMEYİ BIRAK ÜZERİNDE YÜRÜMEZSİN BİLE NORMAİDE DİKLİR AMA DEDİĞİM GİBİ SONRADAN AĞILMANIN VERDİ - Sİ APTAL COŞKUNLUKLA İNMIYODUM BEN ONUN ÜZERİN - DEN Bİ DE HEP BALKONDA DURAN Bİ TANE KIZ VARDI İS - MİNİ UNUTTUM, BİRAZ DA ONA POZ KESİYODUM...

KIVILCIM BIRAKIN OĞLUM DÜŞÜCEM İLAN KOLLARIM GEÇMEZ BURDAN: BİRAH - SANIZA LAAGGİN!!!

VE BU İKİ AYIYA DAHA FAZLA KARŞI KOYAMAYIP ARTIK NASI GEÇTİYSEM KOLLARI BÜKE BÜKE ÇA - TIR ÇITUR GEÇTİM O KARENİN İÇİNDEN VE AY - NEN YERE YIGILDIYIM. AMA GEÇERKEN GÖĞÜ - MÜ ÇOK KOTU ÇARPTIĞIM İÇİN NEFESİM KESİLDİ KALBİM DÜRLÜKÇ SANDIM VE BAYAA İKİ DAKİ - KA ÇIRPINDIM YERDE. NEFES ALAMADIM.

BU ÜSTTEKİ MEVZULUYU ARKADAŞ ORTAMINDA MUHABBET AÇILIŞINDA YILLARCA ANLATTIYIM. HA - LA DA ANLATIYORUM BAZEN. ÇÜNKÜ BU TÜR SEYLERİ ÇOK YAŞADIM İÇİN BİZLA MAJZENİM YOK NABİYİM EHEH. ASLINDA ORDA GERÇEKTEN GÖĞÜMÜ ÇOK KOTU ÇARPTIM AMA NEFE - SİM KESİLMİŞTİ AMA HERKESE ÖYLE KOL KIRILMALI KAPA ÇATLAMALI ANILAR ANLATIYO İKİ MEÇBUREN HİKAYEYİ AFÖREYD ETTİM VE NEFES KESİLMESİNİ EKLEMEK ZORUNDA KALDIM... HATTA DÜRLÜM GÖRE DAHA DRAMATİKLEŞTİRMİŞLİĞİM DE VARDIR...

İNSAN BAŞINA GELEN KAZALARI ANLATMAYI ÇOK SEVİYÖ DİAYI KÜÇÜK ÇARPTI Bİ KAHRAMANMI OLUYORSUN ÇÜNKÜ... ÇOCUKKEN DE MAHALEDE KOLU KIRILAN ÇOCUĞUN HAVASINI HATIRLARSANIZA Bİ...

KISKANILCAK ŞEY DEĞİL AMA KISKANIYOSUN, PARKI GÜNKÜ MİLLET İTTİ - SİP KAKIŞIKKEN ONA DİKKATİ DAVRANILIR KOLU KIRILDI İÇİN OTOMATİK... HAN DAHA SÖZÜ DİNLENİR BİRİ OLMAKTIR Bİ TANE DE YAKIŞI OLUR. O DA "OĞLUM DURUN İLAN ADAMIN KOLU KIRIK" DİYEREK SAKLAM HALİDE ORTAN PUAN TOPLAR FİLAN... HAVALIDIR YANI KOLU AĞIĞI ÇOCUK...

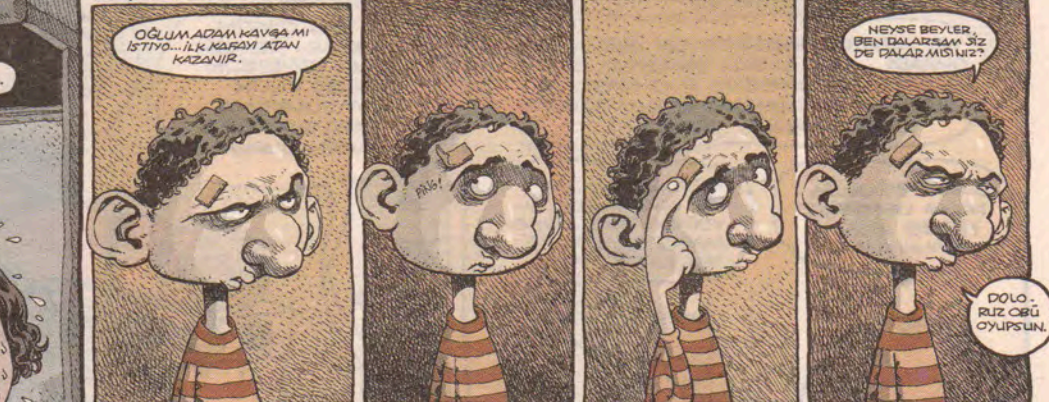

"BANA BİŞEY OLDU" YA HAVA ATMAK NE ACAYIP İLAN SWADI DÜŞÜNÜNCE ÇOK KOMİK GELDİ. MECELA Bİ ARA HATIR - LIYO MÜSÜNÜZ "YÜZE YARA BANTI YAPIS TIRMAK" MODA OUMIŞTU... ÇOK SPİKE VE YALANCI Bİ AKIYAYDI. ÖZEL - LİKLE 90 SONHARINDAKİ KAPA KAZITMA FURASINDAN SONRA ÇOK PATLADI...

HATTA BİZ LİSE SONDAYKEN ÜNİVERSİTE BİRİNCİ SİNİFTAN Bİ ÇOCUK VARDI. HİÇ PE ÖYLE YÜZÜNÜ GÖZÜNÜ YARICAK BİRİ DE DEĞİLDİ YANI... BİGÜN BÖYLE GÖRDÜK BUNU...

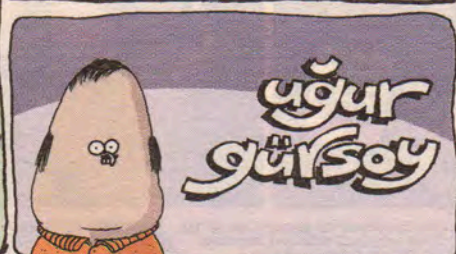
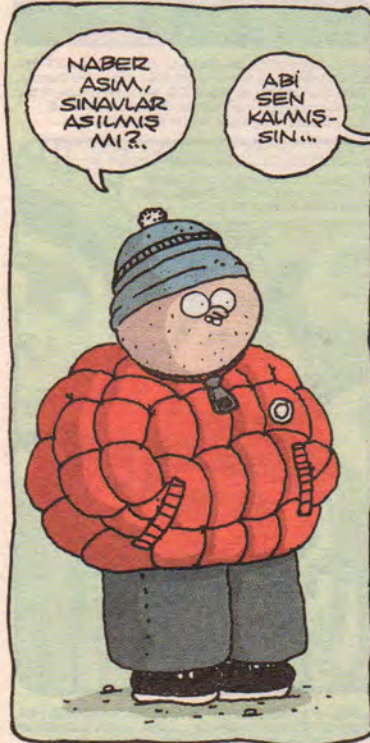
KEYFİMİZ KACMASINMIŞ YALANCI GÖT, HİÇBİŞEY OLMAMIŞTI İSTE YÜZÜNE... BEN DE ZATEN AYNI YAŞTA OLUŞUMLU HAL - DE O ÜNİVERSİTEDE BİZ LİSEYİZ DİYE ULUZ OLUŞUMLU İÇİN ÜZERİNE ÜZERİNE GİTTİM İPNEİNİN... HAA YARA BANTININ ALTINDA BİŞEY OLMADIĞINI NERDEN Mİ BİLİYODUM, BEN DE YALANCI GÖTTÜM DE ONDAN... AYNI SEYİ EYDE AYNA KARŞISINDA KAÇ KEZ YAPTIYIM...

SERAM ŞU AN 1998 BUTİ SÖRTÜ DE ALDIK AMA SENEYE GİYEMİYİZ

GEÇMİŞ OLSUN NOOLDU YAA KAŞINA? BOŞVER YAA HİÇ SÖYLEMİYİM ŞİMDİ... NİYE ABİ SÖYLE İSTE BİŞEY Mİ OLDU? YAA BOŞVER KEYFİ - NİZ KACMASIN ŞİMDİ... AHA OTOBÜS GELİYÖ...

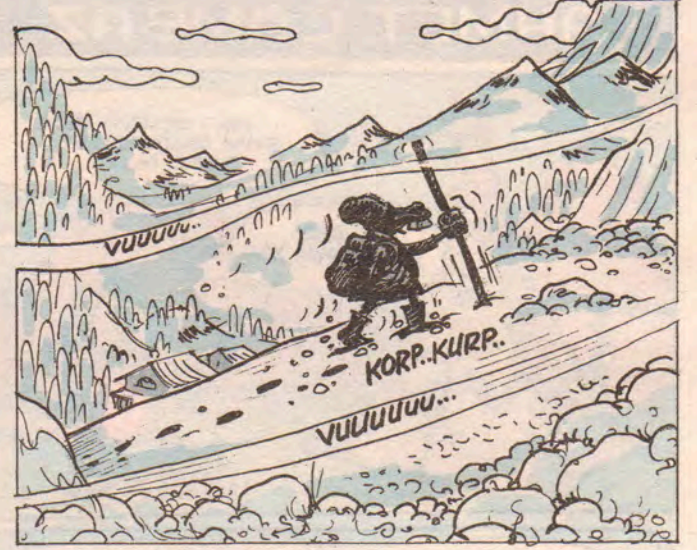
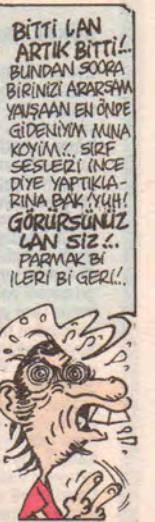
SONRA ÜÇ AY HASTA - NEDE YATTIM SONRA DA... BU ARADA SÖZÜNÜ KESİYÖM AMA ÇOCUK PARKI - DAN SONRA BENİ DE HASTANEYE KALDIRILAR. ANLA - DIM ABİ... NEYSE SONRA DA... SONRA DA ÖLDÜM BEN!

HAFTAYA 'ama arka- daşlar iyidir' DE

Büyük macera: Aşk kovalamaca, şiddet ve cinselliğin sonuna kadar yaşadığı görsel bir şölen...

BENİM DE SÖYLEYECEKLERİM VAR!

Umut SARIKAYA

KÜKRE ASLANIM

Eve geldiğinde sarhoştur. Kapıyı yavaşça açtı. Anne ve babası uyuyordu. Sessizce evin içindeki beton basamaklardan çıkarak yıllardır inşaat halindeki teras çıktı. Teraştaki küçük odada kendine yer yapmıştı. Kapısı olmayan, yerine kilim asılmış minik evine girdi. İçerde bi yer yatağı, bi sandalye, içinde kaseler olan bi koli, kırık ama radyosu çalışan bi müzik seti vardı sadece. Duvara sevdiği sanatçıların posterlerini asmıştı, üzerinde "kükre aslanım" yazan bi Galatasaray bayrağını tavana paralel asmıştı. Böylece her yatağa yattığında bayrağa bakıp hayallere dalabiliyordu. Yemekler için aşağıya iniyordu eskiden ama babasıyla kavga ettiği için artık annesi ya da küçük kardeşi getiriyordu. Zaten onun istediği de oydu... Ama içi yanıyordu şimdi susuzluktan. Yatağının yanında duran pet şişe de boştu. Şişe yi kaldırıp dibindeki son damlanın yerinden kurtularak yavaş yavaş, uzattığı diline gelmesini bekledi. Damlanın gelmesini beklerken böyle yoruldu ki damla henüz yeni yeni yolu yaralamışken indirildi şişeyi yere. Aşağı indi, işişi yakmadan mutfağa girdi, buzdolabını açtı, bi şişe suyu alıp kafaya dıktı. Suyu içerken don ve atletle yataktan kalkıp gelmiş babası mutfağa girip işişi yaktı. Yüzüne bakmadan söylenerek yanından geçti bir bardak aldı. Sürhiden su doldurdu. Hala söyleniyordu, "hayvan gibi" dediğini seçebiliştii sadece. Su içerken sivrisinek ısırmış bacağına kaşıyordu babası. Bu söylenmenin olmadığı kısa sessizlik anında yukarı, yuvasına çıkmayı o kadar istedi ki... Ama gidemiyordu, babasının su içmesini bekledi. Bardağı tezgâha koyan babası, söylenmeye tekrar başlamadı. Artık yüzüne karşı konuşuyordu. "Hayvan mısın oğlum sen. İlla ki baba gel benim kemiklerimi mi kır diyorsun. Dövelim mi yani, eşek kadar adam oldun dövmeye utanıyor insan. Sığır gibi uyuyup, köpek gibi gece geziyorsun. İnsan biraz utanır, iş arayayım der. Ne lan senin derdin. Kaç iş gösterdik beğenmedin. Nesin lan sen bey misin, artist misin? Nesin oğlum sen?!!". Babası coşmuştu, iteklemeye başlamıştı. Ağırdağı için başını tülbenle sarmış, yeni uyanmış annesi de geldi, tam oldu... En az bi saat bağırtı, gürültü, küfür, ağlama dinlemek zorundaydı.

Bi 45 dakika sonra babası azarlamaktan yorulup yatağa gitti. Annesi köşede ağlıyordu. Mutfağa gidip biraz daha su içtikten sonra basamaklardan yukarı çıktı. Yatağa yattı, bi saatlik içemediği sigarasını yaktı. Gözünü bayrağa dıktı. Canı çok müzik dinlemek istiyordu ama aşağıdakilerle tekrar muhatap olmak hiç istemiyordu. Müzik setini yatağa kadar çekti. Sesini sonuna kadar kisti. Buz gibi hoparlörü kulağına dayadı. Radyoyu açıp sesi yavaş yavaş artırdı. Duyabileceği ama duyurmayaacağı seviyeye gelince durdu, radyo frekanslarını karıştırdı. Sevdiği bi şarkıyı bulmuştu ama çok cızırtılıydı, araya başka radyodaki adamın konuşması giriyordu. Setin kırık anteniyle oynadı olmadı sonra ayağını havaya kaldırdı. Kaldırınca şarkı netleşti. Bir eliyle setin hoparlörünü kulağına dayamıştı daha çok duymak için şarkıyı. Bir eli sette, bir bacağı havada, bakışları kükre aslanım yazısında, sigarasından derin bir nefes çekerek şarkıdaki aşk acısına dertleniyordu. Babasının dediğine göre yarın bir akrabalarının hali, çek-yat ve oturma grupları sattığı dükkânında çalışmak zorundaydı. Gitmeyecekti orda çalışmak istemiyordu. Öylece uykuya daldı.

Herhalde hayattaki en kötü anlarından birisi, uyuyup uyardıktan sonra kısa bi süreliğine unutulmuş sorunlar hala var olduğunu fark etme anıdır. Biz uyurken çözülsün, halledilsin sorunlar ne güzel olur diye düşünüyoruz. İçinde bulunduğun durumu fark eder birden, "hay skayim" diye içinden geçirir

insan. Uyandı, bi sigara yaktı. Basamaklardan gelen birisinin ayak seslerini işitince yeni yaktığı sigarasını çay tabağından kül tablasına söndürdü. Gelen küçük kardeşiydi. Kahvaltılık getirmişti. Tepsiyi Cevdet kırırken, "Abi babam dedi ki "git söyle o öküzde hemen kalkıp gitsin Cevdet dayınların dükkânına, benim tepemi attırmasın" dedi. Söndürdüğü sigarasını tekrar yakıp çay içti. Yarım ekmeğin arasına peynirle reçel koyup, ekmeği yanına alarak babasıyla karşılaşmadan evden çıktı.

Yolda ekmeğini yiye yiye Cevdet dayısının dükkânına doğru yürümeye başladı. Dükkâna vardı. Nereye baksa hali ve ya çekyat vardı, ilerde cam bölmeyle ayrılmış bi masa ve bilgisayar vardı. Hemen işe alındı. Görevi basitti, mal gelince kamyondan indirecek, ya da satılınca kamyona yükleyecekti. Onun haricinde kimse yokken telefonlara bakacak ve çıkarken de ortalığı temizleyecekti. Neyse ki o yaz dükkân neredeyse hiç iş yapmamıştı da, iş yerindeki ilk üç ayını klimesiz dükkânın kalın kumaşlı çek yatta ve ya halılar arasında duyuarak geçiriyordu. Uyuma haricinde dünya ile hiçbir bağlantısı olmayan ofisteki bilgisayarda fal açarak ya da VCD koyup film izleyerek geçiriyordu. Bi kere de Word'de adını üç boyutlu yazıp, çıktı almıştı. Sarı kırmızı, üç boyutlu "Cemil" yazısını eve götürüp odasına astı. İş güzeldi aslında bakacak olursanız. Hem evde de sadece sarhoş ve ya çok geç geldiğinde kavga oluyordu. Ama ne yazık ki dükkân hiç iş yapmadığı için kapandı.

Babası bu sefer bir nalburun yanına verdi. Nalbur mobilyacıya göre daha serin bir dükkândı, hem daha ilginç malzemeler geliyordu. Uzun süre nalburda sorunsuz çalıştı. Merkezi bi yerde olduğu için iyi iş yapıyordu nalbur. Bu arada bi kız bulup evlendirdiğini bunu. Evlenince ailesiyle de arası düzeldi. Artık çok içmiyordu. Çatıdaki yerini yapıp bi ev yaptılar ona. Üç boyutlu ismini ve bayrağı yeni evinde de başköşeyi süslüyordu. Belli bi zaman sonra biraz birikmişse bir dükkân da açtı babası ona. Karşı sokakta dükkân açmasına eski ustası çok bozuldu, selamı sabahı kesti. Yine merkezi yerdedi ama onun dükkânı garip bi şekilde iş yapmıyordu hiç. Eski ustası bunun üzerine ona karşı olan sert tutumunu yumuşattı. Ustanın gittikçe yumuşayan tavı işleri artırmadığı gibi sinirini de bozuyordu. Babası her gün dükkâna gelip işler nasıl diye kontrol ediyordu. Hafiften söylenmeye de başlamıştı. Babasından habersiz karısı da akşam eve söyleniyordu. Toptancılar para isteyip duruyordu, babası geliyordu, akşam eve gidince karısı söyleniyor, eski ustanın ise keyfine diyecek yoktu. Düşünmekten delirecek gibiydi. Votka ve vişne suyu alıp bakkaldan dükkâna geldi. Dükkânın kapısını kilitleyip içmeye başladı. İçtikçe hayatından tiksiniyordu. Eline geçen bir kova tutkalı hırsız kenardaki boru yığınının üzerine attı. Her yer tutkal oldu. Sinirinden oturup yere ağıladı. O zamana kadar çocukluk hariç hiç ağlamamıştı.

Kapıda biri vardı. Gürültüyü duyan yandaki dükkânın sahibi gelmiş olmalıydı. Açmadı ağlamaya devam etti. İsrarla kapının camına bozuk parayla vuruyordu kapıdaki. Gitti açtı. Boz sakallı bi adamdı kapıdaki. "Ne var" dedi boz sakallıya kapıyı açıp, "vernük" var mı dedi sakallı ve her yere tutkal olmuş dükkâna baktı. "Yok" diye kapıyı kapadı sakallının suratına. İçeri gitti şişenin dibini de bardağa koyup içti. Radyoyu da sonuna kadar açtı. Bi onbeş dakika sonra yine kapı çaldı. Sakallı yine gelmişti. "Su boruları alabilir miyim" dedi üzerine tutkal dökülmüş boruları göstererek. "İyi al" dedi. Gitti birbirine yapışmış eğri büğrü boru kütlesini getirdi. Sakallı para vermek istedi, "al kardeşim al" diye verdi boruları. Akşam eve gitti. Karısını dövdü. Babasıyla tartıştı.

Üç gün sonra annesinin ısrarıyla, babasının dükkâna gelip azarlamaması şartıyla yeniden gitti dükkâna açtı. Boz sakallı sabah dokuzda geldi dükkâna.

"Nerdesin ustacığım sen 3 gündür" dedi. Şaşırıldı. "Ya bizim işler açıldı. Acilen mal lazım... Boru getirebilir misin bana yükükle bi miktar" dedi. "hayırdır abi ne işi bu kriz ortamında" dedi. "inşaat işi kardeş" dedi boz sakallı.

O günden sonra sakallı, üç günde bir dükkâna gelip boru alıyordu. Güzel para kazanmaya başlamıştı, "iyilik yapacaksın ki kazanacaksın arkadaş" diye içinden geçirdi ve o sinirle iyi ki sakallıya bedava verdiği için şükretti Allah'a. Sakallı boruya doymuyordu, o da paraya.

Bir öğleden sonra masaya gazete serip, çırağıyla beraber menemen yerken, gazetede tanıdık bi simaya rastladı. Boz sakallıydı bu. Ünlü heykeltıraşın eserleri ünlü bir oteller zincirinin yeni yüzü olacaktı, otelin her şubesindeki lobisinde bi tanesi sergilenenmiş. Heykele baktı. Birbirine yapıstırılmış boru yığınıydı heykel. "Benim borular lan bunlar" dedi. o gün vermiş olduğu boruyu hem de. Üzerine boya vurup, vernik sürerek aynen satmıştı boru yığını kurnaz sakallı.

Sakallı üç gün sonra güle oynaya nalbura geldiğinde gözlerine inanamadı. "Aman usta napıyorsun" diye bağırdı. Ağzında sigarayla yapıstırıldığı boru yığınına vernik atan usta, "ben yapıcım bundan sonra .mina koyim..." dedi sakallıya. "inşaat işiymiş mina koyim. Sen de bizi skıyosun ha sakallı. Yok sana bundan sonra boru moru. Ben yapıcım, çekil aramdan sanatseverlerle, parazit yapma. Boru benim vernik benim. Sen ne giriyorsun araya." dedi. "ya usta saçmalama o işler bildiğin gibi değil öyle kafana göre yapıstırıp kıvrarak olmaz bu işler. Bi anlamı olmalı. Bi uyum ve ya uyumsuzluk olmalı" diye itiraz etti boz sakallı. "uyumsuzluğunu skerim senin. Ulan benim yapıstırdığım boruları, formları aldığın gibi vernikleyp otele satmışım amırcık". "usta küfrü kulağına mi bir, bu işler öyle bildiğin gibi değil bu da iki. ulan sarı-kırmızı ya boyamışsın bi de boruları ökü z herif, bi de üstüne "kükre aslanım" yazmış hay Allah'ım ya". Asil renklere saygısızlık ettiği için usta çırağıyla beraber sakallıyı dövdü, sakallı dükkândan kaçtı.

Daha sonra sakallı borunun toptancısını bulup ondan alışveriş yaptı. Daha önce toptancıyla direk temasa geçmeyip ustayla yüz göz olduğu için kendisine de çok kızdı. Bi gün bi sanat dergisinde tanıdık bi sima gördü sakallı. Ustaydı bu. Boz sakallının eserlerini kendinden kaldığını iddia ediyor, bu olayı bi hukuk savaşına çevireceğini belirtiyordu. Boz sakallı gibi bütün sanatseverler de ustanın "kükre aslanım" eseriyle yaptığı bu komik çıkışına çok güldü. Fakat sakallının tadı kaçmıştı. Kimle karşılaşa insanlar usta'nın kükre aslanım eserinden güler de olsa bahsediyordu. Sergilerinde insanlar eserlerine baktıkça gülümsüyordu. Usta bi defa akillara düşmüştü. Usta ise röportaj verdiği her dergide sakallıya formları, boruları kendisinin verdiğini söyleyip duruyordu. Hayatında ilk defa küfür etti sakallı ve "mina koyim Picasso, Georges Braque ile anılır. Acaba hangisi Kübizmin öncüsü diye tartışılır. Ben nalburla anılıyorum, onla kıyaslanıyorum. "fortum" diyen adam mı lan benim muadilim. Hay g.tüne koyayım böyle sanat akımının." diyerek yaptığı işten ölesiyse tiksindi. Bir daha sergi açmadığı gibi, eserlerini de toplattırdı. Topladığı boruları arkadaşının seramik atölyesindeki dev fırında tek tek yaktırdı. Hortum ve boru sanat piyasasından çekilince kükre aslanım eseri de ustanın elinde kaldı. Ama usta hiç atmayı düşünmedi. Niye bu çirkin boru yığını atmadığını soranlara sadece "çok sevdi be abi" dedi.

Tüm bunlar olurken oteller zincirinin sahibi lobi de viskisini içip yeni yüzleri olan heykele bakarak "acaba bu hikayenin tek kerizi ben miyim" diye kendi kendine sordu.

AHMET CAMBAZ

Özgür KAHYAĞLU

Servet TURAN

Hakan KURTAŞ

Mesut ENSARIOĞLU

Ömer GÖKSEL

Uğur Gürsoy

fırat

KİTABI

TÜM KİTAPÇILARDA

Çarpışma

ipek & burak

KİTAP PEK YAKINDA!

Uykusuz

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, esri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizimin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın ortamında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 28 Ocak 2009 | Sayı: 074
Haftalık Yayın Süreli Yayındır

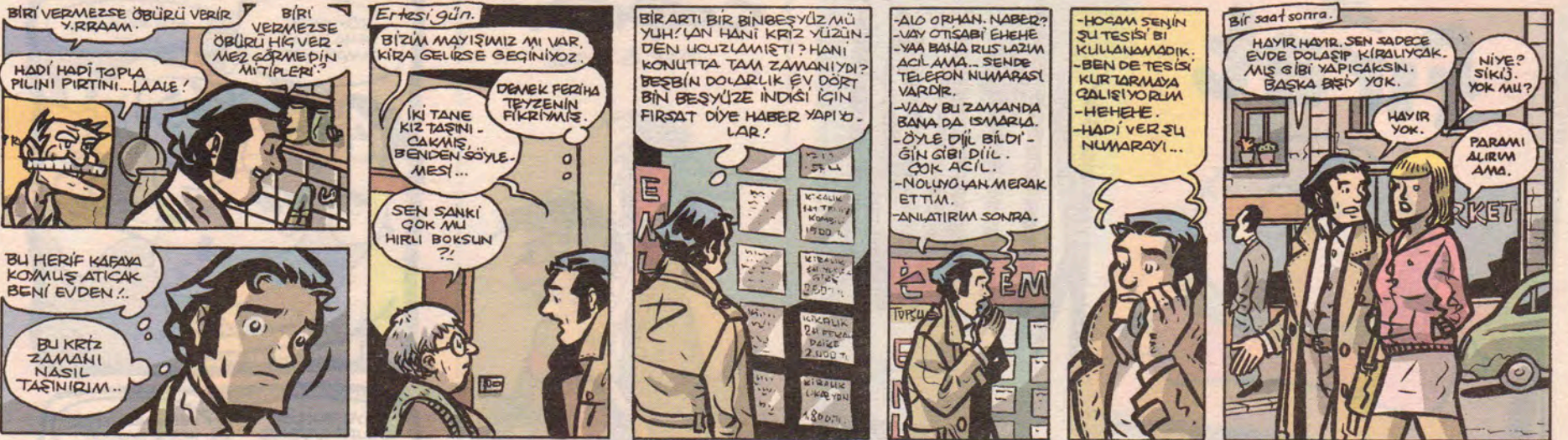
YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ ve YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Uğur GÜRSOY

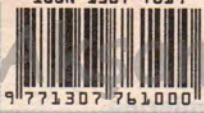
GRAFİK: Fırat YAŞA - Evrim GÜVENÇ - KALİGRAFI: Şevki Sayışman
İşletme ve Satış: Nuri AÇAR (nuri@uykusuzdergi.com) - Halkla İlişkiler ve Muhasebe: Elvan Aktas (caglar@uykusuzdergi.com)
Asmalimescit Mah. Şehbender Sok. No: 4 Kat: 2 Daire: 3 Beyoğlu / İSTANBUL
TEL: 0 (212) 245 53 38/39 FAX: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307-7619
BASKI: APA Uniprint Hadimköy Asfaltı Ömerli Köyü Mevkii 34555 Hadimköy / İstanbul 0(212) 798 28 40
GENEL DAĞITIM: DPP - 0(212) 622 22 22 ABONELİK: Yurtiçi: 99YTL Amerika: 110\$ Avrupa: 90\$ Uzakdoğu: 120\$
Banka Hesap Numaralarımız: Yapı kredi Bankası Parmakkapı Şubesi, YTL: 81217859 USD: 81345973 EUR: 81345967

OTISABI

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

04 ŞUBAT ÇARŞAMBA
SAYI: 2009/06 No: 075
1.50 YTL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 1.75 YTL.

www.uykusuzdergi.com

UYKUSUZ

BEN ONA
DEMEDİM,
MODERATÖRE
DEDİM
LAAAN!..

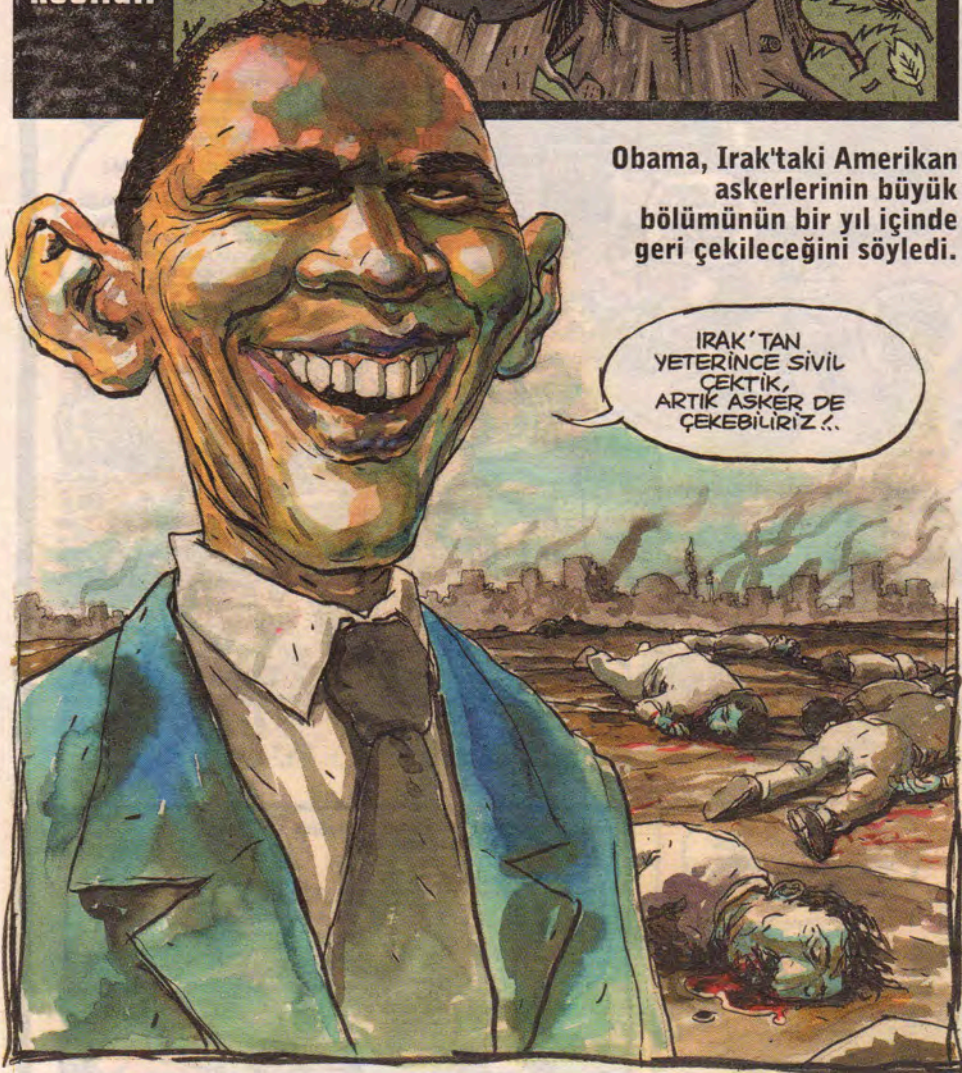
DÜNYAYI
KURTARAN
ADAM

ATTIĞI
TAŞLAR
KARTON
Kİ...

DONK

Erzurum'da yapılacak
2011
Üniversitelerarası
Kış Oyunları
için 100
çam ağacı
kesildi.

ERZURUM 2009 KIŞ OYUNLARINA HOŞGELDİNİZ

Obama, Irak'taki Amerikan askerlerinin büyük bölümünün bir yıl içinde geri çekileceğini söyledi.

IRAK'TAN
YETERİNCE SİVİL
ÇEKTİK,
ARTIK ASKER DE
ÇEKEBİLİRİZ...

GÜNDEMSPOR • Şimon Peres'den manidar laf: 'Hamas'a giren terler!...' • Recep Tayyip Erdoğan'ı ilk kutlayan Fatih Terim oldu: 'Avrupa'daki başarılarımıza bir yenisini eklediniz!...' Erdoğan'ın yanıtı: 'Henüz kapasitemin yüzde ellisiyle konuşuyorum!...' • Bush'tan şok iddia: 'Ben başkanken Peres'e bu hareket çekilemezdi. Uyanıkspor, Arap çocuğunun başkanlığını bekledi!...' • Tayyip Erdoğan, bi dahaki seçimlere Tahran 1. Bölge'den katılmayı mı düşünüyor?!... Az sonra!... Yıllar yılı!... Az-az, sonra-sonra, ömür geçiye!... • Antikomünizmin Komünizmden Daha Ünlü Olması İçin Çabalayanlar Derneği' kurulduğu taktirde, Kenan Evren'in ısrarları sonucu kurulacağı öğrenildi... • Ahmet Kaya'nın ruhu, canlı yayında Serdar Ortaç'ı tokat içinde bıraktı!... Çok sonra!... v.o.

Polis yetkililerinden rektörlere:
"Her olayda üniversiteye bizi çağırmayın"

ALO... POLİS Mİ? DAYAK SİPARİŞİ
VERİCEKTİK... ADRES İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ... BİR PORSİYON LÜTFEN...

BEYEFENDİ BİR DAYAK İÇİN GELEMİYİZ...
YERİNİZ UZAK... TOPLUCA VERİN SİPARİŞLERİNİZİ...

ADAMLAR

ANTI KLİŞE
TİMİ

BEYEFENDİ BİR DAYAK İÇİN GELEMİYİZ...
YERİNİZ UZAK... TOPLUCA VERİN SİPARİŞLERİNİZİ...

NİTELİKSİZ BİLGİ

Gazze'de üzerinde Tayyip Erdoğan'ın resmi bulunan kupalar satılmaya başlandı. Kupaların tanesini 50 sekele (20 TL) satan dükkan sahipleri satışlardan çok memnun. Elinde 2 kupa kaldığını söyleyen Ebu Deyya, 50 kupa daha yaptırmaya karar verdi.

AL SEN DE
BU KUPAYI
KAZANDIN...

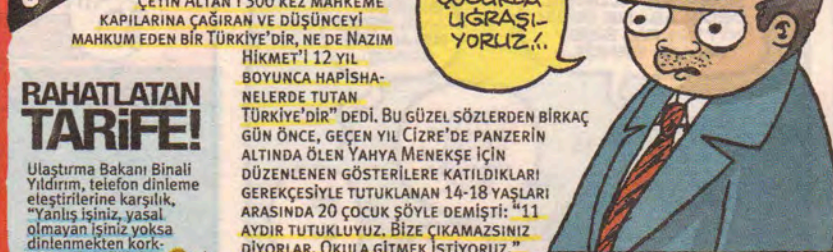

Arabada
Delivar!

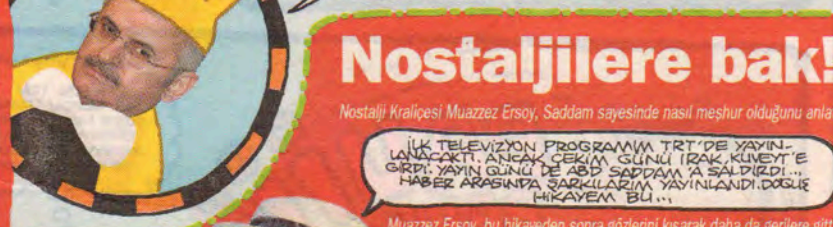
Melih Gökçek, yerel seçimler öncesinde şoför esnafına, minibüslerde ayakta yolcu taşıyabilecekleri vaadinde bulundu. Bu vaadin ardından, kendisi ve ailesi hakkında ortaya atılan iddiaların iftira olduğunu söyleyerek, "Bunlar doğruysa dünyanın en şerefsiz insanı Melih Gökçek'tir." dedi. Melih, aksi takdirde iftira atanların şerefsiz olacağını belirterek, şoförlere, "Bunları her tarafa yalanlayın, yakalarına yapışın. Arabanızda rastlarsanız 'Melih Gökçek, senin için şerefsiz diyor' şeklinde yüzüne vurun!" diyerek iyice kendinden geçti.

SİZ UFAKLARI ALIN BEN BÜYÜKLERİ ÖVERİM...

BAŞBAKAN REÇEP TAYYİP ERDOĞAN, "TÜRKİYE ARTIK NE ÇETİN ALTAN'I 300 KEZ MAHKEME KAPILARINA ÇAĞIRAN VE DÜŞÜNCEYİ MAHKUM EDEN BİR TÜRKİYE'DİR, NE DE NAZİM HİKMET'İ 12 YIL BOYUNCA HAPİSHANELERDE TUTAN TÜRKİYE'DİR" DEDİ. BU GÜZEL SÖZLERDEN BİRKAC GÜN ÖNCE, GEÇEN YIL CİZRE'DE PANZERİN ALTINDA ÖLEN YAHYA MENEKŞE İÇİN DÜZENLENEN GÖSTERİLERE KATILDIKLARI GEREKÇESİYLE TUTUKLANAN 14-18 YAŞLARI ARASINDA 20 ÇOCUK SÖYLE DEMİŞTİ: "11 AYDIR TUTUKLUYUZ. BİZE ÇIKAMAZSINIZ DİYORLAR. OKULA GİTMEK İSTİYORUZ."

NE? SERVİS Mİ?

Erzurum'un Tekman İlçesi'nde yaptırılan Devlet Hastanesi'nin açılışına katılan Sağlık Bakanı Recep Akdağ, ilçe merkezi dışından hastaneye servis isteyen bir vatandaşa, "Senin gibi provokatörleri çok gördüm" dedi.

BİSEYLER
DUYDUM

SEST ÇOCUK... GİY
BU YADAMA MELİH ABİN
SENİ YALUYACAKSIN DE...
EHE EHE EHE... KORKU
LAN, BİSEY YAPAMAZ, DE
SEN...

ALLAH
AKIL FİKİR
VERSİN...

Nostaljilere bak!

Nostalji Kraliçesi Muazzez Ersoy, Saddam sayesinde nasıl meşhur olduğunu anlatıyor:

ÜÇ TELEVİZYON PROGRAMI TRT'DE YAYIN
OLACAKTI. ANCAK ÇEKİM GÜNÜ İRAK KÜNEY'E
GRUP YAYIN GÜNÜ DE ABD SADDAM'A SALDIRDI...
HABER ARASINDA SARKILARIN YAYINLANDI. DOĞRU
HİKAYEM BU...

Muazzez Ersoy, bu hikayeden sonra gözlerini kısarak daha da genlere gitti:

BAŞBAKANIMIZ KASIMPAŞALI. BEN DE
KASIMPAŞALIYIM. KASIMPAŞA'NIN BAŞIN
DAN NE GÜZEL ÇEVRELER ÇIKIYOR. AKŞAM
DÖRT BUÇUK BEŞ GİBİ SEYİTİNİZ PEKİNLİLİ
BİR KÖŞEDE TOPLANIR. SOHBET EDERDİ. BAŞBA-
KANIMIZ O ZAMAN DA BUĞUNKİ GİBİ YDI
UZUN BOYLU, YAKIŞIKLI, ASİL, KIBAR VE SEVİ
POLİ. O KÖŞEDE GENÇLER TOPLANIR. ZAMAN
ÇOK TATLI KÖYÜ BİR SOHBETE GİRERLERDİ...
BİR SEVİ MUAHABBETİ VARDI. HEPSİ DE
PİRİ. PİRİ GENÇLERDİ. ONLARA KİTİLE
RİNE, DURSUNARINA HAYBANDIM...

sandviç yiyorlar diye biliyorum. Onu bir tek onlar yiyor zaten.

■ Yemek demişken, şu "yiyci ama çalışıyor" ne ara çıktı başımıza merak ediyorum. Aslında merak da etmiyorum, ne zaman çıktıysa çıktı ama kendi içinde çelişkili bir ifade. İltifat gibi kullanılıyor ya bir de. Sağmalgiri şurada ki, diyelim ki bir belediye başkanı, zaten "çalışmadan" yiyecek ki? Neticede adama sorarlar, "ne yaptın lan 18 milyar doları?" diye. Böyle bir soruya "Abi bak şuraya şunu yaptık, şu kadar gitti; buraya bunu yaptık, bu kadar tuttu, topla hepsini bak ne etti? Hah, yuvarkak hesap 18 milyar de sen ona" diyebilmesi için hakikatten sağa sola bir şeyler yapması gerekiyor. Ha yaptığı şeyler gereksizdir, on liralık şeyi yüz liraya yaptırır o ayrı. Hatta yediği yetmeyince, yaptığı yikip yeniden yapan adam bile gördük, görüyoruz. Ama sonra ne oluyor? "Yiyci ama çalışıyor" Ulan tabii çalışacak eşekoğluecek, çalışacak ki yediğini paylaştırsın, sorulduğunda verecek cevabı olsun.

■ Böyle meseleleri bir çırpıda özetlememi sağlayan yüzeyselliği bana kazandıran İktelli Harput kahvehanesindeki arkadaşlarıma buradan selam sarkıtıyorum. Ha onlar beni okuyor mu? Okumuyorlar. Sadece Posta gazetesinin birkaç sayfasını okuyup bulmacasını çözmeye çalışıyorlar ki, orada geçirdiğim beş yıl içinde bir kez olsun çözülebildiğini görmedim o bulmacanın.

■ Bu bulmaca bahsi de ilginç tabii. Kahveye falan gittiğinizde sadece

yarım bırakılmış çözülememiş bulmacaları okuyarak eğlenebilirsiniz. Eski dilde su: SU yazan adam gördüm ben. Kafası net abinin, fazla dert etmemiş. Allah herkese böyle bir zihin açıklığı nasip etsin.

■ Az veren candan çok veren maldan diye söz var. Aferin. Güzel gibi, anlamlı gibi bir söz. Ama diyelim ki bir Nikon alalım var. Nikon d40 ve d90 arasında kararsızız. D40'a diyelim ki 50 lira verebiliriz ya da d90'a 100 lira. Bu halde d40 alırsak az vermiş olacağız, d90 alırsak çok vermiş olacağız. Tamam, d90 alırsak şahsi servetimizden (servet mi!) 100 lira gidecek, maldan vereceğiz de, d40 alırsak parayı nereden vereceğiz? Birisi bu denklemi çözsün ve derhal bana d40 mı alayım, d90 mı alayım bir fikir versin. Ayrıca herhangi birini alırken maldan hiç vermemenin, ödemeyi candan, can-ı gönülden yapmanın yolunu bilen de çaktırmadan anlatsın ya da sonsuza kadar sussun.

■ Az vermek çok vermek kafamda dönenip durmaya devam ediyor tabii. Düşününce bu lafın pis bir tarafı da var gibi. "Az veren candan verir" önermesi lafımızın içinde sabit. Yani sanki demek istiyor ki, az veren pintliğinden, cimriliklerinden, nekesliğinden, elisikliğinden, cebinde akrep olmasından ötürü az verir, o verdiği azı verirken bile canından can verir sanki, içinden parçalar kopar itoğlütin. Bence bu kadar sert olmamalı atalarımız. Sözlerinin nereye gittiğine dikkat etsinler bence. "Az verenin canı gidiyordur oğlum" diye konuşan atayı kinarım.

■ İnsan Japon'dan çok şey bekliyor yalan mı? Ben misal ne zaman bir Japon'la tanışsam (taş çatlasın beş Japon tanıdım hayatımda bu arada) hep beni aydınlatacak, bana bilmediğim bilgiler verecek, teknolojik bir ışık saçacak diye bekliyorum ama yok. Tanıdığım Japonlar (evet sayılarının sağlıklı bir tümevarım için yetmediklerinin farkındayım) ne yalan söyleyeyim iflah olmaz birer mal çıktılar. Aha

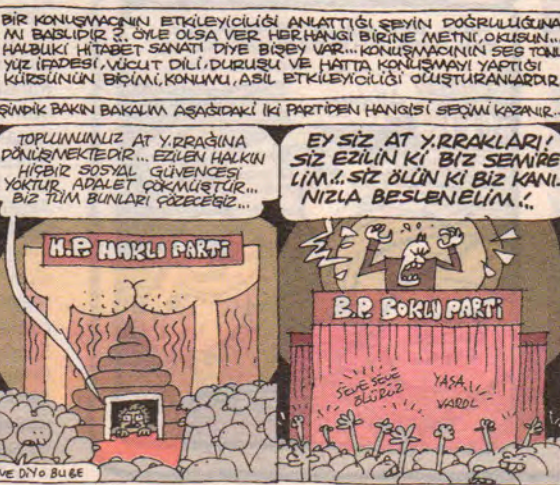
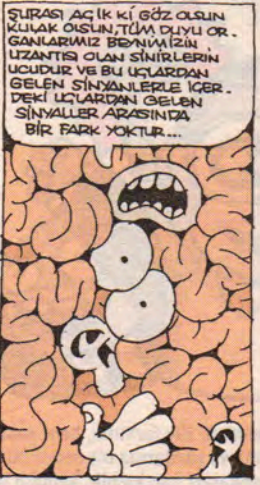
Japon! diye yanına gittiğim, "abi hangi bilgisayarı alayım, sen bilirsin, netcede siz yapıyorsunuz ehehe" diye yanıştığım hiçbir Japon zerre kadar anlamıyordu bu işlerden. Beriki Japon'a meylediyorum, "abi hangi makineyi alayım d40 mı d90 mı?" diyorum, "Onlar ne?" diyor. Hangi Japon'a güvendiysen hayal kırıklığına uğradım. Tabii ben bu Japonları Japonya dışında tanıdım. O yüzden düşünmüyordum da değilim, bu Japon devleti, işe yaramaz tırtı Japonları ayak altında dolaşmasınlar, teknolojik gelişimi baltalamasınlar diye sürgün mü etmiş diye. Ya da Japon beklentiyi öyle yükseltmiş ki, içinden çıkılacak gibi değil.

■ Peki etrafımızda gördüğümüz "aldın mı en iyisini al hacı" ekolü nedir arkadaş? Ne yani, firmalar diğer segmentlerdeki ürünlerini kerizler için mi üretiyor? Aldın mı en iyisini al! -Araba alacağım ne alayım? -El yapımı Rolls Royce en iyisi, ondan al. Ruh hastalığı gibi bir yandan.

Çok net!

Finans piyasaları dediğin al takke, ver külâh. Hadi bilemedin, al bir takke, on takke varmış gibi yap, ver bir külâh, on külâh varmış gibi yap. Bir takke iki külâh edince, ver geri on takke gibi yaptırdın bir takkeyi al on bir külâh da... On külâh nereden bulacaksın? Esasen işin başından beri bir takke bir külâh var! Sonra neden ekonomik kriz çıktı diyorlar, derler. Hayır sadece takkeyle külâhla ortalık nasıl karıştı görüyorsunuz.

Factoring dediğin çek senet mafyasının upgrade edilmiş hali. Tahsil edemediğin çekin senetini var, götürüyorsun, adam komisyon kesip aliyor senden. Peki o nasıl tahsil ediyor? Çek senet mafyasının on tane pazu gücüyle çalışan hayvanı varsa, factoring şirketinin de avukat ordusu var, kolluk kuvveti var, var oğlu var. Böyle factoring denilince sanki bir şeymiş gibi duruyor.

Cihan Ceylan

YİNE
O
ADAM...ALLA ALLAA HAYAYA BAK
LAN...AYNI YAZ GİBİ HA...LAN ŞUNU BİRAZ SÜSLE...MİNA KOYUN
YA...MARMARA VE EĞELİLER BUGÜN
BAHARDAN KALMA BİR GÜNE UYANDILAR
FALAN DE...AYNI YAZ GİBİ DİYO YA...AYNI
YAZ GİBİ TABİ?...
DİL Mİ?Bİ KERE RAMAZAN'DA YANLIŞLIĞLA EZANI ERKEN
OKUDUM HERKES ERKEN AĞTI ORUCUNU...18 YILLIK
MESLEK HAYATIMDA TEK ANIM BU LAN...Bİ KERE DE
NAMAZDA GÜLME
TUTTUYDU AMA?!

Off...

ULAN BUNUN İÇİN Mİ ÇAŞIRDINIZ BENİ, BUNUN
NERESİ ŞÜPHELİ ÇANTA...KIZ ÇANTASI İSTE...
SAYAYIM İÇİNDEKİLERİ BEN SANA, SELPAK,
KÜÇÜK SU, NANELİ, SAKIZ, TELEFON, AYRÖD,
ORKİD, CÜZDAN...

VALLAHA DA HERŞİ VAR...

İNGİLİZCE BİR ALBÜM HAZIRLIĞINDA OLDUĞUNU
DUYDUK, ÇALIŞMALAR NASIL GİDİYÖ ERHAN, BİRAZ
BAHSEDER MİSİN?!VALLA ÇOK İYİ GİDİYÖ.ŞUAN
SİMPLYE PAST TENSE'DEYİZ YAKIN...
DA BİTİCEK İSTE TENSE'LER...GÜNÜ
GÜNÜNE
ÇALIŞIR...
SAN
KOLAY
LAN...SEVİŞİLİK Mİ KAIDI ARTIK
HANDE YA, SEVİŞİLİK NEY...
MİŞ BİRBİRİMİZİ ÖZLEDİĞİ...
MİZ ZAMAN BULUŞUP SEVİ-
ŞELİM İSTE BU KADAR BASİT.

Yarım saat sonra.

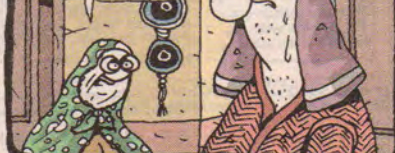
Oha...

BEN ARARIM
SENİ ÖZLEDİĞİM
ZAMAN...YENİ PARALARI HİÇ SEVMEDİM BEN YA, Bİ'ACAYIP...
ATATÜRK'Ü DE BENZETEMİŞLER ZATEN...

YA Bİ'SUS YA...

VALLA
GÖRDÜM
OLMA YA...
SANA YAVAN
BORCUM
MU
VAR?!GECE
HAYATI
OLMAYAN
ADAM...HADI BANYOLU BANYOLU Bİ GİK
BAKALIM BAKAKLARINI GİRPİSTİR...
MİYÖ MUYUM BEN SENİN, MİSKİN
SENİ...

YA ÇIKCAM YA...

ÇIKARSIN SEN...
HADI Bİ GİK TA
GÖRÜYÜM BAKIM.TAKKE GİY KAFANA ÜŞÜTÜRSÜN BAK
KARİŞMAM, DOKTORLARA YERİCEK
PARAM YOK BENİM...ALO PINAR NABER YA BEN GELE-
MİYCEM YA...ŞİMDİ DOKTORU
GELİYORUM ACAYIP KÖTÜYÜM...
GIDA ZEHİRLENMİŞİM...HI HI...
KUSUP
DURUYO-
RUM...
SAOL
CANIM...KAPAT ŞU
TELEFONU YETER
SANA ÖDETİ-
CEM ZATEN
BU AY...HAH...BEN MALIMI BİLMEM Mİ?...
BAK ALMIŞ MI ÜSTÜNE BATTANIYE...
UYUŞUK SENİ...

Allahım...

GİDİNİN
ÇOCUŞU
SENİ..."kendimi
durduracak
değilim"

Fırat Budacı

"ANARŞİST MİSİN OĞLUM SEN!"

Küçük yaşlardan beri kendimi farklı bir insan olarak göstermeye pek hevesliyimdir. Üniversite yıllarına kadar sürdü bu hevesim. Anaokulunda sıklıkla oynadığımız bir oyun vardı. Oyunun kuralı, erkekler ve kızların karşılıklı dizilerek birbirlerine oyuncak fırlatmalarından ibaretti. İşte o oyunda kızların safında yer alıp hemcinslerine oyuncak fırlatan tek erkek bendim. Erkek dünyasından dışlanmaktan çekinip çekinmediğimi hatırlamıyorum ama anaokulu Amazonları arasında bir kahraman olma çalışmak engelleyemediğim bir içgüdüydü. O yıllar, bayanların çekinmeden bağırarak bastıkları erkek tipinin, sevgililiği çağırılmayan bir koku yaydığını henüz bilmiyordum. Bir sabah Burcu'nun "Mustafa'yla sevgili olunur ama senle evlenilir" demesindeki gizemi yıllar sonra çözecektim. (Mustafa, bayan hasımlarına oyuncakları en sert fırlatan adamların başında geliyordu.) Bir fark yaratacağına inandığım davranışlardan anaokulundan mezun olduktan sonra da vazgeçmedim. İlkokulda, 'ailemiz' konulu resim ödevine soyut bir çalışmayla (babamın gözleri kübik, annemin kafası elipsti) katılarak zayıf aldım. Ortaokulda din hocasına ateist kokulu sorular sordum. Lisede sola doğru eğildim. Eğildiğim yerde "Sosyalizmin ABC'si" isimli incecek bir kitap vardı. O kitapta hiç anlamadan "artı değer", "üretim araçları" gibi kelimelerin altını çizdim. Altını çizdiğim bu kelimeleri henüz hiçbir kelimenin altını çizmemiş arkadaşlarıma karşı bir üstünlük, bir gurur vesilesi olarak görüyordum. Az bilgiyle fırtınalar yaratmaya çalışan insanın hali gerçekten içler acısıdır. Çok bilginin tokadını yiyince suratında sinir, kaygı ve utançtan teşekkül bir renk değişikliği olur. Lisede az bilgile yürüttüğüm 'farklı insan' operasyonumu deşifre edebilecek kimse olmadı. Yüzüm, çevresini hor gören insanın, o çokbilmiş mimikleriyle şekilden şekle giriyordu. Ta ki çok bilginin değil ama egemen bilginin tokadıyla kızarana dek...

1 Nisan'ı bir türlü rahat bırakmayan öğrenci güruhunun yılmaz neferleriydik. Hiçbir yaratıcılığı olmayan 1 Nisan şakalarının en klişelerinden olan 'sınıf değiştirme' şakasında karar kıldığımız. Öğretmen derse girecek ve karşısında başka öğrenciler bulacaktı. Bir öğretmenin bin bir türlü hayat galesi arasında, bir sabah karşısında başka sıratlar bulunca "Oh bunlar benim öğrencilerim değil, neler oluyor!" diye şaşkınlık ve çaresizlik içinde kıvranacağını, karşısındaki yabancı yüzler "1 Nisan" diye haykırınca da hayatın tekrar anlamlanacağını ve sonra da hep birlikte bir karnaval havası yaşayacağımızı mı düşünmek büyük saflıktı. Ama ben o gün, çok daha büyük bir saflık yapmıştım: Büyük şakanın sonunda neşe içinde "1 Nisan... 1 Nisan" diye bağırarak sınıfımıza geri dönerken, nerden aklıma geldiyse, "1 Mayıs" diye bağırdım. 1 Nisan'ların coşkusu arasında yalnız kalan bu zavallı '1 Mayıs', bir anda sınıfın tüm iklimini değiştirdi. Yaşanan neşeyi tam 1 ay sonrasına taşıyıp, oradan bu gib bir hava alarak yaşadığımız tarihe geri döndüğümde hocanın bana bakan gözlerini gördüm. Bütün sınıf bir anda sustu (sınıf mücadelesi sona ermişti). Artık aylar, mevsimler yoktu. Zamansızdık. Öğretmenimin nisanla, mayısın 1'i arasındaki farkı algılayıp yanımda aniden belirivermesi gerçekten çok kısa sürdü. Yediğim tokat, ensemden tutarak beni tahtaya sürüklemesi, yediğim ikinci tokat tüm devrimcilerin ayaklanması gereken bir şiddette gerçekleşmişti. "1 Mayıs ne demek lan!" sorusunu, kitaplarda altı hiç çizilmeyen kelimelerle cevapladım: "Bilmiyorum öğretmenim." Sınıftan koşarak çıktım. Tarihi birbirine katan bu tehlikeli öğrenciyi egemen güçlere bildirmeliydi. Bildirdi. Müdür yardımcısı beni odasına çağırdı...

Bilgiyle biçimlendirdiğim ve ezilen işçi sınıfının acısıyla

kavru lan bir slogan değildi benimki. Yalnızca bir histi.

Beni şık göstereceğine inandığım kör bir

hisle bir imajın peşinden koşmuştum.

O imajın, sıradan insanın hayatına

benzemeyen, beni sürüden

ayır an bir farklılık

yaratacağını

hissetmişim.

Ama dayagı

yer yemez

hislerim

kurumuş ve

devrimi

sonlandırmışım.

Anaokulunda

hemcinslerime

oyuncak fırlatırken

de, ilkokulda annemin

kafasını elips olarak yorumlarken de aynı hissin kurbanıydım. Bir farklılık, beni vasatın

üzerine çıkaracak bir şeylerin peşindeydim. Ama yapısına ve şartlarına bir beden büyük

gelen performanslara özenen her işgüzar insan gibi, başkaları için komik, kendim için

utanç verici anılar üretmekten başka bir şey yapmıyordum.

O gün, müdür yardımcısının odasında ayakta belki on dakika bekledim. Rivayete

göre bu adamın havada ses çıkarak öğrenci bedenine inen çok esnek bir sopası vardı.

Kafasını önündeki kâğıtlardan kaldırmadan, "Preveze zaferinin tarihini söyle bakalım"

dedi. "Bilmiyorum öğretmenim" dedim. Kafasını kaldırdı. "1 Mayıs'ı biliyosun ama

maşallah" dedi. Ayağa kalktı, odanın içinde yavaş yavaş dolaştı. Bu sakin tavırları,

sinirlenen bir insanın kontrolsüz şiddetinden daha korkutucuydu. Pencereden dışarı

bakarken kötü bir oyuncu gibi aniden dönerek, "Ne demek lan 1 Mayıs!" diye bağırdı.

Artistik yapayım derken ne hallere düşmüştüm. Amacı, arkadaşlarına hava atmak ve

komik bir farklılık yaratmaktan başka bir şey olmayan eyleminin, devletin bütünlüğünü

tehdit eder bir hal alması gerçekten korkutucuydu. Konuşamıyordum. Altını çizdiğim

hiçbir kelime ortalıkta gözüküyordu. Titriyordum. Öğrenci sınıfı'nın yüz karasıydım.

Müdür yardımcısı, ülkemizin bekasını tehlikeye atan bu "anarşik ruhlu" gencin dilini

gözmekte kararlıydı: "Söylesene oğlum! Ne demek 1 Mayıs" diye tekrar bağırdı.

Susarsam sıranın hep bana geleceğini biliyordum. "Bilmiyorum öğretmenim." dedim.

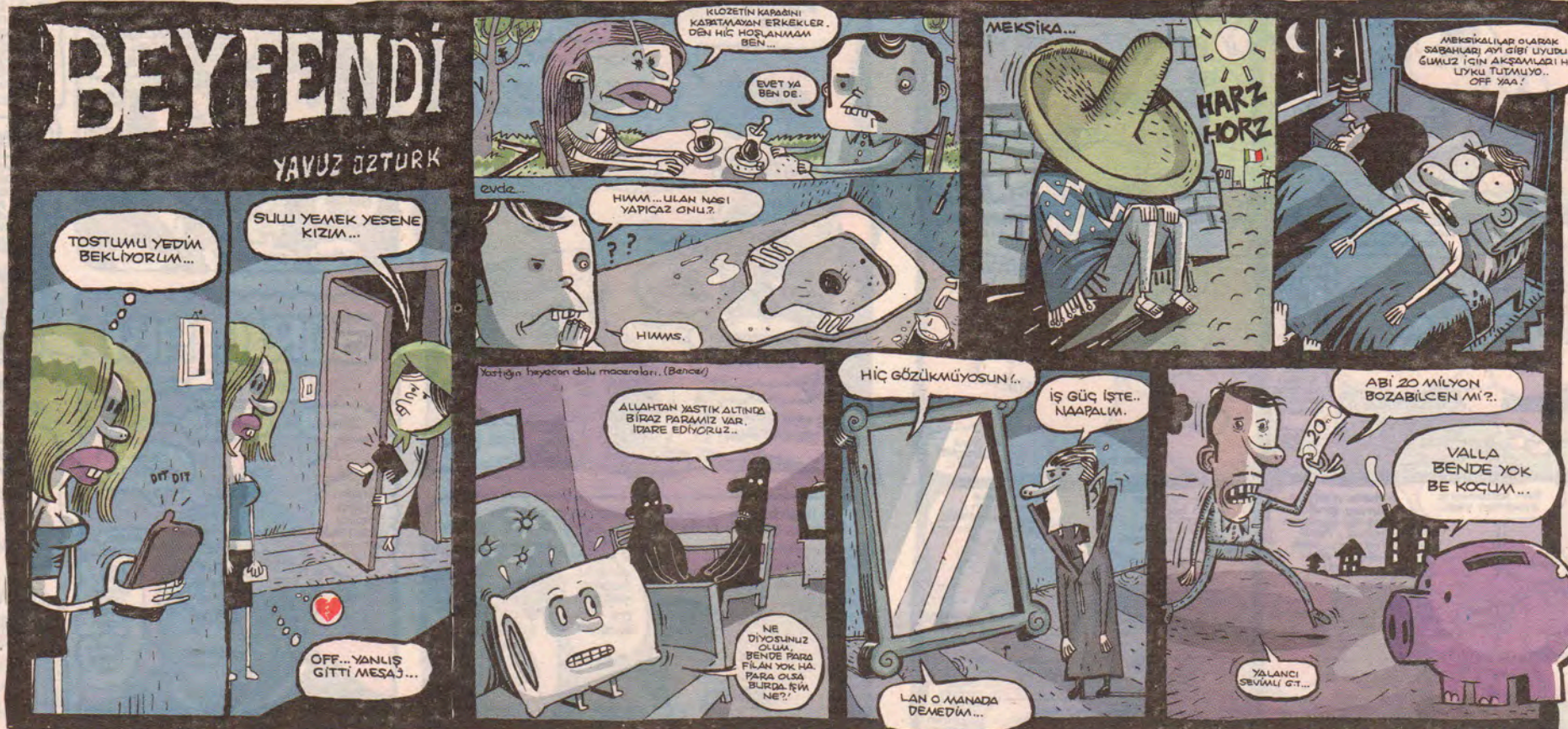
Gelen tokat, sınıfta yediklerime benzemiyordu. Egemen gücün ne olduğunu öğretecek

kadar güçlüydü. Bir an öğrenciler için tasarlanmış o çok esnek sopayı gördüm. Dolabın

yanında duruyordu. Sustukça sıra o sopaya gelebilirdi. Dirayetti taklidi yapan titrek

bir sesle: "Hocam bir şey yapmadım ben" dedim. Bana doğru yürüdü. 1 Mayıs için,

1 ay öncesinden dayak yiyen bir devrimciydim ben. Ve devrim ağılıyordu...

BÖBÖ Bilgisi kafa

VEDAT
ÖZDEMİRÖĞLU

Entelektüel Evlerinde Muhakkak Konuşulması Gereken Enteresan Konular (Kısaca : KUNTERESANLAR!)

- Alamut Kalesi ve Hasan Sabbah...
- İndigo Çocuklar...
- "Zeitgeist" Belgeseli...
- Simetri Hastalığı...
- Yahudi Mezhepleri, Sabetayizm ve elbette Masonik İlişkiler Ağı!...

- Pele-Maradona karşılaştırması...
- Godfather serisinden sahneler, detaylar... (üç filmi, arka arkaya, toplu halde "bi gün" seyretme kararı ve asla gerçekleşmemek!)
- Şamanlık ve Şamanlar...
- İlla ki Lost, sezon finali vurgulamalı...
- Televole, magazin, paparazzi eleştirisi...
- Seinfeld dizisi ve özellikle George Costanza tiplemesi...
- Münir Özkul...
- Mahalle futbolu ve beşte devre onda biter, üç korner bir penaltı, "hamam parası2 gibi ayrıntılar...
- "Baraka" filmi...
- Mozart-Salieri karşılaştırması ve Amadeus filmi...
- Arap sakızı, Sardalya kızı, Gribin kadını gibi "eski" markalar...
- Ünlü telefon işletmeleri, bilhassa "Özdemir!..."
- Erol Günaydın'dan yola çıkarak Bay Yanlış ve Doğru Ahmet serisi...
- Orhan Pamuk, çok beğenenler ve hiç beğenmeyenler ve Nobel ve Yaşar Kemal ve "Umut" sözcüğünü Türkçe'ye Yaşar Kemal'in kazandırması...
- İnternette bişeyler indirme detayları...
- Cem Yılmaz ve "Anadolu Rock" sekansı...
- Picasso ve ünlü "Beş dakka yapmadım, şu kadar yıl artı beş dakka yaptım o resmi" sözü...
- South Park!...
- Nuri Bilge Ceylan sineması ve Ceylan'ın Yavuz Bingöl nasıl/niçin çalıştığı...
- Çok zeki çocuklar, yeğenler, kuzenler ve çocukların giderek

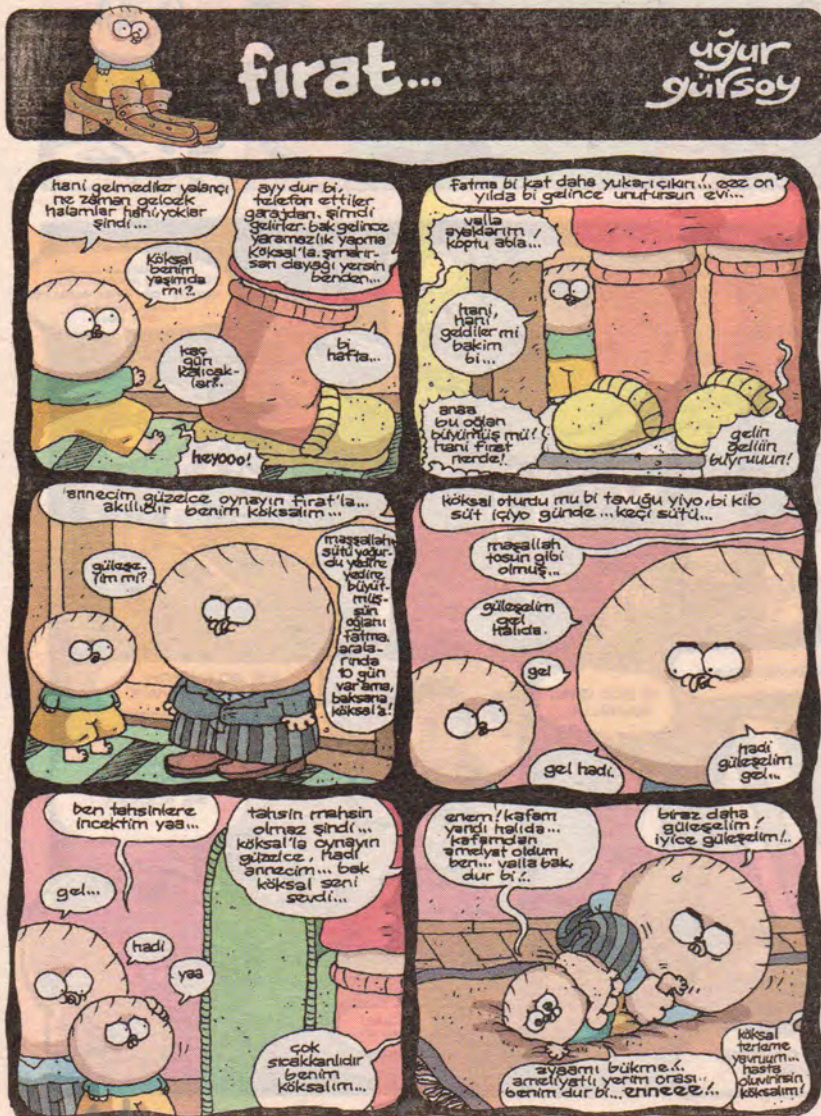

daha zeki olması ve de çocukların çizim, bilgisayar, modern dans, vb. yetenekleri... (Bakınız: Yazının vinyeti oğlum Can'a ait...)

- Franz Kafka ve Prag ve absinth!...
- Yerlilerin hayatı, organik yaşamın güzelliği ve Olimpos ve Sun Dance ve Kelebekler...
- Bob Marley ve müziğinden çok uyuşturucu kullanması üzerine anlatılar...
- Neyzen Tefvik ve alkol tutkusu...
- Janis Joplin...
- Burçlar, yükselenler, burçlararası ilişkiler, Çin burçları, Maymun Yılı, bişey yılı, astroloji, yıldız etkisi, ay tutkusu, Burçlar Hukuku!...
- Nasa ve Ay'a çıkışın kolpa teorisi, ısrarla...
- Amsterdam üzerine çeşitlemeler...
- Che, Fidel Castro ve giderek artarak Hugo Chavez...
- Satranç efsaneleri, scrabble kavgaları, tavla üzerine bitmeyen iddialaşmalar...
- Eski pijamalar, bordo çizgiler...
- Ferhan Şensoy-Yılmaz Erdoğan karşılaştırması...
- Canlandırmalı you-tube olayları...
- Şibumi, Travenian ve bu yazarın gerçek kimliği, hakaten de her kitabını başka bir yazarın yazıp yazmadığının kısa analizi...
- İlhan İrem...
- Deprem hatıraları ve depreme kimin, nerde, nasıl yakalandığının detayları ve deprem gecesi İstanbul ahalisine göken şaşkın iyilik hali...
- Ödül reddeden insanlar ve Marlon Brando...
- Eski yazının güzelliği, hat sanatı öğrenme tutkusu ve gelişme kaydedemeyiş...
- Güneşteki patlamalar... (Bilim-Teknik kaynaklı)
- İstanbul metrosunun kısalığı...
- Hugo'ya küfreden çocuk gibi küfürlü ilginçlikler...
- Tarihimizde gariplikler, cüceler için Üsküdar'da ev yaptıran padişah annesi türünde anekdotlar, İstanbul'un alınmasına dair hikayeler ve mutlaka Çandarlı Halil Paşa...
- İşyerindeki tuhaf tipler ve seksi tipler ya da seksi ve tuhaf tipler...
- Belgesellerdeki hayvan davranışları ve genellikle Galapagos Adası ve bazen komada ejderi...
- TRT'nin siyah beyaz dönemi...
- Can Yücel'den küfürlü hatıralar... (Tercihen : "Kart sensin, postal da sana girsin!")
- "Go" adlı film ve aynı adlı oyun hakkında hiç bilmeden konuşmak, gene konuşmak...

fırat...

uğur
gürsoy

- Orhan Gencebay'ın cumhurbaşkanı imzalı özel izin belgesi, Ajda Pekkan'ın gizli filmleri ve cep telefonuna düşen seks sahneleri...
- Çok çarpıcı birkaç yabancı reklam ve bazen Shots serisi...
- Bor madeni ve üzerine oynanan oyunlar...
- Olağan Şüpheliler filmi ve Kayzer Şoaze!...
- Kadınlar, son anda bişey oldu sevişemedik öyküleri, siyah noktalar...
- Caz...
- Çok uzun süren "play station" hikayesi, hemen ardından daha uzun süreni...
- Neşet Ertaş, zaman zaman da Muharrem Ertaş... (Meraklısı olunca da Hacı Kesen!)
- Dublaj türkçesiyle alay edilmesi...

- Baba Zula ve Tabutta Röveşata...
- Erkin Koray kızını okula yollamayışı ve John Lennon'a fısıldadığı meçhul laf...
- Asla toplu halde gerçekleşmeyecek İstanbul'u gezme planı, tren seyahati planı, Anadolu'yu adım adım dolaşma planı, şehri bırakıp kıyı kasabasına yerleşme planı, teknede yaşama planı...
- Hamamın güzelliği ve ara sıra hamama gitme gerekliliği...
- Sarhoşluk hikayeleri ve "0 son biray içmeyecektik" realitesi...
- King aktarmalı briç-poker karşılaştırması...
- Van Gogh, hiç resim satamayıp ve kesilen kulak...
- Banu Güven-Burcu Esmersoy karşılaştırması...
- İkiz kuleler, Bush'a atılan ayakkabı, Tayyip'in Davos'u...

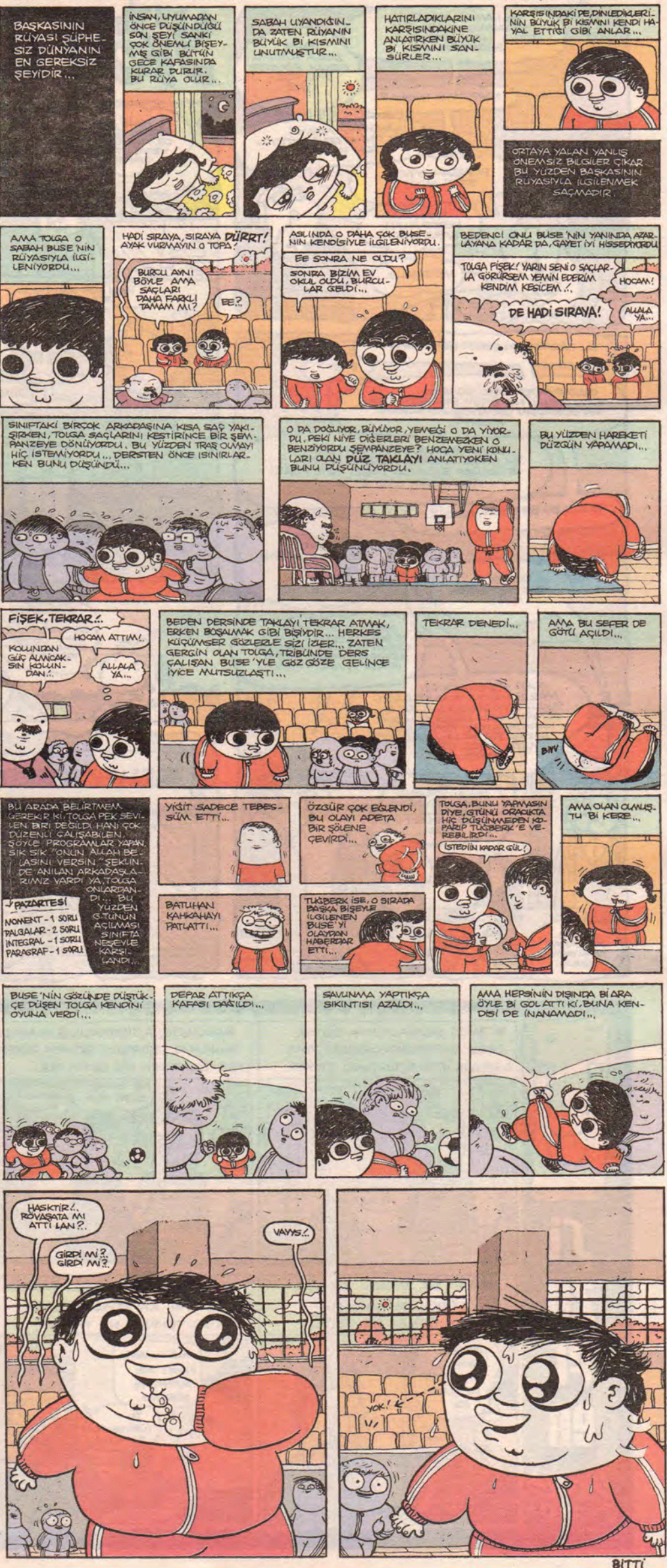
V.Ö. - Türkçe Sözlü Hafif Komik

• 6 Şubat Cuma - Kadıköy Halk Eğitim Merkezi - Saat: 20:30 (Biletix)
• Ayrıca: KanalTürk'te TV programına başladım. İzlemek isteyen okurlar vedatozdemiro@gmail.com adresinden belirebilir!...

AŞKTAN ÖTE, SEKSTEN BERİ...

ENDER YILDIZHAN

YİĞİT ÖZGÜR

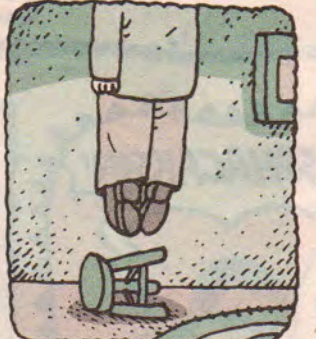
ÜNLÜLERİN GERÇEK İSİMLERİ

Tom Hanks: Götgöt

Sophia Loren: Büyük Ali

Paris Hilton: İbiş

Catherine Zeta Jones: Memo Tembelçizer

SİZİN DENİZLER

Bİ PAKET SİGARA ALMAK İSTİYOR DENİZ BAKKALDAN ÇABUCUK. AMA O SİRADA İÇERİ Bİ TOPTANCI GİRİYOR.

BAKKALLARLA TOPTANCILAR ARASINDA İNANILMAZ, TEMPOLU BİTMEK TÜKENMEK BİLMİYEN BİR GEYİK VAR.

ÜST SOKAKTAKİ BAKKAL AYNI MALI ŞU KADARA SATIYORMUŞTA KAR EDEBİLİYORMUYMUŞ ACABA.

ALT SOKAKTAKİ KURUYEMİŞÇİDE BİLMEM NE KADAR İADE YAPMIŞTA BİLMEM NE.

ACAYİP BİR JARGON, BİR NEVİ BAKKAL DEDİKODUSU VE BİTMEZ BİR GEYİK.

ALT SOKAKTAKİ AHMET BAKKAL DÜKKANI KAPATMIŞ MI ACABA, KURUYEMİŞÇİ NE YAPMIŞ?

YALNIZ BİR SÜRÜ MALIN BİR SÜRÜ TOPTANCISI VAR. SABAHTAN AKŞAMA HİÇ DURMAYAN BİR GEYİK BU.

SADECE Bİ PAKET SİGARA ALMAK İSTEYEN ZAVALLI DENİZ BEKLİYOR Kİ BİTSİN GEYİK. BAKKAL GEYİĞİ BİTMEZ...

GEÇENLERDE DERSİDEYİM GALİSİYORUM, KULAKIMDA DA KULAKLIK VARDI, BİŞEY DUYDUM, Bİ BAKTIM CENSİZİLE, MEYMO ŞÖYLE BİŞEY KONUSUYOLAR...

İğneada çok güzel diyolar, longoz ormanları varmış düğada sayılıymış bu ormanlardan...

Biz gittik işte Dupsina Mağarası var çok güzel yerler...

YILLARCA KİMSE BİLMEYİ BİLMEYİ, ŞİMDİ DERSİDE BİLE DUYUYO - RUM, NE YALAN SÖYLİYİM İNSAN UYUZ GULUYO YANİ... İĞNEADA BENİM MEMLEKETİM OLAN KIRKARELİ İÇİNDE, BULGARİSTAN SINIRINA YAKIN, TURİSTİK OLAMIYAK KADAR AZ KEŞFEDİLMİŞ Bİ BÖLGE... KÜÇÜK KÜÇÜK BİR ÜNİVERSİTE YILLARIMA KADAR BİKAŞ İSTİSNA HARİF TEK TATİL YAPTIĞIMIZ YERDİ ORASI. AMA ABLAM VE BEN BUNDAN ACAYİP UTANIYODUK ÇÜNKÜ Sİ - NİF ARKADAŞLARIMIZ HEY BODRUM, MARMARİS, KAŞ GİBİ ÜNLÜ YERLERE GİDER - LER. YAZ SONUNDA OKUL AÇILINCA DA GEÇİRDİKLERİ MÜTHİŞ ESLENCELİ TATİLE - Rİ ANLATILARDA BEN DE MECBUREN ŞÖYLE BİŞEY BULMUŞTUM...

Biz İğneada day - dık. Sakin bayer. Ben tatillerde eğlenmekten çok kafa dinlemeye - yi tercih edi - yorum...

FET - HI - YE...

TERCİH DE ASLINDA ŞÖYLE OLUYODU...

İğneada'ya gide - biliriz ama önce köye gidip bi gün kala - lım daha güzel...

Baba tatil sözü vermiş - tti ana yaa...

tatnam işte köy de tatil...

...YANİ ARKADAŞLARA SÖYLEMEYE UTANDIĞIMIZ İĞNEADA ASLINDA LÜKS Bİ İHTİMALDİ. KÜÇÜK DENİZİ ÇOK ÖNEMSİYOSUN, DENİZ YOKSA TATİL DEĞİL GİBİ GELİYÖ. İSTE İĞNEADA'YA GİDEMİYİP KÖYE GİTTİ/EMİ ZAMANLARDA KÖYÜN AÇIKLARINDA KISIK DEDİĞİMİZ 7-8 METREKARELİK Bİ PİS SU VARDI, ONA GİRİYODUK...YANİ SUYAGIRCEZ DİYE KÖYLÜ BOKUNDA YÜZÜYÜDÜK ASLINDA EHEH...

OAAA ERSİN'E BAK BEE KIZAN BALIK GİBİ YÜZER...

BUNLAR DENİZE GİDİYÖ HEY İĞNEADA'YA...

ASLINDA HİÇ DE BALIK GİBİ YÜZ - MİYODUM. BÜ ÇOCUKLAR DE - NİZ BİLMEYİDİ İÇİN ARTIŞTILIK YAPIYODUM.

TABİİ OKULDAKİLER İÇİN BUNUN DA Bİ AÇIKLAMASINI BULMUŞTUM.

Köye mi gittiniz? E' orda deniz var mı ki?

HAH HAH HAH DELİRMİŞ OLMALISIN, ELBETTE VAR..ADETA Bİ TATİL KÖYÜ DE DENİLEBİLİR.

VE BİGÜN MUHTEŞEM BİŞEY OLDU...

İğneada diye bigere gittik işte önce...

OHAHA... ASSKİTİLİR...

Sonra da Fethi - ye'ye indik...

Harikulade bi tatil yaptık Leman'cım...Her yaz kaldığımız Melodi Pansiyon'u özellikle öneririm...

"BIRAK ANNE ANLATMA, BU FAKİR KIRKARELİ GİDE - MEZ ORAYA" DER GİBİ BAKAN YAŞAK ÇOCUK... ALTUNKEPENİN ANLATIYOR - PE KOMPLE GÖTÜNE GİRSİN.

TATİLİ EKSİK BULUP SONRA FETHİYE - YE GİTMEK OLSALAR BİLE ÖNCE İĞNEADA'YA GİTMEKİ MUHTEŞEM BİŞEYDİ ÇÜNKÜ BU ÇOCUK ZENSİNDİ...

Yarın tatil muhab - beti ağıldığında Ozan'ın da gegen.sane gittiği İğneada'daydım diyece - m. Allahım çok mutluyum hadi ağlarmı artık gu' okul...

AKŞAM OTURMASINA GELEN MİSAFİRLER DE NE BİGÜN BALLANDIRA BALLANDIRA ANLATIYO - LAR DI MI TATİLLERİNİ?

oturu...Altunkepe mühtes bir yer Kadri Bey...

BABAM "YAHİ DÜRÜLMÜZ BURDA"DERKEN BENİM VE ABLAMIN AKUNDAKİ TEK SEY, BİR AN ÖNCE DENİZ KENARINDA ÇOK EĞLENİYOMUS GİBİ FOTOĞRAFLAR ÇEK - TİYOKTİ. ÇÜNKÜ O HAVALI TATİL YAPANLARIN NE BİGÜN FOTOĞRAFLARI OLUYO, TEKNELER BİLMEYENLER, MUZA BİNNELER, KANOLAR FİLAN...BİZDE VARSA YOKSA ŞÖYLE

İĞNEADA'DA BARAKALAR - DA KALİYO - DUK AMA DAHA İLERDE BÖYLE VİLLA GİBİ BİR İKİ YER VARDI.

ABLAM ONLARIN ÜNÜNDE FOTOĞRAF ÇEKTİRMEYİ, BENİM Kİ BULAMADIM DA ABLAMNIN AHA...

ACILI MA - ÇILI Bİ DE... KİMLİLİR ABLAM KAŞ ARKADAŞI - NA BİZ BURDAKA - UYORUZ DEMİSTİR BİHEH, RE - ZİLİK İAN...

"SONRA BİKAŞ YER GÖRDÜM TABİİ AMA MESELA BODRUM'A HALE HİÇ GİTMEYİM. GÜZELDİR EĞİTİMİ AMA ÖYLE ÇOK İSTEK DE KALMADI Kİ...TEK YERE GİDİ - YORUM. ORAYA İLGİLİ DE SÜPER Bİ GEREKSEM VAR SÖYLEYİP DÜRUYORUM...

Ben sadece Olimpiya'ya gidi - yordum...Tatilde dinlenmeyi se - viyorum za - ten be...

Dinlenmek için İğneada'ya gittiksin abi, süper bi yerdir tarif ederim yolu ben sana...

İAN?!

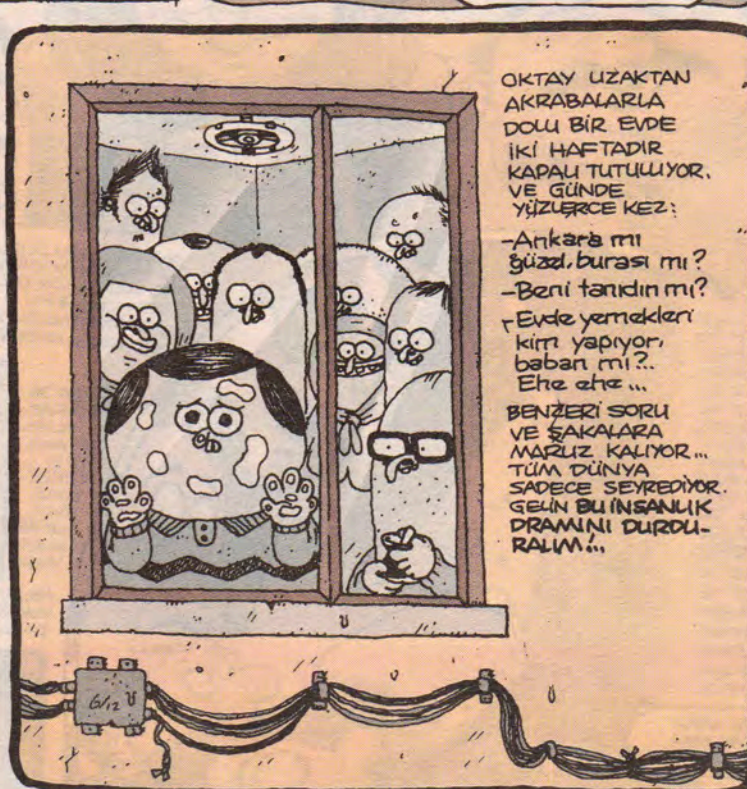
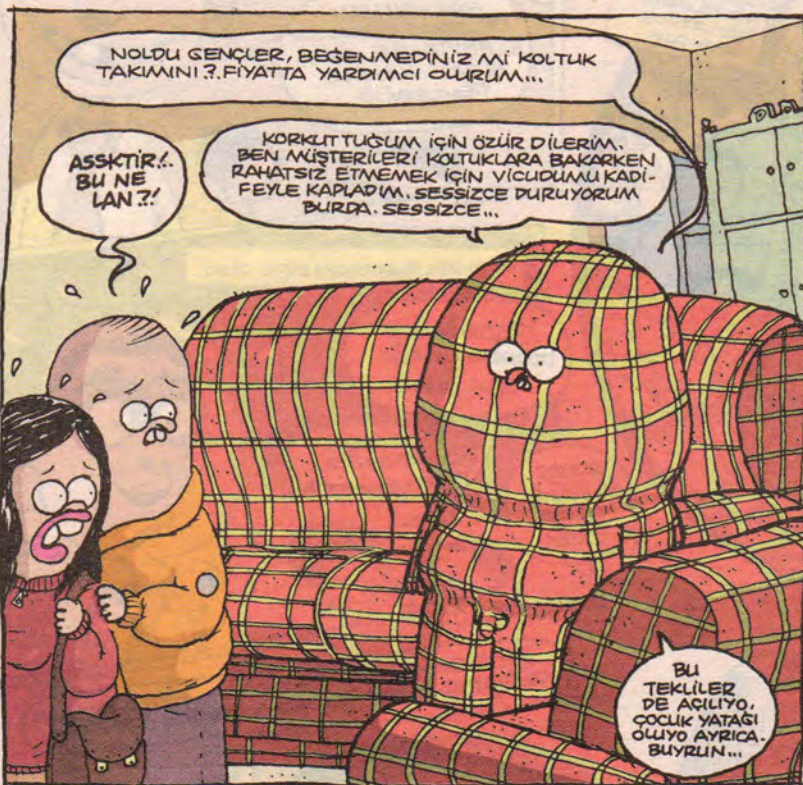
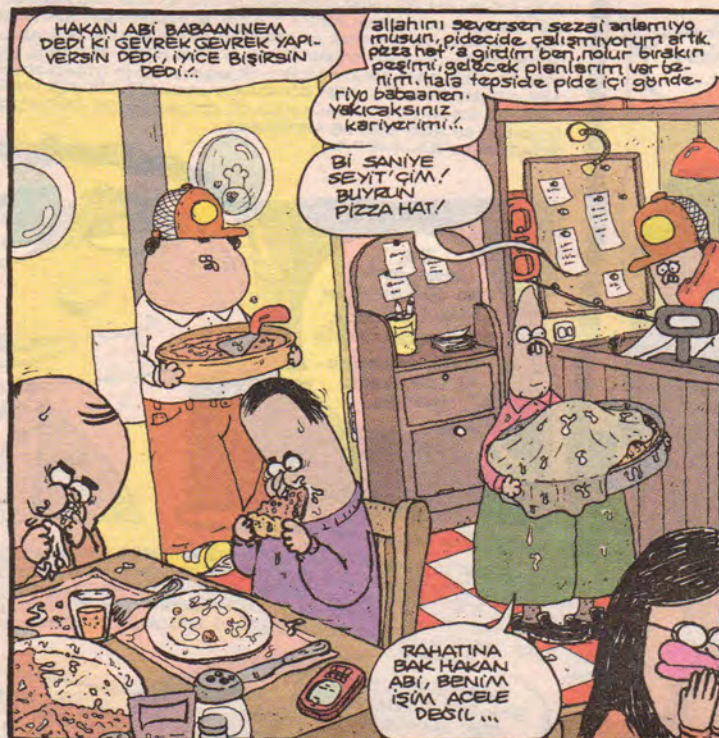
AYFER ABLA BAK SANA MÜSTERİ GETİRDİK AMA ÇOK ZAM YAPMIŞSIN YAA...

AHAA...ZAMMI GİLER YAPTI...

YERLER YAPIS YAPIS KURULUS KARPUZ SUNUYDU HEY...

KIRI KIRI

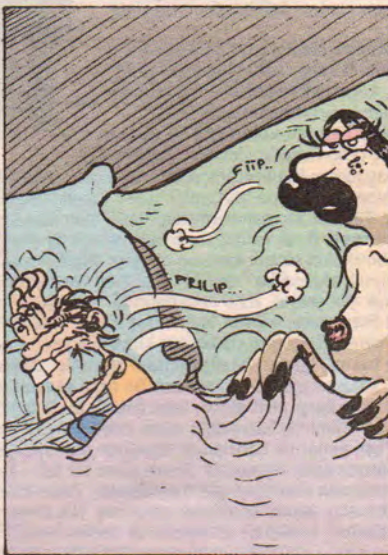
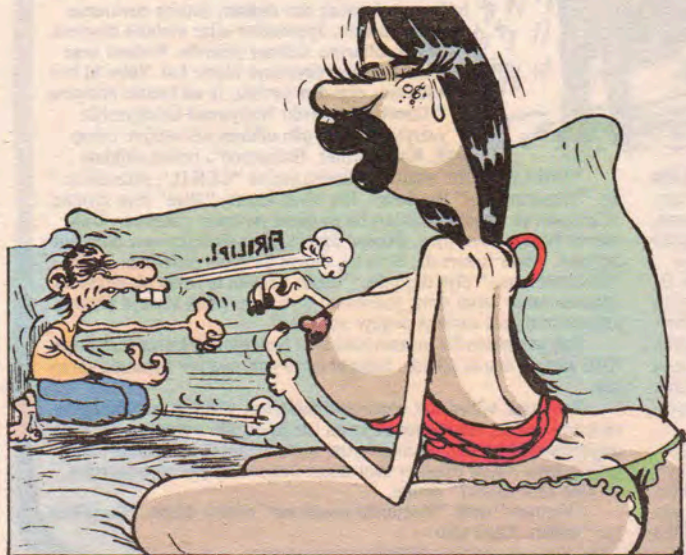
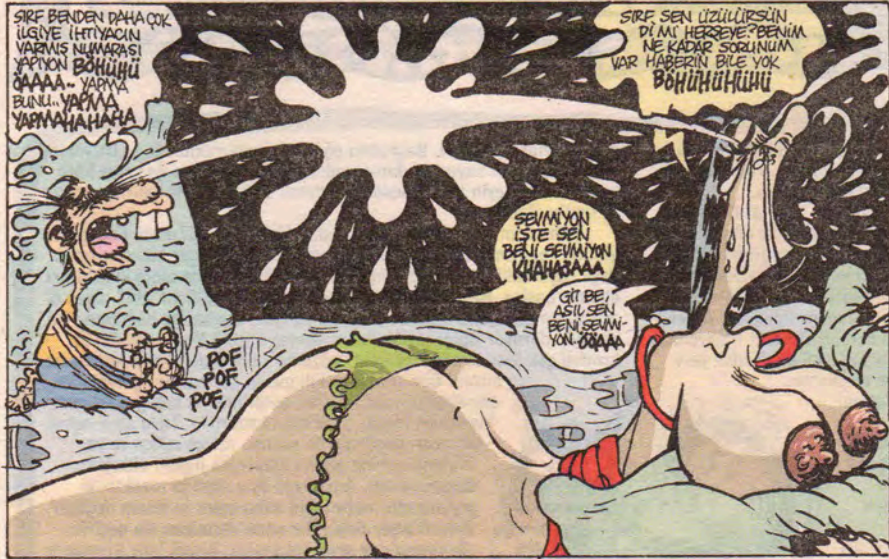
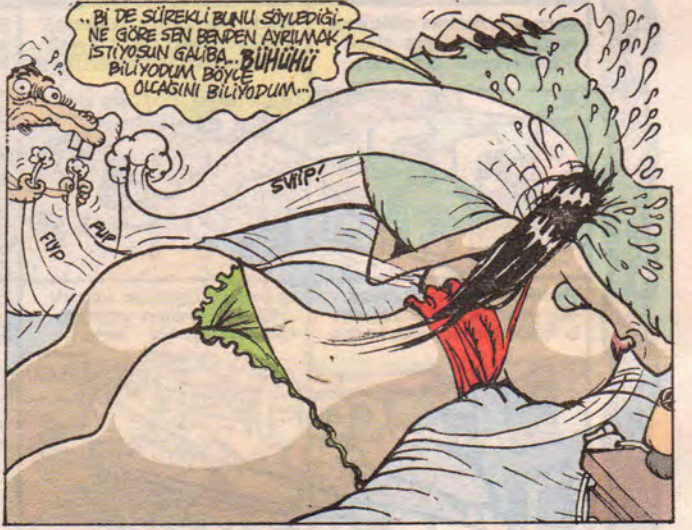
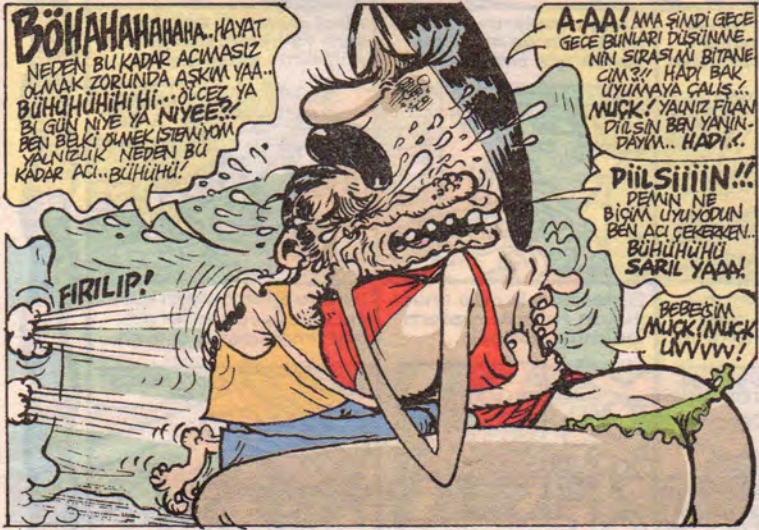
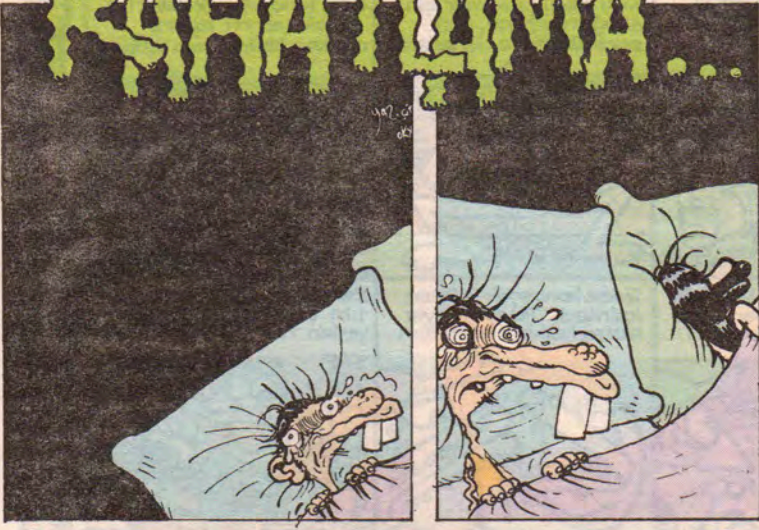
Yğur Gürsoy

Cihan Kiliç

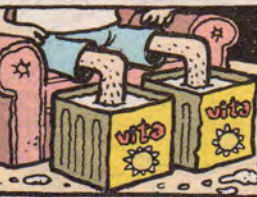
RAHATLAMA...

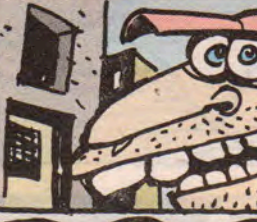
GİTTİN GİDELİ BEBEK!!

Kempile beton dökünce ayak kokusu şıp diye kesiliverdi bebek...

Birlikte oturduğumuz evi yakmadan önce son bi foto çekindim yuvanızla

Mzikama Tünel'den boy-na asma zımbartısı aldım, artık ellerimi bırakabiliyorum.

Olurda dönersen beni evde arama, artık bütün gün bakkalın önünde takılıyorum.

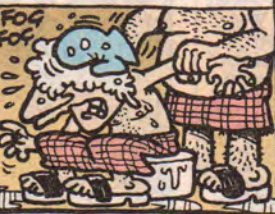
Evde çizerken Tekirdağ Malkara'dan dayım gelince çizemedim geçen hafta.

İş başa düşünce kendi ütümü kendim yaptım... Çok kolaymış iş...

Hamama gittim „Tallak; „Annen bile seni böyle yıkamamıştır diyince tırtım...

Eşyanın tabiatını zihlileş-tirdim, artık esprileri de akrobat lamba buluyo...

Evde kendimle başbaşa kalınca tükürüğümün kaçmıca oyradım bol bol.

Eve ayakta balarım, o-s-sura ossura gezmeyi çok özlemişim, oru farkettim.

Bi balıkçı kasabasına yerleşip domuz çiftliği kurma planları yaptım...

Kedi delirmeye başladı. Gezen salonda çarliston yaparken yakaladım...

Öyle kapanmaz böyle kapanır antrenmanları yaptım sen ararsın diye.

Kedinin çarlistonunu YuTuba koydum diye günlerce nöbet tuttum.

Kirli sakal bırakmak için aldığım ciltazı, gizli sakal üzerinde denedim.

Evde konuşacak kimse kalmadı..Tel zımbayla susma hakkımı kullandım..

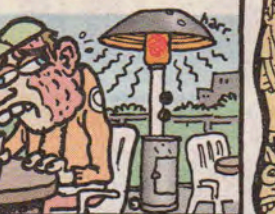
Klavye tuşlarının arası-na dökülmüş simit su-smalarıyla beslendim...

Gideriken burda unut-tuğun ruşunu dedem bulmuş bebek...

Cafe bahçesindeki kızartıcı.. de bir yarım izgara olurken öbür yarım üşüdü...

Nette sörf,TV'de zap yaptım..Bi konseptte üç sahi-yeden fazla durmadım.

Akıl duvarını aştığımı şam fıstıkları dile gelince anladım, gidip sırdım...

Kesme işkencenden kur-tulunca burun kıllarımı göynümce uzatıp ördüm...

BENİM DE SÖYLEYECEKLERİM VAR!

İKNA

Umut SARIKAYA

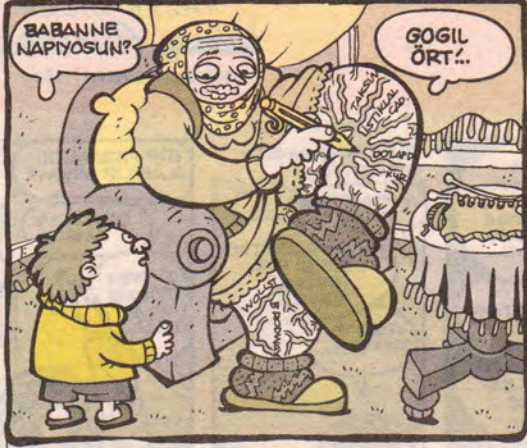
"Ben varım. Düşünce çok saçma geliyor insanın kendisinin olduğunun farkında olması. Belli bi tipim var, yürüyorum, bi yerlere gidiyorum. Fark etmeden sürekli tekrar ettiğim sözler, ses tonum filan var. Ben bilmiyorum ama başkaları biliyor nasıl olduğunu, teybe ilk ses kaydettiğimizde çok tiksiniyordum ses tonumdan. Ama unuttum çoktan nasıl olduğunu, şimdi eşek gibi konuşuyorum, sanki çok normalmiş gibi. Bana normal geliyor anlatıktıkları, ama karşımdaki duyuyor o yıllar önce tiksindiğim ses tonumdan. Konuşurken nasıl da Haluk Bilginer seslendiriyormuş gibi anlatıyor insan oysaki... Her insanın belli bi yürüyüş şekli varsa kesin benim de vardır. Yürüyüşünden tanıyoruz insanları, demek ben de yürüyüşünden tanıyorum. En çok da tipimin olması garibime geliyor. Belli bi tipin olup olmadığını düşünmeden, o kendine has yürüyüş şekline bi yere gidiyorsun, "hah geldi" diyorlar. Hasktır, tipim varmış benim! Beynin vücuttan bağımsız takılması iyi bişey. Çok fazla hatırlamıyor vücudu beyin. Aksi takdirde evden çıkamaz olurduk. Kolumuzu kaldırsak "hah kaldırdı", ağzımı açsak "hah başladı yine konuşmaya, yamru ağızlı. Bakalım "evicik evicik" diye ne geveleyecek" derdik kendimize. Bak mesela sırf sana anlatabilmek için düşüncelerimi, cümle kuruyorum. Düşünce bir cümle halinde beyinde depolanmaz. Kendi başına bi şeydir. Ama kesinlikle özneli yüklemli bi cümle değildir. Konuşmayı bilmeyen çocuk da düşünür, kedi de, köpek de... "Cümle kurmazsam sen anlamazsın" diye düşündüğüm için cümle kuruyorum şimdi. Yoksa insan kendi kendine cümle kurarak düşünmez. Bu "var olduğunun farkında olmak" olayını evde de düşündüm ama sadece "Allah Allah.. Ne acayip" diye geçtim. İş sana anlatmaya gelince düşüncelerimi, cümle kuruyorum. Bi de benden çok etkilimen için "düşünce çok saçma geliyor" diye tıpkı iş zamanı dışında tenis oynayan bir iş adamıymışım gibi konuşma açılışları yapıyorum. Yoksa evde "hmm düşünce çok saçma geliyor" diye şaşırırmam asla bişeye. Hasktır! Bak yine oldu. Düşüncelerini sana düzgün cümleler kurmaya çalışarak, o iğrenç ses tonuyla burada oturmuş sana anlatan kendimin farkına vardım yine. Beyne bak, mevzu bahis konu anlatılırken bile unutuyor vücudu, "merhaba merhaba o kadar" diyor vücudu, hatırlamak bile istemiyor. Tabi bütün bu kaniya kendi vücudumu merkez alarak varıyorum. Tabii ki kendi vücudumu merkez alıcam. Mahalleden Seyit'in vücudunu mu merkez olarak alıcam? Belki de durum anlatıldığı kadar vahim değildir, bilemem. Bazılarına vücudu çok hatırlatılıyor, görüyorum. Onların beyinleri sürekli hatırlatıldığı için vücutlarının nasıl görüldüğünün, duruşlarının, yürüyüşlerinin biz sıradanlardan daha çok farkında. Güzelse vücudunu daha çok öne çıkarıyor, çirkinse daha çok saklıyor bu kendisine başkaları tarafından çok hatırlatılanlar. Biz sıradanlar, hatırlatılmayanlar

ise diğerlerinin kaygılarının ya da kıvançlarının sebebini anlamadan "gideyim" diye düşünerek gidiyoruz bir yere bilimsizce. Vücudunu en çok unutanlar ben ve benim gibi az hatırlatılanlar galiba. Farkındasındır sivilce sorunu var. Bi dönem çok hatırlatılırdı. Her gören söylerdi, otuz biri bile bırakırdılar bana çok kötü görüldüğünü söyleyerek. Sonradan sorunun karaciğerden olduğunu öğrendiğimde kaybolan yıllarımın, yana yıkıla geçirilmiş iki koca yılının hesabını hiç bi arkadaşım veremedi. Neyse ki dergide bu sorunumla insanlar pek ilgilenmedi de yıllar içinde unuttum böyle bi sorunum olduğunu. Askerde saçımı kestirirken berber çocuk "abi ensen berbat! Berbat! Mahvolmuş sivilceden" demişti. O an ense mi usturlayla yarsaydı da durduk yere ensenin durumunu bana anlatmasaydı diye düşündüm. Niye hatırlatır ki bi insan başkasına başkasının vücudunu bilemem. Şimdi böyle anlatınca sanki sorun ben ve benim sivilce sorunumu kafaya takmamış gibi oldu. En iyisi sana başka bi örnek vereyim. Çünkü bu anlatıklarımı daha önce evde ben düşündüm. Sadece sen anlatayın diye düşüncelerimi cümlelere etkili bi şekilde koymaya çalışıyorum. Ses tonumu ise düşünmek bile istemiyorum. Neyse konuyu dağıtmadan örneğime geçeyim. "Mesela burnunda sümük var" diyerek seni eritebilirim burada. O kadar kötü olursun ki şimdi bunu sana desem, kaçıp gidebilirsin bile. Bu cümleyi kurarak sana zaten hatırlatılmaması gereken vücudunun olduğunu hatırlattıktan sonra bir de orda olmaması gereken, çirkin bişeyin olduğunu söylüyorum. İki kere yabancılaşıyorsun kendine. Vücudun var ve çok çirkin bişekilde var diyorum beynine. Artık sakla saklayabilirsen o vücudu insanlardan. Girecek delik ara. Peki, ne yapmalı burnunda sümük olan arkadaşımız. Bence hiç ses edilmemeli. Bırakmalıyız kendi fark etsin ya da arkadaşımız geniş bi insansa birakalım sümük kuruyup bi dergi okurken sayfaya düşsün. "Samimiyek söyleyelim" diye bi genel kanı var toplumdaki. O da bana iki yüz lülük gibi geliyor. Hani arkadaşımıza "sen diğer insanları benden daha çok önemseyen, onların tepkilerine benim tepkilerimden daha çok kıymet veren bir urupsu çocuğusun biliyorum sevgili dostum. Dostum dediğine bakma, lafın gelişi söylüyorum" demekle "samimiyek söylemek lazım" kanısını eşdeğer tutuyorum. Bu nasıl samimi dostluk lan böyle, başkalarına karşı rezil olmak daha önemli bi durum oluyor. "Kayıp otoban" filminde bağroldeki adam video kamera hiç kullanmadığını "ben anılarımı hatırlamak istediğim gibi hatırlamak isterim" diye anlatıyor polis memuruna. Bence güzel bir laf... İnsanlar da vücutlarını hatırlamak istedikleri gibi hatırlasınlar. Zaten beyin kötü anıları, büyük travmaları hemen unutmaya çalışır. Hiç olmamış gibi davranırmış. Bırakalım, müdahale etmeyelim de herkes sevdiği bildiği

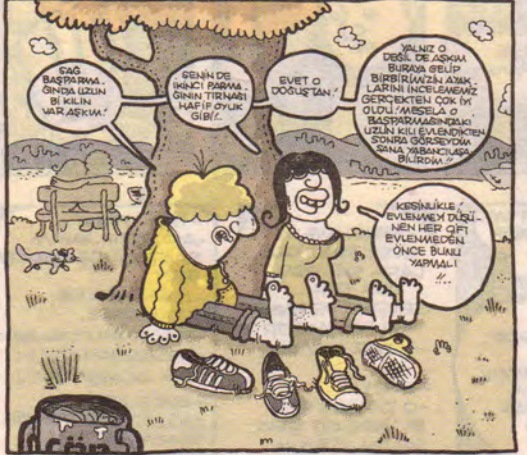
gibi hatırlasın kendini. Başkaları eğer o kişinin mutluluğunu istiyorsa eğer ortada çok hayati bi durum yoksa vücut hakkında iyi ve ya kötü konuşmasın. Beyin zaten vücudu olabilece en iyi şekilde hatırlayacaktır ve mutlu olacaktır. Daha demin "iyi veya kötü" dedim fark ettin mi? Kötü konuşmak gibi iyi konuşmak da mutsuzluğa uzun vadede yol açar kanısındayım. Övgü başta belli bi mutluluk verebilir ama belli bi zaman sonra kılındırıcı olmaya başlar. Her esprine gülen, her dediğine "haklısın abi" diyen bi arkadaşın olduğunu düşün. "Ulan bu da iyice otomatize bağlanmış. He he diyip duruyor tipiği sığığiminin" demez misin? Ya da aldığın bi kıyafeti çok öven bi arkadaşından "gözümü kaldı nedir?" diye kıllanmaz mısın? Çok sevenden kıllanırım her zaman, gereğinden çok övgüyü yapan kişiler genellikle ilk bıçağı saplayan kişilerden oluyor gördüğüm kadariyle. Tıpkı aşırı nefret gibi aşırı övgü'nün de aslında nefret edilen ve ya övülenin yerine geçme arzusuyla ilişkili olduğunu düşünüyorum. Ama övgü öyle sinsi bi tuzaktır ki şeytancadır, nefret gibi daha cesur bi tutum değildir. Zehirli bişey övgü. Bir anda vücudunu ele geçirir. Övülmeyle çok sevdi insanı. Şimdi "git Giresun'a orda seni övecekler. Giresun halkıyla konuştum, bağrıma basıcaz onu dediler, övgüye doyurcaz deseler" desem, üşenmeden atlar otobüse düşersin Giresun yollarına. Gülme, gidersin. Nedenli veya nedensiz övgüye doyamıyo hiçbir kul. Yeter ki biri övsün onu, niye diye sormaz. İn alt kattaki komşuna "Cemil abi aylardır Hollywood belediyesiyle yazışıyor, bu gün nihayet beklediğim cevap geldi. Kabul ettiler. Hollywood'a bakan dağdaki "HOLLYWOOD" yazısını kaldırıp yerine "CEMİL" yazacaklar." de. "Yazınlar tabi" der Cemil. Hiç itiraz etmez, "Niye" diye sormaz. Televizyon ve sinema insanları bu en güzel yerinden yakalıyor. Ünlü ederek övgüye doyuruyor. Övgüye doyamayan sanatçılarımız dünyaya açılıyor. "Beni Racars da, Stiiv de, Jamal da kendi dillerinde övsün. Hak ettim bunu." diye düşünür, "Keşke sıradan bi insan olsaydım da vapurda rahat rahat simit yeseydim" diye diye, yalan söyleye söyleye, yalnızlıktan dem vurarak övgüye koşarlar". Bak gerçekten bir insanın hakkında konuşmak o kişiye yaramıyor. Kötü yapıyor onu bi şekilde. Sana bi etkisi yok, ona her durumda zararı çok. Ben şimdi, vücudumu, ensemdaki sivilceleri, yürüyüşümü, duruşumu, tiklerimi çok da hatırlamadan ya da istediğim gibi hatırlayarak, evde düşündüğüm bi takım düşüncelerimi senin anlamam için cümle haline getirip sana Haluk Bilginer beni seslendiriyormuş gibi söyleyeceğim... Bi kere verir misin?" dedim. "Vermem" dedi. "Burnunda sümük var" dedim. Güldü. "Gerçekten var" dedim. Kaçtı gitti.

Betül YILMAZ

İsimsiz

Hasan ONAL

Sercan BULUT

Anıl DUMAN

Ben de varım !

- Fatih Sultan Mehmet, çiçeği burnunda bir devletli idi!...
- Küçük Emrah ve Sanatkarlar Kooperatifi!
- Eski şarabınızı getirin, yenisini götürün!..
- Her sinema eserine 7. sanat dersek "chekeçimiz" var!...
- Enstrümantalist insana "Tıngırdat bakalım bişeyler"

diyen bir irkin ahvadıyız!...

• Çok Güzel Hareketler Bunları izleyen ananem "Ne hareket yapıyor ki buncaazlar!" yorumu yaptı...

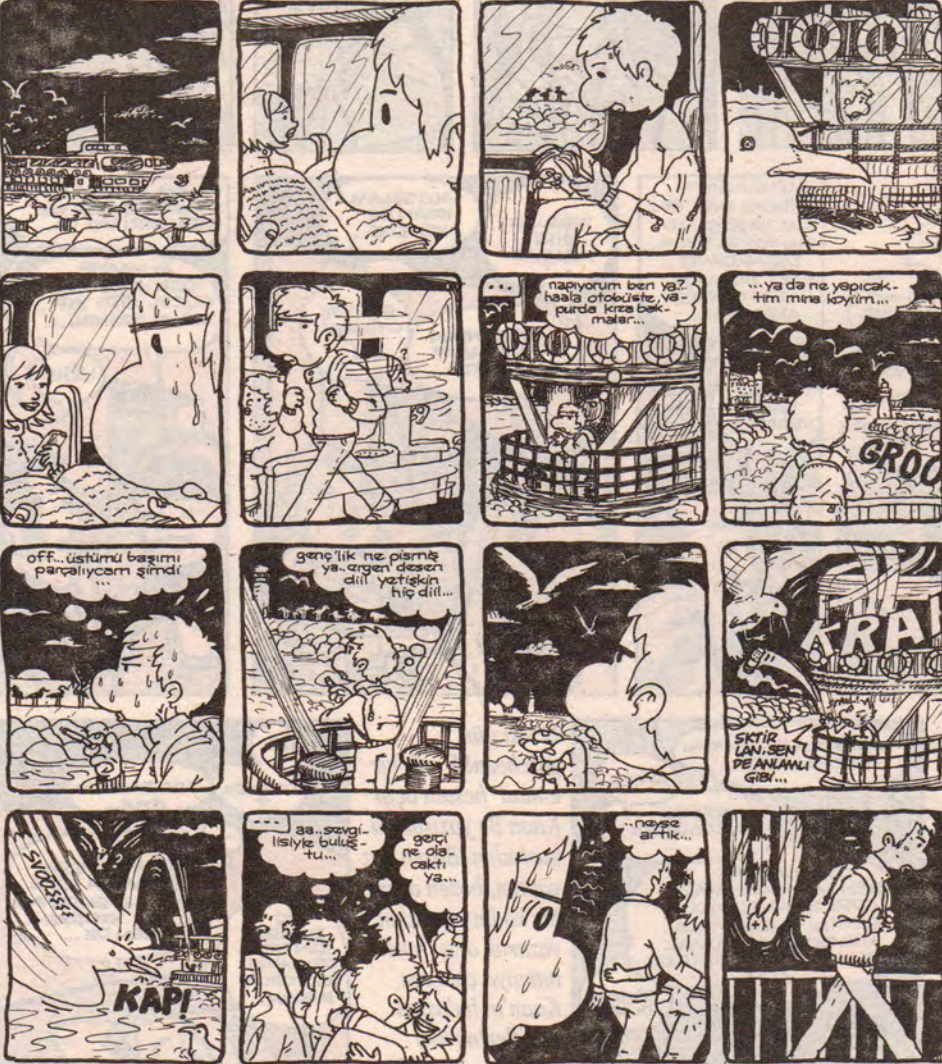
• Ouzatai : Tsunamiyanlar!..

• Son Türk ölçü birimi : "15 futbol sahası büyüklüğünde!..."

Efe Gültekin

ama arkadaşlar iyidir

Cihan KILIÇ

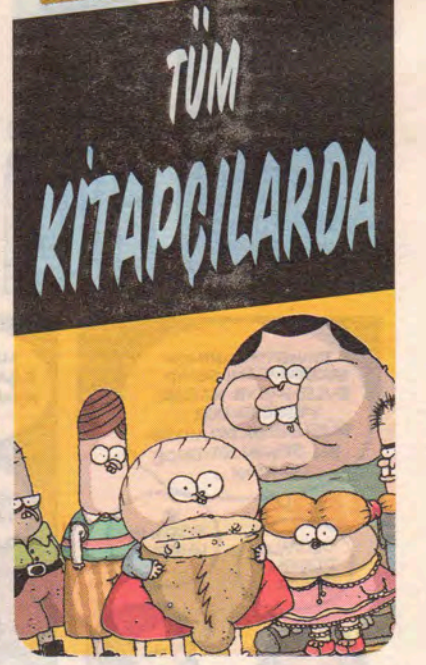
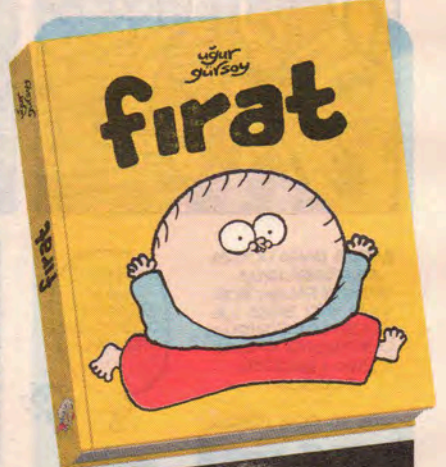

Çarpışma

İpek & Burak

KİTAP ÇOK YAKINDA!

Uykusuz

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, esri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizimci yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayım organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 04 Şubat 2009 | Sayı: 075
Haftalık Yaygın Süreli Yayıncı

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ ve YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Uğur GÜRSOY

GRAFİK: Fırat YAŞA - Evrim GÜVENÇ - KALIGRAFİ: Şevki Sayışman
İşletme ve Satış: Nuri AÇAR(nuri@uykusuzdergi.com) - Halkla İlişkiler ve Muhasebe: Elvan Aktaş (caqlar@uykusuzdergi.com)
Asmalımesit Mah. Şehbender Sok. No: 4 Kat: 2 Daire: 3 Beyoğlu / İSTANBUL
TEL: 0 (212) 245 53 38/39 FAX: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307-7619
BASKI: APA Uniprint Hadımköy Asfaltı Ömerli Köyü Mevkii 34555 Hadımköy / İstanbul 0(212) 798 28 40
GENEL DAĞITIM: DPP - 0(212) 622 22 22 ABONELİK: Yurtiçi: 99YTL Amerika: 110\$ Avrupa: 90€ Uzakdoğu: 120\$
Banka Hesap Numaralarımız: Yapı kredi Bankası Parmakkapı Şubesi, YTL: 81217859 USD: 81345973 EUR: 81345967

OTİSABI

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

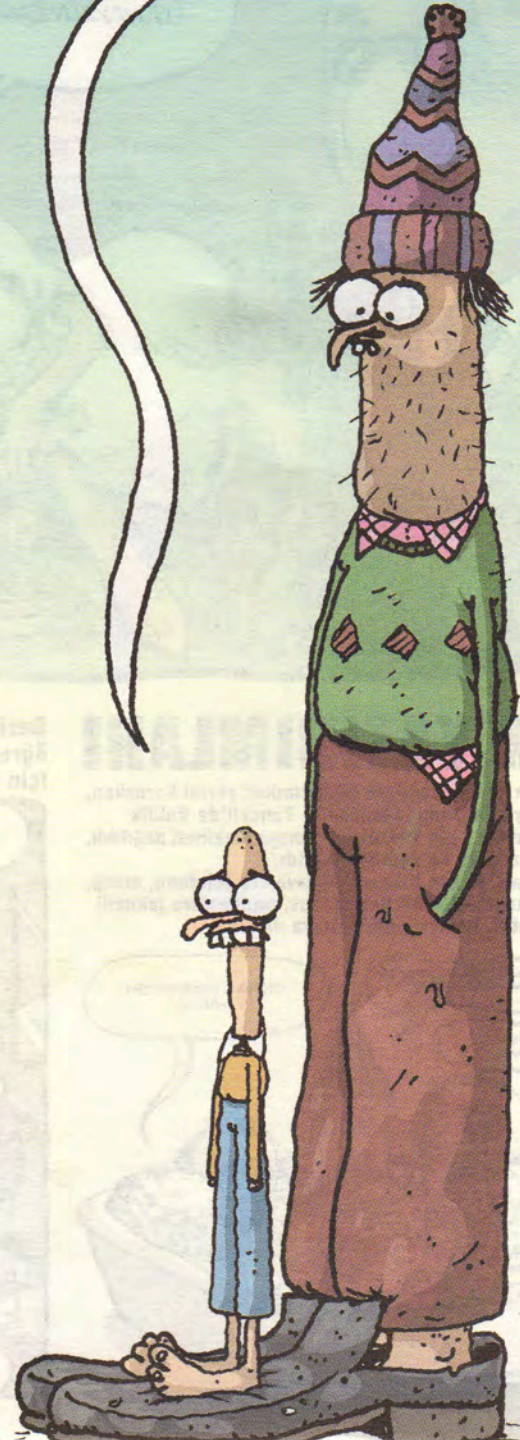
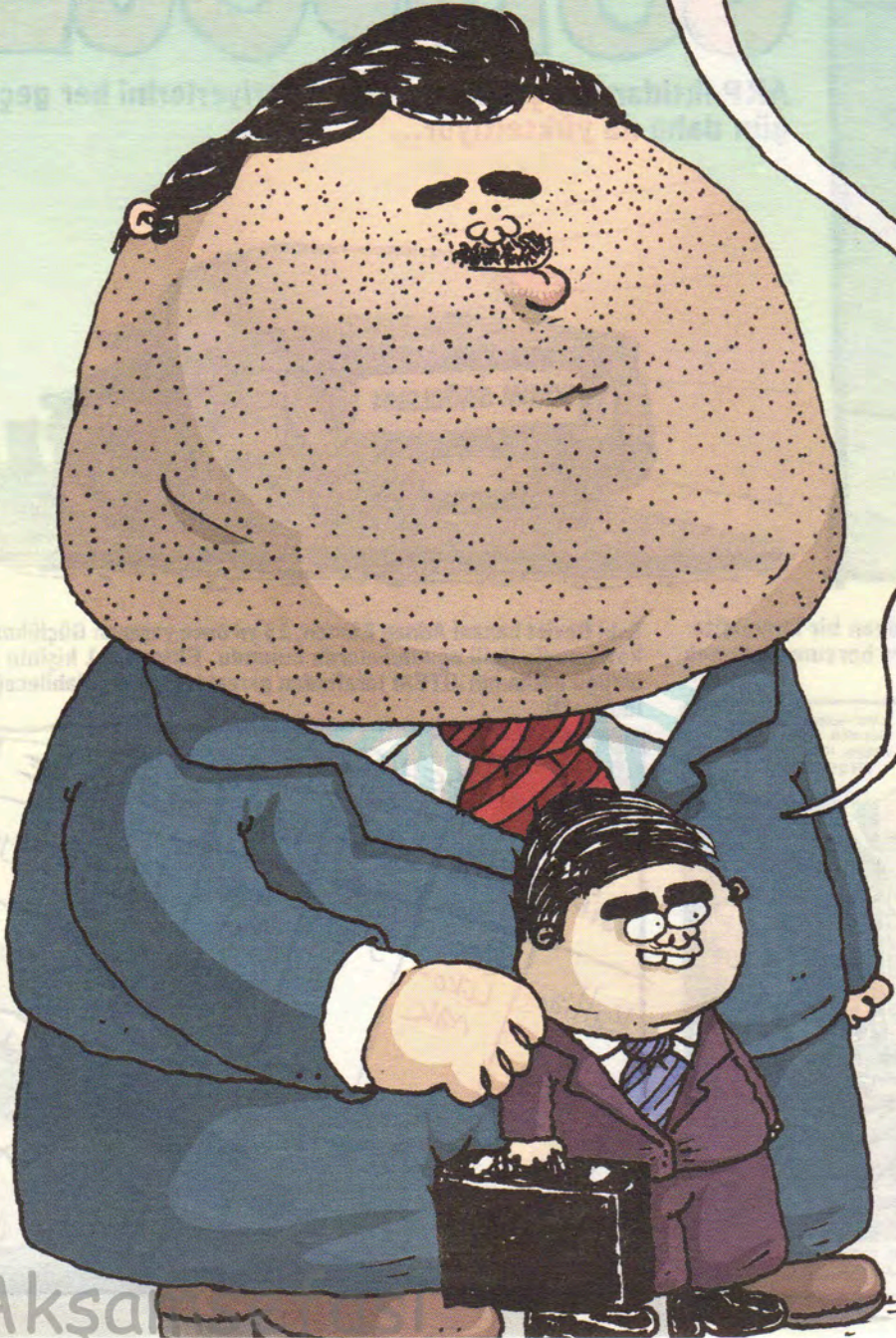

UYKUSUZ

• Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün oğlu işadamlarıyla birlikte Suudi Arabistan'a gitti.

BABAMLA İŞ GEZİSİNE
ÇIKTIK...

BİZ HER GÜN
ÇIKIYORUZ BABAMLA...
BULAMIYORUZ...

GURUR!

Selga Tekstil işçileri, ücretlerini alamadıkları için gerçekleştirdikleri eylemin ardından polis zoruyla işyerlerinden çıkarıldılar. Polis, biber gazı kullandığı müdahale sırasında işçilere, "Biz Bayrampaşa polisiyiz. En pis polis biziz" hatırlatmasında bulundu.

"İNSANIN ÜSTÜ BAŞI PİSLENİYOR HALİYLE..."

OĞUL HABERLERİ...

"ALTIN NESİL YETİŞTİRİCEZ" DEDİĞİNİZ BUNLAR MIYDI ?!"

ÜÇ TANE YETİŞTİREBİLİRDİK...

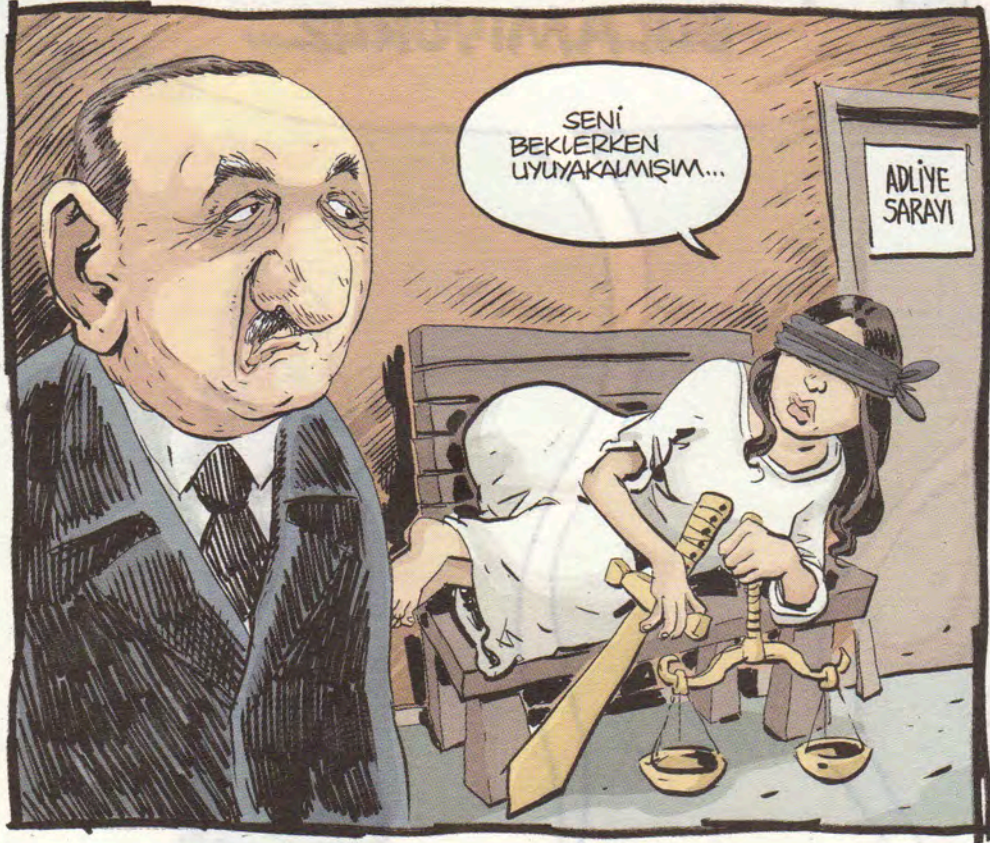

PEKİ NİYE BİZ ÖLÜYORUZ?...

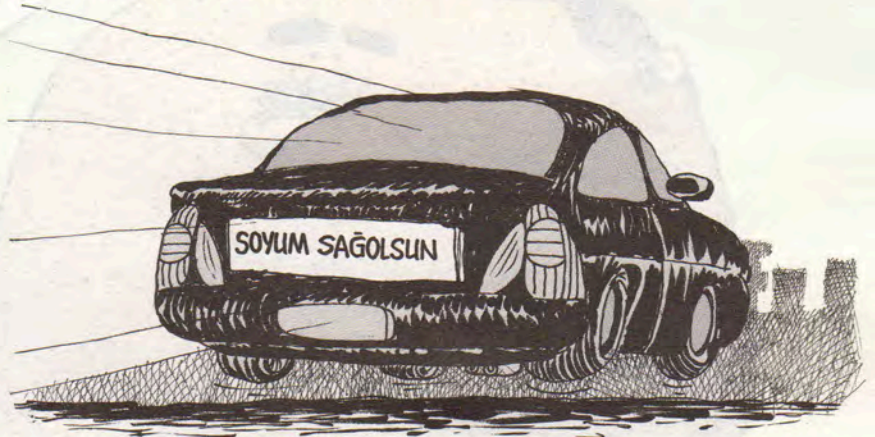
Pazar günleri çalışmanın yasak olduğu Tuzla Tersanelerinde, bir işçi pazar günü hayatını kaybetti. Ulaştırma Bakanı Binali Yıldırım, kazayla ilgili sorulan yanıtlarken, ölümün Pazar günü yaşandığının hatırlatılması üzerine, "Pazar günü çalışmasına izin yok diye bir şey yok. Bu kriz ortamında pazar, gece, gündüz demeden çalışmamız lazım. Siz niye çalışıyorsunuz? Pazar bugün? Biz niye çalışıyoruz?" dedi.

Mehmet Ağar'ın Susurluk davası kapsamında yargılanmasına nihayet başlandı.

UYKUSUZ

AKP iktidarının çocukları, ticari kariyerlerini her geçen gün daha da yükseltiyor...

SEÇİM YATIRIMLARI

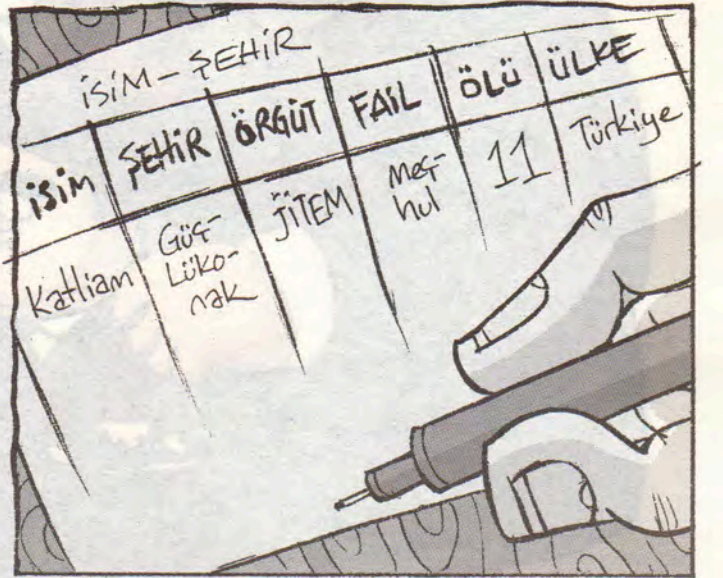
Türkiye'de bedava kömür dağıtımı gündemdeki yerini korurken, şimdi de beyaz eşya dağıtımına başlandı. Tunceli'de Valilik tarafından tespit edilen 3 bin 300 aileye çamaşır makinesi dağıtıldı. Suyu olmayan mezralara da dağıtım yapıldı. Çarşaf, Alevi, Kuran, Nazım Hikmet, bedava cep telefonu, erzak, kömür, çamaşır makinesi, TRT Şeş, Davos, muhtarlar jakuzili odalarda Kıbrıs tatili, hediye çeki, bedava mezar...

Gaziantep'te kuyumcu soyan bir üniversite öğrencisi, "Soygunu, harç borcumu ödemek için yaptım." dedi.

Eski Devlet bakanı Adnan Ekmen, 13 yıl önce yaşanan Güçlükönak katliamıyla ilgili açıklamalarda bulundu. Ekmen, 11 kişinin öldüğü katliamın JİTEM tarafından gerçekleştirilmiş olabileceğini iddia etti.

-ÇEVİRİM DIŞI-

Tayyip Erdoğan, Davos zaferi sonrası, 'Antisemitizm insanlık suçudur' diyerek dengeleri ayarlamaya çalışırken, AKP'nin internet sitesinde 'Hitler'in Yahudi katliamı yapmadığı' öne sürüldü. Yazıda, Yahudiler 'cekiye sürüsü'ne benzetiliyor. Yazı hemen kaldırıldı.

KANUN BİZİZ!..

Melih Gökçek, "Karayalçın kredi alarak metroyu bitirecekmis, nasıl bitireceksin, kim kredi verecek, iktidarda olan biziz" diyerek 'işlerin' nasıl yürüdüğünü açıkça söyledi.

HİÇ BİLEMİYORUM BEN

Tayyip Erdoğan, Kemal Kılıçdaroğlu'nu "CHP İstanbul'a ithal bir aday koymuş. İstanbul'da çamurlu sokak arıyor. Herhalde inşaat şantiyesinde dolaşıyor, ondan sonra da 'Bak çamur burası' diyor. Şimdi yani böyle merceklerle Romen Diyojen gibi dolaşmaz..." sözleriyle eleştirdi. Başbakan, konuşmasında artistik yapıyı derken, Bizans İmparatoru Romen Diyojen'i, filozof Diyojen'i ve Diyojen'in feneriyle Sherlock Holmes'un merceğini birbirine karıştırdı. Bir roman kahramanı, bir imparator ve bir filozof artık tek bir insan. İmza, Recep Tayyip Erdoğan.

EMRATI

CHP yerel seçim öncesi çarşaf ve Kuran açılımıyla konuşulurken, AKP teşkilatlarından da rakı ve şarap eşliğinde görüntüler geliyor.

FIRAT BUDACI

İsrail, Lübnan'dan Gazze'ye yardım götüren gemiyi vurdu.

Türkiye sonunda Kyoto'yu imzaladı.

KAÇ YIL OLDU?

- İbrahim Tatlıses'in "Gülşen tırt çıktı" beyanatını, Gülşen, "İbo'nun söyledikleri pırt çıktı" diye cevaplayalı 3 yıl...
- Yunus Güne, "Hayattan ne bekliyorsun" sorusuna "One night stand kültürüne ağırlık verilmesini istiyorum. Sex and the City

ne kadar izlenirse o kadar rahat ederiz. Onun tekrar yayına girmesini istiyorum." cevabını vereli 5 yıl...

- Dönemin İstanbul Belediye Başkanı Bedrettin Dalan, 3 cm'lik kar yüzünden İstanbul'da ulaşım felce uğrayınca, "I am sorry" diyerek özür dileyeli 24 yıl...
- Vural Önsel isimli bir şahıs,

Süleyman Demirel'i yumruklayarak burnunu kıralı 34 yıl...

- Eliot ve Ruth Handler, kızlarının "melek yüzlü" bebeklerle oynamak yerine, dergilerden kestiği yetişkin kadın resimleriyle oynadığını görünce, Barbie bebekleri üretmeye karar vereli tam 50 yıl olmuş...

Tayyip Erdoğan yerel seçimler öncesinde Kadir Topbaş da Kadir Topbaş diye tutturdu. Bi Kadir Topbaş bu kadar mı sevilir...

GÜNDEMSPOR

(Alt Metin Oktay!..)

• Yıldırım Koalisyonu!.. Yıldırım Demirel ve Aziz Yıldırım, "İspanyol zulmüne" karşı ortak tavır alacak!..

• Şok gelişme!.. Kadir Topbaş, Fenerbahçe camiasından özür diledi ve Tjiku'yu görevden aldı!.. (Ulu Önder Turacı!)

• Galatasaray'da kaptanlık krizi!.. Galatasaray Adası'ndaki partiye giden teknede kaptanlık yapan Arda Turan'ı denize iten Nonda mı?!.. Az sonra!..

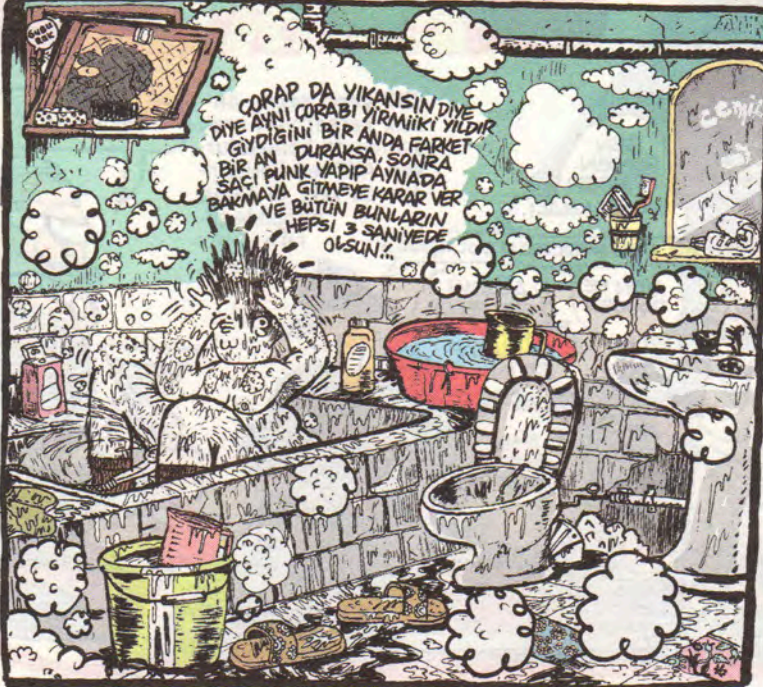
• Mustafa Denizli'den yeni açıklama: "Asıl önemli olan 26. değil, 52. haftadır!.. (Klas adam, ayrı!)

• Samet Aybaba'dan şok cevap: "Gerçekten önemli olan, Balonla 5 Haftadır!.."

• Sivas'ta mühim gelişme!.. Madımak Oteli, "Mehmet Yıldız Müzesi" olacak!..

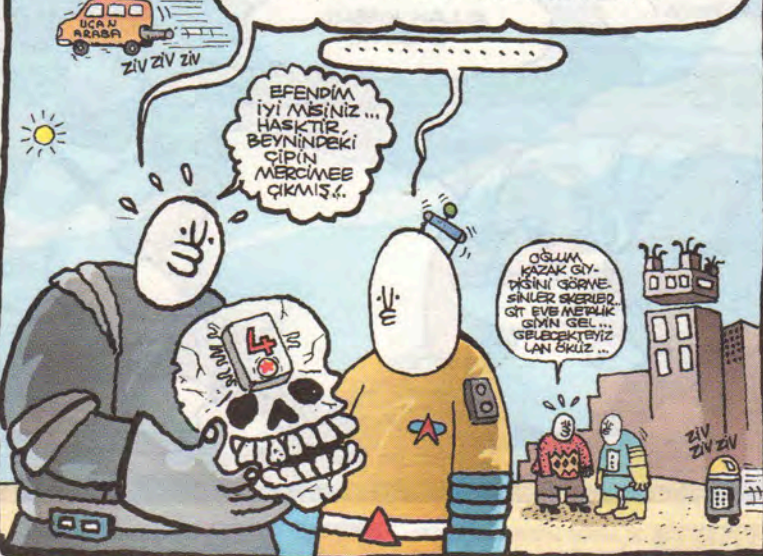
• Ve Ersun Yanal dedi ki: "Şımarırsak, bu sezon şampiyonluk Yattara!.."

DÜNYANIN EN UZUN EFEKTİ

2381

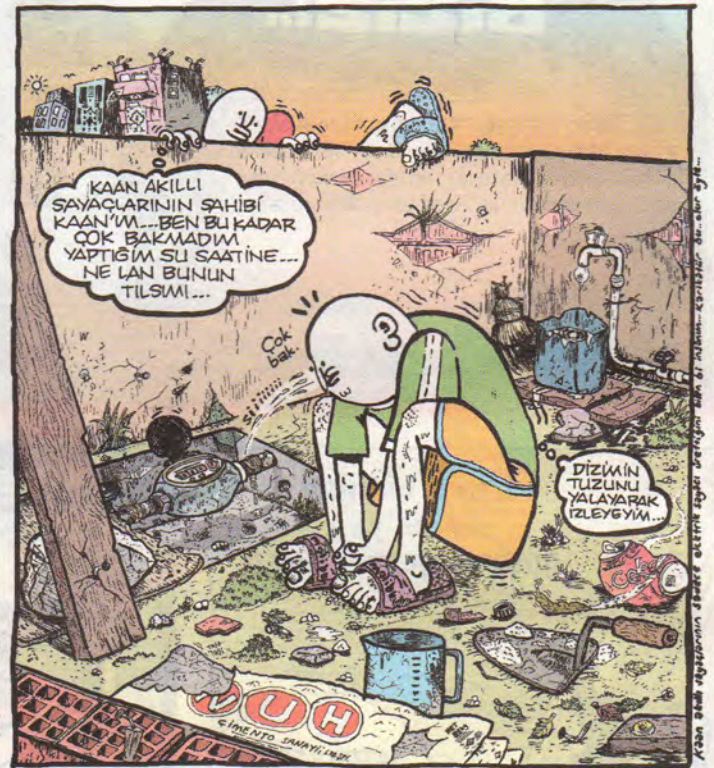
EFENDİM YAPTIĞIMIZ KAZILAR NETİCESİNDE
YÜZLERCE YIL ÖNCESİNDE GERÇEKLEŞEN
BÜYÜK NÜKLEER SAVAŞTAN KALMA Bİ İNSAN
KAFATASI BULDUK... YALNIZ KAFASINDAKİ
GİZEMLİ TAŞA Bİ ANLAM VEREMEDİK...

TAMAM O ZAMAN GÖRÜŞÜRÜZ, BYESS...

İşimdeyim

Zorunlu
açıklama

İngiliz okurlarımız, za-
man zaman neden ingi-
lizce ile bu kadar uğ-
raştığımızı sorup sitem
ediyorlar... Ortakul yıla-
rında yeni İngilizce'ye me-
rak salmıştım... O sıralar-
da sinemalarımızda BETOFİN
diye bir film gelmişti...
Filmin jeneriğinde filmin
ismi olarak "BETOFİN" yazıl-
ıyordu... Elimdeki bileti
bakıttım... Filmin ismi olarak
"AFACAN KÖPEK BETOFİN"
yazılıyordu... O gün bugün-
dür İngilizce ile kauga-
lyım...

akl fikir efisi

Barış UYGUR

suçlamayalım. Çin malı mı bu, çakma mı? Yazık. Ona da inanır var demek ki ki şey olmuş. Şimdi hayır efendim bu adam sahte şeytir diyorsanız bana geçirgin göstermeniz gerekir falan da filan da. Aman ne tırt mevzuymuş. Bizim Deniz Ensari de şeyh der çıkarım için içinde. Ha bir olayını göremedik şimdiye kadar o ayrı. Karikatür çiziyor, animasyon yapıyor. Asıl sahte şeyh Deniz Ensari'dir bence.

■ Şeyh kafası çok acayip kafaymış aslında be yahu. Şehbender var bir de, bizim derginin sokağının adı Şehbender sokaktı eskiden sonra ne olduysa, hangi aklı evvel belediyeçimiz karar vermişse Şeh Bender oldu. Hatta bir ara Şeyh Bender bile oldu. Şehbender dediğimiz olayın halbuki şeyhlikle şıklıkla bir alakası yok. Osmanlı'da. Konsolos gibi, ticari атаşe gibisinden gibi bir şey. Ne diye sözlüğe bile bakmadan sokağın adını değiştiriyorsun ki be adam? Deli misin?

■ Sokak adı değişiklikleri İstanbul'da yaşayan hemen herkesin bildiği üzere son yıllarda sıklıkla başımıza gelen bir şey. Sokakların adı değiştiriliyor, sokakların adının değiştirilmesi yetmiyor, sokak numaraları da değiştiriliyor. Şimdi sanki buraya kadar her şey normal gibi. Neticede, belediye, elinde yetki var, değiştirir. İyi de kardeşim, misal benim eski adresim Kalyoncukulluk sokak No 36 idi, sen ne yaptın? Bak soruyorum, efendi gibi soruyorum sana; yani efendi gibi soruyorum derken pek de efendi bir adam değilim, kafamın taşı her an atabilir demeye getiriyorum, soruyorum: Ne yaptın? Sokağı ikiye böldün, benim bulunduğum kısmın adını değiştirdin, Kamerhatun Sokak yaptın. Tamam ona da eyvallah. Değiştir, babanın malı gibi, babanın muhallecisi gibi oyna sokak

isimleriyle. Sokak numaram ne oldu? O da değişti. Peki sokağın, adı hala Kalyoncukulluk olan kısmının numaraları ne oldu? Onlar da değişti. A bir dakika! Ulan ben yıllardır, Kalyoncukulluk sokak No 36 idim, şimdi beş kilometre ötede, eskiden kim bilir kaç numara olan bir adres Kalyoncukulluk sokak No 36 oldu? E nasıl olacak bu işler muhallecisi? Bana gelen bütün mektuplar şimdi kimbilir neredeki o adama gidiyor? Faturalar, mahkeme celpleri, şahsi mektuplar, işle ilgili misal numuneler, fiyat teklifleri, ihale duyuruları... Ruh hastası mısın kardeşim? Çocuk gibi oynuyorsun sokak isimleriyle, numaralarıyla, aynı adresten iki tane olur mu bir şehirde?

■ Hayır benim anlamadığım sadece bu değil, son beş yılda, benim adresim tam üç kere değişti. Ondan sonra utanan bir insan da değilisin anlamadığımı kadıyla, adamın biri İstanbul Belediye Başkanlığına adaylığını koyuyor, hemen oradan ünlüyorsun "Vay efendim İstanbul'da yol bulamaz" diye. Hayır sen Sim City oynar gibi sokak isimlerini numaralarını değiştirirsen adam ne yapar? Postacı bile yol bulamıyor ulan artık İstanbul'da. Hadi zır cahillerin Şeyh Bender yaptığı Şehbender sokağı buluyor da, sen benim on yıllık adresimi gidip sokağın adıyla, numarasıyla beş kilometre öteye taşırsan adam ne yapacağını şaşıyor tabii.

■ Sonra vay efendim, adres bulamazmış. Yahu Google Earth bulamıyor, Yahoo Maps bulamıyor İstanbul'da adres be! GPS sistemlerinin doğru

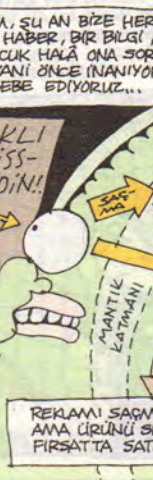
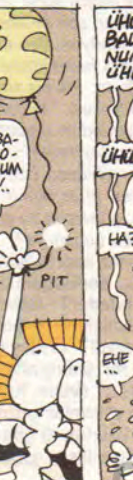
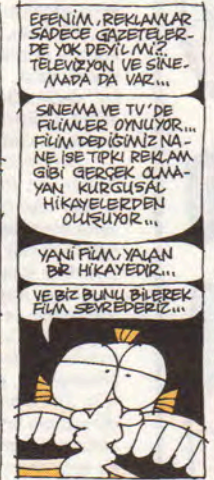
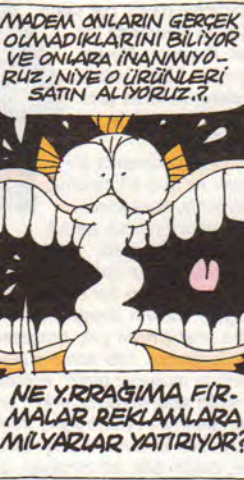
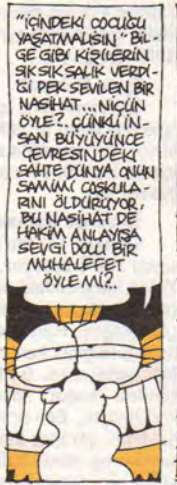
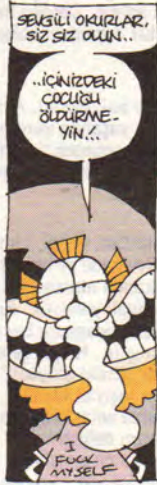
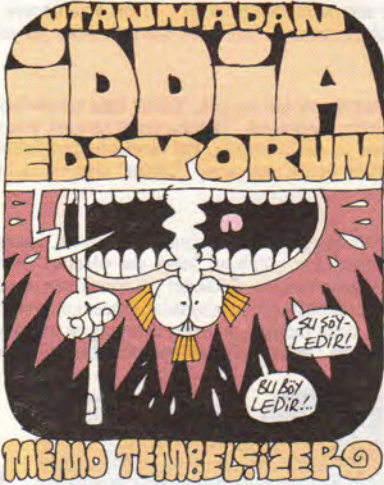
dürüst işe yaramadığı tek şehri el birliğiyle yaratmışsınız, hala laga luga ediyorsunuz. Bak bu işin sadece adres kısmı ha! Daha çok övündüğün çöpe, çukura, çamura girmedim. Yoksa çok iyi bilirim, az biraz yağmur yağmış İstiklal caddesinde iki adımda bir oynayan milyon dolarlık çakma kaldırım taşlarının sıçratmış çamurdan bahsetmeyi. Hala bir tek çöp tenekesi olmamasının işe bakın sözünü bile etmiyorum. Ya da ediyor muyum ne? Ve hayır, belediye seçimlerinde taraf değilim, oy da kullanmayacağım.

■ Kim ne derse nesin, tarih boyu belediyelerimizin takdir ettiğim bir yönü var ki sokak kedilerine yüksek tolerans gösteriyor. Ecnebi ülkelerde sokakta kedi mediyemiyorsunuz ki bence bu hayli can sıkıcı bir şey. Sokak kedisi güzel hayvandır. Şehrin en güzel mobilyasıdır.

■ Bu arada kedi dediğin aslında kaplanın kayını, aslanın dayısı kadar yakın bir diğer hayvanlara. Neticede burada akrabalara aslan kaplan olan bir hayvandan bahsediyoruz ama arkadaş ya hayırsız, ne bir akrabasını arar eder, ya da akrabalardan bunu öyle bir dışlamış ki, çektiği türlü eziyete kedere karşı birleşip "lan siz bizim

yeğenimize" diye şöyle bir ünlüyip ortalığı tırtetiyor.

■ 15 - 18 yaşları arasında, şimdi düşününce pek de olmamam gereken yerlerde olduğumu fark ediyorum. Mizah dergisinden siyasi dergiye, reklam ajansından medya holdingine türlü yerde "işte en küçüğümüz, işte en gencimiz" şeklinde takdim edildim. Tabii o zamanlar hep top 18 yaşında olduğum için ne söylesem, ne desem insanlar "Hele hele, 18 yaşındaki çocuğun söylediklerine bak" tepkisi veriyordu, "hela olsun" diyor. Tabii aradan yıllar geçti, ben uyandırdığım intibain aksine fazla parlak bir adam olmadığım için kendimi çok ilerletemedim açıkçası. Hala aynı şeyleri söylüyorum ama bu sefer insanlar "Yuh ulan eşek kadar adam olmuş ne biçim konuşuyor", "Yahu yaşımdan başından utan, hadi genç olsan neyse" diye tepki veriyor. Değişen nedir? Nüfus kağıdındaki yaş.

Cihan Ceylan

"kendimi durdurtacak değilim"

Fırat Budacı

BAKMAK

Nesneye Bakmak
Onlarca şirket çalışanı gördüm bu sabah. Her zamanki gibi canlı, dinamik, aktif... işte Türkçe'de ne kadar davetkar kelime varsa bünyelerinde toplamışlardı. Uzun zamandır bakıyorum onlara. Bu günlerde yeni bir aksesuar eklendi görüntülerine. Sabah saatlerinde şirketlerine giderken ellerinde bir bardak taşımaya başladılar. Her gün kaldırımda yürüyen bir iki tane karton bardak görüyorum. Bir poşetin içinde taşıyorlar bu bardakları, evde oturduğu yerden su isteyen babamıza götürürken tuttuğumuz gibi taşıyorlar. Kahvenin, plaza dünyasında 'kahvem' adını alarak bir arzu nesnesi haline dönüştüğünü biliyorduk. Ama eskiden her şey şirketin içinde olup bitiyordu. Şimdiyse şirketlere dışarıdan bardak bardak kahve taşıyor. Bir sabah, İstanbul'un en kalabalık meydanı Mecidiyeköy'de, elinde cam bir bardakta su taşıyan insanlar görseniz, ya bu insanların tümden delirdiğini ya da kendinizin delirerek fantastik halüsinasyonlar gördüğünüzü düşünmez misin? Bardağın karton olması ve içinde kahve olması, bu garip görüntüyü ne kadar normalleştirebilir? İşte bir tane daha geliyor. Elindeki bardağa bakıyorum. Taşıyanına bakmaya vaktim kalmıyor. Bardak hızla geçiyor yanımdan. Metroya giriyorum.

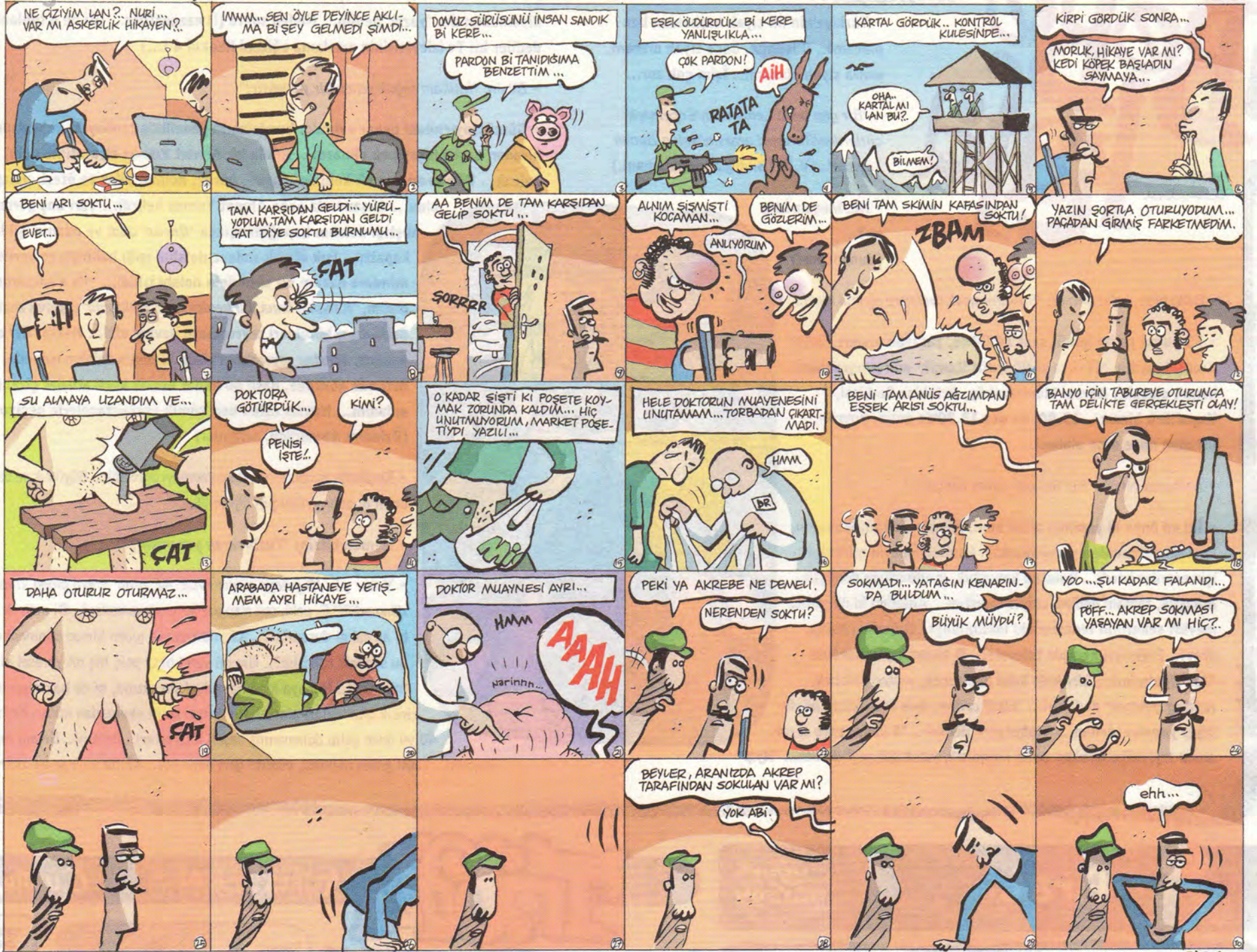
Bayana Bakmak
Bir çatala bakıyorum. Metrodayım. Çatal dediğimiz bir bayanın göğsünün ortasındaki dikey çizgidir. Biraz daha aşağıda, giysinin altında memelerin olduğunu ima ettiği için bir anlam kazanmıştır. Çatala baktığımda gören var mı kaygısıyla hemen etrafıma baktığım için, çok da uzun bakamıyorum. Gördüğüm, benimle beraber 2 kişinin daha çatala baktığı. Yüzyıllardır oynanan bir oyun bu: Bir bayan, beğendiği bir vücut parçasını, başkalarının da beğenmesini istediği zaman, o parçanın bir kısmını açıkta bırakıyor. Biz erkekler de açıkta kalan parçaya bakarak bayanla hemfikir oluyoruz. Şimdi biz metroda 3 erkek ve 1 bayan, çatalın güzel olduğu konusunda mutabıkız. Şişli durağında iniyorum. Çatal, Taksim'e doğru devam ediyor. Çatalın her semtte bakanları olacak. Üzeri örtülünceye kadar sahibinden ayrı bir organizma olarak yaşamını sürdürecektir. Metro hareket ediyor. Güle güle çatal...

İşine Bakmak
İşyerimdeyim. İşime bakıyorum. Anlatmak pek bir şey yok. Yalnız öğle saatlerinde işyerime gelen bir adam, yaşanan küresel krizi kastederek, "Korkarım ki gelecek yıllar bizler için çok daha zorlu geçecek." deyince, bu çeviri kokulu, asil cümlemin çaresizliği içinde, kısa bir süre adamın yüzüne bakıyorum. Sonra toparlanıp "Doğru" diyerek, önüme bakıyorum.

Geçmişe Bakmak
İş çıkışı Taksim'e gittim. Çatal, kim bilir hangi semttedir şimdi? Tahminim, bakan sayısı 100'ü aşmıştır. Nevzade'de bir bira içmek için oturdum. Sonra onu gördüm. Erdal. Yolun karşısındaki mekânda oturuyordu. Heyecanlandım. Ortaokul yıllarıdan ben ve pek çok arkadaşım ondan dayak yemiştik. Bazı arkadaşlarım bu dayaklar esnasında evrilip çevrilmiştir. Hatta beden hocamızın bacağı, onun meşhur çakısıyla delinmiş ve bacadan baya bildiğiniz kan akmıştı. Küçük şehrimizde "belalı" diye adlandırılan bir grubun en ünlü figürüydü o. O yıllar "Erdal geliyo!" cümlesi "kaçın" anlamı taşıyan bir tür kodlamaydı. Ben defalarca onun karşından geldiğini görünce kaldırım değiştirmiş, saklanmış, minik kalbimin çırpınışlarını bütün vücudumda hissetmişimdir. Aradan yıllar geçmişti, İstanbul'daydı, çok sakın gözüküyordum. Kalkıp yakınında bir masaya oturdum. Burnuma bir ter kokusu geldi. İçimden "Bela kokusu bu" dedim. Sandalyemi biraz geri aldım. Çaktırmadan, yan gözle Erdal'a bakmaya başladım.

Şehrimizin nikâh salonunda bir konser var. Konser ne tam bilmiyoruz. Konser diye bildiğimiz, okul korusu, zorla bir salona tıkıştırılmamız, müzik öğretmeninin heyecanı, "Sandık sandıklar içinde fermaamız var" diye bir şarkı söyleyen bazı arkadaşların ağız hareketleri ve sıkıntı. Başlayacak konser bir rock grubuna ait. Kimsenin rock dinlemediği falan yok. Yalnız ben ve Uğur "Hard'n Heavy Slows" kasetlerinden duruma aşınayız biraz. Konser başlıyor. Müziğin niteliğinden çok, sahnedekilerin bambaşka bir dünyayı ima eden hareketleriyle ilgileniyoruz. Tabi konsere gelen kızlara, "Bu küçük şehirde rocktan anlayan erkekler var, görüyor musunuz bizi?" dercesine konsere hazır bulunmak bir kıvanç bizim için. Zaten bir nikâh salonundayız, erken yeşeren hevesler için nefis bir ironi bu. Rock, dünyasının ortam tanımaz rahatlığıyla, küçük şehrin baskısı arasında sıkıştığımızdan olacak konseri izlerken kafamızı hafifçe sallıyoruz. Yanlış anlamayın bir 'headbang' değil bu kafa hareketi, bugün bile adı olmayan, anlamsız küçük kafa kıpırdanışları. Bir ara yanımda oturan Muhittin'in kafası birden öne doğru hızla savruluyor. "Aha" diyorum. "Çoştı!" Sonra hareketin devamı gelmiyor. O an çok anlam veremiyordum. Dönüp bakıyorum, eliyle ensesini tutuyor. Arkasına dönüyor. Ben de dönüyorum. Erdal'la göz göze geliyoruz. O an anlıyorum Muhittin'in kafa hareketinin bir 'headbang' açılışı değil, Erdal'ın ensesine attığı tokat yüzünden olduğunu. Pis sırıtır. "Bi sorun mu var bilader?" diyor. Bunun bir soru olmadığını biliyoruz. "Yooo!" deyip önümüze dönüyoruz. Konser boyunca enselerimize sırayla atılan şaplaqları olgunlukla karşılıyoruz. Sahnede asi gençlik, gitarını öttürüp zincirleri kırıkça, seyircilerin arasında 3 kişi enselerine ne zaman şaplak ineceğinin tedirginliğiyle zulüm görüyor. Özgürlük şarkıları söyleyen rock dünyasının bu baskıdan haberi olmuyor. Konser, gitar telinin kopmasıyla yarıda kesiliyor. Çıkışta Erdal'a gözükmeden aceleyle çıkarken, gitaristin bu gün bile kulaklarında çınlayan metalik sesini duyuyorum: "Tel koptu olayı bitti hocam ya!"

Bütün bunları düşünürken bakma işini biraz abarttığımı, Erdal da bana bakmaya başlayınca anladım. O an içim korkuyla doldu. Korktuğum başıma geldi ve o çok eski cümleyi yeniden duydum: "Bi sorun mu var bilader?" Belanın açılış cümlesiydi bu (ülkemi de bir çok "bilader" bu ve benzeri cümlelerin ardından dayak yemiştir). Ensem ürperdi. "Yooo!" dedim. Bir tokat gelebilir miydi? (Yıllar geçmişti, 32 yaşındaydım, meslek sahibiydim ve hala "bir tokat gelebilir mi" tedirginliği içindeydim). "Ne bakıyosun o zaman?" dedi. "Yoo, bakmıyorum, dalmışım..." dedim. Kalkıncaya kadar sadece önüme baktım. Gün boyu bütün baktıklarına ukalaca yorumlar getiren ben, o an en çok bakmayı istediğim şeye bakamıyordum. Hesabı ödeyip kalktım. O gün başka hiçbir şeye bakmadan doğruca eve gittim. Öğrendim ki, ne olursa olsun insan geçmişine çok bakmamalı. Varsa çatala bakmalı.

Akşamcefası

BEBE BİKAFA

VEDAT
ÖZDEMİRÖĞLU

• Türkiye'nin ilk siyah başbakanı ben olacam!.. Düşün, önce siyah olacam, sonra siyah olacam!.. İşim çok zor...

• "Bir gün belki Leman'dan/Geçmişteki ciltlerden/Bir espri ararsın/Bak o zaman köşeme!.." V.Ö. (Bildiğin megalomani.)

• Ne, Megola İdea mı?..
(Yunanspor!)

• Belki biter, belki bitmez: "Rusların sıcak denizlere açılma fikri!.."

• 15 Şubat pazar günü, saat 14.00'de, yaşayan efsane, üstat Erol Günaydın, "Türkçe sözlü Hafif Komik" adlı programına konuk olacak.. Adres: Mecidiyeköy, Ortaklar Caddesi, Kanaltürk binası... 13.00, en geç 13.30'da gelin, buyrun, ustadan önce orda olalım!..

• Azalarak bitsin: "Kız halaya, oğlan dayıya!.."

• İki yıl önce bi yapımcı aradı beni, düzgün düzgün konuştu, komedi yetenekleri yarışmasında, komedyenlerin metinleri için espriler istedi... Buluşup konuştuk, iş editörlüğe dönüştü... Anlaştık, tamam dedim, ekiple tanıştım... Anladım ki ilk şahıs, mevlüt şekerinin tepesindeki lokummuş!.. Diğerleri kolpa, drav!.. Diğerleri komple televole!.. O kadar ki, toplantıda "Jüri üyelerinden biri kalp krizi geçirecek, sedye gelecek, reyting gelecek" dedi biri... "Hadi canım, öyle bi oyuncu, böyle bişey yapmaz" dedim... "Kabul etti" dediler.. "O kadar yaşlı teyze, amca seyrediyö bunları, onlar inanacak, yazık diil mi?" dedim... "Ayıp"

diyemedim de, "yazık" dedim... Neden sonra (!) vazgeçtiler... (Bi de o toplantıda dediler ki: Tv izleyicisinin ortalama eğitimi ilkökul 4 !...)

• Bitsin: "İntikam soğuk yenen bir yemektir!"

• Gümüşsuyu'ndaki bekar evimde, buzdolabım genellikle tenhaydı, kahvaltılık ve biradan başka bişey pek olmazdı... Arada bir Ahmet Yılmaz ziyaretime gelir, bende kalırdı... Bi gün annem eli kolu dolu geldi; börek, dolma, pilav ve ötesi, dolap ihya oldu... Akşamında gene Ahmet Yılmaz belirdi... Yarı boş görmeye alıştığı dolabın kapağını açınca "Ooooo" dedi ve odanın ışıklarını kapattı... Işık olarak sadece dolabın ışığı kalmıştı ve yerdeki mindere uzanıp bir süre dolu dolabı izledi... "Ya n'apıyosun?" dedim, "Karışma bana, bu benim seyir zevkimdir" diyerek zeytinyağlı dolmaları, börekleri seyretmeye devam etti... Hatta "Gel otur yanıma, beraber seyredelim" dedi!... Onu o dolabın ışığında, halının üstünde görünce, nasıl bu kadar komik karikatürler çizebildiğini anladım... Hayatı zaten hep komik enstantanelerle geçiyordu... (Özledim Ahmedigo, selamlar)

• Küçüktük ve dolap'tan adam yapmayı öğrendik... Büyüdük ve bazılarını dolar'ın adam yaptığını öğrendik...

• Hemen bitsin: "Tuzluyarak yer misin?!"

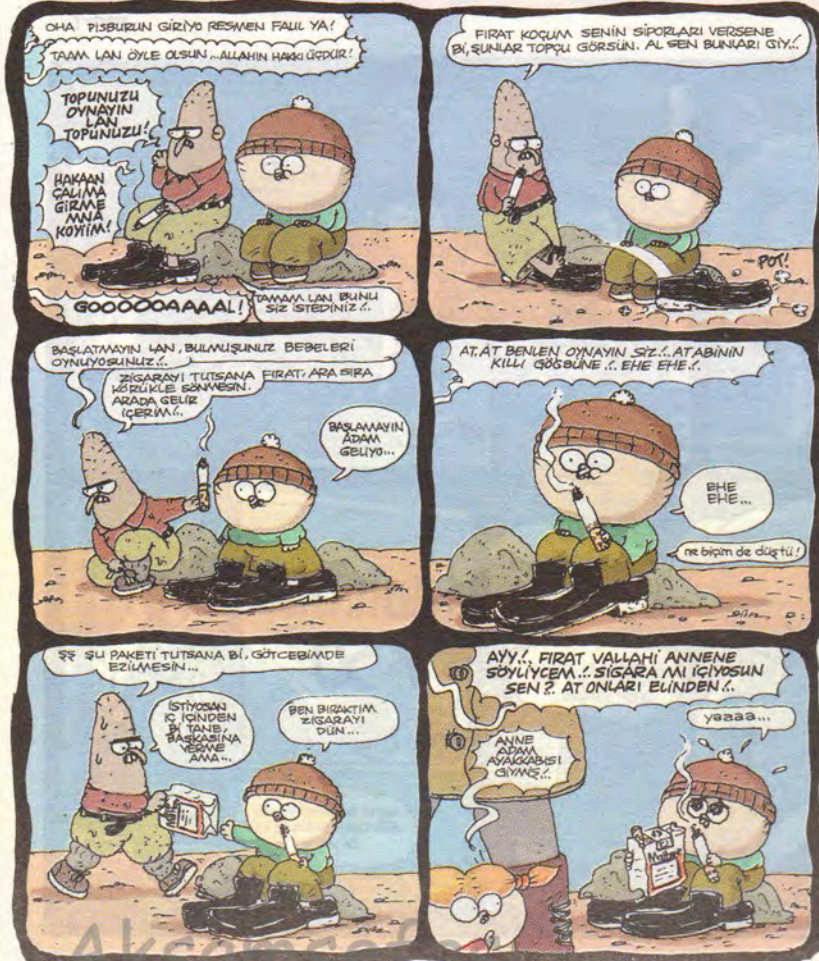
• Yıllar yılı: "O şatoya gitme evlat, 42 yıldır oraya giden kimse geri dönmedi?!" E, peki, sen n'apıyosun burda arkadaş?.. Bi metruk kulübe, bi ak sakal durumlar?.. 42 yıldır oraya giden kimse dönmedi de, ne bu sendeki rahatlık?.. Hiç mi yerel bi tv yok, hiç mi yöresel bi Uğur Dünder?!!.. İbinoza inadına gidijeksin şatoya, bi de bakmışın havuz, cincik gibi kızlar, atmosferin birinci sınıfı okumadan ikiden başlayamı!..

40 yıl önce gelip dönememiş neşeli ihtiyarlar!.. Ortam!.. Ortam mına koyiim!.. Tabii giden dönmez, elbette geri dönmez!.. Akılla davran ey metruk!..

fırat...

uğur
gürsoy

Tribal

Çiğdem

C.üstün.

Akşamsefası

Bağırıyorsunuz "Lan keriz, sen de gel!", o da bağırıyo rüzgârda dağılısı: "Evlad, geri dön!..." Hâlâ!.. Ne döneceğim daha da ben!..

- Pilav nohut silistre!..
- Uçakta libido: Hostesteron...
- Bitmeyecek: "Biz doğuya giden bir geminin içinde batıya koşan insanlarız." (Sakallı Celal)
- Yıllar önce, Adanalı bi tanıdığım bana "Oğlum, Adanalılar çok acaip, Adana'dayken bile Adana'yı özlüyolar" demişti... Kafamda bu cümleyle Adana kitap fuarında imza atarken, bir güzel okuyucum "Abi, bi gün de Adana'ya gelin" demez mi?!.. Der... Dedi... "Biz" dedim, "Şu an Adana'dayız..." korktum ben... "Tam ne istiyosun?" dedim... Bi baktı güzellik... "Mersin'de diiliz" diye açıkladım... "Yok abi, gösterinizle gelseniz dedim" dedi... Ben o vakit rahatladım... "İnşallah" dedim, "Kismet!.." Gene diyorum: Kismet!.. Tüm illere gitmek istiyom cicom cicom, illere vay!.. Haa, benim içni son il hep 67 - Zonguldak olacak, o ayrı... Çekoslavakya da candı, Yugoslavya da !.. (Bi maçta çocuğun biri Zonguldak'a 'Zombuldak' diyodu, o da apayrı...)

birinci eski

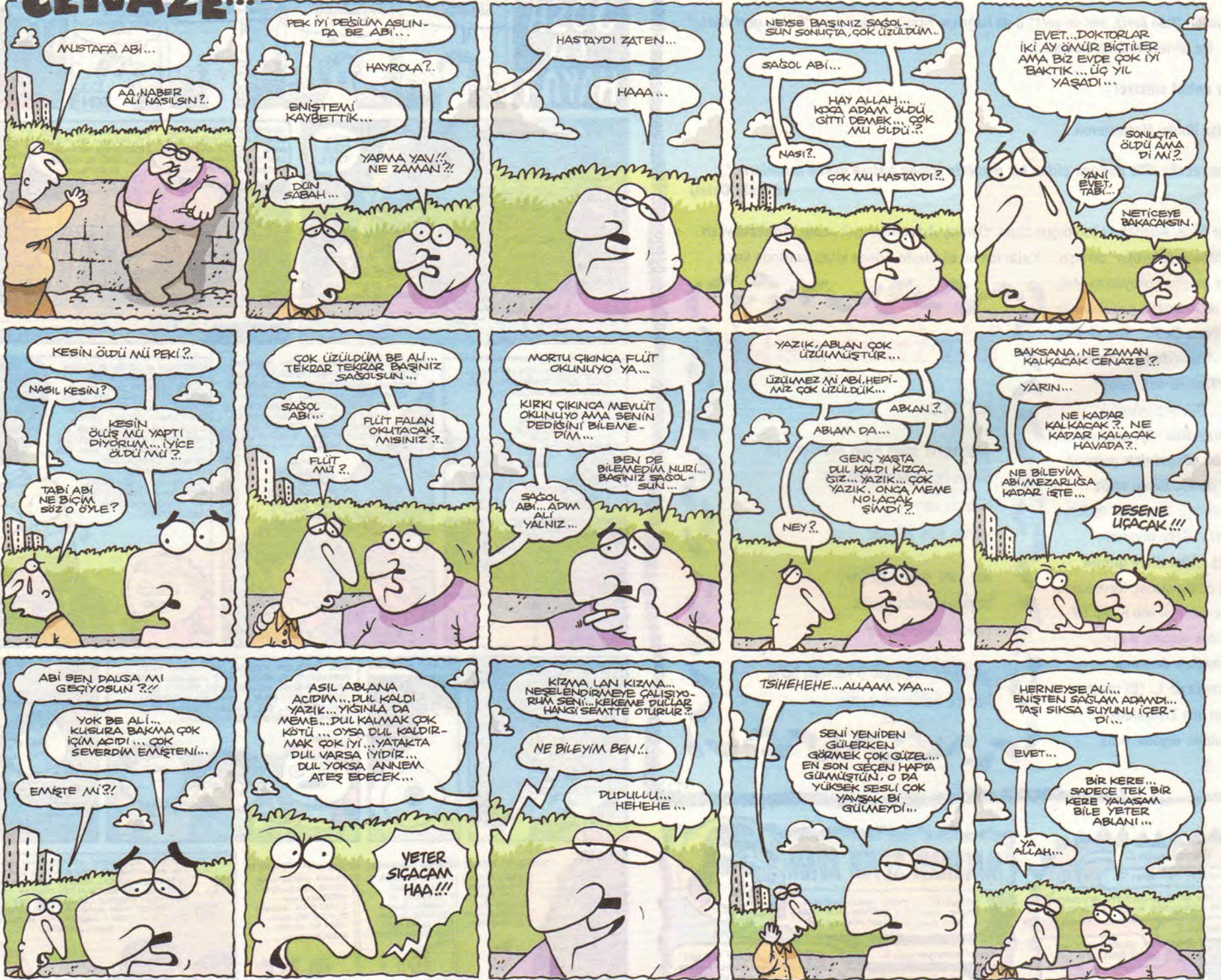
kartopu

yaşadığına sakın sakın seviniyor idi alman huzurevi'nin bahçesi dışarda kar içerde türk kahvesi kar beni çağırırdı gittim beşiktaş sahilindeydim olasılık dahilindeydim

yanlışlıkla değseydi o kartopu bana ben de katıldırım oyuna

CENAZE... YİĞİT ÖZGÜR

Sanduk içi

ERSİN KARABULUT

"Asansörden indim binadan çıktım, herhalde istiklal'de bişeyler vardı, artık neyse bilmiyorum ama çok kalabalıktı. İnsanların arasından geçicem derken birine hafifçe çarptım, ama bak bu kadar çarptım, yemin ederim daha fazla değil yani.. Neyse **'pardon'** dedim yürümeye devam ettim. Arkamdan bi ses **'oha'** dedi tamam mı, döndüm baktım, çarptığını adam.. Böyle bembeyaz tenli, açık sarı saçlı, çok iri, ama kaslı gibi değil, çok uzun ve çok şişman biri.. Bu sefer biraz daha sesli **"PARDON!"** dedim. Pis herif, o ilk pardonu söylemesem umrunda bile olmayacak, özür diledim ya, kendini haklı gördü oha moha diyo hemen. Neyse, döndüm arkama yürüyorum, yine aynı ses, bu sefer **"özü gibi yürüyolar sonra da pardon..oh ne güzel.."** diye söylendi adam. Sesi de gür oturlu filan değil, böyle incecik, iğrenç, miyminti bi ses. Döndüm **"Özür diledik ya kardeşim ne hala uzatıyosun allah allah"** deyip devam ettim. Susucak sandım ama susmadı, böyle daha düşük bi tonda **"Bi de dilemeseydin bari"** diye bi mırıltı geldi arkadan yine. Tam dayaklıktı yani orospu çocuğu yaa bi görsen. Döndüm, bu sefer sesimi bayaa bi yükselttim **"Birader"** dedim **"sen hasta filan mısın? Altı üstü koluna azıcık çarptık ne diye abartıyosun canın mı acıdı da mıy konuşuyosun? Zaten asabım bozuk bi de senin kari sesinle uğraşmıyım, bişey diyecksen yüzüne söyle arkamı dönüp giderken konuşma, diyo musun bişey?"** diye sert çıktım biraz. Böyle şeyleri hayatta söyleyemem normalde biliyosun ama orda var ya gerçekten çok sinirlendim, tarif edemem, durduk yerde kalbimi hızlandırdı minna kodumun evladı. Yüzüne baktım baktım, beyaz suratını buruşturmuş susuyo herif, bişey söylemiyo, manyak mıdır nedir dedim arkamı döndüm gittim ben de. Ulan tam bikaç adım attım, yine aynı iğrenç sesiyle ama daha da kısık bi tonda **"Asabi bozukmuş.. bi tek senin asabın bozuk zaten. Ne biçim acıdı kolum.."** diye yanındaki arkadaşına söylendiğini duydum. Zaten tektikleyim kulak kabartmışım, anasını sktimin evladı tek kelime ederse dönüp kırıcam ağzını yüzünü o derece tepem atmış, duyunca dayanamadım döndüm üstüne yürüdüm, ittim mittim herifi, bi yandan da bağıriyorum tabi, ben bağırdıkça bu aynı sesle vik vik diye bişeyler demeye devam ediy.. Sonunda artık o kadar kötü oldum ki dayanamadım kafasına gözüne yumrukları indirmeye başladım, ki beni hiç öyle bişey yaparken gördünüz mü görmediniz.. hayal et yani nasıl kızmışım. Bayaa bütün gücümle başıra çağıra çok kötü dövmeye başladım herifi. İstiyorum ki sussun, o ince sesi duymıyım artık. Ama susmuyo. giderek daha da gıcıklaştı sesini susturmak için ne yapacağımı şaşırdım, sıkmaktan adamın yanaklarını dudaklarını etlerini filan yırtıcam artık saçını maçını koparttım ama yetmiyo, aşaaada girişte binanın kapıcısının oturduğu bi sandalye oluyo ya hep, onu aldım, **"GEBER LAN ANASINI AVRADINI IRZINI SKTİMİN EVLADI ÖL MİNA KODUMUN ÇOCUĞU!"** diye bayaa çığlık ata ata sandalyenin bacaklarıyla kafasına vurmaya başladım. Yere yığıldı, konuşması artık anlaşılmiyo ama hala mırıldanmaya çalışıyordu, böyle sandalyenin metal bacaklarını kafasına denk getirerek kafatasını kırdım. Yaptığım şeye inanamıyordum ama duramıyordum da, hiçkırta hiçkırta ağlayarak başındaki bütün kemikleri, sonra boynunu, bacaklarını kollarını filan her yerini kırdım. Öldü artık ama ben duramıyordum, beyaz suratı artık kıpkırmızı oldu, sanki hala konuşuyo gibi geliyordu. Sandalye parçalanıncaya kadar vurdum, elimdeki parçaları da üzerine attım, şişko vücuduna bikaç tekme atıp iğrenç yüzüne tükürdüm. Öldürdüm adamı...."

"Sonra ne oldu?"

"Uyandım. Ama nasıl ağlıyorum..Hiçkırta hiçkırta ağlayarak uyandığımı görünce, Umut vardı işte odada, kalktı 'oha noluyo oğlum iyi misin kabus mu gördün lan?' diye geldi yanıma. Ağlamamı durduramadım biliyo musun, şoka girdim heralde, devam ettim bikaç dakika daha. Çok berbat bişeydi ya adamı gebertiğimi çok net hissettim, o duyguyu yaşadım bayaa."

Eski çalıştığı derginin deniz gören o dar uzun odasında konuşuyolardı bunları. Rüyasını anlatırken yine gözleri yaşarmıştı. Çok sevdiği, acayip de saygı duyduğu bi abisinin karşısında ağlayıp dalga geçilmekten korktuğundan gözündeki birikmiş ama henüz akmamış yaşları eliyle sildi. Açık balkon kapısından bulutların şekline, ordan da balkonun tabanındaki çatlağa baktı. Abi elindeki bi keçeli kalemle önündeki kağıda bi gergedan eskizi karalıyordu. Keçeli kalemin kapağı kaybolmuştu herhalde ki, kapak olarak bi mavi tükenmez kapağı vardı kağıdın yanında. Bikaç dakika sustuktan sonra boyası kaçmasın diye kapağı keçeliye taktı, başını kaldırıp **"Sen var ya bence kendini dövmüşsün"** dedi, **"Adamı nasıl tarif ettiğine baksana, bembeyaz tenli sarı saçlı, çok iri filan. Fiziksel olarak senin tam tersin. Gerçekten bak, sen kişiliğinin sevmediğin tarafını öldürmek istiyosun"**.

Akşam bunları söylemek için kız arkadaşını aradı. Uzun süre kaldırdığı halde telefon açılmıyınca göğsündeki üşümeyi yine hissetti. Kız arkadaşının başka bi erkeğin yanında olduğunu, onun esprilerine güldüğü sırada çalan telefonla keyfinin kaçtığını, rehberinde eskiden **"canım"** olarak kayıtlı olan ismini **"ersin"** olarak değiştirdiğini, ekrandaki **"ersin arıyor"** yazısına uzun uzun baktığını, yanındaki çocuğun **"ne oldu ya kim arıyo açmıycan mı?"** sorusuna **"aman hiç açamıycam şimdi"** diyerek telefonu masaya koyduğunu filan hayal etti hep. Bunları kafasında o kadar iyi canlandırdı ve öyle çok sinirlendi ki artık başka bir senaryoya inanması mümkün değildi. Tam kapatmak üzere cihazı kulağından uzaklaştırdığında **"efendim?"** diyen minik bi ses duydu. Tekrar kulağına götürdüğü telefona **"Nerdesin sen?"** sorusuna yöneltti. Karşı taraf derin bi nefes alıp verdi, **"nerde olabilirim?"** **"İnsan gibi soru sorduk, nerde olabilirim ne demek ya niye açmadın iki saat?"** dedi bu. Kız sevgiden tamamen arınmış bi sesle **"Ersin hasta mısın? Okuldan geldim uyumuşum işte, telefon da sessizdeydi ışığını gördüm de açtım hatta"** dedi. Erkekse hem az önce gözünde bütün detaylarıyla canlandırdığı sahneden kopmadığı, hem de sinirle giriş yaptıktan sonra geri adım atmaya kendine yediremediği için **"İyi tamam uyu yine o zaman"** deyip kapattı. Telefonu duvara atmak, kırmak istedi ama malı kıymetli olduğu için kıyamadı, yatağa attı. Bütün iç organları yer değiştiriyordu. Kalbi yine çok hızlanmıştı. Ağzını kenetlemiş, burnundan sesli bi şekilde nefes alıp veriyordu. Pencereden baktı biraz. Yatağın kenarındaki telefonu alıp basparmağıyla ekranındaki yağı sildi, **"ya afedersin biliyorum yine yüzüne kapatmış gibi oldum ama nolur kızma, bugün çok stresliydim ondan öyle oldu, kızgınsındır diye aramadım msj atıyorum o yüzden.konusmak istersen(sonra da olur) bi kez caldir**

ben seni ararım" şeklinde bir mesaj yazıp rehberden c'ye gelip canım'a yolladı. Telefon o akşam hiç çalmadı.

"Doğru diyo olabilirsin abi, bu ara benim kafa biraz gidik" dedi. Karşısındaki abi, az önce çizdiği gergedana, bitmiş bi mavi tükenmezle bastıra bastıra zorla gölge atmaya çalışıyordu. Sevgili abisinin **"niye yaa hayırdır?"** diye muhabbeti harlandırmasını ve sonrasında uzun uzun dertlerini anlatmak istiyordu ama abi hiçbişey sormadı, bunun yerine **"oluyo bazen napıcaksın"** dedi. Az önceki rüya analizinden sonra bu geri çekiliş biraz sinir bozucuydu. **"Tamam rüyamı anlattın da senin dertini dinlemeyelim burda"** manası da içeriyordu çünkü. Yine de arsız gibi anlatmaya başladı, **"manitasal problemlerim var da biraz"**. Abi gergedana devam ediyordu. **"Problem dediğim.. nası söylesem..biri seni çok sevince, yani ama böyle bunalıtcak derecede sevince, bu sevginin bigün azalabileceğini bitebileceğini filan düşünmiyo hiç insan. Benim kız beni acayip seviyodu. Ben de ilişkinin patronu oldum, hatta böyle buna kızdıkça, hatta kızmasam bile kızmış gibi yapıp, sırf eğlence olsun diye **'ayrılıcam ben senden, bu böyle olmaz'** filan diyodum. Zavallı da kaşlarını titrete titrete **'ne zaman? Bugün mü?'** diye soruyodu. **'bilmem, ama böyle devam edemem, ayrılıcam ben'** diyodum. Bunu çok normal bişeymiş gibi yapıyodum yani anladın mı? Sonra bi okula girdi işte, sosyal çevresi de inceden değişmeye başladı, zengin zengin tipler var bunun da okulunda tamam mı, benimki de eğlenceye neşeye filan hasta, beni kasvetli bulmaya başladı. Yani tabi bunu böyle söylemiyo da ben anladım. Çünkü okulundaki ya da işte çevresindeki tipler partiye gidelim, heyoo içmeye gidelim, yok nevizadeye gidelim orda bisürü fotoğraf çektirelim filan, öyle insanlar. Ben tabi artık o 'ilişkiye hükmeden' olma özelliğimi kaybetmeye başladım çünkü artık ayrılıcam filan dediğimde valvarır gibi bakmak yerine **'Aman ya çok güzel konuşuyosun valla tebrik ediyorum'** deyip sigara yakıyodu. Benim hayatımı da beğenmiyo, eğlenceli eğlenceli yerlere gideceğime, böyle komik fotoğraflar çektireceğime gelip dergide sabahlamam filan artık**

çok sıkıcı geliyo ona biliyorum ben. Gittikçe kaybettiğimi anlayınca panikledim, çünkü çok seviyorum yani, benden sıkılacağı filan aklımın ucundan geçmiyodu. En son yine geçen gün bi akşam dışarı çıkmak istediğini benim de gelmemi söyledi, ben dedim gelelem çalışıyorum..Arkadaşlarımla çıkıcam o zaman dedi, iyi dedim ne diyim. İnsan kaybederken **'bari sıkımyım serbest bırakıyım da ordan sevsin beni'** diye düşünüyö. Neyse akşam tabi içim ağırdı sıkıntidan. Bir iki aradım, baktım sarhoş oluyo, çok içme dedim. Artık saat gece 2 miydi neydi, parası kalmamış, arkadaşları gitmiş, orda saçmasapan insanlarla tanışmış, gitmiş telefonunu bi benzinciye rehin mi ne vermiş, böyle j'li x'li bol yanlışlı bi sarhoş mesajıyla gel beni al burdan dedi. Atladım gittim taa evden taksim'e. Ama sarhoş olduğu için ayrı sinirliyim, beni işimden alıkoyduğu için ayrı sinirliyim, beni eskisi kadar sevmediği için de apayrı sinirliyim. Gittim tarif ettiği klap mi ne öyle biyer, içeri giremedim, badigarda dedim, içerde kız arkadaşım var onu alıp çıkıcam. Girdim neyse, bi bakıcam benimki kenarda oturuyo, artık kendinden geçmiş gözleri kapanıyo, yanında da bi herif var, sarhoş kıızı bulmuş tabi, kolunu omzuna atmış böyle sarılmış gibi. Var ya öldürüyodum adamı. İşte orda katil nasıl olunur anladım. Ne kadar sinirlendiğimi görünce herif de zaten **"yok abi ben yardımcı oluyodum"** filan dedi, diskodaki yavaşlarla danseden hülya avşar'ı ordan çıkarmaya gelen ibrahim tatlıses gibi oldum resmen, çektim kolundan çıkıktı filan, ama tabi dışarda da sağlam bi kavga, bağırıp duruyorum, haklıyım da nasıl olsa, bütün hincımı çıkarıcam...Elimde berem vardı, bağırıp çağırmanın doruk noktasında bereyle kafasına vurdum. Yani canını yakmadım, bez parçası sonuçta, ama orda bi durduk böyle, işte galiba orda, ben ilişkiyi bitirdim. Hani az önce dedin ya sen kişiliğinin sevmediğin yanını dövmüşsün, aslında kendini cezalandırıyosun diye... galiba harbiden öyle". Gergedan artık gölge atmaktan kapkara bişeye dönüşmüştü. **"Ama akşam arıycam ve bütün bu duyularını filan tek tek anlatacam, bu rüyayı da anlatacam. Bere için de özür diliycem"** dedi.

Aradan geçen yıllar boyunca, tıpkı aynı o günlerdeki gibi, utanacağı bi sürü bok yedi durdu. Yediği bokların konu yelpazesi, okuldan manitasal mevzulara, işten ailesel ilişkilere kadar, oldukça genişti ve bunlar için özür dileme ya da pişmanlığını dile getirme olgunluğunu çoğu zaman gösteremedi. Okurları kendisi hakkında **"aa o çok iyi bi insandır aa çok duygusaldır çok sevimli yaa yerim yerim"** gibi yorumlar yaptılar. Korkuncu bi rahatsızlık duyuyodu bundan, çünkü zerre kadar doğruluk payı olmadığı gibi, çok ağır, saçmasapan bi yükümlülük bindiriyodu üzerine. Muhabbet esnasında geçerse ya da üniversite söyleşilerine filan gittiğinde bu konuyu şöyle anlatıyordu: **"Ya düşünsene sen kendi halinde bişeyler yapıyosun, hiçbi zaman 'aman efendim ben çok iyi bi insanım, çok sevimliyim ihi ihi' filan dememişsin, asla böyle bi iddian olmamış, tam tersine neler neler anlatmışsın, ama sana birileri gelip sürekli 'çok tatlısın ya ne kadar iyi niyetlisiin' filan diyorlar, sen de 'yahu yok öyle bişey allah allah' diyosun ama o kadar ısrar ediyolar ki bi süre sonra 'e iyi napıyım' diyosun susuyosun. Sonra bigün mesela seni burnunu karıştırırken görüyolar ve 'ohaaa inanmıyorum hiç de tatlı ve iyi değilmişsin bizi kandırmışsın'diye bas bas bağıriyolar'...Bu tanıma bikaç kez kullanmıştı, ve muhtemelen kullanmaya da devam edecekt. Sevmişt, çünkü hem burnu karıştırmayı metafor olarak kullanıp iki miligramlık minik bi zeka gösterisi yapıyodu hem de kendini akıyordu. Ne de olsa okurlarına tutup da yıllar önce eski sevgilisinin yüzüne bereyle vurduğunu ya da sevgisini kaybettiğini tam olarak idrak ettiğinde herşeyi düzeltmek yerine, sırf gece boyunca aramadı diye ertesi gün **"o zaman istemiyorum lan seni defol"** diyerek çirkefleştğini, ya da bunun gibi bi ton şeyi yazıp çizmemişti. Teoride yalan söylememiş, ama eksik bilgi vermişti. Ve bu yüzden, kendisine **'çok iyisiin'** diyen insanlara içten içe öfkelenmeye çok da hakkı yoktu aslında. Son zamanlarda eski tiklerinden bazılarını geri kazandı. Birileri, sol burun kanadını açarken aynı anda kaşlarını havaya kaldırdığını farkedecek diye ödü kopuyodu. Bazen kendini bi çok konuda yetersiz ve eksik hissediyodu, ve komik şeyler yazıp çizmesi gereken köşesinde bi haftalığına da olsa, herşeyine artık sıkıntı vericek derecede yargılayıcı ve şüpheliye yaklaşan okurlarına, pişman olacağını bile bile, son zamanlarda bembeyaz tenli, sarı saçlı ve çok iri bir adamdan ölesiyeye dayak yediğini anlatmak istedi.**

ALIN
BULUNSAN.

SAMI AMCA
LÜTFEN SUS!..

KONBI

ayak
oktu
v
fara

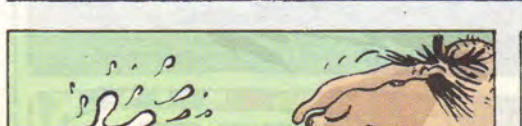
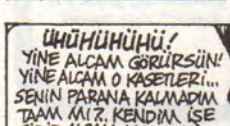
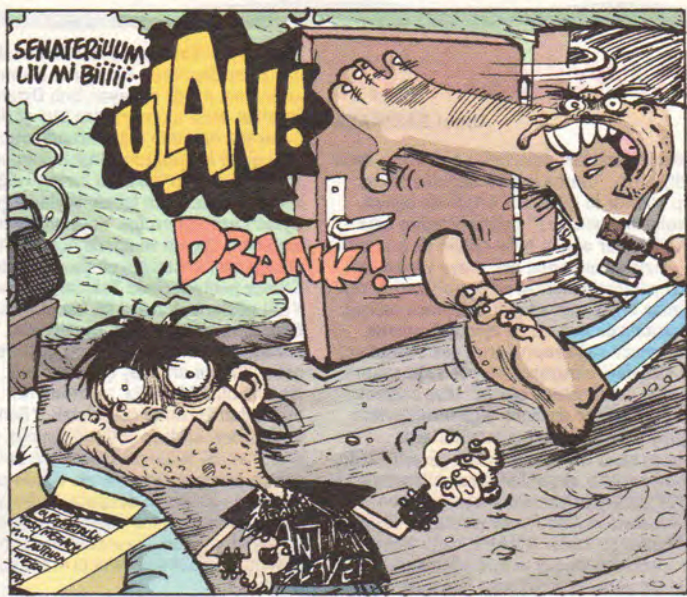
Franklin D. Roosevelt
(Amerika başkanı)

NIZ MI? MADI...

ULAN
ONLI BEN
BULANISTUM

SEVGİLİNİZİN
OMUZLARINDAN
BİRİNİ TAKTIM,
BİRİNİN YERİNİ
BULAMADIM
BAYAN, NEYSE
İYİ GÜNLER!..

**O Sizi
Hiç UNUT
MADI**

BENİM DE SÖYLEYECEKLERİM VAR!

Umut SARIKAYA

FARK

4 kişilik ekip olarak sessiz sessiz yürürken. İçlerinden biri durdu bana döndü ve "sen gelme lan" diye itti. "mına koyiim hepimiz sekiz yaşındayız. Ne kadar acayip olabilir ki gittiğiniz ortam da benim gelmemi istemiyorsunuz? N olur lan gelsem?" demek istedim ama sekiz yaşındaydım demedim. "Ne var oğlum belki benim de o tarafta bi isim var. Olamaz mı yani, sizle gelmiyorum ben oraya yürüyorum" dedim. Annelerimiz nasıl bizi yıllarca dünyanın en önemli varlığı diye gazladılarsa artık olmazsa olmaz bi kişi olmadığımı anlayınca haliyle üzülüyor insan. Bir müddet aramızda mesafe ile aynı istikamette yürüdük. Beni sinamak için topluca sağa saptıklarını çok sonradan öğrenecektim. Aramızda ki mesafeyi koruyarak ben de sağa saptım. Biri birden durup eğilip taş attı. "Gelmesine oğlum" diye bağırdı. Kaçtım. Kovalamadıklarını fark edince durdum. Üçü birbirlerinin omuzlarına ellerini atmış gidiyorlardı. Bensiz çok mutlulardı. Sonra büyüdük. 4 kişilik ekipten bana taş atan güvenlik görevlisi oldu, birinden haberim yok, diğerini ise bazı akşamlar takım elbiseliyle ve mutlaka elinde Gaste ve 20Dk gazeteleriyle mahalleye girerken görüyordum. Bi dersanede muhasebeci ve ANAP'a oy vereceğini söyleyen tanıdığım son adam. Ondan başka bu kadar ANAP'a bağlı adam görmedim. Demek ki o gün gerçekten de çok acayip bir ortama gitmişler beniz. Gitmeye hiç gerek yokmuş ama işte o an insan merak ediyor, reddedilince üzülüyor. Bu muhasebeci arkadaşla bi gün ilk defa bir Pazar sabahı, karşılaştım. Erken uyanmış ve biraz sahilde dolanayım istiyordum can sıkıntısından. Acele acele bi yere gidiyordum, muhabbet etmek zorunda kalmayayım diye görmemesi için 16 yıl önce olduğu gibi aramızdaki mesafeyi koruyarak yürümeye başladım. Bu sefer gerçekten aynı istikamette başka bi isim vardı. Birden durdu. Taş atıp kovsa idi daha iyi idi, sevgiyle gülümsedi. Naber, nasılsından sonra Sanayi mahallesiindeki onların oralılarının vakfında ilçe teşkilatının yemeği varmış oraya gidecekmis onu söyledi. Seçim startını verecekmis teşkilat yakında. Beraber yürüyecek yolumuz hayli uzundu ve şu güzel Pazar sabahı konuşmak istediğim son konu olan "partilerdeki liderlik sultanı" konusunu konuşmak için yapıştık. "Delege" dedi, "olağanüstü kongre" dedi, "TUSİAD" dedi, "gençlik kolu" dedi girdi kanıma. Resmen seksenler partisi gibiydi. Babasının omzunda, kafasında parti bandıyla, elinde parti bayrağını sallayarak kongreye katılan delege çocuğu gibi yaptı beni. İstemeye istemeye beni Sanayi Mahallesi'ndeki o yemeğe bin bir ısrarla götürmeye ikna etti. İlçe teşkilatının başkan yardımcısı gelince hepimiz ayağa kalkıp sırayla tokalaştık. Herkes kumaş pantolonlarını azıcık çekerek oturdu. Yemek yenildikten sonra kahveler içilirken yaklaşan yerel seçimler üzerine edilen konu bi sohbet başladı. Bir yerdeki yeşil alanın yakında imara açılacağı ve bundan nemalanmak isteyenlerin olduğundan bahsediliyordu, iki dönem önceki başkanın o yeşil alanın bir kısmına verdiği iskân izini yüzünden açılan davanın ise hala devam ettiğini anlatıyorlardı. Şu güzel, güneşli Pazar sabahı duymak istemediğim en son kelime olan "Saymanlık" da dendi en sonunda, tam oldu memleket. Cebimdeki aypodun kulaklığını çıkartmadan kazağımın kolunun içinden geçirerek avucuma aldım. Elimi kulağıma koyup dirseğimi masaya koyarak pencereden dışarı izlemeye başladım. Hava gerçekten güzeldi. Tam o sırada böğrümde saplanan bir iğne ile irkildim. Başkan yardımcısı

masada yeni katılanlara rozetlerini takarken, beni de yeni katılanlardan biri zannedip rozeti kazağıma takmıştı. Göğsüme ANAP rozeti, avucumun içinde çınlayan Bob Dylan sesiyle ayakta alkışlanıyordum. İnşallah dergi okurlarından biri görüp tanımaz diye dua ettim. Tam bu sırada masanın diğer ucunda oturmuş bana bakıp gülen bir çift yeşil gözle karşılaştım. Başkan yardımcısının yaptığı kısa konuşmadan sonra iki elimizi yukarıda birleştirdiğimiz ANAP selamı verirken hep beraber, avucumun içinde beyhude çırpınışlarla bağıranı duran Bob Dylan'ı ezdikçe ezdim. Yeşil gözler hâlâ bana bakıp duruyordu. Parti amblemi takvim ve içinde ilçe teşkilatının isminin üç boyutlu yazılı olduğu cam kristalden oluşan hediyelerimiz verildikten sonra dağıldık. Elimde hediyelerimle Taksim'e gitmek için metroya doğru yürüdüm. Yeşil gözlerle durakta da karşılaştık. Gülümsedi, gülümsedim. Belli ki ikimizde oraya ait değildik. "Rozetini çok mu sevdi?" dedi kazağımda hala duran rozeti göstererek. Hemen çıkardım. "Zorla getirildim, bi arkadaş çok ısrar etti. Yoksa partiye katılmadım yani. Ne isim olur ANAP'la, solcuyum ben. Bak Bop Diilim!" dedim avucumu açıp çalan kulaklığı göstererek. "Benim babam partili, onun işleri işte bütün aileyi kaldırıp götürdü yemeğe, ben pek anlamıyorum siyasetten" dedi. "aslına bakarsan ben de çok anlamıyorum" dedim hemen Bob'un üstüne avucumu kapayarak. Bütün politikacıların yalancı olduğunu, sanki bu saptamayı dünyada ilk biz yapmışız gibi heyecanla söyledik. Sonra babasıyla olan duygusal bağını düşünerek "aslında ülkemiz için iyi şeyler yapmak isteyenler de vardır aralarında" diye kıvırdım. Yol boyunca bir birimizi tanımaya çalıştık. Sonra da bi yerde bira içmeye gittik. Hayır, dostlarım tahmin ettiğiniz gibi bira içerken ona asılmadım. Aslında ortam çok müsaitti, 3. biralarmızı içiyorduk, müzikten dolayı sesimi duyurmak için yanına oturmıştım ama asılmadım. Hem ilçe teşkilatı kristali masada durduka libidom düşüyordu. Konuştukça bişeyler anlatmak istediğim tek kızdı o şimdiye kadar. Uzun susuşlar, uzaklara dalıp gımler, açılacak yeni ilginç bi konu düşünmek garip bi şekilde hiç olmamıştı. Garip bir şekilde bi kızın yanında ilk defa kendimi tam anlama ile çok rahat hissediyordum. Sevgilimden bahsetti, sevgilimden bahsettim. Güzel bi gün geçirdik ve hayatımda ilk defa bir kızla o gün arkadaş oldum. Melis'le arkadaşlığımız devam edeli bir yıl olmuştu. Bir yıl boyunca sürekli birbirimizle görüştük. Sevgililerimizden ayrıldık, yeni birileri aradık, o bi kaç kişiyle başlar gibi oldu sonra vazgeçti. Bir kızla hiçbir ilişki olmadan bu kadar eğlenebildiğime inanamıyordum. Bi kere bile onu künyeye getirmeye çalışmamıştım. Garip bir şekilde huzur veriyordu bana, arkadaşlarımla bana ayağına çalışıyordu ara sıra... Arkadaşlarım "oğlum ne iş" diye sordukça "yok be oğlum çok iyi kız. Arkadaşız sadece" demelerim yoğun ısrarlar sonucu "Eee arada sırada veriyoruz tabi motorun yuğunu biz de... Tekkeyi bekleyen çorba içer sonuçta. Neyse ben bi yengenizi arayayım ehe ehe kukeko" gibi cümlelere dönmüştü bir yıl içersinde. Onları bunu duymak istiyorlardı ve ben de söylüyordum sadece... İnanın! Yoksa bırakın Melis'le hâllenmeyi, onun yanında yöresinde emaneti çıkarıp sergilemeyi bile içimden geçirmiyordum. Dört gündür dergide kalmaktan ayaklar pişmiş ve leş gibi olduğum bir gün tam dergiden çıkarken eve çağırdı beni. Çok kirliyim, yorgunum başka zaman geleyim dedim. "Ya gel işte ne olacak, evde kimse yok zaten. Kimden çekiniyorsun?" dedi. Eve girer girmez ayakları yıkamak için banyoya doğru koştu. Yıkadıktan sonra çorabın durumuna baktım giyilecek gibi değildi. Babasının ten rengi çoraplarını verdi, giydim. Yemek yedik, ben biraz uyudum, televizyon izledik, güldük eğlendik.

Sonra yan yana otururken yüzü birden ciddileşti. "Umut ben âşık oldum" dedi. Gülümseyerek ve ten rengi ayaklarını sevinçten birbirine sürterek "tanıyor muyum?" dedim. "Hayır" dedi. Okuldan Kıvanç diye bi çocukmuş. "o yaklaşmazsa ben açılıcam" dedi. "Bitirme kendini sakın. 1-0 yenilmiş başlayacaksın, talep eden taraf olarak" dedim. "Ne olursa olsun ya. Ben sadece onla olmak istiyorum" dedi. Kıpırtısız duran ten rengi ayaklarıma baktım. Aylarca Melis'ten ses seda çıkmadı. "Kıvanç" işi olmuştu galiba. Aramıyordum, aramıyordum. Bir yıl aradan sonra bir kızla ilişkiye başlamak üzereydim. Bir gece aradı. "Doğum günümde sen aramadın beni ama ben sana geldim, otomatige bassana" dedi. O gün de tesadüfen son görüşmemizde bende kalan ten rengi çoraplarımı giymiştim. Gelir gelmez gördü, güldü. Sarhoştur, bira getirmişti. Kanepede yan yana oturduk çoraplarımıza bakarak havadan sudan konuştuk. Çok saçma bahsedip gülerken birden sarıllarak ağlamaya başladı. Saçlarıyla oynadım, yüzümüz çok yaklaşılmıştı birbirine, yanaklarının ısısını hissediyordum. Çok uzun bi sessizlik oldu birbirimize bakıyorduk. Dudaklarımız araladım, kafamı yan çevirdim, gözlerimi kapatıp titreyerek kendi kendine halden hale girdi. "Neye inanamıyorsun Melis, kazuk gibi olmuş burda" diyecek duruma değildim, çünkü bu sefer gerçekten çok kötü bi durumdaydım. Yerimden kalkıp, eşofmanım üstünde kurulan çadır kenti gizlemek için g.tümü geriye çekip belimi bükerek üstüne doğru hızlı hızlı yürürken, "sana hep âşıktım ben Melis" diye haykırdım. Komodinın oraya kaçtı. Durup, dozu arttırarak "sana ilk günden beri âşığım. Hep sevdim, hep kıskandım!" diyerek tekrar koştum. "Umut sakın yaklaşma bağırırım. Manyak mısın, sapık mısın? Umut valla ayağa kaldırırm bütün mahalleyi. Deli etme beni!" diye tehdit etti beni. "Tamam tamam gelmiyorum. Bağırma yeter ki. Bağırma ama tamam mı?" diye geri çekildim. Sakinleşip koltuğa oturdum, yere atlayıp bacaklarına kapanarak "Melis âşığım sana. Aşk bu!" diye tekrar atak yaptım. Koltuğun üstüne fareden kaçır gibi çıkarak. "Umut bak, yaklaşma rezil ederim seni cümle âleme. Pislik herif!" diye zırladı. "Tamam tamam. Yapmıycam bi daha Kuran çarpsın ki. Bağırma sakın. Melis n olur unutalım bu geceyi ikimiz de. Kimseye anlatma n olur. Para veririm sana. Al valla istediğini al." diyerek içeri koştum evdeki en değerli ziynet eşyan olan, halamın oğlu Bilal'in üniversitesi kazandıktan sonra takmayıp bana verdiği üzerinde "BİLAL" yazan dev gümüş künyeyi getirdim. "Çekinme al Melis senin olsun. Yeter ki unutalım bu ilişkilerimizi. Çevrem var benim edebiyatçıyım nihayetinde" diyerek künyeyi eline takmaya çalıştım. "Dokunma bana! Geç şuraya otur. Uzak otur uzak. Uzak! Uzak! Uzak diyorum Umut sana orası uzak mı? Daha uzağa git" diye bağırdı. Çok uzak şekilde oturarak sabaha kadar kâh duvardaki o senenin teşkilat takvimine kâh ten rengi çoraplarıma bakarak hiç konuşmadan oturdum. Sabaha karşı o giderken ben 17 yıl sonra yeniden birilerinin arkasından bakıyordum. Başka bir erkeğe gidiyordu. Yani buradan çıkıp çok da acayip, farklı bi yere gitmiyordu. Onla beraber gitmeye hiç gerek yok biliyordum ama işte o an insan "nereye gidiyor beniz" diye merak ediyor, reddedilince üzülüyor.

ama arkadaşlar iyidir

CIHAN KILIÇ

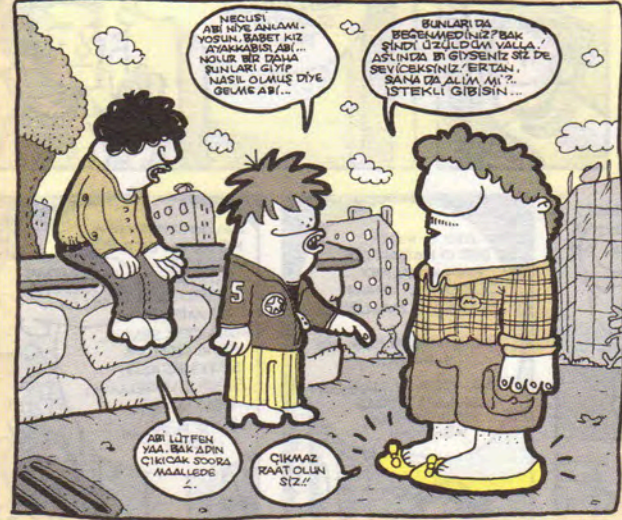

Anıl DUMAN

Projeler projeler projeler.

Furkan ÖZÇOBAN

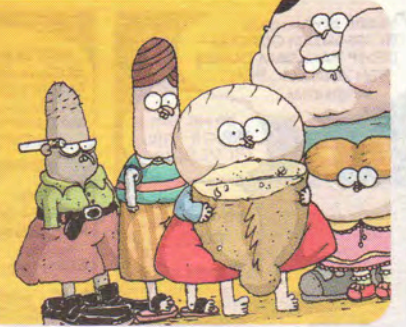
Özgür KAHYAĞLU

Güven ÇALIŞKAN

Çarpışma
İpek & BurakKİTAP
ÇOK YAKINDA!

5. BASKI

TÜM
KİTAPÇILARDA

Uykusuz

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espi ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 11 Şubat 2009 | Sayı: 076
Haftalık Yaygın Süreli YayıncıYAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ VE YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Uğur GÜRSOY

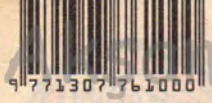
GRAFİK: Fırat YAŞA - Evrim GÜVENÇ - KALİGRAFI: Şevki Sayışman
İşletme ve Satış: Nuri AÇAR (nuri@uykusuzdergi.com) - Halkla İlişkiler ve Muhasebe: Elvan Aktas (caglar@uykusuzdergi.com)
Asmalımesit Mah. Şehbender Sok. No: 4 Kat: 2 Daire: 3 Beyoğlu / İSTANBUL
TEL: 0 (212) 245 53 38/39 FAX: 0 (212) 245 63 60 - ISSN 1307-7619
BASKI: APA Uniprint Hadimköy Asfaltlı Ömerli Köyü Mevkii 34555 Hadimköy / İstanbul 0(212) 798 28 40
GENEL DAĞITIM: DPP - 0(212) 622 22 22 ABONELİK: Yurtiçi: 99YTL Amerika: 110\$ Avrupa: 90\$ Uzakdoğu: 120\$
Banka Hesap Numaralarımız: Yapı kredi Bankası Parmakapı Şubesi, YTL: 81217859 USD: 81345973 EUR: 81345967

OTİSABI

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

18 ŞUBAT ÇARŞAMBA
SAYI: 2009/08 No: 077
1.50 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 1.75 TL.

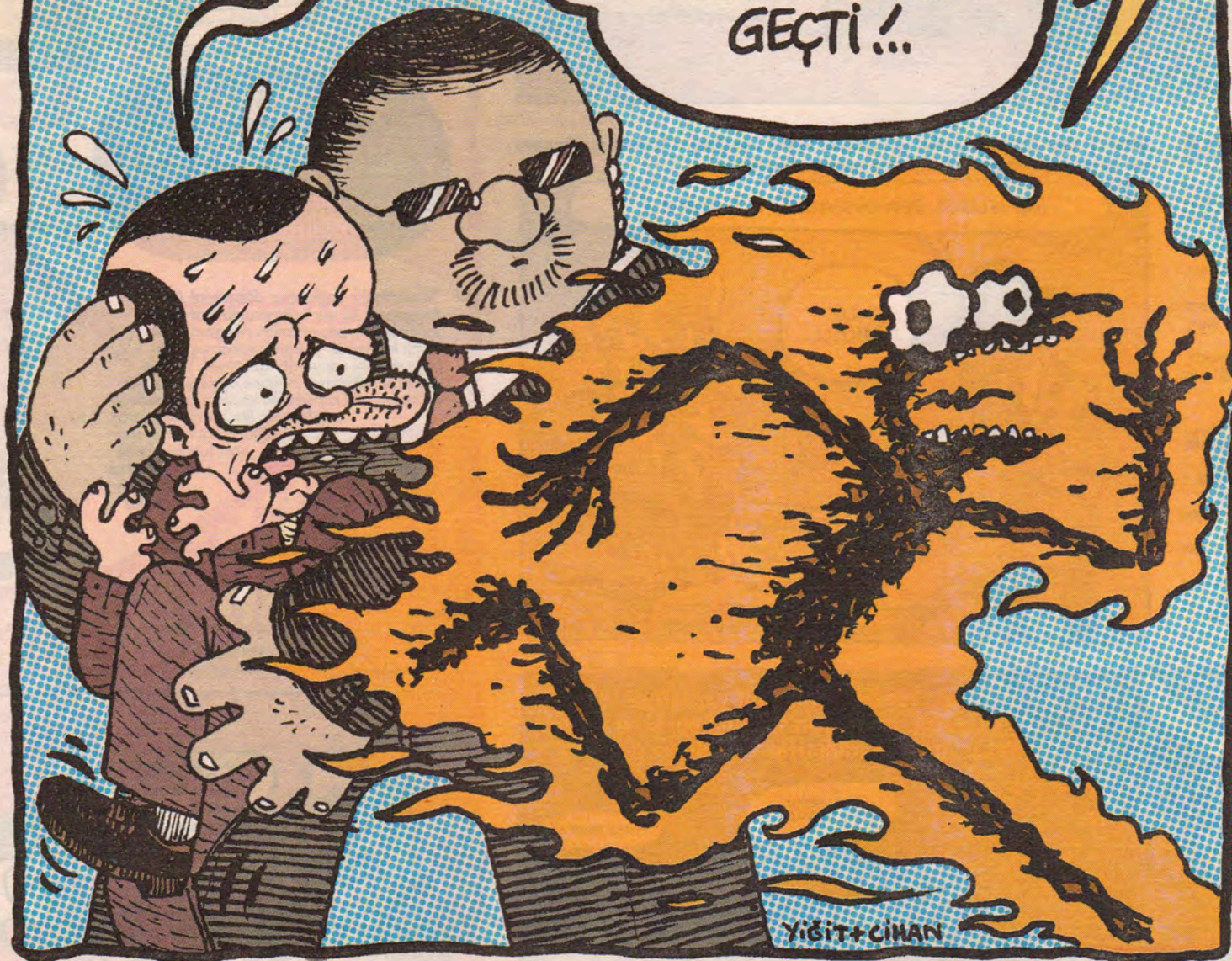

www.uykusuzdergi.com

UYKUSUZ

HANI KRİZ YOKTU LAAAN!!

ANAM!..TEGET
GEÇTİ!..

Y.İTİ+CİHAN

Uykusuz

BBP Genel Başkanı Muhsin Yazıcıoğlu, Madımak Otel'i'nin müze olmasına karşı çıkarak, "O zaman Türkiye'nin her köşesine müze yapmak lazım" dedi.

GÜNDEMSPOR

- Tataristan'ın Kazan Üniversitesi'nde fahri doktora ünvanı verilen Abdullah Gül, tören sırasında "Çıkarın Kağıtları!" diyerek ani bir sınav yaptı ve sınavda tek soru olarak "İslamın ve imanın şartlarını" sordu!..
- Ahmedinejat'tan emperyalizme şok çıkış: "Pazar etme ne olur, çalış senin de olur!.."
- Tunceli'deki kazılarda onsekiz adet beyaz eşya ele geçirildi!.. Az sonra lan!..
- AKP, İstanbul'da Kılıçdaroğlu'nu destekliyor... Adını komple unutan bi yetkili "Aman gitsin İstanbul'a, Ankara'da belge-dosya içinde bıraktı alayımızı, gitsin de kurtulalım, Kemal diil mi, hepsi aynı!" dedi...
- Pınar Kür, Epikür'ün soyundan mı?... Az sonra!..
- Sponsorluk isteğine ünlü bir firması tarafından dört fiçı birayla yanıt verilen sanatçı kim?... Birazdan!..

Obama, İsrail'deki seçimler için Şimon Peres'i kutladı: "İsraililer dünyaya bir demokrasi dersi verdiği için mutlu olmalılar."

ERDAL•ENDER

AKLIMA GELEN BU

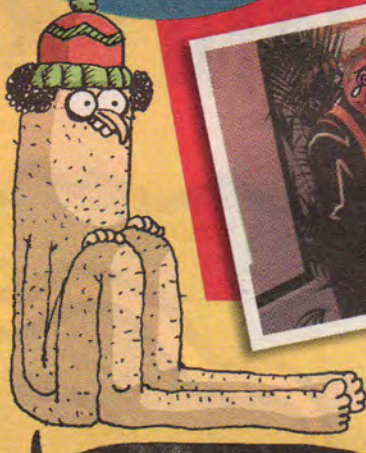
"Ya, paramızı para yaptık be... Geldik, sıfırları attık. Ha, şimdi kurşunlarla tuvalete girmeye başlandı. İşte biz buyuz. Farkımız bu." Kastamonu mitinginde AKP'nin diğer partilerden farkını anlatan Tayyip Erdoğan'ın konuşmasından bir bölüm okudunuz.

TANIYINIZMI?

İSTANBUL EMNİYET MÜDÜRÜ CELALETTİN CERRAH'A, AVRUPA ÜNİVERSİTESİ TARAFINDAN "FAHRİ DOKTORA" ÜNVANI VERİLDİ. VERİLEN DOKTORA BELGESİNDE, "...BİTMEK TÜKENMEZ GAYRETLE VERDİĞİNİZ ÇARALAR, ÜLKENİZİN DEĞERLİ İLKELERİNE GÖSTERDİĞİNİZ TUTKU VE SADAKAT, DEVAMLİ BİR BARİŞ ELÇİSİ OLMANIZ VE KENDİNİZİ GÜVENLİĞİ SAĞLAMAK İÇİN EN YÜKSEK STANDARTLARA ADANMANIZ..." GİBİ ŞEYLER YAZIYOR. OYSA BİZ, KENDİSİNE TABAK VERİLEN BU ŞAHSI, "GÖZÜ MORARDI YÜZÜ ÇİZİLDİ" DİYE, BUNLARA İSKENCE DENİLMESİ OYRUMUNDA POLİS GÖREV YAPAMAZ HALE GELİR. DEVLETİN POLİSİNDEN KORKULMAZSA POLİS GÖREV YAPAMAZ HALE GELECEKTİR" SÖZLERİYLE TANIYORUZ. BİLEMEMİŞİZ!

NİTELİKSİZ BİLGİ

4 yıl önce, ATV ana haberde gözaltı işlikleri için hemoroid (basur) kremi kullandığını söyleyen Ebru Akel, geçen hafta basur kremi bıraktığını açıkladı: "Gözler kalbin aynasıdır. Bu yüzden ben de hemoroid kremi bıraktım artık göz kremi kullanıyorum."

BÜYÜK SEÇİM

KENDİNİ İYİCE KAYBEDEN İNSAN

Yaklaşık üç yıl önce "Ankara'yı bir turizm kenti yapacağım" iddiasıyla gerçek boyutlu uçak biçiminde bir otel, içinde lokanta bulunan 180 metrelik bir bayrak direği ve 50 metrelik dev semazen heykeli yapacağını söyleyen Melih Gökçek, bu deli işi vaatlerinin hiçbirini yapamadı. Yine de yılmadı Gökçek. Son vaadi, ABD ve Paris'teki gibi Disneyland yapıp Ankara'ya yılda 7 milyon turist çekmek! (Türkiye'ye geçen yıl toplam 27 milyon, Antalya'ya ise 8 milyon turist geldi...)

Otomotiv üretimi 5 yıl geri gitti

BELKİ DE SIRA BİZDE

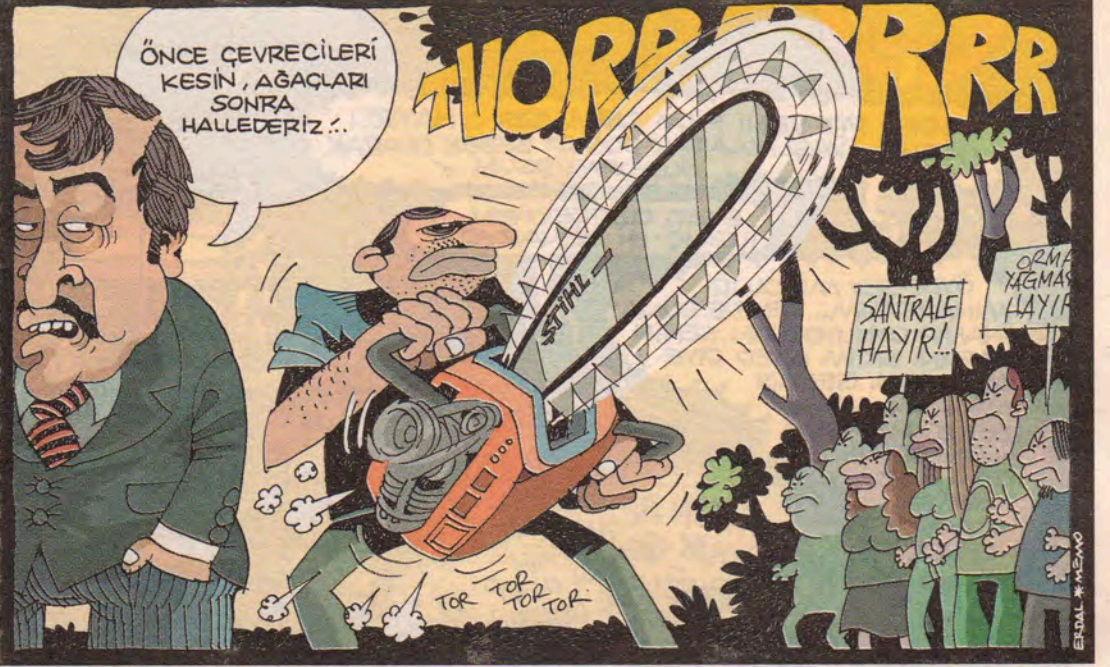
Türkiye Taşkömürü Kurumu'na ait maden ocağında yerin 260 metre altında dört işçi göçük altında kaldı. Adem Altıparmak ile Murat Katurcı isimli işçiler öldü. Ölen işçiler TTK'ya girebilmek için önce kalas taşıma, kazma, kürek kullanma testlerinden geçen, sonra loto ile seçilip Ocak'ta işe başlayan 'şanslı' 3 bin yeni TTK işçisi arasındaydı.

Bacaklarım çok kısa

DOĞUŞTAN GELEN Bİ HASTALIK BU BENDE. ŞÜMDİYE KADAR HERKESTEN SAKLADIM AMA, ARTIK AÇIKLIYORUM... YAĞMURLU HAVALARDA ENSEMDEN ŞEMSİYE ÇIKIYOR...

Çevre Bakanı Vessel Eroğlu, SİT alanlarına baraj yapılmasına karşı çıkanlara tepki göstererek, "Herkes aklını başına alsın... Çevreciler boşuna santralleri engellemesin" dedi.

KAÇ YIL OLDU?

• Nihat Doğan, bir barda karşılaştığı ve Seda Sayan'la ilişkisi olduğu söylenen Tamer Karadağlı'nın kafasına fındık fıstık atalı 1 yıl...

• Erman Toroğlu'nun, "Ben sera ürünleri yemem" açıklamasının ardından, çiftçiler düzenledikleri protesto gösterisinde Toroğlu'nun maketini yakalı 4 yıl...

• Dana Ferhat Serçe marka bir otomobile bindirilerek veterinerine götürüldü 7 yıl...

• "Sevdam Benim" filminde, hasımları tarafından kolundan ağaca zincirlenen Cüneyt Arkın, 4 zorlu deneme sonunda kolunu kopararak özgürlüğüne kavuşalı tam 22 yıl olmuş...

Diyarbakır'ın Bağcılar Köyü'nde 2003 yılında bulunan toplu mezardan çıkan kemiklerin, 1994 yılında askerler tarafından gözetilince alındıktan sonra kaybolan 3 köylüye ait olduğu ortaya çıktı.

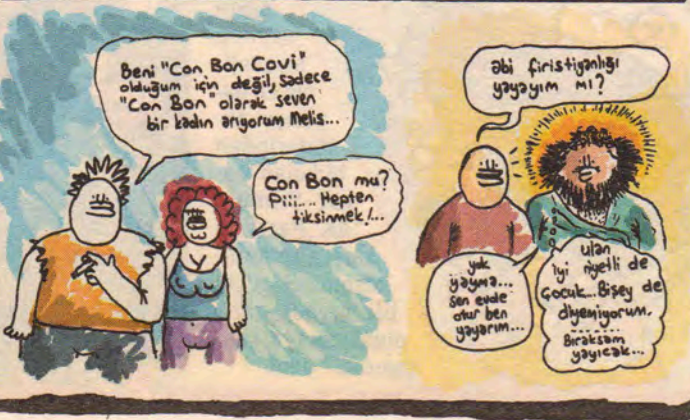
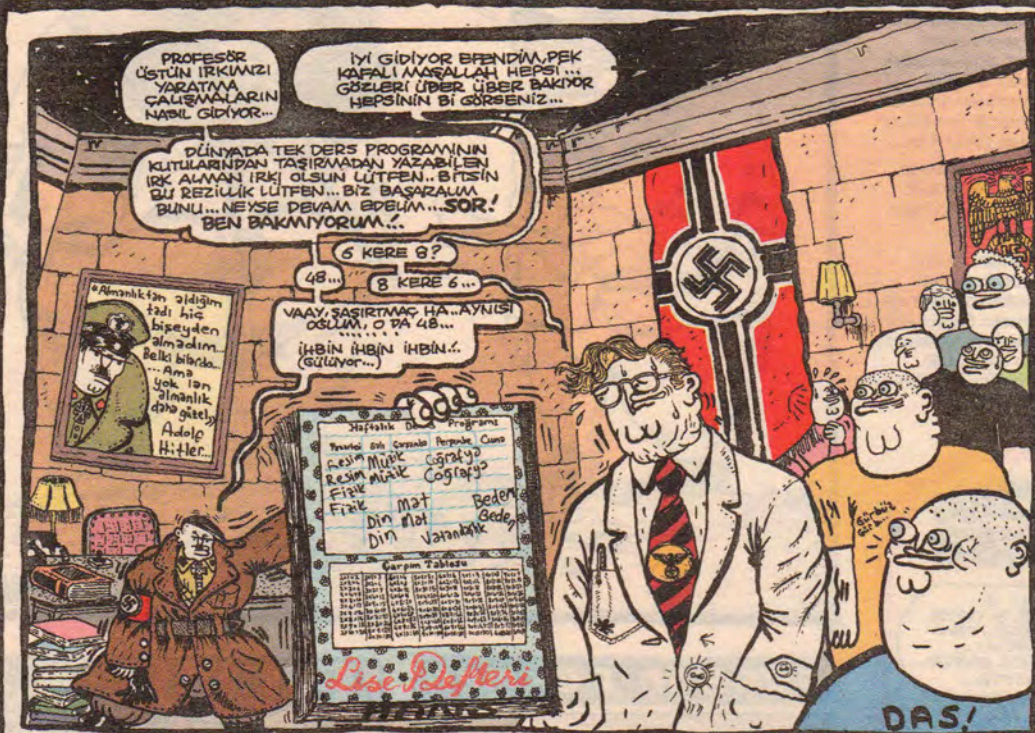
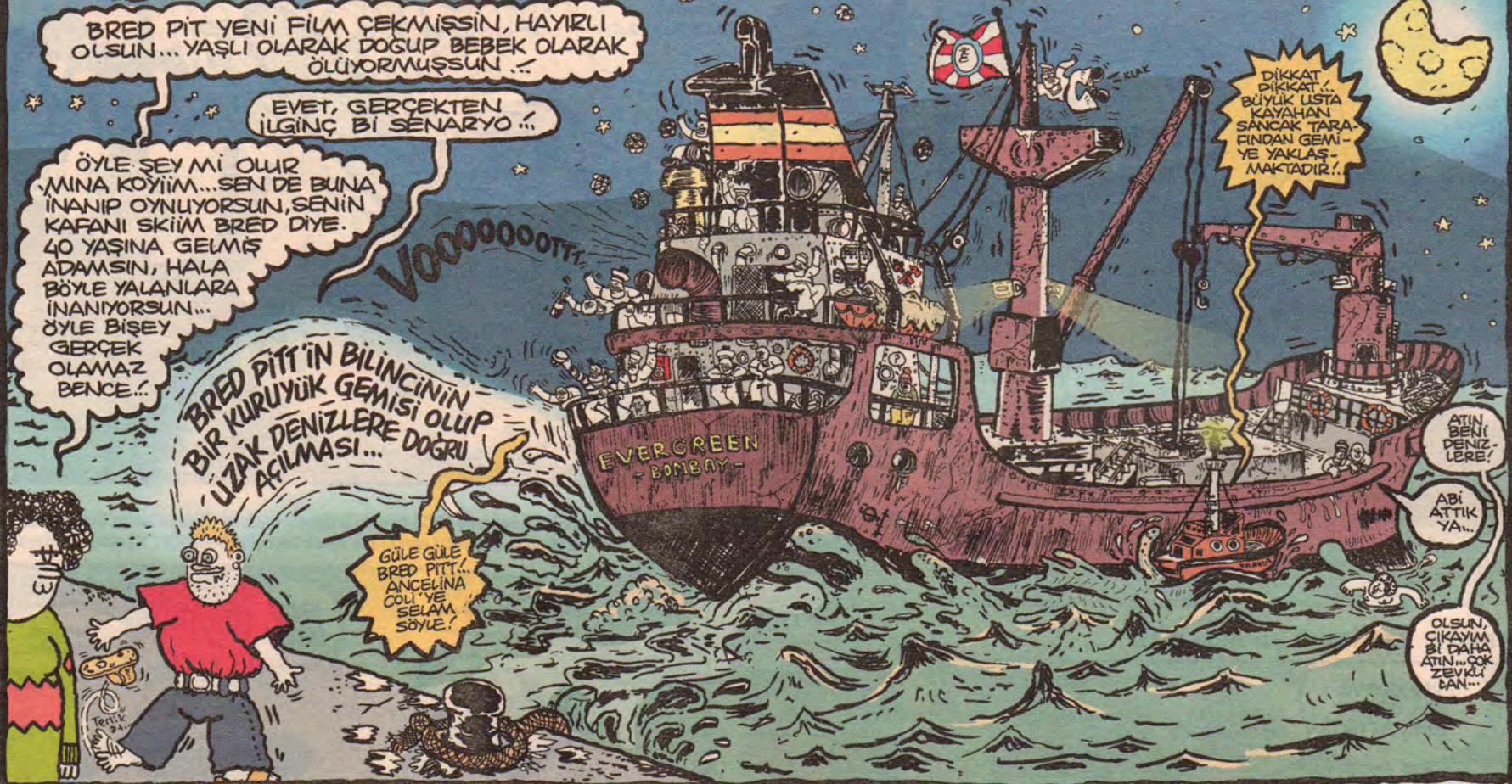

FERHAN PEKMEN

ADAMLAR

Mehmet oluyor. Aklınıza bir şey getirdi mi? Evet. Ülkenin en yaratıcı yazarlarından Çetin Atlan abimiz, çocuklarına isim koyarken hiç kasmamış doğrusu. "Çocukların ismi ne olacak Çetin Abi?" "Ahmet olacak, Mehmet olacak, daha ne olacaktı?" demiş geçmiş. Tebrik ediyorum kendisini. Hayır bir alay entelektüelimize bakıyorum çocuklara isim mi koyuyorlar, büyük bir markaya gençlik kreasyonu için başlık mı buluyorlar belli değil. xberkler, ycanlar, xtuglar giriyor. Halbuki örnek alın Çetin abiden. -Çocuğun adı ne olsun? -Ahmet olsun, Mehmet olsun, kız olursa Ayşe olsun, Zeynep olsun daha ne olacaktı?

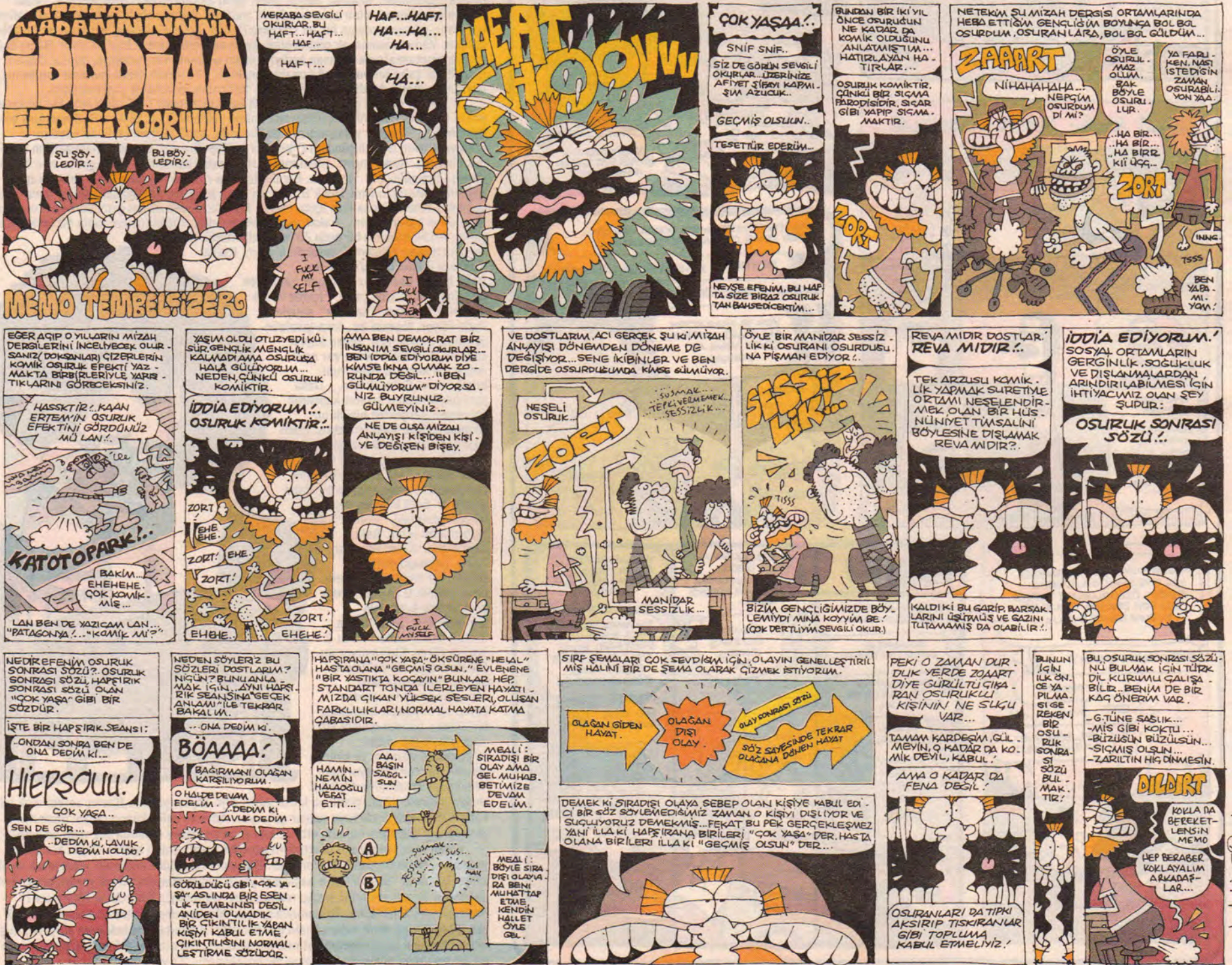
İsim bahsinde tabii bir de şu var ki, tamamen uydurarak söylüyorum halkımızın %4.7'sinin isim babası ne dedesi, ne amcası, bizzat ismi kütüğe kaydeden nüfus memuru. Adı Ferhat olacaktı Tevrat olan adam gördüm ben ne diyorsunuz siz yahu? Üstelik evlendiği kadının adı da Menekşe olacaktı Menevşe olmuştu ki tencere kapak diye buna derim ben. İşte o yüzden diyorum ki, halkımızın %4.7'sinin ismini bizzat nüfus memuru koymuştur. Benim kendi payıma böyle bir durumum yok. Babam gitmiş, "M Barış Uygur" olsun çocuğun adı demiş. Nüfus memuru "Beyefendi M ne? Öyle bir harf konulmaz, açılımı neyse onu yazalım" diyeince de vazgeçmiş. Babamın ilk adımın bir harften ibaret olmasını istiyor olması ayrıca ilginç. Ama maalesef hikayede anlatmaya değer bir nüfus memuru yanlışlığı yok.

■ Ola ki çocuğum oldu yalnız, adını Tayyör koyabilirim. Hayır Tayyar değil. Tayyör koyarım ki, sağda solda "Abi bizimkiler Tayyar koyacakmış, nüfus memuru yanlış yazmış, Tayyör olmuş" diye anlatsın, artık ne kadar yapıyorsa bu anlattıklarıyla prim yapsın diye. Tabii eşek herif gidip "Benim peder sağda solda nüfus memuru adımı yanlış yazmış hikayesi anlatabileyim diye adımı Tayyör koymuş, düşünün artık nasıl bir ruh hastası babam var" diye de anlatabilir. Görüyor musunuz çocuğun yaptığını? Sen besle, büyüt; o senin için neler anlatsın. Tayyör Uygur ha. Olmaz lan bu.

■ Tabii isimle ilgili geyik yapıldığında, bir tür insan var ki onun elinden hiç eksik olmayan bir argümanı var: "Abi yalnız Türkiye'de olur böylesi ha!" Örneğin adamın biri, kızının adını çok beğendiği kamyon markasından koymuş. Bu tabii haber olmaya layık bir konu. Bizim "Yalnız Türkiye'deci" hemen yapıyor: Abi sadece bizde olur böylesi! E iyi ama ben daha geçen gün haber okudum ABD'de son yıllarda verilen isimlerin hatırı sayılır bir kısmı kozmetik markalarından, lüks ürün markalarından seçiliyor diye. Bizde, garibanın biri kızına kamyon ismi verdi diye hemen vaveyla ediliyor, kakkah kikkah gülünüyor, elin oğlu çocuğuna Chanel diye, Luxor diye, Rolex diye isim koyuyor. Üstelik bir değil, beş değil, yüzlerce yapıyor bunu. Ama bizim "Yalnız Türkiye'deci" esasen Türkiye dışındaki 200 ülkeyi gezip görüp bildiği için değil ve de hatta belli belirsiz garip bir gururla ifade ediyor bunu. Evet, evet! "Yalnız Türkiye'deci" gurur duyuyor kendi bilgisince yalnız Türkiye'de olduğunu düşündüğü bu olaylardan. Dünyanın en mühim binalarından Ayasofya'yla, Süleymaniye'yle ya da Sokollu Mehmet Paşa Camii'yle (benim favorimdir), Orhan Pamuk'la, Nur Bilge Ceylan'la övünmüyor; kızının adını kamyon markası koyan garibanla, üstelik dalga geçerek övünüyor.

BU OLMADI: Ama bir sor neden olmadı!
(Ya da: Yıllar içinde geri çevrilen doksan altı senaryo teklifim)
Adı: Gelmişini Geçmişini (The Past and the Future)

Türü: Çok karamsar bilim kurgu, distopia. Kahraman ha başardı ha başaracak diye heyecanlanılan tür.
Konu: 2011 yılında dünya büyük bir kaosa girmiş, tutan tuttuğunu, gücü yeten yetene ve de mad-max'vari bir hal almıştır (Genç okur için Google ödevi: Mad Max). İnsanlar insanlıktan çıkmış, birbirlerini yemektedirler. Bütün bunlar elbette üçüncü dünya savaşının bir sebebidir ama onun sebebinin kimse bilmemektedir. İşte bu yüzden büyük türk mucidi ve maceracı Fırtına Fehmi (Kıvanç Tatlıtuğ), bir zaman makinesi yapıp geçmişe gitmeye ve savaş engellemeye karar verir. Makine büyük oranda tamamlanmasına rağmen Zeytinburnu'nda kendi çapında bir krallık kurmuş olan Nuri'nin (Erkan Can) elindeki akım kapasitörü gerekmektedir. Ancak Kral Nuri'nin akım kapasitörünü vermeye niyeti yoktur. Bunun üzerine Fehmi, sevgilişi Aynur'la (Özge Özberk) bol kavgalı dövüşlü, arabaların insanların yakınında patladığı, kahramanlarımızın bir alay badire atlatılan bir mücadeleye girer. En sonunda akım kapasitörünü ele geçirirler ancak Aynur yaralanmış ve yaralandığını Fehmi'nden gizlemiştir. Fehmi bir an yolculuğa çıkmakla kalıp Aynur'a yardım etmek arasında ikircikte kalır. Ama sonra "nasılsa zaman yolculuğuna çıkıyorum, Aynur'u zaten kurtarmış olacağım" diye düşünerek Aynur'un küfürleri eşliğinde zaman yolculuğuna çıkar. Acaba Fehmi dünyayı kurtarabilecek midir? Bu soruların cevabı film gişede güzel para yaparsa çekilecek devam filminde verilecektir. Reddedilme Gerekçesi: Film çok yakın gelecekte geçiyor bir iki yıl kalmaz gırgır malzemesi olacak, bari 2011 değil 2051 yapsaydın. Fırtına Fehmi ne ayrıca? Kavanoz Nuri gibi, bilim kurgu mu, sıcak mahalle filmi mi bu? Yapım maliyeti çok yüksek, kast çok pahalı, halk buna hazır değil, Kıvanç Tatlıtuğ'u bu şekilde görmeye hiç hazır değil.

Fırat Budacı

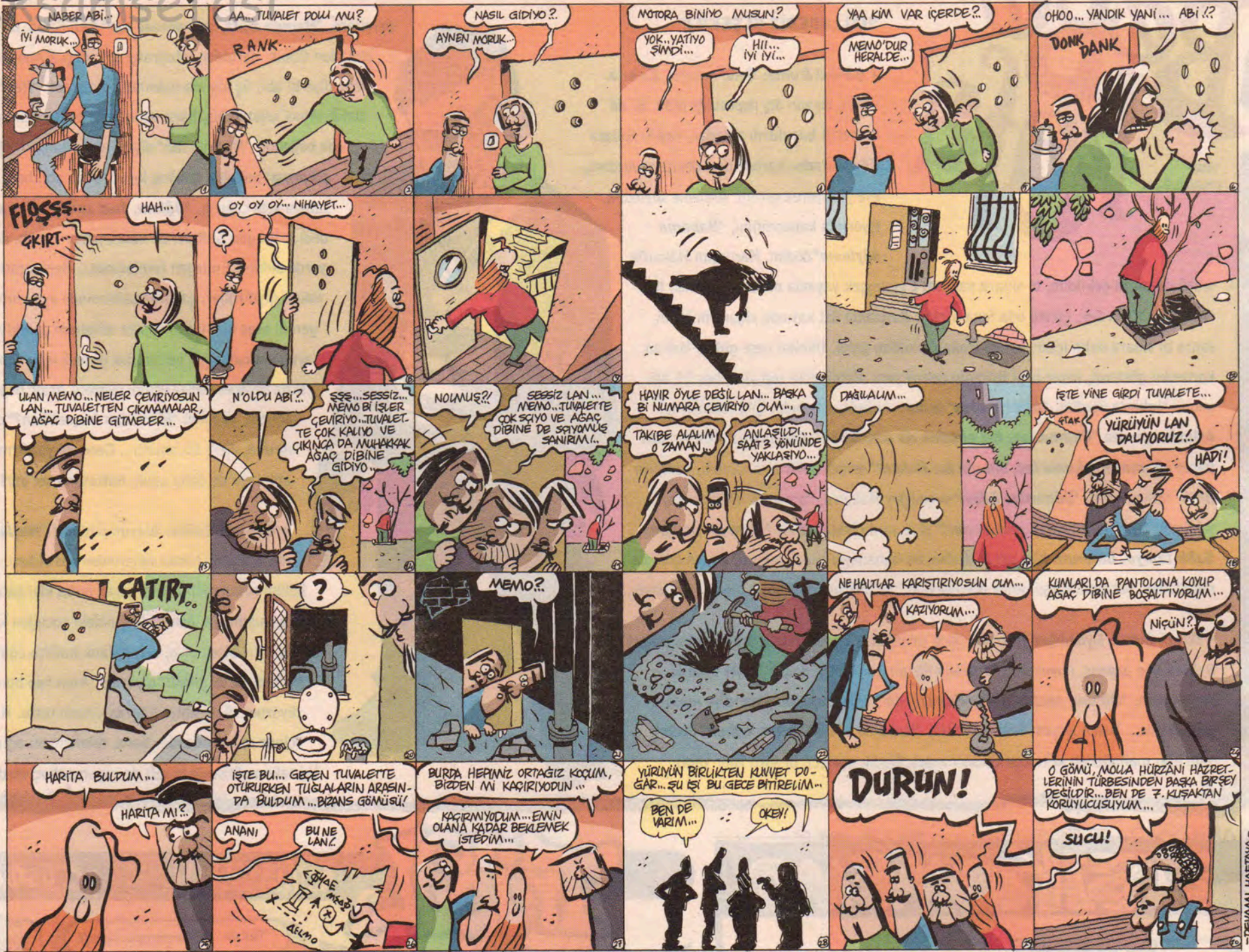
KENDİ KENDİNİ GAZA GETİREN İNSAN

Doğum günlerini önemsemeydim. Özel günleri titrek bir duyguyla dünyanın en önemli günü ilan edenleri küçümsediğim de olmuştur. Kendi doğum gününü kendi organize edenlerden olmadım. Benim için hazırlanmış ve sürprizlerle altı iyice ısıtılmış partilerden memnun olsam da, bana sarılanların sırtına pıt pıt vururken gözlerim hiçbir zaman dolmamıştır. O gün öğle vakitlerine kadar kimsenin beni kutlamamış olmasını pek önemsememiştim. Kordon'da bira içerken, kendi kendime "Eee yaş da bir hayli oldu, hadi bakalım..." gibi daha çok dişiz ağızlara yakışacak monologlarla kendi kendime eğleniyordum. Sonra vakit ilerledikçe bir şeyler olmaya başladı, duygularım yavaş yavaş değişiyordu. Artık biraları art arda içmemden mi, yoksa deniz manzarasının kederi ima eden güzelliğinden mi bilmiyorum, bir sıkıntı çıktı içime. Tamam, bir şölen beklemiyordum ama en azından birileri arayabilirdi. Saatler geçtikçe, doğum günlerimi önemsemeyen kalender tavrım gevşemeye başlamıştı. O güne değin, yarı entelektüel bir bilince özel günleri sallamamanın gizli havasını atan ben, kendimi yapayalnız ve unutulmuş hissetmeye başlamıştım. "Eee işte böyle oğlum, yapayalnızsın şu hayatta" benzeri cümleler kurarken bu sefer dalga geçmiyordum. Uzaklaşan bir geminin düdüğü, şen kahkahalarla caddeden geçen bir grup, ayaklarının etrafında dolanan kedi, mekânda çalan dertli Fransız müziğiyle bir olup yalnızlığımı güzelce ovaladılar. Baktığım her şeyi bir hüznün aksesuarına çeviriyordum. Dönüşüm yoktu, kendi kendime yağırdığım bir keder sağanağına tutulmuştum. Bir süre sonra gençlik içkisi birayı bırakıp, kederi sulamak konusunda daha şık bir aksesuar olan rakıya döndüm. (Sanki o an biri arayıp, doğum günümü kutlasa bütün bu hava bozulacaktı. İnsanevladı bazen kendi yarattığı bir durumun en iyi oyuncusu olmak konusunda canhıraş bir performans sergilemeye bayılıyor.) Rakıyı içerken tüm arkadaşlarımın isimlerini içimden tek tek zikrederek onlara sitemlerimi sundum. Sonra ailem geldi aklıma: Kelimelere vurulsa, "Hadi babam unutmuştur, ulan anne sen de mi unuttun? Oğlunu böyle bedbaht, yalnız, alkolle boğulmuş görsen vicdanın hiç mi sızlamaz?" gibi çok kötü şiirlere benzeyen düşüncelere daldım. Yanıma varılacak gibi değildi. İyice arabeskleşmeye başlamıştım. Biraz önce ayaklarımın etrafında dolanan kediyi bulsam boynuna sarılacaktım, denize düşsem düdüğümü çalıp bir vapur gibi uzaklaşacaktım. Bir hüznü kendi kendime başlatmış, büyümüş, şimdi de altında eziliyordum. Kederden fena halde yaşlanmıştım...

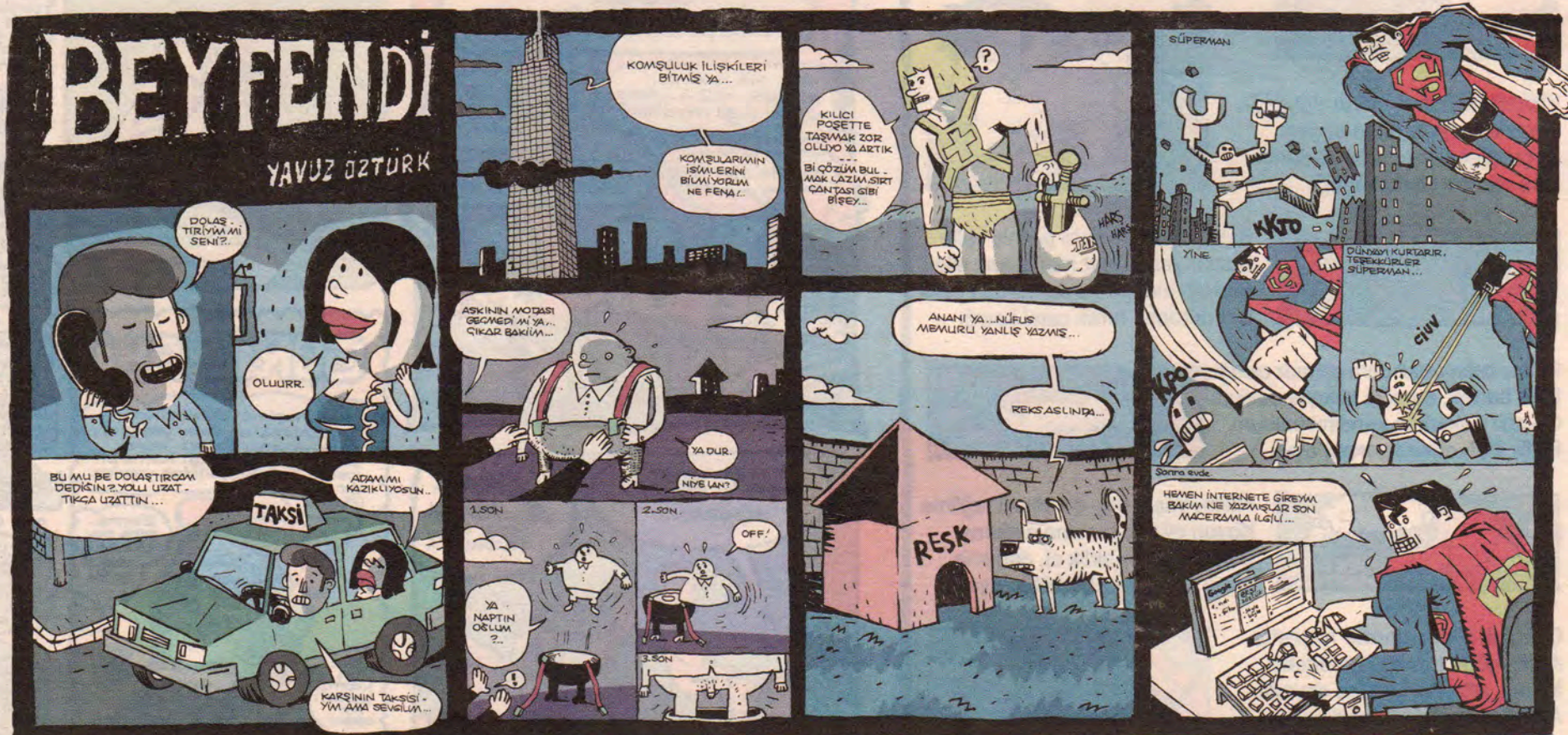
O gün bir doğum günü kutlaması yaşasam muhtemel sıkılırdım ama bir kutlama yoktu ve sitem ediyordum (olmayana anlam yüklemek' bir türlü kurtulmadığım bir hastalıktır). 'Madem yapayalnızsın şu dünyada, kendi doğum günümü kendim kutlayabilirim' diye düşündüm ("kendini ödüllendirmek" denen o manyaklığın içine düşmüştüm). Kederimden, sitemimden, sinirimden kimsenin haberi yoktu ama ben bir başıma fırtınalar estiriyordum. Bir duble daha rakı ve hayatımda ilk defa bir meze söyledim. Mezenin ismi Topik'ti. Bu işin bana pahalya patlayacak olması umurumda değildi. Gözlerimi kısa kısa içtim rakıyı. Topik'e racana uygun çatal darbeleri vurdum. Mağrur ve kararlıydım... Fakat sonra kakam geldi. Hüznün fırtınalarıyla 40'lara çıkmış yaşı, ani bir baskınla bir anda 20'lere kadar düştü. Hüznümü ve yalnızlığımı ertelemek zorunda kaldım. Kalkıp mekânın dibine doğru ilerledim.

Daha başlar başlamaz çalınıyor kapı. Ben de çalıyorum. Kapıyı çalan, "İçerde kimse var mı?" sorusunu "tak tak" sesiyle ifade ediyor. Normal bu. Ama tuvaletin üzerinde oturan ben, neden kapıyı çalarak "Dışarıda kimse var mı?" dercesine karşılık veriyordum, bilmiyorum. Gelenek işte... Daha yeni başlamışken tuvalet kapısının çalınması gerçekten büyük bir sıkıntıdır. Dışarıdaki baskısı zaten sıkıntıda olan içerdekini işlerini iyice zorlaştırır. Tekrar çalınıyor kapı. Biraz daha tok bir "tak tak" la karşılık veriyordum. 5 saniye sonra bir daha çalınıyor. Belli ki insan sesi istiyor dışarıdaki, "Dolu!" diyorum bu sefer. Ama galiba dışarıda bir arsız var, kapıyı çalmaya devam ediyor. Bir an ne yapacağımı bilemiyorum. O an dışkılamayı kessem bile kaba etin temizlenmesi, toparlanma, lavabo önü işlemleri en az 2 dakika sürer. Sinirleniyordum. Sanırım dışarıda bekleyen, hayatın kaka dışındaki alanlarında da kendinden emin, sert mizaçlı, boşluksuz bir erkek. Çıkışta onunla yüz yüze geleceğim anları düşündükçe sıkıntım ve sinirim artıyor. Tekrar çalınıyor kapı. 'Ne olursa olsun' diye düşünüp en sert sesimle "Dolu dedik ya kardeşim!" diye haykırıyorum. Basing verebilmek için kafamı öne eğdiğimde kapı tekrar çalınıyor. Ama bu sefer kapıyı çalanı gözlerimle görüyordum. Bacağım hareket ettikçe kapıyı çalan kemer tokamla göz göze geliyoruz...

Kendi kendimi sürekli dürttüğüm gecenin zavallı finali budur. O gün kimsenin yaşadığım fırtınalardan haberi olmadı. Bir vapur düdüğüne anamlar yükleyerek ve bir kemer tokasına "dolu" diye bağırarak yakıp yıktım dünyayı. Kendi yarattığım kederli dünyadan ev arkadaşımın arayıp manidar bir ses tonuyla "Nerdesin oğlum sen?" demesiyle kurtulabildim. Tamamıyla gerçek dünyaya dönüşümse garsonun getirdiği hesabı görmeme denk düşer. Hızla eve döndüm. Salonda beni bekleyen sürprizi, klişe mlişe demeden bütün samimiyetimle kucakladım. Sarıldığım arkadaşlarımın sırtına pıt pıt vururken gözlerim bir dolup bir boşalıyordu. 23 yaşıdaydım.

DEVAMI HAFTAYA

BÖBÖ Bİ Kafa

VEDAT
ÖZDEMİRÖĞLÜ

"HALLEDERİZ Bİ ŞEKİL!"

• **Birinci Cuma:** Gene işsizim. En kısa süren, bu son diş deposu işi oldu. Bi de kartvizit bastırdı o kadar, yazık. Galata Köprüsü'nden kartvizitleri denize savurdum, eve yürüyerek gittim. Anneme söyledim, işyerinin kapandığını, **"Babama söyleme"** dedim. Kardeşim Hakan'la

ortak odamıza çekildim, bi sigara yaktım. Eşşoleşsek yaşında olmama rağmen ikili ranzada yatıyorduk, çünkü oda fena ufaktı. Ranzanın üst katında sigaramı içtim, sonra bi sigara daha içtim, sonra Hakan okuldan geldi. İlkokul beşe gidiyo Hakan, karnesini gösterdi, hepsi beş! Bildiğin pekiyi yani. Cebimdeki son yirmibeş 11.nin onunu Hakan'a verdim, **"Afferin ulen"** dedim. Annem ağlamaklı gibi falan oldu. Aslında içimden **"Okuma lan, biz okuduk da n'oldu, bak sürünüyor oğlum, bari başın ağrımazın, okuma lan, okuma lan Hakan!"** demek geldi ama sustum. **"Afferin ulen"** dedim, gene. **"Sömestre ödevi"** vermişler Hakan'a, **"bir ünlü ile röportaj"** şeklinde. **"Hiç ünlü taniyo musun abi?"** diye sordu bana, **"Ben tanımıyorum ama Salih taniyo, bulurum ben sana"** dedim, bu bahaneyle evden çıktım. Evden çıkınca rahatladım, babamla karşılaşmak istemiyordum. Salihlerin evi de bizimki gibi Paşa'daydı...

• **İkinci Cuma:** Oynadığım dizi, dün gece yayınlandı. Gören, duyan aradı, sağolsunlar! Babam bile aramış, duymadım, o sırada dizinin başrol oyuncusu abiyle bilardo oynuyordum. **"Oğlum, senlen gurur duyuyorum, süper oynamışsın"** diye mesajı geldi sonra... Ben o akşam Salih'e gittim, **"Hakan'a bi ünlü lazım oğlum"** dedim, o da eski mahalleden arkadaşı Gudik'i aradı. Gudik gasteci, bi sürü işler yaptı

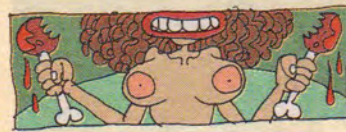
dergilere. **"Hemen zıpla, sıkı nevale var"** dedi Salih, bi saat olmadan Gudik, dergiden fotoğrafçı arkadaşı Erman, bi de Aziz diye bi abi, üç kişi damladılar... Aziz abi, **"Rest"** adlı dizide ikinci asistanmış, bana uzun uzun baktı, benim tipimi çok beğendi. **"N'oluyo lan"** diye Salih'e baktım, **"Sesini çıkarma"** babında gözünü kırptı. Aziz abi, beni pazar sabahı sete çağırırdı. **"Oğlum, tam senlik rol, kaçırma"** dedi... İki gün Salihler'de kalıp, pazar sabahı dediği yerde oldum: Emirgan iskelesinde... Beni simsiyah takım giydirdiler, çatışma sahnesinde oynadım. Rol gereği esas kızı tutup denize atlamam gerekiyordu; artık korkudan mı, yoksa göze girmek için mi bilmem, kızla beraber denize uçtum resmen! Acaip beğenilmiş sahne, yapımcı **"Kim ulan bu pelikan?"** diye sormuş, Aziz abi anlattı... Gene rol yazdırmış Aziz abi, hem de daha uzun, haftasonu set var!...

• **Üçüncü Cuma:** Olayım patladı! **"Haşlak Ali"** adıyla dizinin banko tiplerinden biri oldum. (Geçen bölüm isimsizdim.) Hani geçen hafta kızı çatışmada kurtarmıştım ya, hemen başroldeki çocuğun kankası oldum. Biri bişey diyo, ben kafamı hafifçe eğip **"Hallederiz bi şekil!"** diyorum. Ama hep bunu diyorum. Aziz abiye kalırsa slogan tuttu. Hafta içinde avans ödediler bana, telefonumu açtırdım. İki takım elbiseyle bi çift de rugan pabuç verdiler.

ASIK MEMO

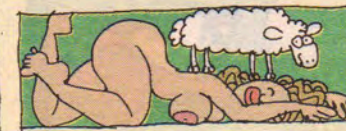

Fikimin sallandı mıydı daşşağı
Sivazlarım yukarıdan aşşağı
Aygır gibi kişneyerek diklenir
Fike otuzbir adeta kaşağı

Balık, tavuk ve dahi pişmiş kelle
Bunlar yenmeliler muhakkak elle
Barrağı mangalda durmadan yelle
Sar dürüme, bırak çatal kaşağı

Fikime bakmaktan dam görmez oldum
Elde barrak, damcık aşkıyla doldum
Otuzbir çekerken kendimi buldum
Fikfik iflah etmez gerçek aşığı

Fikim, başın hep dik olsun, eğilme
Koyun gibi başkasına sağılma
Daşşaklarınla birlik ol, dağılma
Olma domalmış bir kötün uşağı

Çekmek bilene otuzbir hikmettir
Atmık göğe toprağa berekettir
Memo, attır, herkeslere seyrettir
Atmığında görünür gökkuşağı

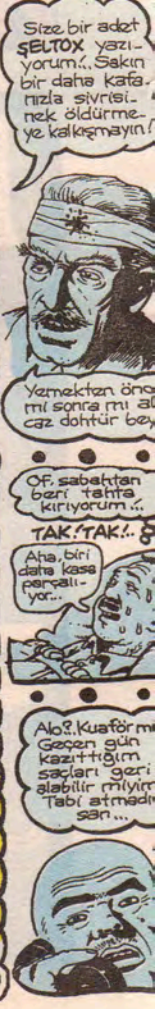
asikmemo.blogspot.com

Akşamsefası

Tribal

GİNEKSİYON

C.üstün.

Aksamsetası

Salih'ten sonra hep Aziz abilerde kaldım. Gudik benimle röportaj yaptı, Erman fotoğraflarımı çekti... Kahvaltıda "Artık önün açık oğlum" dedi Aziz abi. Rol icabı, bi de sevgili yazacaklar bana senaryoda. İşte böyle çok konuşan bi ev kızı...

Taksiye bindim, şoför "Vaay abi, hallederiz bi şekil" dedi. O kadar sevindim ki, nerdeyse gece tarifesini açtıracaktım adama güpegündüz. Mahallede krallar gibi karşılandım. Normalde pek konuşmayan Hacı Bakkal'ın damadı, her renkte süveteri bulunan Nusret bile, bana sarılıp fotoğrafımızı çekti.

Sadece bayramlarda görüştüğümüz akrabalar, evin içindeydi. Mutfakta yalnız kaldığımızda babam, parmaklarını büküp elini yan-yan hareket ettirerek "Var mı lan televolelik bi durum" dedi. "Hallederiz bi şekil" dedim, aşırı güldü. Akrabalar gidince annem bana kurşun döktü... Ranzanın altından Hakan sordu, ben cevapladım. "Ünlü olmak nasıl bi duygu?" diye sordu Hakan, üst ranzadan alta doğru eğilip "Allahıma çok güzel" dedim...

birinci eski

'gönül' sadece türkçede var imiş hayattasın diye hafızamdasın sanma hafızamdasın diyelim aklıma giremezsin hadi aklımdasın kalbimde yoksun kalbimde olsan bile gönlümden değilsin peki tamam gönlümdesin

V.Ö. - Türkçe Sözlü Hafif Komik

• 20 Şubat cumıa, Yunus Emre Kültür Merkezi (Turhan Tuzcu Salonu), saat: 20.30
• 24 Şubat salı, Profilo-Mecidiyeköy, saat: 20.30
• Aynı adlı tv programı için: vedatözdemiroglu@kanalturk.com.tr

Solaryuma girmek istiyorum...

Zencileri almıyoruz canım...

Kardeşim parasıyla di mi?

MACERAYI SEVEN ADAM

KUP!

AA?..MACERAYI SEVEN ADAM!

Bİ KERE BEN HURİYE YENGEN BU BİR, İKİ; GÜNEŞE BAKMIYORUM ARTIK... ÇAPAK OLUYOR...

TOPUZ-DAN ANLA-MALI İDM!

OKUL NASIL?

Hay alla.. Gözleriniz git gide daha da bozuluyor. Bi haftada iki numara ilerlemiş..

Ah be güzelsin bilsen ki, seni görmek için bozuyorum o gözleri... Hastayım sana...

KOAC DAHADA TIKKA TLI BAK EWE W İYİCE DİKKA ET YANIN

Önki numara niyop gözlediği yazıyorum sizler.. Hastaya bi daha kontrole gelin...

Geliçem... Gözle-rimi soğanla ovup ovup geliçem...

Yarın gelsen...

AYNI EVDE YAŞAYAN İKİ DEVLET MEMURUNUN MACERALARI

HİA?!! NOLUYO LAN?!

LAN! DÜR SAKIN KİMİL-DAMA... KÖYDEN GETİRDİ-GİM ERZAKLAR ÇÖZÜLDÜ...

ÖY...ÖY...NE LAN BU?

KABUKLU FİSTİK ABİ KÖK-ME BIRAK GELSİN YAVUZ YAVUZ

YAVUZ GELİP MAMI!

ASKULU

ENDER YIL-DIZHAN, SA-MİP OLU-ŞU İKİ ANISINDA BİRİNİ ANLATI-YOR

DÖRT YIL ÖNCE, Bİ KIZA AŞIK OLMUŞTUM..

ASK

KIZ

ALINDAKİ, ŞİMDİ BENİM ÇİZİMİLE BELLİ OLMUŞTUK, AMA ERŞİN FİLAN ÇİZSE BELLİ OLA-BİLİCEK MİNİK Bİ YARA İZİ, YİNE BEN ÇİZSEM BELLİ OLMU-CAK, AMA ERŞİN FİLAN ÇİZSE BELLİ OLABİL-CEK HAFİF AYRIK DIŞLARI DIŞINDA OLUKÇA GÜZEL Bİ KIZDI.

UZATMA-YAYIM, OLMUYOR, OLMUYOR, OLMUYORDU!

OKULUN BİTMESİNE 2 GÜN KALMIŞTI. PAZARTESİ VE SALI..

PLAN YAPTIM!

BU KIZIN ÇOK SEVİDİĞİ Bİ FİLM VARDI. İKİ, UYUŞTURUKU VE AYIP SEYLER ÜZERİNE BİR GENÇLİK FİLMİ..

BU KIZLA AYNI SERVİSE BİTEN Bİ ARKADAŞIM VARDI. İYİ BİRİ..

• Bİ DE OKULDA, MÜDÜR YARDIMCISININ OASIN-DAN KONTROL EDİLDİĞİNİ BİL-DİĞİM HOPARLÖR-LER VARDI..

BU FİLMİN Bİ YERİNDE ÖĞRENCİLER OKULA GİRERKEN Bİ ŞARKI ÇALIYODU. PLANA GÖRE MÜDÜR YARDIMCISINDAN RİCA EDİCEK-TİM, PAZARTESİ O ARKADAŞIMIN DOĞUM GÜNÜ, O ŞARKIYI ÇOK SEVER, O OKULA Gİ-RERKEN HOPARLÖRLERDEN ŞARKIYI ÇALA-BİLİR MİYİZ?" DİYECEKTİM. (ALLAAM İYİ Kİ DİYE-MEMİŞİM) KIZ DA ŞAR-KIYI DUYUP ETKİLENİCEKTİ.

OKUN YERİNE, DERGİDE SIK SIK DÜN-YA SİYASETİ, EKONOMİ, YAKIN TARİ-HİMİZ ÜZERİNE CESUR MUHABBET-LER ETTİĞİMİZ UĞUR GÜRSOY'UN BUGÜN GİYDİĞİ Tİ-ŞÖRTLE BİTİRMEK İSTİYORUM.

ONUN YERİNE, DERGİDE SIK SIK DÜN-YA SİYASETİ, EKONOMİ, YAKIN TARİ-HİMİZ ÜZERİNE CESUR MUHABBET-LER ETTİĞİMİZ UĞUR GÜRSOY'UN BUGÜN GİYDİĞİ Tİ-ŞÖRTLE BİTİRMEK İSTİYORUM.

BEKLENMEDİK BİŞİY DAHA OLDU. POLİS AMCARIM, ABİLERİM GELDİ.

ÖN KAPI UZAKTI. DUVARDAN ATLA-DIM.

BEKLENMEDİK BİŞİY DAHA OLDU. ARKA KAPI KAPALIYDI.

NOTHING IS FASTER THAN LOVE

SARKIYI ÇO'YE ÇEKTİM.

PAZAR GÜNÜ OKULA GİDİCEKTİM

AMA BEKLENMEDİK BİŞİY OLDU: ANNEANNEM

ANNEANNEM BİZE GELMİŞTİ. AİLECEK Bİ YERE GİDİLİP YEMEK YENİCEKTİ.

EVDEKİLERE, "DERGİ-DE ÇOK ÖNEMLİ Bİ İSİM ÇIKTI" DİYE YALAN SÖY-LEYİP, ÇO'YI ALDIM ÇIKTIM.

BASARISIZLIK ÖYKÜMÜ BEĞENMİŞSİNİZDİR UMARIM. BASARISIZLIK ÖYKÜSÜNÜ HERKES SEVER. PEKİ YA ÖYLE OLMASAYDI, PLANIMI GERÇEKLEŞTİRİP KIZI ETKİLESEYDİM.. POLİS GİRMEME İZİN VERSEYDİ..

HEHHEH..

MÜDÜR YARDIMCISI BABA-CAN Bİ ADAM OLSAYDI.

NEDEN SUSTU-NUZ HOCAM? AK-LİNIZA BİRİSİ Mİ GELDİ?

BİZ DE GENÇ OLUK.

YİNE DE BİŞİY DEĞİŞMİCEKTİ. LİSE ÇIKMASI OLUCAGI İÇİN PEK İLGİNÇ BİŞEY YAŞANMIŞTI.

İYİ MSN?

HMM..

BYT ALI-YIM MI SANA?

NAPALIM?

YÜRÜMEK..

Bİ KADIN VARDI.. EVET..

NEYSE, GELDİLER GALİBA. HADI ÇAL SU ŞARKIYI..

VROM!

VROMM!

DÜŞÜNEBİLDİĞİNİZ EN GÖRKE-MLİ FİNALİ DÜŞÜNÜP DİYORUM.

ENDER!

BİŞEY UNUT-MADIN MI?

FUP!

HAYATIMA DEVAM EDİCEKTİM. İNEGİ, DANA YİYEN BİRİ OLU-KTAM YİNE.

TMM, BN DE SNI ANLIYIM, AMA SN DE BNI OLMUŞM KRYLARA GTME DMİTRM, GİDİCEK-SN! GTME!

SNI DİN LML..

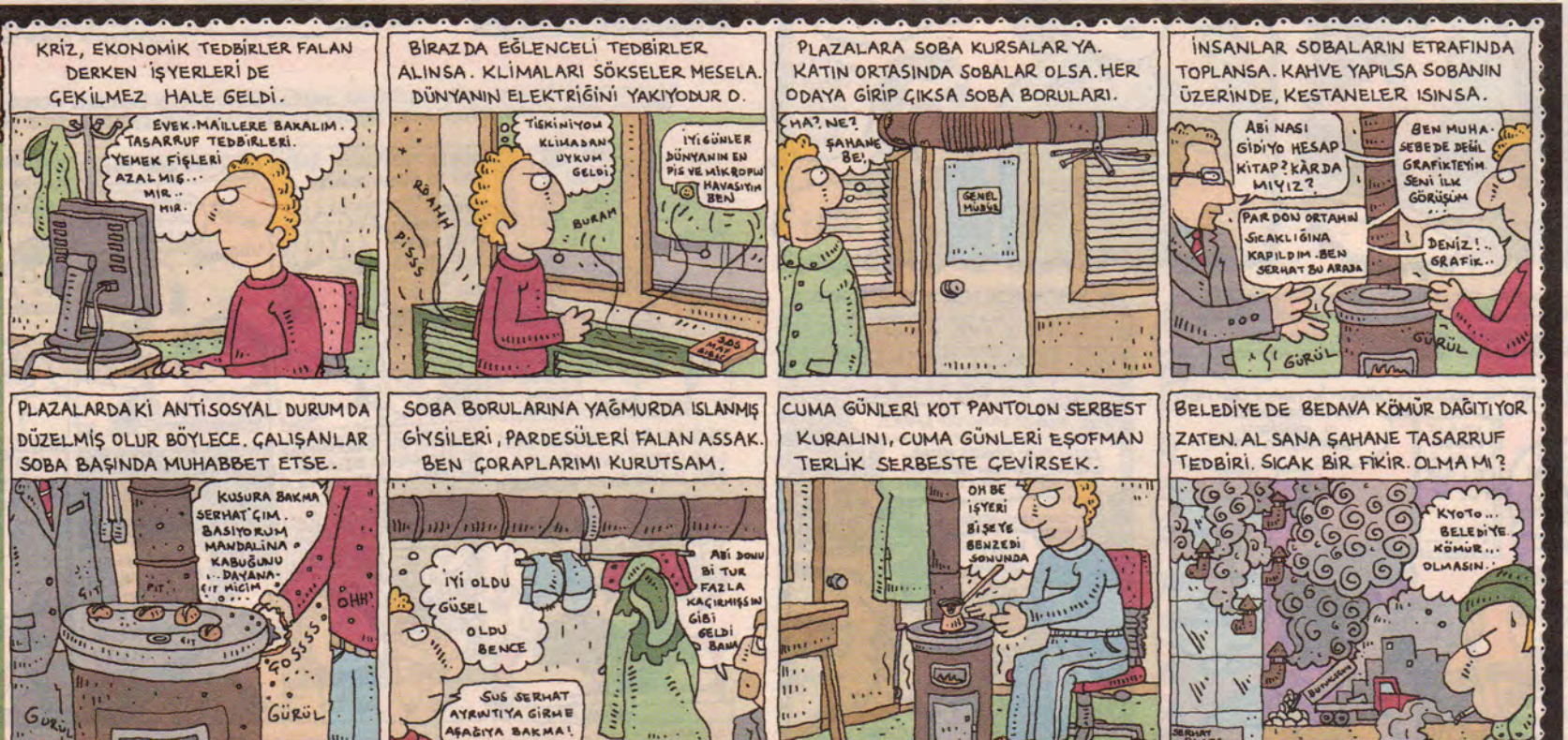
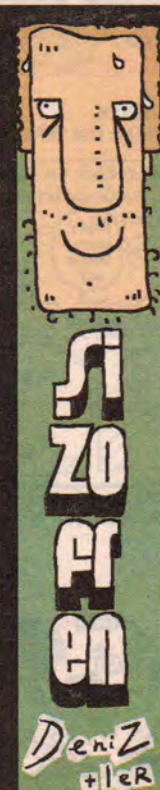
GÖRME

BİTTİ

ERİK MODEL LOOK

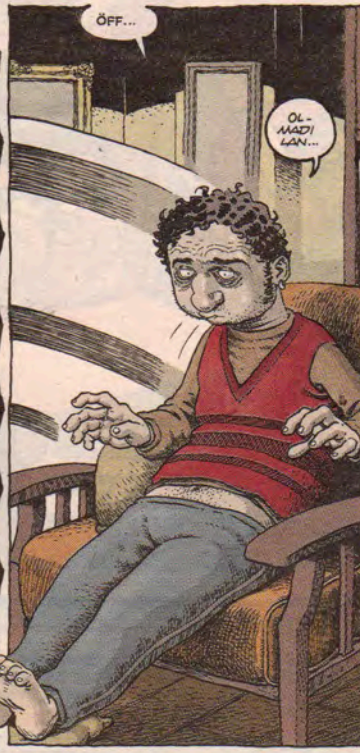
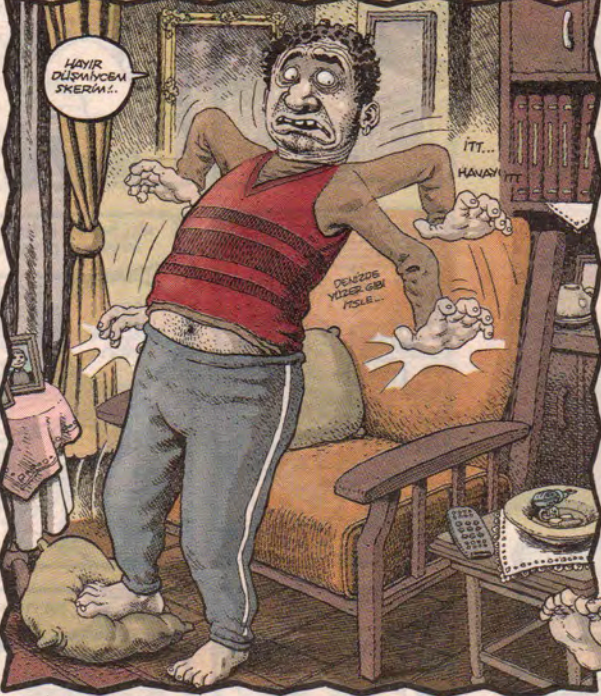
YİĞİT ÖZGÜR

Sandık İçi

ERSİN KARABULUT

GEÇENLERDE KOLTUKTAN KALKIYORDUM. AMA DENGESİZ KALKTIM BÖYLE TAM DOĞRULAMADIM, YAVAŞ YAVAŞ GERİ DÜŞERKEN SÖYLE KARŞI KOYMAYA ÇALIŞTIM DÜŞÜŞÜME...

ÇOCUKLAR İÇİN Bİ TANE YALANDAN BİLİSEL KİTAP YAZMAYI ÇOK İSTERİM. Bİ SÜRÜ ŞEY GELİYÖ YAKLINA KÜÇÜKÇEN, NİYE GERÇEKLEŞTİRİLEME-YECEĞİNİ ANLAYAMADIGIN MINİK PROJELER... MESELA ŞUNU BULDUĞUM ZAMAN KENDİMİ MUÇT SANMIŞTİM BAYAA BEN...

BU BALONLARA BİNİYOSUN TÜRKİ-YE'DEN HAVALANIP ORDA KİPİRTİSTİ, SABİT KALUYOSUN...

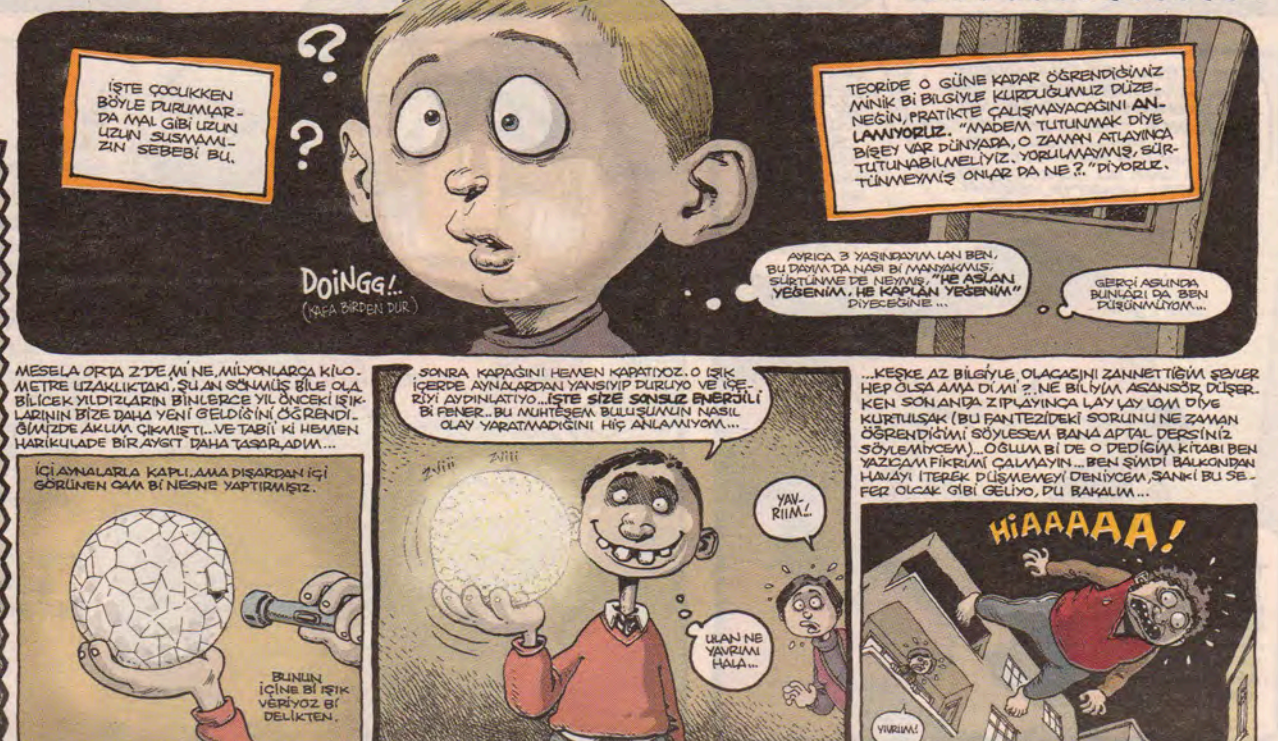
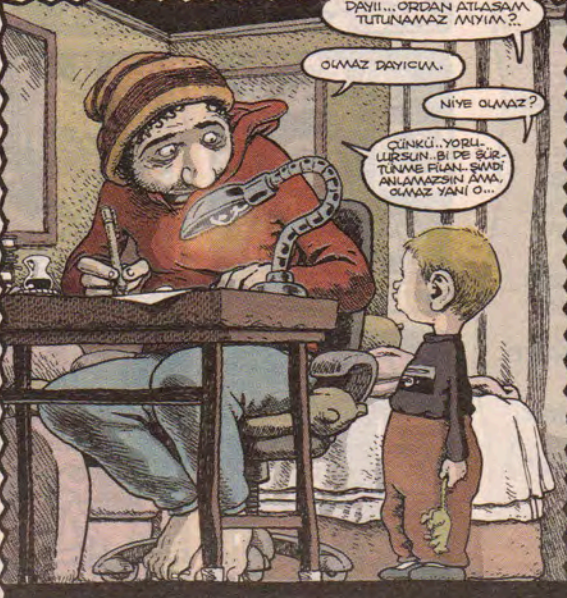
YANİ BU MUHTEŞEM İÇADIMI ANLATTIĞIMDA KİMSENİN CİDDİYE ALMAMASINA ÇOK ŞAŞIRMIŞTİM. BENCE MÜTHİŞ BİŞEYDİ. 24 SAATTE DÜNYA TURU...

BİRAZ DAHA KÜÇÜKÇEN DE ŞÖYLE BİŞEY DÜŞÜNÜYORDUM. DİYELİM BEN VE BİRİSİ DAHA VAR. İKİMİZ DE ÇOK GÜÇLÜ ATIK VE ADALETLİ-YİZ (ULU)... ULAN ANLATTIYORDUM DA NASİ ÇİZCEM BUNU, ZOR-MUŞ BİRAZ, DUR Bİ DENİYİM...

EYET SALAK MIŞIM AMA OLSUN İLKOKULDAYDIM OĞLU... İSTE ŞİMDİ YİNE BENİM GİBİ SALAK ÇOCUKLAR İÇİN BÖYLE YALAN YANILIS BİLİ-MSEL KİTAPLAR YAZSAM MI, MESELA İSTE "İKİ KİŞİ Bİ ŞEKİLDE HA-YAYA TIRMANABİLİR, ÇÜNKÜ SÖYLEYER BÖYLE DİR" DİYE EHEH... EĞİTİM NEFERLERİMİZ ŞİMDİ BENİ KINARLAR AMA BENCE ÇOK GÜBENCİLİ OLU-R, ÇÜNKÜ KÜÇÜKÇEN BULDUĞUNU SANDIĞIN SÜPERSONİK BULUŞUN GER-ÇEKLEŞTİRİLEMEYECESİ SÖYLENİNCİ ÇOK ÜZÜLÜYOSUN... HANİ BAZEN KÜÇÜK Bİ ÇOCUK BİŞEY SÖZÜYÖ YAA...

İSTE ÇOCUKÇEN BÖYLE DURUMLAR-DA MAL GİBİ UZUN UZUN SUSMA-MIZIN SEBEBİ BUL-

TEORİDE O GÜNE KADAR ÖĞRENDİĞİMİZ MINİK Bİ BİLGİYLE KURUCUĞUMUZ DÜZE-NEGİN, PRATİKTE ÇALIŞMAYACAĞINI AN-LAMIYORUZ. "ANADİM TUTUNMAK DİYE BİREY VAR DÜNYADA, O ZAMAN ATILAYINA TUTUNABİLMEYİZ. YORLUYAMIS, SÜR-TUNMEYİMİZ ONLAR DA NE?" DİYÖRÜZ.

AYRICA 3 YAŞINDAYIM LAN BEN, BU DÜNYA DA NASİ Bİ MANDAKAYIS. SÜRTÜNME DE NEYİB, "HE ASLAN YEĞENİM, HE KAPLAN YEĞENİM" DİYECESİNE...

GERÇİ ASUNDA BUNLARI DA BEN DÜŞÜNÜYÖM...

MESELA ORTA Z'DE Mİ NE, MİLYONLARCA KİLO-METRE UZAKLIKTAKİ, ŞUAN SONMUS BİLE OLA BİLİCEK YILDIZLARIN BİNLERCE YIL ÖNCEKİ İŞİK-LARININ BİZE DAHA YENİ GELDİĞİNİ ÖĞRENDİ. BİA ZİDE AKUĞA ÇIKMIŞTI... VE TABİ Kİ HEVİEN HARİKULADE BİR AYĞIT DAHA TAŞIRADIM...

SONRA KAPAĞINI HEMEN KAPATIYÖZ. O İŞİK İÇERDE AYINLARDAN YANSIYIP DURUYO VE İÇE-RİYİ AYDINLATIYO... İSTE SİZE SONUZ ENERJİLİ Bİ FENER. BU MUHTEŞEM BULUŞUNUN NASİL OLAY YARATMADIGINI, HİŞ ANLAMIYOM...

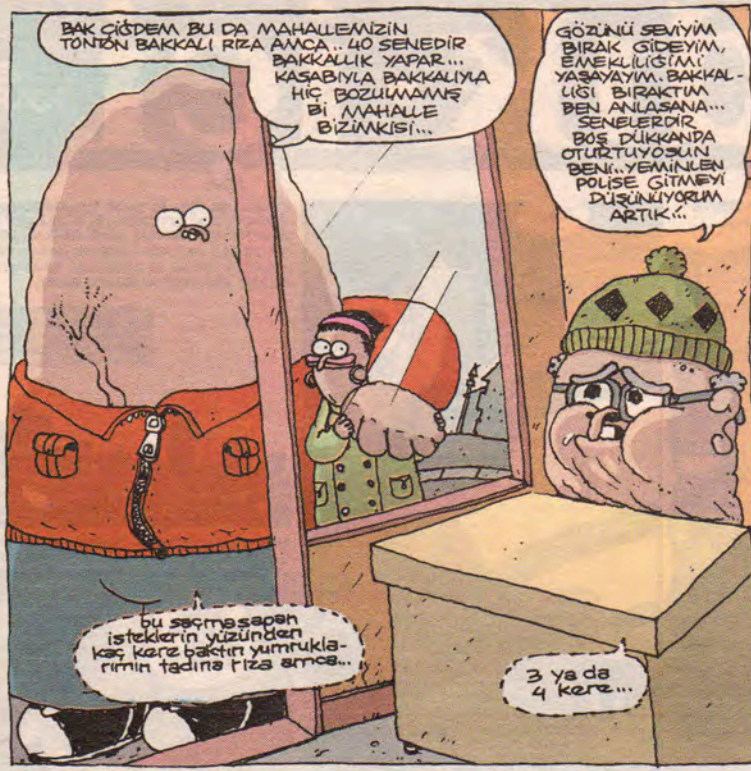

...KEŞKE AZ BİLGİYLE OLACAĞINI ZANNETTİĞİM ŞEYLER HEP OLSA AMA Dİ Mİ ? NE BİLİYİM ASANSÖR DÜŞER. KEN SON ANDA ZİPLİYINCA LAY LAY LAY DİYE KURTULSAK (BU FANTEZİDEKİ SORUNU NE ZAMAN ÖĞRENDİĞİMİ SÖYLESEM BANA APTAL DERSİNİZ SÖYLEYİCEM)... OĞLU Bİ DE O DEDİĞİM KİTABI BEN YAZIYAM FIKIRIM ÇALIYAYIM... BEN ŞİMDİ BAUKONTAN HAYAYİ İTEREK DÜŞÜMEYİ DENİYÖM, SANKİ BU ŞE-FEZ OLCAK GİBİ GELİYÖ, PU BAKALIM...

ŞİMDİ AKUĞA GELDİ, DÜRDÜĞÜMÜZ YERDE SÜREKLİ ZİPLARSAK DÜNYANIN ALTINIZDAN YAVAŞ YAVAŞ GECEĞİNİ, YENİ YERDE ZİPLAYARAK ÇİN'E KADAR GİDEBİLECEĞİMİZİ DE KEŞFETMİŞTİM AMA CİDDİYE ALMADILAR. KİMİTİMİ SONRADAN ANLIYCAK BENCE...

HOOP, ÖMESİ.

O KADAR GÜVENLİK GÖREVLİSİNİ ATLAT, BÜTÜN SİFRELERİ ÇÖZ... ŞURDA TAKILICAAM ZERRE AKLI MA GELMEMİŞTİ...

BU G.T.L'E SEN GETİR LAN KOLAYSA...

ZENGİN OLMAYA HIÇ BU KADAR YAKLAŞAMMIŞTIK OFF... HADI GETİR ARTIK ŞU ELMA SLARİ FARUK ABİ...

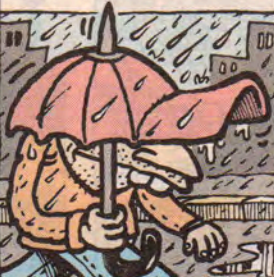

GİTTİN GİDELİ BEBEK

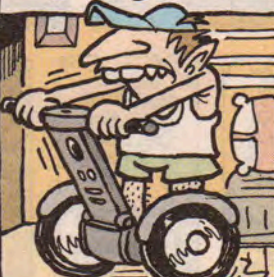

İş dünyasına atıldım, bi özel şirkette kargaları kovalayarak kariyere başladım...

Berberler islanmaz olduk yağın yağmırda...Neydi böyle şaşkı gibi islanmalar? Artık kafam rahat...

Teknolojiyi yakından takip eder oldum bebek... Zızmaya bile Ginger'le girdim...

İsteseydirm bilim adamı bilmem olabilecektene sahilde mal gibi gizem adamı oldum sayende.

Uzayan ense tüyerimi zarif jilet darbeleriyle alışırlı özledim bebek... Dede skti attı enseyi...

Taşlamalı, ironili, nük-teli, imgeli, mimgeli karikatür çiziyim dedim, beceremedim...

Bankamatığı hapsurt-maya çalışıyorum...Bi başarırısam dönsen de tanımam söyliim...

Ek iş olarak köşe yazırlığına başladım bebek...Her gün her gün yaz, ebem skildi...

İş disiplinimi tekrar kazandım...Maasımın bi bölümüyle amele pazanından abi tuttum...

Bana ikimizi hahrlattıkları için ayaklarımla izledim, bebe yağıyla yağlayıp sevişirdim onları...

Sana edebi ağırlığı olan ciddi bi mektup yazmak için lüle taşı pipo içtim, ciğerim skildi.

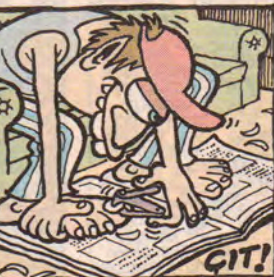

Yine, kend i kendime sormadan duramadım, niye böyle zkitrip gittin bulamadım...

Sartos kafayla ismini unuttunca kendiminki ni yazdım duvarlara bebek ... hişk...

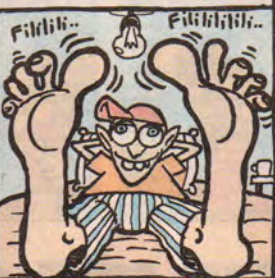
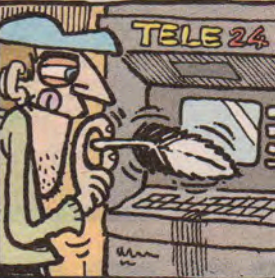
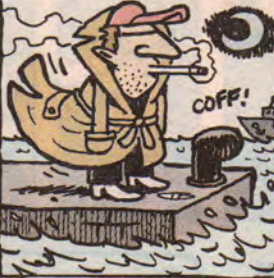
Üzerinde tırnak kestiğim eski gazetenin eski haberlerini yeniyim gibi istahla okudum...

Birlikteliğimizde sana ismaradıklarımın getek-sini tutmak için eve yazarkasa aldım...Yuh!

Bentle sarıp top yaptığım tırnaklıgasteyi her göz iki birz kadar sekiştirmeden uyuyamaz oldum...

BENİM DE SÖYLEYECEKLERİM VAR!

Umut SARIKAYA

ZİYARET

"Bizden başka insanların da bi hayatı olması çok saçma geliyordu. Bizden yani sen ve ben değil. Bizim mahallede oturanlar ve bizim aileyi kastediyorum. Mahallenin dışında da insanların olduğunu biliyordum ama açıkçası onların da kendi aralarında bir ilişkisi olduğunu görmek gerçekten çok şaşırtıcıydı. Bizim tanımadığımız birilerinin kendi aralarında arkadaş olması, birbirleriyle buluşmaları, gittiği belli yerlerinin olması, birileriyle iyi geçinip, birilerini sevmemeleri ne kadar çok garip gelmişti. İlk Ankara da, dayımlara misafiriğe gittiğimizde fark etmiştim galiba bu durumu. Dışarıda hiçbir ayrımını bilmediğimiz bir sokakta abimle bizim yaşımızdaki çocuklara bakıyorduk ve bizim yaşımızda, aynı bizim gibi top oynayan, mışket oynayan, ağaca dalmaya giden, yaptığımız her şeyi yapan çocukların hiçbirini tanımiyorduk. Gerçekten olacık şey değil gibi gelmişti. Biz olmadan da yıllarca insanlar yaşayabiliyorlmuş demek ki diye düşünmek korkutmuştu beni. Dediğim gibi mahalle dışında da insanların olduğunu biliyordum ama bizzis ve bizimkine benzer bir hayat kurabileceklerini hiç tahmin etmemiştim.

Her şeyden bi tane olur zannediyordum. "Mahalle dediğimiz şey bizim mahallemizdir. Bakkal bi tanedir ve iki sokak aşağımızdadır. Arkadaş dediğimiz kişiler benimkilerdir." diye düşünüyordum. Aynı şey arkadaşın anne ve babasını görünce de oluyor. Arkadaşım ona "baba" diyor ama "baba" dediğimiz kişi benim babamdan başkası olamaz ki. Yani baba bizim evde oturandır, tipi kıyafeti filan bizim evdeki gibi olandır. Ama onun babası var ve benimkinden farklı. Aklim çıkacak gibi oluyordu bütün bunları düşündükçe. Sanırım herkesin dile getirmese bile içten içe, bilmeden de olsa düşündüğü bi olay bu. O yüzden farklı mahallenin çocukları birbirini görünce saldıyorlar. "Dolaşmayın lan burada. Yürüyün mahallenize" diye kuyuyorlar birbirlerini. Kimse başkalarının başka hayatları olduğunu görmek istemiyor." dedim.

"Sis!" dedi parmağını dudağıma bastırarak. "ağızından kelime duymuycam bu saatten sonra. Arkadaş "gitmek" "gitmemek" kelimeleri ne sevildi. mına koduğumun yaş kuşağında be. İstiyorsunuz ki dükkânı tezgâhı kapatalım, yemeyelim içmeyelim sabah akşam gidene dair, kalana dair, diye konuşup duralım. Arkadaş ne kurcaladınız kendinizi. Yeter! Kafa bu kafa! Gitmek mi istiyorsun? Arkadaşım kolundan tutan mı var, eli ayağı olan adamsın, sırımda mı taşıyayım. Git. Kalmak mı istiyorsun yat zıbar uyu. Bırak benimle konuşmayı, başkalarıyla konuşurken bile "Hayat" dediğini duyduğum daha tabanla vurucam

yanağına. Bak açık konuşuyorum; duymuycam! gelir taban" dedi. "Ama Melis" dedim. "bana ağzını eğip bükme aşkım" dedi ve "Canım sizin tam olarak derdiniz nedir, bana bi diyin Allah aşkına. Napalım yani. Yani ne yapsak susulacak bana bi söylesene. Biz insanlık olarak ne yapalım. Bak çevrem geniştir herkesle konuşur ikna ederim. Bize bişey diyin yapalım onu ve susun. Ya Umut söyle lütfen. Bak sana and olsun ben bu özveriye göstericem. Dünya halklarını toplayıp konuşucam." diye ekledi. "Ya şu an saçmaladığının umarım farkındasındır. İnsanlık olduğu sürece bunlar konuşulacak, insana dair duygulardan bahsediyoruz burada" dedim. "Kaplana dair, Zebra'ya dair duygulardan mı bahsediyoruz diyorur ben. Hayret bi olay. Tabi ki insana dair duygular bunlar. Yılların Melis'iyim ben, bana mı öğretiyorsun bunları. Ama çok duydum bunları ben. Çok konuştuk, gereğinden fazla, çok fazla. Yeter valla darladım. Ne istiyosun arkadaşım sen benden net olarık? Bana tek bi cümle ile söylesene." dedi. "artık kısa cümleler kuruyorum bebişim" dedim. "Ya brrrrrrr Allah aşkına. Lafı dolandırıp duruyorsun. Senden valla bişey olacağı yok. Şu ettiğin lafa bak. Sekiz yaşındaki çocuk demez şu senin dediğini. Ben sana bi cümle söyle diyorum, sen de kısa cümle kuruyorum diyorsun. Başına "artık" diye eklediğin için bişeymiş gibi oluyor ettiğin cümle. Bi hikayesi varmış gibi oluyor, gören de çok derin, bi zamanlar çok acı şeyler yaşamış bi adam sanın "artık" dediğin için. Sen değil misin arkadaşım "dün niye mesajıma cevap vermedin" diye benimle iki gün kavgaya eden. Derin şeyler yaşamış gibi adama bak mına koyiim. Dün niye mesajıma cevap vermedin? Bu gün cevap verdim de ne oldu sanki? Çok mu matah bişey oldu yani bugün? Ne oldu? Tavşan gibi butuştuk yine, bi çaya 5milyon verip aşkımızı yüceltiyoruz. Sanki hissettiklerimiz herkesinkinden çok farklıymış gibi. Tıs tıs diye nefes almayı bi an bile ihmal etmeden yaşıyoruz işte, çok anlam yüklemeye gerek yok. Ama herkes gibi olmadığımızı zannederek 2 milyonluk biraya 5 milyon vermesek rahat edemeyiz. Safi zararsız mına koyiim" dedi. Güllümsedim "Biliyo musun şu anda çok garip bişey oldu. Ben de aynı şeyleri söylemek üzere konuya başlamıştım. Başkalarının hayatlarının olduğuna şaşırmak derken bundan bahsedecektim. Bu çok garip, yani şaşkınlığı gizleyemiyorum şu anda" diyerek omzuna basımı koydum. "Bırak sen şimdi onu bunu da. Sen de çocuğu dair, geçmişe özleme dair, diye mahalle, mezra, köy diye diye ne eklemek yedin be Umut'um. Sanki tek çocuk sen oldun şu fani dünyada. Baya ev mev yapıtıyorsun, kalebodur döşettin, fayans filan aldın şaka maka... İyi yedin çocukluğun ekmeğini ha kurnaaaaaaazzz" diyerek boynuma omuzum arasını sıktı. Her ne kadar canım yansa da "ehircik ehircik" diye gülerken yaltaklandım sanki foyam ortaya kıkmış gibi. "Gülersin tabi" diyerek daha da sıktı. "Hadi çayını iç soğutma" diye de ekledi. Çayımı içtikten sonra biraz bu sözlerle alınarak "Melis inanmıyorum yani sana. Böyle bişeyi nasıl düşünebilirsin. Sanat diye bişey var. Neyi anlattığın değil nasıl anlattığın önemlidir sanatta. Yani bu kadar neticeye takılma, üslup diye bişey var. O zaman farklı müzik de olmasın edebiyatta

olmasın. Bunu mu diyorsun yani. Çok saçma yaa, mal müdürü müyüz biz" diye itiraz ettim. "O mal müdürü dediğin adam bakma senden daha çok işe yarıyor. Bana ne kardeşim sen sevgilinden ayrıldıysan, çok üzülüysen, bi olay karşısında çok duygulandıysan. Bana ne anlatıyorsun. Beni niye yoruyosun, ne istiyosun benden. Paramı mı istiyorsun doğru söyle. İstiyosan söyle açıkça, çekinme. "dost bildiklerim" kelimesi de müzik dünyasında bi ayrı sevildi bu arada. Kimi sanatçılar var dikkat ediyorum 7 albümdür, ona kazık atan dostlarını, zor gününde yanında olmayanları filan anlatıyorlar. Arkadaşım sen eşini dostunu seçmeyi öğrenememişsen ben ne yapabilirim. Demek ki sende de varmış bi yamukluk ki yanında duran olmamış 7 albümdür. Kaçırmissın milleti, kimse çekememiş. Millete kızacağına kendine bak kutik. Alayınız traş lan... Aslında suç sizde değil, sizi bişey sanarlarda" dedi.

Kendine güvenen kadını severim. Derdini o kadar güzel anlatıyordu ki dediklerinin çoğuna katılmıyordum - o kadar akıcı konuşuyordu ki zaten bana çekici gelen Melis şimdi daha seksi olmuştu. Masanın altından ayakkabımı çıkarıp ayağımı ayak bileğinde gezdirerek kendisini sekse davet etmek için baştan çıkarmaya çalıştım. O baştan çıkarken, ayağım yumuşak bişeye dokundu bilekte. Bir sigara paketi vardı muz çorabının içinde. Ayağımla pakedin uzunluğunu ölçtükten sonra bunun bir Malbora 100's yani uzun Malbora olduğunu anladım. "Ne demek oluyor Melis bu? Açıklayabilir misin? Bu ne ya sevgiliime bak, yıllarca ben bunun için mi peşinden koştum. Seviştığım kadını tanıyamıyorum. Masaya LM koyup çorapta Malbora taşımak da ne demek oluyor. Sen bana kurnaz diyorsun ama asıl kurnazın önde gideni sensin. Çıkar kaliteyi, koy masaya da yandırılım. Sabahtan beri LM'ye mahkûm ettin bizi." dedim. Arsız arsız güldü.

O sırada içinde oturduğumuz şirin kafenin sahibi yaşlı kadın okuduğu kitaptan kafasını kaldırıp gülümseyerek yanıma gelip, boş bardakları aldı. Ve "Kumrular böyle kıkırdarak neler kaynatıyor bakalım" dedi. Melis yaşlı kadına sevgiyle gülümseyerek başını omzuma koydu. "Neyse ben sizi rahat bırakayım" dedi yaşlı kadın. Sevgiyle güllümsedik arkasından.

Hesabı ödedikten sonra kafeden çıktık. Alsancak'ta biraz tur attık. Bişeyler yiyip, sahilde bankta oturarak bira içtik. Vapurda eve doğru giderken Melis'e çok sarıldım. Susup uzaklara baktık. Bir gün birbirimiz için başkaları olacağımız hiç aklıma gelmezdi. Yarın İstanbul'a dönecektim, Melis'i çok seviyordum.

Uzun sessizlikten sonra bana bakıp "Umut" dedi "Yazının sonunu yine duygusal mı bitireceksin" dedi. Dudağını öpüp, "Herhalde öyle yapıcım, bilirsin sağ bırakmam affetmem duygusal durumları tak veririm duygusalı veririm hüznümbazi. Tak!" dedim. Bir daha öpüştük.

gelen Kutusu

Hakan KURTAŞ

Servet TURAN

Anıl DUMAN

Tarik Yetiş SERBEST

UYKUSUZ
İMZA GÜNÜ

BURSA TÜYAP
KITAP FUARI

TARİH:

28 ŞUBAT
Cumartesi

SAAT:

14:00 - 18:00

UYKUSUZ

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizirin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın ortamında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 18 Şubat 2008 | Sayı: 077
Haftalık Yayın Süreli Yayıncı

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ ve YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Uğur GÜRSOY

GRAFİK: Fırat YAŞA - Evrim GÜVENÇ - KALİGRAFİ: Şevki SAYIŞMAN
İşletme ve Satış: Nuri AÇAR (nuri@uykusuzdergi.com) - Halkla İlişkiler ve Muhasebe: Elvan AKTAŞ (caglar@uykusuzdergi.com)
Asmalımesit Mah. Şehbender Sok. No: 4 Kat: 2 Daire: 3 Beyoğlu / İSTANBUL
TEL: 0 (212) 245 53 38/39 FAX: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307-7619
BASKI: APA Uniprint Hadımköy Asfaltı Ömerli Köyü Mevki 34555 Hadımköy / İstanbul 0(212) 798 28 40
GENEL DAĞITIM: DPP - 0(212) 622 22 22 ABONELİK: Yurtiçi: 99YTL Amerika: 110\$ Avrupa: 90\$ Uzakdoğu: 120\$
Banka Hesap Numaralarımız: Yapı kredi Bankası Parmakkapı Şubesi, YTL: 81217859 USD: 81345973 EUR: 81345967

25 ŞUBAT ÇARŞAMBA
SAYI: 2009/09 No: 078
1.50 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 1.75 TL.

www.uykusuzdergi.com

UYKUSUZ

• AKP yerel seçimler öncesinde seçmeni tehdit ediyor.

akp'ye oy ver-
mezseniz bıyıkları-
mı bir iki milim daha
kısaltırım! ama tam da
kesmem, varın geri-
sini siz düşünün!

hayır!..noo-
lur bunu yapı-
mazsınız!.. biraz
düşünmemiz için
zaman verin!

beyler
düşünecek
zaman yok
adam ciddi

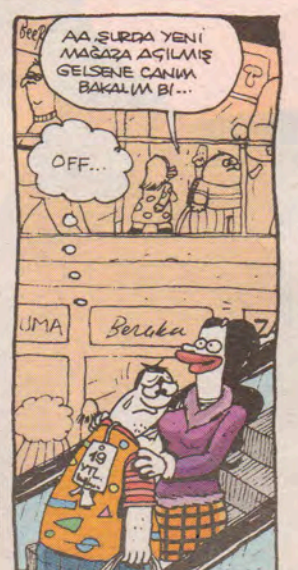

KÖZLEK (kızlar)
ÖKEYE
DÖRÜNDÜ
ARANIYOR

GASTEDEKİ
İLAN İÇİN
GELMİŞTİM
BEN...

TECRÜBEN
VAR MI?..

Konda tarafından yapılan bir araştırmaya göre Türklerin yüzde 70'inin hiçbir zaman kitap okumadığı ortaya çıktı.

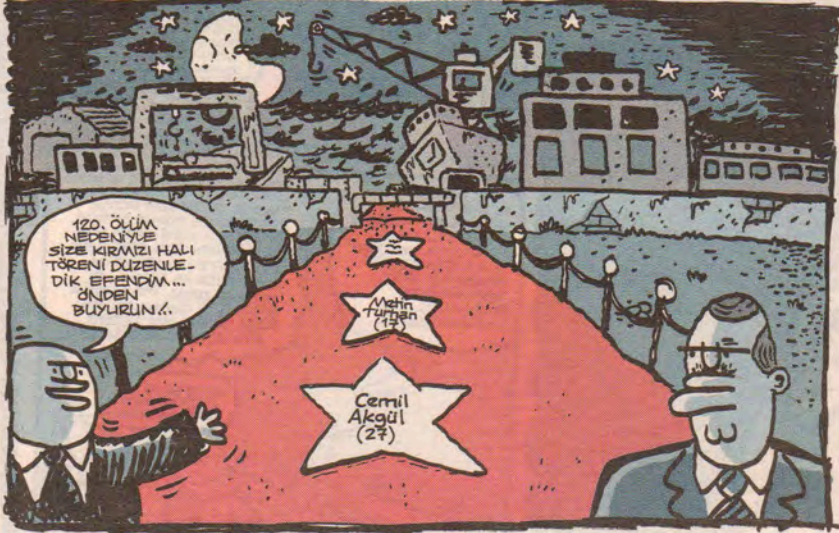

GÜNDEMSPOR

● Abdullah Gül'den şok açıklama: "Ben, eşim ve türban, biz ayrılmaz bir üçlüyüz!"
● Köksal Toptan'dan şok açıklama: "Keşke soyadım 'Parekende' olsaydı!"
● Papa Benedik'ten şok açıklama: "Keşke halife olsaydı da derbide kapışsaydık!"
● Fethullah Gülen'den şok açıklama: "Ağlarım değer hayat, bu gözyaşlarına!"

● Obama'dan şok açıklama: "Ben siyah dilim lan, griyim!"
● Adnan Polat'tan şok açıklama: "Skibbe korkaktı, Bülent Korkmaz!"
● Cemil İpekçi'den şok açıklama: "Vurulduğum ey Tayyip, unutmam beni!"
● RTE'den şok açıklama: "Allah aşkına, bana bunlarla gelmeyin ulan!"
● Okan Bayülgen'den şok açıklama: "Kral mıyım, vatandaş mıyım, bilemedim tam ne ayçam?" v.ö.

Tuzla Tersaneler Bölgesi'nde bir işçi daha hayatını kaybetti.

KAÇ YIL OLDU?

● Gülşen "Başarısız olma korkum yok. Söz yazıyor, beste yapıyorum. Düzgün bir hayatım var. Bunların hepsinin bir arada bulunduğu ikinci bir insan olduğumu sanmıyorum." diyeti 5 yıl...
● Fatma Girik, Söz Fato'da programında, havaalanı güvenliğini denetlemek için, renkli kağıtlara sarıp 'dinamit lokumu' süsü verdiği uzun fıstıklı lokumları, kontrolden rahatça geçirince güvenlik görevlilerini azarlayalı 13 yıl...
● Dünya çapındaki iletişim ağı World Wide Web (www) kullanılmaya başlanalı 16 yıl...
● Gazanfer Özcan, Hüsnü Kuruntu karakteriyle, "Şiştim vallahi şiştim" diyeti 23 yıl...
● Ronald Reagan'ın verdiği bir resepsiyonda, boy uzatma operasyonları yapan bir profesör, Turgut Özal'ı görünce, Hasan Celal Güzel'e

"Başbakanınızı bana verin, iki ay sonra 1.80 boyunda alıp Türkiye'ye götürün" teklifinde bulunalı tam 24 yıl olmuş...

ÖLEN VAR KOŞUN

AKP Genel Merkezi, yerel seçim kampanyasında adaylarının dikkat etmesi gereken kuralları bir kitapçık halinde yayımladı. Kitapta 34 altın kural yer alıyor. Altın kurallardan biri de şu:

Okadar

aynı lafı bi kuru göñü söyle-se yazmazsınız bile sırf muhteşem kalçalarım var diye bi-kınlı fotoğrafımı ko-yduğunuz ağlar.

AKP Zonguldak Milletvekili Fazlı Erdoğan, Zonguldak'ta bir restorandan, ABD Başkanı Obama'ya "Bizde gelmiş de bölge liderliğini uygun görüyor. Hadi be sende. Sen küçük düşünüyorsun. Biz dünya liderliğine oynuyoruz" diye seslendi. Sonra da kendini dinleyen partililere dünyanın gerçek liderini açıkladı: "Siz sıradan bir yolcu değilsiniz. Sizin lokomotifinizin başında duran genel başkan sıradan bir insan değil. Onun hesap vereceği 72 milyon Türk milleti değil, onun hesap vereceği 1,5 milyar İslam alemi değil, onun hesap vereceği 6,5 milyar dünya insanlığı."

JEAN CLAUDE VAN MINÜT

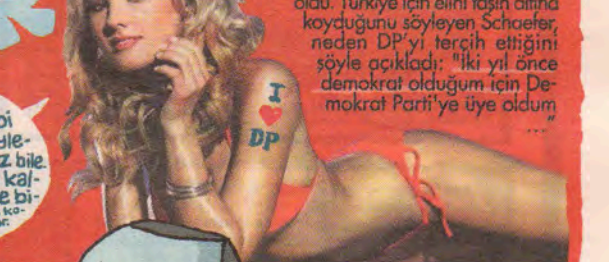

Burdur Emniyet Müdürlüğü TEM Şubesi, Cumhuriyet Lisesi'ndeki öğrencileri toplayarak, "Terörizm" dersi verdi. Öğrencilere izlettirilen CD'de, 1 Mayıs'ların yasal olmadığı söylenirken, "Terörün baş nedeni" olarak sol akımlar gösterildi. İse öğrencilerinin, sol eğilimli dergiler ve gazeteler yoluyla "ayartıldığı" iddia edildi. Derse katılan öğrenciler, dersin ortasında sınıflardan çıkartılarak "bilgilendirme" toplantısının olacağı salona götürüldüklerini, bu konferansa katılmazlarsa, disiplin cezası alabilecekleri uyarısının yapıldığını söylediler.

BÜĞÜN OKULDA BEYNİMİZİ YIKADILAR ANNE... BİZE DE BUNU VERDİLER! ARTIK BEYNİMİZİ EVDE YIKAYABİLİRİZ!

"Düğün, toplantı ve cenaze törenleri ile diğer aktivitelerden vaktinde haberdar olunmalı ve bu törenlere mutlaka gidilmelidir."

De-mokrat Parti üyesi manken Şebnem Schaefer, Şişli'den belediye meclis üyeliğine aday oldu. Türkiye için elini taşın altına koyduğunu söyleyen Schaefer, neden DP'yi tercih ettiğini şöyle açıkladı: "İki yıl önce demokrat olduğum için Demokrat Parti'ye üye oldum"

diyor ki:

"Vatan, millet, bayrak konusundaki hassasiyetinizi bilen bir kardeşinizim. Bundan dolayı da diyorum ki, Gülmüşane'mizi çok daha farklı bir şekilde imar edeceğiz" İşte bu okuduğunuz siyasiler tarafından "İdareten" söylenen ve milyon tane benzeri olan söz, Gülmüşane'de bir ilk öğretim okulunun girişindeki duvarda yazıyor. Sahibi Recep Tayyip Erdoğan...

işimdeyim g...

YALNIZ ve AYI...

Televizyon kötü örnek oluyor, televizyon çocukları şiddete yönlendiriyor martavalları ama çok dinledik ama değil mi? Geçen gün televizyonda hesapta uzman doktor olmuş bir abi kalkmış televizyonun çocukları ve suç oranını ne de kötü etkilediğinden bahsediyordu. İyi de, koskoca okumuş adamsın, iki dakika rahat dur, bir derin nefes al. Bir düşün Cengiz Han'ın orduları sabahdan akşama televizyon mu seyrediyordu da milyonlarca adamı kıtır kıtır kestiler? Al Capone, Dillinger, gibi sosyopat haydutlar televizyonla mı büyüdü? Hitler Kurtlar Vadisi'nin başından kalkmıyor muydu? Japon generalleri televizyondan etkilendikleri için mi onlarca milyon Çinliyi öldürdüler? Dünyada yaşanan onca katliam var, tarihe adını yazdırmış onca sosyopat katil var, sen hala televizyon kötü örnek oluyor diye tutturmuşsun. Keriz misin, bizi mi keriz yerine koyuyorsun anlamıyorum ki?

Efendim bu "televizyon kötü etkililiyor" cümlesi, söylendiğinde herkese çok doğru gibi gelen ama aslında bir aslı astarı olmayan cümlelerdendir, aman dikkat. Suç oranı maddi nedenler yüzünden artar azalır. Misal, Scorsese'nin filmlerinden görüyoruz, 70'lerde New York suçtan geçilmiyor, şehir eşkiyanın eline geçmiş. Ama 90'larda ve bugün pırıl pırıl. Suç oranı düşmüş. Ne olmuş? Televizyon seyretmeyi bırakmışlar? Hayır. 70'lerin başında eyalette kurtaj serbest bırakılmış, ana etken bu. Daha başka sebepler de var elbette ama bu geçen yıllarda televizyon izleme oranı azalmış mı? Hayır, bilakis artmış. Televizyonda şiddet azalmış mı? Yoo. O da artmış. Al sana veri, al sana örnek. Şimdi hala, doktorum nasılsa, içimden geçeni söyleyeyim diye konuşursan bak bir dahaki sefere adını veririm ona göre ha.

Zaten bu "çocuklara kötü örnek olma" meselesini de tam kavrayabilmiş değilim. Hadi bir çocuk yaptın, güzel. İyi de neden o çocuğu televizyonun ve hatta pop şarkıcılarının, ünlülerin yetiştirmesini bekliyorsun ki? Ne zaman bir ünlü atıyorum kokainle yakalansa hemen bir vaveyla: "Vay efendim çocuklarımıza kötü örnek oluyor!" Ulan o senin çocuğunun dadısı

mi? Hayattaki görevi, rolü senin çocuklarını yetiştirmek mi? Adam ne yaparsa yapar sana ne? Sen kendin örnek olsana çocuğuna.

İşte televizyondan da bu şekilde çocuklarına dadılık yapmasını, çocuklarını yetiştirmesini, büyütmesini bekleyenler var. İsterseniz altını da değiştirsin çocuğun, yemeğini hazır etsin, okuldan alsın? Alet yahu o. Sen çocuğu televizyonun önüne koy git, ondan sonra televizyondan çocuğu yetiştirmesini bekle. Daha çok beklersin.

Zaten benim nazarımda "star" dediğin adamın, bırakın çocuklar için rol modeli olmayı, bilakis anaların babaların tüylerini ürperten cinsten olması gerekiyor. Misal Billy Idol, televizyona çıkıp çocuklara "süt için, erken yatın" dediği için değil, otelede yanlış odaya girip, odadaki garibimi de, kendi odasına girdi diye camdan attığı için rock star. Yoksa müziğini dinlemem etmem. Benim nazarımda kıymetini bu ruh hastası hareketlerinden alıyor. Zaten tarihe adını yazdırmış ünlü yıldızlara bir bakın, kaç çocuklara örnek olayım diye kasmış ki? Madonna mı örnek olsun, Sid Vicious mu? Starlık müessesesi örnek olmayı kaldırılabilen bir müesseseye değil. Ha dersin ki illa örnek olacağım, git Burak Kut ol, ne kasiyorsun?

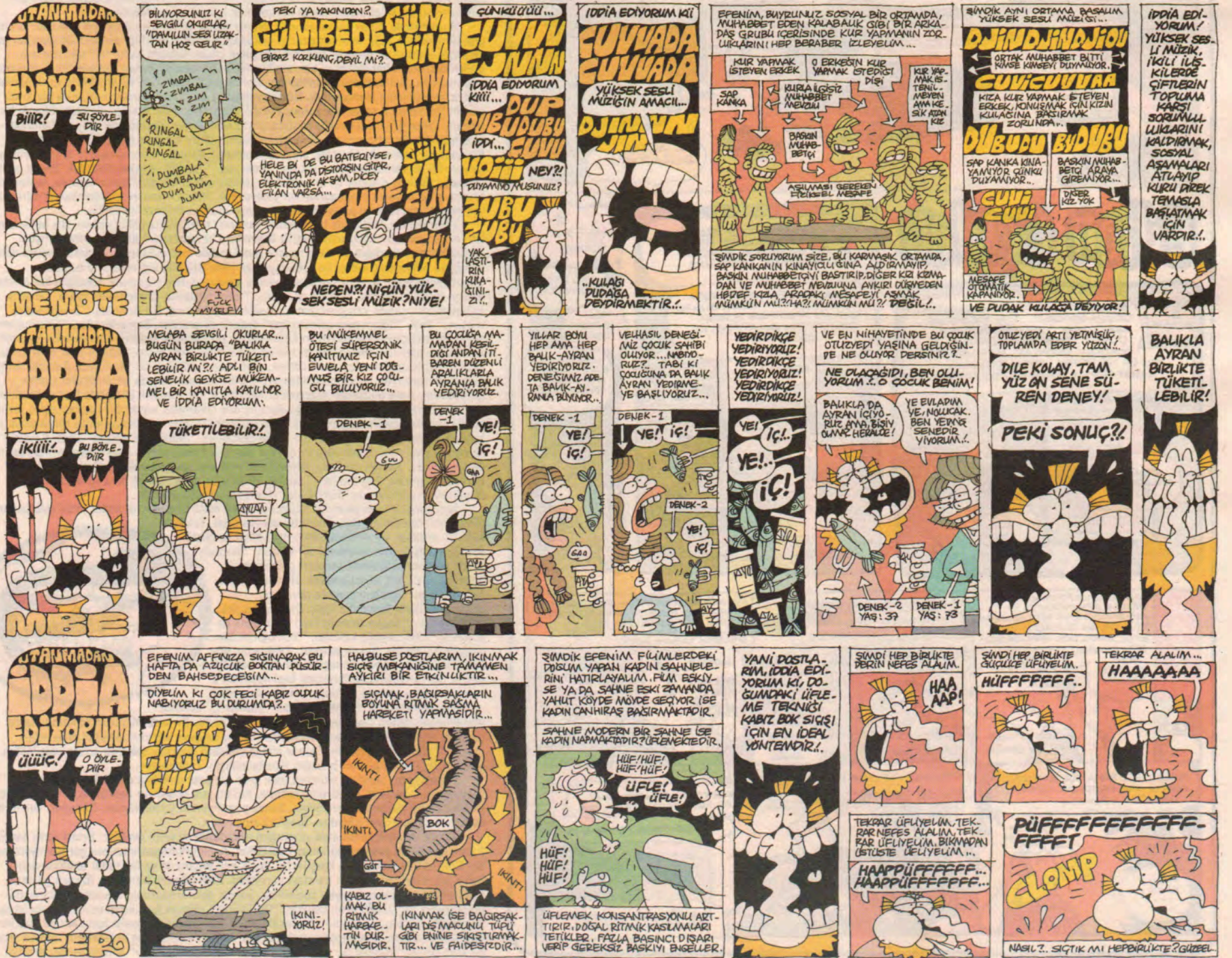
BU OLMADI: Ama bir sor neden olmadı!

(Ya da: Yıllar içinde geri çevrilen doksan altı senaryo teklifim)
Adı: Gelmişini Geçmişini 2 (The Past and the Future 2)
Türü: Çok karamsar bilim kurgu, distopia. Kahraman ha başardı ha başaracak diye heyecanlanılan tür.
Konu: Filmimiz ilk film kıldığı yerden devam eder. 2011 yılından geçmişe yolculuk yapan Fehmi, Büyük dünya savaşının başladığı yıl olan 2009'a gelmiş, savaşçı engellemeye çalışmaktadır. Ancak konuştuğu hiç kimse Fehmi'yi kale almaz, gelecekte geldiğine de inanmaz. Yolda karşılaştığı genç bir teknoloji sevdalısı olan Ahmet (Okky), biraz inanır gibi olur, gelecekte ne tür teknolojik gelişmeler olacağı, Blue Ray'ın yerine ne çıkacağı konusunda sorular sorar. Fehmi "Abi hepi topu 2011'den geliyorum, daha bir şey çıkmadı Blue Ray yerine, hatta bizim Blue Ray

de yok, hala korsan VCD izliyoruz evde" diyince Ahmet (Okky) çok bozulur. "Yalan söylüyorsunuz! Yalan! Kanatlarımız da mı çıkmadı yani gelecekte" der. Fehmi "Abi şunun şurasında iki yıl yahu, ben savaş çıkacak, dünya yok olacak diyorum, sen Blue Ray'desin, VCD'desin. Ama şunu bil ki, 2011'de bütün bunlar aslında yok oldu, elektrik yok anasını satayım, ne işine yarayacak Blue Ray?" diye yanıtlar. Bunun üzerine Ahmet (Okky) Fehmi'ye yardım etmeye karar verir. Ancak gelecekte gelen bir düşmanları vardır. Geleceğin Zeytinburnu kralı Nuri (Erkan Can), durumu haber almış, elindeki yedek akım kapasitörlerle o da geçmişe gelmiştir. Üstelik Nuri'den şimdi iki tane vardır: Nuri ve Nuri'nin gençliği (Hasan Celal Güzel). Evet Nuri, 2009'da daha şişman, daha boylu bir insandır ve büyük savaş neticesinde gözleri daha iyi görür bir hale gelmiş, zayıflamış ve büyükleri çıkararak Hasan Celal Güzel'den Erkan Can'a dönüşüm geçirmiştir. Adeta evrimin doğal bir sonucu gibidir. Her ikisi de gelecekte Zeytinburnu'nun da olsa kralı olacakları için savaşın çıkmasını istemektedirler. Aslında tabii Fehmi'den de iki tane vardır ama Fehmi'nin gençliği o sırada

Manisa'ya halasına gittiği için filmde yer almaz. Film, Ahmet (Okky) ve Fehmi'nin Nuri'lere (Hasan Celal Güzel ve Erkan Can) karşı verdiği devasa bir mücadele şeklinde geçer. Fehmi ve Ahmet (Okky) sürekli Birleşmiş Milletler binasına gidip insanları uyarmanın yollarını aramakta, Nuri'ler ise bu ikisini kah terörist, kah alien, kah kapkaççı diye FBI olsun Interpol olsun çeşitli kurum ve kuruluşlara ihbar etmektedir. Filmin sonunda tüm engellemelere karşın Fehmi ve Ahmet Birleşmiş Milletlerde şöyle dokunaklı, filmin son on dakikasını işgal eden, izleyenlerin gözyaşlarına hakim olamayacağı mesajlı romantik bir konuşma yaparlar. Acaba BM ikilinin uyarılarını dikkate alacak mıdır?

Reddedilme Gerekçesi: Filmin ilkin reddettik, ikincisini neden kabul edelim bunu bir düşün. Ek olarak Hasan Celal Güzel'e rol teklifinde bulunmak hiç içimizden gelmiyor ve ayrıca bu çok saçma. Fırtına Fehmi'yi, sadece Fehmi yapman kurtarmıyor, film 2009'da geçiyor, ha desek seneye bitiririz, nasıl olacak bu işler? Maliyet yüksek, halk buna hazır değil. Senaryo da çok tırt zaten.

HAKKI

ALO NİHAL NİPİYOSUN İYİ BEN DEN DE SEY DİCEKTİM YA ANNEM GİDİCEK BİZE GELSENE FİLM FALAN İZLERİZ HİHİ... EHE... BİRAZDAN GİDİCEK İSTE BEN ARADIM SENİ GİDİNCE TAMAM.

HADI ÖPTÜM.

ANNE SEN NE ZAMAN GİDİYOSUN?

NİYE, NOLDU?

HİÇ SORDUM.

BANA BAK SERSERİLERİ Mİ DOLDURCAKSIN EVE MİSKİN...

ALO MÜESSEER NE DİCEM YA BEN GELİM YORUM YA Bİ ŞER ÇEVİRİYO. BU GİDİNİN ÇOCUĞU SERSERİLERİ TOPLIYCAK EVE GELİBA. HUYLANDIM.. SONRA GELİRİM TAMAM, HADI.

HASKİTİR.

YOK YA ALLA ALIŞA.

HAKKII GEL BANA SİR KAPISINI AYARLA. GEL NERDESİN GİDİNİN ÇOCUĞU... HAKKII!!

ALO.. NİHAL..

OFF NİHAL'LE FİLM DERKEN.

BAK ANNESİNE KARŞI GELDİ ALLAH NASTI GARTI ADAMI. YAA.

YA YALAN BUNLAR ANNE YA.

SUS TÖVBE DE ÇARPILIRSIN AHMETİN ÖKÜZÜ SENİ..

Firat Budaci

"ASLINDA ÇOK RAHAT BİR İNSANIM"

Bir Salı sabahı, kantinden aldığım Kaç krakerin son parçasını ağızıma atmış, dilime aldığım kuytu köşelerinde kalan yumuşak kalıntıları temizliyordum. Temizlik esnasında, dilim, ağır tabanında tükürükle yumuşamış krakerlerin hemen altında sert bir şey çarptı. Dil, bu tür durumlarda hemen tetanize olur. Benimki de telaş içinde, derhal sertliğin sağını solunu yoklayarak sınırlarını belirledi ve nerdeyse 2 saniyede bir ziyaretine gitti. Böyledir dil, sıkışkan bir et parçası, yanarak pütürlü hale gelen damak, diş etinde ufak bir şişlik gibi oluşumlarda hemen olay mahalline gidip yoklar. Kitle, vücudumda işlevi olan bir şey çıkıntısı benzermiyordu. Teshisi parmağımla kesinleştirdikten 5 dakika sonra okulun bilgisayar odasına indim. Kısa süre içinde tıp dünyasının altını üstüne getirmiştım. Yazılanları hepsini anlıyordum ama "maling" gibi tanıdık kelimelerle hızla vücudum karanlık köşelerine doğru yol alıyordum. 10 dakika sonra kafamı ekrandan kaldırıp arkamdaki duvara yasladım. Gözlerim tavanla buluştuğunda artık emindim: Kanser olmuştum. Ölüm bana çok yakındı. Ölümün sakin karşılamayı nereden öğrendiysem artık, telaş etmedim. Hayatım aniden yavaşlamıştı, bir ermişin mahmur gözleriyle bakmaya başladım hayata. Hemen kanserimi arkadaşlarıma açıkladığım anı hayal ettim. Nasıl da telaşlılar! Sevgili arkadaşlarım ve ben salı da sakinleştirdim onları. Türlü şakalar yaptım. Ölümle dalga geçtim. Galiba arkamda, "O bambaşka bir adamdı" efsanesi bırakmak istiyordum. Sonra kızım kendi kendine, ölüyordum ve bu son aylarımda hala rahatlığımı pazarlama hayalleri içindeydim.

Tavırlarıyla çevresine rahatlık salan bir insan olma hayalini hep kurmuşumdur. Karmakarışık derterli basite indirgeyemeyi, hayatın sıkıştığı her anı, dünyanın en güzel aforizmalarından biri olan, "koy götüne" yaklaşımla def edebilmek çok isterdim. Çoğu insan gibi bazen taklidini yapıyorum, ama maalesef rahat bir insan değilim. Düşünsenize, ağızımdaki bit kadar bir kitleyi hemen kanserin devasa kollarına atacak kadar paranoyak aklımlı, aynı olay içinde kanserini arkadaşlarına bir rahatlık şöleniyle sunabiliyor. Sırf kalender bir insan olmanın hayali kurabilmek için. Tam bir rezillik...

Üniversitede, sınav zamanlarında, elinde notlar ve yüzü bu dünyayla ilişkisini kesmiş gibi bir ifadeyle sağa sola koşuşturan arkadaşlar olurdu. Amfiyer bölgesinde yaşayan bu insanlar, sıranın en önünde, hocanın ağzından çıkan havada kapıncı gibi notlara çevirirken, biz 'rahat insanlar' tüm amfiye hâkim bir tepeden onları seyrederdik. Çabalarını küçümserdik. Üniversitenin nimetlerinin amfide değil, şehrin sokaklarında ve nemli öğrenci evlerinde olduğuna inanıyorduk. Küçümsemediğimiz amfi insanların notlarına bir aracı kurum (fotokopici) sayesinde rahatça ulaşabiliyorduk. Zahmetsizce ele geçirdiğimiz bu notları, çoğunluğu asker yeşili çantalarımıza sokuşturur, yaylanarak olay mahallinden uzaklaşırdık. Suratlarımızda dünya telaşından sızdını sıyırmış garip bir ifade vardı. Koskoca bir üniversite binasını, onlarca profesörü, doçenti, laboratuvarları, bilim üretmeye çalışan bir akademik oluşumu tek bir "Salla yaa!" mimiğiyle yıkabiliyorduk. Sonra gidip, ne kadar kötüye o kadar iyi bir mekânda, birbirimize Bukowski tonlamasında, tamamına ermemiş bir hayatın propagandasını yapıyorduk. Rahat insanlar olduğumuzu birbirimize göstermek için resmen yarışıyorlardı. Bir çeşit varolus mücadelesiydi bu.

1996 yılında, ben böyle bir rahatlık yarışının tartışmasız galibi oldum. Bir bütünleme sınavı için rahatlık konusunda çeşitli başarılarla imza atmış 4 arkadaş toplanmıştı. İçimizden bir arkadaşın bu tür zirvelere kendi evinde eser miktarda çalıştıktan sonra dâhil olduğunu biliyorduk. Gece, bir arkadaşımıza yönelttiğimiz suçlamalarla başladı. Suçlamalarımızı, 'kendini savunmak yerine karşındakini suçlamak' tekniğini kullanarak ustaca savuşturuyordu. "Öğlum asil sen..." diye başlayan cümlelerden sonra, rahatlık analizimizin çapını yarıştırdığımız sunumlarla geldi sıra: Bir arkadaş, "2 saat sonra başlarız" dedi. "Öğlum gece çalışırız işte" diyerek eli artırdım. Sonra bir süre, "Çalışmadım" deyip aslında çalışan arkadaşları kötüleyerek, bir rahatlık mabedi olan evimizi kutsadık. Aslında saatler ilerledikçe hepimiz telaşlanıyorduk. Ama kimse kendini açık etmiyordu. Çünkü "Hadi artık başlayalım" demek, derhal başı ezilecek bir yenilgiydi. Aslında benim durumum farklıydı, bir dersten kalmıştım, eğer bu sınavdan da geçemezsem sınıfta kalacaktım. Ama bu türden mazeretler belirtmek, bir rahatlık yarışında faul yapmaktır. Gerçek bir rahat, içinde bulunduğu durumu öne çıkarmaz, ancak bir başkası onun yerine bu durumu dile getirirse gururlanır. Saat 10'a doğru, eser miktarda çalışıp sonra aramızda katılan arkadaş, bu yarışta ben de varım dercesine, "Hadi bira içelim!" dedi. Şerefizi iyi hamle yapmıştı. Rahatlığın en önemli aksesuarlarından biri olan birayı rest dercesine öne sürmüştü. Restini gördüm. Kelimelerin hacmini genişleterek ve elimle 'battu balık' hareketi yaparak, "İçelim lan!" dedim. Birer bira açtık. Soğuk bira içimdeki telaşı söndürmeye yetmiyordu. Birbirimize resmen acı çektiyorduk...

Gece yarısı notları okumaya başladık. Sık sık mola isteyerek, ne kadar rahat olduğumuzu birbirimize hatırlatıyorduk. Sonra bir telefon geldi. Telefonu kapatan arkadaş, bir Ankara havası oynayarak ve güzel yarınları muştulayan apaydınlık bir suratla, "Sınavda geçen senenin bütünleme soruları çıkacakmış" haberini verdi. Hiç sorgulamadık. Hemen inandık. İnanılmaz bir konsantrasyonla cevapları ezberledik. Birer bira daha içtik. Eser miktardaki arkadaşımız, "Geçen senenin final sorularına da bakalım," dedi. Ayağa kalktım, "Yok oğlum, ben yatıyorum" dedim. Cevap gelmedi. Ayakta bir süre bekledim. Biraz pişman olmuştum ama geri dönüşüm yoktu. Bu yarışmada galibiyetimi kesinleştiren, o talihisi zafer cümlemini kurdum: "Hadi iyi geceler..."

Uyuyamıyordum. İçerden sadece, "yazınız", "nelerdir" gibi bilimsel değeri zayıf kelimeleri duyabiliyordum. Bir ara ihtiyacım olmadığı halde tuvalete gittim. Tuvaletin kapısındanayken "Yeni doğanın açığında görülen oluşumları yazınız." cümlesini duydum. Tekrar odaya döndüm. Tavana bakarak soruyu düşündüm. Bana göre, yeni doğan bir bebeğin ağız bombostu. Uyumuşum...

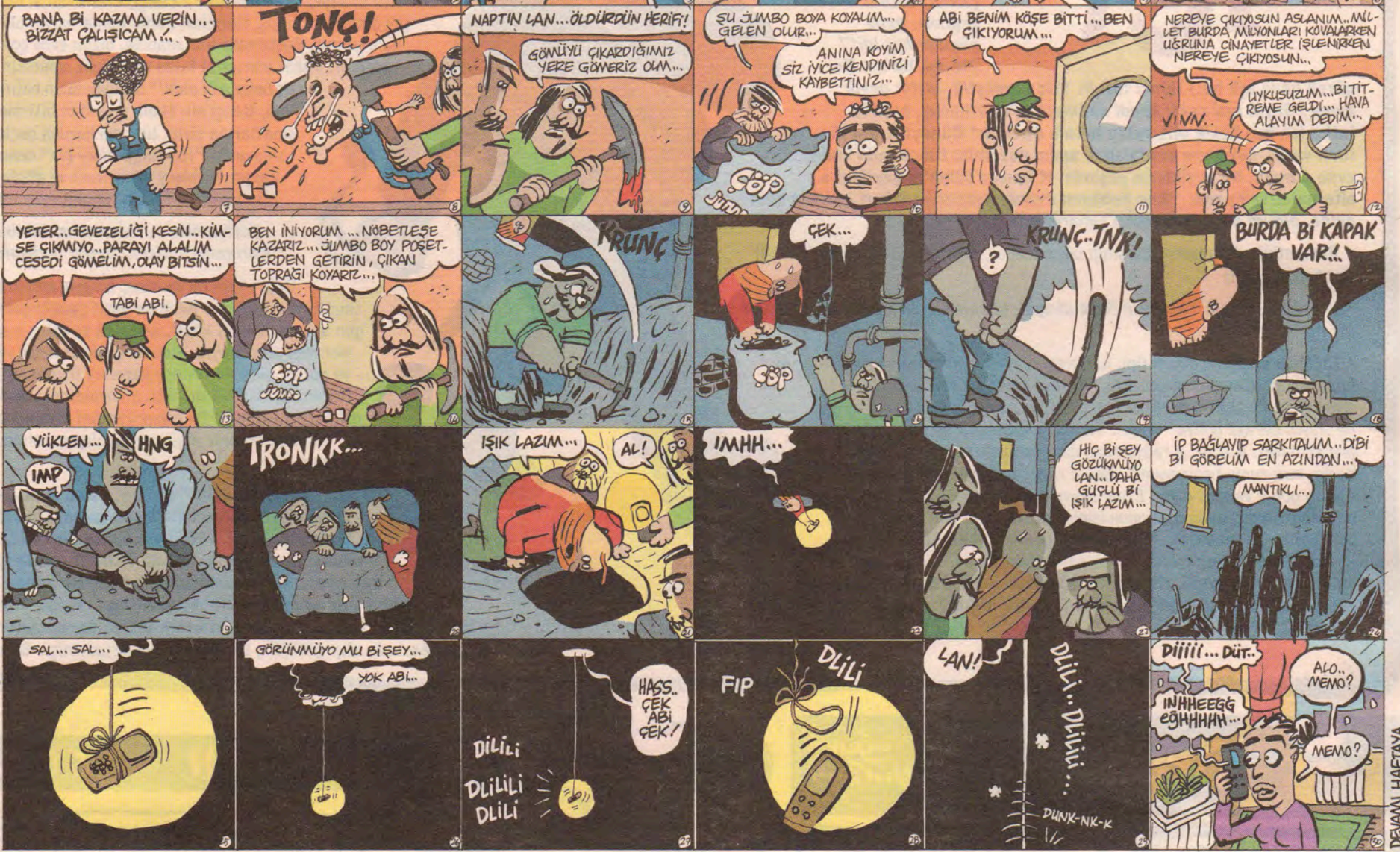

Sınavdayım. Soruları okurken, dün gece tualete girerken duyduğum o soruyu görüyorum. O an lanet ediyorum kendime. Kafam yeni doğan bir bebeğin ağzı gibi bombos. Bölük pörçük bir şeyler yazıyorum. Sonra puanlıyorum yazdıklarımı. Olmuyor. Bir türlü öbür seneye geçmiyorum kâğıdım. Sınıfta kalıyorum...

O gece rahatlık konusunda yarıştığım arkadaşlarım sınıfı geçtiler. Ertesi sene, sadece 2 ders için okula ara sıra uğramaya başladım. Artık arkadaşlarımla pek görüşmüyordum. Bir Salı sabahı, koridorda karşılaştık. Ayaküstü onlara ne kadar rahat olduğumdan bahsederek aklıma sınıfta kalmayı yücelttim. Beni iştahla dinlediler, özenen gözlerle "Abi süper ya" benzeri şeyler söylediler. Sonra, eser miktardaki arkadaşın uyarısıyla laboratuara geç kaldıklarımı belirtip, "Görüşürüz" diyerek koridorun ucunda kayboldular. Koridorda tek başıma kaldım. Yapacak hiçbir işim yoktu. Kahvaltı için kantine inip bir Taç kraker aldım. Son parçayı yedikten sonra dilim yumuşamış krakerlerin altında sert bir seve çarptı. "Kayvalı bir insanın ağzındaki olusumları yazınız" sorusunun cevabıydım...

ÖZET: MEMO TUVALETE GİRİP ÇOK UZUN AMA BAYAA UZUN KALMAKTA VE HERHANGİ BİR G*ÜTÜ YARIM SAATTE UYUŞTU. RACAĞ BU KLOZETİN MEMO'YU 1-1,5 SAAT NASIL UYUŞTUR. MADİSİNİN HAYRETLERİ KARŞI-LANDIŞI GÜNLERDE GEÇİYO HİKAYEMİZ...ÇOK ACAYİP ŞEYLER DE OLDU...OLMADI DEĞİL...

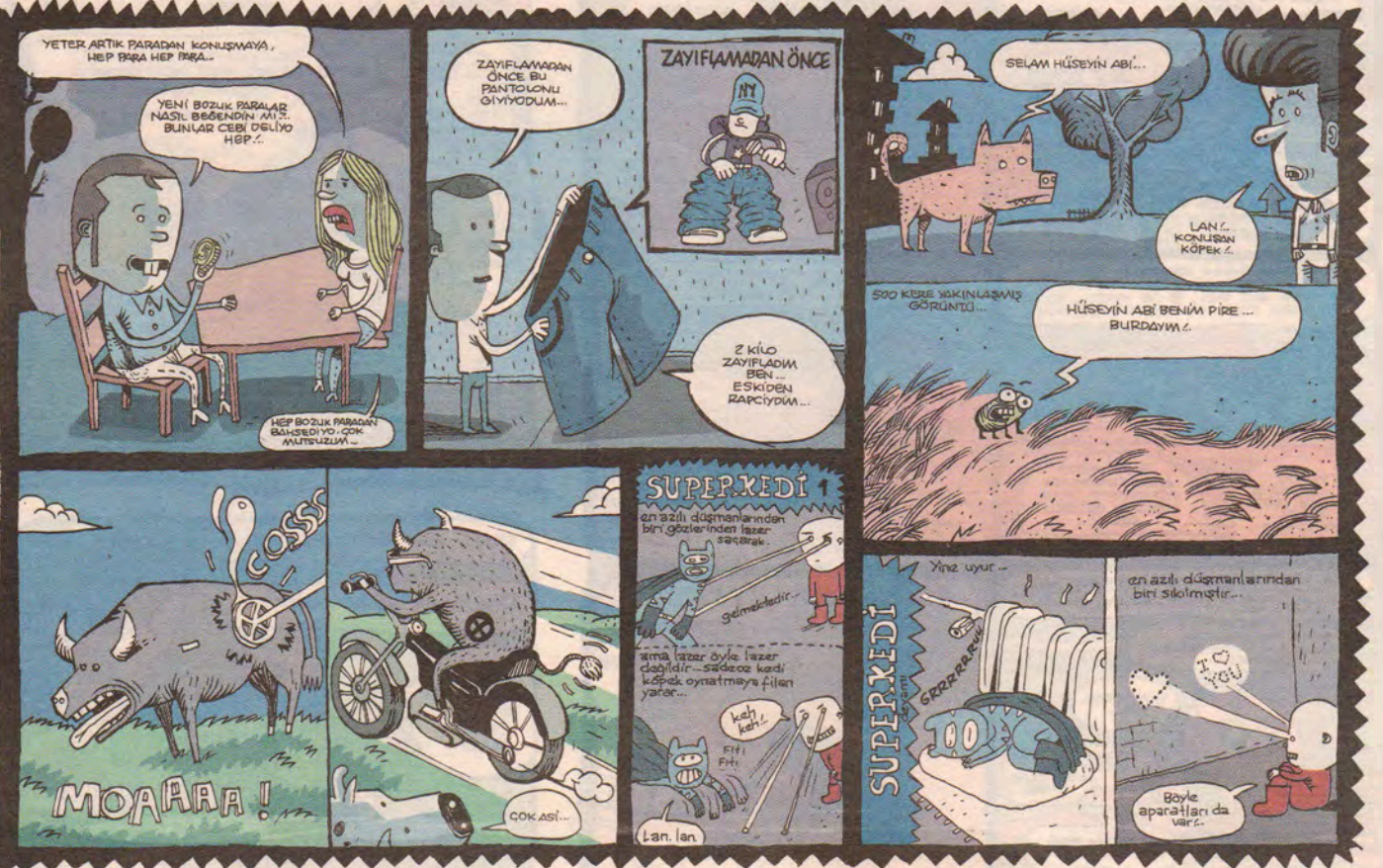
GEÇEN HAFTADAN DEVAM

DEVAMI HAFTAYA

BEYFENDİ

YAVUZ ÖZTÜRK

BEBE BİBİ Kafa

VEDAT
ÖZDEMİRÖĞLÜ

• Normalde biri borç istediğinde zaten düşünürüm, piirsingli adam borç isterse iki kere düşünürüm ! (Piercing: Kaşımın üstünde yerin var...)

• Üç türk: "Dün gece yar hanesinde yastığım bir taş idi / Altım çamur, üstüm yağmur, gene gönlüm hoş idi!" (Ne aşk bu be! En güzeli gene aşk ba!)

İkinci türk: "Üç kardeşlik, gittik geyik avına / Geyik bizi çekti kendi dağına!" (Vay arkadaş, nasıl bi tutku lan bu. Geyik diil, rakip teknik direktör! Cüneyt Arkın'ın filmi vardı, geyiklere sevdalanan adam pozunda. Cincik gibi kadın evde duruyo, bu geyiklerin peşinde. N'apıcan Allah'ın geyiğini o alternatif?!)

Ve son: "Ben babamın evinde gezerdim kibari / Gittim elin evine, oldum duvar süvari!" (Yanaroğlu!)

• Romantiğin dilimizdeki karşılığı coşumcudur, orjinin ise cümbüş!.. (Sevgili Sezyum'a selam)

• N'apsan bitmez: "Kadının önce el-ayak bileklerine bakıcan abi, bilekleri ince olucak!.."

• En gıcık olduğum çocuk tipi, herhangi bi aleti görünce, hemen vidalarını falan söküp içine bakan çocuktu, "Nassıl çalışıyo" diye!.. Bi de gelip senin radyonu açar hiperaktif tırt!.. "Haa, bu kablo oraya gidiyo, aha da sinyal buraya geliyo" diye... Tam da kapatamaz sonra, güzelim alet bozulur.. A hışır, o radyo nasıl çalışıyorsa çalışıyo, niye gelip benim huzurumu bozuyosun?.. Ben o radyodan şarkı dinliyorum, "Sana gönül verdim diye / Etme eyleme canım" diyor Erol Evgin, neşeleniyorum!.. Gelip, radyonun içini açıp, sonra da tam kapatamayıp beni yoruyosun neşesiz!.. Seni neşesiz, coşkusuz adam, ben seni çok iyi tanıyorum... Ne neşelendin, ne neşelendirdin, dürrük gibi adamsın sen.. Kivancı bilemedin, çünkü kibir ağır bastı... Yandan yemiş Marconi seni!.. (Lambalı radyolarda en sevdiğim şehir isimleri: Kahire, Oslo, Selanik!...)

• Bitsin: Televizyon dizilerinde "İkinci onüçte para kesin artacak!" sözü...

• Bi uzak akrabamız mıydı, tanıdık mıydı, bilmiyorum, gördümse simaen de hatırlamıyorum, "Bekçi" diye kodlanmış, bildiğin gece bekçiliği yapan bir adamdan bahsedilirdi evde. Bu sessiz, sakın adam, işi gereği gündüz uyuyup geceleri çalışmış ve çalışırken, yani sokaklarda gezerken hep radyo dinlermiş. Normal yayın, yani haberler-maberler bitince, klasik müzik olan kanalları açıp dinlermiş. Bunları dinleye dinleye, bi zaman sonra Bekçi, klasik müzikten başka şey dinlemeyi öğrenmiş. Besteleri adıla, numarasıyla bilip anlar hale gelmiş. Başta rahmetli ananem, bizim evde çok konusunu geçirdi. Pazar konserini falan dinlerken, annemin "Aha, bu da bekçi gibi oldu!" dediğini falan hatırlıyorum.

(Peki, Bekçi'nin okulu dışardan bitirme sınavlarına girip, tüm derslerden geçip, resim sınavında "Herhangi bişey çiz" denmesine karşın, hiçbir şey çizmemesi ve okulu bitirememesi (Allah rahmet eylesin)

• Derhal bitsin, behemahal bitsin: "Karıncayı s.kicen, belini incitmicen!!"

• Duyduğum ilk korkunç hikaye, kendini köpek sanan bir çocuktu... Benimle yaşıt zavallı çocuk, bir gün aniden kendini köpek sanmıştı ve sanış o sanıştı.. Her çeşit deva arayan ailesinin çabaları sonuç vermemiş ve çocuk, evlerinin bahçe kapısına bağlanmıştı... Duyar duymaz aklım çıktı, mahvoldum... Aklıma geldikçe yandım... "O çocuk kendini niye köpek sandı ki?" diye serinkanlı düşünmeye çalıştım, olmadı, gene yandım...

• "KAN BAĞIRIYO" dediler... Kan mı bağıriyo?... Daha olayını duymadan fragmanından vuruldum... Trakya'da bir il... Katliam olmuş bir evde, tam ne olmuş, nasıl olmuş... TAM NEDİR?... Ama işte kan bağıriyo!.. O katliam yapılan -nedense bence ahşap-evden bazı geceler böyle ses gelirmiş... Meğer kan bağırmış... Rüzgar taşımış da kanın sesini, benim zaten sınırlı aklımı da beraberinde alıp götürür, bağa-bahçeye serpermiş.. Bi saniye,

fırat...

uğur
gürsoy

Tribal

Geneksyon

Cüstiü.

bi saniye, kan mı bağıriyo?!

• Pikapta çalan "Eledim eledim hölük eledim / Aynalı beşikte bebek beledim / Büyüdüm besledim asker eyledim / Gitti de gelmedi yavrum, buna ne çare" türküsünden çok korkmak... Kim söylüyor idi, unuttum... Çaldıkça bana ürperti gelirdi, tütsülenmiş tavuk gibi...

• Azalarak hitsin: "Dil dile değmeden dil öğrenilmez!"

• Korktuğum başka bir şarkı da Alpay'ın plağıydı: "Gece vakti, Beyoğlu'nda / Süslü püslü bir kadın yürüyordu" diye başlayıp, galiba kadının gene Beyoğlu'nda, düşmüş haliyle biten bu şarkı, Alpay'ın o dokunaklı sesi, beni benden alırdı. Acain: Hem korkardım, hem de dinlemeyi severdim. (Zaten bak, insan davranışlarının iki temel kaynağı sevgi ve korku imiş... "Korku, çürümüş sevgidir" diyo üstadı... Benim formülüm, ne formülü lan, bildiğin öneri işte, benim önerim ise şu: Her duygu kendiyile çözülür!.. Sevmeyi seversek, herkesi ve her şeyi severiz... Sadece korkudan korkalım, utançtan utanalım, öfkeye öfkelenelim... Heyecan, heyecanlandırırsın bizi hafız!...)

• Bi aile, çocuğunu komşulara bırakıp bi yere gidiyo da, dönüşte almak istiyolar çocuğu... "Akrabanız geldi, aldı" diyo komşular, bi de o aileyi buyur edip patates yemeği ikram ediyolar... Sonra anlaşılıyo ki, o yemekte, o çocuğun eti kullanılmış. Zavallı çocuğu kesip biçip, patatese sote yap, bi de ailesine yedir. Doğru mu, kolpa mı, nerden biliyim, duyduğumda yüzüme-gözüme tik geldi!...

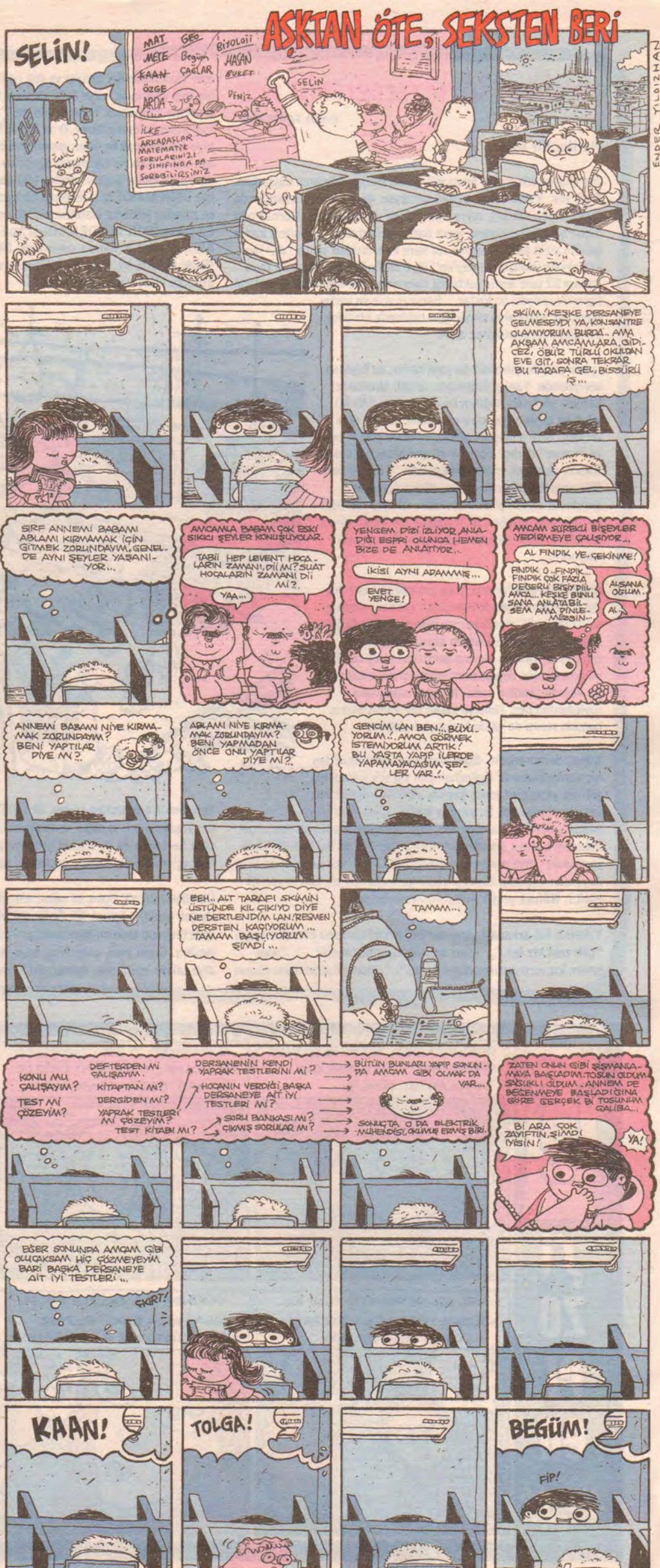
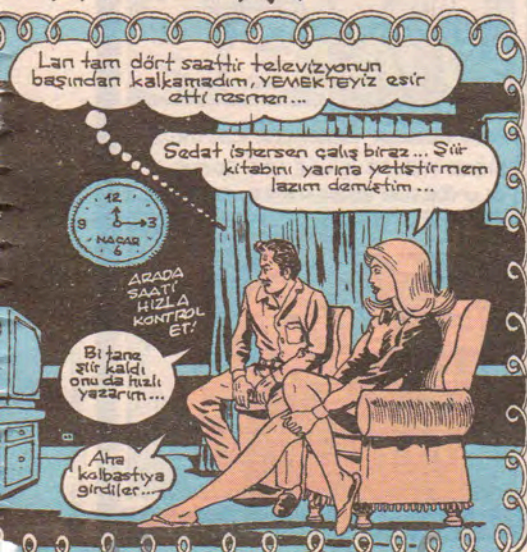
birinci eski

mutsuz son

sen bir denizdin
ben nehir
bizi seyrediyordu bütün şehir

yoruldum durdum
sana akan
başka nehirleri kıskandığımdan

sen kirl bir denizsin şimdi
ben kurumuş nehir
kendine başka eğlence buldu şehir

BENİM DE SÖYLEYECEKLERİM VAR!

Umut SARIKAYA

Harika Bir Gün

Hiç unutamadığım bir anım yok galiba benim. Günlerce düşündüm. Ama yok. Yirmi dokuz oldum nerdeyse, geriye dönüp baktığımda fark ettiğim tek şey, zerre ilginç bişey yaşamadığım. Kurnaz gibi hiçbir şeye bulaşmadan, zerre badire atlatmadan bugünlere kadar geldim sizin anlayacağınız. Bi kere kahvaltıdan sonra "dur lan kaç zeytin yemişim bi sayiim" diye düşünüp saymıştım da tamı tamına 22 tane zeytin çekirdiği saymıştım. İşte başımdan geçenlerin ilginçlik seviyesi bu kadar... Sanırım size ne kadar ilginç bir adam olup olmadığım hakkında bir bilgi vermiştir bu unutulmaz anım.

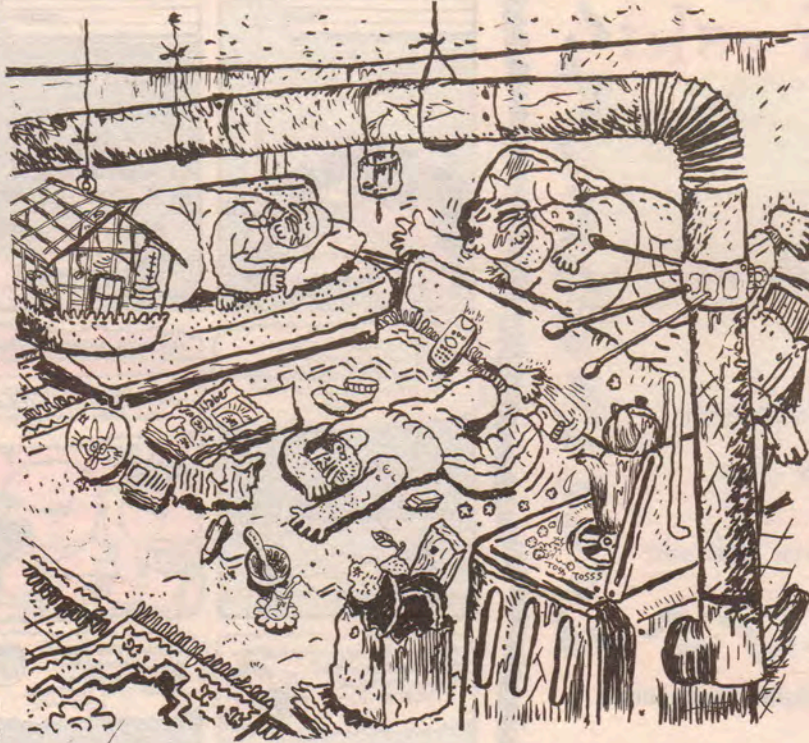
İşte bi şekilde gelebildik bu yaşa kadar, bu heyecan seviyesinde. Yanlış anlamayın sevgili okurlarım katienin şikâyetçi değilim bu durumdan. "Bi 60 yıl daha böyle yaşamaya var mısın Umut" diye sorsanız size o meşhur gülümsememle gülümser ve "varım" derim. Eğer bir vilayet olsaydım kesin Bilecik olurdu. Lütfen dikkat edin "Türkiye'deki iller arasında" demiyorum, dünya üzerindeki şehirler arasında Bilecik olurdu. Dünyaya Bilecik ne ifade ediyorsa ben de insanlara onu ifade ederek bir 60 yıl daha yaşamak istiyorum. Çok şey mi istiyorum.

Şimdi bazı okurlarımız "vay çakaaaaaaalll, hiç ilginç değilim diyerek ilginçliğin şahbazi olmaya çalışmak ha?" diye hınzırca güleceklerdir. Böyle düşünen okurlarımız lütfen kimseyi kendi gibi sanmasın. Katienin aklıma gelmeyen bişey bu. Ben burada samimi duygularımı anlatıyorum arkadaşım. Şu köşede şimdiye kadar hiç okuruma yalan söylemedim ben, şimdiye kadar hiç konuşmadım bundan sonra da yalan konuşacak değilim.

Neyse, devam edelim. Eğer atalarımız Orta Asya'dan hiç ayrılmasalardı, Boğaçhan gibi yiğitlik yapanlara yiğitlik yaptıktan sonra yaptığı yiğitlikle ilgili isim verdiklerinden ben bu yaşa kadar "çi-çuuuu" diye ısıklıkla çağırılan, "aloooo sen, mavi kazaklı... sen evet sen... gel bakayım buraya arkadaşım" diye seslenen ya da "gözlüklünün yanındaki" diye anılan biri olacaktım. Allah'tan zamanında Orta Asya'dan göç edip Sivas'a kadar gelmişler de bir ismim var iyi kötü... Nüfusa geçtik atalarımızın sayesinde.

Yıllarım kız arkadaşlarımı samimi arkadaşlarıma övmekle geçti. "çok zeki kız lan.", "espri anlayışı aynı bizim gibi...", "yani benim kız versiyonumu düşün aynısı", "oğlum düşünabiliyor musun

eski Türk filmlerini seviyor ve çok iyi biliyor", "süper makara kız, hiç trip yapmıyor" diye övüp durdum bütün kız arkadaşlarımı. Övmekle kalmadım "aynı benim gibi" diye bir insanı dünyanın en özel insanı kıldım yıllarca. O da İRON MAİDEN fanı ben de öyleyse niye ölene kadar beraber yaşamıyoruz diye düşündüğüm de oldu, aynı anda birbirimize mesaj attığımız için yaşadığımız şeyi sanki dünya da kimse yaşamıyormuş gibi davrandığımız da oldu. Gençlik işte İRON MAİDEN'in dünyada binlerce fanı olduğunu da, o kişiden en azından yüzlerce olabileceğini de unutuyor insan zaman zaman. En yakın İRON MAİDEN fanına âşık olmak nasıl bi salaklıkmış Allah aşkına? Bağımsız sinema da, İRON MAİDEN da (ama eski İRON MAİDEN), Eski Türk Filmleri de, Dostoyevski de dünya üzerinde yüzlerce, binlerce insan

tarafından çok sevilen şeyler. Bi kişinin daha sevmesine niye bu kadar şaşırmışım ve değer vermişim anlayamadım... Ayrıca Dayımın oğlu Sertaç'la da aynı anda birbirimize kandil mesajı atmıştık. Sertaç'la da mı bir ömür geçirmeyi düşünüyem ben şimdi yani?

Dediğim gibi hiç ilginç bi adam olmadığım için beğeni kavramım da çok girdili çıktı değil. Önümdekiyle yetinirim. Bunca yıl şunu severim bunu severim diye konuştum ama ne dinlediysem genellikle sevdim. Güzel yani, çalışılmış, baya buluşulup stüdyoya girilmiş diye takdir ettim hep. Bütün gün kilise yakan İskandinav gruplar

üzerine konuşup, gecenin sonunda bar kapanırken "içerim ben bu akşam" diye bağırıp çağırıp şarkı söylemem de zaten her şeyi beğendiğimi göstermiyor mu? Özellikle müzikte bu böyle... Film filan da ne kadar kötü olsa da izleniyi lan. Takılıyorsun. Yapılan her şey güzel aslında. Daha iyisini ben yapamıyorsa benim için o şey güzeldir... Adam resmen elektrogitarı öttürüyor, verseler "dağlar dağlar"ı bile çalamam, ben şimdi Metallica'nın müziği hakkında nasıl kötü konuşayım, söylesenize!

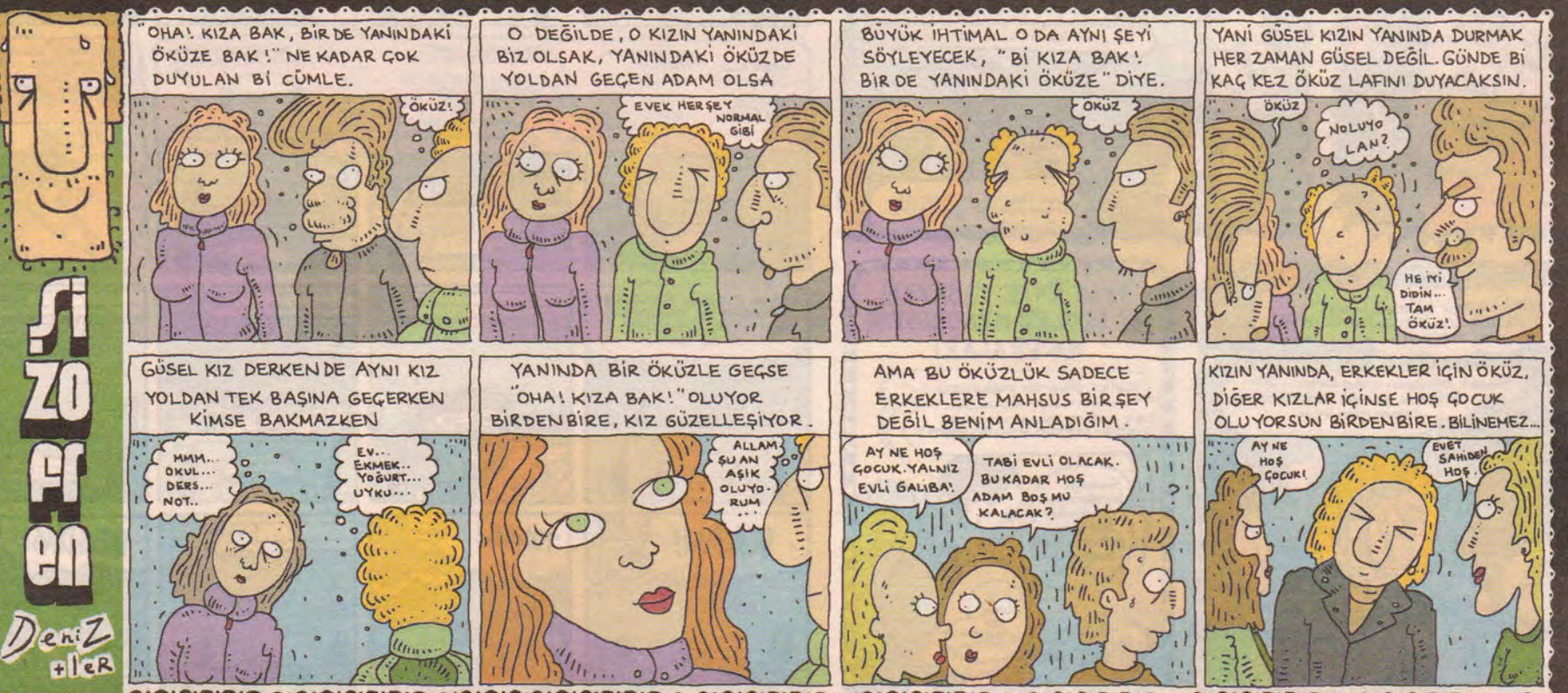
Hal böyle iken ve ben gördüğüm her şeyi her an beğenecek şekilde yaşarken, karşı cinsten birinin beğenilerinin benim beğenilerime denk gelmesini niye bu kadar coşkuyla karşıladım ve o kişi gidince dünyanın sonu gelmiş gibi davrandım yıllarca. "Aynı benim gibi" diye tanımlayacağımız, ruh ikizlerimiz aslında o kadar çok ki. Hepimiz aynı insanız ve o kadar çoğuz ki... Ama bilmiyoruz, g.tümüz o kadar çok kalkık ki bizden bi başkası daha yok sanıyoruz, görünce de hemen âşık oluyoruz... Ayrılıyorz ağlıyoruz sonra yeniden başkasına âşık oluyoruz bu böyle sürüp gidiyor...

Sürekli bir debelenme hali var, olan bünyeye oluyor... Çok yoruyoruz kendimizi, bizi dünyada tek anlayan insanın gitmemesi için yalvarırken, çabalarken... Şu an tam emin olmadığım bilgilerime dayanarak söyleyebilirim ki modern ve kapitalist dünya bireyin kendisini olduğundan daha özel olduğunu hissetmesini sağlıyor... Kendini gereğinden özel hissedene bireyin doyumsuzluğu ve kapitalizmin bireyi böyle hissettiren neyi amaçladığı üzerine sizle ilerde bir gün uzun uzun konuşmayı gerçekten çok istiyorum. Ama önce bilgilerimin doğruluğundan emin olmalıyım.

Genelde Bülent'le dergide çok zaman geçiririz iş olmasa bile... İnternetteki bedava müzik sitelerinden müzik dinleyip, bira ya da çay içerek muhabbet ederiz. Geçen konuşurken "yeni bi site çıkmış milyonlarca şarkı varmış içinde. Bundan sonra ona girelim. Bizim girdiğimiz sitede onbin tane varmış ama onda milyonlarca varmış. Daha iyiymiş" dedim. "mına koyiim onbin tanesini dinledik de sanki milyonlarcası eksik kaldı. Oğlum toplam üç tane şarkıyı dinleyip duruyoruz zaten bütün gün. Napıcaz milyonlarcanın arasında. Bizim olayımız üç tane işte, onu da dinliyoruz.

İşimizi görüyor. Niye rahatımızı bozuyoruz" dedi. Tabi bunları bir bilge derviş gibi demedi, bir yandan tost yerken dedi... Ben de tostumu yemeye devam ettim, ama bir anda aydınlandım ve "zaten bu yetinmeme durumunu ben çok önceden düşünmüştüm Bülent'ciğim, şimdi sen dedin diye düşünmedim, bir ara açacaktım sana bu konuyu" demek istercesine bu paragraftan önce sizlere anlattıklarımın aynısını Bülent'e de anlattım. Tabi anlatırken tostun dilimi yakan sıcak sucuğunu ağızımdan çıkarıp elimde üfledikten sonra tekrar yiyerek anlattığım için pek etkili olmadı Bülent üstünde. Sadece "iyi abi, pek güzel düşünmüşsün" dedi.

Devamı 14. sayfada...

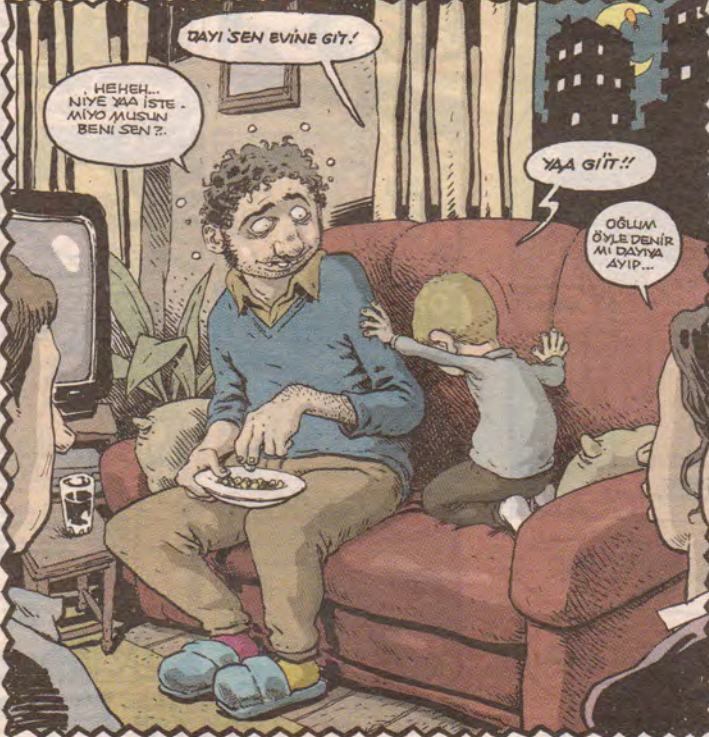

Sandık İçi

ERSİN KARABULUT

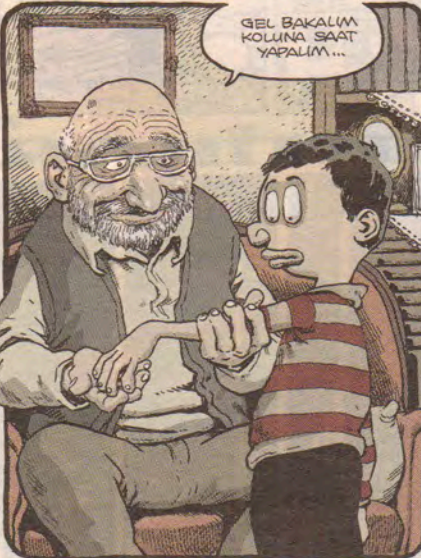
GEÇEN HAFTA QIZDIĞIM KÜÇÜK ÇOCUK YEŞENİMDİ YANİ ABLAMIN OĞLU İSMİ HAKAN. KÜÇÜK ÇOCUKLAR ILGİDEN ŞİMARINÇA HANİ BOYLE KİSTAHLAŞIYOLAR YA, HAKAN DA ANNESİ BABASI YANINDA SAZEN SÖYLE ŞEYLER SÖYLUYO MESELA...

ŞİMDİ NORMALDE BOYLE BİŞEYE ALINMAMAK LAZIM. ÇOCUK KÖTÜ NİYETLE SÖYLEMİYO ÇÜNKÜ, AMA İSTE İNSAN BAZEN MİNİCK DE OLSA BOZULUYO LAN BOZULMUYO MU? YANİ HATTA SİZİ BİLMİYORUM DA EVDE KEDİ VARKEN HAYVANA BİLE İÇERLEDİĞİM OLUYDU...

Bİ KERESİNDE DE BÜYÜKBABAMLA (ANNEMİN BABASI) SÖYLE BİŞEY OLMUŞTU...

ADAMCAŞIZ TAKMA DİŞLERİNDEN DOLAYI NE KADAR BASTIRACASINI ANLAYAMADI HERHALDE...

SONRADAN ÇOK UTANMIŞTİM TABİ HALÂ DA UNUTAMIYORUM... AMA BU BÜYÜKLERE TERBİ... YESİLİK ETME OLAYI İLLA KÜÇÜKÇEN OLMU... YO... GEÇENLERDE ANNEMLERDEYİM, ANNEM TİŞÖRTLERİMİ YIKAYIP KALORİFERLERİN ÜZERİNE YAYMIŞ. BABAM DA YEMAKTEN ÖNCE DOLAPTAN ŞARAP ŞİŞESİ ÇIKARTTI. KALORİFERİN ÜSTÜNDEKİ TİŞÖRTÜMÜN ÜZERİ... NE YATIRDI...

BİRAZ SONRA BABAM "ERSİN ANNEME SÖYLE O TİŞÖRTÜ Bİ YIKASIN HEYEM, ÇÜNKÜ BİRAZ DOKUNUŞ" DEDİ... DELİRDİM...

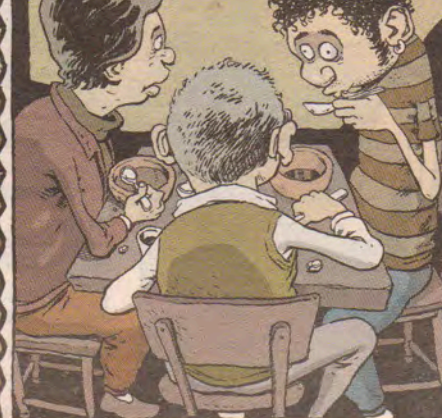

ÇOK BAŞIYORDUM AMA VAR YA... KOCAMAN ADAMA... HİÇ BİŞEY DEMEDİ, ÖZÜR DE DİLEMEYİ TEBİ BOZULUP KÜÇÜK HALİ DE YOK GÜLEREK GEÇİTİRMEYE ÇALIŞTI AK... BENİM İÇİ ACIMASTIR... SONRA O LEKE ÇIKTI TİŞÖRTTEN... BEN DE BABAMA ÇOK İYİ DAVRANARAK TELAFİ ETMEYE ÇALIŞTİM AMA BU AN HALÂ İÇİMDE Bİ PRİMANLİK VAR. SEN NE DİYE ESİK Bİ TİŞÖRT İÇİN BAŞIYORDUN YAA BABAMA... ÇOK AYIP OLDU, ÖZÜR DE DİLEMEYEDİK KALDI ÖYLE... AMA O HALÂ OSLUNU CANINDAN ÇOK SEVİYÖ NE ACAYİP BİŞEY Dİ Mİ?

ERSİN PARA LAZIM MI, BAK LAZIMSA SÖYLE TAMAM?

POYDUN MU YAVRUM, BAŞKA ŞEY DE YAPYIM MI?

OFF, ULAN BEN BANA Bİ NABİ ÜZİYÜM YAA...

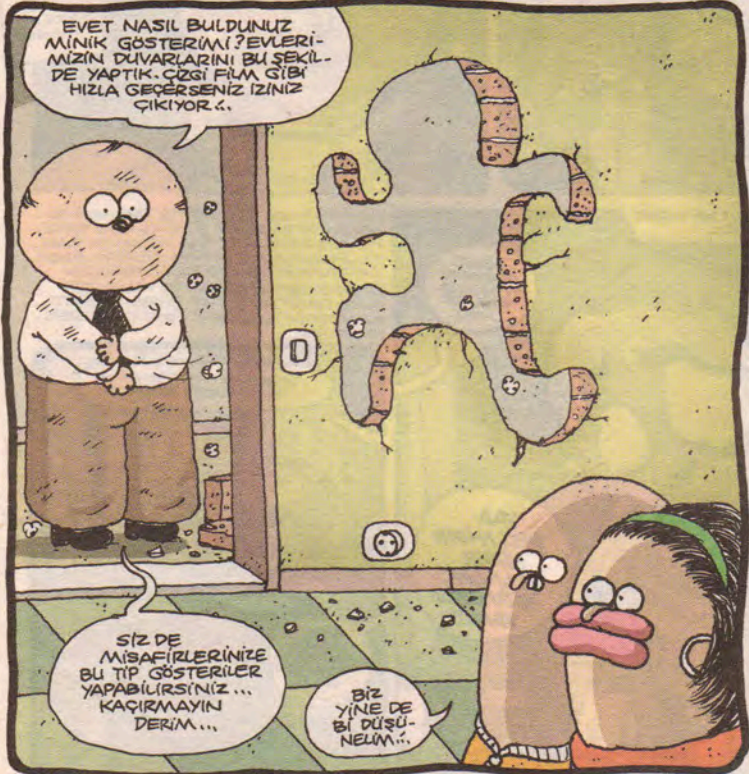

"ANNENİ Mİ DAHA ÇOK SEVİYOSUN BABANI MI?" SORUSUNA FÜTÜRSÜZÇE VERDİĞİN O İLK CEVAPTAN İTİBA... REN AZARAZAR SÜREKLİ ÜZÜYÖSÜN AŞLINDA "O KADAR OLUR" DA DENİLEBİLİR TABİ, AMA KEŞE MUM... KÜN OLSA BECERSEME DE HİÇ KIRMAZAM. ÇÜNKÜ HAKKATEN BUNGAN SONRA ÇOK FAZLA BİRAZDA OLA... MAYACAĞIMIZ DÜŞÜNCEŞİ EZİYÖ GEÇİYÖ ADAMIKOLU MU İSTAN BÜYÜKBABAMI YAKIN ZAMANDA KAYBETTİK VE AKRABALARIMIZIN O KADAR KOPMUŞUM... Kİ BİR HAFTA SONRA ÖĞRENDİM BUNU...

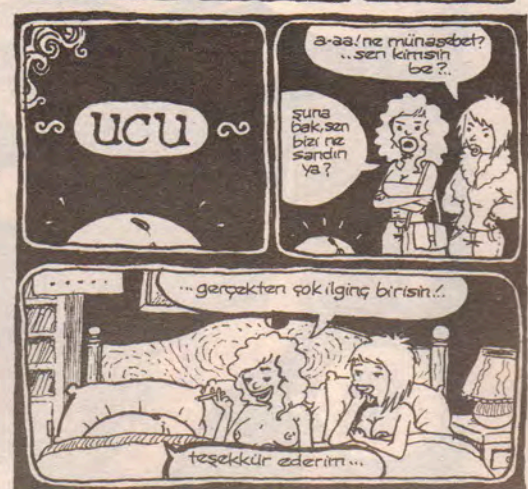
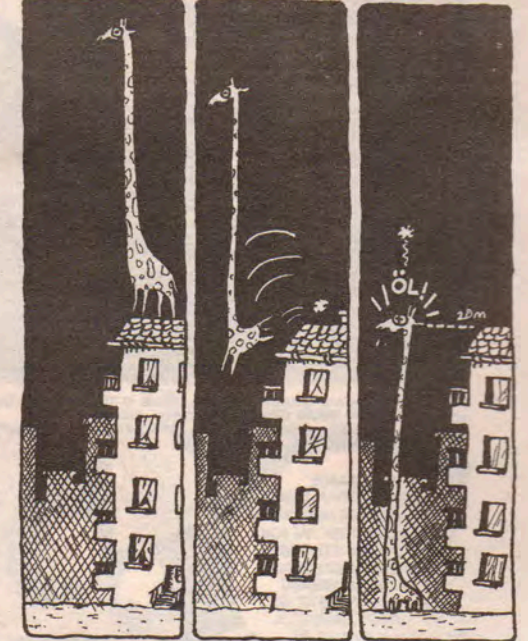

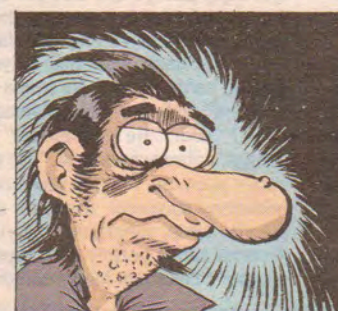
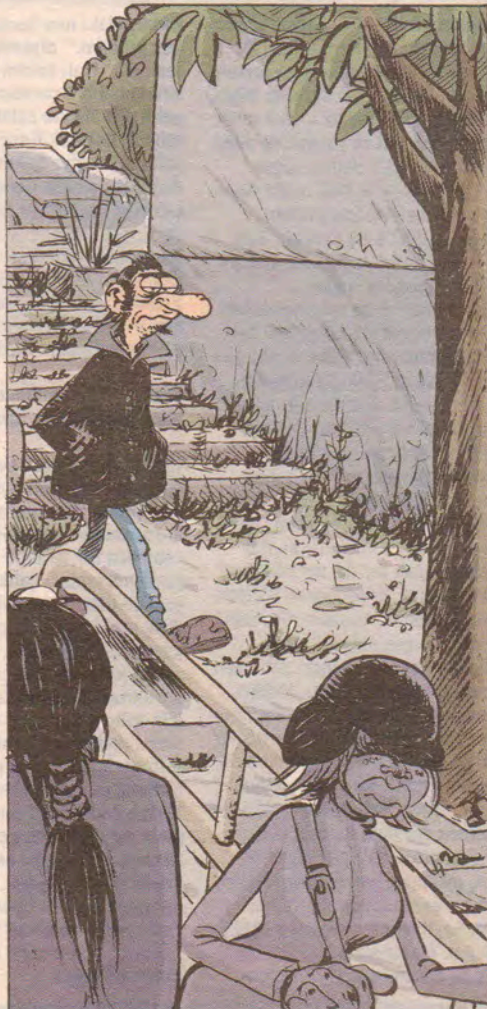
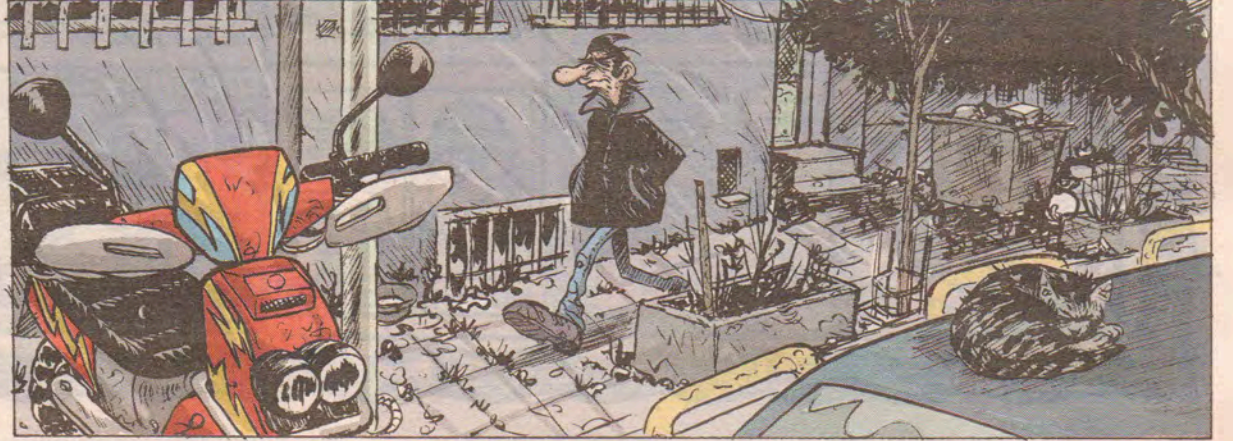
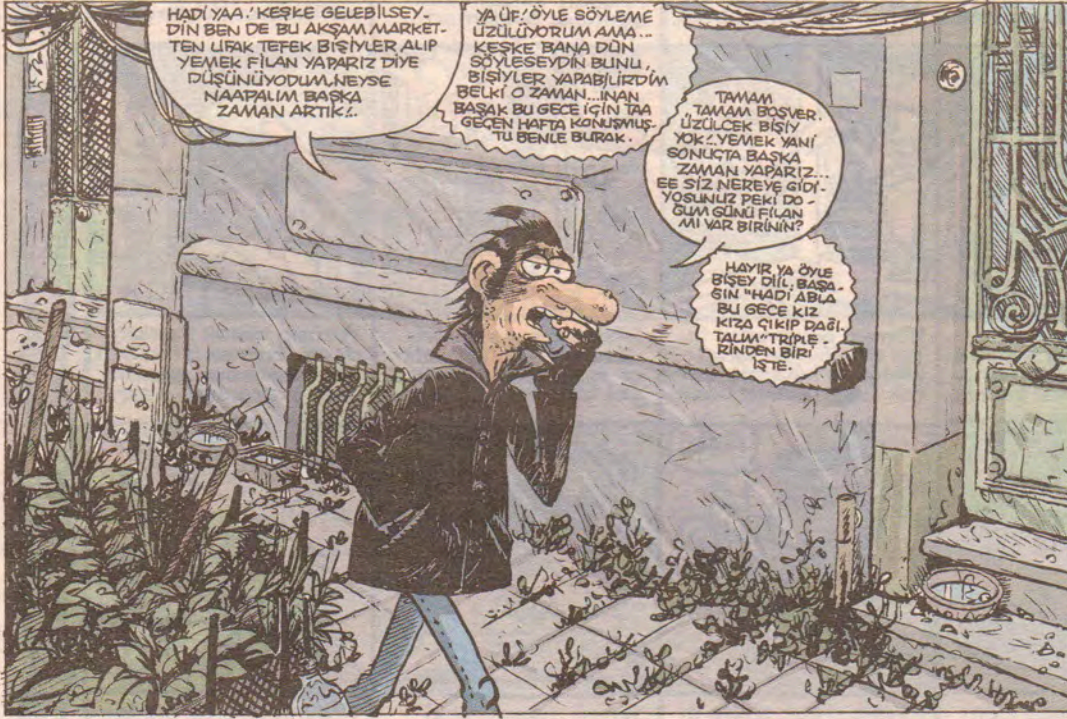

uğur gürsöy

İNTİHAR

Üç kafadar o gece evleri yerine bir birahaneye gittiler. Umut'un mutluluk üzerine söyledikleri üzerine tartıştılar. Hararetili tartışmalardan sonra Umut'un kafayı yediğini düşündüler ve onu kurtarmaları gerektiğine karar verdiler. Ender gülümseyerek cebinden bir anahtar çıkardı. "Ben her şeyi evde düşündüm, bu yüzden anahtarları çaldım" dedi. Hesabı ödeyip Umut'un evine doğru yola çıktılar. Taksi evin önünde durduğunda salonun ışığı yanıyordu. Risk alıp içeri girdiler. Tahmin ettikleri gibi bütün aile televizyon karşısında uyumuştı. Umut da her zamanki yerde, halının üzerinde uyuya kalmıştı. Umut'u ses çıkarmadan halıya dürüp, evden ayrıldılar. Ceplerindeki bütün parayı biraya ve taksiye verdikleri için ruluyu sırtlayıp, otobüs durağına doğru gittiler. Otobüs ve sonra metro ile Taksim'e geldiler. Uğur dürülmüş halıyı Cengiz'e tutması için verdi ve para çekip geldi. Halıyı tekrar sırtlayıp Hayal Kahvesi'ne doğru yöneldi. Üç erkek ve bir halı o gün ilk defa Hayal Kahvesi'nden içeri sorunsuz girdi. Halıyı kenara dayayıp kendilerine birer bira alıp dans edenleri kestiler. Güzel kızlar vardı içerde. Gecenin en coşkulu anında Uğur ve Ender, halıya da kapıp sahnenin önüne doğru yöneldi. Dans eden kızların ortasına gelip "İşte mutluluk burada Umut" diyerek halıyı açtılar. Rulo açılınca içinden Emel Sayın ve Umut'un babasının çorabının teki çıktı. Emel Sayın, "Umut" diye biryle hiç karşılaşmadığını söyledi. Ne olduğunu kimse bilemedi...

Çarpışma

İpek & Burak

ÖNÜMÜZDEKİ HAFTA

BÜTÜN KİTAPÇILARDA

TÜM
KİTAPÇILARDA

UYKUSUZ

İMZA GÜNÜ
TAM KADRO

BURSA TÜYAP
KİTAP FUARI

TARİH:
28 ŞUBAT Cumartesi

SAAT:
14:00 - 18:00

TÜYAP
1979 30. YIL 2009

Bursa

Tüyap Bursa Fuarçılık A.Ş.

tuyap.com.tr

TÜRKİYE
YAYINCILAR
BİRLİĞİ

Bursa 7. Kitap Fuarı

www.bursakitapfuari.com

28 Şubat - 8 Mart 2009

TÜYAP BURSA FUARCILIK A.Ş.

tuyap.com.tr

Merkez Ofis / Fuar Alanı: Tüyap Bursa Uluslararası Fuar ve Kongre Merkezi Yalova Yolu 4.km(Buttim Yanı), 16250 Bursa

Tel :
0224 2115081 - 89 (Pbx)

Faks:
0224 2112216 - 2112722

E-posta:
tuyapbursa@tuyap.com.tr

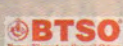
İletişim Sponsoru

Fuar Oteli

Akşamsefası

Borsa Ticaret ve Menkul Değerler

Bursa Borsası

Bursa İl Müftülüğü

İletişim Sponsoru

TÜRKİYE YAYINCILARI DERNEĞİ

BU FUAR 5174 SAYILI KANUN GEREĞİNCE TÜRKİYE ODALAR VE BORSALAR BİRLİĞİ (TOBB) İZİNİ İLE DÜZENLENMEKTEDİR.

Bursa
Tüyap Bursa Uluslararası Fuar ve Kongre Merkezi
Yalova Yolu 4. km (Buttim Yanı), Bursa

"Bursa'nın Gücü"

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın ortamında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 25 Şubat 2009 | Sayı: 078
Haftalık Yayın Süreli Yayıncı

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ ve YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Uğur GÜRSOY

GRAFİK: Fırat YAŞA - Evrim GÜVENÇ - KALIGRAFI: Şevki Sayışman
İşletme ve Satış: Nuri AÇAR(nuri@uykusuzdergi.com) - Halkla İlişkiler ve Muhasebe: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com)
Asmalimescit Mah. Şehbender Sok. No: 4 Kat: 2 Daire: 3 Beyoğlu / İSTANBUL
TEL: 0 (212) 245 53 38/39 FAX: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307-7619
BASKI: APA Uniprint Hadımköy Asfaltı Ömerli Köyü Mevkii 34555 Hadımköy / İstanbul 0(212) 798 28 40
GENEL DAĞITIM: DPP - 0(212) 622 22 22 ABONELİK: Yurtiçi: 99YTL Amerika: 110\$ Avrupa: 90€ Uzakdoğu: 120\$
Banka Hesap Numaralarımız: Yapı kredi Bankası Parmakkapı Şubesi, YTL: 81217859 USD: 81345973 EUR: 81345967

Yanlış Numara

